

శ్రీ

భద్రాపరిణయము.

(పద్యకావ్యము.)

లిల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవిప్రణీతము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ

పురాణపండ మల్లయ్యశాస్త్రిలుగారిచే

ప్రాయబడినవ్యాఖ్యానముతో

శ్రీపీఠికాపురసంస్థానాధీశ్వరులయనుజ్ఞను

పితాపురమునందలి

శ్రీ విద్యజ్ఞాన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె.

1912.

Copy Right.]

[Registered.

వ్యాఖ్యాత విజ్ఞాపనము.

పిహ్వాంసులారా !

శ్రీవీధికాపురమండలాధీశ్వరులు, మహోదారులు నాకుం
బోషకులు నగుమహారాజరాజశ్రీ శ్రీ శ్రీరాజా రావు వెంకటకుమార
మహీపతినూర్యారావుబహదరుప్రభువువారు బ్రహ్మశ్రీ యల్లమరాజు
సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు రచించినభద్రాపరిణయ మనుకావ్యమున కా
మూలాగ్రముగఁ దీక వ్రాయు మని శ్రీమంతు లగువారిపీఠికాపురపాఠ
శాలయం దాంధ్రోపాధ్యాయుఁడను, నాస్థానమున నాంధ్రగ్రంథశోధ
కుఁడను, వ్యాఖ్యాతను నగునా కాసతిచ్చిరి. నేను శ్రీమంతు లగువారి
యాజ్ఞచు శిరంబున వహించి నాతెల్వి ననుసరించి సుబోధిని యనుపేర
నీవ్యాఖ్యాసమును గావించితిని. ఇందు నాయజ్ఞాముననేని, ప్రమాద
ముననేని దోషము లున్న మన్నింపుఁ డని మిమ్ము వినయముతోఁబ్రా
ర్థించెదను.

28-6-12

పితాపురము.

}

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుఁడు,

పు. మ. శా.

20-6-73

త ప్పొ ప్ప లఁ దె లు వు ప త్రి క.

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
1	7	యేత్ అను	యేత్తను
2	30	మగువర్ణగణాదుల	మగునీవర్ణగణముల
3	9	ప్రత్యక్షమయ్యె	ప్రత్యక్షుఁడయ్యె
„	15	„	„
„	20	ప్రత్యక్షము	ప్రత్యక్షుఁడు
6	19	వట్రిమైన	వట్టువైన
8	22	నిషక్త	నిషక్తంబు
„	„	తగులుకొనిన	తగులుకొనినది
„	„	చిత్తప్రవృత్తి	ఐనచిత్తప్రవృత్తి
12	5	నేల	నేల
14	19	సముద్ధ	సముత్థ
15	1	వారణాళి	వారణాళి
16	10	సముద్ధ	సముత్థ
„	19	దుర్నిరీక్ష్య	దుర్నిరీక్ష
18	01	శ్రవము	శ్శ్రవము
20	5	ఇంద్రుడు	ఇంద్రుఁడు
35	21	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
44	3	ఖిలపజ్జిక	ఖిల...బు. ఖిలపజ్జిక
46	13	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
„	„	„	„

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
47	2	లోతు	లోతు
„	7	మస్మధుఁడు	మస్మధుఁడు
48	17	పొగడికయు	పొగడికను
61	5	వస్తువులును	వస్తువులను
„	8	పితృవృందు	పితృవృందు
89	23	అధిక	యధిక
92	24	పరిమళములు	పరిమళములను
99	9	పట్టణము	పట్టణము
113	20	సల్లకీపల్లవములకు	సల్లకిపల్లవములకును
„	27	సల్లకీ	సల్లకి
114	16	సంపంగి	సంపంగె
„	18	చఱులు	చఱులను
„	20	తీవయిండ్లును	తీవయిండ్లను
„	23	రత్నములు	రత్నములను
115	23	భామా	భామా ... కామా భామా.
120	20	మాలికలమేసఱికమాడ	మొత్తంబులననఘశింప
122	23	మస్మధుఁడు	మస్మధుఁడు
125	18	పథము	పథము
130	1	బ్రాహ్మణులు	బ్రాహ్మణులఁ
„	3	„	„
131	2	ముల్లోకములు	ముల్లోకములఁ
139	11	ముద్దుసిల్ల	ముద్దుఁబిల్ల

పుట సంఖ్య.	బంధి సంఖ్య.	తప్పు.	బిప్పు.
139	14	ముద్దుపిల్ల.	ముద్దుబిల్ల
145	19	సరసంపు	సరసంపు..గుత్తులు..సరసంపు
146	25	కాదగుదు	కాదగుదు
149	27	మునఁజేసివ, తా	మునఁజేసి, తావ
150	9	కుఁదెలియ	కుఁదెలియ
151	4	నేమింద్ర	నేనింద్ర
„	19	ఏము	ఏను
157	24	బ్రతిమాలు	బతిమాలు
171	27	సొమ్ములు	సొమ్ములను
177	26	స్నాన	స్నాత
181	14	వాసప్రస్థ	వాసప్రస్థ
183	13	సంపంగి	సంపంగె
184	10	„	„
„	„	„	„
195	16	గిక్కిరిసి	గిక్కిరిసి
196	9	„	„
198	14	బ్రతిమాలు	బతిమాలు
204	12	బడినగలు	బడిననగలు
205	15	సంపంగి	సంపంగ
207	9	చంచలనయనా	చంచలనయనా...పంచా [యుధ. చంచలనయనా
211	6	పారి	పాటి

పుట బంతి
సంఖ్య. సంఖ్య.

తప్పు.

ఓప్పు.

211 21

నవ్యా

నవ్య

„ 25

ప్రత్యక్షుంబగున్

ప్రత్యక్షుండగున్

212 5

„

„

214 14

అనుగుంజెలువ

అనుగుంజెలువ

218 12

ప్రత్యక్షమైన

ప్రత్యక్షుడైన

223 3

పూదోట

పూదోట

224 1

గాననృత్య

గాననృత్య

228 14

ధృతి

ధృతికోమలులు

234 28

లలం

లలం

241 23

చెట్లమొదటఁ బటికపు

చెట్లమొదట నీరునిల్చుటకై

రాలతోఁ గట్టిన

పటికపురాలతోఁ గట్టిన

యరఁగుల

పల్లముల

242 15

సహించ

సహింప

244 6

యావన

యావన

252 3

మాలిక

మాలికా

„ 4

నెమళ్ల

నెమిళ్ల

258 8

(వస్తువులను,

(వస్తువులను)

259 25

తగదనుట

తగదనియర్థము

261 10

అంచిత

అంచిత ... సీమన్. అంచిత

263 7

ప్రియాః

ప్రియా

269 9

క్రొత్తదామర

క్రొత్తతామర

271 9

జేపు

జేపు

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
271	12	పట్టణము	పట్టనము
281	2	కర్త	కర్త
288	28	విక్రమంబులు	విభ్రమంబులు
290	5	నేక	నేద
„	28	భయడుట	భయపడుట
305	19	దినశబ్ద	దినశబ్ద
311	12	నర్థ	నర్థ
314	21	మతౌ	నుతౌ
318	17	మూడు	మూడు
320	20	పలుమారు	పలుమాఱు
320	27	విందాన	విందాను
323	7	పట్టణా	పట్టనా
325	6	నలకూబరునితో	నలకూబరునిశరీరముతో
„	8	జయంతునితో	జయంతునిశరీరముతో
330	14	సంఘాతంబు	సంఘాతము
331	5	తామ్రక్షత	తామ్రక్షత
332	12	యూధ	యూధ
„	13	„	„
343	25	నిబ్బర	నిబ్బర
344	4	„	„
„	13	పట్టణంబు	పట్టనంబు
348	10	కనుపడులట్లు	కనుపడునట్లు

పుట సంఖ్య.	జంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
348	11	పగలు	పగటి
350	24	పీతంబుననధి	పీతంబునధి
351	4	నము దాయముయొక్కయు	నము దాయముయొక్క
352	3.	నీరంధ్రంబులు	నీరంధ్రంబును
„	14	పీతంబునన్	పీతంబున్
„	„	పీటయందున్	పీటను
„	15	కూర్చుండెన్	ఎక్కెను
353	2	ముద్దుకూఁతు	ముద్దుఁగూఁతు
„	„	„	„
357	6	చక్కందనము	చక్కందనమును
„	12	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
375	13	అధీశుఁడు	అధీశుఁడు

శ్రీ దేవాయనమః.

2676

ఉ పా ధ్వా త ము.

30372

అవాజ్ఞానసగోచరుండును, సర్వశక్తుండును నగువరమేశ్వరుండు
దృశ్యమానం బగునిష్ఠుహాప్రపంచమునందలిమానవహృదయక్షేత్రము
లు వివిధప్రజ్ఞాబీజసమన్వితంబు లై యుత్పత్తిం గాంచునబ్బురపుటే
ర్పాటుం గావించి యున్నాడు. ఈక్షేత్రబీజములు మనుష్యశరీరము
లతోడనే జనన మందుచు, వానినే యాశ్రయించి యుండి, వానితో
డనే వృద్ధిక్షయములఁ గాంచుచున్నవి. మఱియు నవి తమసంయోగమ
హిమచే నత్యద్భుతప్రభావసంపన్నంబులై, తాము రూపరహితముల
య్యు, సృష్టియందలిరూపసహితపదార్థములలో ననేకములవిచిత్రతర
నిర్మాణంబునకు హేతుభూతంబులై యొప్పురు చున్నవి. తొలుదొలు
త హృదయక్షేత్రముల నణఁగియుండుప్రజ్ఞాబీజములు లోకసంబంధ
మనుజలాధారమున మొలకలెత్తి, లోకపరిచితి, గురుజనశుశ్రూష, స
త్సహవాసము, విషయగ్రహణప్రయత్నము, లబ్ధవిజ్ఞానమననము, మొ
దలగుదోహదక్రియలచేఁ గ్రమక్రమముగఁ బెరిఁగి, బహువిధకళ లను
శాఖోపశాఖలు గలమహావృక్షమై, పిమ్మట నూహము లనుమొగ్గలు
దొడిగి, యాలోచన లనుపుష్పముల వికసింపఁజేసికొని తుదకు నానా
విధశక్తు లనుఫలములను గాంచుచున్నవి. ఇచ్చట 'శక్తి' యనఁగా
దేహదార్ఢ్యము గాక మనస్సామర్థ్యమువలనఁ గృషి, వాణిజ్య, శిల్ప
దికర్మములకు ననుకూలము లగుపదార్థముల నేర్పఱిచుకొనుమార్గము
లఁ గనిపెట్టునొకజ్ఞానమై యున్నది. (మరుభూములయందలివిత్తనము
లవలెనే కొందఱుమానవులహృదయక్షేత్రములందలిప్రజ్ఞాబీజములు

మొలక లెత్తకయు, నెత్తినను వృద్ధినొందకయు, విజృంభింపకయు, ఫలింపకయు నిట్లనేకవిధముల వీసరవ్రావుచున్నవి. ఇందులకు నుత్పత్తిలో పము, దోహదలోపము మొదలగుకారణము లనేకములు గలవు. వానింగూర్చి వ్రాయుట కిది యదను గాదు గావున విరమింప నయ్యెను.)

పైని వ్రాయఁబడినరీతిని మానవులకు వివిధము లగుశక్తులు గలుగుచున్నవిగదా! అవి యన్నియు నాశ్చర్యానందకరములును, లోకోపకారములు నై యున్నవి. ఆశక్తు లన్నిటిలోను గవితాశక్తి యత్యద్భుతమైన దనియు, నిరుపమాన మైన దనియుఁ జెప్పవచ్చును. తక్కినశక్తు లన్నియు దానిలో నిమిడిపోవును. (ఒకానొకబుద్ధిమంతుఁడు ముం దెన్నఁడో యూహించి చేయఁగలయొక విచిత్రపదార్థమును సైతము కవీంద్రుఁడు తనప్రజ్ఞచే దానిస్వరూపస్వభావాదులను దనమనసు సందే సంతకల్పించుకొని, ముందుగానే దానిని దనగ్రంథమునందు వ్రాసి పెట్టుచున్నాఁడు.) ఇక్కారణమున నట్టిశక్తి గలసత్కవి దైవముచే నొసంగఁబడినయొకమహాత్ముఁ డని మనము నిశ్చయించుకొనవచ్చును. అతఁడు దైవసృష్టిలోనిపదార్థములను, వానిస్థితిగతులను దనగ్రంథపటమున వ్రాసి వానిని లోకులయెదుటఁ బెట్టి వారి నానందింపఁజేయును. ఎన్నెన్నో లోకదృష్టాంతసమన్వితంబు లగునీతులను బోధించి వారిని సన్మార్గప్రవర్తకులుగాఁ జేయును. తనబోఁటియితరకవులకుఁ దనగ్రంథమూఁతగా నుండునట్లునర్చును. ఇంక నిట్టిపను లెన్నిటిలో కావించును. ఇంచుమించుగ నీయర్థము నూహించియేకాఁబోలు సంకుసాలస్య సింహకవి తనకవికర్ణరసాయనమున,

“చ. మనమున నున్న నెవ్వగలు ♦ మాన్ని ఘటెందురు; కావ్యసమ్మదం
బనఘకథాముఖంబున హి ♦ తాహితబోధ మొనర్తు రింపుగాఁ
గనుఁగొనుకంటె నద్భుతము ♦ గా నెఱిఁగింతు రతీంద్రియార్థముల్
ఘనమతు లెల్లవారికి న ♦ కారణబంధులుగారె సత్కవుల్.”

అని చెప్పియున్నాడు.

మఱియుఁ గవిచంద్రుఁడు భగవద్గీతామాప్రదర్శకుఁ డని చెప్ప నొప్పును. ఆతఁడు తనవిజ్ఞానచంద్రికలను సృష్టియందంతట లెస్సగా వ్యాపింపఁజేసికొని, వానిసాహాయ్యంబున నీశ్వరమహిమల నన్నిటిని బాగుగా గుర్తెఱిగి వానిని మానవులకుఁ దెలియఁజేయుచున్నాఁడు. ఇంకను దేవునిచే సృజింపఁబడి కాలక్రమమున నాశనముఁ జెందినయ నేకపదార్థములను దనకావ్యమునం దెక్కించి, వేలకొలఁదినంపత్సరము లు గడచినపిమ్మట జనించువారికిసైతము దానిని జూపుచున్నాఁడు. శ్రీ రాముఁడు, సీత ; శ్రీకృష్ణుఁడు, ధర్మరాజు మొదలగునజ్జనులును, రావణుఁడు, జరాసంధుఁడు, దుర్యోధనుఁడు మొదలగుదుష్టులును దైవము వలన సృజింపఁబడి, కాలగతిఁ జెందియున్నను, వారిని గవి తనగ్రంథ మునందు వ్రాసి, వారిరూపములు, గుణములు, చర్యలు, మొదలగున వి వారితర్వాతఁ జిరకాలమునకుఁ గలిగినమనయెదుటఁ జెట్టుచు వారిని శాశ్వతనాములను జేయుచుండుట మనమెఱుంగుదుముగదా ! ఇంత యేల ? కవి వ్రాసియే యుండనియెడ వెనుకటివృత్తాంతము లెవ్వియుఁ బిమ్మటివారికి బొత్తిగఁ దెలియనే తెలియవు, కావునఁ గవీంద్రుఁ డీశ్వరలీలలను బ్రకటించువాఁ డని చెప్పవచ్చును. దీనినుద్దేశించియే యొకా నొకమహావృత్తియుఁడు “షైయిర్ కిలీదె దరే గంజె రాజె ఫితరతస్త్” (కవియొక్కవాక్కు సృష్టిరహస్య మనుధనాగారముయొక్క ద్వారమునకు బీగము.) అని చెప్పియున్నాఁడు.

కొందఱుబుద్ధిమంతులు కవి, దైవసృష్టికిఁ బ్రతిసృష్టిచేయుమహానుభావుఁ డని చెప్పుదురు. వారిమాట విశ్వసనీయమే. ఐనను దానికిని దీనికిని గొంతభేదము గలదు. భగవానుఁడు సృజించినవి దృశ్యమాన ప్రపంచములొనివి. కవి సృజించెడిది భావనాప్రపంచము. భగవత్ప్ర

పంచమునం గలపదార్థములు యథార్థములు. కవిప్రపంచములోనివి కల్పితములు. ఇట్లే తక్కినభేదములును నెఱుంగఁదగును. ఇట్లయ్యును గవిస్పృష్టి భగవత్స్పృష్టితోఁ గొన్నివిషయములయందు సమాన మగుచు న్నది. ఎట్లన, శ్రీరామాదులు దైవస్పృష్టిలోనివా రని మనము విందు ముగదా ! అట్టిశ్రీరామాదు లేకారణమున నైన సుఖదుఃఖాద్యవస్థలకు లోనైనట్లు మనమేవిధముగానైనఁ దెలిసికొన్నప్పుడు సంతోషవిచారా దివికారములపాలగుచున్నాము. అట్లే కవిస్పృష్టిలోనిపాత్రములకును నెవ్వయైన నట్టియవస్థలు సంభవించినట్లు మనము చూచుటగాని, విను టగాని తటస్థించినచో నట్టివికారములనే పొందుచున్నాము. మఱియు భగవత్స్పృష్టిలోనిపదార్థములవలెనే కవి కల్పించినవియు మనమనస్సుల కు వింతను గొలుపుచుండును ; ఒక్కొక్కప్పుడు నవ్వించును ; టిచ్చవడఁ జేయును ; శిరఃకంపముచేయించును ; ఇంకొకప్పు డాడించును. ('గీతీ' యనుదొర శాకుంతలనాటకమును జదివి యయ్యానందము పట్టఁజాల క లేచి నృత్యముచేసెనట !) ఇట్లే తక్కినవి యూహ్యాంబులు. ఈ హేతువుచేతనే,

చ. కవి కమలాససుండు, త్రిజగత్పతి యైనపినాకపాణియున్
గవియె ఓఁ ఓఁ ఓఁ ”

అని యొకానొకకవి చెప్పియున్నాఁడు.

ఇట్టిమహనీయ మైనకవితాశక్తిని భగవంతుఁ డేర్పఱిచి పృథివి యందుఁ బ్రప్రథమమున వాల్మీకిమహర్షిహృదయమునం బ్రవేశపెట్టె ను. పిమ్మటఁ గాలక్రమమున నించుమించుగ నన్ని దేశములయందును, నన్ని భాషలయందును గవిత రచియింపఁగలమహాత్ము లుత్పత్తిఁ గాంచి రి. మనయాంధ్రులయందును గవిచంద్రు లుదయించిరి. అనేకగ్రంథ ము లాంధ్రమున నుద్భవించెను.

(మన) ఆదికవులు కవితాతత్త్వమును బాగుగ నెఱింగినవాండు టచేఁ, బ్రపథమముననే స్వకపోలకల్పితగ్రంథములను వ్రాసినచో వానిచేఁ బాఠకులను శ్రోతలను సంతోషపెట్టుట కష్టమని యెంచి, పూర్వము సంస్కృతభాషయందు వ్రాయఁబడి, నుప్రసిద్ధములై, నీతిదాయకములును, సన్మార్గబోధకములును నగుకథలు కలిగి వెలయుచుండు గ్రంథములనే తెలిగించుచు జనులయెదుటఁ బెట్టుచువచ్చిరి. భారతరామాయణాదు లీతెగలోనివే. పిమ్మటఁ గొందఱుకవులు సంస్కృతమునఁ గేవలగ్రంథరూపమున లేకపోయినను నక్కడక్కడఁ బురాణాదులలో వ్రాయఁబడియున్నవియుఁ, బెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునవియు, మంచిమంచిసీతులను, మోక్షమార్గములను బోధించునవియు నగుకథలను గొన్నిటిని జేర్చి యొక్కొకగ్రంథముగాఁ గల్పించుచువచ్చిరి. మంచన కేయూరబాహుచరిత్రము, అనంతుని భోజరాజీయము మొదలగునవి యీతరగతిలోనివి. ఇంతవఱకును గలగ్రంథములు బహుజననులభగ్రాహ్యములై, రసోచితములై, కథాచమత్కృతులు గలిగి, మనోహరాలంకారములతో నొప్పారుచుండెడివి. తరువాతికవులు పురాణములలోని యేదియే నొకకథను దీసికొని స్వతంత్రగ్రంథముగా రచియించుచు వచ్చిరి. పిల్లలమఱ్ఱి వినవీరన్న శకుంతలాపరిణయము, ప్రౌఢకవి మల్లన రుక్మాంగదచరిత్రము లోనగునవి యీజాతిలోనివి. ఇప్పటికిఁ గవులకు శృంగారరసమును విజృంభింపఁజేయునూహయుఁ, గవిత్యమునందుఁ బ్రాధిమ్యము జూపుబుద్ధియు జనింపఁదొడఁగెను. సంస్కారము తలచూపెను. శబ్దాలంకారములును నర్థాలంకారములును ముదురఁ గడంగెను. నీతిబోధకవిషయములు వెనుకకు జూఱఁజొచ్చెను. శృంగారరసాధిదేవత తాండవ మాడనారంభించెను. ఇంతగా వ్రాయనేల? అప్పటికావ్యరచనలోని యొకవిషయముం జూడుఁడు.

ప్రాధికవిమల్లన రచించినది రుక్మాంగదచరిత్ర మనుపేరు గలయే కాదనీ
మాహాత్మ్యము. అది సామాన్యప్రజల కందఱకును భక్తిముక్తులను
బోధింపవలసినగ్రంథముగా నుండవలయునుగదా ! అట్టిదానిని దత్క
వి పూర్వకపులపద్ధతిని విడిచి, తనకు ముందున్న వారికంటెఁ బ్రాధీమము
జూపుచు, దననాఁటికపులలో నతిగౌరవముఁ బడయ నెంచికాఁబోలు
నందుఁ గేవలపండితజనైక వేద్యంబు లగుశబ్దార్థాలంకారములును, రసి
కజనహృద్యంబు లగుశృంగారవర్ణనములును గడుంగడుఁ జొప్పించియు
న్నాఁడు.

“సీ. బిసకాండ, పాతీన, † పిక, సైకత, స్వర్ణ; కర, నేత్ర, భాష, జ † ఘన, శరీర
+ + + +
తారకా, శ్వత్థదళ; నఖ ... (అశేఖ్యము)
+ + + + ”

ఇత్యాదిపద్యములతో మోహినీదేవిని మిక్కిలి పచ్చిగా వర్ణించి
యున్నాఁడు. ఏకాదశీమాహాత్మ్యమున కిదియా లక్షణము? ఈరీతిని
గవితాశక్తికి బాహ్యవేషము మెండై యంతస్సారము క్షీణింపనారం
భించెను.

ఇట్లు కాలము జరుగ జరుగ, ‘అల్లసానిపెద్దన’ కవీంద్రుఁడు బ
యలువెడలి (పైవారివలెనే) యొక (మార్కండేయ) పురాణములో
నినీతిబోధక మగునొకకథను దీసికొని, దానిని బెంచి, నూతనపద్ధతి న
వలంబించి, మనుచరిత్ర మనుపేర నొకప్రబంధముగా రచించి కృష్ణ
రాయలచే ‘నాంధ్రకవితాపితామహం’ డనుబిరుదమును బొందెను.
అప్పటికిఁ దాము నడచెడిది నాగరికమార్గ మనునూహ కవులకు జనిం
చెను. పిమ్మట నాతనిశిష్యుఁ డనిచెప్పఁబడు భట్టుకవి పెద్దనకంటెను
ప్రాధీమము జూపఁదలంచి కథావైచిత్రి గమనింపకయే, భారతమునం

దలి యొకకథను దీసికొని వసుచరిత్ర మనుష్రబంధమును వ్రాసి : సా హిత్యరసపోషణం ' డనుబిరుదు సంధెను. ఈతనినాటనుండి నీతిబో ధకవిషయాదులకు గ్రంథములలోఁ జోటు లేకపోయెను. శృంగారర సాధిదేవత విశ్వంఖలవృత్తిని విహరింపఁజొచ్చెను. ఈతనితరువాతకవు లకుఁ బ్రాథత్వమును జూపికొనుటయందలిదృష్టి ముదిరిపోయెను. ప్రి బంధ మనునది యొక్కొకకవీంద్రునినాలుకయందును నటంపఁదొడఁ గెను. మహాకావ్య మనునది యిట్లే యుండవలయు ననుకట్టుపా టేర్ప డెను. గతానుగతికు లయినకవు లందఱును నీతనిమార్గమునే యవలం బించుచుండిరి. ఇక్ష్మరణమునఁ గవితాప్రాధిమ్యకేకాని కథావైచిత్రికి దిక్కులేకపోయెను. పాత్రగుణపోషణము బొత్తిగ రూపుమాసెను. క్రమక్రమముగాఁ గవులు చిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వములను దమతమ గ్రంథములలోని కెక్కించి వసుచరిత్రకారుని మించఁగలిగితిమిగదా యని సంతసించుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా ద్వ్యర్థికావ్యరచన యనునొక నూతనమార్గము కనిపెట్టఁబడెను. మిగుల సమర్థత్వము గలకవులుకొం ద టీమార్గమున కానందించి తమతమజన్మముల నెల్ల నిట్టిరచనక్రింద నే వ్యయపఱిచిరి. ద్వ్యర్థికావ్యరచననుగాని, ప్రబంధరచననుగాని, మ టిదేనినిగాని మొదటఁ గనిపెట్టినవారి ననవలసినపనిలేదు. భాషలో నేదియో క్రొత్తమాదిరిగలగ్రంథమును వారు సృష్టించి తమప్రాధిమ్యం జూపుదురు. తక్కినవా రందఱును వారి ననుసరించినచో నందు విశేష మేమియున్నది? విసుఁగుదలతప్ప వేతేదియు నుండదు. ఆంధ్రద్వ్యర్థికా వ్యరచనకు మార్గదర్శి పింగళిసూరనార్యుఁ డని కొందఱందురు. భట్టు కవి యని కొందఱందురు. ఎవ్వరైన నేమి? తన్నిర్ణయమున కిది యద నుకాదు. ఈసూర్యుఁడు తననిండుజన్మమున నిట్టికావ్యమును వ్రాసి నను వయసుతిరిగినతరువాతఁ దనజ్ఞాననేత్రము నొకసారిభాషాప్రపం

చముపై లెస్సగాఁ బరఁగించి పురాతనకవులపద్ధతులను బాగుగా గ్రహించి, తనకాలపుఁగవులపోకడలను నిరసించి, క్రొత్తమాదిరిగ నుండునట్లు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, కళాపూర్ణోదయము ననురెండుదివ్యప్రబంధములను రచించి భాషాదేవికినూతనాలంకారముల నిడెను. అయిన నీతనిమార్గము పిమ్మటికవులకు రుచించినది కాదు. ఏమి? అది చాలదుర్గమ మైనది. అందుఁ బాత్రగుణపోషణము. కథాచమత్కృతి, సందర్భశుద్ధి, రసోచితశైలి మొదలగువాని నెన్నిటిలో యనుసంధింపవలసియుండును. వనుచరిత్రమార్గ మైనచోఁ గవితాప్రాగల్భ్యము, శబ్దార్థాలంకారములు మొదలగువానిని స్వేచ్ఛగాఁ గూర్పవచ్చును. ఇట్టియూహయే వెనుకటికవులను బట్టి పీడింపఁగా వారందఱు నొక్కవిధముగానే గ్రంథములు వ్రాయుచువచ్చిరి. ఇప్పటికిని మనవారిలో వయసుచెల్లినవారు కఠినశైలిని లేనిపద్యముల నన్నిటిని జప్పగా నున్నవనుచుందురు. సులభశైలి వారికి గిట్టదు. దీర్ఘసమాసములతో నుండవలయును. ఇట్టిమహానుభావులలోఁ గొందఱు వనుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యద, శృంగారనైషధము మొదలగుగ్రంథముల పేరులేకాని ప్రభావతీప్రద్యుమ్న, కళాపూర్ణోదయములపేరుల నైన నెఱుంగరు. రాఘవపాండవీయమునే రచియింపకున్నచోఁ బింగళిసూరనార్యునిపేరు కూడ పీరికిఁ దెలిసియుండకపోవును. ఇందులకుఁ గారణము వానియందు శబ్దాడంబరాదులు లేకపోవుటయే యని యెఱుంగవచ్చును. ఇంతయేల? ఆదికవులు సైతము తరువాతికవులకుఁ జాల రని మనవారిలోఁ జాలమందికి నభిప్రాయము గలదు. కావుననే వారిమార్గము నొక్కరైన నవలంబింపకపోయిరి. ఈశబ్దార్థాలంకారాదులమహిమ మేమోకాని యవి సర్వజనసుబోధములుగా నుండవలసిన వేదాంతగ్రంథములయందునయితము ప్రవేశించి యాయాకవులచే నేకాక్షరద్వ్యక్షరనియమ

ముతోడిపద్యములు గలచిత్రకవిత్వమును, మఱియు గర్భబంధకవిత్వాదులను రచియింపఁజేసినది. (సీతారామాంజనేయాదులను జూడవచ్చును.) సామాన్యజనులకు నేతాదృశగ్రంథావలోకనము చేయుశక్తి చాలకుండుటచే వారు భారతభాగవతరామాయణాదులనే పట్టుకొని వ్రేలాడవలసినవారైరి. (ఈకారణముచేతనే వానికి దేశమందు వ్యాప్తి మిక్కిలి కలిగెను. ఇదియును మేలే.) పిమ్మటరాజులచరిత్రము లెవ్వియు గ్రంథముల నెక్కఁ జాలనివయ్యెను. పురాణములలో నుండునొకకథ దీసికొని దానిని దమవర్ణనల కనువుగ నుండునట్లు పెంచి యష్టాదశవర్ణనములతోడను నింపి వ్రాయునట్టి దృష్టిగల కవిపుంగవులకు దేశచారి త్రము లెట్లు రుచించును? అవి యెంతబాగుగ వ్రాయఁబడఁదగినవి! ఎన్నెన్నిరసములు, ఎన్నెన్నిభావములు వానియందు నింపఁబడియుండవలసినది! అట్లు వ్రాసియున్నచో దేశమున కెంతయుపకారము కలిగియుండును! అట్టియదృష్ట మిభాషకు లేకపోయినది. కృష్ణరాయవిజయము, సరపతివిజయము (రామరాజీయము) మొదలగునవి కొన్ని చారిత్రవిషయగర్భితము లగుకావ్యము లున్నవన్నను, అవి చరిత్రమార్గమునఁగాక ప్రబంధసాకమున రచియింపఁబడి యతిశయోక్త్యాద్యలంకారములతో నిండిపోయియుండుటచే వానియందు సత్యము లేకమాత్రమే యుండు నని తోఁచెడిని. ఈరీతిని గవితాశక్తి కంతస్సారము బొత్తిగ క్షీణించిపోయెను.

ఇక్కాలమున నాంగ్లేయప్రభుత్వముచే దేశమందంతటను విద్య విజృంభింపఁగా మనవారిలోఁ గొందఱు మహనీయు లన్యభాషాపరిచితింబట్టి యాయాభాషలలోనిగ్రంథముల నివ్విలోకించి, యందలికథాచమత్కృత్యాదులం గాంచి, మనయాదికవులగ్రంథములను జదివి వారి మహిమలకచ్చెరువొంది వానిని వెల్లడించుచుఁ దరువాతికవులమార్గము

ల నధిక్షేపించుచు ననేకగ్రంథములయందును ననేకపత్రికలయందును వ్రాయును వ్రాయును, ఇప్పటికి నాంధ్రగ్రంథరచనకుఁ గొంతమాటు పాటు గలుగనారంభించినది. మధ్యాధునికకవులరచనలపై నిరసనభావము కలుగఁజొచ్చినది. పింగళిసూరనాధ్యునినామమునకు విశేషగౌరవము కలిగినది. కొత్తకొత్తరచనలపై నింపు జనించుచున్నది. ఇడంతయుఁ గాలముయొక్కమార్పుగదా !

పైని వ్రాయఁబడినవిషయముల నన్నిటిని బరికించుమీకుఁ, గ వితాతత్వము రెండువిధము లైన దనియు, నందు మొదటిది నీతిబోధకనన్మార్గప్రదర్శకవిషయములును, గథాచమత్కృత్యాదులు నొప్పుగ్రంథములు గల దనియు, రెండవది కేవలము శబ్దార్థాలంకారాది భాషాప్రాధిమం జూపుగ్రంథములు గల దనియు విశదమై యేయుండును. మఱియు మొదటిది యప్పటికి, నిప్పటికి, నెప్పటికిని బూజనీయమైనదే యనియు, రెండవది తాత్కాలికసుఖమునుమాత్రము గూర్చునదియై యుండు ననియు మీ రెఱుంగుదురు. అందు రెండవమార్గము నవలంబించినవారియభిప్రాయ మేమో యించుక విచారింపవలసియున్నది. కథాచమత్కృతి మొదలగునవి భారతాదు లగునుద్గ్రంథములలోఁ గలవుగదా యనియు, మఱియుఁ బుక్కిటిపురాణములయందును ననేక చిత్రకథలు పెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునుగదా యనియు భాషాచమత్కృతిం జూపుప్రాతముల నేల రచింపఁగూడదనియు నవి విద్యార్థులకు మిగుల నుపయోగకరములుగా నుండు ననియు వా రూహించి యట్లు గావించియుండు రని తోచుచున్నది. అట్టియూహ యొకరినిబట్టి యొకరికి వచ్చి క్రమక్రమముగా వృద్ధి నొందినది గాని యొక్కసారియే వచ్చినది కాదు. వా రుండెడికాలమే యట్టిమార్పు గలిగించినది. ఆయాకృతిపతులును వారివారి కారీతిగ్రంథముల రచిం

చుటకే ప్రోత్సాహ మిచ్చుచు నుండెడివారు. (కాని యియాహూ మతిమాత్రమై దేవునికిఁ గృతిగా నియ్యఁబడిన గ్రంథములునైత మా విధముననే రచింపఁబడెను!) ఈకారణమునఁ బ్రాథమ్యబంధములు లెక్కలేవివి రచింపఁబడెను. అయినను “అత్యుచ్ఛ్రయఃపతనహేతు” వనున్యాయమున కవి గుఱియయ్యెను. కవితాశక్తి కిప్పుడు నూతనప్రపంచము నిర్మింపఁబడుచుండెను. మధ్యకాలకవులగ్రంథము లన్న ననాదరము జనించుచుండెను. ఈనూతనప్రపంచము నిర్మింపఁబడుటకు నిం చుకముందే యనగా పైరెండవవిధము పరిపూర్ణవ్యాప్తిని జెందియున్న సమయముననే యీ

భద్రా ప రిణ య ము

అనుప్రబంధము రచింపఁబడెను. భద్ర యనుపేరు గలకన్యారత్న ముయొక్క పెండ్లిలికథ యందుఁ జెప్పఁబడెను గావున దీని కీనామము గలిగెను. ఈభద్రాదేవి శ్రీకృష్ణనియష్టమహిషులలో నొకతె. దీనిం బట్టియే యిందలికథానాయకుఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డని తేటపడుచున్నది. ఈగ్రంథమునకుఁ గృతిపతి

శ్రీరాజారావువేంకటమహిపతి

గంగాధరరామరాయబహద్దరుగారు.

వీరు శ్రీపీఠికాపురసంస్థానాధీశ్వరులు. “శూరతోదారతాద్యధికగుణ కులం” బగుపద్మనాయకకులంబున జనన మందినమహాపురుషులు. పద్మనాయకకులజులనే “వెలమ” వారని చెప్పుదురు. వెలమవారను పేరు గలుగుటంగూర్చి యొకానొకకవిచంద్రుఁడు తనగ్రంథమున నిట్లు త్రేక్షించియున్నాఁడు.

“చ. ఉరుతరపద్మనాయకకు ♦ లోద్భవు లైనకుమారు లందఱుకొ

వైరవరులై, అయాంతకస ♦ విక్రములై, మహనీయులై నిరం

తరమును ముఖ్యవర్ణగణి ♦ తం బగుపౌరుషనానుభేయమే

వరదీరుదంబుగా వెలమ ♦ వా రన విశ్రుతి గాంచి రిమ్మహిన్.”

(ఇది స్వభావౌక్తియ యని చెప్పవచ్చును.)

ఆంధ్రభాషామోషామణికిఁ జరకాలమునుండియు నీపద్మనాయకప్రభు
పులయవలంబనమే విశేషముగా నున్నదనియు, నీవెలమవారిలో సం
స్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందుఁగాని యొకదానియందుఁగాని పాం
డిత్యమో, పరిశ్రమమో, పరిచయమో, యాసక్తియో, యభిమాన
మో లేనివారుండుట యరుదే యనియు నెల్లరు నెఱింగినవిషయమే. వీ
రిలోఁ గొందఱు కవులును గలరు. వీరివంశావతారముంగూర్చి బహు
గ్రంథములయందు విశేషముగ వర్ణింపఁబడియుండుటచే నది జగత్ప్ర
సిద్ధమయియే యున్నది. ఈగ్రంథమునందును బద్మనాయకవంశాభివ
ర్ణనము గలదు. కావున దానింగుఱించి నే నీట వేఱుగ వ్రాయనక్క
ఱలేదు.

ఏతత్కృతినాయకుఁ డగుశ్రీగంగాధర రామరాయప్రభువరునిం
గూర్చి వ్రాయుటకు నస్మాదృశు లగుసామాన్యులు శక్తులు గానేర ర
నుట యతిశయౌక్తి గాదు. ఆశ్రితజనసంరక్షణము, పండితజనాదరణ
ము, కవిజనపోషణము మొదలగుసద్గుణము లీమహారాజునకు నహజ
మ్మలై యుండెడివి. ప్రజలయెడల వీరి కుండినయనుగ్రహ మనిర్వాచ్య
మని వయసు చెల్లినవా రిప్పటికి నీప్రభువును వేనోళ్లఁ బొగడుచుండు
రు. మఱియు సత్కార్యాచరణమున వీరికి సాటియగుప్రభువు నాకా
లమునఁ జూచియుండలే దని జనులు చెప్పుదురు. వేయేల? వితరణము
నఁ గలియుగసూర్యపుత్త్రుండనియు, సాహసమున నభినవవిక్రమార్కుం
డనియు, విద్యయం దపరభోజుండనియు, బ్రజాక్షణమున రెండవ
యజ్ఞాతశత్రుం డనియు నీరాజేంద్రుఁడు ప్రఖ్యాతివడసె నని స్వార్థపరా
యణులుగాని వృద్ధు లిప్పటికిని బ్రస్తావనశమునఁ జెప్పుచుండు రన నీ

యననుగూర్చి యెంతగ వ్రాయవచ్చునో యోజింపుడు.

పైని వ్రాసినవి యథార్థోక్తులు గాని యతిశయోక్తులు గావు. వాని కన్నిటికిని దృష్టాంతములును లేకపోలేదు. అయిన నవి యసంఖ్యాకములుగా నున్నవి. అవి యన్నియు వేఱుగ నొకపుస్తకరూపమున నుండఁదగినవి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వానిలోఁ గొన్నిటిమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

ఆశ్రితజనసంరక్షణము :—అనేకులగు నాశ్రితులకు దైనిక, మాసిక, వార్షికప్రదానముల నేర్పఱిచి, వారిని రక్షించుచుండిరి. మఱియుఁ గొన్ని కుటుంబములకు సైతము తమసంస్థానంబున నెవ్విదైనఁ గార్యములు తటస్థించునప్పుడు మఱికొన్ని యీవులు దయచేయఁబడుచుండునట్టియే ర్పాటులకూడఁ గావించియుండిరి. అం దనేకములు నేటిదనుక నేతత్సంస్థానంబున (ఇప్పటిప్రభువరునిదయాతి దేశంబున) నవిచ్చిన్నగతిని జరుగుచున్నవి. ఇంకను ననేకులకుఁ దమయనుగ్రహముమీఱి ‘నిమేబడు’ లనుపేరుగలభూములను విశేషముగ నిచ్చియుండిరి. ఇట్టివి యీరామరాయరాజ్యమునఁ బెక్కులు గలవు. మఱియు ననేకాశ్రితులకు విశేషభూములను దానముచేసిరి. పైని వివరింపఁబడిన వన్నియు నాయాయాశ్రితులచేతను, దత్సంతతులచేతను నిరంతరాయములుగ ననుభవింపఁబడుచున్నవి. శాశ్వతము లగునిట్టియేర్పాటులను గావించిన యీ ప్రభువరుని వదాన్యతను దలంచుచో నొకానొకకవి చెప్పిన యీక్రిందిపద్యము జ్ఞప్తికి రాకమానదు.

“ఉ. భూతి ఘటింప మానవుల ♦ పుణ్యవశంబున ఫాలసీమలకై
ధాత లిఖించెనా, యొకరి ♦ నాఁటి, దడేటికి?; రావువంశజుం
డైతగురామరాయవసు ♦ ధాధిపుఁ డెవ్వరికై లిఖించు ? నా
వ్రాత తదాత్మజాత్మజప ♦ రంపర కెల్ల ఫలించు నెప్పుడున్.”

పండితజనాదరణము :—అనేకమండలంబులనుండి యసంఖ్యా

కు లగుపండితులు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుండిరి. వారివారిసామర్థ్యాదులనుబట్టి వారిని దత్కాలమందే ధనం బవారిగ నిచ్చి సత్కరించుచుండుటయే కాక, వారికి వార్షికబహుమానంబులుసయిత మేర్పాటు చేసి యాదరించుచుండిరి. అప్పుడప్పుడు పండితవర్మలచేత వాక్యార్థములు మొదలగునవి చేయించుచు నర్హరీతిని సమ్మానించుచు నుండెడివారు. పందొమ్మిదవశతాబ్దమున సుప్రసిద్ధులైనబులుసుపాపయ్యశాస్త్రిగారు, ఇంద్రగంటివిశ్వపతిశాస్త్రిగారు, ఎడవిల్లిశ్రీరామశాస్త్రిలుగారు, తణికెళ్లసుబ్బన్నశాస్త్రిలుగారు, కనకదంషిగోపాలశాస్త్రిలుగారు మొదలగుననేకపండితులు వీరివలన విశేషముగ గౌరవింపఁబడినవారే. ఇందుఁ గొందఱకు గొప్పభూదానములుగూడఁ జేసియున్నారు. వీరిసంస్థానంబునను కంచిభట్లసూర్యనారాయణశాస్త్రిలువారు, పొక్కులూరివేంకటశాస్త్రిలువారు మొదలగువా గుండెడివారు.

కవిజనపోషణము :—వీరియాస్థానంబునఁ బలువురుకవీశ్వరులుండెడివారు. ఏతద్గ్రంథకర్త, కవిశిరోమణి సోంభట్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుగారు, ఎఱ్ఱమిల్లిలక్ష్మీనారాయణకవి, దేవులపల్లిసుబ్బరాయశాస్త్రిగారు, వేంకటకృష్ణశాస్త్రిలుగారు, వేంకటరాయకవి, మొదలగు వారనేకులు వీరిసభ సలంకరించుచు వీరిపోషణమున నుండెడివారు. మఱియుఁ బలుచోటలనుండి పలువురుకవీంద్రులు వచ్చి శ్రీరాజావారిని దర్శించుచుఁ దమతమప్రజ్ఞాదికములఁ గనఁబఱచుచు వారివలన విశేషసన్మానములను బడయుచు నుండిరి. శ్రీమాన్ విద్వదభినవ పండితరాయ మాడభూషివేంకటాచార్యకవి, శ్రీశిష్టకృష్ణమూర్తికవివర్మడు మొదలగువారు పలువురు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుఁ బలుమాటలర్హసత్కారంబులఁ గాంచుచువచ్చిరి. అనేకులకు నేఁటేట సమ్మానించునేర్పాటులుసయితము చేసి వీరు పోషించుచుండెడివారు.

సత్కార్యాచరణము :—గ్రామములఁ గట్టించుట, చెఱువులు
త్రవ్వించుట, మొదలగుసత్కార్యము లెన్నియో వీరు చేయించియుం
డిరి. మఱియు, పేదసాదులయందలికారుణ్యమునకు మితియే లేకుండెడి
దని తెలియవచ్చుచున్నది. ఏతద్విషయములకుఁదార్కాణము లనేక
ము లున్నను వానిలోఁ గొన్నిటినిమాత్ర మిచ్చట నుదాహరించు
చున్నాను.

(1) గ్రామములఁ గట్టించుట :—తమరాజ్యములోనిదియు, గోదా
వరీమండలమునకు ముఖ్యపత్తనముగా నెన్నఁబడుచుండునదియు నగు
కాకినాడపురంబును జేర్చి తమతండ్రిగారిపేరితో 'సూర్యారావుపేట'
యనుగ్రామమును గట్టించిరి. మఱియుఁ దమరాజధాని యగుపీఠికాపు
రమును జేర్చి యుత్తరదిశయందు 'కుమారనగర' మనుక్రొత్తపేటను
గట్టించిరి. వీనిందెలుపుపద్యములలో నీగ్రంథముం దున్నవానినే వ్రా
సెదను.

“ మ. అతులాభ్యంతిక కాకినాడనగరోపాంతస్థలస్థాపితా

యతఃత్రాయత నాదిసంకలిత సూర్యారాయపేటాఖ్య భూ

తరగ్రామనిదాన ! &c &c ” తృతీయాశ్వాసము 119 ప.

(2) చెఱువులుత్రవ్వించుట :—తమరాజ్యమునందలిమల్లవర మను
గ్రామమున నొకగొప్పచెఱువును ద్రవ్వించి, తత్ప్రాంతమున నుండు
ప్రజలకు మహిమాపకారముం గావించిరి. పెద్దాపురముతాలూకాలో
లింగమపర్తికడ నుండుతిమ్మరాజుచెఱు వొకటి తప్ప దీనితో సరివచ్చు
పెద్దచెఱువు గోదావరీమండలంబున వేటొకటిలేదు. మఱియు సూర్య
రావుపేటలోఁగూడ నొకపెద్దచెఱువును ద్రవ్వించియున్నారు. కాకినా
డ, సూర్యారావుపేట, రామారావుపేట, జగన్నాథపురము, ఘాస్టరుపే
ట, పేరరాజుపేట అనుస్థలములలో నుండునసంఖ్యాకు లగుజనులకు జ

లయంత్రములద్వారమున నవారిగ వారి నొసంగుటకు నీచేటువే యి
ప్పు డాధారమై యున్నది. కుమారనగరము మొదలగుచోట్ల నింకను
ననేకతటాకములు వీరు త్రవ్వించినవి కలవు. మల్లవరపుఁజేటువునుగూ
ర్చి యీగ్రంథమున నిట్లువర్ణింపఁబడియున్నది.

“క. భీమధ్వనిభరితజయఘ, మామా! చాహత్రిమల్ల! మల్లవరాఖ్య
గ్రామపాంతవినిర్మిత, భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూరితటాకా!”

చతుర్థాశ్వా. 104 పద్య.

(3) ఆరామప్రతిష్ఠాదులు : — అనేకస్థలంబులలో ననేక ఫలజాతులు
గలయ నేక కారామంబులు వీరు వేయించిరి. ఇది మొదలగుకారణంబులం
బట్టి యీపుడమిపై శాశ్వతము లగుననేకసత్కారములను జేయించి
చిరతరయశంబును, సమేయసుకృతంబును సంపాదించినయీరాజచం
ద్రుఁడు,

“తే. ధరణిఁ బరఁగుఁ బొగడ్త యెం ♦ దాఁక సంత

కాలమును బుణ్యలోకంబు ♦ గలుగు సంక్రమ.”

అనుభారతవచనమునకు లక్ష్యభూతుఁ డగుచున్నాఁడని సంతోషపూ
ర్వకముగఁ దెలుపుడు సేయుచున్నాఁడను.

వితరణసాహసాదినద్దణములు : — పై వానివలననే యీవదాన్య
శేఖరుని వితరణాదినద్దణములు దెలియుచున్నను, నింకొకముఖ్యవిషయ
ముగూడ నిందుఁ జూపుచున్నాను. రావువంశముక్తావళిని రచియించి
కృతిగా నొసంగినశ్రీదేవులపల్లిసుబ్బరాయశాస్త్రిగారియొడ నీమహారా
జు చూపినయశాదార్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదియై యున్నది.
అది చదువరులకు విశదమగుపొంఁటఁ దత్కవికృతం బగుమహేంద్రవిజ
యమునందలికవిజీవితమునుండి కొన్నిపంక్తు లిచ్చట గ్రహించుకొను
చున్నాఁడను.

“ రావువంశముక్తావళి యనుపేరిట విలసిల్లుతమవంశచారిత్రము
ను (కీ.శ.) 1882 వ సంవత్సరమునందుఁగృతినంది, సాకల్యం
బుగ గ్రంథ మంతయుఁ జిత్తగించి, తమపూర్వరాజన్యులమా
న్యచారిత్రాకర్ణనమువలనను, ననల్పకల్పనాశిల్పనంబులం ద
నరిసకవితామాధుర్యంబునకును, నానందపరవశులై యిందుల
కుం దగినసత్కారంబేఁ జేయఁగలనే యని నారాజ్యంబ మీకి
చ్చితి నని యీకవిసార్వభౌముని సింహాసనాసీనుం గావించి,
తమయభినవభోజరాజబిరుదాంకము నన్వర్థంబుగ నొనరించిరి.
పిమ్మట నిక్కవితాపట్టభద్రుండు దేవా ! యీరాజ్యభారంబు
వహియింప దేవరభుజాదండంబె సమర్థంబు గాని నే సమర్థుండ
నే యని తత్క్షణంబ వారిరాజ్యంబు వారికి సమర్పించి యీఁ.”

విద్యాధికత :—భాషాభిమానము, విద్యయం దభిరుచియు నుండ
నిచోఁ గవులను బండితులను నాదరించుట యంతగాఁ బొసఁగదు. అ
నేకు లగుకవులను, బండితులను విశేషముగ గౌరవించియుండుటచేతనే
యీసృపవర్యుఁడు విద్యాధికుఁడై యుండె నని చెప్పవచ్చును. ఇదిగా
క యస్పదస్ప డాయాకవులను, బండితులను వారివారిప్రజ్ఞలనుబట్టి
యనేకము లగుప్రశ్నములు చేయుచు వారివారిప్రత్యుత్తరములసాధు
త్వాసాధుత్వమునుగూర్చి వక్కాణించుచు వినోదించుచునుండెడిపాఠఁ
ట ! ఒకప్పు డొకవిప్రుఁడు శ్రీయుతు లగువారిసన్నిధిని హరికథఁ జెప్పు
చుఁ దాను గవియుఁగూడ నై నట్లు తనమిత్రులచే నాసభలో పెల్లడిచే
యించుకొనఁగా, శ్రీప్రభువువారియనుజ్ఞ ననుసరించి తత్సన్నిధానవర్తు
లలో నొకరు “శ్రీరాజావారిమీఁద నొకపద్యమునాశువుగ రచింపుఁ
డని కథానంతరమునఁ జెప్పినప్పు డక్కవి యొకసీసపద్యమును జదివె
నట ! అప్పు డారామరాయధరణీశ్వరుఁడు తనబహుగ్రంథద్రష్టుత్వ

ము వెల్లడికా నక్కవితో “ దానుగారూ ! ఇందలిమొదటియాటుపాదములు నేనాయాగ్రంథములలోఁ జూచినవే. (ఆగ్రంథములపేరులు చెప్పిరఁట !) ఏడవపాదము నేను జదివినదే కాని యెందున్నదో యిప్పుడు జ్ఞప్తికి రాలేదు. ఎనిమిదవచరణమున నాపేరు గలసగముమాత్రము మీరు రచించినదే ” యని వాక్రుచ్చిరఁట ! దీనింబట్టి యీప్రభుశిరోమణి కెంతభాషాజ్ఞానము నెంతగ్రంథావలోకనము నుండెడిదో యూహింపుఁడు. వీరికి సంస్కృతాంధ్రములయందేకాక యాంగ్లేయమహమ్మదీయభాషలయందును పరిచయ ముండెడిదని తెలియవచ్చుచున్నది.

ప్రజారక్షణము :—దీనింగుఱించి విస్తరింప నక్కఱ లేదు. ఈ మహారాజుపరిపాలనములోఁ బ్రజలకుఁ గలిగినసౌఖ్యమునకు మేరయే లేకుండ నని చెప్పుదురు. వీరు సర్వవిధములఁ బ్రజలకు లోటుపాటులు లేకుండఁగనుంగొని సంరక్షించుచుండెడివారఁట. కావుననే

“ సీ. సకలవిద్యచ్ఛకో ♦ రకములానందించె, విమతాననాబ్జపా ♦ శి ముకుళించె
లలి మిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము నొందె, ఖిలజనచక్రవా ♦ కములు గుండె
బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె, ధర్మేతరధ్వాంత ♦ తతు లడంగె
సత్సంతతుల కభీ ♦ ప్రములెల్ల నీడేఱె, గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాఱె

బీతికాపురవండుగ్గ ♦ పృథులసౌధ

సింహాపీఠోదయాచల ♦ శిఖరభాగ

మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్వరమఁ దాల్చి

రామరాయాఖ్యచంద్రుండు ♦ ప్రబలుచుండ.” ప్రథమా. 86 ప. 69 పుట

అనుపద్యము సార్థకమై వీరి ప్రఖ్యాతిని వెల్లడించుచున్నది.

ఈరాజేంద్రునకుఁ దనమాన్యచరిత్రము పూర్వరాజన్యల చారిత్రములం బోలు నని బాగుగాఁ దెలియును. ఇక్కారణముననే కాఁబోలు,

“సీ. వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంబౌనర్పఁగఁ గదా, రామునిగుణకథన్ ♦ ప్రకట మయ్యె
 ద్వైపాయనుఁడు భార♦తంబౌనర్పఁ గదా, పాండవదులప్రభా♦వములు దెలిసెఁ
 గాళిదాసుఁడు కృతి♦ఘటనసేయఁగఁ గదా, భోజరాజు యశంబు♦దేజరిలై
 ఘనత విద్యానాథ♦కవికబ్బమునఁ గదా, తనరెఁ బ్రతాపరు♦దునిప్రసిద్ధి
 యిలను రాజనరేంద్రుండు ♦ కృష్ణదేవ
 రాయలాదిగఁగలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ
 గావ్యముఖమునఁ గాదె వి ♦ ఖ్యాతి గనిరి
 కానఁ గృతీసాటి వేటొండు ♦ గలదె తలఁప?” ప్ర. 16 ప. (22 పు.)

అని యిక్కవిని బిలిపించి తననామము శాశ్వతముగా నుండునట్లు కృతి
 రచింపు మని యానతిచ్చెను.

(ఇమ్మహారాజచంద్రునిగుణగణాదికముం దెలియఁజేయుదృష్టాం
 తము లనేకములు గలవు. అవియన్నియు నొకచరిత్రగూపకముగ నుం
 డఁదగినవై యుండుటచే నిందు సూత్రప్రాయముగ వ్రాయఁబడినవి.)

మహాత్ము లగువార లంతశ్శుద్ధితోఁ జేసినసత్కర్మములు వ్యర్థ
 ములు కావనునార్యోక్తి యుక్తిపూర్వకుండఁ జిర కాలముదనుక సంతా
 సము లేనియీరామరాయప్రభువునకుఁ దత్సుకృతిఫలంబో యన, దశర
 థునకుఁ గౌసల్యయందు శ్రీరామచంద్రుండు పోలె, (పట్టమహిషియ
 గు) శ్రీమంగయాంబాదేవియందు “శ్రీవేంకటకుమారమహిషతిసూ
 ర్యారావుబహద్దరువారు” (ఇప్పటిప్రభువరులు) జనన మొంది యపా
 రానందముం గలిగించిరి. ఈ హేతువులం బట్టియు, బై నివ్రాసినవానిం
 బట్టియు,

“క. తనయుఁడు, జేలువును, గావ్యం । బు, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేవస్థా
 పనమును నను నీయేడును । జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్.”

అనురీతిని శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువువారు సప్తసంతాససంస్థాపకు
 లై రనియు, శాశ్వతపుణ్యలోకనివాసులై నిరంతరసౌఖ్యము ననుభవిం
 చుచున్నారనియు మనము దెలిసికొనఁగలము.

మఱియు,

“క. సంతానసప్తకములోఁ, జింతితఫలదాయకంబు ♦ చిరకీర్తికరం

బెంతయుఁ గృతి మాకది శ్రీ, కాంతకథాసుధనుగూర్చు ♦ గావలయుఁజుమి.”

అని యీ ప్రభువర్యుం డేతత్కృతికర్తతోఁ బలికి యీ గ్రంథము గృతి నొందె నని మీకు విశదమే కదా !

ఇంతదనుక నీ భూమి ప్రానిగుణవిశేషములంగూర్చి సంక్షేపము గాఁ దెలిపియుంటిని. ఒకరినుగుణము లిట్టి వని తెలిసికొనినపిమ్మట వారి రూపమెట్లుండునో యెఱుంగఁ గుతూహలపడనివారు సామాన్యముగా నుండరు. కావున వీరినురూపమునుగూర్చి యించుక వ్రాయుచున్నాను.

నాపిన్నతనమున నేనీమహారాజును బలుసారులు సందర్శించి యుంటిని. ఈయనరూపము దివ్యరూప మని చెప్పవచ్చును. శరీరచ్ఛాయ స్వర్ణసదృశము. తేజ మనన్యసామాన్యము. ముఖము వికాసవంతమును, సలక్షణమును, కారుణ్యాదిసాత్త్వికగుణసూచకమును, గాంభీర్యాదిరాజసగుణద్యోతకమును నైయుండెను. ఫాలము మిగులవిశాలము. నేత్రములు పద్మదళసదృశములు. కటాక్షములు కరుణారసప్రవాహజనకములు. సంభాషణము మృదుమధురగంభీరము. దేహము బలిష్ఠము. అప్పుడు నేను జూచినయానిరుపమానసుందరవిగ్రహ మిప్పటికిని నాకన్నులయెదుట నున్నట్లే తోచుచు,

“శా. రా మా రా యని కించుఁబంచశయనా ♦ రా మార్కొనం జాలు +

+ + + + +

రామారాయనిరూపవైభవము ” (ప్రథ. 85 ప.)

అనుదానియం దతిశయోక్తి యేమియు లేదనిపించుచున్నది.

ఇవి మొదలగు హేతువులంబట్టి,

“కీర్తిప్రతాపసుభగః పుమర్థత్రయతత్పరః, ధురంధరశ్చ గుణవాన్ నాయకః పరికీర్తితః
మహామనీషతౌజ్వల్యం మహాభాగ్య ముదారతాః, తేజస్వితా విదగ్ధత్వం ధార్మికత్వా
దయో గుణాః.”

(కీర్తిప్రతాపములచే సుందరుండును, ధర్మార్థకామములయందుఁ దత్పరుండును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములు గలవాఁడు నగుపురుషుఁడు కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసినకార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును, మిగుల సౌందర్యము మొదలగు గుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యర్థము.)

ఏతాదృశమహనీయగుణగరిష్ఠుండును, అసాధారణసౌందర్యవిరాజితుండును నగునిట్టిరాజశ్రేష్ఠుని కీగ్రంథమును గృతిగా నొసంగి ధన్యత్వముం గన్నపురుషుఁడు,

అల్లమరాజుసుబ్రహ్మణ్యకవి.

ఇతఁడు 'ఆరామద్రావిడ' బ్రాహ్మణుఁడు. హరితసగోత్రుఁడు. నారాయణాచలమాహాత్మ్యమును రచించినరంగధామార్యునకుఁ బుత్రుఁడు. ఎల్లనార్యునకుఁ బౌత్రుఁడు. ఇతనితల్లి గంగమాంబ. వైనతేయ విజయము, సత్యభామావిలాసము, కవిచకోరచంద్రోదయము మొదలగుసనేకప్రబంధములను రచించిమించినరామకృష్ణకవి కీతఁడు భిన్నోదరసోదరుఁడు. (రామకృష్ణకవితల్లికూడఁ గవనముచెప్పెడిదట! నారాయణాచలమాహాత్మ్యములో నీమేవ్రాసినపద్యములు కొన్నిగలననియు, నవి యాగ్రంథమున నేర్పాటుగఁ దెలియుచుండు ననియుఁ జెప్పుదురు.) వీరిదిపండితవంశము. వీరినివాసస్థలము వీధికాపురమునకు సమీపమున నున్నచేబ్రో లనుగ్రామము. సుబ్రహ్మణ్యకవి వికృతिसంవత్సరమునకు సరియగు క్రీ.శ. 1831 వసంవత్సరమున జన్మించెను. ఈతఁడు స్వగ్రామముననే నాగాభట్లనరసకవివరునిచెంత నుభయభాషలయందును పండిత్యము సంపాదించెను. గురువు పరలోకగతుండు కాఁగా సంస్కృతాంధ్రములం గలపెక్కులుత్కృష్టకావ్యములు తనంతఁ దానే

చదివికొని యుభయభాషలయందును సంపూర్ణ పండితుఁ డయ్యెను. ఆంధ్రభాషయందు నీతనికాలమువఱకు నున్నగ్రంథములలో నీతఁడు చదువనిగ్రంథము లేనేలేదని చెప్పుదురు. మఱియు ననుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యదయు నీతని కభిమానగ్రంథములుగా నుండెడినఁట !

లక్ష్మీసరస్వతు లిరువురు నొక్కచోట నుండనేర రనునానుడి యిక్కవిపట్టునయధార్థమై యుండుటచేఁగాఁబోలు నీతఁడు కుటుంబపోషణము జరుగక కొన్నిచోటులకుం బోయియచ్చటచ్చటఁ గవనము చెప్పుచు దానిపలన జీవయాత్ర గడపికొనుచుండెడివాఁడు. ఈతఁడుజ్యోతిషమునందుఁగూడ విశేషపరిశ్రమము గలవాఁడగుటచే నాప్రజ్ఞానయిత మితనిధనార్జనశక్తికిఁ గొంత తోడుపడుచుండెను. ఇట్లు కవితర్వామే జీవనాధారముగ సంచారముచేయుచు నీతఁడొకప్పుడక్కాలంబున నాంధ్రభాషాపోషకుం డనిప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీకృష్ణభూపతి యనుమాడు గొల్లుసంస్థానాధినాథునిపై శతకము రచించి యాతనిసందర్శనముచేసెను. కవికులమందారం బగునామహారాజుసభయం దప్పుడు మంత్రిప్రగడసూర్యప్రకాశకవివరుఁడు మొదలగునుప్రసిద్ధకవులు పలువురుండిరి. సాధారణముగాఁ బండితులలోఁగాని, కవులలోఁగాని యొండొరులయెడల మాత్సర్యములేనివారుండుట యరుదు గావున నచ్చటివా రెట్లయిన నిక్కవి నోడింపఁ దలంపుఁగొని యీతని నచ్చటఁ గఠినముగాఁ బరీక్షింపఁగడంగిరఁట ! పరీక్షకులు వయసుచెల్లినవారు. ఈతఁడు లేతనయనువాఁడు. అయిన నీతఁ డాపరీక్షల కెల్ల నోర్చి నదుత్తరము లిచ్చి యాకృష్ణభూపతిమెప్పుఁ గాంచెను. అక్కఠినపరీక్షలోని యొండురెండు విషయముల నుదాహరించుచున్నాను. శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ గొన్నిపద్యము లాశువునరచింపఁ గోరఁగా నిక్కవి వానినెల్ల నిరాయానముగ రచించెనఁట ! అంతటఁ దనివినసక యొకసమస్య నొ

నఁగి దాని నాశువునఁ బూరింపు మనుఁడు నిక్కవికుఁజరుం డీట్లు పూరించెను.

“ఉ. వట్టువహారరత్న ములు ♦ వన్నెనగల్ పులిమిఁద వచ్చునా
పుట్ర యటన్నరీతి జిగిఁ ♦ బొల్పుగుచూచుకలీలఁ జూచుచున్
దొట్రిలనేల? కేలఁగొని ♦ గోరుల నెక్కుము నాథ! యంచుఁ దాఁ
గుట్రయొనరె లేమ తన + ♦ బృలయుబ్బ సహింపలేమిచ్చెన్.”

తరువాత నీక్రిందిపద్యమున కర్థము చెప్ప మని పృచ్ఛకు లడుగ నాతఁడు వెంటనే చెప్పెనట!

“క. కమలాకరకమలాకర, కమలాకరకమలకమలకమలాకరమై
కమలాకరకమలాకర, కమలాకర మైనకొలను గనిరాసుదతుల్.”

గ్రంథవిస్తరభీతిచే బైపద్యమున కాతఁడుప్రవాసినయర్థము నిచ్చటప్రవాసయలేదు.

పిమ్మటఁ గృష్ణభూపరుఁడు సుబ్రహ్మణ్యకవిపాండిత్యాతిశయమునకు సంతసించి, శతకమును విని, తద్రచనాకౌశల్యమునకు నాతని మిగులఁ బొగడుచు, దానిం గృతిగాఁ గొని, విశేషసత్కార మొనర్చి తనయాస్థానమునఁ గవిగా నుండునట్లు కోరెను. ఇక్కాలంబునంబోలె నాదినములయందు రాకపోకల కనువగుమార్గంబులు లేమింజేసియు, నాసంస్థానము తననివాసగ్రామమునకుఁ గడుదూరమున నుండుటంజేసియు నిక్కవి యచ్చట నుండుటకు సంగీకరింపక యాభూపతిం బ్రార్థించి సాంవత్సరికబహుమాన మిచ్చున ట్లొడంబఱుచుకొని కొన్నినాళ్లచ్చటనుండి మఱల స్వస్థానముం జేరెను. ఇట్లు పదియాఱేఁడులదాఁక నీతనికి మాడుగొల్లుసంస్థానంబున వార్షికసమ్మాన మొసంగఁబడుచు నే యుండెను. ప్రప్రథమమున నీతఁడు మాడుగొల్లు 1853 వ వత్సరమున నరిగె నని చెప్పుదురు.

ఇక్కవి క్రీ.శ. 1869 వ వత్సరమున శ్రీవీధికానగరాధినాథుని

సందర్భింపగా వా రీతనికి మాస వేతనము నొసంగునేర్పాటు గావించిరి. ఇట్లు నాలుగేండ్లుగడచినపిమ్మట శ్రీరాజావారు భద్రాపరిణయము (ఈ గ్రంథము) ను గృతిగా నొసర్ప ననుమతయిచ్చిరి.

ఇక్కవి యనేకగ్రంథములను రచించెను. వానింగూర్చి యిండు క వ్రాయుచున్నాను.

(1) శ్రీకృష్ణభూపతిలలామశతకము :—దీనింగూర్చి పైని వ్రాయఁబడియేయున్నది. ఇది మిగులఁబ్రాథమైనశతకము. కవి దీనిని (క్రీ. శ. 1853) దనయిరువదిరెండవయేట రచించెనట.

(2) శేషధర్మములు :—ఇది యాతాశ్వాసములపద్యకావ్యము. ఇది శాలివాహనశతకము 1790 (క్రీ.శ. 1867) వత్సరమునఁ బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవి యాగ్రంథమున వ్రాసికొనియున్నాఁడు.

(3) పాపయమంత్రశతకము :—ఇది పైగ్రంథము రచించుటకు నిఱచుకపూర్వముననో తరువాతనో వ్రాయఁబడినది.

(4) ఆత్మబోధము :—ఇది శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యవిరచితసంస్కృతగ్రంథమునకుఁ దెలుఁగు. అందలియొక్కొకశ్లోక మిందొక్కొకపద్యముగాఁ దెలిఁగింపఁబడినది. ఈపుస్తకము శా. శ. 1798 (క్రీ. శ. 1875.) వ సంవత్సరమునఁ బూర్తిగావింపఁబడినదని గ్రంథాంతమునఁ గవి వ్రాసియున్నాఁడు.

(5) మణిధ్వజచరిత్రము :—ఈగ్రంథము లభింపమిచే దీనికా లముంగూర్చి వ్రాయవలనుపడలేదు.

(6) సింహాద్రిరామాధిపశతకము :—ఈశతకము శా.శ. 1799 (క్రీ.శ. 1876) వ సంవత్సరమున రచియించినట్లు కవియే యందు వ్రాసియున్నాఁడు. శంకరాచార్యవిరచిత మగుప్రశ్నోత్తరమాల యనుసం

స్కృతగ్రంథమునందలిముప్పదినాలుగు తెలుగుశ్లోకములును, వానికిఁ గవిచేసిన తెలుఁగుపద్యములును నీశతకమున నున్నవి.

(7) భద్రదాపరిణయము :—ఇది శాలివాహనశకము 1301 (క్రీ.శ. 1878) వ వత్సరమున శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువర్యునకుఁ గృతిగా నీయఁబడుట మొదలగువిషయము లీగ్రంథమునందలిచరమపత్రిమున నున్నసీసపద్యమువలనఁ దెలియవచ్చును.

(8) శ్రీకృష్ణకల్యాణము :—హరివంశమునందలిగోవిందపట్టాభిషేకకథ ననుసరించి మూఁడాశ్వాసములపుస్తకముగా రచింపఁబడినది. ఇదియే యిక్కవిరచించినవానిలోఁ గడపటిగ్రంథ మని తోఁచుచున్నది. ఇది “శాలివాహనశకంబున వేయు నెనిమిదినూఱు లబ్దంబులు గడవ నడచిన బహుధాన్యవత్సరమునఁ” బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవియే యవతారికలో వ్రాసికొనియున్నాఁడు. ఇది క్రీ.శ. 1878 వసంవత్సరమగును.

(9) చాటుధారాచమత్కారసారము :—సంస్కృతభాషలోఁ జాటువులుగ నుండి పండితులచేఁ బరంపరగఁ జదువఁబడుచుండునవియు సామాన్యులకు నర్థముకానివియుఁ, జమత్కారముగా నుండునవియు నగుశ్లోకములకుఁ బరిపూర్ణవ్యాఖ్యానమును వ్రాసి యిక్కవియోగ్రంథమున కీపేరు పెట్టెను. ఇందుఁ బూర్వాధునికవిద్యత్కవివిరచితంబు లగుననేకశ్లోకంబులును, వానికి వ్యాఖ్యానమును గలవు. మాడుగొల్లు సంస్థానంబున ‘కమలాకర’ అనుపద్యమున కర్థ మడుగంబడుటచేతనే యిక్కవి వాడుకలోనికఠినశ్లోకంబుల నన్నిటిని జేర్చి యీగ్రంథముగ వ్రాసె నని చెప్పుదురు.

క వి గుణా ది క ము.

“విద్య గలచోట గర్వము వెలయుచుండు” నని సామాన్యముగాఁ జెప్పుదురు. ఇక్కవి శ్రేష్ఠుం డుభయభాషలయందును సంపూర్ణ

పాండిత్యము గలవాఁడై యుండియు గర్వముగాని, స్వాతీశయభావము గాని లేనివాఁడై, వినయసౌశీల్యాదిసద్గుణసంపన్నుండై, యెవ్వ రేమని దూషించినను మాటువల్కనిసజ్జనుఁడై యుండె నని తెలియుచున్నది. ఈ హేతువు చేత నేకాబోలు ‘ విఖ్యాతవినయుండ ’ ననియు, ‘ సత్కవివిధేయుఁడ ’ ననియు, దనగ్రంథములయందు వ్రాసికొనియున్నాఁడు.

కవిసామర్థ్యాదులు.

“క. అకలంకభారతీకరు, ఇకుఁ బాత్రమవై సుధీజ ♦ నముచే నిల నె

న్ని కఁ గంటివి సుబ్రహ్మ, ణ్యకవీంద్రా! సాహితీ ర ♦ సాంబుధిచంద్రా!”

(ఈపద్య మీతనిప్రబంధములయం దన్నిటియందును నున్నది.)

అని కృతిపతి తన్నుంగూర్చి సంబోధించినట్లు చెప్పికొనుటవలన ను “ చతురగర్భనిరౌఢ్యైష్ట్యసరసబంధయమకకవితావిలాను ” నని శేషధర్మకావ్యమునను, “ ఉభయభాషాకవిత్వవిలసితు ” నని శ్రీకృష్ణ కల్యాణమునను జెప్పికొనియుండుటవలనను నిక్కవికుంజరుం డుభయ భాషలయందును నఖండపాండితీవిభవముగలవాఁ డని చెప్పటకు సంది యములేదు. ఈతనిగ్రంథములలో వనుచరిత్రాదిప్రాధప్రబంధముల లో నుండుపద్యములతోఁ బోల్పఁదగినపద్యము లనేకములు గలవు. మఱియుఁ జిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వముతోఁగూడినపద్యములు, ఉభయభాషాకందాదులు, అనులోమవిలోమవృత్తాదులు, మొదలగుకవిత్వప్రాధిమను దెలుపుపద్యములును నీతనిగ్రంథములయందుఁ గన్నట్లుచున్నవి. మఱియు గ్రంథస్థములు గాక యితరులమీఁదఁ జెప్పఁబడినప్రత్యేకపద్యములుకూడ మిగులఁ బ్రాధములై, శ్లేషయమకాద్యలంకారములతోఁ గూడినవై యున్నవి. అందుఁ గొన్ని యుభయభాషానులోమవిలోమాదినియమములతోఁ గూడినపద్యములునై యున్నవి. ఇంతియకాక మిక్కిలికఠినములగు శ్లోకములకు మేలైనవ్యాఖ్యానము గల చాటు

ధారాచమత్కారసార ' మీతనిసంస్కృతభాషాపాండిత్యమును, కళా పూర్ణోదయము, లంకావిజయము " మొదలైన గ్రంథములలోనియుభయభాషాకందములకు నీతఁడు వ్రాసినయర్థములతోడిపత్త్రములు గల వేటొకచిన్నిపాత్ర మీతనియాంధ్రభాషాపాండిత్యమును వేనోళ్లఁ జాటుచున్నవి.

కవిసామర్థ్యాదులను దెలుపుమఱికొన్నివిషయంబుల నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) ఇక్కవివర్యుఁడు " ఇక " అనుపదముతోఁ బ్రారంభించి యొకకందపద్యముతో శ్రీరామరాయప్రభుచంద్రునికీర్తినివర్ణింపుఁ దని యప్పుడప్పుడు కవీంద్రుల నడుగుచువచ్చెనట ! ఈపదము హ్రస్వాక్షరము మీఁదియటసున్న యున్నయక్షరము గలదగుటచేతను, మఱియుఁ గందపద్యద్వితీయపాదము గుర్వవసాయి యగుటవలన నట్టిగుర్వక్షరము పిమ్మట వచ్చుహ్రస్వాక్షరముపై నటసున్న గలపదములొండురెండుమాత్రమే యుండుటచేతను, (వెల్లకి, నాయకుఁడు వారికవిస్ఫురింప కపోవుటచేఁగాబోలు) నితరకవులెవ్వరును దానిని రచియింపఁబూనక యుండిరట ! ఇట్లుండఁగా నొకప్పుడు శ్రీవీరనగరసంస్థానంబునకు శతావధాని యగుశ్రీమాన్, మాడభూషివేంకటాచార్యకవితల్లజుఁడు రాఁగా నీసుబ్రహ్మణ్యకవి యాయననుగూడఁ బైరీతినే యడిగెనట. తోడనే యయ్యాచార్యకవి యాశువున,

“ క. ఇక నెవ్వరికీర్తులు నీ, ప్రకటగుణం దైనరామ ♦ రాయక్షౌభ్య
త్సుకృతిజనపోషకునికీ, ర్తికి సకిగా రావుసుమ్ము ♦ పృథ్వీస్థలిలోన్.”

అని రచించి చదివెనట. అంతట సుబ్రహ్మణ్యకవి యాపద్యము సరిగా లేదనియు, నందుఁ దప్పు గల దనియుఁ బలికెనట ! ఆచార్యులు బాగుగ నాలోచించి యందుఁ దప్పులే దని వాదించిరట ! అంత నీను.

కవి శ్రీరాజావారిసన్నిధిని శతావధానిగారు మొదలగువా రుండఁగా
నీక్రిందిపద్యము చదివెను.

“క. ఇక విను నీయశమునకుఁ ద, లకి శశిక్పశుఁ డయ్యునుమఱి లఁ బెరుఁగ వేర్వే
ల్లఁకియుఁ గొనెనెనొ తొలిమలకె, లకులను శ్రీరామరాయ! లలితశ్రేయా!”

అంత నాచార్యులుగారు తమపద్యమునఁ దన్న లేదని వాదించి
రఁట ! (ఈయనకుఁ బ్రాసస్థానమున నటసున్నలు కడనటకు వచ్చునట్లు
పద్యము రచియింపవలయు ననునూహ పొడకట్ట లేదని తోఁచెడి ; లే
దా, యట్టిపద్య మీయనకుఁ గుదరకపోయెనేమో యనియైన నూహిం
పవచ్చును ; కాక యట్లుచెప్పకపోయిననుదోషములేదని తలంచెనో
యేమో !) తరువాత శ్రీప్రభువువారు వారివాదములను విని “ఆశుక
విత్వమున మీరు గొప్పవా” రని యాచార్యునితోడను, “ప్రబంధక
విత్వమున మీరు గొప్పవా” రని సు.కవితోడను ఒలికి వారిని సత్క
రించి పంపిరఁట.

ఈవిషయమున నించుక చర్చింపవలసినవిషయ మున్నది. కొం
దటమతమున సబిందుకనిర్బిందుకప్రాససాంకర్యము చేయరాదు. కొం
దటమతమునఁ జేయవచ్చును. మఱియుఁ గొందఱు హ్రస్వాక్షరము
పిమ్మట నున్నయరసున్నలనేకాని దీర్ఘాక్షరములపిమ్మటవానిని బాటింపన
క్కఱలే దందురు. వీనికి లక్షణగ్రంథకర్తలు చూపినలక్ష్యము లనేక
ములున్నవి. అవి యప్పకవీయసర్వలక్షణసారసంగ్రహాదిలక్షణగ్రంథ
ములు చూచిన గోచరించును. కావున గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట ను
దాహరింపనైతిని.

“ప్రాస స్పర్శేషు చైక ఏవస్యాత్” అనున్యాయమునుబట్టి
యిట్టివానిసాంకర్యము చేయకుండుటయే కవియొక్కప్రాథత్యమును,
కవనముయొక్కదోషరాహిత్యమును సూచించును. కవిత్వయమువారి

మత మిదియ యని తోచెడి. ఈనుబ్రహ్మణ్యకవి యప్పటిపట్టుదలపై
నట్లు వచించి తనప్రజను జూపెను. కాని యేకారణముననో తనగ్రం
థములయందును నిట్టిసాంకర్యమును గావించియే యున్నాడు.

దీర్ఘాక్షరముపై వచ్చునటసున్నకు :—

“క. ఈగతి నప్పరి వెలువడి | యాగోవిందుండు కతిపయాధ్యగతిఁ జనం

గాఁగేకయపురిచెంతం | బాగగు.....”

ద్వితీ. 75 ప. (172 పు.)

ప్రాస్వాక్షరముపిమ్మటిదానికి :—

తగవువ...ది | వ్యగురుని... | అగు...నెం | చంగ...” ప్రథ. 84 పుట

(2) శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువరునియనుగ్రహమునకుఁ బా
త్రుండైన సూరపరాజుమల్లపరా జనునొకగృహస్థుని నిక్కవి చూడఁ
బోవ, నాతఁడు “శ్రీరావువేంకటమహీపతిగంగాధరరామరాయ”
అనునామ మిమిడ్చి యొకకందపద్య మాశువునరచింపు మనుడుఁ దత్త్వ
ణమ యిట్లు చెప్పెనట !

“క. శ్రీధర ! శ్రావీ ! వైకుంఠ ! తా ! ధరశ్రీరావువేంక ధీ టమహీపతిగం

గాధరరామరాయ | ఔధరునిం బ్రోవు మెపుడు ధీ కరుణాదృష్టిన్.”

(3) ఒకసారి యిక్కవి కాట్రావులపల్లె యనుగ్రామమున నొ
కగృహస్థునింట స్నానముచేయుచు, నచ్చటినూతినీరు కడుఁ జేదుగా
నుండె నని పలుకఁగా, నాగృహమేధి “యాయూరనుండునూతులలో
నియుదక మెల్ల నిట్లే యుండు ననియు, దీనింగూర్చి యొకపద్యము ర
చింపుఁ డనియుఁ గోరఁగా నీతఁ డీక్రిందిపద్యమును జెప్పెనట !

“క. దేవాసురు లబ్ధిఁ దరువ | నావిరూభత మయి హల ధీ హల మపుడు మహా

దేవునకున్ భీతిలి కా | ట్రావులపలినూతులందు ధీ డాఁగెనుజుండీ.”

(4) మాడుగొల్లుసంస్థాసంబున నొకప్పు డొకనియొగికవి “వై
దికకవిత్వము వైదికకవిత్వము” అని యాక్షేపించుచురాఁగా వినివిని
విసివినయిక్కవి యిట్లు పలికెనట !

“ఉ. చందనకాళికన్నవిర ◆ సంబుగ బూరుగ మేలటన్నతీ
 విం దగినట్లు వైదికక ◆ విత్వసుధారసధారలెల్లఁ జె
 ల్వాందఁగ భూతలంబున ని ◆ యోగికవిత్వముతోడ సాటిగా
 దందురు బెట్టిదం బగు న ◆ టందురు కొందఱుమూఢమానవుల్.”

కవిత్వశైలి.

ఇది మహీధరశిఖరనిర్గళత్ప్రివంతీప్రవాహంబుంబోలి యనర్గళ
 ప్రచారంబై మిగులఁ బ్రోథమై విరాజిల్లుచున్నది. ఈతనికవిత్వమునం
 దాంధ్రపదములకంటె సంస్కృతపదములే యెక్కుడుగా నుండును.
 ఈతనికవితాశైలి దెలియుటకై యొక్కొకగ్రంథమునుండి యొక్కొక
 పద్యముమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

కృష్ణభూపతిలలామశతకము.

సీ. వినికియొక్కొకపద్య ◆ మునకు నీ వర్పించు, కరులఘీంకారబం ◆ ధురతకుల్కి
 యొకకల్పనమున కీ ◆ మ్రెసఁగుసైంధవముల, బహులహేషారవా ◆ ర్భటికిఁ దలఁకి
 మొనసి నీ మ్రెకశబ్ద ◆ మున కిచ్చుకాంచనాం, చితమణిపటలిదీ ◆ ధితికి వెఱచి
 యక్షరంబున కొక్క ◆ లక్షగా నర్పించు, ఘననిష్కసంతతి ◆ ధ్వసులకడలి
 యిరవు లే కున్కి విబుధుల ◆ యిండ్ల వెడలి
 పాటె నెచటికొకాని ని ◆ ప్పచ్చగంబు
 మత్స్యకులదీప! దివ్యమ ◆ న్మథసురూప!
 పరమగుణధామ! కృష్ణభూ ◆ పతిలలామ!

శేషధర్మములు.

మ. తనయా ! నీనగుమోముఁ జూపిమదిలో ◆ ద్వైత్యంబు వోఁబెట్టి చ
 క్కనినెయ్యంబున ముద్దుఁబల్కులు వినం ◆ గాఁ బల్కవే నిన్నుఁ బా
 సినరత్నా భరణాంబరార్థగజవా ◆ జిస్యందనాందోళికా
 ద్యనవద్యస్థితులేల ? మందిరములే ◆ లా? నూలువే లుండినన్?(త్పతీయా.)
 (తామరపల్లితిమ్మయాభిధానుని శేషధర్మములనుండి యీయర్థ
 మునే యిచ్చుపద్యము నీక్రింద నుదాహరించుచున్నాఁడను. ఈరెంటి
 భేదమునరయుఁడు.)

“ మ. కొడుకా ! యెక్కడకేగితే ! మొగమునా ♦ కుంజూపి డెందంబులో
 ఁడలుం బాపుమ ! నిన్నుఁ బాసిన మణుల్ ♦ హర్ష్యంబులున్ దోఁటలున్
 గుడుముల్ శర్కరలున్ ధనంబులు నగల్ ♦ కోటాఁకో ట్లున్న నీ
 నొడువుల్ వోలె మసూరధార్థవితతుల్ ♦ నూల్కొల్పలే వెవ్వియున్.”

పాపయమంత్రితకము.

క. న్యాయగునకుఁ దోడగు శఘు | నాయకునకుఁబోలె మృగగ ♦ ఇంబు లయిన ; న
 న్యాయగునిఁ దమ్ముడైనం | బాయును రావణునిఁబోలెఁ ♦ పాపయమంత్రీ. 45 ప.

ఆత్మబోధము.

తే. పయముల నిర్ద్రయములు వ్యా ♦ పించుచుండ
 నాత్మవ్యాపించుగతిఁ దోచు ♦ నజ్ఞులకును
 జలదములు మింటఁ బువఁగాఁ ♦ జందురుండు
 పటచుచున్న తెఱంగునఁ ♦ బద్మనాభ !

(శ్లో. వ్యాప్యతేష్విద్విరియేష్వాత్మా వ్యాపారీవావిశేకినామ్

దృశ్యతేఽభ్రేషుధావత్సు, ధావన్ని షయధాశశీ.) 19 వ శ్లోకము.

మణిధ్వజచరిత్రము.

శా. త్వేణాఘూర్ణితదిక్తటంబు, కుహనా ♦ సింహంబుజంభారిదం
 భోళిస్పర్థిఁఖాంకురంబులశరం ♦ బుల్ నుగ్గుగావించుచున్
 వ్యాలోలద్రీసనారుణాగ్రవివృతా ♦ స్యంబై మహీజానివైఁ
 గీలాశించినజంత్రమ ♦ ట్లుటక లం ♦ ఘంచెంబలోదగ్గితన్ -

సింహాద్దిరామాధిపతకము.

మ. మృగ మెగ్గేమియొనర్చె లుబ్ధకుఁకున్ ? ♦ మీనంబు గీడేమిచే
 నెఁ గడున్ బాలరి ? కేమి హాని యొనరిం ♦ చెం జీర కీటాళి ? క
 ట్లుగ నిర్హేతుకవైరి మాని కుజనుం ♦ డున్ ఘాతుకత్వం బొన
 ర్చిగతాఘుం డగునజ్జనోత్తములకున్ ♦ సింహాద్దిరామాధిపా ! 60 పద్య.

శ్రీకృష్ణకల్యాణము.

శా. నానాదేశమహేశబంధుహితబృం ♦ దంబుం బ్రవేష్టింప నా
 లోనన్ మాగధభూవరుండు శిశుపా ♦ లుండుం గులాహార్యసం
 తానాంతస్థితమేరుమందరగిరి ♦ ద్వంద్వంబురీతిన్ సుఖా
 సీనుల్ గాఁ గని మేను వీరిటకు విచ్చేయం బనే మన్నచోన్, తృతీయా.

(భద్రాపరిణయమీపాత్తమేకావ్రుననిందలిపద్య ముదాహరింపఁబడ లేదు.)

కథాకల్పనాదులు.

‘కాణాదము పెద్దనసోమయాజి’ యనుమహాకవి భద్రాపరిణయ మనునామాంతరముగల “ముకుందవిలాస” మనునొకప్రబంధమువ్రాసి నట్లు శ్రీరాయబహద్దరుచీరేశలింగముపంతులుగారికవులచరిత్రమున నే ను జదివియుంటిని గావున నీరెండుగ్రంథములకును గలతారతమ్యమును గనుంగొనుటకు ముకుందవిలాసమునకై నే ననేకప్రయత్నములు చేసి తుదకుఁ దణుకుతాలూకాలో నాబంధువులొకరియొద్ద నొకపురాతనతాళపత్త్రగ్రంథ మున్నట్లు విని దానిం దెప్పించి చదివితిని. అది యనేకవిధముల మిగులఁ బ్రౌఢమై రసవంతమై యున్నది. శ్రీయుతవీరేశలింగముపంతులుగారు “ఇక్కవి (పెద్దనసోమయాజి) సంస్కృతాంధ్రములయందు బహుసమర్థుఁడు. ఈతనిగ్రంథములలో నున్నన్నిశబ్దాలంకారములును, చిత్రబంధకవితృపద్యములును మహాకవిగ్రంథములలో ను లేవు. ఈతనికవనము రసవంతమై కవిజనహృదయరంజకముగా నుండును.” అని తమయాంధ్రకవులచరిత్రము తృతీయభాగమున వ్రాసియు సంగతియు యెంతయుఁ దగియున్నది. ఇవి మొదలగుకారణములంబట్టియు, ‘కకారము మొదలుమకారముదనుక నుండువర్ణము లిరువదియైదు’ ను విడిచి యరలవాదిమితవర్ణములతోమాత్రమే “శేషశైలేశలీల” యనుపేరితో ‘అపంచవర్ణీయకృతి’ ని రచించియుండుటయుబట్టియుఁ బెద్దనసోమయాజి యనేకవిషయములయందు మిగులఁ బ్రౌఢుఁడని చెప్పవచ్చును, “శేషశైలేశలీల” ను రచించువాఁ డెట్టివాఁడని యుండునో యోచింపుఁడు. అట్టి ‘అపంచవర్ణీయ’ పద్యము నొక దానిం గనుఁడు.

సింహావలోకముక్తపదగ్రస్తకందము.

“క. సరసా వంశీసురవా, సురవారాశంసిశౌర్యః ♦ శూరాశక్రహః

శరహరి హరి స్వరయా, స్వరయావహలీలయాస్య ♦ వశహః సరసా.”

పెద్దనసోమయాజిభద్రాపరిణయమునుబట్టియే సుబ్రహ్మణ్యకవి
కొలఁదిమూర్పులతోఁ దనభద్రాపరిణయమును రచించియున్నాఁడు.
మఱియుఁ బెద్దనసోమయాజియందుఁ గలగౌరవముచే నిక్కవి కథాభా
గము నేకాక యందలియ నేకపద్యములలోనిభావములనుగూడఁ దీసికొని
యున్నాఁడు. మఱియు నాతనిగ్రంథములోని కొన్ని పద్యములనుసయిత
ము దీసికొని పెద్దనసోమయాజియందమితగౌరవమును జూపియున్నాఁడు.
ఏతద్విషయములనుగూర్చి సంగ్రహముగా నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) కథావిషయము :—యదువంశ చక్రవర్తి యగుశ్రీకృష్ణుం
డు ద్వారకానగరంబున నుండి ప్రజలను నిరీతిగఁ బాలించుచు నొక
నాఁడు పాండవులఁ జూడ నింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ గతిపయపరివాక
ముతో రథారూఢుండై చని మార్గమధ్యమున రోహణపర్వతము కా
నరాఁగా దానిపై డిగ్గి దాని నభివర్ణించుచు విహరించుచు నుండెను.
(ప్రథమాశ్వాసము.) అట్లుకింతసేపు విహరించి యొకచో విశ్రమించి
యుండ నచ్చటికి శ్రుతిరంజని యనునొకయోగిని వచ్చి శ్రీకృష్ణునిదర్శిం
చి యాతని స్తుతించి తనవచ్చినకార్యము విన్నవించునదియై యిట్లుపలి
కెను. “దేవా ! కేకయపతి యగుధృష్టకేతుఁడు చిరకాలముదనుక
సంతానము లేనివాఁడై శ్రుతకీర్తి యనుతనసతితో రమాదేవి నారా
ధించి యామెప్రసాదమున సంతర్దనుఁ డనుకుమారు నొకనిని, భద్ర
యనుకూతు నొకదానిని గాంచెను. ఆభద్రాదేవికి లక్ష్మీదేవియూజ్జ్వలే
నేను సకలవిద్యలకు నేర్పితిని. ఆమె మిక్కిలిసౌందర్యము గలది. తం
డ్రి యొకనాఁడు భూలోకంబునం గలరాకుమారులరూపములను బట్ట

ములందు ప్రాయించి యామెకు వానిం జూపఁగాఁ జూచి యందు ని
 న్నే కోరి యామె నీపై విరాళిం జెంది తపించుచున్నది కావున వేగమ
 వచ్చి యామెను జేపట్టము ”. ఇట్లు శ్రుతిరంజని చెప్పఁగాఁ గృష్ణుఁ
 డు సంతోషించి , ఇప్పు డింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ బోవుచున్నా’ ననియు
 , కతిపయదివసములలో వచ్చి యామెం బెండ్లియాడెద ’ ననియుఁ జెప్పి
 యామెను వీడ్కొలిపి తా నచ్చటనుండి పాండవు లున్నవీటికిం బోయి
 యచ్చటఁ గొన్నాళ్లు సుఖంబుండి భద్రాద్రేకి స్వయంవరం బగునని
 విని కేకయపురింగూర్చి వెడలెను. అట్లు పోవుచుఁ గేకయపురకృతకా
 ద్రిపార్శ్వభాగంబున నొకరమ్యవసము గానవచ్చుటయే కాక యందుం
 డి యొకమనోహరవీణాగానమును వినవచ్చెను. అతఁడఁ గృష్ణుండు త
 నపరివారము నచ్చట నిలిపి తానవ్వనంబుం బ్రవేశించి యచ్చట నొప్పు
 రత్నమందిరముచెంత నున్నద్రాక్షపందిరిలో నొకచంద్రకాంతశిలావే
 దికపై నిండ్ారుచెల్వుతోఁ జెన్నారుచు నెచ్చెలులు దన్నుఁ బరివేష్టించ
 మాటిమాటికిఁ దనచిన్నారివేళ్లను మీఁటుచు నతివిలాసంబుతో వీణ
 వాయించు నొకసుందరీతిలకముం గని, తన్నునోజ్ఞాకృతికి విస్మయమందు
 చు నచ్చటితీవెలచాటున నిల్చి యామెను వర్ణించుచు సంతోషాబ్ధిఁ
 దేలుచునుండెను. (ద్వితీయాశ్వాసము.) “ఓయలివేణీ ! హిందోళపు
 రాగము నీవీణయందు మనోహరముగఁ బాడితివేని యీసమయమున
 మాధవుఁడు (వసంతుఁడు) సాక్షాత్కరించు” నని యొకచెలికత్తె పలు
 కఁగా నక్కన్నెమిన్న యట్లు కావించెను. శ్రీకృష్ణుండు దా నగపడుట
 కదే యద నని పొదరిల్లు వెలువడి వసంతుఁడో యన వారియెదుట ని
 లిచెను. అతనిం గాంచి యచ్చెలువలెల్ల విభ్రాంతలైరి. భద్రయు నా
 జగన్మోహనవిగ్రహం గాంచి మోహపరవశురాలై యుండ, నచ్చటనే
 యున్న (పూర్వపు) యోగిని భద్రం గాంచి “చెలీ ! నీభాగ్యరాశి య

గుశ్రీకృష్ణఁ డీతఁడే. నిన్నుఁ జూచుటకే వచ్చినాఁడు. కావున నీమహా
మహాని దర్శింపుము.” అని పలుక నాభద్రాకన్య సిగ్గుపెంపున (విలా
సవైఖరి నాతనిం గాంచుచు) నచ్చటిమేడలోనికిఁ బోయెను. అంతటఁ
గృష్ణఁడు ధృష్టకేతుని, నాతనిభార్యయుఁ, దనమేనత్తయు (వసుదేవుని
సోదరియు) నగుశ్రుతకీర్తిని దర్శించి ష్టేమాదులం దెలిపి యొకమందిరం
బున విడిసి భద్రాదేవిం దలంచుచు నుండెను. భద్రయుఁ గృష్ణునిపై వి
రాళిచేఁ దపించుచు నుబుసుపోకకై యుద్యానంబున కేఁగి యచ్చట
విరులపాన్పుపై మేరువాల్చి యుస్సురనుచుండ నామెచెలి యోర్తు కృ
ష్ణునిపటముం దెచ్చి యాతఁడే కృష్ణఁ డని చెప్ప నాముగ్ధ కూర్మిచే
దానిని దనయక్కునఁ జేర్చుకొని యుండెను. (తృతీయాశ్వాసము.)
మఱునాఁడు సూర్యోదయము కాఁగానే ధృష్టకేతుఁడు తనకుమారుఁ
డైనసంతర్దనుని శ్రీకృష్ణునిసంసేవసమునకై పంప నాతనిం గాంచి శ్రీకృ
ష్ణఁడు తనపీఠముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని సరసాలాపంబు లాడుచుం
డ, నచ్చటికి నారదుఁడు వచ్చెను. వాసుదేవుఁ డమ్మునికి నమస్కరింప
‘భద్రాప్తిరస్తు’ అని దీవించి పిమ్మట నాతని శ్రీమహావిష్ణునిదివ్యావ
తారముగా బహుభంగుల స్తుతించి యాతనియనుజ్ఞం గొని యేగుచుం
డ మార్గమునంధు భద్రాస్వయంవరమ్మునకు వచ్చువిందానువిందు లను
నిద్దఱురాజులు , సంయమివరా ! భద్ర మాలో నెవ్వరిని వరించునో
భావ్యర్థజ్ఞుండ వగునీవు వక్కాణింపుమా !” యని తన్నడుగ నమ్ముని
‘భద్ర రమాంశసంభూత కావున శ్రీకృష్ణునిఁదక్క నొరుల నెవ్వరిని వ
రింప ’ దని చెప్పి యథేచ్ఛముగఁ జనియెను. అంత స్వయంవరము జ
రుపఁబడెను. నానాదేశ రాజులును జూచుచుండ భద్ర కృష్ణుని వరించె
ను. విందానువిందులు కృష్ణు నెదిరించి యోడి పాటిపోయిరి. పిమ్మటఁ
గృష్ణఁడు భద్రను జేపట్టి సుఖముతో ద్వారకానగరంబున కరిగి య

సంతభోగంబుల ననుభవించుచుండెను. (చతుర్థాశ్వాసము.)

పైకథయంతయు నించుమించుగఁ బెద్దనసోమయాజిగ్రంథము లోనిదే. అయినను నిందుఁ గొన్నిమార్పులు గలవు. సోమయాజిగ్రంథమున, శ్రీకృష్ణుఁడు ముందుగనే యింద్రప్రస్థమున కరిగి పినపరైవత మహీధరంబున కరిగిన ట్లున్నది. ఇం దది తలక్రిందుగఁ జెప్పఁబడినది. (రైవతగిరి రోహణగిరిగామార్పఁబడినది.) మఱియుఁ బెద్దనపొత్తమున శ్రీకృష్ణునితో భద్రాదేవియుదంతము నొకచిలుక చెప్పినట్లుండఁ నీతఁ డు దానిని యోగినిగా మార్చినాఁడు. ప్రోక్షణమున నీతఁడు ప్రవాసి నగ్రంథమందును జలుకయే చెప్పఁబడెను. కాని తిర్యగ్జంతువుచే మా ట్లాడించుట యంతసరసమై యుండదనియో, మఱియేమోకాని తరువా తివ్రతులలో దానిని యోగినిగా మార్చినాఁడు. పెద్దసోమయాజి వ్రాసి నకథలలో ననేకభాగము లీతఁడు వదలివేసి కథను మిక్కిలి సంగ్రహ పఱిచెను. కాని యావిడిచిపెట్టఁబడినభాగములలో నొక్కటిమాత్ర మిందు లేకపోవుటచేఁ గథకంతకును లోపముఁ దెచ్చుచున్నది. అది యేది యన,

భద్రాశ్రీకృష్ణు లిరువురును మేనత్తమేనమామబిడ్డలు. అనఁగా భద్రాదేవి శ్రీకృష్ణునితండ్రికిఁ (వసుదేవునకుఁ) దోఁబుట్టువగుశ్రుతకీర్తి యనునామెకుఁ గుమారిక. దీనింబట్టి యామెశ్రీకృష్ణునకు మేనత్తకూఁ తురును, శ్రీకృష్ణుఁ డామెకు మేనమామకుమారుఁడు నగుచున్నారగ దా! అత్యంతసమీపబంధువు లయినయీవధూవరు లిరువురును దా మిట్టిబాంధవము గలవార మని యెఱిఁగియున్నట్లు కవి యెచ్చటను జె ప్పియుండలేదు సరియకదా, యతఁ డొకదేశపురాజుకుమారుఁడుగా నామె తెలిసికొన్నట్లును, నామె యొకదేశపురాజుకొమారిగా నాతఁ డు విన్నట్లును చెప్పినాఁడు. ఇది మిగుల నసంభవము. ఎట్టివారును

మేనత్త మేనమామలబిడ్డలయుదంతము నైన నెఱింగియుండకపో రన్న
 చో నట్టియున్న తవంశజాతులే యెఱుంగకుందురా? ఈవిషయము క
 థకు మిక్కిలి లోపమును దెచ్చుచున్నది. పెద్దనసోమయాజి యీవిష
 యమును బాగుగఁ జెప్పియున్నాఁడు. సుభద్రార్జునులవలెను, శశిరే
 ఖాభిమన్యులవలెను వారు ప్రపథమముననే యొండొరుల నెఱింగియు
 న్నట్లు సూచించియున్నాఁడు. మఱియు శ్రీకృష్ణుఁడు గదుఁ డనునొక
 యాదవకుమారునిఁ దొలుదొల్తఁ గేకయపురమునకుఁ బంపి వారిక్షేమ
 ము మొదలగువృత్తాంతముల నెఱింగి యున్నట్లు చెప్పినాఁడు. కథచివ
 రనుగూడఁ గొలఁదిమార్పు లున్నట్లు తోచుచున్నది. కాని నాకు ల
 భించినతాళపత్రగ్రంథము మిగులశిథిలమై యుండుటచే దానినేర్పఱిం
 చుటకు నా కిప్పుడు వలనుపడలేదు.

కేవలభాషాప్రాధిమనే చూపుటకు రచింపఁబడినయిట్టివానిలోఁ
 గథాకల్పనావైచిత్రిగాని, పాత్రగుణపోషణాదలుగాని పాఠింపఁబడి
 యుండ వని నేను మొదట న్రానియే యున్నాఁడను. కావున నిందలి
 కథను గుఱించియు, నాయాపాత్రములగుణములను గుఱించియు వ్రాయ
 వలసినవిశేషవిషయము లెవ్వియును గాన్పింపలే దని వేఱుగ విన్నవింప
 నక్కఱలేదు.

(2) పద్యభావములు:—కవులు సామాన్యముగా, నితరుల
 గ్రంథములయందు మనోహరములైనభావములు తమకుఁ గనంబడెనేని
 యట్టివాని నచ్చటచ్చటఁ దమపొత్తములందు నెక్కించుకొనుచుందురు.
 లేదేని వానింబోలినవానినేని కల్పించుకొందురు. మఱియుఁ బురాణాదు
 లనుండి కైకొనఁబడినకథను బెంచి ప్రబంధముగ వ్రాయునప్పుడుకూడ
 సందలిభావములుసయిత మాప్రబంధములోనికి దొరలుచుండుటయు
 సహజమే. ఇట్టిచో నొకప్రబంధములోనిసంపూర్ణకథనే కైకొని యిం

కొకప్రబంధమున నాసినప్పుడందలిమంచిమంచిభావము లిందుఁ బ్రవేశించుట యాశ్చర్యముగాదు. అయిన నీగంధమునం దవి యతిమాత్రముగాఁ గనంబడుచున్నవి. అట్టివానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

ద్వారకానగరమునందలిబ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠులవర్ణనము.

“సీ. శ్రుతిపదక్రమలీలఁ ♦ జూపనేరఁ డటంచు, శేషునిఁ గ్రింపుగాఁ ♦ జేయఁగలరు,
కావ్యసంపదనించు ♦ కయు నెఱుంగఁ డటంచు, గురునాదివికృతిగా ♦ నెరపఁగలరు,
కడుఁబ్రభాకరయుక్తిఁ ♦ గనియడంగునటంచు, ద్విజరాజు నెకటఁగుం ♦ దింపఁగలరు
..... భూమిసురలననవ్వీటి ♦ భూమిసురులు.”

పెద్దనముకుందవిలాసము. ప్ర.

“చ. తగవునశేషునిన్ శ్రుతిప ♦ దక్రమలీలలునేరఁ డంచు, ది
వ్యగురునిఁ గావ్యగోష్ఠి యిసు ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్వ్రతుం
డగుద్విజరాజునుం గడుఁబ్ర ♦ భాకరుమిన్ములఁ జిమ్మనంచు నెం
చఁగఁగల రప్పరిన్ నిగమ ♦ శాస్త్రకళాచతురుల్ మహీసురుల్.

భద్రా. పృ. 106 పద్య.

ఇట్లే తక్కినజాతులవర్ణనములు గలపద్యములభావములునయితముగైకొనఁబడి వేవ్వేఱుపద్యములుగాఁ జెప్పఁబడెను.

“శా. ధారారీతి సమీరపంచకము పా ♦ దశ్రేణికం బట్టగాఁ
నారాచంబులు నోడి పాన్వములనం ♦ టం గొల్వఁగా నాత్మవే
గారూఢిం గనులేవ దేవమణిమా ♦ ద్యత్కంతభూపాద్యలం
కారంబుకొ బిరుదుకొ ధరించి పురిలోఁ ♦ గన్పట్టు ఘోష్టాణముల్.

పెద్దనముకుం. ప్రథ.

“చ. ఒదవెడు నాత్మవేగమున ♦ కొడి సమీరణపంచకంబు వాఁ
బదములఁ బట్టెనొ యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధారలాప్సఁగాఁ
బ్రదరము లట్లయోడి యిరుపాన్వము ♦ లం దముఁ గొల్చుచుండె నాఁ
బాదు లిరుగ్రేవలం బొదలఁ ♦ బొల్చు మహాజననాశ్వముల్ పురికొ.

భద్రాప. పృ. 111 పద్య.

“ఉ. తారు సరత్న కుట్టిమశ ♦ తగుబులఁ దోఁప శతాంగరీతులన్
హరిమణీశిరోగృహము ♦ లందు ఫలింప విమానలీలలన్
హీరపుత్రాల జాతి చన ♦ నిచ్చెఁ దనంతట న్యందఁస్థితిన్
దీరులు మీఱ నూరఁ దగుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగన్.

ముకుంద. ప్రథమా.

“చ. లలితమణీశిరోగృహము ♦ లన్ రహి దోఁప విమానలీలలన్
దలమగుఁ త్న కుట్టిమశతంబులఁ ♦ దోఁప శతాంగరీతులన్
బలునెఱతాలజాతి పిద ♦ పం జని హెచ్చఁగ న్యందఁస్థితిన్
దేలుపుచు నూరఁ దీరుఁ గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగాన్.

భద్రా. పృ. 112 ప.

ఇట్లే పురవర్ణనమునను నచ్చటచ్చటఁ గన్పట్టుచున్నవి.

రాజవర్ణనము.

సీ వసుదేవచిరభాగ్య ♦ వాసనాసారంబు, దేవకీకృతపుణ్య ♦ జీవనంబు
నందయశోదాజ ♦ ననసంచితఫలంబు, బలదేవసుకృతసం ♦ బంధనీమ
రవ్యబృందావనా ♦ రామకేళిపికంబు, కంసాదిఖలతమః ♦ ఖరమరీచి
రుక్మిణీముఖవయో ♦ రూపనరోహంస, శుకవాక్యమాణిక్య ♦ సూత్రసరణి
యానగగమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
మదనశతమూర్తి వల్లవీ ♦ మాగవస్తు

చోర్యవిస్ఫూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి. వెద్దనముమందలిలాసము. ప్రథ.

సీ. దేవకీవసుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం, 2 తియశోదానంద ♦ హర్షనీమ
బలదేవచిరపుణ్య ♦ పరిపాకసమయంబు, రాధికాయూధికా ♦ శ్రావణంబు
కంసాదిఖలపాత్త ♦ గణనీహాశాబంబు, వల్లవీజనమోహ ♦ వార్ధిరాజు
రుక్మిణీహృదయస ♦ రోహహంసంబు, సత్యభామాముఖా ♦ జ్ఞాతతరణి
యానగగమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము,
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
వాగమాంతప్రవర్తి య ♦ సంతకీర్తి,
స్మరశతసుమూర్తి-యదువంశ ♦ చక్రవర్తి.

భద్రా. ప. 117.

వెద్దనసోమయాజి తాను రచించెడిది భద్రాపరిణయము గావు

న సుభద్రాపరిణయ మగువిజయవిలాసములోని,

“చ. అతని నుతింప శక్యమె జ ధ యంతునితమ్ముఁడు సోయగంబునన్
బతగమలాధిపద్వజుని ధ ప్రాణసఖుండు కృపారసమ్మునన్
క్షీతిధరకన్యకాధిపతి ధ కింబ్రతిజోదు సమిజ్జయంబునం
దతని కతండె సాటి చతు ధ రద్ధిపరీతమహీతలమ్మునన్.

అనుపద్యముం జూచి దానిని మించునట్లు,

“చ. సిరికి వసుండు భాగ్యమునఁ; ధ జ్యేష్ఠున న్మరుఁ గన్న మేటి; ధీ
సరణి విరించికిం గురుఁడు; ధ శౌర్యమునం బురభేది మోటమిం
బటపినయట్టిజోదు; సిత ధ భానునివియ్యము సత్కళాప్తి; సు
స్థిరకృప శౌరియే; మఱి ను ధ తింపఁగ శక్యమె తద్గుణావళుల్?”

పెద్దనముకుం. ప్ర. ఆ.

అని చెప్పఁగా, మనకవి దీనిని మెచ్చుకొని కొంచెముమార్చి,

“చ. చెలువున మన్మథుం గనిన ధ శ్రీనిధి, శ్రీకి వరుఁడు సంపదన్
గళల సుధాంశువియ్యము; మ ధ గంటిమి నప్పరభేది నాజిలో
గలిచినజోదు; బుద్ధి విధి ధ కిం గురుఁ డబ్ధికి మామ సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేకి న ధ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాన్.

అని తనగ్రంథమునఁ జేర్చుకొనియున్నాఁడు. ఇతఁడు కొత్తగా మా
ర్చినవి శేషణమున రస మేమియుఁ గాన్పింపదు.

ఇట్లే గ్రంథము కడవఱకు వర్ణనభాగములలోఁ బర్వత, వన,
స్త్రీ, మధుమాసాదివర్ణనములపట్టున భావములు గ్రహింపఁబడినపద్య
ము లనేకములు గలవు. ఇతఁ గొలఁదిమార్పులుగలిగినపద్యములు—
కథాభాగములోనివి చూపెదను. ప్రథమాశ్వాసము.

“ఈరీతి నీతి దైతే, యారాతి నిరీతిగాజ ధ నావనభూతిన్

మిఱి సుఖస్థితి మెకనాఁ, డారుఢప్రీతి మతి హి ధ తాదృతి నెఱయన్.”

ముకుం. పృ.

“క. ఈరీతి నీతి దైతే, యారాతి నిరీతిగా జ ధ నావనముమదిం

గోరి యొసర్పఁగ మెకనాఁ, డారుఢప్రీతి మతి హి ధ తాదృతి నెనసెన్.”

భద్రా. ప. 123 ప.

ఎత్తుగీతి. ఊర డించినవారల ♦ నూటడించి, అలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి,
(ఈతరువాతిపాదము నాయొద్ద నున్న పొత్తములోనిదిశిథిలమైపోయినది)

... శూరకులు లంటిరాగ నా ♦ శూరకులుఁడు. ముకుంద. ప్రథ.

ఎత్తుగీతి. అలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి, యూర డించినవారల ♦ నూటడించి
యన్న గరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁ గరము, శూరకులు లంటిరాగ నా ♦
శూరకులుఁడు. భద్రా. ప్ర. 125.

ద్వితీయాశ్వాసము.

“క. ఈచందంబున నవ్వన, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో
లోచనచకోరసమ్మద, సూచక మగునిందుకాంత ♦ సుందర వేదిక.” ముకుంద. ద్వి.

“క. ఆచందంబున నన్నగ, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో
లోచనసరోజసమ్మద, సూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందర వేదిక.” భద్రా. ద్వి.

(చిలుకను యోగినిగా మార్చుపట్టున నిట్లున్నది.)

ముకుందవిలాసములోని చిలుక.

సీ. అపగంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుముక్కుద్యుతिसందు, జలజరాగచ్ఛాయ ♦ నెళమనేయ,
కలికిచిన్నారచో ♦ క్కపుఁజిక్కలబెడంగు, మరకతాళిచ్ఛాయ ♦ నెఱుకనేయ
నాకంతహృదయప ♦ శ్యంతకాంతిచ్చటన్, పుష్యరాగచ్ఛాయ ♦ పొందునేయ
నలుదిక్కులీక్షించు ♦ నయనమరీచికల్, శక్రినీలచ్ఛాయ ♦ చనవునేయ

దివ్యమణిపుత్త్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁబెనఁగొనఁ ♦ జూచువార

తొ ననంగ జగన్మోహ ♦ నాంగమైన

యొక్కరాచిల్కుఁ గనియ దా ♦ మోదరుండు.”

ముకుంద. ద్వి.

(భద్రాపరిణయములోని యోగిని)

సీ. అపగంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ, చొలుకాయమిందుల ♦ నెళవునేయఁ
గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు, మగరాలతళుకుల ♦ సొగసు నెలువ
నాఁజెంపునునుసోగ ♦ వేణీభరముసొంపు, వేల్పురారాలగీ ♦ విని హసింపఁ
గొలుసుల వెడలుక్రొం ♦ బెళుకుకన్దనమాపు, లళులమాలికలమే ♦ నతికమాడ

దివ్యమణిపుత్త్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నారఁ ♦ జూచువార

తాననంగ లసన్మంగ ♦ తాంగియైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు.

భద్రదా. ద్వి. 5 ప.

“ఉ. కాంచి వ్రజాంగనాహృదయ ♦ గౌరవచార్యధురీణ మాకటా
తొంతలపాళి బాళిబడి ♦ యాశుకలోకశిఖామణిన్ విమ
ర్శించి యపూర్వవిస్మయవి ♦ శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో
దంచితమై పెనంగ హరి ♦ దానివిలాసము నెంచి యిట్లనున్.” ముకుం. ద్వి.

ఈపద్యమున “బాళిబడి యాశుకలోకశిఖామణిన్” అనునది
“హాళిమెయి నన్నికచాంబుజలోచనన్” అనిమాత్రము మార్పఁ
బడి తక్కినదెల్లఁ గైకొనఁబడినది.

(ఈభాగమునం దిట్లచ్చటచ్చట మార్పఁబడినపద్యములు కొ
న్ని యింకను గలవు.)

భద్రదావృత్తాంతమున :—(కేకయరాజునకు లక్ష్మీదేవి సాక్షా
త్కరించి సంతానము కలుగునట్లు నరమిచ్చినతరువాత.)

“క. శ్రీవిభునిదేవిదయ వసు, దేవునిసోదరి నృపాలు ♦ దేవి దగియె గ
ర్భావేశవశత శశిగ, ర్భావేశత నెసఁగునుదయ ♦ యగుదిశ యనఁగన్.”

ముకుం. ద్వి.

ఇందు “శ్రీవిభునిదేవి”, “ఆవనజాలయ” గను, “తగియె” “వెల
సె” గను, “ఉదయ” “పూర్వ” గను మాత్రము మార్పఁబడి
యె. భ. ద్వి. 24

గీ. ఆసుమారుని సంతద్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి, యారమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును

భద్రగుణలక్షణములుచూ ♦ పట్టుకతన, భద్రయనునామ మొసఁగె భూ ♦ పాలమాళి.

ముకుందవిలాసము. ద్వి.

ఈపద్య మొక్కయక్షరమున నైన భేదము గనఁకుండఁ గైకొనఁ
బడినది. భద్రదా. ద్వి. 30.

ముకుందవిలాసమునఁ జిలుక కృష్ణునితో నిట్లు పలికెను.

“గీ. ఏను దిర్యక్కులీన, వి ♦ వ్యానిరూఢ | నగుట శుద్ధాంతమున కేగ ♦ చర్చమునుచూ

సకలవిద్యలఁ బ్రౌఢ గాఁ జలుపుమనుచు । నప్పడఁతితండ్రితనమునాఁకప్పగింప.

శా. తూచా తప్పకయుండ నేర్పితిని హిం ఁ దోళాదిరాగావళీ

వైచిత్ర్యంబును నాట్యకాశలముఁ గా ఁ వ్యప్రాధియున్ నాటక

ప్రాచుర్యంబు నలంకృతిప్రతిభ శ ఁ బజ్జానమున్ దర్శవి

ద్యాచాతుర్యము సత్కవిత్వరచనా ఁ ధౌరంధరీ రేఖయున్.” ముకుం. ద్వితీ.

భద్రాపరిణయమున యోగిని యిల్లు పలికెను. (భద్రా. ద్వితీ. 36 పద్య.)

“ ఏను యోగిని నఖిలవిద్యావిరూఢ, నగుట శుద్ధాంతగమనయోగ్య యని తలఁచి,

నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ నేర్పు మనుచు, నప్పడఁతితండ్రి కొమరి నాఁకొప్పగింప-

“ శా. సారంబేర్పడఁ జెప్పితిన్ సరసమా ఁ సంగీతసృత్యక్రియా

పారీణత్వము, కావ్యనాటకకళా ఁ ప్రాగల్భ్య మందౌనలం

కారప్రాధియు శబ్దశాస్త్రమును ద ఁ ర్కంబుం గుణోదారశృం

గారస్ఫూర్ణసప్రబంధరచనా ఁ ఖండైకచాతుర్యమున్.” భద్రా. ద్వి. 73

“ క. ఆటలఁ బాటల సొగసుం, దేటల రూపవిభవమునఁ ఁ ద్రిభువనములలో

బోటులలోపల నీచెలి, బోటులు లే రనుచుఁ దోచెఁ బురుషవరేణ్యా!”

ముకుంద. ద్వితీ.

“ క. ఆటలఁ బాటల మాటలఁ, దేటల రూపవిభవమునఁ ఁ ద్రిభువనములలో

బోటులలో నిక నీచెలి, బోటులు లే రనుచుఁ దోచెఁ బురుషవరేణ్యా!”

భద్రా. ద్వి. 41

ఇట్లే యచ్చటచ్చట ననేకములు గన్పట్టుచున్నవి. వానినెల్ల వివరించినచో నియ్యపోద్ధాతము మూలగ్రంథముకంటె నెక్కు డగునన్నభీతితో ముఖ్యము లగుపద్యముల నొండురెంటినిమాత్ర ముదాహరించి యీవిషయమును విరమించుచున్నాను. (భద్రాకన్యవర్ణనము.)

“ మ. గతి మత్తేభము, నాస చంపక, మొగిం ఁ శైశ్యంబు కందంబు, సం

గతవాక్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృ ఁ క్షాండిత్య మయ్యుత్పల

ద్యుతి, మో మంబురుహంబు, దేహుచి వి ఁ ద్యున్మాలగా మానినీ

తతవృత్తస్థితు లేన్నఁగాఁ దరమె త ఁ ద్వాగ్జానికై నం దగన్.” ముకుంద. ప్రథ

(సరసమైన) ఈపద్యమే ‘దృక్షాండిత్య’ మనుచోట ‘దృగ్వాన్వి

పార’ మనియు, ‘దగన్’, ‘ధరన్’ అనియు మార్పబడి తక్కినదెల్లఁ

గైకొనఁబడియె. భ. ద్వి. 113

“ఒకయేటఁ జిక్కె మీన, మొక్కనెలకే చిక్కెఁ బద్మఁ మొకపగటికే తా
వికలతఁ జిక్కెను గుముదము, సకియనసమంబు లగునెఁ జడగతులెపుడుకా.”

ముమందవిలాసము.

“గీ. ఉవిదనేత్రసామ్యఁ మొందఁగాఁగడఁగిమీ, మొక్కయేటఁజిక్కెఁ మొక్కనెలకే
పద్మ మోడె మొక్కఁ పగటికేచెడఁ గల్వ, సఫలమగునెకోర్కెఁ జడగతులకు.”

భద్ర. ద్వి. 107 ప.

“గీ. కుంభకుచ, మీనఁ లోచన, గోనితంబ | యబ్జధామాస్య, హరిమధ్యఁ యళిశిరోజ
చాపసుభూయ్యుగళ, నక్రఁ జంఘ, యతుల | కన్య, సరసక్రియలరాశిఁ గాదెజగతి.”

ముకుం. పృ.

ఈపద్యమే భద్రదాసరిణయమున (ద్వి. 112 ప.) నున్నది. ఇందు
, జగతి ' యనునది ' తలఁప ' అని మార్పఁబడినది. ' జగతి ' యనుట
యే సరసము. (ఇట్లు గ్రంథముకడవఱకు నచ్చటచ్చట నున్నవి.)

ఈరీతి నిమిషాకవి పెద్దనసోమయాజియందుఁ గలయపారగౌరవ
మున నాతనిగ్రంథములోనిపద్యములననేకములను దీసికొని తనగ్రంథ
మునఁ జేర్చికొనియున్నాఁడు. ఇంతమాత్రమున మన మీతనియందు
గ్రంథచౌర్య మారోపింపరాదు. ఇక్కవియు మిక్కిలిసమర్థుఁడు గాని
యల్పుఁడు గాఁడు. అశేషపాండితీవిలసితుండును, ఒహుశాస్త్రపారం
గతుండును, ననేకవిద్యాధురంధరుండును, నసాధారణశేషుషీయతుం
డును నగుగణపవరపు వేంకటకవివర్యుఁడు తనప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర
విజయవిలాసమునఁ బెక్కుస్థలంబుల భట్టుమూర్తిసరసభూపాలీయము
లోనిపద్యములననేకముల నాతనియందలిగౌరవముచేఁ దీసికొనియుండ
లేదా? కాళిదాసునంతటివాఁడు శ్రీమద్రామాయణమునుండి కొన్నిభా
వములను, శ్లోకమును గ్రహింపలేదా? వెదకినచో నిట్లనేకులు కవులు
పరులభావాదులను గ్రహించినవారు సమస్తభాషాగ్రంథకర్తలందును
దొరకుదు. శ్లేషయమకచక్రవర్తి యగువేంకటాధ్వరిమహాకవి నైషధ

భారత చంపువులనుండి యనేక భావములను గ్రహించి తన గ్రంథముల
లోఁ జేర్చుకొన్నాఁడు.) కావున నిక్కవిచంద్రునియందుఁ గళంక
మున్నట్లుఁగా హింసవలదు.

(పెద్దనసోమయాజి క్రీస్తుశకము 1700 సంవత్సరప్రాంతమువాఁడై, యిక్కవికంటె 150 యేండ్లు ముందున్నాఁడు గావున నీతనిపాత్రమును జూచి యాతఁడు వ్రాసెనేమో యని యనుకొనుట పొసఁగదు.)

ఈ భద్రాపరిణయమున నిక్కవి వసుచరిత్రాదిప్రబంధములయందలి శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములు గలపద్యములతోఁ దులదూఁగఁగలిగినపద్యముల సనేకములను జెప్పియున్నాఁడు. ఆవిషయము తెల్ల సీగంధముం బఠించుమీకు విశదమగును గావున నిట వ్రాయలేదు.

ఈతనియితరగ్రంథములయందునయిత మితరులపద్యములం బో
లిపపద్యములు కొన్నిచోట్లఁగన్పట్టుచున్నవి. అందొక్కటి యిచ్చటఁ
జూపెదను. (శేషధర్మములు.)

‘నీ. దండం బఖండమా ♦ త్తండమండలవిభా, మండితా జాండపి ♦ చండ నీకు
 వందనం బజశతా ♦ నందసంక్రందన, వందితచరణాన ♦ వింద నీకు
 నోహారు దానవ ♦ వ్యాపాదు రోహచే, స్టాహరిసాహసో ♦ త్సాహ నీకు
 ఓం. ఓం. చతుర్థాశ్వాసము.

సీ. దండంగుశార్ఙ్గతో ♦ దండోగ్రకాండ, ప్రకాండఖండితదైత్య ♦ కాండ నీకు
 హోహాయమదగజ ♦ ద్రోహోగ్రహోవహ, గ్రాహచ్ఛిదాహవో ♦ త్నాహ నీకు
 వందనం బరవింద ♦ మంచిరామందిర, త్సుందరోరఘ్నలా ♦ లింద నీకు
 &c. &c. కంకటివాకియు తరరామాయణము. ప్రథ. 322 ప.

మనోహరము లని తోచినయిట్టిపద్యములవంటిపద్యముల రచించుకొనుట కవులకు స్వభావమే. చూడుడు ! కంకంటివారియీపద్యమునే చూచి యోగిరాలజగన్నాథకవివర్యుడు,

సీ. వందల మిందరాఁ సుందరీహృదయార, విందమధ్యచరన్మిఁ శింద నీకు
దండము భుజగజఁ శుండామృణాళత్పరి, చండరక్షోగళఁ కాండ నీకు
జోహారు నైగమఁ వ్యాహరవారము, క్తాహరహరిసీఁ తరల నీకు
ఁఁఁ ఁఁఁ

అని తనసుమనోమనోభిరంజనము (ద్వితీయోల్లాసము) నందుఁ
జెప్పియున్నాఁడు. ఈమూఁడుపద్యములయందలిభేదమును జదువరు లా
రయఁగలరు. (జగన్నాథకవియు, సుబ్రహ్మణ్యకవియు సమకాలికులు.)
ఛందోవ్యాకరణాదులు.

ఇప్పటివారివలెఁ బూర్వకాలపువారికి సలక్షణము లైనయా
యాగ్రంథములలోనిసుప్రయోగము లివి యనియు, లేఖకప్రమాదిజని
తదోషము లివి యనియుఁ దెలిసికొనుటకును, దగినరీతిని వాదప్రతివా
దములు సలిపి వానిం బరిష్కరించుకొనుటకును, నెద్దియో యొకటి ని
ర్ధారణముచేసికొనుటకును ననువగుసాధనసామగ్రిలు, అనఁగా, విద్యా
విషయములు గలపత్రికలు, వానిరాకపోకలకు మార్గములు ముద్రణా
దికార్యములు మొదలగునవి యాచూకాలములయందు లేకపోవుటచే
తను, అప్పటిలేఖకులు తమయిచ్చవచ్చినరీతిని వ్రాసియిచ్చినతాటియా
కులగ్రంథములే వారికి శరణములై యుండుటచేతను, ఒక్కొక్కప్రబంధ
మున కొక్కొక్కప్రతికంటె నెక్కుడు (భిన్న) ప్రతులు దొరకుట యప్పు
డు కష్టముగా నుండుటచేతను, నింకను ననేకవిధము లగుకారణముల
చేతను బూర్వమధ్యాధునికకవులలో ననేకులగ్రంథములయందు లక్షణ
విరుద్ధములైనప్రయోగములు కొన్ని కాన్పించుచున్నవి. ఒక్కొక్కపు
స్తకమునకు ననేకభిన్నప్రతులను దెప్పించి, వానిలోనిసారాంశముల నె
ల్ల సావకాశముగఁ బరిశీలించి తమతమజీవయాత్ర లన్నియు విద్యావ్య
వసాయమునందే కడపి వానిలోనితప్పుప్పులనెల్ల నిర్ణయించి విశేషా
యాసము నొందినవిద్యత్కవులు, అట్టివారితో మైత్రి నెఱుపుచు వచ్చిన

సుకవులు మొదలగువారుసూత్రమే తమతమగ్రంథములను సలక్షణముగా రచియింపశక్తి గలవారైరి. ఇతరు లనఁగా, (విశేషపాండిత్యము గలవారే యైనను) నితరవ్యాపారములచేఁ బూర్వగ్రంథములఁ జక్కగఁ బరిశీలింప వలనుపడనివారు, లేఖకులు వ్రాసియిచ్చినగ్రంథముల యందలిపొరపాటులను మహాకవిప్రయోగములుగా నెంచి గ్రహించుచువచ్చిరి. ఈ హేతువుచేతనే బమ్మెరపోతన, పిల్లలమఱ్ఱిపినవీరన్న, ప్రౌఢకవిమల్లన మొదలగుపూర్వకవులగ్రంథములయందును, కృష్ణరాయలు, ధూర్జటి, చేమకూరవేంకటపతి మొదలగుమధ్యకవులపుస్తకములయందును, కాకమానిమూర్తి, గణపనరపువేంకటకవి, కంకంటిపాపరాజు మొదలగునాధునికకవులకోశములందును, లక్షణవిరుద్ధములైనప్రయోగములు కానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రమున నాయాకవిచంద్రులయందుఁ గళంకమున్న దని మనమెంచుట న్యాయముకాదు. అప్పటివారి కవి సుప్రయోగములుగానే తోచియుండును. వారు వారు సలక్షణములుగా వ్రాసినప్రయోగములు కొన్నియున్నను సవికాలక్రమమున లేఖకుల దోషమునఁ దప్పలుగాఁ బడియున్న నుండవచ్చును. అందుఁ గొందఱు స్వాతంత్ర్యమునఁ బ్రయోగించినవియుఁ గొన్నియుండును.

ఈసుబ్రహ్మణ్యకవి మొన్న మొన్నటివాఁ డగుటచేఁ గొన్నికొన్ని విద్యావీషయికము లగుపత్రికలలోనివాదోపవాదములు, గొప్పపండితులచేఁ బరిష్కరింపఁబడి ముద్రితములై యుండుగ్రంథములపాఠములు మొదలగువానిని బాగుగఁ బరిశీలించి తప్పుస్థలను జాలవఱకు గ్రహించియున్నవాఁ డగుటచే నీతనిగ్రంథములయందు లక్షణవిరుద్ధప్రయోగము లంతఁగా గానంబడవు. పూర్వులలో ననేకులగ్రంథములయందుం బోలె నీతనిపొత్తములయందు, క్షార్థకేకారసంధులు, దుష్టసమాసము

లు, చేతులు, కోతులు, వంచుక, పట్టుక, తిట్టకలు, కొట్టకలు ఇత్యాదు
ద్యుపశబ్దగ్రహణములు మొదలగు వ్యాకరణదోషములును, అప్రశస్తయ
త్రిపాసములు మొదలగు ఛందోదోషములును లేనే లేవని చెప్పవచ్చు
ను. ఈతఁడు శ్రీమాన్, మాడభూషి వేంకటాచార్య కవికృతమైన భర
తాభ్యుదయమునందలి దోషములంగూర్చి, 'రాజయోగి' యనుపత్రిక
లో నొకవిమర్శనమును వ్రాసియున్నాఁడు. అందలికొన్ని యాక్షేపము
లు మిక్కిలి సమంజసములై, యుక్తియుక్తములై యీతనిలక్షణవేత్త
త్వమును వెల్లడించుచున్నవి. అయిన నిక్కవి స్థూలదృష్టిచేతనో, లేక
తనకు సమ్మతములగుటచేతనో, కాక, యట్లుండవచ్చు ననుతలంపుచేత
నో కొన్ని యల్పదోషములకుమాత్రము తనగ్రంథములయం దెడమిచ్చి
యున్నాఁడు. వానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

(వ్యాకరణవిషయమున)

(1) సీ. పా. తలిదటాకులజొంప ♦ ములు దావశిఖలంచు

నెంచి యందుల బ్రవే ♦ శించఁజూచు

తృ. 52

ఇందుఁ 'బ్రవేశింప' అనుటకుఁ 'బ్రవేశించ' అని ప్ర
యోగింపఁబడినది.

(2) మ. తమ మేనత్తను నత్తతీన్

...

తృ. 34.

ఇం దింకొకద్రుత మనవసరము.

(3) అలఘవ వేణియున్ గంగని,

ప్ర. 2.

'గంగయని' యనుటకు 'గంగని' యని ప్రయోగించినాఁడు.

(4) మణియు 'పనేమి' ఇత్యాదు లచ్చటచ్చటఁ గలవు.

శ్లేషచ సమర్థించుపట్టున వసుచరిత్రాదులయందుంబోలె నీతని
గ్రంథములయందును దోషములు గన్పట్టుచున్నవి. అందొకదానిని
మాత్రము జూపెదను.

సీ. పా. తిలకింపు మెలతామ ♦ రలదండ లొసఁగుము,

నెనరొప్పుఁగావల ♦ సిననుగొనుము.

ప్రథ. 115 ప.

ఇందు వలచి యనుటకు వలసి యని ప్రయోగించినాఁడు.
చందమున.

(1) అఖండయతి :—

(a) క. ఆరామచంద్ర.....గా । మారులుదాసమునరవికు ♦ మారు లరయగాన్. ప్ర. 61

(b) శా. ష్మలోకేంద్రుడు

శ్రీలానీలవిష్ణువుంబలెఁ బురం ♦ శ్రీలోకరత్నంబులన్ పృ. 83

(2) రేఫద్వయమైతి :—

క. తఱియం జని నునుఁజెక్కులఁ దొరఁగెడు ఓఁ. తృ. 55

చ. తులుముఱవీడ.....ని । బృరపు ఓఁ. చ. 61

ఇందుఁ గవి నాలుగును గురురేఫములుగ నె వ్రాసియున్నాఁడు.
కాని “ నిబ్బరము ” అనునది శకటరేఫము కాదు. (నిర్భరశబ్దభవము.)

“ సీ. పా. మరుఁడు దేవరయుఁ దా ♦ మర కప్పరంబు చి,
త్తురువు నిబ్బరము చం ♦ దురుఁడు నిదుర ”

మొదలగునవి లఘురేఫము లని ద్విరేఫవర్ణదర్పణము.

“ హరిచూచి...ని । బృరముగ...” హరివంశ. పూర్వ. చతు.

అఖండయతులకుఁగాని రేఫద్వయమైతికిఁగాని యిక్కవి యొ
ప్పనివాఁ డని యీతనిగ్రంథము లన్నియుఁ జూటుచున్నవి. ఇవి స్థూల
దృష్టిని బడియుండు నని తోఁచుచున్నది.

(3) ప్రమాదము :—

(a) సీ.పా....అశులమాలికల మే ♦ సతీకమాడ ఓఁ. ద్వి. 5

ఇందు యతి ప్రమాదపతితము. ‘తీకము’ గాని , ‘అతీకము’ గాదు.

(b) క. సల్లకిపల్లవములకు..... ప్ర. 185

ఇది “ సల్లకిపల్లవములకును ” అని యుండనగును.

“ ప్రబంధము నా జలరాశి దానిలో, పల నెరనుల్ గణింతురె
యపారము తొమణులెల్ల నుండఁగాన్ ” అనున ట్టిట్టిస్వల్పదోషముల
నొకలెక్కలోనికిఁ దీసికొనిరాఁగూడదు. మధ్యాధునికకవులగ్రంథము
లలో ననేకులగ్రంథములకంటె నీతనిగ్రంథము లనేకవిధముల నిర్దుష్ట

ములుగాఁ గన్పట్టుచున్నవి.

పాఠభేదాదులు.

ఈగ్రంథమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసములోనికవిస్తుతి.

గీ. భారతంబు నంధ్రభాషగ నెనరించి, విసుతిఁ గన్న సత్క డ విత్రియమును
బెద్దనాచ్యు సోముభీముని శ్రీనాథు, శంభుదాసు మదిని సంస్మరింతు. ప్ర. 10.

దీనికి వ్యాఖ్యాతగారివిమర్శనము మిగులస్తవనీయమై యున్నది. ఇందు శంభుదాసుఁ డనుపదము శ్రీనాథునకు విశేషణముగాఁ జూపి త న్నాక్షేపించువారిని ధిక్కరించునభిప్రాయముతోఁ గవి దీనిని వ్రాసి యుండును. అంతియకాని మిక్కిలియాధునికుఁ డైనయీతఁడు శంభు దాసుఁ డనునది యెఱ్ఱాపెగ్గడకు బిరుదనామ మని యెఱిగియుండక పోఁడు. అయిన నిట్టిసందేహమున కెడమీయ నేల యని కాఁబోలుఁ గవియే మఱల నింకొకప్రతిఁగో “సూరకవిని మదిని డ స్తుతియొనర్తు ” నని నవరించికొనియున్నాఁడు. కావునఁ బాఠకులు తమయిచ్చవచ్చిన పాఠమును గ్రహింపవచ్చును.

(2) భద్రదాదేవిశ్రీకృష్ణునిఁబ్రథమమునఁ గాంచినప్పు డామెకు,

ఉ. కోరికలూరు, నెమ్మొయి గ డగుర్పొడుచున్, గడకంటఁ దారకల్
సేరి పరిభ్రమించు, నునుఁ డెక్కులఁ జెమ్మట గ్రమ్ము, నెమ్మి నె
య్యారపుఁజూపు లజ్జబెర డయం (గను జక్కగ మోడ్పునొందుచున్)
సారెకు వెల్వడుం దొడరి డ శౌరిని జూచునెడం బడంతికిన్. తృ. 13

ఇందు మూడవపాదమునఁ గుండలీకరణము చేయఁబడినభాగ ము పలుప్రతులలోఁ గొఱవడి యున్నది. కావుననే పైరీతిని బూరింప బడినది. అయినను గవియే వ్రాసినప్రాతప్రతి నొకదానిని సంపాదించి చూడఁగా నందు,

“మగుడున్, వలపూని క్రమ్మటకై.”

అనియున్నది. కావున నిట్లే చదువుకొనవలయును.

ఈగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున 133 వపద్యమునందు

“గీ. తరణికిరణోష్ణఁ గరఁగి టిం. ” అనియున్నది.

దీనివ్యాఖ్యానములో “నూమ్మశబ్దమునకు మువర్ణల్లోపముచింత”

మని వ్రాయఁబడియున్నది. మువర్ణలోపము గలుగునట్లీక్రిందిప్రయోగములు కన్పట్టుచున్నవి. కాని వ్యాకరణసూత్రాధారము కాన్పింపదు.

మ. స్వనిదానాగ్రనిదాఘవైఖరిన యూష్మన్మల్లికల్ ఓఁ. ఆముక్త. ద్వి. 58

మ. ఇనరశ్మల్ తృషవార్ధిఁ జేరి జలమొక్కింతాన నాత్తోష్ణఁ ఓఁ. ఆము.చ. 87

ఈగ్రంథము చతుర్థాశ్వాసము 10 వ పద్యమున,

శుకపిక శారికిల్ పలుకఁ జొచ్చె గృహంతరపంజరంబులన్.

అనుదానివ్యాఖ్యానమున “గోయిలలం బెంచుట యప్రసిద్ధము” అని వ్రాయఁబడియున్నది. దీనికి శృంగారనైషధమునఁ బ్రథమాశ్వాసమునందుఁ “బోషితరాజకీరంబులు కైవారంబులుసేయఁ బోడికోయిలలు మంగళగానం బొనర్ప” అనుప్రయోగము గానంబడుచున్నది; గాని సామాన్యముగ నీపద్ధతి గానరాదు గావున వ్యాఖ్యాతగారియభిప్రాయమే సమంజసమై యున్నట్లు తోచుచున్నది.

శబ్దార్థాలంకారములు.

పెట్టుంజెట్టువలె నున్నదీనివ్యాఖ్యానమే బాలురకుసయితము ను బోధ మగునట్లు సర్వవిషయమీలను దెలుపుచున్నది గావున దీనింగూర్చి యిచ్చట వ్రాయలేదు. ఏతత్ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్యాత,

బ్రహ్మశ్రీ పురాణపండమల్లయ్యశాస్త్రిలుగారు.

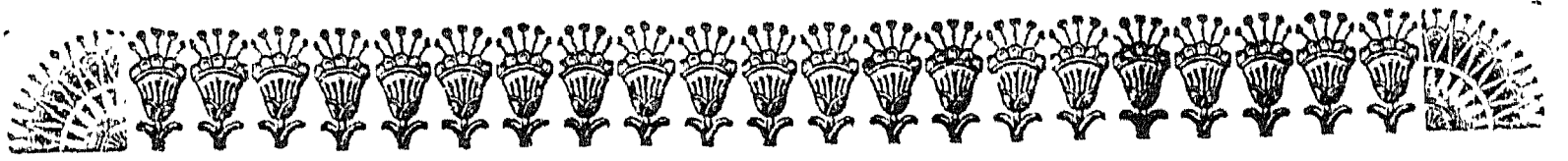
వీరు వీరికాపురములోనియున్న తపాత శాలయందు నాంధ్రపండితులు. ఇంతకుమున్ను ‘అమలాపురము’ మున్నగుచోట్ల నుండునున్న తపాత శాలలలోఁ బండితులుగా నుండి పిమ్మట నిచ్చటికి వచ్చిరి. వీరు సంస్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందును బరిపూర్ణపండిత్యము గలవారు. మరియు వేదాంతాదిశాస్త్రములయందును వీరికి విశేషపరిచయము గలదు. ఏవిషయమునుగూర్చియైనను వీరు ప్రసంగించుచున్నపుడు వినువారికి, ‘సద్యస్స్ఫురణ’ మనునది వీరికి బాల్యముననే వెన్నతోఁ బెట్టఁబడినదిగాఁ దోఁపకమానదు. వీరివలె నుభయభాషలయందును నికరమైనపండిత్యము గలవారు మనయాంధ్రులలో నెందఱో కానరాదు. వీరు మాసంస్థానప్రభువులయూ దేశముననుసరించి యనేకాంధ్రప్రబంధ

ములకు వ్యాఖ్యానములు రచించుచున్నారు. అందుఁ బ్రభావతీప్రద్యు
మ్ము సటీకము ముద్రింపఁబడుచున్నది. శృంగారనైషధవ్యాఖ్యాన
మిప్పుడు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇకను 'ఉత్తరహరివంశము' మొదల
గునుద్గ్రంథములకుఁ దీకవ్రాయుదురు. ఏతత్ప్రబంధవ్యాఖ్యానమునుబ
ట్టియే వీరిపాండిత్యాతిశయము మీకుఁ దెలియఁగలదు. ఇందలియుభ
యభాషాకందము, విశోమసర్వణీవృత్తము మొదలగువానికి నర్థము
వ్రాయుట యెట్టికష్టమో చదువరు లూహింతురుగాక! మఱియు నిందలి
“ గోవిధవార్యాశ్రయమై, ” ప్ర. 90.

అనుపద్యమునకును, శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ
గూడినయనేకపద్యములకును వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానము బాలురకుస
హితము సుబోధమై, హృదయంగమమై వీరిసర్వతోముఖపాండిత్యము
ను వెల్లడించుచున్నది. ఆంధ్రకవులలో ననేకులనాఁటినుండివచ్చుచున్న
యొకపొరపాటునుగూర్చి వీరు ప్రథమాశ్వాసములోని 120 పద్యము
యొక్కవ్యాఖ్యానములో వ్రాసియున్నారు. అది సలక్షణమై, యుక్తి
యుక్తమై యాంధ్రకవులెల్లరును ననుసరింపఁదగినదియై, స్తవ్యమై యు
న్నది. వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానములను బఠించువారికి ననేకవిషయములు
కరతలామలకము లగుననుట యతిశయోక్తికాదు. వీరు 'ఆరామద్రా
విడ' బ్రాహ్మణులు. కవియు నారామద్రావిడ బ్రాహ్మణుడే. స్వశాఖ
నుద్యవించినపండితవరేణ్యుఁడు వ్యాఖ్య వ్రాయుటచే సుబ్రహ్మణ్యకవి
పుణ్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదిగా నున్నది. ఈయనవయస్సు 58
సంవత్సరములు. వీరిజన్మభూమి తణుకుతాలూకా ఖండవిల్లి.

ఏతత్ప్రబంధమును సటీకముగ ముద్రింపించి యాంధ్రలోకము
నకు నొసంగిన శ్రీరాజా రావు వేంకటమహీపతిసూర్యరాయప్రభువర్యు
లకుఁ బరమేశ్వరుఁ డాయురారోగ్యంబులఁ బరిపూర్ణంబుగ నొసంగఁ
బార్థించుచు నీయుపోద్ఘాతమును ముగించుచున్నాను.

ఇట్లు విద్యజ్ఞనవిధేయుఁడు,
న డ కు దు టి వీ ర రా జు.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీదివ్యం బగుభర్తహర్త్యమున గో ♦ ప్రిత రుక్మిణీనత్యభా
మాదుల్ గొల్వఁ దనీయహారమణులం ♦ దారూఢిఁ దాఁదోఁప నా
హ్లాదం బందట కండతై యొనఁగులీ ♦ లం బొల్చె నా నొప్పుల
క్షీదేవీపతి ప్రోచు రావుకులజున్ ♦ శ్రీరామరాయాధిపున్॥

—* వ్యాఖ్యానప్రారంభము. *—

పూజ్యుఁ డగుసుబ్రహ్మణ్యకవీశ్వరుఁడు “ కావ్యం యశసే ” యనునది మొదల
గు నాలంకారికులవచనంబులు ప్రమాణంబులగుటవలనఁ గావ్యం బనేకశ్రేయంబులకు
మూలం బనియును “ కావ్యాలాపాంశ్చ వర్జయేత్ ” అను (కావ్యాధ్యయనము మాన
వలసినది.) నిషేధస్త్పతికి నసత్కావ్యంబు విషయంబనియు నట్లు కాదేని శ్రవణాదు
లచే నకలపురుషార్థసాధనంబు లని తలఁచి వ్యాసుఁడు, వాల్మీకి మొదలగువారు రచి
యించిన భారతాదికావ్యంబులును, వ్యర్థంబు లగు ననియుఁ దెలిసి యుత్తమనాయక
ఘటితంబును మోక్షోపయోగికధానాయకంబు నగు భద్రాపరిణయం బను ప్రబంధం
బు రచియింపఁ బూని చేయఁదలఁచిన గ్రంథంబునకు నిర్విఘ్నంబుగఁ బరిసమాప్తియు
సంప్రదాయావిచ్ఛేదంబు ననుభవంబులకు సాధనం బగుటను “ అశీర్ష మస్క్రియావస్తు
నిర్దేశోవాపితన్ముఖ ” మ్మను (దీవనయేని యిష్టదేవతానమస్కారమేని వస్తునిర్దేశమేని
కావ్యాది) సాచార్యదండివచనంబునంజేసి యాశీరాదులలో నొక్కటి ప్రబంధముఖ
లక్షణంబు గావునను శ్రీదివ్యం బగునిత్యాదిపద్యంబులచే నాశీర్వచనరూపంబైనమంగ
ళమును బ్రబంధాదియందు నిబంధించుచున్నాఁడు. సంస్కృతభాషాకావ్యము పురు
షార్థసాధనంబైన నగుంగాక “ దేశభాషాపురాణాని రచితానిచ మానుషైః । శ్రుత్వా

కావ్యేతిహాసాంశ్చ భయ మాప్నోతి మానవ" యను (జనులచే రచియింపబడిన దే శభాషాకావ్యపురాణాదుల వినినవాఁడు భయము నొందును) నిషేధంబువలన నాం ద్రకావ్యరచనయందుఁ గవులకు నందలికసగ్రహణమున సహృదయులకు నెట్లు ప్రివృ త్తి గలుగు నని శంకింపవలదు. "యత్ర కుతాపి భాషాయాం శూర్యతే చరితం శుభం । సా భాషా పాపసంహర్త్రీ" (ఏభాషయందైనఁ బుణ్యమైనచరితం బున్న నాభాష పాపముం బోగొట్టునది) యని విద్వాంసులు చెప్పటచేతను నాంద్రభాషం బ్రథమాచార్యుఁ డని ప్రసిద్ధి వడిసిన నన్న పాఠ్యుఁడు "స్వస్థానవేషభాషాభిమతా స్సం తోరసప్రలుబ్ధియః లోకే బహుమన్యంతే వైకృతకావ్యాని చాన్య దపహాయ" (రసాసక్తు లగుసత్పురుషు లితరదేశభాషాకావ్యముల విడిచి స్వదేశమునందలి వేషభా షలయం దాసక్తికలవారై వైకృతకావ్యము లాదరింతురు) యనియును "విశ్వశ్రేయః కావ్య" మ్మనియును (కావ్యము కీర్త్యాదిసకలపురుషార్థసాధనంబు) దాను జేసిన వ్యా కరణంబునఁ జెప్పటయే కాక భారతముం దెనుఁగింపం బూనుటచేతను ద్వితీయాచా ర్యుఁ డైనయాధర్వణుఁఁ డొక్కటివికృతివివేక మనులక్షణగ్రంథమును రచియించుటచేతను లోకములకు మేలుగోరువాల్మీకి దేశభాషలకు లక్షణగ్రంథము రచియించుటచేతనును నిషేధము రసము వుట్టింపని యన్యదేశభాషాకావ్యపరము గాని దేశభాషాకావ్యసామాన్యపరము గాదు. ఇం దక్కడక్కడ నగరాల్లవాచివర్ణనంబులు గలుగుట నిది మహా ప్రబంధంబ యగు. ఈపద్యమునకు మొదట లక్ష్మీ యధిదేవతగాఁ గలశవర్ణకారముల యు నైశ్వర్యము నిచ్చునగ్ని దేవతగాఁ గలరేభముయొక్కయు సంబంధమున నేర్పడిన శ్రీకారమును భూదేవతాకమై యైశ్వర్యము నిచ్చుమగణమును బ్రయోగించుటచే వర్ణ గణశుద్ధి గలదు. "శుభవర్ణా శుభశబ్దా యేచ శుభగణా స్త ఏవ కావ్యాదౌ గ్రా హ్య" యనియును, (శుభము లగువర్ణములును శుభముల నిచ్చుశబ్దములును శుభముల నిచ్చుగణములునే కావ్యాదినిబ్రయోగించునది.) "వేదముల కెల్ల సొంకార ♦ మాది యైన । కరణిఁ గృతులకు నెల్ల శ్రీ ♦ కారమాది । గానఁ గవివరు లెల్లను ♦ దానిఁ దక్క । నితరవర్ణంబు లిడరు సత్కృతులమొదల" ననియును, "శుభదేవతాత్రయం బును । శుభఖిచరత్రయము గలిగి ♦ శుభవాచకమై । యభినుతి గాంచినకతమున । శుభములు శ్రీకారమునను ♦ జొప్పడు టరుదే?" యనియును "మో భూమి స్త్రిగురు శ్రియం వితనుతే" యనియును (భూదేవతాక మైనమగణము కృతినాయకునకు నైశ్వ ర్య మొసఁగును) వాగనుశాసనాదులు చెప్పటచేతనును, మహాకవులు పెక్కండ్రు గ్రంథాదియం దీవర్ణము నీగణముం బ్రయోగించుటచేత నీకవియుఁ గృతినాయకున కును గర్తకును శ్రోతలకును శుభదాయక మగువర్ణగణాదుల నుపయోగించెను.

శ్రీదివ్య...మునఁ ; శ్రీ=శోభచేతను, దివ్యంబగు=మనోహరమైన, భర్మహ
గ్యమునఁ=బంగారుమేడయందుఁ ; (ని) శ్రీశైవరచనాశోభాసంపత్సరశశాఖిషు
(నా). గాంగేయంభర్మకర్బురం, హర్త్యాదిర్ధనినాంవాసః (అ) గోష్ఠిఁ=సభయం
దుఁ, రుక్మి...దుల్=రుక్మిణి సత్యభామ మొదలగువారు, కొల్వఁ=ఉపచారము
చేయు చుండగాఁ ; తదీయ...లందుఁ=వారిసంబంధమైన ముత్యాలదండలయందలి
రత్నములందుఁ, ఆరూఢిఁ=స్పష్టముగాఁ ; తాఁ=(కృష్ణుఁడు) తోఁపఁ=ప్రతి
ఫలింపఁగాఁ, అందఱకుఁ=తన్ను సేవించురుక్మిణి మొదలగుభార్య లెల్లరకును, అం
దఁ=అన్ని యాకారములు ధరించి, ఆహ్లాదంబు=సంతోషమును, ఒసఁగులీలఁ=ఇ
చ్చెడువిలాసముతో ; పొల్చె నాఁ=ప్రత్యక్ష మయ్యెనొ యనునట్లు, ఒప్పు-పతి=
ప్రకాశించెడుకృష్ణుఁడు, రావుకులజున్= రావువారివంశమున జన్మించిన, శ్రీరామరా
యాధిపుఁ= శ్రీమంతుఁ డైనరామరాయప్రభువును, ప్రోచుతఁ= రక్షించుఁగాక.
(హితము చేసి యహితముల నివారించుట రక్షణము.)

మిగుల సుందరమైనబంగారుమేడలోనిసభయందు భార్య లూడిగములు చేయు
చుండఁగా వారిహారమణులందుఁ బ్రతిఫలించుటచే వారిసంతోషమునిమిత్త మందఱకు
నన్ని యాకారములు ధరించి ప్రత్యక్షమయ్యెనొ యనునట్లు ప్రకాశించుకృష్ణుఁడు
శ్రీశబ్దార్థము లగుసంపదాదులు గలరామరాయప్రభువునకుఁ గీడుఁ దొలఁగించి మేలు
చేకూర్చుఁగాక యని తాత్పర్యము.

ఇందు లక్ష్మీదేవీపతి యనువిశేష్యము సంపద లిచ్చి రక్షించుటకుఁ దగినసామ
గ్యము గల దనుతాత్పర్యమును బోధించుఁ గానఁ బరికరాంకురమును బెక్కండ్రకుం
బెక్కురూపములు ధరించి ప్రత్యక్షము గాకున్న నట్లుప్రేక్షించుటచే నుత్పేక్షయు
నలంకారములు.

చ॥ అల ఘనవేణియున్ శుభక ♦ రాంచితకంకణనిక్వణోర్మికా
నళులు పయోధరస్థలుల ♦ వర్తిలునకాక్తికరాజియున్ రసా
కలితమరాళయాన మెసఁ ♦ గం గని గం గని గౌరిఁ గౌఁగిటన్
నిలుపుశివుండు సర్వధర ♦ ణీవిభుఁ జేయుత రామరాయనిన్ ॥ 2.

ఈపద్యమున నీశ్వరుఁడు భర్మసామ్యముచే గంగాపార్వతులకు భేదము నెఱుఁ
గక పార్వతిని గంగయను భ్రాంతిచే నాలింగనము చేసికొనినట్లు చెప్పటచే శిండగ
ములుగలవు.

అలఘనవేణియుక్ = అల = ప్రసిద్ధమైన, ఘన = గొప్పది యగు, వేణియుక్ = ప్రవాహమును, శుభ — వశులు: — శుభకర = (దర్శనస్పర్శనములచే) మేలుచేయు నవియు, అంచిత = పూజింపఁబడుచున్నవియును (పావనమైనవనియర్థము) అగు, కంకణ = నీటితుంపరలయొక్క, నిక్షణ = ధ్వనితోఁ గూడిన, ఊర్మికావశులు = తరంగసముదాయములును ; పయోధరస్థులన్ = నీటియడుగుప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజియుక్ = ఉండెడుముత్తియములసముదాయమును, (నదులందును ముత్తెములుపుట్టునని వసుచరిత్రాదులందుఁ బ్రసిద్ధము.) రసాక — నముక్ : — రస = జలమునందు, ఆకలిత = వ్యాప్తమైన, మరాళయానముక్ = హంసలయొక్కనడకయును ; (ని) శృంగారాదౌ విషేషిర్యేగుణేరాగేద్రీపేరసః (ఆ) ఎసఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాఁ, (ఇవి గంగయందుఁ గలధర్మములు) అలఘనవేణియుక్ = అల = ప్రసిద్ధమైన ; ఘన = మేఘముంబోలిన, వేణి = జడయును, (దీర్ఘమైనజడ యనియేనియర్థము) శుభ — వశులు: — శుభ = దీప్తమైన, కర = హస్తమునందు, అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, కంకణ = కడియములయొక్క, నిక్షణ = ధ్వనియును, ఊర్మికా = ఉంగరములయొక్క, ఆవశులు = సమూహములును, పయోధరస్థులన్ = కుచములప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజియున్ = ఉండెడుముత్తియములహారములును, రసాక — నముక్ = సింగారముతోఁ గూడినయంచనడలను బోలిననడలును, ఎసఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాఁ (ఇవి గౌరియందలిధర్మములు) గౌరిన్ = పార్వతిని, కని = చూచి, గంగని = గంగ యని భ్రాంతి పొంది, కౌగిటన్ = భుజాంతరమునందున్, నిలుపుశివుఁడు = ధరించుమంగళప్రదుఁ డగుదేవుఁడు, రామరాయనిక్ = రామరాయని, సర్వధరణీవిభున్ = ఎల్లభూమికి నధిపతిని, చేయుతన్ = చేయునుగాక.

గంగయందలిప్రేమచే నామె నాలింగనము చేయఁ గోరి దైవవశమున నపుడు సన్నిహితయైన గౌరిం జూచి గంగాధర్మము లామెయందు నుండుటచే నామెయే గంగ యని భ్రమపడి శివుఁ డామెను గౌఁగలించె ననియు నానందముతోఁ గూడినపు డితరులు కోరినకోరిక లీయఁ బ్రభువులు వేడుకపడుదురు గావున నట్టిశివుఁడు కృతినా యకునకు భూమండలాధిపత్య మీఁజూలను గాన నిచ్చుఁగాక యనియుం దాత్పర్యము.

ఇందు ఘనవేణి మొదలగుశబ్దము లర్థశ్లేషమహిమచే గంగయందుం బార్వతి యందు నుండుధర్మములు బోధించును. ఈయర్థద్వయమునకు సంబంధము లేకున్నను శబ్దసామ్యముచే నభేదనిశ్చయము చేయఁగా భ్రాంతి వైడమెఁ గాన శ్లేషమూలకాతి శయోక్త్యనుప్రాణితభ్రాంతిమదలంకారము. ఇందుచే గంగాపార్వతులకు సామ్యము గమ్యము.

“ గంగని ” యనుచో నత్తునకు సంధిబహుళం బనుసూత్రమున బహుళగ్రహణ ముచే స్త్రీవాచకతత్వమసంబోధనాంతములకు సంధితే దని యెఱుంగునది యని బాల వ్యాకరణమున నున్నది. కాని “ గంగనుకాసె ” “ నెలతిచ్చె ” “ శ్రీరంగభర్తంచు ” మొదలగుప్రామాణికప్రయోగము లుండుటచేతనును “ ఖత్రచి త్సంస్కృతీయస్య ప్రాణ స్యాత్ర చ్యుతి ఛవేత్త ” ని (తెలుగుభాషయం చొకానొకచోటఁ దత్వమ శబ్దములందలియచ్చునకును సంధి యగును.) వికృతివివేకమున నుండుటచేతనును సంధి నిరుప్త మని తెలియవలయును.

ఉ॥ రాజకళావతంసనుర ♦ రాజముఖస్తవనీయుఁ డబ్జినీ
రాజనిభప్రభుండు ఘన ♦ రాజమరాళరథుండు వాహినీ
రాజగభీరమూర్తి ఖగ ♦ రాజగనాభిభవుండు భారతీ
రాజు చిరాయుఁ జేయుఁ గవి ♦ రాజవిధేయుని రామరాయని॥ 3.

రాజ—నీయుడు. రాజకళావతంస=శివుఁడు (చంద్రకళ శిరోభూషణము గాఁ గలవాఁడు) సురరాజ=ఇంద్రుఁడు (దేవతలకుఁ బ్రభువు) ముఖ=మొదలగు వారిచే, స్తవనీయుఁడు=స్తుతింపబడఁదగినవాఁడు, అబ్జి—ప్రభుండు:—అబ్జినీరాజ=సూర్యునితో, నిభ=సమానమైన; ప్రభుండు=కాంతిగలవాఁడును, (సూర్యునికాంతితో సమానమైనదేహికాంతికలవాఁడు) ఘన—రథుండు. ఘన=గొప్పవియగు, రాజహంస=రాయంచలు, రథుండు=వాహనముగాఁ గలవాఁడు, (ని) రాజహంసాస్తుతే చంచుచరణై ర్లోహితై స్సితాః॥ (అ). వాహినీ—మూర్తి. వాహినీరాజ=సముద్రునియొక్క, గభీరమూర్తి=గంభీర మైనయాకారముం బోలినయాకారము గలవాఁడు, (హర్షము నమర్షముం దెలియఁజేయువికారములు లేకుండుట గాంభీర్యము.) ఖగ రాజగనాభిభవుండు=ఖగ రాజగ=విష్ణువుయొక్క (పక్షులకురా జైనగరుడవాహనమునఁ బోవువాఁ డని యర్థము) నాభిభవుండు=బొడ్డుఁదామర జనియించినవాఁడును నగు, భారతీరాజు=బ్రహ్మ, (సరస్వతికింబటి) కవిరాజవిధేయునిన్=కవిశ్రేష్ఠులకు విధేయునిన్ (శృంగారాదిరసములు గలశబ్దార్థములం గూర్చి వర్ణించువాఁడు కవి యనంబడు) రామరాయనిన్=రామరాయప్రభువును, చిరాయుఁ=మిక్కిలి జీవితకాలము కలవానిని, చేయున్=కావించుఁగాక.

ఇం దబ్జినీరాజనిభప్రభుం డన్నచో సుపమయు, వాహినీరాజగభీరమూర్తి యన్నచో నిదర్శనయుఁగలవు.

ఉ॥ అబ్జ జగన్ముదావహాని ♦ జానననుందరతానిరస్తరా
 కాబ్జ లసత్ప్రవాళమృదు ♦ లారుణపాణిధృతప్రభుల్లలీ
 లాబ్జ సువృత్తమంగళగ ♦ శాధికసౌష్ఠవధిక్కృతావదా
 తాబ్జ నటించుఁ గాత మన ♦ యంబును మత్కృతినాథు నిమ్ములకా.

జగ—కాబ్జ: జగత్ = లోకమునందలిజనుల కెల్లను, ముదావహా = సంతసము పుట్టించెడు, నిజ = తనదియగు, అనన = ముఖముయొక్క, సుందరతా = అందముచేతను, నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన, రాకాబ్జ = పున్న మనాఁటిచందురుఁడు గలది. (“ జయతి హాసతీ ” త్యాదులు సాదృశ్యవాచకము లని యాచార్యదండి చెప్పటచే ముఖము చంద్రుని జయించు చున్నది. ద్వేషించు చున్నది. పరిహాసము చేయు చున్నది. తిరస్కరించు చున్నది. మొదలగువాక్యములలో జయించు చున్నది. మొదలగుశబ్దములు చేతనధర్మమును జెప్పనవి గావునను బ్రకృతమున ముఖ మచేతనము గావునను ముఖ్యా ర్థముం జెప్పక యవి లక్షణచేఁ బోలికం జెప్పను. మఱియు నిచట జగచ్ఛబ్దమును జడవాచకము గావుననే చేతనధర్మ మగుమోదము తనకు సంభవింపమిచే లక్షణచేతనే జనులను బోధించును. ముఖ్యార్థమున కన్వయబాధ గలుగుటచే దానిసంబంధము గల యన్వయార్థమునఁ గల్పింపఁబడిన శబ్దవ్యాపారము లక్షణ యనంబడు.)

లసత్ప్ర—లాబ్జ: లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రవాళ = చిగురాకువలె, మృదుల = మెత్తనిదియును, అరుణ = ఎఱ్ఱనిదియు నగు, పాణి = హస్తముచేత, ధృత = పట్టుకొనఁబడిన, ప్రభుల్ల = వికసించిన, లీలాబ్జ = విలాసార్థ మైనపద్మము గలది; సువృత్త... తాబ్జ. సువృత్త = మిక్కిలి పట్రమైన, మంగళ = ప్రశస్త మైన, గళ = కంఠముయొక్క, అధిక సౌష్ఠవ = ఎక్కువచక్కఁదనముచేతను, ధిక్కృత = నిందింపఁబడిన, అవదాతాబ్జ = స్వచ్ఛ మైనశంఖము గలదియును (అగు) అబ్జ = లక్ష్మి (నీటఁ బుట్టిన దని యర్థము.)

మత్కృ—నిమ్ములకా = నాకృతికిం బతి యగురామరాయప్రభునిగృహములం దుకా; (నాథుయొక్క + ఇమ్ములకా = నాథునిమ్ములకా; వష్టీసమాసమం దుకార ఋకారంబుల కచ్చుపరం బగునపుడు నుగాగమం బగు: బాల. సంధి.) అనయంబుకా = ఎల్లకాలమును, నటియించుఁగాతకా = నివసించుఁగాక; (కాతకా + అనియె = కాతమనియె; ఎదుతలద్రుతంబున కచ్చుపరం బగునపుడు మకారం బగు. బా. క్రి.) ఇందుపమాలంకారము గలదు.

సీ॥ ఏరామ హిమవత్కు ♦ మారి యా టెటిఁగించుఁ

దెల్ల మానుల్లంపుఁ ♦ జల్లఁదనము

ఏలేమ తెలివేల్పు ♦ నిల్లా లగుటఁ దెల్పుఁ

జిలుఁగువెన్నెల నవ్వు ♦ మొలకనవ్వు

ఏసాధ్య శ్రితజనా ♦ భీష్టదాయిని యాటఁ

జాటించుఁ దనుపారి ♦ జాతవల్లి

ఏతన్వి భువనైక ♦ మాత యాటఁ గరంబు

ప్రకటించు చుండు నం ♦ బాసమాఖ్య

యట్టిసతి సర్వమంగళ ♦ యధికకరుణ

సర్వమంగళసంగతా ♦ ఖర్వసార్వ

భౌమత నొసంగుఁగాత శ్రీ ♦ రామరాయ

భూమితలపతి కతిదయా ♦ పూర్ణమతికి॥

5.

తెల్లమా.....దనము = స్పష్ట మగుమనసునందలి చల్లఁదనము, ఏరామ = ఏమ మోహరిణి యగుపార్వతి, హిమవత్కుమారి యాట = చలిమలనూఁతు రాటను, టెటిఁ గించుఁ = తెలియఁజేయునో, (చల్ల + తనము = చల్లఁదనము. ఉదంతస్త్రీసమంబుల కుం బుంపులకు నదంతగుణవాచకంబులకుఁ దనంబుపరం బగునపుడు నుగాగమం బగు. చల్లను + తనము = చల్లఁదనము. ద్రుతప్రకృతమువీఁదిపరుషమునకు సరళము లగు. ఆజే శసరళమునకు ముం దున్నద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషంబులు విభాష నగు. ఉల్లము + చ ల్లఁదనము = ఉల్లంపుఁజల్లఁదనము. కర్మధారయంబున మువర్ణకంబునకుం బుంపులగు. సమాసంబుల నుదంతంబు లగుస్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుఁ బరుషసరళంబులు పరం బగునపుడు నుగాగమం బగు. బాల. సం. తక్కినది వీఁదటియట్లే) జిలుఁగువెన్నె లకొ = సన్నంపువెన్నెలను, నవ్వుమొలకనవ్వు = పరిహాసించెడుమందహాసము, ఏలేమ = ఏస్త్రీ, తెలివేల్పునిల్లాలు = శివునిభార్య, అగుటన్, తెల్పుకొ = తెలియఁజేయునో; తనుపారిజాతవల్లి = శరీర మనెడుపారిజాతపుఁదీప, ఏసాధ్య = ఏపతివ్రత, స్వాశ్రిత — దాయిని = స్వ = తనయొక్క, (తన్ననియర్థము) ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; జన = జను లకు, అభీష్టదాయిని = కోరినపదార్థముల నిచ్చునది. ఔటకొ, చాటించున్ = తెలియఁ జేయునో; (తనుపారిజాతవల్లి యనుచో రూపకసమాసము. ఉపమిత మయ్యేనేని

పూర్వపదము ప్రధానమగుటచేఁ దనుశబ్దమునకుఁ బ్రాధాన్యము రాఁగా నభీష్టదాత్య త్వము సంభవించుట దుర్లభము. రూపకమయ్యె నేని యుత్తరపద మైనపారిజాతవల్లి ప్రధానమగుటచే నభీష్టవాసము సులభముగ సంభవించును. రూపకాలంకారము.) అంబాసమాఖ్య=అంబ యనుపేరు, ఏతన్వి=ఏసన్నతాంగి యగుపార్వతి, భువనైక మాత=లోకమున కెల్ల సెక్కుతెయే తల్లి, ఔటక, కరంబు=మిక్కిలి, ప్రకటించు చుండుక=స్పష్టపఱచు చుండునో; అట్టిసతి=అటువంటిసతి యని పూర్వజన్మము నఁ జేరొందిన, సర్వమంగళ=పార్వతి (ఎల్లశుభముల నిచ్చునది యని యర్థము) (ఈశ్వరునకుం బత్నియు దత్తునకుం గూతురు నగుసతి యనునామె తండ్రిచేసినయ వమానమున మృతి నొంది పార్వతియై మఱల జన్మించె నని పౌరాణికులు చెప్పుదురు.) అతిదయాపూర్ణమతికిక=అధిక మైనదయతో నిండినచిత్తముగల, శ్రీరామ—పతి కిక=శోభావంతుఁ డైనరామరాయభూనాథునకుక, అధికకరుణక=మిగులఁ గనిక రముతో, సర్వమం—పార్వతౌమత; సర్వమంగళ=అన్ని శుభములతో, సంగత= కూడుకొనిన, అఖర్వసాంస్వభౌమతక=పూర్ణ మైనభూమండలాధిపత్యమును, ఒసంగుఁ గాతన్=ఇచ్చుఁగాక. తండ్రింబోలి మిక్కిలి చల్లనియాత్మ గలదియు నెల్లవారలయ భీష్టంబుల నీజాలునదియుఁ దల్లియుంబోలె నెల్లప్రజల రక్షించునదియు నగుపార్వతి నాకృతినాయకున కఖండభూమండలాధిపత్య మిచ్చుఁగా కని తాత్పర్యము.

మ॥ తనవీణాక్వణనామృతంబున నిష ♦ క్తం బైనచిత్తప్రవృ

త్తి నిజేశుండు పయోధరభ్రమను ద ♦ త్సీమానటత్తుంచి కే

లను బట్టం గిలిగింతవెట్టి విభులీ ♦ లక నవ్వునప్పల్కుజ

వ్వని గంగాధరరామరాయవిభువా ♦ గైచ్చితి నిల్చుం గృపక॥ 6.

తన.....బునక=తన=తనయొక్క, వీణాక్వణనామృతంబునన్=వీణాధ్వని యనెడునమృతమునందు, నిషక్తంబైన—వృత్తిక=నిషక్త=తగులుకొనిన, చిత్తప్రవృ త్తిక=చిత్తవ్యాపారముచేతను (అమృతసదృశ మైనవీణాధ్వనిశ్రవణమునఁ బరాధీన మైనమనోవ్యాపారముచే నని యర్థము) నిజేశుండు=తనభర్త (బ్రహ్మ) పయోధర భ్రమను=స్తనభ్రాంతిచేతను, తత్సీమా—త్తుంచిక; తత్సీమా=ఆకుచములసమీపస్థల మందు, నటత్=కదలుచున్న, తుంచిక=వీణాచివర నున్న యానుగపుబుట్టుచు; కేలక=హస్తముతో, పట్టక=ధరింపఁగాక, గిలిగింతవెట్టి=చక్కిలిగింతచేసి, లీలక=విలాసముతో, విభున్=మగనిని, నవ్వునప్పల్కుజవ్వని=పరిహాసించెడుసరస్వతి,

గంగా—వైచిత్రీక = గంగాధరరామరాయశ్రభునియొక్క వాగ్విశేషమునందుక, కృపన్ = దయతో, నిల్చున్ = వసించుఁగాక.

బ్రహ్మదేవుఁడు శ్రావ్య మైనతనవీణాగానము వినుటచేఁ బరాధీన మైనమనసుగలవాఁడై వీణాగ్రమున నున్నబుట్టును జూచి స్తవభ్రాంతిచే స్పృశింపఁగా నాయనభ్రమను దెలిసికొని పరిహాసముచేయుసరస్వతి కృతినాయకుని నాల్కయందు వసించి వాక్చతుర్మూర్తుఁ గలిగించుఁగాక యని తాత్పర్యము.

ఇందు వీణాధ్వనియం దాయత్త మైనమనసు గలుగుటచే భ్రమపడినాఁడని చెప్పటచేఁ గావ్యలింగానుప్రాణిత మైభ్రాంతి మదలంకారము.

శ్రీ. శ్రీలావణ్యసమగ్రతుండము రజః శ్చిష్టోత్తమాంగం బురః
ప్రాలంబోరుభుజంగపుంగవము శుంః భత్కుంభయుగ్మస్థలీ
ఖేలత్కామగుణంబు నయ్యును విరః క్తిబ్రహ్మచర్యవ్రత
శ్రీలం గ్రామగణేశరూపము మదింః జింతింతు నశ్రాంతము॥ 7.

శ్రీలావ—తుండము ; శ్రీ = విశ్వరూపుడను, లావణ్య = చక్కఁదనముతోడను, సమగ్ర = నిండియున్న, తుండము = ముఖముకలదియు ; రజశ్చిష్ట—గంబు ; రజః = రజోగుణముతో, శ్చిష్ట = కూడిన, ఉత్తమాంగంబు = మనసుకలదియును, (ఉత్తమాంగ మనుచానికి రూఢిచే శిర సనియే యర్థము గాని సర్వవ్యాపారములకు మూలమైనది గావున నిట శ్రేష్ఠమైనయవయవ మగుటచే మన సని చెప్పఁబడియె.) ధూళితోఁ గూడినశిరస్సు గల దని యర్థాంతరము. (ఏనుఁగులు శిరమున దుమ్ముఁ జల్లుకొనుట లోకసిద్ధము.) ఇతఁడును గజముఖుఁడు గావున నిట్లు చెప్పఁబడియె. ఉరః—పుంగవము ; ఉరః = హృదయమున, ప్రాలంబ = వ్యాపించిన, భుజంగపుంగవము = నిటశ్రేష్ఠులుగలదియును (మనసునం దలఁపఁబడిననిటులుగల దని యర్థము.) తొమ్మిదఁ దిన్నఁగ వ్రేలుహార మైనపాపతేఁడు గలది యని యర్థాంతరము.) శుంభ—గుణంబు ; శుంభత్ = ప్రకాశించెడు, శుంభయుగ్మస్థలీ = శిరసునందలి మిండలంబోలినమాంససింహములజంటయందు, ఖేలత్ = ప్రకాశించుచున్న, కామగుణంబు = కోర్కె యనుగుణము గలదియు ; కామగుణముసూచించుముఖముగలదని యర్థము (శుంభస్థలమునందుఁ గ్రీడించుతు మ్మొదలు గలదని యర్థాంతరము. కామగుణము = ముగ్ధభువినారి = తుమ్మెదలు (ని) ; స్మరాభిలాషయోఃకామః. నానా. మార్వాంత్రద్రవ్యాశ్చిక్షేశుక్లసత్త్వసంధ్యాదికేగుణః. (అ) అయ్యగు = అయినను (అయినదియు

ననియ్య నర్థము) (ఏనుఁగులకుంభస్థలములందలి మదము పానముచేయుటకై తుమ్మెద
లటసంచరించుచుండును.) విరక్తి—కీలన్ ; విరక్తి = విరాగమువలనఁగలిగిన, బ్ర
హ్మచర్యవ్రతకీలన్ = బ్రహ్మచర్యవ్రతసంపత్తిచే (సుఖములయం దాస మాని వివా
హము మానుకొని యుండుటచే నని యర్థము.) క్రాలు—రూపము = ప్రకాశం
చెడువిఘ్నేశ్వరునాకారమును, మదిన్ = మనసునందున్, అశ్రాంతమున్ = ఎల్లపుడు
ను, చింతింతున్ = ధ్యానింతును. ఇందు విరాగమున బ్రహ్మచర్యవ్రతము పూనుటకు
విరుద్ధ మైనరజోగుణము మొదలగునవి యున్నట్లు మొదటియర్థమునఁ గాన్పింపఁగా
రెండవయర్థమున దానిఁ బరిహరించుటచే విరోధాభాసాలంకారము.

క॥ అననద్యవిద్యు మద్గురు

ఘను నాగాభట్లనరస ♦ కవివరుఁ గవితా

భినవవ్యాసు మదగ్రజు

ననఘయశున్ రామకృష్ణ ♦ యాఖ్య నుతింతున్॥ 8.

అననద్యవిద్యున్ = పూజ్య మైనవిద్యగలవానిని, ఘనున్ = గొప్పవానిని, మద్గు
రున్ = నాయకపాధ్యాయుని, నాగాభట్లనరసకవివరున్, ఘనయశున్ = మంచికీర్తి
గల, కవితాభినవవ్యాసున్ = కవిత్వమునం గ్రొత్తవ్యాసుఁ డగునట్టియు, రామకృష్ణ
యాఖ్యున్ = రామకృష్ణయ్య యనుపేరుగలట్టియు, మదగ్రజున్ = నాయన్న నును,
నుతింతున్ = స్తోత్రముచేయుదును.

శా॥ నీరేజాక్షసమానుఁడై వరతపో ♦ నిష్టాగరిష్టాత్మతన్

శ్రీరామాయణకావ్యరూపమునవా ♦ పాణికోనికింబోనిమిం

పారందెచ్చినవామలూరుతనయున్ ♦ ద్వైపాయనుంబౌణిని

జోరుంభారవికాళిదాసముఖులన్ ♦ స్తోత్రంబుగావించెదన్॥ 9.

నీరే—సమానుఁడై = విష్ణునితోఁ దుల్యుఁడై, వర—త్మతన్, వర = శ్రేష్ఠ
మైన, తపః = ఉపవాసము మొదలగువ్రతములందు, నిష్టా = నిలుకడచేతను, గరిష్ఠ = మి
గులం బూజ్యమైన, ఆత్మతన్ = మనసుగలవాఁ డగుటచేతను, శ్రీరామాయణకావ్య
రూపమునన్ = శ్రీరామునిచరితముం జెప్పటచే రామాయణ మని ప్రిసిద్ధిం జెందియు
న్న కావ్యముయొక్క ఆకారముచేతను, పాణిన్ = సరస్వతిని, పోనిమి = (వినువారికి)
సౌఖ్యము, ఇంపారన్ = కలుగునట్లు, తెచ్చినవామలూరుతనయున్ = తీసికొనివచ్చిన

వాల్మీకిని (పుట్టయందుఁ బుట్టినవాఁడు. (ని) వామలూరుశ్చ నాకుశ్చ వల్మీకం పుం
సపుంసకం. (అ). ఇతఁడు భగవంతుం దలఁచుచుఁ జిరకాల మొకచోఁ గదల మం
డె ననియును నపుడు మేనం బుట్టలువోసె ననియుఁ బిమ్మట నందుండి వెడలుటచే
నీపేరు గలిగె ననియుఁ జెప్పదురు.) ద్వైపాయనుఁ = వ్యాసునిని, (ద్వీప ముత్ప
త్తిస్థానముగాఁ గలవాఁ డని యర్థము. పరాశరునివలన యమునానదీద్వీపమున సత్య
వతి యనునామాంతరము గలమత్స్యగంధీయం దితఁడు పుట్టె నని భారతము.) బాణు
నిఁ = (కాదంబర్యాదులను రచించి మిగులఁ బ్రసిద్ధి గన్న) బాణకవినిని చో
రుఁ = చోరుఁ డనుకవినిని, భా—ముఖులఁ = భారవి = (కిరాతార్జునీయమనుగ్రం
థమునురచించిన) భారవి, కాళిదాసముఖులఁ = కాళిదాసుఁడు మొదలగుమహాకవుల
నుగూర్చి, స్తోత్రంబుఁ = స్తుతిని, కావించెదఁ = చేసెదను.

గీ॥ భారతంబు నంద్ర భాషఁగ నొనరించి

వినుతిఁ గనినసత్క విత్రయమును

పెద్దనార్యు సోము భీముని శ్రీనాథు

శంభుదాసు మదిని సంస్మరింతు॥

10.

భారతంబుఁ = సంస్కృతమున వేదవ్యాసుఁడు రచించినభారతాఖ్యానము
ను, అంద్రభాషఁగఁ = తెలుఁగుభాషాకావ్యముగాఁ, ఒనరించి = రచించి, విను
తిఁ = స్తుతిని, కనిన—ముఁ, కనిన = పొందిన, సత్కవిత్రయమును = సత్ = శ్రేష్ఠుల
గు, కవి = కవులయొక్క, త్రయమును = ముగ్గురయొక్కసమూహమును (నన్నయభట్టా
రకునిని దిక్కనసోమయాజినిని నెఱ్ఱాపెగ్గడ నని యర్థము.) పెద్దనార్యునిఁ = (మ
నుచరిత్రకర్త యైన) పెద్దననును, సోమున్ = (ఉత్తరహరివంశము రచించిన) సో
మనాథకవినిని, భీమునిఁ = (కవిజనాశ్రయ మనులక్షణగ్రంథము చేసిన) భీమకవినిని,
శ్రీనాథుఁ = (కాళీఖండము మొదలగుగ్రంథములకుఁ గర్తయైన) శ్రీనాథకవినిని,
శంభుదాసుఁ = శంభుదాసునిని, సంస్మరింతుఁ = తలఁతును.

వీ రందఱును దెనుఁగుభాషం బ్రబంధములు నిర్మించి తర్వాతివారికిం గావ్యము
నిర్మించుమాగ్గముఁ జూపిరి గావునఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగా వీరిని స్తుతింతు నని తా
త్పర్యము.

ఇందుఁ గవిత్రయముకంటె వేఱుగా శంభుదాసుఁడు చెప్పబడియె. కవిత్రి
యములోని యెఱ్ఱపెగ్గడకే శివభక్తుఁ డగుటచే శంభుదాసుఁ డనియును నరసింహపు

రాణ మనుప్రబంధమును నిర్మించుటచేఁ బ్రబంధపరమేశ్వరుఁ డనియు నామాంతరము లు గాని యీ పేరు గలకవి యొక్కఁడు లేఁ డని నెక్కఁడు తలఁతురు. కావున నిటు నిట్లు చెప్పట చింత్యము. కాదేని శంభుదాసు ననుపద మిట శ్రీనాథు నన్నదానికి విశేషణమైనది గావచ్చును. (శివభక్తుఁ డైనశ్రీనాథు నని యర్థము.)

గీ॥ అజ్ఞు లని కాకవులఁ దేల ♦ నాడ నేల ?

యెవ్వనికిఁ బూర్వకృతఫల ♦ మెంత గలుగు

నంతవిద్యయె వానికిఁ ♦ బ్రాప్త మగు భ

వుండు దక్కఁగ సర్వజ్ఞుఁ ♦ డొండు గలఁడె ? ॥ 11.

కాకవులఁ = కుకవులను, అజ్ఞు లని = మూఱ్ఱు లని, తేల నాడన్ = నిందించుట, ఏల = ఎందులకుఁ. (వాని నిందించుటవలనిప్రయోజనము లే దని యర్థము.) ఎవ్వ నికిఁ = ఏమనుజునకు, పూర్వకృతఫలము = తొలిమేనఁ జేసినపు న్నె ము, ఎంత = ఏప్ర మాణముగలది, కలుగుఁ = ఉండునో, అంతవిద్యయె = ఆపున్నె మునకుం దగినవిద్య యే, వానికిఁ = ఆమనుజునకు, ప్రాప్త మగుఁ = దొరకినది యగును. భవుండు ద క్కఁగఁ = ఈశ్వరుఁడు వినాగఁ, సర్వజ్ఞుఁడు = అన్నియు నెఱిగినవాఁడు, ఒం డు = ఈశ్వరునికంటె భిన్నుఁడు, కలఁడె = ఉండునా ? (లేఁ డని యర్థము.)

దేవుఁ డొక్కఁడు సర్వముం దెలిసినవాఁడు గాని యితరు లెల్లరుం గొంచెము తెలిసినవారు గావునను బూర్వజన్మమునఁ జేసినపు న్నె ముంబట్టి విద్యాతిశయము ప్రా ప్తించుం గాని యిప్పటిప్రయత్న ముచేతనే కాదు గావునను గుకవులు నిందులు గా రని చెప్పటచే వారు జన్మాంతరమునఁ బుణ్యముచేసినవారు గా రనియును నింద్యక ర్మములు చేసినవా రనియును నిందగమ్యము. కాన వ్యాజస్తుత్యలంకారము.

క॥ అని యిష్టదైవనతి కవి

జననుతియు నొనర్చి రసల ♦ సద్బంధురవా

గనుబంధ మొకప్రబంధం

బనుసంధింపం దలంప ♦ నాసమయమునఁ ॥ 12.

అని = ఈప్రకారము, ఇష్టదైవనతి = ఇష్టదేవతానమస్కారమును, కవిజననుతి యుఁ = కవీశ్వరు లైనజనులయొక్కస్తోత్రమును, ఒనర్చి = కావించి, రస — బంధము ; రస = శృంగారాదిరసములచేత, లసత్ = ప్రి కాశించుచున్న, బంధుర్ = ఒప్పైన, వాగ

సుబంధము = శబ్దములయొక్క యనువర్తనముగలదానిని ; ఒకప్రబంధంబుకొ = ఒక కావ్యమును, అనుసంధింపకొ = కూర్చుటపకొ, తలంపకొ = ఆటోచింపఁగా, ఆసమయమునకొ = ఆకాలమునందుకొ (ముందు పద్యముతో నన్వయము.)

సీ॥ శ్రీనాథకాదంబ ధీ సానందవిహృతికి

మానసం బేధన్య ధీ మానసంబు

నరవరాకారభా ధీ స్వరధర్మదేవతా

దర్శనం బేతేని ధీ దర్శనంబు

నిత్యకల్యాణని ధీ ద్విద్రవసంపదలకు

మందిరం బేశౌరి ధీ మందిరంబు

సకలవిద్యజ్ఞన ధీ ప్రకరంబునకు సన్ని

ధాన మేవిభుసన్ని ధీ ధాన మరయఁ

నుతిఁ దగునతండు బుధమతా ధీ నుగుణనుగుణ

మణిగణాభరణప్రభా ధీ మండితాప్త

దిగ్విధూటీలలాటాళి ధీ దృప్తవిమత

జనతమోహేళి యుర్వరా ధీ జానిమాళి॥

13.

ఏధన్యమానసంబు = ఏపుణ్యవంతునిమనసు, శ్రీనాథ — హృతికికొ ; శ్రీనాథ = విష్ణు వనెడు, కాదంబ = హంసముయొక్క (ని) కాదంబః కలహంస స్వాత్ (అ) సానంద = సంతోషముతోఁగూడిన, విహృతికికొ = సంచారమునకు ; మానసంబు = మానససరోవరమో, (హిమవంతంబునుత్తరంబున నొకకొలను గల దనియు బ్రహ్మదానిని మనసుచే నిర్మించుటచే మానసం బని పేరొందె ననియు నది హంసల కారోగ్యస్థానము గాన నచట హంసలు పెక్కు లుండు ననియుఁ బ్రసిద్ధి గలదు.) మానససరస్సున నంచ యుండునట్లు భగవంతుఁడు భక్తపరాధీనుఁడు గావున నెల్లకాల మీ ప్రభువునంతరంగమున నుండు నని భావము. ఏతేనిదర్శనంబు = ఏరాజుయొక్కదర్శనము, నరవరా — దర్శనంబు ; నరవర = రాజుయొక్క, ఆకార = స్వరూపము గల, భాస్వర = ప్రకాశించు, ధర్మదేవతాదర్శనంబు = ధర్మదేవతయొక్కదర్శనమో ; ఈప్రభువు స్వరూపమును ధరించినధర్మదేవత యని భావము. ఏశౌరిమందిరంబు = ఏరాజుగృహము, నిత్యకల్యాణ — సంపదలకుకొ = నిత్య = శాశ్వతమైన ; కల్యాణ = మంగళ

ములచే, నిర్ణీత = ప్రకాశించెడు, సంపదలకుఁ = సిరులకుఁ ; మందిరంబు = నివాసస్థాన మగునో, ఏవిభునన్ని ధానము = ఏప్రభువుయొక్కసమీపము, సక — బునకుఁ = ఎల్లవిద్వాంసులసముదాయమునకును, సన్ని ధానము = మంచిద్రవ్య రాశియగునో ; నుతికై, స్తుతిచేతను, తగునతండు = తగియెడు నాప్రభువును, బుధ—లలాటాళి; బుధ = విద్వాంసులయొక్క, మత = అభిప్రాయమునకు, అనుగుణ = సమ్మతమైన, సుగుణమణిగణ = శ్రేష్ఠమైనగుణసముదాయ మనెడు, ఆభరణ = భూషణములయొక్క, ప్రభా = కాంతిచేత మండిత — అలంకరింపఁబడిన, అప్టదిక్ = ఎనిమిదిదిక్కు లనెడు, వధూటీ = స్త్రీలయొక్క, లలాటాళి = ముఖపంక్తిగలవాఁడును, (తనసుగుణము లనుచేర్చుకొలచే దిష్టుఖముల నలంకరించినవాఁ డని భావము.) దృప్త — హేళి; దృప్త = గర్వించిన, విమతజన = శత్రు లనెడు, తమః = చీకటికి, హేళి = సూర్యుఁడును, ఉర్వరాజాని మాళి = ప్రభుశ్రేష్ఠుఁడును, ముందరివచనములోని శ్రీరావు — నరేంద్రుం డనువిశేష్యముతో నన్వయము. సూర్యుఁ డంధకారమును దొలఁగించిన ట్లీయన పగవారిం దొలఁగించె ననిభావము.

ఇందు విష్ణునందు హంసత్వ మారోపించుట మానసమునందు సరోవరత్వ మారోపించుటకుఁ గారణము గానఁ బరంపరితరూపకాలంకారము. దృప్తజనతమోహేళియ నుచోటను నిట్లే.

వ. వెండియు నఖండాఖండల సుదోద్దండ వేదండ శుండాభ నిజభుజాదండ కుండలీంద్ర సంభృత భూమండలుండును, భూమండలశంకా వహ విశంకట నిజవిజయ ధాటీ సమాటీకన సముద్ధ పరాగ పరంపరా పరిన్మత సభోమండలుండును, సభోమండల మధ్యగత చండకర కరమండలీ దుర్ణిరీక్ష నిజకరాగ్రతాండవిత మండలాగ్రధాళద్ధళీ విలోకనమాత్ర పలాయిత ప్రత్యర్థి సముదయుండును, బ్రత్యర్థి సముదయ కుముదప్రమదకర నిరంతర హరిదంతర విశ్రాంత విశ్రాణ నేందూదయ సముజ్జృంభిత గంభీరాపార యశఃపూర క్షీరపారావార నిజసుగుణకల్లోల హల్లీసకసముల్లంఘితావధి కుధరుండును, కుధరచాప త్రిపుటభేదన భేదనోద్యమ సమున్నయనానలాభీల జ్వాలా మాలికోపమ ప్రతాప తపనదారిత సమదారి ప్రమదాకుచలికుచ

నిచిత చకచకద్రుచిర ముక్తాహార తారకావారుండును, వారణాశీ
ప్రముఖ దివ్యక్షేత్ర ప్రతిష్ఠాపితానేకసత్రుండును, సత్తాణపరాయణ
నారాయణ చరణ సేవాచరణ రతపరమభాగవతవతంస పూజాని
రంతరాయుండును, రాయవేశ్యా భుజంగ జగనొబ్బగండకరవాల
భైరవ ప్రతాప హనుమదాది విరుదాభిశోభితప్రాభవుండును, భ
వాభవ వాహ మఘవ వాహ ఖవాహినీ కాశ నీకాశ యశోధుర్య
సూర్యరాయాధిప తనూభవుండును, భవానీరమాసమాన శుభగు
ణాంక వేంకయాంబా గర్భపావనుండును, వనతటాకాది సప్తసం
తాన సంస్థాపన శీలుండును, సుశీలాంచిత రేచర్లగోత్ర పవిత్రుం
డును, నగుశ్రీరావువేంకటమహిపతిగంగాధరరామరాయనరేంద్రుం
డొక్కనాఁ డదంభశాతకుంభస్తంభసంభారసంభాసమాన రంభా
సమాన కాంచనపాంచాలికాసమంచిత పంచశౌఖాంచలమణిదీపి
కానీరాజితంబై, పలువగలఁ జలువగలతోగలరాచట్టుజిగిజగిలెలం
దొగ రొల్కుక్రొండఘ్న తమ్మికెంపుటోరులయోరలం బెట్టనిము
గ్గులై కట్టలకుకట్టాణిముత్తైంపుజాలరులు దోఁప గాఢత్తతతోరణం
బుల సిరిమించుసభాభవనభాగంబున మాణిక్యభద్రదాసనాసీనుండై
సామంతులు, మంతులు, పురోహితులు, హితులు, కవిప్రవరులు
విప్రవరులు, పౌరాణికులు, వైణికులు నాదిగాఁ గలనిఖిలపరివారం
బునుం గొలువ బృందారకబృందంబునడుమం దగుపురందరుచందం
బునం, గులాచలమధ్యంబునం బెంపొందుమేరువుతీరునం బేరోలగం
బుండి యప్పుడు.

వెండియున్ = మఱియును, అఖండ — భూమండలుండును ; అఖండ = పూ
ర్ణమైన, (ఇది మిగుల దూరమం దున్నను భూమండల మనుదానితో నన్వయించును.)
అఖండల = ఇంద్రునియొక్క, మదోద్బంధ = మదముచే నతిశయించిన, వేదండ = గజ
ముయొక్క (విరావతముయొక్కయనియర్థము) శుండా = తుండముయొక్క, ఆభ =

కాంతివంటికాంతిగల, (తుండముం బోలిన దని యర్థము) భుజాదండ = హస్తమనెడు, కుండలీంద్ర = శేషహిచే, సంభృత = భరింపఁబడిన, భూమండలుండును = భూమండలము గలవాఁడును ; ఏనుఁగుతుండమువలె దీర్ఘ మగుభుజ మనుశేషునిచే భూమండలము భరించినవాఁడని యర్థము. ఇందు వేదండశబ్దము శకంధ్వానులలోని దగుటచేఁ బరరూపము వచ్చెను. లేనియెడల వేద + అండ అని యుండఁగా సవర్ణదీర్ఘము రావలసియుండెను. మఱియు వేదండశుండాభ యనుచో నిదర్శనయు, భుజాదండశుండలీంద్రయనుచో రూపకమనునలంకారముం గలవు. భూమండల — మండలుండును ; భూమండలశంకావహ = భూమండల మను సందియముఁ గలిగించెడు, విశంకట = విశాలమైన, నిజ = తనది యగు, విజయ = జయార్థమైన, ధాటీ = దండయాత్ర పోవునట్టి సైన్యముయొక్క, సమాటీకన = సంచారముచేతను, సముద్ధ = బయలుపెడలిన, పరాగ పరంపరా = ధూళీసముదాయముచేతను, పరివృత = ఆవరింపఁబడిన, నభోమండలుండును = ఆకాశము గలవాఁడును ; ఈయన దాడివెడలునపుడు గుఱ్ఱములు మొదలగువాని పాదాహుతిచే బయలుపెడలినధూళి భూమియే యాకాశమునకుం బోవుచుండె నేమో యని శంక గలిగించుచు నాకాశమువలన వ్యాపించియుండె నని భావము. (పగఱ నశింపఁజేయుటకై ఫటులతో ఘోటకములతోఁ గూడినవిజిగేషునిప్రవృత్తి ధాటీ యనంబడు.) అతిశయోక్త్యలంకారము.

నభోమండల — సముదయుండును ; నభోమండల = ఆకాశముయొక్క, మధ్యగత = నడుమనున్న, చండకర = నూర్చునియొక్క, కరమండలీ = కిరణసముదాయమువలె, దుర్జితీత్యు = చూడ శక్యము కానిదియును, నిజకరాగ్ర = తనచేతియందు, తాండవిత = నాట్యము గలదియును, (చలించుచున్న దని యర్థము.) మండలాగ్ర = కత్తియొక్క, (ని) తనావార్తీంద్రమండలాగ్రం (అ) ధాశద్ధశీ = కాంతియొక్క, విలోకనమాత్ర = చూచుటచేతనే, పలాయిత = పారిపోయిన, ప్రత్యర్థి = శత్రులయొక్క, సముదయుండును = సమూహము గలవాఁడును ; ఇందుపమయు నతిశయోక్తియుఁ గలవు.

ప్రత్యర్థి..... కుఠమండును ; ప్రత్యర్థి సముదయ = ఎల్లయాచక సముదాయమనెడు, కుముద = కలువలకు, ప్రమదకర = సంతసము నిచ్చు, నిరంతర = ఎడము లేకుండను, హరిదంతర = దిక్కులనడిమితావులందుకొ, విశ్రాంత = అలసట తీర్చికొన్న, (వ్యాపించిన యని యర్థము.) విశ్రాణ సేందూదయ = విశ్రాణన = దాన మనెడు, ఇందు = చంద్రునియొక్క, ఉదయ = ఉదయించుటచేకొ, సముజ్జ్వలభిత = పొంగిన, గంభీర = అగాధమైన, యశఃపూర = కీర్తిప్రవాహ మనెడు, క్షీరపారావార = పాల

సముద్రమునందలి, నిజసుగుణ = తనవి యగుసద్గుణము లనెడు, కల్లోల = తరంగముల యొక్క, హస్తీసక = సృత్యముచేతను, సముల్లంఘిత = అతిక్రమింపఁబడిన, అవధికుధ రుండును = చక్రవాళపర్వతము గలవాఁడును ; ఎల్లయాచకులకుం గోరికలు నిండ దాన ముచేయుటచే నీప్రభు వన్ని దేశముల వ్యాపించిఁకీర్తి సంపాదించె ననియును, దనసు గుణములచేత సూర్యచంద్రులకాంతి వ్యాపింపనిచక్రవాళపర్వతము సయితము సతిక్ర మించె ననియుం దాత్పర్యము. (కీర్తి తెల్లనిది యని కవిసమయము.) రూపకాలంకా రము.

కుధర.....తారకావారుండును ; కుధరచాప = ఈశ్వరునియొక్క, (పర్వత ము ధనుస్సుగాఁ గలవాఁ డని యర్థము.) త్రిపుటభేదన = మూడుపురములయొక్క, (ని) పత్తనంపుటభేదనం (అ) భేదన = చీల్చుటయం దైన, (నశింపఁజేయుట యని యర్థము) ఉద్యమ = ప్రయత్న ముచేతను, సముత్ = వికసించిన, నయనానల = కంటి యందలియగ్నియొక్క, ఆభీల = భయంకరమైన, బ్వాలామాలికా = మంటలవరుసయే, ఉపమ = సాటిగల, ప్రతాపతపన = తేజ స్సమూహ్యునిచే, దారిత = చీల్చఁబడిన (త్రెంపఁబడిన యని యర్థము.) సమదారి = మదముగలశత్రువులయొక్క, ప్రమదా = స్త్రీలసంబంధమైన, కుచలికుచ = కమ్మరేగుఁబండ్లం బోలినస్తనములయందు, నిచిత = హింపఁబడిన, చకచకద్రుచిర = మిగుల సంచలించుచున్నవియు మనోహర మైనవియు ను (అగు) ముక్తాహార = ముత్యములదండలయందలి, తారకావారుండును = ముత్యముల గుంపు గలవాఁడును ; మున్న త్రిపురముల దహింపఁదలంచిన యీశ్వరునికంటినుండి, పుట్టినచిచ్చుతో సమానమైనప్రతాపముచే నీరాజు గర్వించినశత్రుల సంహరించి వారి భాగ్యలకంతభూషణములఁ దొలఁగించె నని తాత్పర్యము. మున్న మయునిచే నిర్మింపఁ బడినవియు నెవ్వరికిం దెలియనిగమనాగమనములు గలవియు నయోమయము సువర్ణమ యము గజితమయము నగురక్కసులపుగములు మూఁడు దేవతలప్రార్థనచే శివుఁడు ద హియించె నని భాగవతము. (ఉపమాలంకారము.)

వారణాశీ.....సత్రుండును ; వారణాశీప్రముఖ = కాశీ మొదలగు, దివ్యక్షే త్ర = పుణ్యక్షేత్రములందు, ప్రతిష్ఠాపిత = నిల్పఁబడిన, అనేకసత్రుండును = పెక్కు సత్రుములుగలవాడును.

సత్త్రాణ.....నిరంతరాయుండును ; సత్ = సజ్జనులయొక్క, త్రాణ = రక్షణమునందు, పరాయణ = ఆసక్తిగలవాఁడును, నారాయణ = విష్ణువుయొక్క, చరణ = పాదములయొక్క, సేవా = సేవయొక్క, ఆచరణ = చేయుటయందు, (విష్ణుపాదము

లు సేవించుటయం దని యర్థము.) రత = ఆసక్తిగల, పరమభాగవతవతంస = శ్రేష్ఠులైన భగవద్భక్తులయొక్క, పూజా = ఆరాధించుటయందు, నిరంతరాయండును = ఎడతెరిపిలేనివాఁడును.

రాయ.....పాదభవుండును ; రాయవేశ్యాభుజంగ మొదలైన బిరుదుములచేతను, అభిశోభిత = దీప్తమైన, పాదభవుండును = పాదభవముగలవాఁడును.

భవ.....తనూభవుండును ; భవ = శివునియొక్కయు, అభవ = బ్రహ్మయొక్కయు, (అకారమునకు విష్ణు వని యర్థము. అతనివలన జన్మించినవాఁడు గాన నభవుఁడు = బ్రహ్మః) (ని) అకారో బ్రహ్మ విష్ణ్వశ కమలేషు (నా) వాహ = వాహనములైన వృషభముతోడను, హంసముతోడనును, మఘవవాహ = ఇంద్రునిగఱ్ఱ మైనయొచ్చె శ్రవముతోడను, కాశ = తెల్లుఁబూవుతోడను, నీకాశ = సమానమైన, యశోధుర్య = కీర్తినివహించిన, సూర్యరాయాధిపతనూభవుండును = సూర్యరాయప్రభువునకుం బుత్రుండును.

భవానీ.....పావనుఁడు ; భవానీ = పార్వతితోడను, రమా = లక్ష్మితోడను, సమాన = తుల్యురాలును, శుభగుణాంక = సద్గుణము లనెడు భూషణములుగల (ని) అంకః స్థా నాంతిక క్రోడ భూషణోత్సంగ లక్ష్మసు (వి) వేంకయంబాగర్భపావనుండును = వేంకయమ్మగర్భమును బవిత్రముచేయువాఁడును.

వన.....శీలుండును ; వన = తోట, తటాక = చెరువు, ఆది = మొదలుగల, సప్తసంతాన = ఏడువిధము లగు సంతతులను, సంస్థాపనశీలుండును = నిల్పుటయందు స్వభావము గలవాఁడును ; (క॥ “ తనయుఁడు, జెలువును, గావ్యం । బు, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేవస్థా । పనమును ననునీయేడును । జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్ ”)

సుశీ.....పవిత్రుండును = సదాచారముచే నొప్పురేచర్లగోత్రమును బవిత్రముచేసినయతఁడును ;

అగు శ్రీరావు వేంకటమహిపతిగంగాధరరామరాయనరేంద్రుండు, ఒక్కనాఁడు = ఒకదినమునందున్, (ఇది కాలవాచకముగావునఁ బ్రధమయం దుండును. కాలాధ్యములకుం బ్రాయీకంబుగాఁ బ్రధమ యగు. బా. కా.)

అదంభ.....నీరాజితంబై ; అదంభ = కృత్రిమము గాని (స్వచ్ఛమైన దని యర్థము.) శాతకుంభస్తంభ = బంగారుకంబములయొక్క, (శతకుంభ మనుపర్వతమునం బుట్టినది శాతకుంభము. (ని) తపనీయం శాతకుంభం గాంగేయం భర్త కర్ప

రం (అ) సంభార = సముదాయమందు, సంభాసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రంభాస
మాన = రంభ యనునచ్చరంబోలిన, కాంచనపాంచాలికా = బంగారుబొమ్మలయొక్క,
(ని) పాంచాలికా పుత్రికా స్యా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా. (అ) సమంచిత =
ఒప్పుచున్న, పంచశాఖ = చేతులయొక్క, (ని) పంచశాఖ శ్శయః పాణిః (అ)
అంచల = అగ్రమునందలి, మణిదీపికా = మాణిక్యపుదీపములచేతను, నీరాజితం బై = ఆ
రతీయఁబడినదియై, సభాభవనమునందలిబంగారుకంబములం దున్న బొమ్మలు వానిచే
తులయందలిమాణిక్యదీపములచే సభాభవనమునకు నీరాజన మిచ్చుస్త్రీలువలె నుండె
ననియు నాసభ యారతి యందునదివలె నుండె ననియు నాశయము.

పలువగలక = పెక్కురీతులచేతను, చలువ.....జగితలక = చలువ గల =
చల్లఁదలము గల, తొగలరాచట్టు = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, జగితలక = కాంతి గల,
జగితలక = తిన్నెలందుక, తొగ.....యోరలక ; తొగ రొల్కు = ఎఱ్ఱకాంతిం
బ్రసరింపఁజేయు, క్రొందళ్ళు = క్రొత్తకాంతి గల, తమ్మికెంపుటోరులయోరలక =
పద్మరాగముల (చేఁజేయఁబడిన) యెఱ్ఱపట్టెలయొక్క పార్శ్వములందుక, (కొ)
త్త + తళ్ళు = క్రొందళ్ళు, క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుం గొన్నియెడల
నుగాగమంబును గొన్నియెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు. కెంపు + ఓరులు =
కెంపుటోరులు. కర్మధారయంబునం దుత్తున కచ్చుపరంబగు నపుడు టుగాగమం
బగు. బా. సం.) పెట్టనిముగ్గులై; బిట్టు = అధికముగా, అలరుకట్టాణి.....జాళు
రులు; అలరు = ప్రకాశించెడు, కట్టాణి.....జాలరులు = ప్రశస్త మైనముత్యములయొ
క్కజాలెలు, (కడు + ఆణి = కట్టాణి; కుటుచిటు, కడు, నడు, నిడుశబ్దములఱ, డలక
చ్చుపరంబగునపుడు ద్విరుక్తటకారంబగు. బా. సం.) తోఁపక = కాన్నిఁపఁగాను,
గారు.....తోరణంబులక = గరుడపచ్చలతోరణములచేతను, సిరి.....బునన్ =
సిరిమించు = ప్రకాశించెడు, సభాభ.....బునక = సభామండపప్రదేశమందుక, మా
ణిక్యభద్రదాసనాసీనుం డై = మణులతోఁ గూర్చినరాజపీఠమునం గూర్చుండి, సామం
తులు = సమీపదేశములరాజులు, (రాజులచే నూలుగ్రామములఁ బాలింపనియుక్తు లగు
సథికారు లనియేని యర్థము.) మంతులు = మంత్రులు, (రాజకార్యలోచనఁ జెప్పు
వారు) పురోహితులు = పురోధనులును, హితులు = ఆప్తులును, కవిప్రవరులు = కవిశ్రే
ష్ఠులును, విప్రీవరులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులును, పౌరాణికులు = పురాణములం జెప్పువాడు
ను, (ప్రపంచముయొక్క సృష్టిప్రళయములును, సూర్యచంద్రులవంశంబులు నావంశ
ములందలిమహారాజులచరితంబును మనువులవృత్తములుం జెప్పగ్రంథములు పురాణంబు
లనంబడు. ఇవి మిత్రులుంబోలె జనులకు హితాహితముల బోధించి దుర్మార్గమునుండి

మఱలించినన్మాగ్గమునం బ్రవర్తింపఁజేయుఁ గాన సుహృత్సమ్మితము లనంబడు.) జై
 నికులుక = వీణాగానముచేయువారును, ఆదిగాక = మొదలుగా, కలనిఖిలపరివారం
 బును = కలయెల్లపరిజనమును, కొలువక = సేవింపఁగాక, బృందారకబృందంబునడు
 మక = దేవతాసముదాయముయొక్కనడుమను; పురందరుచందంబునక = ఇంద్రుని
 యందముచేతక (ఇంద్రుడువలె నని యర్థము.) కులాచలమధ్యంబునక = కులపర్వత
 ములమధ్యమందు, (శ్లో॥ మహేంద్రో మలయ స్సహ్యా శృక్తిమాక గంధమాదఃః,
 వింధ్యశ్చ పారియాత్రశ్చ సస్తైతే కులపర్వతాః॥) పెంపొందుమేరువుతీరునక = బౌ
 స్నత్యము నొందుబంగారుకొండవలెను, పేకోలగం బుండి = పెద్దసభయం దుండి, ఆ
 ప్పడు = ఆకాలమున (ముందుపద్యముతో నన్వయము.) ఇం దింద్రాదులతో త్రేనికి
 సాదృశ్యము చెప్పఁబడెఁ గాన నుపమాలంకారము. ఈవచనమునందు నాయకగుణం
 బు లగుకీర్తిప్రతాపాదులును మహాకులీనత మొదలగు నవియుఁ జెప్పంబడియె.
 (“ శ్లో॥ కీర్తిప్రతాపసుభగః పుమన్ధత్రయతత్పరః । ధురంధరశ్చ గుణవాక నాయకః
 పరికీర్తితః॥ మహాకులీన తౌజ్జ్వల్యం మహాభాగ్య ముదారతా । తేజస్వితా విదగ్ధత్వం
 ధార్మిక త్వాదయో గుణాః ॥ కీర్తిప్రతాపములచే సుందరుఁడును, ధర్మాగ్రకామము
 లందుఁ దత్పరుఁడును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములుగలవాడు నగుపురుషుఁడు
 కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసిన
 కార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును,
 మిగుల సౌందర్యము మొదలగుగుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యర్థము.)

సీ॥ నిత్యసత్యవ్రత ♦ స్తుత్యుఁడౌ నెల్లనా

ర్యుని పౌత్రు హరితన ♦ న్మునిసగోత్రు

భారతీపురుషాన ♦ తార మారంగధా

మూర్యునితనయు వి ♦ ఖ్యాతవినయు

సతతపుణ్యాచార ♦ యుతగంగమాంబికా

గర్భసంభవుఁ గళా ♦ కలితవిభవు

నల్లమరాజాన్వ ♦ యజుని సుబ్రహ్మణ్య

కవినామధేయు స ♦ త్కవివిధేయు

శేషధర్మేతిహాసవి ♦ శేష మంధ్ర

భాషగ నొనర్చి లింగమ ♦ పర్తిధామ
రామమూర్తికి భక్తిన ♦ ర్పణ మొనర్చి
నట్టినను దయ రావించి ♦ యిట్టు లనియె॥

14.

నిత్య.....స్తుత్యఁడు; నిత్య = ఎల్లపుడు, సత్య = నిజము (పల్కుటయందు)
వ్రత = నేనుము గలవాఁడు గనుక నే, స్తుత్యఁడు = స్తోత్రమునకుం దగినవాఁడు,
ఔనెల్లనార్యునిపాత్రుఁ, హరితసస్మనిసగోత్రుఁ = హరితుఁ డనునుత్తమమునికి స
మాన మైనకులముగలవానిని, భారతీపురుషావతారము = సరస్వతియొక్కపురుషరూప
ము, ఔరంగధామార్యునితనయుఁ = అగురంగశాయికుమారునిఁ, విఖ్యాతవినయుఁ =
మిగులఁ బ్రసిద్ధ మైనయడఁకువ గలవానినిఁ, సతత.....సంభవుఁ = సతత = ఎల్ల
పుడును, పుణ్యాచార = మంచినడవడితో, యుత = కూడుకొనిన, గంగమాంబికాగర్భ
సంభవుఁ = గంగమ్మ యనునామెగర్భమున నుప్పలిల్లినవానిని, కళాకలితవిభవుఁ =
కళా = విద్యలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, విభవుఁ = సంపదగలవానిని, అల్లమరాజా
న్వయజాన్ = అల్లమరాజువారివంశమునఁ బుట్టినవానిని, సత్కవివిధేయుఁ = మంచిక
వులకు లొంగినవానిని, సుబ్రహ్మణ్యకవినామధేయున్ (ఇచటధేయ యనుప్రత్యయ
ము స్వార్థమున వచ్చెను.) నామ మన నెంతయర్థమో నామధేయ మనినను సంతయే
యర్థము.) శేషధర్మేతిహాసము = శేషధర్మ మనుగ్రంథమును, అంధ్రభాషగఁ = తె
నుఁగుకావ్యముగా, ఒనర్చి = చేసి, లింగమపర్తిరామమూర్తికిన్ = లింగమపర్తిలో ను
న్న రామదేవునకు, భక్తిఁ = అనురాగముతో (పూజ్యులయం దనురాగము భక్తి య
నంటు.) అర్పణ మొనర్చినట్టిననుఁ = అప్పనము చేసిననన్నుఁ, రావించి = పిలిపిం
చి, దయఁ = కరుణతో, ఇట్టులు = ఈక్రిందిప్రకారము, అనియెఁ = అనెన్.
(' ననుఁ ' ఇది యీపద్యమున ననె ననుదాని కప్రధానకర్మము గావున ద్వితీయ
యం దుండెను. తఱచు పష్టియందేని తృతీయయందేని యుండును.) వచ్యర్థాముఖ్య
కర్మంబునకుఁ దోడ కు వర్ణకంబులు ప్రాయికంబుగ నగును. (బా. కా.) అనెన్
అనుక్రియకు వెనుకటివచనమున నున్నప్రభువు కర్త.

క॥ అకలంకభారతీకరు

ణకుఁ బాత్రమ నై సుధీజ ♦ నముచే నిల నె

న్నికఁ గంటివి సుబ్రహ్మ

ణ్యకవీంద్రా ! సాహితీర ♦ సాంబుధి చంద్రా॥

15.

సాహితీరసాంబుధిచంద్రా = గుణములతో నలంకారములతోఁ గూడినశబ్దార్థజ్ఞానమును రసజ్ఞానము నను సముద్రమునకుఁ జంద్రుఁడా, సుబ్రహ్మణ్యకవీంద్రా = సుబ్రహ్మణ్యకవిశ్రేష్ఠుఁడా, అక.....కతుణకున్ = నిర్మల మైనసరస్వతియనుగ్రహమునకున్, పాత్రమ వై = తగినవాఁడ వై, సుధీజనములచేన్ = విద్వాంసులచేతను, ఎన్నికన్ = గౌరవమును, కంటివి = పొందితివి.

సీ॥ వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంబానర్పఁగఁ గదా
రామునిగుణకథల్ ♦ ప్రకట మయ్యె
ద్వైపాయనుఁడు భార ♦ తం బానర్పఁగఁ గదా
పాండవాదులప్రభా ♦ వములు దెలిసె
కాళిదాసుఁడు కృతి ♦ ఘటనసేయఁగఁ గదా
భోజరాజయశంబు ♦ తేజరిల్లె
ఘనత విద్యానాథ ♦ కవికబ్బమునఁ గదా
తనరెఁ బ్రతాపరు ♦ దునిప్రసిద్ధి
యిలను రాజనరేంద్రుండు ♦ కృష్ణదేవ
రాయ లాదిగఁ గలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ
గావ్యముఖమునఁ గాదె వి ♦ ఖ్యాతిఁ గనిరి
కానఁ గృతీసాటి వేటొండు ♦ గలదె తలఁప॥

16.

వాల్మీకి, ఆదికావ్యము = రామాయణమును, ఒనర్పఁగఁగదా = చేయుటచేతనే కదా, రామునిగుణకథల్ = శ్రీరామునిసద్గుణంబులుం జరిత్రంబును, ప్రకటమయ్యెన్ = ప్రసిద్ధము లయ్యెను. (వాల్మీకి దీని నెల్లసంస్కృతకావ్యంబులకుం బూర్వమున రచియించుటచే నాదికావ్యం బనంబడు.) ద్వైపాయనుఁడు = వ్యాసుఁడు, భారతంబు, ఒనర్పఁగఁగదా = రచియించుటచేతనే కదా, పాండవాదులప్రభావములు = ధర్మరాజు మొదలగువారిమహిమములు, తెలిసెన్ ; కాళిదాసుఁడు, కృతి = కావ్యమును, ఘటనసేయఁగఁగదా = కూర్చుటచేతనే కదా, భోజరాజయశంబు = భోజునికీర్తి, తేజరిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. (కాళిదాసుఁడు భోజునికీర్తికిం బ్రకాశక మగుగ్రంథము రచించిన ట్లిచటం జెప్పబడె. కాని రఘువంశాదికావ్యములన్ రచించినకాళిదాసుఁడు భోజునికాలమున లేఁ డనియు విక్రమార్కునికాలమున నుండె ననియుఁ గొందఱు చెప్పు

దురు. అది యట్లుండె. భోజునికాలముననే కాళిదా సుండినను నాయన చేసినకావ్యములలో నెచ్చటను భోజునినామము సయితము లేదు. అయినను భోజునిపైఁ బెక్కుండుగ్రంథములు చెప్పినచాటుపద్యములతో నిండినభోజచరిత్ర మనుగ్రంథమునఁ గాళిదా సుండుం గొన్ని పద్యములు చెప్పిన ట్లుండె. దానింబట్టియే యీకవి యిట్లు చెప్పె నని తోఁ చెడిని.) విద్యానాథకవికబ్బమునఁగదా=విద్యానాథకవి చేసినకావ్యము (ప్రతాపరుద్రీయము) చేతనే కదా, ఘనతః=గొప్పతనముతో, ప్రతాపరుద్రునిప్రసిద్ధి, ఇలఁ=భూమియందు, తనరెఁ=అతిశయించెను, రాజనరేంద్రుండు=రాజరాజనరేంద్రుండు (ఈయన భారతముం గృతినందినవాఁడు.) కృష్ణదేవరాయలు=(మనుచరిత్రాదులకుం గృతినాయకుండు.) అదిగఁ=మొదలుగా, కలమహారాజు లెల్లన్=కలగొప్పరాజు లందఱును, కావ్యముఖమునఁగాదె=కావ్యద్వారముచేతనే కదా, విఖ్యాతిఁ=ప్రసిద్ధిని, కనిరి=పొందిరి, కానఁ=ఆకారణముచేత, కృతినాటి=కావ్యమునందుటతో సమాన మైనది, వేటొండు=ఇంకొకటి, (కీర్తికర మైనది) తలఁపఁ=ఆలోచింపఁగా, కలదె?=ఉన్నదా? (లేదని యర్థము.)

క॥ సంతానసప్తకములోఁ

జింతితఫలదాయకంబు ♦ చిరకీర్తికరం

బెంతయుఁ గృతి మా కది శ్రీ

కాంతకథాసుధను గూర్పఁ ♦ గా వలయుఁ జూమి॥ 17.

సంతాన.....లోఁ=సంతానము లేడిటిసమూహములోన్, కృతి=గ్రంథము, జింతితఫలదాయకంబు=కోరఁబడినఫలము నిచ్చునదియును, ఎంతయున్=మిక్కిలిగా, చిరకీర్తికరంబు=శాశ్వత మైనయశముం గలిగించు నదియును (అగును) అది=అట్టికావ్యమును, శ్రీకాంతకథాసుధఁ=విష్ణునిచరిత మనెడునమృతముతోఁ, (సంఘటించి) మాకుఁ, గూర్పఁగా వలయుఁజూమి=మాకీయఁగా వలయును జూమా (ఇచటఁ జూమి యనుదాని కర్థము వేటుగా లేదు గాని వెనుకటిక్రియాార్థము ముఖ్య మని బోధించుశక్తి గలదు.)

వ. అని సబహుమానంబుగాఁ గర్పూరతాంబూల కనకాంబరాభరణాదు లొసంగిన నంగీకరించి మదీయకృతికన్యావతంసంబున కనుకూలనాయకరత్నసంఘటనంబు గలిగె నని సంతసించి యేతత్ప్రబంధనిబంధనంబునకుం బ్రారంభించితిం గావునం గృతిపతివంశావతారం

బభివర్ణించెద.

అని = ఇట్లు చెప్పి, సబహుమానంబుగాఁ = మిక్కిలి గౌరవముతోఁ గూడునట్లు,
కర్పూర.....తాదులు ; కర్పూరతాంబూల = కర్పూరముతోఁ గూడినవిడెమును,
కనక = బంగారు, (జలతారుగల) అంబర = వస్త్రములు, అభరణాదులు = భూషణ
ములు మొదలగువానిని, ఒసంగినఁ = ఈయఁగాఁ, అంగీకరించి = (నేను) వానిం
బుచ్చికొని, కావ్యము వారి కిచ్చుట కొప్పికొని, మదీయ.....సంబునకుఁ ; మదీ
య = నాసంబంధమగు, కృతి = కృతియనెడు, కన్యావతంసంబునకున్ = కన్యాశిరో
భూషణమునకు, అను.....సంఘటనంబు = అనుకూలుఁ డగునాయకుఁ డనెడురతన
ముయొక్కకూర్పు, కలిగె నని = సందర్భించె నని (ఒకకాంతకే లోఁబడిననాయకుఁ
డనుకూలుఁడు.) సంతసించి = సంతోషపడి, ఏతత్ప్రబంధనిబంధనంబునకుఁ = ఈకా
వ్యశిర్తాణమునకుఁ, సత్య మగుకథను గొని పెక్కు లగువర్ణనములతోఁ గూర్చి వ్రా
యుకావ్యము ప్రబంధము (ని) ప్రబంధః కల్పనాకథా (అ) ప్రారంభించితిఁ =
మొదలువెట్టితిని ; కావునఁ = ఆకారణముచేత, కృతిపతివంశావతారంబు = కృతినా
యకుఁ డగురామరాయప్రభువుయొక్కవంశోత్పత్తిని, అభివర్ణించెదఁ = పొగడెదను.

సీ॥ త్రిదృగష్టదృక్సహ ♦ సద్విద్యాగాదికోటిర
హరినీలరోలంబ ♦ పరివృతంబు
శ్రీరమాకరముదిరి ♦ కారత్నరుచిపుంజ
మంజులకింజల్క ♦ రంజితంబు
సముదితామరధునీ ♦ స్వచ్ఛామితమరంద
లహరినిరంతరా ♦ లంకృతంబు
సనకసనందనా ♦ ద్యనఘసస్మృనిమనః
కాసారదివ్యప్ర ♦ కాశేదంబు
శ్రుతివఘాటీశిరస్తటి ♦ ధృతవతంస
మగుచు నలరారుహరిచర ♦ నారవింద
మందుఁ జెన్నొందుశూరతో ♦ దారతాద్య
ధికగుణకులంబు పద్మనా ♦ యకకులంబు॥

హరిచరణారవిందము = విష్ణునిపాద మనెడుపద్యము, త్రిదృ.....పరివృతంబు ; త్రిదృక్ = శివుడు, (మూడుకన్నలు గలవాడు.) అష్టదృక్ = బ్రహ్మ (ఎనిమిదికన్నలు గలవాడు.) సహస్రదృక్ = ఇంద్రుడు (వేయికన్నలు కలవాడు.) ఆది = మొదలైన, దేవతలయొక్క, కోటిర = కిరీటములయందలి, హరినీల = ఇంద్రనీలము లనెడు, రోలంబ = తుమ్మెదలచేతను, పరివృతంబు = ఆవరింపబడినదియును, శ్రీరమా——రంజితంబు ; శ్రీరమా = శోభతోఁగూడిన లక్ష్మీదేవియొక్క, కర = హస్తమందలి, ముద్రికా = ఉంగరములయందున్న, రత్న = మణులయొక్క, రుచిపుంజ = కాంతిసముదాయ మనెడు, మంజుల = మృదువైన, కింజల్క = అకరులచేత (పువ్వులొనిదారములచేత) రంజితంబు = ప్రకాశించునదియును, (లక్ష్మీభర్తకుఁ బాదము లొత్తుచుండఁగా నామె చేతులందలియుంగరములలోనిమణులకాంతి యందుఁ బ్రసరించుటచే నిట్లు చెప్పఁబడె.) సముది.....లంకృతంబు ; సముదిత = పుట్టిన, అమరధునీ = ఆకాశగంగ యనెడు, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, అమిత = అధికమైన, మరంద = పూఁదేనెయొక్క, లహరీ = జాలుచే, అలంకృతంబు = అలంకరింపఁబడినదియును, సనక.....ప్రకాశదంబు ; సనకసనందనాది = సనకుడు సనందనుడు మొదలగు, అనఘ = పాపములేని, సన్మని = గొప్పభగవద్భక్తులయొక్క, మనః = చిత్త మనెడు, కాసార = కొలఁకునకు, దివ్య = స్వచ్ఛమైన ; ప్రకాశదంబు = ప్రకాశమును గలిగించునదియును.

శ్రుతి.....వతంసము ; శ్రుతి = వేదవాక్కు లనెడు, వధూటీ = స్త్రీలయొక్క, శిరస్తటీ = శిరములచేతను, (ఉపనిషత్తులచేత ననియర్థము.) ధృత = ధరింపఁబడిన, వతంసము = భూషణమును, ఆగుచుఁ ; అలరారుఁ = ప్రకాశించును, అందుఁ = ఆపాదపద్యమునందు (ఉత్పన్నమైన) శూరతో——కులంబు ; శూరత = పరాక్రమము, ఉదారత = దానము, ఆది = మొదలైన, అధికగుణకులంబు = ఎక్కువ మంచిగుణములసముదాయము గల, పద్మనాయకకులంబు = వెలమవారివంశము, చెన్నెందుఁ = ప్రకాశించును.

ఇందు భగవంతునిపాదములయందు పద్మత్వ మారోపించి దానిధర్మము లగు భ్రమరసంపత్తి మొదలగునవి యెడతెగక నమస్కరించు దేవతలకిరీటరత్నాదులయందు నారోపించెఁ గాన సావయవరూపకాలంకారము.

ఉ॥ అందుఁ బయోధిసప్తకము ✦ నందుఁ బయోంబుధిఘోరై నైభవంబంది జగత్ప్రసిద్ధి నల ✦ రారుచునుండెను రావ్రనంశమం

ఇందునిభంగి గాఁగ నుద ♦ యించె లసత్కరమండలాగ్గిరు
కృందళితారిదర్పుఁ డనఁ ♦ గా ననవ్రాతమనీఁడు మేటియై॥ 19.

అందుఁ = ఆకులమునందు, పయోధిసప్తకమునందుఁ = సముద్రము లేడిటిస
ముదాయమునందును, పయోంబుధివోలెఁ = క్షీరసముద్రమువలె, రావువంశము = రావు
వారికులము, వైభవంబు = సంపదను, అంది = పొంది, జగత్ప్రసిద్ధిఁ = లోకప్రసిద్ధిచే
తను, అలరారుచునుండెఁ = ప్రకాశించుచునుండెను, అందుఁ = ఆరావుకులమునం
దును, ఇందునిభంగిగాఁగఁ = చంద్రునిరీతివంటిరీతిగాఁ (అనఁగాఁ జంద్రుఁడువలె
శనిభావము.) లస—దర్పుడు; లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కర = చేతియందలి,
మండలాగ్ = కత్తియొక్క, రుక్ = కాంతియనెడు, కరమండల = కిరణసముదాయ
ముయొక్క, అగ్ = శ్రేష్ఠమైన, రుక్ = కాంతిచేతను, సందళితారిదర్పుఁడు = చీల్చి
బడిన శత్రువు లనుజక్కవలగర్వము గలవాఁడును (చీల్చిబడిన యిది గర్వమునకు వి
శేషణము.) చంద్రుఁడు తనకాంతిచేఁ జక్రివాకములమద మడఁచిన ట్లిరాజు తనచే
తఁబూనినభిద్ధసంబంధమైనకాంతిచేత శత్రువులమద మడఁచె నని తాత్పర్యము. అనఁ
గాఁ = అనునట్లు, ననవోతమనీఁడు, మేటియై = ప్రసిద్ధుఁడై, ఉదయించెఁ = పుట్టె
ను. ఇందు శ్లిష్టరూపకము. ఇందునిభంగి యనుచో నిదర్శనాభేదము. రెంటికి నం
గాంగిభావసంకరము.

గీ॥ పాణిఁ గ్రొమ్మించుకరణి కృ ♦ పాణి మెఱయ
వారువము నెక్కి యెదిరిన ♦ వారు వలువ
రణము గుడిపెను రిపువిదా ♦ రణ మొనర్చి
యవ్విభుం డతనికి సాటి ♦ యవ్విభుండె॥ 20.

అవ్విభుండు = ఆరాజు, పాణిఁ = హస్తమునందున్, గ్రొమ్మించుకరణిఁ =
కొత్త మెఱుపువలె, కృపాణి = కత్తి, మెఱయఁ = ప్రకాశింపఁగాఁ, వారువ
ముఁ = అశ్వమును, ఎక్కి = ఆరోహించి, రిపువిదారణముఁ = శత్రుసంహారమును,
ఒనర్చి = చేసి, ఎదిరినవారు = ఎదుర్కొన్న వారు, (పగవారు) పలువన్ = పారిపో
వఁగా, రణము = యుద్ధమును, గుడిపెఁ = అనుభవింపఁ జేసెను; అతనికిఁ = ఆతే
నికి, సాటి = సమానుఁడు, అవ్విభుండె = ఆరాజె (అగును.) ఇం దతని కతఁడే కాని
యుపమానాంతరము లేదని చెప్పటచే ననన్వయాలంకారము.

క॥ ఆననవోతమధరణీ

జానికి సర్వజ్ఞసింగ ♦ జనపాలుఁడు తే

జోనిధి మాధవనీఁడును

సూనులు శివకేశవాంశ ♦ జులు పుట్టి రొగిన్॥ 21.

ఆననవోతమధరణీజానికిన్ = మైనఁ జెప్పిన ననవోతమరాజునకు, శివకేశవాంశ
జులు = శివకేశవులయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినవారును, తేజోనిధి = ప్రతాపమునకు
స్థానమగు, సర్వజ్ఞసింగజనపాలుఁడును, మాధవనీఁడును, (అను) సూనులు = పుత్రులు,
రొగిన్ = క్రమముగాను, పుట్టిరి = జన్మించిరి.

సీ॥ తనయశోనల్పక ♦ ల్పనగాటవికిఁ బయో

భృత్పదం బొకపర ♦ భృతము గాఁగఁ

దనభుజాటోపప్ర ♦ తాపరూపాగ్నికిఁ

బరబలంబులు శల ♦ భములు గాఁగఁ

దనజయలక్ష్మీని ♦ తంబిని కఖిలది

గ్వలభులు విహరణ ♦ స్థలులు గాఁగఁ

దననిరంతరదాన ♦ ధారానదికి సాగ

రములు గర్భజలాశ ♦ యములు గాఁగఁ

నవనిఁ బాలించి మిగులఁ బ్రీ ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

జైత్రయాత్రాసమారంభ ♦ సమయవిజయ

భేరికాభాంకరణచల ♦ ద్విమతఫణిప

తంగవిభుఁ డైనసర్వజ్ఞ ♦ సింగవిభుఁడు॥ 22.

జైత్ర...విభుఁడు ; జైత్రయాత్రా = జయశీలమైన దాడియొక్క, సమారం
భసమయ = ఆరంభకాలమందు, విజయ = జయముం దెలిపెడు, భేరికా = భేరులయొ
క్క, భాంకరణ = “ భాం ” అనుశబ్దముచేతను, చలత్ = వణకుచున్న, విమత = శత్రు
లనెడు, ఫణిసర్పములకు, పతంగవిభుఁడు = గరుడుఁడు ; గరుడుఁడు పాములం జంపున
ట్టిప్రభువుశత్రుల సంహరించు నని తాత్పర్యము. విససర్వజ్ఞసింగవిభుఁడు, పయోభృ

త్వదంబు = ఆకాశము (మేఘము లుండుచోటు) తన — వికిణ్ = తన = తనయొక్క, యశః = కీర్తియను, అనల్ప = అధికమైన, కల్పనగాటవికిణ్ = కల్పవృక్షములవనమునకు, ఒకపరభృతము = ఒకకోయిల, కాగణ్ = అగుచుండఁగా, (కల్పవృక్షములు గలతోటలోఁ గోకిల యున్న ట్టిరాజుకీర్తియందు నాకాశ ముండెననిభావము. కీర్తి మిగులగొప్పది యనిఫలితార్థము.) పరబలంబులు = పగవారి సేనలు, తన — అగ్ని కిణ్ = తనభుజాటోప = తనచేతులబలము గొప్పతనమువలన (గలిగిన) ప్రతాప = ప్రతాపమునెడు, అగ్ని కిణ్ = చిచ్చునకు, శలభంబులు = మిడుతలు, కాగణ్ ; అఖిలదిగ్విలభులు = అన్నిదిక్కులనెడు శిరోగృహములు (మేడమీఁదియిండ్లు) తన — నితంబి నికిణ్ = తనజయలక్ష్మీ యనెడుస్త్రీకి, విహరణస్థులు = విహరించుచోట్లు, కాగణ్ ; సాగరములు = సముద్రములు, తనదానధారానదికిణ్ = తనయొక్క (తాను) దానము చేయునప్పుడు విడిచినజలమువలనఁ గలిగినయేటికిణ్, గర్భజలాశయములు = లోపల నున్న మడుగులు, కాగణ్ ; అవనిణ్ = భూమిని, పాలించి = రక్షించి, మిగులణ్ = అధికముగాను, ప్రఖ్యాతిణ్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెణ్ = పొందెను.

సర్వజ్ఞసింగమహిషాలుఁడు భూమిం జక్కఁగఁ బరిపాలించి లోకమందంతట వ్యాపించినయశము సంపాదించె ననియు నగ్ని మిడుతలంబోలె శత్రువుల ననాయాసముగ సంహరించి దిక్కులన్ వశపఱుచుకొనె ననియు దానజలముచే సముద్రముకంటెఁ బెద్దనదుల నుత్పాదించెననియుఁ దాత్పర్యము.

రూపకము సతిశయోక్తియు సలంకారములు.

మ॥ వనజాక్షీవనజాస్తుఁడై గుణమణి ♦ వారాశియై సజ్జనా
వనవిశ్వంభరుఁడై భుజాఙ్గితధరా ♦ వాల్లభ్యలభ్యోరుశో
భనలక్ష్మీవిబుధేంద్రుఁడై హరిపదా ♦ బౌతాద్వితస్వాంతుఁడై
కనియెన్ మాధవనీఁడు రంగశయనా ♦ గ్రీష్ఠాననిత్యస్థితిన్॥ 23.

మాధవనీఁడు = సింగభూపాలునితమ్ముఁడు, వనజాక్షీవనజాస్తుఁడై = వనజాక్షీ = స్త్రీలకు, (తామరపూవులవంటి కన్నులుగలవారు.) వనజాస్తుఁడై = మన్మథుఁడై ; (తామరపువ్వు లాయుధములుగాఁ గలవాఁడు.) యువతులమనసు హరించునందము గలవాఁడనిభావము. గుణమణివారాశియై = గుణము లనెడురత్నములకు సముద్రుఁడై, సముద్రమున నెల్లరత్నము లున్న ట్లేల్లసద్గుణము లీరాజునందుండెనని యాశయము. సజ్జ — భరుఁడై ; సజ్జన = సత్పురుషులయొక్క, అవన = రక్షించుటయందు, విశ్వంభరుఁడై = విష్ణుఁడై ; విష్ణువుంబోలె సజ్జనులను రక్షించు నని తాత్పర్యము.

భుజా.....దేంద్రుడై ; భుజ = బాహుబలముచే, ఆర్జిత = సంపాదింపఁబడిన, ధరావల్లభ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, లభ్య = ప్రాప్తమైన, ఉరుశోభనలక్ష్మీ = మిగుల దీప్తమైనసంపదచే, విబుధేంద్రుడై = దేవేంద్రుడై, బాహుబలమున భూమి నార్జించి సంపదచే నింద్రుని బోలినవార డనిభావము. హరి——స్వాంతుడై ; హరి = విష్ణువుయొక్క, (భక్తులపాపములను నశింపఁజేయువారడు.) పాదాబ్జాత = పద్మములంబోలినపాదములందు, ఆర్జితస్వాంతుడై = నిలుపఁబడినమనసు గలవారడై, రంగ——స్థితః ; రంగశయన = రంగనాయకస్వామియొక్క, అగ్ర = శ్రేష్ఠమైన, స్థాన = నివాసమందు, స్థితః = ఉనికిని, కనియెఁ = పొందెను. శ్రీరంగమున నుండెననియర్థము.

ను॥ ఘనుఁ డాసింగమనీనికాత్మజులు వె ♦ క్కం ద్రుద్భవంబంది ర
య్యనఘుల్ గాంచి రనేకపుత్రకుల వా ♦ రస్తోకదోర్విక్రమా
ర్జునులై యావెలుగోటిపట్టణవర ♦ ట్కోణీస్థలిఁ రాజ్యపా
లనముం గొంద టొనర్చి రుజ్జ్వలగుణా ♦ లంకారధౌరంధరిఁ॥ 24.

ఘనుఁడు = గొప్పవారడు (అగు) ఆసింగమనీనికిన్ = ఆసింగభూపాలునకు, (ఇచటసింగమనీని కనుషష్ఠ్యంతమునకు ఘనుఁ డనుప్రథమాంతము విశేషణము. ఒకానొకచో విశేషణంబున షష్ఠికిం బ్రథమ విభాషనగు (బా. కా.) ఆత్మజులు = కొమరులు, పెక్కండు = అనేకులు, ఉద్భవంబందిరి = జన్మించిరి, అయ్యనఘుల్ = ఆపుణ్యాత్ములును, అనేకపుత్రకులన్ = పెక్కండు కొమరులను, కాంచిరి = ఉత్పాదించిరి. వారుకొందఱు ; అస్తో——నులై ; అస్తోక = అధికమైన, దోర్విక్రమ = బాహుపరాక్రమముచేతను, అర్జునులై = అర్జునుంబోలినవారై, ఉజ్జ్వలగుణాలంకారధౌరంధరిఁ = ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, గుణ = శౌర్యాదిగుణములను, అలంకార = ఆభరణములయొక్క, ధౌరంధరిఁ = ధరించుటచేత, వెలు——స్థలిఁ = వెలుగోటిపట్టణముయొక్క—మంచిభూమియందు (వెలుగోటిపట్టణమం దనియర్థము.) రాజ్యపాలనముఁ = ప్రభుత్వమును, ఒనర్చిరి = చేసిరి.

గీ॥ అందు శ్రీరంగరాయస్మ ♦ పాగ్గిగణ్యఁ
డతిబలమదాంధయవనభూ ♦ పతుల నతుల
సమరమునఁ ద్రుంచి వారిరా ♦ జ్యంబు లైన
మెతుకుగై లాసకొట లు ♦ ద్ధతిని గొనియె॥

అందుకొ = ఆపుత్రులలో, శ్రీరంగరాయస్వపాగగణ్యుడు = సంపద గలరంగ
రాయశ్రేష్ఠుడు, అతులసమరమునకొ = సాటిలేనిపోరియందు, అతి — — పతులకొ =
అతి = ఎక్కువైన, బల = దార్ధ్యమువలనను, మద = కొవ్వువలనను, అంధ = గుడ్డివా
రైన, యవనభూపతులకొ = తురకప్రభువులను, త్రుంచి = సంహరించి, వారిరాజ్యము
లు = వారిదేశములు, ఐనమెతుకుగైలాసకోటలు = మెతుకుకోట, కైలాసకోట యను
వానిని, ఉద్ధతికొ = గర్వముతో, కొనియెకొ = వశపఱచుకొనియెను.

క॥ ఆరంగారాయమహా

శూరున కుదయించె నహిత ♦ సూదనుఁ డగుధ

ర్వారాయశౌరి యతనికి

శ్రీరమ్యుం డైనలచ్చ ♦ నృపతి జనించెకొ॥ 26.

ఆరంగారాయమహాశూరునకుకొ = మీఁదఁ జెప్పినరంగరాయప్రభు వనుగొప్పప
రాక్రమశాలికొ, అహితసూదనుడు = శత్రువులసంహరించువాడు, అగుధర్వారాయ
శౌరి, ఉదయించెకొ = పుట్టెను ; అతనికికొ = ఆయనకు, శ్రీరమ్యుండు = సంపదచేత
మనోహరుడు, ఐనలచ్చనృపతి, జనించెకొ = పుట్టెను.

క॥ అచ్చరలకు నవ్యవరుల

నిచ్చును ; నతరిపుల కభయ ♦ మిచ్చు ; నభీష్టం

బిచ్చుకొ ద్విజతతి కదనకొ ;

లచ్చనృపకృపాణి కల్ప ♦ లతయన భళిరే !॥ 27.

లచ్చనృపకృపాణి = లచ్చరాయప్రభువుమొక్క ఖడ్గము, (ని) కర్తవ్యాంఘ
రికాయాంచకృపాణీస్యాత్ (నా. నా.) కల్పలతయనకొ = దేవవృక్షమువలెకొ, అద
నన్ = తగినసమయమందు, అచ్చరలకుకొ = స్వర్గమందలి జేశ్యులకు, నవ్యవరులన్ = కొ
త్త పెండ్లికొడుకులను, ఇచ్చుకొ = ఒసఁగును, నతరిపులకుకొ = నమస్కరించినపగఱకున్
అభయము = అభయదానము, ఇచ్చున్ ; ద్విజతతికికొ = బ్రాహ్మణసముదాయమునకుకొ,
(ద్విజ = జన్మముచేతను గర్మముచేతను రెండుసారులు జన్మించువారు.) (ని) దంత
విప్రాండజాద్విజాః (అ) అభీష్టంబు = కోరినధనాదికమును, ఇచ్చున్ ; భళిరే = ఎంత
స్తుతింపఁ దగును. (ఇది ప్రశంసనార్థక మగునవ్యయము.)

లచ్చరాయప్రభువుపగవారిని సంహరించి వారికి స్వర్గమును, శరణాగతుల కభ
యమును, బ్రాహ్మణుల కెల్లకోరికలును నెఁసఁగు నని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారము.

ఇందుఁ గృపాణి కరణమైనను (పనిచేయువాని కుపయోగించుపనిముట్టు) క్రియాసౌ కర్యము (పనియొక్కచులకఁదనము) దెలుపుటకై కర్తగాఁ జెప్పఁబడె.

గీ॥ అవిభుఁడు కొండమాంబిక ♦ యందుఁ గనియె
సుతుల మువ్వర నసమతే ♦ జోవిలాస
ధరుల సద్ధర్మనిరతుల ♦ ధర్మరాయ
మాధవధరాధినాథవే ♦ మనరపతుల॥

28.

అవిభుఁడు = ఆప్రభువు, అసమ — — ధరులకై = అసమ = సాటిలేని, తేజః = ప్రతాపముయొక్కయు, విలాస = సింగారముయొక్కయు, (ఇచటఁ గర్తార్థమున పత్తి = తేజమును సింగారమును ననియర్థము.) (ని) తేజోబలేప్రతాపేగ్నా నా. నా.

ధరులకై = ధరించినవారిని, సద్ధర్మనిరతులకై = మంచి నడవడియం దాసక్తి గల వారిని, ధర్మ — — పతులకై = ధర్మరాయఁడు, మాధవరాయఁడు. వేమరాయఁడునను పేరులుగల, మువ్వరకై సుతులకై = ముగ్గురు పుత్రులను, కొండమాంబికయందుకై, కనియెకై ;

ఉ॥ ఆధరణీధవత్రితయ ♦ మందు మహీపరిపాలనంబున

న్మాధవునికై పిభూతిని ను ♦ మాధవునికై మతి వాక్స్వరూపభా
మాధవునికై విలాసమున ♦ మాధవునికై సదుదారతం ద్రియా
మాధవు నుర్విఁ బోలఁ దగు ♦ మాధవరాయనృపాలుఁ డెన్నఁగన్॥

ఆధరణీధవత్రితయమందుకై = ఆరాజులమువ్వరిసముదాయమందుకై మాధవరాయనృపాలుఁడు, ఎన్నఁగన్ = పరిశీలింపఁగాన్, మహీపరిపాలనంబునకై = భూమిని జక్కఁగాఁ బరిపాలించుటచేకై, మాధవునికై = విష్ణుని, (మధువును యదువంశస్థునిగో త్రిమునఁ బుట్టినవాఁడు.) లక్ష్మీయొక్కభర్త యనియేని యర్థము. (ని) ఇందిరా లోకమాతమా (అ) ధవాఃపతినరద్రుమాః. నా. నా.

విభూతికై = విశ్వరూపుచేతను, ఉమాధవునికై = పార్వతీపతిని, (ని) ఉమా కాత్యాయనీగౌరీ (అ) మతికై = బుద్ధిచేతను, వాక్స్వరూపభామాధవునికై = బ్రహ్మ ను (భాషారూపమైనస్త్రీకిం బతిని.) విలాసమునకై = శృంగారముచేతను, (వలపించుటచేత ననియర్థము.) మాధవునికై = వసంతునిని, (ని) విష్ణోవసంతేవైశాఘమాధవః నా. నా.

సదుదాగతః = గొప్పదాతృత్వముచేతను, త్రియామాధవునిన్ = చంద్రునిని,
(రాత్రికింబలి) (ని) రాత్రి స్త్రియామాతృణదాతృపా (అ) ఉర్విః = భూమియంద,
దు, పోలఁదగుఁ = పోలుటకు నొప్పును. చంద్రుఁడు తనకళలను దేవతలకు దానముచే
యు ననివేదములం బ్రసిద్ధము. ఇందుశబ్దాలంకారము యమకము. అర్థాలంకారముపమ.

గీ॥ ఆఘనుఁడు గుర్వమాంబిక ♦ యందుఁ గనియె
దనయులను నల్వర గురుప్ర ♦ తాపనిధుల
గురునరాయణసుంధరా ♦ వరునిఁ దెనుఁగు
రాయని సృసింహనిభు రంగ ♦ శౌలిఘనుని॥ 30.

ఆఘనుఁడు = ఆమాధనరాజప్రభువు, గుర్వమాంబికయందున్, గురుప్రతాపనిధు
లఁ = గొప్పతేజమున కునికిపట్టయినవారని, నల్వరన్ తనయులన్ = నల్వరు కొమరుల
ను, కనియెఁ, తక్కినది సుగమము.

వ. అందగ్రజుండు.

అందుఁ = ఆనల్వరలో, అగ్రజుండు = మొదటివాఁడు ; (ముందుపద్యముతో
సన్వయము.)

క॥ గురుతరభుజశక్తియు సుర
గురునిభధీయుక్తి విప్ర ♦ గురుభక్తియు మా
గురునిభధృతిప్రసక్తియు
గురునప్రభువునకు సహజ ♦ గుణములు ధాత్రి॥ 31.

(అగు) గురునప్రభువునకుఁ = గురునరాజునికిఁ, గురు. — — — యుఁ ; గురు
తర = మిక్కిలియధికమైన, భుజశక్తియుఁ = బాహుబలమును, సుర — — — యుఁ =
సురగురు = బృహస్పతి (బుద్ధి) నిభ = సమానము (అగు) ధీయుక్తియుఁ = బుద్ధి
కలిమియును, విప్ర — — — యుఁ = విప్ర = బ్రాహ్మణులయందును, గురు = ఉపాధ్యాయు
లయందును, భక్తియుఁ = అనురాగమును, ఉమాగురునిభధృతిప్రసక్తియుఁ =
ఉమాగురు = హిమవంతునితో (పార్వతికిందండ్రు) (ని) గురుస్తుగీష్వత్రశ్రేష్ఠేగురా
పితరిదుర్భరే.....నిభ = ముల్యమైన, ధృతిప్రసక్తియు = ధైర్యసంబంధమును,
ధాత్రిఁ = భూమియందు, సహజగుణములు = కూడఁబుట్టినగుణములు (అయ్యెఁ.)

మ॥ స్వసమగ్రోదయలీలఁ గాంచుచును స ♦ చ్చక్రింబు లత్యంతమో
దసమృద్ధిన్ విలసిల్ల లోకతమ ము ♦ ద్యచ్ఛండ తేజంబున
న్వేసఁ బోఁ జిమ్ముచుఁ గీర్తిపద్మినిని బూ ♦ నెన్ ఖడ్గనారాయణాం
కసమేతుండు దెనుంగురాయవసుధా ♦ కాంతాబ్జబంధుం డిలన్॥32.

ఖడ్గనారాయణాంకసమేతుండు = ఖడ్గనారాయణుఁ డనుబిరుదముతోఁ గూడి
నవాఁడు, తెనుంగు — బంధుండు ; తెనుంగురాయ = తెనుంగురాయఁ డనుపేరుగల,
వసుధాకాంత = రాజనెడు, అబ్జబంధుండు = సూర్యుఁడు, ఇలన్ = భూమియందు, స్వ—
లీలన్ = స్వ = తనయొక్క, సమగ్ర = పూర్ణమైన, ఉదయలీలన్ = గొప్పతనము నొందు
ట యనునదయక్రియను. కాంచుచును = పొందుచును, సచ్ఛక్రింబులు = సజ్జనులసము
దాయము లనెడుసాధువు లగుచక్రవాకములు, అత్యంత — మృద్ధిన్ = అత్యంత =
అధికమైన, మోద = సంతోషముయొక్క, సమృద్ధిన్ = సంపదతో, విలసిల్లన్ = ప్ర
కాశింపఁగాన్, లోకతమము = జనులయజ్ఞాన మనుప్రపంచమునందలి చీకటిని,
ఉద్య — బునన్ = ఉద్యత్ = అభివృద్ధి నొందుచున్న, చండ = తీక్షణమైన, తేజంబు
నన్ = ప్రతాప మనుకాంతిచేత, వెసన్ = వేగముతోన్, పోఁజిమ్ముచున్ = నివారిం
చుచు, కీర్తిపద్మినిన్ = కీర్తికాంత యనెడుపద్మినిని, పూనెన్ = అవలంబించెను. (వశ
పఱుచుకొనె ననియర్థము.) సూర్యుఁడు తనయదయముచేఁ జక్రవాకముల సంతో
షపెట్టి, కాంతిచేఁ బ్రపంచమునందలి చీకటినిఁ బోగొట్టి పద్మలత నలరించిన ట్లేమ
హారాజు తనయభివృద్ధిచే జనుల కానందముఁ గల్పించి ప్రతాపముచే నజ్ఞానముం బోఁ
గొట్టి కీర్తి సంపాదించె ననితాత్పర్యము.

అలంకారము శిష్టరూపకము.

క॥ స్థిరనిజభుజాగ్రపీఠియు

నరసం బగుతనదుసూక్తి ♦ నరణియు నెన్నన్

నరహితనసుధాశ్రయమై

నరసింహారాయధీరు ♦ నకుఁ దనరాకెన్॥

33.

నరసింహారాయధీరునకున్ = విద్వాంసుఁ డైననరసింహారాయప్రభువునకు, (ఇ
చటఁ గువర్ణకము సంబంధార్థమున వచ్చెను.) ఒకానొకచోట సంబంధమునను గువర్ణ
కంబగు. బా. కా.

స్థిర...పీఠియున్; స్థిర=నిలుకడైన, నిజ=తనదియగు, భుజాగ్రపీఠియున్=బుజము
 కొనయనుపీఠియును, సరసంబు=మనోహరమైనది, అగుతనదునూక్తిసరణియున్=
 అగు తనసంబంధమైన మంచిమాటలధోరణియును, వర——శ్రయమై; వర=శ్రేష్ఠు
 లైనవారికి, హిత=మేలుచేయునదియు, వసుధా=భూమికి, (మణులేని ధనమేని దీన
 నుండు ననియర్థము.) ఆశ్రయమై=ఆధారమైనదియనై, వరహిత = వకారముతో
 శూన్యమైన, వసుధా = అమృతమునకు (“వసుధా” యనుదానియందు వకారము
 పోగా ‘సుధా’ మిగులుంగాన నమృతమనియర్థము.) ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టె, త
 నరారెన్=(ఒప్పెను.) ప్రకాశించెను. ఈప్రభువు సజ్జనులకు మేలుచేయు తనచేతి
 యందు భూమిని, మాటలయం దమృతమును ధరించె ననియర్థము. బాహుపరాక్రమ
 మున సజ్జనుల రక్షించుచు భూమిం బాగుగఁ బరిపాలించెననియు నమృతముంబోలు
 వాగ్మాధుర్యము గలవాడనియు భావము. శ్లేషయు రూపకము నలంకారములు.

గీ॥ హస్తముల శంఖచక్రిచి ♦ హ్నము లలరుట

సిరియు ధరణియు వశగతిఁ ♦ జెలఁగుచుంట

నశమసాలాంతరస్థితి ♦ పాసఁగుచుంట

రంగశాయికి సాటియా ♦ రంగశాయి॥

34.

హస్తములన్ = చేతులందున్, శంఖచక్రిచిహ్నములు = పాంచజన్యము సుదర్శ
 నము ననునాయుధము లనుగుఱుతులు, (శంఖచక్రాకారము లైనరేఖ లనియర్థాంతర
 ము.) అలరుటన్ = ప్రకాశించుటచేతనును, సిరియున్ = లక్ష్మీదేవియును, ధరణియున్ =
 భూదేవియును, (సంపదయు, భూమండలము ననియర్థాంతరము.) వశగతిన్ = లోఁ
 బడినస్థితిచేత, జెలఁగుచుంటన్ = ఒప్పుచుండుటచేతనును, అస——స్థితి; అసమ=
 బేసిసంఖ్యగల, సాల = ప్రాకారములయొక్క, అంతరస్థితి = లోపలనునికి (సాటిలేని
 కోటలోనునికి యని యర్థాంతరము.) పాసఁగుచుంటన్ = లభించుటచేతనును, రంగ
 శాయి = మాధవరాయనిపుత్రులలోఁ గనిష్ఠుఁడు, రంగశాయికిన్ = రంగనాథస్వామికి,
 సాటి = సమానుఁడు, ఔన్ = అగును.

ఇందు భగవంతుఁ డగురంగనాథునిహస్తమునందు శంఖచక్రములు గలవు. రా
 జాచేతులయందు వానింబోలినరేఖలు గలవు. లక్ష్మీయు భూదేవియు రంగనాయకుని
 భార్యలు గాన నాయనవశమం దుండిరి. ప్రభు వగుటచే సంపదయును భూమండలము
 ను రాజునకు వశమయ్యెను. రంగస్వామియుఁ గావేరీతీరమున సప్తసాలములమధ్య ను

న్నవాఁడు. ఈరాజును సాటిలేనికోటలో నున్నాఁడు. ఇట్టిద్దఱకును శ్లేషచే సాదృశ్యము చెప్పటచే శ్లేషప్రతిభోత్థాపితోపమాలంకారము.

క॥ ఆరంగశాయి నామక

శౌరికిఁ గోనాంబయందు ♦ జనియించిరి దో

స్సారచణుఁడు రామన్న యు

దారుఁడు నీలాద్రిరాయ ♦ ధరణీపతియు॥

35.

ఆరంగశాయి నామక శౌరికి = మీఁదఁ జెప్పినరంగశాయి యను పేరుగలప్రభువునకు, (శౌరి యనుపేరు విష్ణునకుం బ్రసిద్ధము; గాని ప్రభువులాయంశమును ధరించువా రనునభిప్రాయమునఁ గాఁబోలును దేనుఁగుకవులు తఱుచుగ నాపదము వారికి వాడుచున్నారు.) దోస్సారచణుఁడు = బాహుబలముచే నిపుణుఁడు, (అయిన) రామన్న, ఉదారుఁడు = దానశీలుఁడు (అగు) నీలాద్రిరాయధరణీపతియు॥, గోనాంబయందు॥, జనియించిరి = పుట్టిరి.

వ. అందగ్రజుండు.

అందు॥ = ఆయిద్దఱలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు. (అగు)

క॥ కాముఁడు రూపంబున బల

రాముఁడు భుజశక్తిఁ బరశు ♦ రాముఁడు దృఢసం

గ్రామమున విజయమున రఘు

రాముఁ డితం డనఁగ రామ ♦ రాయఁడు చెలఁగు॥ 36.

రామరాయఁడు, ఇతండు = ఈప్రభువు, రూపంబున॥ = చక్కఁదనమునందు (హఠాదు లగునలంకారములచే నలంకరింపఁబడకున్న నలంకరింపఁబడినట్లు ప్రకాశించునది రూపము.) కాముఁడు = మన్మథుఁడును, భుజశక్తి॥ = బాహుబలమునందు॥, బలరాముఁడు = బలభద్రుఁడును, దృఢసంగ్రామమున॥ = బలమైన యుద్ధమునందు, పరశురాముఁడు = భాగవరాముఁడును, (ఈయన బ్రాహ్మణుఁడయ్యు సౌకనిమిత్తమునఁ బెక్కుసారులు రాచవారితో యుద్ధముచేసి జయించె ననిభారతము.) విజయమున॥ = పగవారి నమోఘముగ) జయించుటయందు, రఘురాముఁడు, అనఁగ॥ = (చూచువారు) అనునట్లు, చెలఁగు॥ = ప్రకాశించును.

శా॥ తూలించెన్ సమరాంగణంబున రిపు ♦ స్తోమంబులన్ హేతిచేఁ
 దోలించెన్ నిజరాజ్యసీమవెడలం ♦ దుష్టాత్ములం జోరులన్
 బాలించెన్ బ్రజలన్ సుధర్మమున సం ♦ పత్సైఖ్యము ల్వర్థిలం
 దేలించెం బ్రమదంబునన్ సుజనులన్ ♦ నీలాద్రిరాయం డిలన్॥ 37.

నీలాద్రిరాయండు = రంగశాయిరెండవపుత్త్రిఁడు, సమరాంగణంబునన్ =
 యుద్ధభూమియందున్, రిపుస్తోమంబులన్ = శత్రుసముదాయములను, హేతిచేన్ =
 ఆయుధముచే, (ని) హేతిష్టాల్వాలాయుధాంశుషు. నా. నా. తూలించెన్ = తొలఁ
 గఁజేసెను.

దుష్టాత్ములన్ = చెడుకార్యములఁజేయమనసుగలవారినిని, చోరులన్ = దొంగల
 నును, నిజరాజ్యసీమన్ = తనదేశపుసరిహద్దునుండి, వెడలన్ = వెలుపలికిఁబోవునట్లు,
 తోలించెన్ = తఱిమించెను, బ్రజలన్ = జనులను, సంపత్సైఖ్యముల్ = సంపదయు
 సుఖమును, వర్థిలన్ = అధికమగునట్లు, సుధర్మమునన్ = మిక్కిలిన్యాయముతో, పాలిం
 చెన్ = రక్షించెను, సుజనులన్ = సత్స్వరుషులను, ఇలన్ = భూమియందున్, ప్రమదం
 బునన్ = సంతోషమునందున్, తేలించెన్ = ఓలలాడించెను.

క॥ నరసింహరాయమణికి

వ్వరమతివెంగాంబకును ద ♦ నయు లుదయం బం

దిరి చిన్నశౌరియును సాం

ద్రుచులు నీలాద్రిరాయ ♦ రామమహీశుల్॥ 38.

నరసింహరాయమణికిన్ = ముప్పదియాటవపద్యమునం జెప్పఁబడిన నరసింహప్ర
 భుశ్రేష్ఠునకున్, (ఇది యుపమితసమాసము. కాన నిందు మణిశబ్దము శ్రేష్ఠార్థకము.)
 (ని) సింహ శార్దుల నాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః (అ) (ఉత్తరపదము
 లగుసింహశార్దులదిపదములు శ్రేష్ఠార్థకము లని యర్థము.) వరమతి = మంచిబుద్ధిగల,
 వెంగాంబకున్ = వెంగమ్మకును, చిన్న శౌరియును, సాంద్రుచులు = అధిక మైనకాంతి
 గల, నీలాద్రిరాయరామమహీశుల్ = ఈపేరులు గల, తనయుల్ = కొమరులు, ఉద
 యంబు = పుట్టువును, అందిరి = పొందిరి. (జన్మించి రని యర్థము.)

గీ॥ తతయశోదాంచితానంద ♦ తనయుఁ డగుచు

సాధుబృందావనహితప్ర ♦ చార మొనర

లలితవంశకలాపుఁ డై ♦ లలిఁ జెలంగెఁ

జిన్న శౌరికిఁ బ్రతియనఁ ♦ జిన్న శౌరి॥

39.

చిన్న శౌరి = చిన్న ప్రభువు, తత.....తనయుఁడు = తత = అధిక మైన, యశః = కీర్తియు, వా = దానమును, (ని) దఃపుంసిదాతరిచేదేదాస్త్రియాంతాంతిదానయోః. నా. నా. అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఆనంద = సంతసమును, తనయుఁడు = కుమారులుం గలవాఁడు, అగుచున్, సాధు.....చారము; సాధు = సత్త్వగుణములయొక్క, బృంద = సమూహముయొక్క, అవన = రక్షణమునకు, హిత = అనుకూల మైన, ప్రచారము = నడవడి, ఒనరన్ = ఒప్పఁగాన్, లలిత.....పుండ్రై, లలిత = మనోహర మైన, వంశకలాపుఁడు = వంశమునకు భూషణ మైనవాఁడు, కలాపో భూషణే బర్హే కాంచ్యాం సంహతి తూణయోః. నా. నా. ఐ; చిన్న శౌరికిన్ = బాలకృష్ణునకున్, ప్రతియనన్ = సదృశుఁ డనునట్లు, లలిన్ = ఉత్సాహముతోన్, చెలంగన్ = ప్రకాశించెను.

ఇట రాజు బాలకృష్ణునకు సదృశుఁ డనుటచే రాజవిశేషణము లన్నియుఁ గృష్ణునకును శ్లేషచే నన్వయించును గాన నీక్రిందిరీతిని రెండవయర్థము చెప్పవలయును.

తత.....తనయుఁడు; తత = (అంతటను) వ్యాప్తుఁడును, యశోదాంచిత = యశోద (యనుభార్య) చేనలంకరింపఁబడిన, ఆ = స్థానము; (గృహము) గల (ని) ఆకారస్తుపదేభావేపరితాపేపితామహే. నా. నా. నందతనయుఁడు = నందుఁ డనువానికిఁ గొమారుఁడు, అగుచున్, సాధు.....చారము, సాధు = చక్కనిది యగు, బృందావన = తులసీవనమునందు, హిత = అనుకూల మైన, ప్రచారము = సంచారము, ఒనరన్ = ఒప్పనట్లుగాన్ (బృంద యనురక్కసియొక్క శ్మశానమునందలిమృత్తికం బుట్టుటచే దీనికి నీపేరు కలిగె నందురు.) లలిత.....పుడు; లలిత = మనోహరమైన, వంశ = గానసాధన మైనవేణువును (పిల్లనగ్రోవి) కలాప = నెమలిపురియుం గలవాఁడు. (అగు) చిన్న శౌరికిన్ = (అయిన) బాలకృష్ణున కని యన్వయము.

శ్లేషానుప్రాణితోపమాలంకారము.

క॥ నీలాద్రివిభుఁడు భావిత

నీలాద్రివిభుండు భూరి ♦ నిజధైర్యులన

చ్చీలాద్రివిభుఁడు సదుదయ

లీలాద్రివిభుండు మహిఁ ద ♦ లిర్చే నధికుఁడై॥

40.

భావితనీలాద్రివిభుండు ; భావిత = ఉపాసింపఁబడిన, నీలాద్రివిభుండు = నీలపర్వతమందలిస్వామి గలవాఁడు, (జగన్నాథస్వామి యని యర్థము.) భూరి.....విభుండు = భూరి = అధిక మైన, నిజ = తనదియగు, ధైర్య = ధైర్యముచేతనును, లసచ్ఛీల = మంచినడవడిచేతనును, అద్రివిభుండు = మేరువు (మేరువుం బోలినవాఁడును.), సదు.....విభుండు = సదుదయలీలా = మంచియభివృద్ధి యనెడునుదయక్రియచేతను, అద్రివిభుండు = నూర్మండును, (ప్రతిదినము నుదయము నందుటచే నూర్మంబోలిన వాఁడని భావము. ఉదయశబ్దమునకు రాజపక్షమున నభివృద్ధి యని యర్థము.) (ని) అద్రయో ద్రుమ శైలాగ్రాః (అ) (అయిన) నీలాద్రివిభుండు = నరసింహరాయని ద్వితీయపుత్రుండు, అధికుండై = గొప్పవాండై, మహిక్ష = భూమియందు, తలిర్చె = వృద్ధిఁ జేందెను.

క॥ అమితకమలోదయంబై

యమితాబ్జప్రభవ మగుట ♦ నంబుధి దెగడన్

గొమరగిరిపురమునఁ దటా

కము నీలాద్రిప్రభుండు ♦ ఘనముగ నిలిపెన్॥ 41.

నీలాద్రిప్రభుండు, కొమరగిరిపురమునన్ = కొమరగిరిపట్టణమునందున్, అమితకమలోదయంబై = అమిత = పరిమాణములేని (అధికమైన) కమలోదయంబై = పద్మముల యుత్పత్తిగలదియై, (ఉదకములకు వాసస్థాన మని యేని యర్థము.) (ని) సలిలం కమలం జలం ; సహస్రపత్రం కమలం శతపత్రం కుశేశయం (అ) (లక్ష్మ్యుత్పత్తి గలదియై యని యర్థాంతరము.) (ని) కమలా శ్రీర్హరిప్రియా (అ) అమి.....వము = అమిత = మేరలేని, అబ్జ = తామరపువ్వులకున్, ప్రభవము = ఉత్పత్తిస్థానము. (చంద్రోత్పత్తిస్థాన మని యర్థాంతరము.) (ని) శంఖేధన్వంతరాచంద్రే పుంస్యజ్జన్మోబమంబుజే. నా. నా. అగుటన్ = కావుటచేత, అంబుధిన్ = సముద్రమును, తెగడన్ = నిరాకరించునట్లు, తటాకము = చెలువును, ఘనముగన్ = గొప్పగాను, నిలిపెన్ = త్రవ్వించెను.

సముద్రమున నేక కమలోదయ మయ్యెను (లక్ష్మీ యొక్కతెయి పుట్టెను.) ఈరాజు త్రవ్వించినచెలువునం దనేక కమలోదయ మయ్యెను. (జలములు పెక్కులుండెను) మఱియు సముద్రమునం దజ్జశబ్దార్థములు (చంద్రాదులు) కొన్నియె పుట్టెను. ఈకాసారమున నవి (పద్మములు) పెక్కులు పుట్టెను. కాన నిది సముద్రముం దిరస్కరించుచుండె నని భావము.

ఇందు సముద్రముకంటెఁ జెలువున నాధిక్యము స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేకాలంకారము ; అది శ్లేషసంకీర్ణము.

క॥ అ నీలలాద్రిప్రభునకు

సన్నుత కేసాంబయందు ♦ జనియించిరి సం

పన్నులు నరసన్నయు బు

చ్చన్నయు వెంకన్న చిన్న ♦ జనపాలుండు॥ 42.

సన్నుత = స్తోత్రము చేయఁబడినది.

సంపన్నులు = సంపదగలవారు. తక్కినది సుగమము.

చ॥ పొనరఁ దెనుంగురాయనికిఁ ♦ బుత్రులు గల్గిరి సేసమాంబయం
దనఘుండు మాధవప్రభుఁ డ ♦ హార్యసుధైర్యుండు వేంకటప్రభుం
డును ఘనుడైన చిన్ననృపుఁ ♦ డున్ సరసుం డగుచంద్రశౌరి జ
గ్గనృపుడు కృష్ణరాయఁ డధి ♦ కప్రతిభుం డగురంగశాయియు॥

తెనుంగురాయనికిన్ = ముప్పదియైదవ పద్యమునం జెప్పఁబడిన తెనుంగురాయ ప్రభువునకున్, పొనరన్ = ఒప్పవట్లుగన్, అనఘుండు = పాపము లేనివాఁడు, (అగు) మాధవప్రభుండు, అహార్యసుధైర్యుండు = పర్వతముం బోలిన మంచిధైర్యము గలవాఁడు, (ని) అహార్యధరపన్వతాః (అ) వేంకటప్రభుండును, ఘనుండు = ఉత్తముండు, వినచిన్ననృపుండున్, సరసుండు = విద్వాంసుండు, అగుచంద్రశౌరి, జగ్గనృపుండు, కృష్ణరాయండు, అధికప్రతిభుండు = ఎక్కువ బుద్ధి గలవాఁడు, అగురంగశాయియున్, పుత్తులు = కొమరులు, సేసమాంబయందున్, కల్గిరి = జన్మించిరి.

సీ॥ గురవరామేంద్రున ♦ కిరువురు సతులు భ

ద్రాంబికయును లచ్చ ♦ మాంబ యనఁగ

సం ద్రగమహిషికి ♦ నందనుల్ మాధవ

ప్రభుండు లక్ష్మీపతి ♦ రామరాయఁ

డనఁగ మువ్వురు గల్గి ♦ రాద్వితీయద్వితీ

యకుఁ గల్గె సుతుండు సీ ♦ తన్న యనఁగ

సం దగ్రజుఁడు పాండ ♦ వాగ్రజుఁ డట్లుగ
 సత్యధర్మక్షమా ♦ సహితుఁ డగుచు
 నవనిఁ గలపద్మనాయకు ♦ లందు నిరుప
 మానవిఖ్యాతి నలరారె ♦ మానధనుఁడు
 గురవరాయతనూజుండు ♦ సరసవచన
 పన్నగవరుండు మాధవ ♦ ప్రభువరుండు॥

44.

గురవరాఢేంద్రునకుఁ = గురవరాయప్రభువునకుఁ, భద్రాంబికయును, లచ్చ
 మాంబ, అనఁగన్ = అనునట్టి, ఇరువురుసతులు = ఇద్దఱు భార్యలు, కలరు = ఉండిరి.
 అందుఁ = వారిలో, అగ్రమహిషికిన్ = పెద్దభార్యకుఁ (ని) కృతాభిషేకామహిషీ
 భోగిన్యోగ్యాన్యపస్త్రీయః (అ) మాధవప్రభుఁడు, లక్ష్మీపతి, రామరాయఁడు, అ
 నఁగన్ = అనునట్టి, మువ్వరు, నందనుల్ = ముగ్గురుతనయులు, కల్గిరి = జన్మించిరి, ఆద్వి
 తీయద్వితీయకుఁ = ఆ రెండవ భార్యకుఁ, సీతన్న, అనఁగన్, సుతుఁడు = పుత్తుఁడు,
 కల్గెఁ = పుట్టెను, అందుఁ = ఆ పుత్తులలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు, గురవరాయ
 తనూజుండు = గురవప్రభుపుత్తుఁడును, (అగు) మాధవప్రభువరుండు, మానధనుఁడు =
 చిత్రాన్నత్యమే సాముగ గలవాఁడును, సరసవచనపన్నగవరుండు = మనోహర మైన
 మాటలచేత శేషుఁడును, వాగ్ధోరణిచే శేషుం బోలినవాఁడని యర్థము.

పాండవాగ్రజుఁడట్లుగఁ = ధర్మరాజువలె, సత్య.....హితుఁడు ; సత్య =
 నిజమతోడను, ధర్మ = సత్కర్మములతోడను, క్షమ = ఓరుపుతోడను, సహితుఁడు =
 కూడినవాఁడును, అగుచుఁ, అవనిఁ = పుడమియందుఁ, కలపద్మనాయకులందుఁ =
 ఉన్న వెలమవారియందుఁ, నిరుపమానవిఖ్యాతిఁ = సాటిలేని ప్రసిద్ధితోఁ, అలరా
 రెఁ = ప్రకాశించెను.

చ॥ అతనికి రంగమాంబకుఁ గు ♦ లాద్రులరీతి జనించి రాత్మజుల్
 స్తుతమతి గుర్వశౌరియు య ♦ శోనిధి. తిర్మలరాయఁ డార్యస
 మ్మతుఁ డగువెంగళన్న స్వప ♦ మాన్యుఁడు రామవిభుండు తిర్మల
 క్షీతిపతి వేంకటప్రభుఁడు ♦ శ్రీనిధి తిమ్మనృపాలమౌళియుఁ॥ 45.

అతనికిన్ = ఆమాధవరాయనికిని, రంగమాంబకుఁ, స్తుతమతి = స్తోత్రము చే
 యబడినబుద్ధిగల, గుర్వశౌరియుఁ, యశోనిధి = కీర్తికిస్థానము (అగు) తిర్మలరా

యఁడు, ఆశ్వసమ్మతుఁడు = పెద్దల కనుకూలుఁడు, అగువెంగళన్న, సృపమాన్యుఁ
డు = రాజులకుం బూజ్యుఁడు, (అగు) రామవిభుండు, తిగ్మలక్ష్మీతిపతి, వేంకటప్ర
భుఁడు, శ్రీనిధి = లక్ష్మీకి వాసస్థానమైన, తిమ్మస్పృపాలమాళియుఁ = తిమ్మరాయశ్రే
ష్ఠుఁడును, ఆత్మజుల్ = పుత్తులు, కులాద్రులరీతిఁ = కులపర్వతములరీతిం బోలినరీతి
చేతను, (కులాద్రులువలె ననియర్థము.) జనించిరి = పుట్టిరి.

గీ॥ అలఘువిభవుఁడు దెనుఁగురా ధ యనికుమారు

లందు సౌందర్యవిజితార ధ విందబాణుఁ

డగుచు నకలంకకీర్తిచే ధ సతిశయిల్లె

మాధవనిభుండు మాధవ ధ ట్మవిభుండు॥

46.

తెనుంగురాయనికుమారులందున్, మాధవనిభుండు = విష్ణువుతో సదృశుఁడు,
మాధవఠ్మవిభుండు = మాధవభూషాలుఁడు, అలఘువిభవుఁడు = గొప్పసంపద గలవాఁ
డును, సౌం—ణుడు = సౌందర్య = చక్కఁదనమున, విజిత = ఓడింపఁబడిన, అరవిం
దబాణుఁడు = మన్మథుఁడు గలవాఁడును, (అరవిందబాణుఁడు = తామరపూవులు
బాణములుగాఁ గలవాఁడు) (ని) అరవిందమహోకంచమాతంచనవమల్లికానీలోత్పలం
చపంచైతేపంచబాణస్యసాయకాః॥ (ఆ) అగుచున్, అకలంకకీర్తిచేఁ = స్వచ్ఛ
మైఃకీర్తిచేఁ, సతిశయిల్లెఁ = గొప్పవాడయ్యెను.

సీ॥ నాఁడుగా పెనుఁబాఁప ధ తేఁడు దాఁ దలయెత్తి

నిజభోగినీభోగ ధ నిష్ఠుఁ డయ్యె

నాఁడుగా దిక్కరీం ధ ద్రంబు లిచ్చారీతి

నలవశానుగతిచే ధ మెలఁగుచుండె

నాఁడుగా కూర్మితోఁ ధ గ్రీడావినోదంబు

గైకొనియెను వృద్ధ ధ కమతవిభుఁడు

నాఁడుగా కిటిరాజు ధ పోడిమిఁ దనప్రియు

రాలితో సుఖలీలఁ ధ దేలుచుండె

ధర్మపరిపాలనమున సం ధ తనము గలిగి

తనదుభుజపీఠమున వసుం ధ ధర వహించి

తెనుఁగురాయనిమాధవా ♦ వనివిభుండు

దృఢబలపరాక్రమోన్నతి ♦ నేలుచుండె॥

47.

తెనుఁగురాయనిమాధవావనివిభుండు = తెనుఁగురాయనికిం బుత్తుఁడైనమాధవా
వభూషాలుఁడు, తనదుభుజపీఠమునకు = తనబాహు వనుపీఠయందుకు, వసుంధరకు =
భూమిని, వహించి = ధరించి, ధర్మపరిపాలనమునకు = న్యాయపరిపాలనచేతను, సంత
సము = సంతోషము, కలిగి = పొంది, దృఢ.....న్నతికు; దృఢ = అధికమైన,
బల = శక్తిచేతనును, పరాక్రమ = శౌర్యముయొక్క, ఉన్నతికు = అధిక్యముచేతను
ను, ఏలుచుండెన్ = (భూమిని) పాలించుచుండఁగాకు, నాఁడుగా = ఆయన రాజుగ
నున్నపుడే కదా, పెనుఁబాఁపతేఁడు = గొప్పవాఁడగుసర్పరాజు, తాకు = తాను,
తలయెత్తి = శిరసునెత్తి, మున్ను బరువుండుటచే శిరసునెత్తవలనులేదయ్యె. ఇప్పుడది
లేదు గావున నెత్తెననిభావము. నిజ...ఘోఁడు = నిజ = తనవారగు, భోగినీ = నాగకాం
తలతోడి, భోగనిష్ఠుఁడు = సుఖమునొందుటయందు నాసక్తిగలవాఁడు, అయ్యెకు;
నాఁడుగా = అస్పృఁడే కదా, దిక్కరీంద్రంబులు = దిక్కుల నుండునేనుఁగులు, శ్లో॥ ఐరా
వతఃపుండరీకోవాసునఃకుముదోంజనఃపుష్పదంతస్సార్వభౌమస్సుప్రతీకశ్చద్విగ్ధభాః॥ అ.
ఇచ్చారీతికు = కోరికనుం దగినట్టిరీతిచేత, వశానుగతిచేకు = వశ = ఆఁడేనుఁగులయొ
క్క (ని) కరిణీధేనుకావశా (అ) అనుగతిచేన్ = అనుసరించి పోవుటచేకు, మెలఁ
గుచుండెకు = విహరించుచుండెను. నాఁడుగా = ఆకాలముననే కదా, వృద్ధకమతవి
భుఁడు = ముదుసలితామేటితేఁడు, కూర్మితోకు = భార్యతోకు, (ఇష్టముతో నని
యు నర్థము.) కూర్మశబ్దముమీఁద స్త్రీత్వవివక్షయందు జీవత్వయము రాఁగాఁ
గూర్మి యనియును హ్రీస్వము రాఁగాఁ గూర్మి యనియు నిష్పన్న మయ్యె. క్రీడావి
నోదంబు = విహారమందలి నేడుకను, కైకొనియెకు = పొందెను. నాఁడుగా = ఆకాల
మందే, కిటిరాజు = ఆదివరాహమూర్తి, తనప్రియురాలితోకు = తనభార్యతో, పోడి
మిన్ = చక్కదనముతో, సుఖలీలకు = సుఖమైనక్రీడచేతను, తేలుచుండెకు = తృప్తి
సెందుచుండెను.

శేషుఁడు నాదికూర్మము దిగ్దజములు మొదలగునవి భూమిని మోయుచుండె నని
పురాణములు చెప్పుచున్నవి. కాఁబట్టి యవి యెల్లకాలము భూమిని వహించుటచే
సుఖము చెందుట కవకాశము లేదయ్యె. ఇప్పు డీమాధవరాయప్రభువు భూమండలము
ను దనభుజముమీఁద ధరించుటచే మున్ను భూమిని వహించినవియెల్ల విశ్రాంతి గలిగి
సుఖము సెందుచుండె ననితాత్పర్యము. ఈప్రభు వెల్లవారికి సుఖము గలుగునట్లు తన
బాహుబలమున భూమి నాజ్ఞించి న్యాయమునఁ బాలించె ననిఫలితము.

క॥ చటులతరవిజయధాటీ

పటుపటహాథమన్ని నాద ♦ పరికంపితది

క్తటకుటిలారిబలుఁడు వేం

కటపతిరాయఁడు దనర్చు ♦ ఘనవిక్రముఁడై॥

48.

చటుల.....బలుండు, చటులతర = మిక్కిలివడిగల, విజయ = జయార్థమైన, ధాటీ = దాడియందలి, పటు = దృఢమైన, పటహా = తప్పెటలయొక్క, థమన్ని నాద = థమథమలాడు చున్న ధ్వనిచేతను, పరికంపిత = వణకింపబడిన, దిక్తట = దిక్కులయందలి, కుటిల = చెడుస్వభావముగల, అరిబలుఁడు = శత్రువులయొక్క సైన్యములు గలవాఁడు, (అగు) వేంకటపతిరాయఁడు, ఘనవిక్రముఁడై = ఎక్కువ పరాక్రమము గలవాఁడై, తనర్చున్ = ప్రకాశించును.

క॥ క్రొన్నెలకన్ననుబున్నమ

వెన్నెలకన్ననుశరాళి ♦ వెన్నులకన్నన్

వన్నెలఁజెన్నలరారెం

జిన్నారాయగ్రగణ్యు ♦ చిరకీర్తిధరన్॥

49.

చిన్నారాయగ్రగణ్యుచిరకీర్తి = శ్రేష్ఠుఁడైనచిన్నారాయనియొక్క శాశ్వతమైనపొగడ్త, ధరన్ = భూమియందున్, క్రొన్నెలకన్నను = క్రొత్త కప్పురముకంటెను, పున్నమవెన్నెలకన్నను = పున్నమనాటి చంద్రకాంతికంటెను, శరాళివెన్నులకన్నన్ = తెల్లుగుంపులయొక్క పువ్వులకంటెనును, వన్నెలన్ = (తెల్లని) కాంతులతోన్, చెన్నలరారెన్ = ప్రకాశించెను. (వన్నెలచెన్ను = (తెల్లని) కాంతులయొక్కయందముచేతను. తృతీయార్థమునబ్రథమ. అలరారెన్ = ప్రకాశించె ననియేని చెప్పం దగు.)

గీ॥ పద్మనాయకసత్కులా ♦ భరణ మగుచు

నిలబుధులఁ బ్రోచి ఖిలపజ్జీ ♦ గలమదంబు

డిందుపడఁ దుగించి భూజనా ♦ నంద మెనయ

రామవిభులీల నేతె నా ♦ రామవిభుఁడు॥

50.

ఆరామవిభుఁడు = ఆచిన్నారాయనితమ్ముఁ డగురామచంద్రప్రభువు, పద్మనా
యకసత్కులాభరణము = వెలమవారిది యగుమంచివంశమున కలంకారము, అగుచున్,
బుధులన్ = విద్వాంసులను, ప్రోచి = రక్షించి, ఖలపజ్జి = దుర్జనసముదాయమున,
కలమదంబు = ఉన్నగర్వము, డిందుపడన్ = పోవునట్లు, త్రుంచి = సంహరించి, భూ
జనానందము = భూమియందలి జనులసంతోషము, ఎనయన్ = అభివృద్ధి పొందఁగా,
రామవిభులీలన్ = దశరథపుత్తుఁ డగురామునివిలాసము వంటివిలాసముతో, ఇలన్ =
భూమిని, ఏలెన్ = పాలించెను; ఇందు రామునివిలాసము వంటివిలాసముతోఁ బాలిం
చె ననిచెప్పటచేఁ బద్మనాయకాదిపదములు శ్లేషచే రామునకు నన్వయించును.

(రామఁడు) పద్మనాయకసత్కులాభరణము = సూర్యవంశమున కలంకార
ము, అగుచున్, బుధులన్ = దేవతలను, ప్రోచి = రక్షించి, (ని) జ్ఞాత్పచాన్ద్రసురా
బుధాః (అ) ఖలపజ్జిగలమదంబు = ఖల = జనస్థానవాసి యగురావణునిసేనానా
యకుఁ డైనఖరుఁ డనురాక్షసునియొక్కయు, (ఇచ్చట ర, ల, ల క భేదము.) పజ్జి
గళ = రావణునియొక్కయు, మదంబు = గర్వము, డిందుపడన్ = అణఁగునట్లు, త్రుం
చి = వారిద్దఱనుసంహరించి, భూజన్ = సీతను, ఆనందము = సంతోషము, ఎనయన్ =
పొందుచుండఁగా,

ఇలన్ = భూమిని, ఏలెన్ = పాలించెను.

మున్ను సూర్యవంశాలంకారమై దేవతల రక్షింప ఖరుఁడు రావణుఁడు మొదల
గురక్కసులం జంపి సీత కానంద మతిశయింపఁగా రామవిభుఁడు భూమిం బాలించె
ను. ఈరామవిభుఁడును వెలమవారికులమున కలంకారమై విద్వాంసుల రక్షించి భూమి
జనులకు సంతోషము గల్గ రామునిలీలతోఁ బాలించె ననితాత్పర్యము.

శ్లేషాలంకారము.

47 వ పద్యమునం జెప్పఁబడినచంద్రశౌరియే యిచట రామశౌరియని చెప్పఁ బడి
యె. ముందుపద్యమునఁ జెప్పఁబడురామచంద్రశౌరియు నీయనయె. కావున వెనుకటి
చంద్రశబ్దము నిచట రామశబ్దమునుగూడ నామైకదేశన్యాయమున రామచంద్రశౌరినే
చెప్పుచున్న వని సందర్భమున గ్రహింపం దగును.

క॥ ఆరామచంద్రరాయధ

రారమునిదేవి యింది ♦ రాదేవి యనం

గా రుచిరరూపసంపదు

దారగుణకదంబ తిమ్మ ♦ మాంబ చెలంగున్ ||

51.

ఆరామ... దేవి = పైనఁజెప్పఁబడినరామచంద్రభూపాలునిభార్యయు, రుచి... కదంబ, రుచిర = మనోహరమైన, రూపసంపత్ = ఎక్కువచక్కఁదనమును, ఉదారగుణకదంబ = గొప్పగుణములసముదాయమును గలదియు (అగు) తిమ్మంబ, ఇందిరాదేవియనంగా = లక్ష్మీదేవితె, చెలంగున్ = ప్రకాశించును.

మ॥ నిరతంబుం కులదైవతం బనుచుఁ గుం ♦ తీమాధవుం గొల్చి ను
స్థిరతం పీతపురాధిరాజ్యవిలస ♦ త్సింహాసనాధ్యాసియై
కరముల్ మోడ్చుచు మన్నెపుందొరలవ ♦ గ్గంబాజ్ఞలో వర్తిలన్
సిరితో నేలెఁ దెనుంగురాయసుతుఁ డౌ ♦ శ్రీజగ్గరాయండిలన్ || 52.

తెనుంగురాయసుతుఁడు = తెనుంగురాయప్రభునికుమారుఁడు, శ్రీజగ్గరాయండు, నిరతంబు = ఆసక్తిగలుగునట్లు, కులదైవతంబు = వంశపరంపరచేఁ బూజింపఁబడుదైవము, అనుచున్, కుంతీమాధవున్ = పీతికాపురమునందలి కుంతీమాధవస్వామిని, (ఈస్వామి కుంతి యనునింతిచేఁ బ్రతిష్ఠితుఁడు గాన నీపేరు గలిగె నందురు.) కొల్చి = సేవించి, సుస్థిరతన్ = మిక్కిలిస్థైర్యముతో, పీత.....ధ్యాసియై, పీతపుర = పీతికాపురసంబంధమైన, అధి = అధికమైన, రాజ్య = ప్రభుత్వముయొక్క, విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, సింహాసన = సింగపుంగద్దెను, అధ్యాసియై = ఎక్కినవాడై, మన్నెపుందొరలవగ్గంబు = (సన్మానించి తా నిచ్చినభూభాగముల ననుభవించువారిసముదాయము.) కరములు = హస్తములనా, మోడ్చుచున్ = ముకుళించుచున్, దోసి లాగి యనియర్థము. ఆజ్ఞలోన్ = (తన) ఆనతియందు, వర్తిలన్ = మెలఁగుచుండఁగాను, సిరితోన్ = సంపదతో, ఇలన్ = భూమిని, ఏలెన్ = పాలించెను.

సీ॥ అలికాక్షుకనువెచ్చ ♦ నంటనిరతిరాజు

గురుశాప మొందని ♦ కువలయాప్తుఁ

డనిలోనఁ దొడరి బొం ♦ కనిధర్మజుం డబ్బి

లోన మునుఁగనిమం ♦ థానశిఖరి

కుండమార్పుగ నిచ్చు ♦ కొననికానీనుండు

బంధనం బొందని ♦ సింధురాజు

స్వారాజ్యభోగంబు ♦ వాయనిసురభర్త

పండభావంబు గాం ♦ చనికిరీటి

చారురూపకళాసత్య ♦ ధీరభావ

వితరణగభీరతాభోగ ♦ విక్రమముల

నీతఁ డన భూతలమున వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచెఁ

దెనుఁగురాయనికృష్ణరా ♦ యన్మపమాళి॥

53.

తెనుఁగురాయనికృష్ణరామన్మపమాళి = తెనుఁగురాయనిమారుఁ డగుకృష్ణరా
యప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, చారు.....విక్రమములక = చారురూప = సుందర మైనయాకార
ముచేతను, కళా = విద్యలచేతను, సత్య = నిజము (పల్కుట) చేతను, ధీరభావ =
బుద్ధిస్థైర్యముచేతను, వితరణ = దానముచేతను, గంభీరత = గాంభీర్యముచేతనును, (సు
ఖదుఃఖములం దెలుపువికారములు లేకుండుట) భోగ = సుఖాచుభవముచేతను, విక్రమ
ములక = పరాక్రమముచేతను, ఈతఁడు = ఈకృష్ణరాయప్రభువు, (వరుసగా) అలి
కాక్షుకనువెచ్చక = శివునికంటెపెట్టను, అంటనిరతిరాజు = స్పృశింపనిమన్మథుఁడును,
గురుశాపము = ఒజ్జ యైనబృహస్పతివలనిశాపమును, ఒందనికువలయాత్తుఁడు = పొందని
చంద్రుఁడును, అనిలోకక = యుద్ధమునందుక, తొడరి = యత్నించి, బొంకనిధర్మ
జుండు = అన్యతమాడని ధర్మరాజును, అట్టిలోక = సాగరమునందున్, మునుఁగనిమం
థానశిఖరి = మునుఁగనికవ్వపుఁగొండయు, పండమార్పుగక = ఒకటిఁ బుచ్చికొని మఱి
యొక టిచ్చుట యగునట్లు, ఇచ్చుకొననికానీనుండు = దానముచేయని కర్ణుఁడును,
(కన్నెకొడుకు కానీనుండు) (ని) కానీనకన్యకాజాతః (అ) బంధనంబు = కట్టు
ను, (నేతువు) ఒందనిసింధురాజు = పొందనిసముద్రుఁడు, స్వారాజ్యభోగంబు = స్వ
గ్గసంబంధమైన సుఖమును, పాయనిసురభర్త = విడువనియింద్రుఁడు, పండభావంబు =
నపుంసకత్వమును, కాంచనికిరీటి = అనుభవించనియర్జునుఁడును, అనక = అనునట్లు, భూ
తలంబునక = భూమియందు, ప్రఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెక = పొందెను.

మన్మథుఁడు మిగులఁజక్కనివాఁడ కాని మున్ను దేవతలప్రార్థనచే నీశ్వరునకుఁ
బాఝతిం గూర్చి యత్నించి నపు డాయననేత్రాగ్ని చేఁ గాల్పబడెను. చంద్రునకుఁ
గళాసమృద్ధి కలదు; గాని యొకనిమిత్తముచేఁ గురుశాపము నొందెను. ధర్మరాజు
సత్యము పల్కువాఁడ కాని యుద్ధమున నొకపుడు గురునితో నన్యత మాడెను. మం
దరపర్వతము స్థిరమైనదే కాని సముద్రమును మఱించు నపు డది మునిఁగెను. దానము

నం గర్భుఁడు మిగులఁ బ్రసిద్ధుఁడ కాని యింద్రునకుం గవచకుండలము లిచ్చునపు డా తనివలన శక్తింగొని మఱి యిచ్చెను. సముద్రుఁడు మిగుల గంభీరుఁడు ; (అతనిలోతు నేవారు నెఱుంగ రనిభావము.) గానిలంకాప్రయాణమున రామునిచే బంధింపఁబడెను. ఇంద్రుఁడు మిగుల సుఖానుభవము గలవాఁడ కాని వృత్రాసురుని జంపినపుడు స్వర్గప దమునుండి భ్రష్టుఁ డాయెను. అర్జునుఁడు మిగులఁ బరాక్రమవంతుఁ డైనను స్వర్గము న నున్నపు డూర్వాసి యిచ్చినశాపమునఁ గొంతకాలము నపుంసకుఁ డయ్యెను. ఇట్లు పైవారియందు గుణములు దోషములు కలసి యుండెను. మన్మథుఁడు మొదలగువారి యందుఁ గలచక్కఁదనము మొదలగునవి యీరాజునందును గలవు ; గాని వారియం దుఁ గలదోషములు లేవని తాత్పర్యము.

ఇందు రాజునకును మన్మథుఁడు మొదలగువానికిని జక్కఁదనము మొదలగువా నిచే సామ్యమును, శివునికంటిమంట నంటమి మొదలైనవానిచే వైలక్షణ్యమును స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేకాలంకారము.

గీ॥ అమరఝరి నిందునందుల ♦ నపహసించె

రహిఁదెనుఁగురాయసుతుఁ డగు ♦ రంగశాయి

నరవరునికీర్తి తద్దైర్య ♦ గరిమ గెలిచె

నవివరము తత్ప్రతాప మ ♦ య్యవినిమించె॥ 54.

తెనుంగురాయసుతుఁడు = తెనుంగురాయనికన్యపుత్రుఁడు, అగురంగశాయిసర వరునికీర్తి = అంగురంగరాయప్రభువుయొక్కయశము, అమరఝరి = అకాశగంగను, ఇందునందుల = చంద్రునిని, (శివునివాహనమైన) వృషభమునును, రహి = బాగు గాను, గెలిచె = జయించెను. (మిగులస్వచ్ఛ మైనకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము.) త ద్దైర్యగరిమ = ఆయన ధైర్యముయొక్కగొప్పతనము, అవివరము = (పర్వతములలోశ్రే ష్ఠ మైనదానిని) మేరుపర్వతమునును, దత్ప్రతాపము = ఆయనతేజము, అయ్యవి = (ఆ + అవి అయ్యవి) ప్రసిద్ధుఁ డగుసూర్యునిని, మించె = అతిశయించెను. (ని) అ వయశ్యైలమేషార్హాః (అ) (ధైర్యముచే మేరువును, బ్రతాపముచే సూర్యుని నీప్రభు వు జయించె ననియర్థము.)

క॥ వారలలోపల సగ్రిజుఁ

డై రాజిలుచున్నమాధ ♦ వాధిపునకుఁ దే

వేరులు సిరిధరణియుఁబలె

నై రొగి జానకియుఁ గోన ♦ మాంబామణియున్ || 55.

వారలలోపలన్ = పైనఁజెప్పినతెనుఁగురాయనిపుత్తులలో, అగ్రజుఁడు = పెద్ద వాఁడు, ఐ, రాజిలుచున్నమాధవాధిపునకున్ = ప్రకాశించుమాధవరాయప్రభువునకు, (మాధవాధిపునకున్ = విష్ణునకున్) సిరిధరణియుఁబలెన్ = లక్ష్మీదేవివలెను, భూదేవి వలెను, జానకియున్, కోనమాంబామణియున్, దేవేరులు = భార్యలు, ఒగిన్ = క్రమ ముగా, ఐరి ;

ఉపమాలంకారము.

చ॥ అతనికి జానకీతరుణి ♦ యందు జనించెఁ దెనుంగురాయభూ

పతి రహిఁ గోనమాంబ యను ♦ భామినియందు జనార్దనాహ్వా

క్షితిపతి పుట్టె నందుఁ జర ♦ కీర్తియు సద్విజయదైవభక్తియ

ద్భుతభుజశక్తి ధర్మరతిఁ ♦ బూనెఁ దెనుంగునృపాలుఁ డున్నతిన్ ||

అతనికిన్ = ఆమాధవరాయప్రభువునకున్, జానకీతరుణియందున్ = జానకి యను భార్యయందున్, రహిన్ = బాగుగాను, తెనుంగురాయభూపతి, జనించెన్ = పుట్టెను. కోనమాంబ యనుభామినియందున్ = కోనమ్మ యనుభార్యయందున్, జనార్దనాహ్వా యక్షితిపతి = జనార్దనుఁ డను పేరు గలప్రభువు, పుట్టెన్ ; అందున్ = ఆయిద్దఱలోన్, తెనుంగునృపాలుఁడు, చిరకీర్తియున్ = స్థిరమైన పొగడికయును, సద్విజయదైవభక్తి = మంచిబ్రాహ్మణులందు దేవతలందు ననురాగమును, అద్భుతభుజశక్తి = ఆశ్చర్యకరమైన చాహుబలమును, ధర్మరతిన్ = సత్కార్యములయం దాసక్తిని, ఉన్నతిన్ = గొప్పత నముతో, పూనెన్ = ధరించెను.

ఆమాధవరాయనికిఁ బెద్దభార్యయం దొకకొమరుఁడును రెండవభార్యయం దొక కొమరుఁడును గలిగెననియు నందుఁ బెద్దకుమారుఁడు కీర్తియు దేవబ్రాహ్మణభక్తియుఁ గల్గి ధర్మసత్తుఁడై వర్తిల్లె ననియుం దాత్పర్యము.

మ॥ రణకోలాహలగర్జితాహితభటా ♦ భ్రశేణియుంఝూప్రిసా

రణమై వైరిసగంధసింధురథరా ♦ ధర్మసదంభోభిజ్ఞం

భణమై ద్విదహరాభిమానతిమిర ♦ బద్ధప్రిచంఛోసరిం

ఖణమై యొప్పుజనార్దనాధిపభుజా ♦ గ్రస్థోగ్రిఖడ్గం బనిన్ ||

57.

జనార్ద...ఖడ్గంబు = జనార్దనాధిప = జనార్దనుఁ డను పేరుగలప్రభువుయొక్క, భుజాగ్ర = చేతియందు, స్థ = ఉన్న, ఉగ్ర = భయంకరమైన, ఖడ్గంబు = కత్తి, అనిక = యుద్ధమునందుక, రణ.....ప్రసారణము; రణ = యుద్ధమునందు, కోటా సాల = కేకలనెడు, గర్జిత = ఉలుములుగల, అహితభట = శత్రుపైనికులనెడు, అభ్ర = మేఘములయొక్క, శ్రేణి = సముదాయమునకుక, ఝంఝాప్రసారణము = గాలియొ క్కసంచారము, వి, వైరి.....జృంభణము; వైరి = పగవారియొక్క, సగంధ = మద ముతోఁగూడిన, సింధుర = గజములనెడు, ధరాధ్ర = పర్వతములయొక్క, ధ్వంస = నాశము చేయుటయందు, దంభోళిజృంభణము = వజ్రాయుధవికాసము, వి, ద్విద్దహ... ఖణమై, ద్విట్ = విరోధులయొక్క, దహర = హృదయమునందలి, అభిమాన = గర్వము నెడు, (బలైశ్వర్యాదులచేఁ దాను గొప్పవాఁడ ననుకొనుట గర్వము) తిమిర = అంధ కారమునకు, బ్రీధ్న = సూర్యునియొక్క, ప్రచండ = తీక్షణమైన, ఉస్రి = కిరణముల యొక్క, రింఖణమై = ప్రసారమై, ఒప్పక = పరీకాశించును.

మాధవరాయనిద్వితీయపుత్త్రిఁ డగుజనార్దనరాయనిఖడ్గము యుద్ధమునందుఁ గేక లనునులుములు గలపగవారిబట్లను వాయువు మేఘములంబోలెఁ దటమె ననియును శత్రులమదగజములను వజ్రము కొండలంబోలె నకింపఁజేసె ననియును బగవారిగర్వము ను సూర్యకాంతి చీకటింబోలె నివారింపె ననియుఁ దాత్పర్యము.

ఇందు ఖడ్గమునందు వాయుత్వము మొదలైన వారోపించుటకు శత్రువులయందు మేఘత్వారోపణము మొదలగునవి కారణము లగుటచే మాలారూపమైన పరంపరితరూ పకాలంకారము.

క॥ హరిశౌర్యఁ డాజనార్దన

ధరణీపతి గనియె సుతుల ♦ ధత్తాంబికయం

గురువిభవజిష్ణువిష్ణున్

వరు వేంకటకృష్ణరాయ ♦ వసుధారమణున్॥

58.

హరిశౌర్యఁడు = సింహపరాక్రమముగలవాఁడు, (ని) యమానితేంద్రచంద్రా ర్కవిష్ణుసింహంశువాజిషు శుకాహికపిభేకేషుహరిన్నాకపితేత్రిషు (అ) ఆజనార్దన ధరణీపతి = ఆజనార్దనప్రభువు, ధత్తాంబికయందుక, ఉరువిభవజిష్ణుక, ఉరువిభవ = గొప్ప యైశ్వర్యముచేతను, జిష్ణుక = ఇంద్రుని (బోలింవారిని) విష్ణుచ్ఛవరుక = విష్ణు రాయనిని, వేంకటకృష్ణరాయవసుధారమణున్ = వేంకటకృష్ణరాయఁ డనుపేరు గల పుడమి తేనినిని, సుతులక = కుమారులను, కనియెక.

క॥ ఆ రామచంద్రరాయ

త్మోరమణుఁడు తిమ్మపూంబి ♦ కారత్నమునం
దారూఢయశుని మాధవ

భూరమణుని నారసింహ ♦ భూవిభుఁ గనియెన్॥ 59.

ఆ రామచంద్రరాయత్మోరమణుఁడు = ఆరామచంద్రరాయప్రభువు, తిమ్మాంబికారత్నమునందున్ = శ్రేష్ఠురా లగుతిమ్మాంబయందున్, ఆరూఢయశునిన్ = ప్రసిద్ధ మైనకీర్తిగల, మాధవభూరమణున్ = మాధవరాయనిని, నారసింహభూవిభున్ = నరసింహరాయనిని, కనియెన్.

సీ॥ రామచంద్రావనీ ♦ రమణున కనుజుడై

పరఁగుకృష్ణారాయ ♦ నరవరుండు

సర్వమాంబికయందుఁ ♦ జతురుల వేంకట

రాయవిభుఁ దెనుంగు ♦ రాయఘనుని

గనియె నం దగ్గిజుం ♦ డనుపమబలధైర్య

శౌర్యగాంభీర్యసౌం ♦ దర్యకలితుఁ

డగుచు నర్థజనాళి ♦ కమరభూజంబన

దాతృత్వమహిమ వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

రెండవకుమారుఁ డలరె ను ♦ ద్దండశక్తి

రెండవ కుమారుఁ డనఁగఁ గో ♦ దండముక్త

చండకాండప్రకాండవి ♦ ఖండితారి

మండలుం డిద్దవై భవా ♦ ఖండలుండు॥

60.

రామచంద్రావనీరమణునకున్ = రామచంద్రనామము గలప్రభువునకున్, అనుజుఁడు = తమ్ముఁడు, వి, పరఁగుకృష్ణారాయనరవరుఁడు = ఒప్పెడుకృష్ణారాయప్రభువు, సర్వమాంబికయందున్, చతురులన్ = నేర్పరులను, వేంకటరాయవిభునిన్, తెనుంగు రాయఘనునిన్, కనియెన్ ; అందున్ = ఆయిద్దఱలో, అగ్రజుండు = శ్రేష్ఠుఁడు, అనుపమ.....కలితుఁడు, అనుపమ = సాటిలేని, బల = శరీరశక్తితోడను, శౌర్య = పరాక్రమముతోడను, గాంభీర్య = గంభీరతతోడను, సౌందర్య = చక్కఁదనముతోడను,

కలితుఁడు = కూడుకొన్నవాఁడు, అగుచున్, అర్థిజనాళికిన్ = యాచకజనసముదాయమునకున్, కల్పభూజంబనన్ = కల్పవృక్షమనునట్లు, దాతృత్వమహిమన్ = దానముయొక్కగొప్పతనముచేన్, విఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచెన్ = పొందెను. రెండవకుమారుఁడు, కోదండ.....మండలుండు, కోదండ = ధనుస్సునుండి, ముక్త = విడువఁబడిన, చండ = తీక్షణమైన, కాండప్రకాండ = ప్రశస్తమైనబాణములచేతను, విఖండిత = ముక్కలు చేయఁబడిన, అరిమండలుండు = శత్రుసముదాయముగలవాఁడును, ఇద్ధ.....ఖండలుండు; ఇద్ధ = దీప్తమైన, వైభవ = సంపదచేత, అఖండలుండు = ఇంద్రుఁడును, (ఇంద్రుంబోలినవాడనియర్థము.) (అయి) ఉద్దండశక్తిన్ = గొప్పశక్తిచేతను, (శక్తి కుమారస్వామియాయుధమును, శరీరబలమును) రెండవకుమారుఁడనఁగన్ = మఱియొకకుమారస్వామివలె, అలరెన్ = ప్రకాశించెను.

ఉపమాలంకారము.

క॥ ఆరామచంద్రరాయకు

మూరులు సమరమున హరికు ♦ మూరులు లీలన్

మూరులు చిరభూతిం గా

మూరులు దానమున రవికు ♦ మూరు లరయఁగాన్॥

ఆరామచంద్రరాయకుమారులు, అరయఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్, సమరమునన్ = పోరియందున్, హరికుమారులు = అర్జునులు; (సింహపుంబిల్లలనియేనియర్థము) లీలన్ = విలాసములందున్, మూరులు = మన్మథులు; చిరభూతిన్ = శాశ్వతైశ్వర్యమునందున్, కామూరులు = శివులు; దానమునన్ = ఈవియందున్, రవికుమారులు = కర్ణులు; (అగుదురు) ఉల్లేఖాలంకారము.

వ. అందు

సీ॥ ఉరమందుఁ జేర్చక ♦ చరమాంగమునఁ జేర్చు

కొనునల్లదాసరిఁ ♦ గూడ నేల

బహుమదోన్మత్తతఁ ♦ బ్రబలి మే నెఱుంగని

యాశాంతకరులస ♦ ఖ్యం బ చేల

పటుభోగినులఁ గూడి ♦ కుటిలవృత్తిఁ జరించు

నలభుజంగాధిపు ♦ చెలిమి యేల

కదలలేక మహాశ్మః ♦ హృదయాప్తి జడతఁగై

కొనునహార్యాభితో ♦ నెనయ నేల

యనుచుఁ గమతహరిద్విర ♦ దాధినాథ

కులగిరులకూటములు రోసి ♦ లలితరాగ

సుగుణసద్వృత్తవిమలాత్మ ♦ శోభి మాధ

వాధిపుభుజంబున వసించె ♦ నవనికాంత॥

62.

అవనికాంత = భూమి యనుస్త్రీ, ఉరమునందున్ = భుజమధ్యమునందున్, చే
 ర్పక = కూర్పక, చరమాంగమునన్ = వీపునందున్, చేర్చుకొనునల్లదాసరిన్ = ధరిం
 చెడుతాఁబేటతేనిని, కూడన్ = కలియుట, ఏల = ఎందులకున్, నల్లని దాసరివాని నని
 యునర్థము. (వత్తు మిచ్చి యాలింగనము చేసికొనక వీపున నెక్కించుకొనినవానిం
 గూడినఁ బ్రయోజనము లే దనియర్థము.) ఆదికూర్మము వీపున భూమిని ధరించు
 ననిభావము. బహుమదోన్మత్తతన్ = బహు = అధికమైన, మద = క్రొవ్వనెడు, (గర్వ
 మనియు నర్థము.) ఉన్మత్తతన్ = వెట్టిచేతను, ప్రబలి = అతిశయించి, మేను = శరీర
 మును, ఎఱుఁగని = తెలియని, ఆశాంతకరుల = దిగ్గజము లనునాశావిఘాతుకులయొక్క,
 (ఆశ = దిక్కు, కోర్కె.) సఖ్యంబు = చెలిమి, అది = ఆసఖ్యము, ఏల = ఎందునకున్,
 (ఉపయోగించును.) (గర్వముచే నెడ తెఱుఁగక యాశానాశము చేయువారిమై
 త్రివలనం బ్రయోజనము లే దనియర్థము.) మదముచే మే నెఱుఁగక యొక్కడనూ
 యున్న దిగ్గజములచెలిమి నిష్ప్రయోజన మనిభావము. పటుభోగినులన్ = పటు = నే
 ర్పఁగఁజేలగు, భోగినులన్ = నాగకాంత లనెడుభోగస్త్రీలను, (వేశ్యలను) కూడి =
 కలసికొని, కుటిలవృత్తిన్ = వంకరనడక లనెడుచెడునడవడిచేతను, చరించు.....
 చెలిమి, చరించు = సంచరించెడు, అల = ప్రసిద్ధుఁడైన, భుజంగాధిపు = శేషుఁ డనువిట
 కానియొక్క, చెలిమి = స్నేహము, ఏల = ఏమి లాభ మిచ్చును. (వేశ్యలం గూడి చె
 డునడవడి గలవిటకాండచెలిమి గూడ దనియర్థము.) నాగకాంతలం గూడునక్రగతి
 గలశేషునిచెలిమి యుక్తము గా దనిభావము. కదలలేక = సంచరించుశక్తి లేక, మహా
 శ్మహృదయాప్తిన్ = మహత్ = గొప్పలగు, అశ్మ = రాలవంటి (రాల నెడుననియు
 నర్థము.) హృదయాప్తిన్ = మనసు గలుగుటచేతను, జడతన్ = కదలలేమి యనుమొఱ
 కుఁదనమును, కైకొనునహార్యాభితోన్ = కైకొను = గ్రహించెడు, అహార్యాభితోన్ =
 పర్వతసముదాయముతోన్, ఎనయన్ = పొందియుండుట, ఏల = ఎందునకు; (కదలఁ

దగినశరీరశక్తి లేనికఠినహృదయు లగుమూర్ఖులనెయ్యము తగ దనియర్థము.) స్థావరము లగుపర్వతములతో సంబంధము తగ దనిభావము. అనుచుఁ = ఇట్లూహించుచు, క మత.....కూటములు = కమత = కూర్తముయొక్కయు, హరి = సర్పరాజుయొక్కయు, ద్విరదాధినాథ = ఏనుఁగులయొక్కయు, కులగిరుల = కులపర్వతములయొక్కయు, కూటములు = స్నేహములను, రోసి = విడిచి, లలిత.....భుజంబునఁ = లలిత = మనోహరుఁడును, రాగ = ప్రేమచేతను, సుగుణ = మంచిగుణములచేతను, సద్వృత్త = మంచిన డవడిచేతను, విమలాత్మ = నిర్మల మైనమనసుచేతను, శోభి = ప్రకాశించెడు, మాధవాధిపు = మాధవరాయప్రభువుయొక్క, భుజంబునఁ = భుజమునందుఁ, వసించెన్ = నిల్చెను.

కూర్మము రాగిల్లక విముఖమయ్యెను. (ఆశాంతకరు లాశాంతకరులు. దిగ్గజము లాశావిఘాతము చేయునవి.) శేషుఁడు కుటిలవృత్తి కలవాఁడు. పర్వతములు మిగులం గఠినములు. కావున భూవనిత వానినెయ్యమును రోసి తనయందు రాగము, మంచిగుణములు, సత్ప్రవర్తనము, మంచిమనసుఁ గలమనోహరుఁ డైనయీరాజుయొక్క చేతియందు వసించె ననితాత్పర్యము.

శిష్టరూపకానుప్రాణితవ్యతి రేకాలంకారము.

క॥ సరసాలంకారధ్వని

భరితాంధ్రవచోవిలాస ♦ వాసవదత్తా

పరిణయకృతికిం బతియై

వరకీర్తి వహించె మాధవ ♦ ప్రభుఁ డుర్విఁ॥ 63.

మాధవప్రభుఁడు, సరసా.....కృతికిఁ = సరస = శృంగారాదిరసములతోడ ను, అలంకార = ఉపమాద్యలంకారములతోడను, ధ్వని = వ్యంగ్యార్థముతోడను, భరిత = నింపబడిన, ఆంధ్రవచోవిలాస = తెలుఁగుపదములసౌగంధ్యముగల, వాసవదత్తాపరిణయకృతికిఁ = వాసవదత్తాపరిణయ మనుగ్రంథమునకుఁ, పతియై = నాయకుఁడై, ఉర్విఁ = భూమియందుఁ, వరకీర్తిఁ = మంచియశమును, వహించెన్ = సంపాదించెను.

ఈప్రభువు సంస్కృతమున సుబంధు వనుకవి రచించినవాసవదత్త (వాసవదత్త యనుస్త్రీయొక్కవివాహాదులను వర్ణించుప్రబంధము.) యనుగద్యకావ్యమును దెనిఁగింపఁ జేసి దానికిం గృతినాయకుఁ డయ్యె ననియర్థము.

చ॥ లలి మెఱుఁ గొప్పకొప్పు చప ♦ లాలతఁ గెల్వఁగ నోపురూపు మేల్
 చెలువముఁ బూనుకొను గడుఁ ♦ జెన్నగుకన్నులు దూపుఁజూపులు
 గలిగి లసద్గుణంబు నెసఁ ♦ గన్ నరసింహస్వపాలుమూఁపునం
 దలరుధనుర్మతల్లిక భు ♦ జాశ్రిత యకాజయలక్ష్మీకైవడిన్ ॥ 64.

ధనుర్మతల్లిక = శ్రేష్ఠమైనధనువు, (ని) మతల్లికామచర్చికాప్రకాండముద్భుత
 ల్లజ్జ (అ) మెఱుఁగొప్పకొప్పు = (తళతళలాడుకాంతిచే) మనోహర మగునగ్రభా
 గ మనెడుకేశపాశమును, (ని) కొప్పనఁ దగుఁజూపాగ్రము నెప్పగుధమ్మిల్లమును
 ఆం. స. చపలాలతన్ = మెఱుపుఁదీవను, గెల్వఁగన్ = జయించుటకు, ఓపురూపు =
 తగినయాకారమును, ఇచట వృద్ధధూర్తాదిశబ్దము లకారాంతము లయ్యును దెలుఁగున
 నుకారాంతములుగ నైతము వ్యవహరింపఁ బడునని యాధర్వణుఁడు చెప్పటచే రూప
 శబ్ద ముకారాంత మయ్యెను.

మేల్ చెలువమున్ = ఎక్కువ యందమును, పూనుకొను = ధరించువింటినడు మ
 నెడునడుమును, కడున్ = మిక్కిలి, చెన్న గుకన్నులు = మనోహరము లగుగనుపులక్రిం
 దిగుంట లనెడునేత్రములును, తూపుఁజూపులున్ = బాణము లనెడుదృష్టిప్రసారముల
 ను, కలిగి = పొంది, కలుగుధాతు విట సకర్మకము. లసద్గుణంబును = ప్రకాశించు నారి
 యనుసద్గుణము, ఎసఁగన్ = శోభిల్లఁగాను, భుజా.....కైవడిన్ = భుజాశ్రిత = బా
 హుపరాక్రమము నాశ్రయించినది, జయలక్ష్మీకైవడిన్ = అగుజయలక్ష్మీవలె, నర
 సింహస్వపాలుమూఁపునందున్ = నరసింహప్రభునిబుజమునందు, అలరున్ = ప్రకాశించు
 ను. శిష్టరూపకాలంకారము.

జయలక్ష్మి యాయనబాహుపరాక్రమము నాశ్రయించి యాయనయొద్ద నుండె
 ననియును దానికి మూలమైనధనువు పరాక్రమముం దెలుపుచు బుజమున వ్రేలుచుండె
 ననియుం దాత్పర్యము.

చ॥ అతులితధైర్యమేరునగ ♦ మై జనియించె నృసింహశౌరికిన్
 వితతయశోధురంధరుఁడు ♦ వేంకటరాయఁడు శౌర్యసూర్యసం
 హృతకితవాహితప్రతత ♦ హృత్కుహరాంచదఖర్వగర్వగా
 ఢతమతమస్సమాజుఁడు దృ ♦ ఢప్రతిభుం డతఁ డేలె ధారణిన్ ॥

నృసింహశౌరికిన్ = మీఁదటినరసింహప్రభువునకున్, వితతయశోధురంధరుఁడు,
 వితత = అంతటను వ్యాప్తమైన, యశః = కీర్తియొక్క, ధురంధరుఁడు = భారమును వహిం-
 చినవాఁడు, కీర్తిమంతుఁడనియర్థము. వేంకటరాయఁడు, అతులి.....నగమై = అతు-
 లిత = సాటిలేని, ధైర్య = ధీరతచేత (మనస్థైర్యముచేత) మేరునగమై = మేరుపర్వతమై,
 జనించెన్ = పుట్టెను. శౌర్య.....స్సమాజుఁడు, శౌర్య = పరాక్రమమనెడు, నూ-
 ర్య = నూర్చునిచే, సంహృత = నశింపఁజేయఁబడిన, కితవ = కపటులగు, అహిత = శత్రు-
 వులయొక్క, ప్రతత = అధికమైన, హృత్కుహర = హృదయగుహయందు, అంచత్ =
 ఒప్పుచున్న, అఖర్వ = విస్తారమైన, గర్వ = దర్పమనెడు, గాఢతమ = మిక్కిలిదట్టమైన,
 తమస్సమాజుఁడు = చీకట్లసముదాయము గలవాఁడు, (నూర్చుఁడంధకారముం బోఁ-
 గొట్టున ట్లీరాజు శత్రువులగర్వముం బోఁగొట్టు ననిభావము.) దృఢప్రతిభుండు = ఎక్కు-
 వ ప్రజ్ఞగలవాఁడును, (అగు) అతఁడు = ఆ వేంకటరాయఁడు, ధారణిన్ = భూమిని,
 ఏలెన్ = (తండ్రియనంతరము) పాలించెను. రూపకాలంకారము.

సీ॥ ఆతం డపుత్రికుం ♦ డగుట నప్పిమ్మటఁ

దత్పితామహుపిన ♦ తండ్రి యైన

పూర్వోక్తనరసింహ ♦ భూవిభునకు ద్వితీ

యాత్మజం డైననీ ♦ లాదినపుని

రెండవపుత్తుండు ♦ పండితమిత్రుండు

దండితశత్రుం డ ♦ ఖండశౌర్యఁ

డఖిలార్థిజనులకు ♦ నమరభూరుహనిభుం

డనుపనువిభవుండు ♦ వినుతధైర్యఁ

డగుచు ధర్మార్థకామంబు ♦ లతిశయింపఁ

బ్రజలు నుఖియింప విబుధ ♦ వర్గము నుతింపఁ

జెనఁటులు చలింప రాజ్యపా ♦ లన మొనర్చె

హరినిభుం డౌర ! బుచ్చనా ♦ హ్వయవిభుండు॥

66.

ఆతండు = వేంకటరాయప్రభువు, అపుత్రికుండు = కొమరులులేనివాఁడు, అగు-
 టన్ = కావుటచేత, అప్పిమ్మటన్ = అతనియనంతరకాలమున, తత్పితామహుపినతండ్రి =
 ఆతనితాతతండ్రికిందఁబుట్టెను, ఐనపూర్వోక్తనరసింహభూవిభునకున్ = ముప్పదిరెండవ

పద్దెమునం జెప్పబడిన నగసింహప్రభునకుఁ, ద్వితీయాత్మజుండు = రెండవపుత్త్రిండు,
 విజనీలాదిప్రభునిరెండవపుత్త్రిండు = నలువదియాటవపద్దెమునం జెప్పబడిననీలాదిప్రభు
 భువునకు రెండవదుమారుండు, బుచ్చనాహ్వాయవిభుండు = బుచ్చన యను పేరుగలప్రభు
 వు, పండితమిత్రుండు = విద్యాంసులకు నెయ్యుండును, దండితశత్రుండు = శిక్షింపబడి
 నశత్రువులు గలవాండు, (ఎవ్వనిచే శత్రులు దండితులొ యతఁడు దండితశత్రుండు.)
 అఖండశౌర్యండు = అధికమైన పరాక్రమము కలవాండును, (ఎవ్వని కఖండమైన
 శౌర్యము కలదో యతఁ డఖండశౌర్యండు.) అఖిలార్థిజనులకుఁ = ఎల్లయాచకులకు
 ను, అమరభూరుహానిభుండు = కల్పవృక్షముతో సమానుండును, (అమర = దేవతలయొ
 క్క, భూరుహము = వృక్షము.) హరినిభుండు = విష్ణుతోఁ దుల్యుండును, అనుపమ
 విభివుండు = సాటిలేనిధనము గలవాండును, వినుతక్షయ్యండు = స్తుతింపబడినక్షయ్యము
 గలవాండును, అగుచున్, ధర్మాగ్రకామంబులు = త్రివర్గము, అతిశయింపఁ = వృద్ధియగు
 నట్లును, ప్రజలు = తన దేశమందలిజనులు, సుఖయింపఁ = సుఖపడునట్లును, విబుధవర్గ
 ము = దేవతలసముదాయము, నుతింపఁ = స్తోత్రము చేయునట్లును, చెనఁటులు = దుష్టు
 లు, చలింపఁ = భయపడి తొలఁగిపోవు నట్లును, రాజ్యపాలనముఁ = దేశసంరక్షణము
 ను, ఒకర్చెఁ = చేసెను, ఔగ = ఎంతయాశ్చర్యము.

క॥ పొందెను బుచ్చనవిభుఁ డర

విందపురందరహయేందు ♦ విశదాభ్రధునీ

కుందశతానందసుతా

మందశతారనిభకీర్తి ♦ మహిమోన్నతులఁ॥

67.

బుచ్చనవిభుండు, అరవింద.....మోన్నతులఁ; అరవింద = తెల్లదామరపు
 న్వులతోడను, పుగంధరహయ = ఇంద్రునిగుఱ్ఱముతోడను (క్షీరసముద్రమునం బుట్టిన
 యుచ్చైశ్రవ మను పేరుగల తెల్లగుఱ్ఱముతోన్) ఇందు = చంద్రునితోడను, విశదాభ్ర
 ధునీ = స్వచ్ఛమైనయాకాశగంగతోడను, కుంద = మొల్లపూవులతోడను, శతానంద
 సుత = నాగదునితోడను (శతానంద = బ్రహ్మయొక్క, సుత = పుత్త్రిండు) (ని)
 శతానందశృతధృతిర్విరించిోవిరించనః (అ) అమంద = అధికమైన, శతార = వజ్రా
 యుధముతోడను, (శత = నూలు, అర = అంచులుగలది.) నిభ = సమానమైన, కీర్తి
 మహిమోన్నతులఁ = కీర్తియొక్క గొప్పతనమును, గౌరవమునును, పొందెఁ = సంపా
 దించెను.

గీ॥ ఆశమాదికనిధియాతఁ ♦ డాశమాంబ
యందు నందసుఁ గాంచె నా ♦ నందనంద
నసమమూర్తిని జగదంచ ♦ దసమకీర్తిఁ
జిన్నమాధవరాయు నా ♦ శ్రితవిధేయు॥

68.

ఆశమాదికనిధి = ఆ = ప్రసిద్ధమైన, శమ = ఓర్పు, (మనసును వశపఱచుకొనుట యనియర్థము.) ఆదిక = మొదలగువానికి, నిధి = ఉనికిపట్టు, ఆతఁడు = ఆయిచ్చనప్రభుఁడు, ఆశమాంబయందుకొ, ఆనందనందనసమమూర్తికొ = ప్రసిద్ధుఁ డగుకృష్ణానితోఁ దుల్యమైనయాకారము గలవానిని, జగదంచదసమకీర్తికొ = ప్రపంచమునందుఁ బ్రకాశించు సాటిలేని కీర్తిగలవానిని, ఆశ్రితవిధేయుకొ = ఆశ్రయించినవారికి వశుఁడగువానిని, చిన్నమాధవరాయుకొ, కాంచెకొ = కనెను.

ఇందు మాధవరాయు ననుచోట రాయశబ్దము మగాదిగణములోనిదేయైన నుత్పము రాదు. మఱియు ద్వితీయాదులందు నిగాగమము నిత్యముగ రావలయును. కావున నీరాయశబ్దము సంస్కృతసమముగాని తెలుఁగుశబ్దము కాదు. గనుక నిదియును రాముకొ, హరుకొ, అనునదివలెనే సాధువని యెఱుంగునది.

క॥ చినమాధవరాణ్మణి గనె
ననఘుఁ బెదమహిపతిరాయు ♦ నాతఁ డనుతుఁ డౌ
ట నతనిపెదతాతకు నం
దనుఁ డగునీలాద్రినృపతి ♦ ధారణి నేలెన్॥

69.

చినమాధవరాణ్మణి = శ్రేష్ఠుఁ డగుచిన్న మాధవరాయఁడు, అనఘుకొ = దోషము లేఁగని, పెదమహిపతిరాయుకొ, కనెకొ, అతఁడు = ఆ పెదమహిపతిరాయప్రభువు, అనుతుఁడౌటకొ = కుమారులు లేనివాఁడగుటచేత, అతనిపెదతాతకుకొ = మహిపతిరాయనితాత యగుబుచ్చనప్రభువున కన్న యగునరసప్రభువునకుకొ, (నరసప్రభువు నలు వదియాఱవపద్యమునం జెప్పఁబడెను.) నందనుఁడు = కుమారుఁడు, అగునీలాద్రినృపతి, ధారణికొ = భూమిని, ఏలెకొ = పాలించెను.

గీ॥ అవ్విభుండు జగ్గ ♦ మాంబవలనఁ బెద్ద
వేంకటవిభు నెఱ్ఱ ♦ వేంకటపతి

బుచ్చివేంకటాధి ♦ పుని ముద్దువేంకట

ప్రభునిఁ గనియెఁ బుణ్య ♦ విభవ మెసఁగ॥

70.

అవిభుండు = ఆనీలాద్రిప్రభువు, జగ్గమాంబవలనక, పుణ్యవిభవము = పుణ్యా
లిశయము, ఎసఁగక = ప్రకాశింపఁగాను, పెద్దవేంకటవిభున్, ఎఱ్ఱవేంకటపతిక, బు
చ్చివేంకటాధిపునిన్, ముద్దువేంకటప్రభునిక, కనియెక.

వ. అందఁగజుండు = ఆనలుగురిలోఁ బెద్దవాఁడు.

మ॥ ఘనుఁడై యాపెదవేంకటప్రభుఁ డొగిక ♦ డ్దామండలం బేలె స
జ్జనరక్షాపరుఁ డై మహాగ్రీరిపురా ♦ ట్సంగ్రామగాండీవి యై
వినయోపేతనితాంతదానమహిమా ♦ విరూపతసత్కీర్తిచం
దనచర్చాధనశీకృతాఖిలహరి ♦ ద్బాలాకపోలాళి యై॥

71.

ఆపెదవేంకటప్రభుఁడు, ఘనుఁడై = దిట్టపు గలవాఁడై, సజ్జ.....పరుఁడై =
సజ్జన = మంచివారియొక్క, రక్షా = కాపాడుటయందు, పరుఁడై = ఆసక్తి గలవాఁడై,
మహా.....గాండీవియై, మహాగ్రీ = మిగులభయంకరమగు, రిపురాట్ = శత్రురా
జులయొక్క, సంగ్రామ = యుద్ధమందు, గాండీవియై, అర్జునుఁడై, (గాండీవ మనువి
ల్లుగలవాఁడు గాండీవి. ఈచాపము మున్నీ విశ్వకర్మచే బ్రహ్మకై నిర్మింపఁబడియె.
పిమ్మట సతనినుండి ప్రజాపతియు, వాసివలన నిండ్రుండు, సతనివలన సోముండుఁ జం
దుగ్రీవలన వసుండును బ్రచేతసునివలన నగ్నియు గ్రహించిరి. పిమ్మట ఖాండవం
బేర్చునపు డగ్ని దేవుం డర్జునున కిచ్చెను.) ఈరాజు రణమున నర్జునుఁడుంబోలె మిగుల
నేర్పరి యనిభావము. వినయో.....కపోలాళియై, వినయ = అడఁకువతో, ఉపేత =
కూడిన, నితాంత = ఎడతెగని, దానమహిమ = దానాధిక్యముచేతను, ఆవిరూపత = ఉత్ప
న్నమైన, సత్కీర్తి = మంచియశస్స నెడు, చందనచర్చా = గంధపుంబూతచేత, ధవళీ
కృత = తెల్లవిగఁ జేయఁబడిన, అఖిల = సమస్తమైన, హరిత్ = దిక్కులనెడు, బాలా =
స్త్రీలయొక్క, కపోలాళి = గండప్రదేశములయొక్కసముదాయములు గలవాఁడు, ఐ,
అడఁకువతోఁ గూడినదానముచే నెల్లదిక్కుల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము.
కీర్తి తెల్లనిది యనికవినయము. ఒగిక = క్రమముగాను, డ్దామండలంబుక = భూ
మండలంబును, ఏలెక = పాలించెను.

క॥ పెదవేంకటవిభుతేజము

నుదితయశము జగమునందు ♦ నుప్పొంగఁగ వి

ల్లిది యనిపూనఁ గడఁగు ని

ల్లిది యనినివసింపఁ దలఁచు ♦ వృషభాంకుఁ డొగిన్॥

పెదవేంకటవిభుతేజమున్ = పెదవేంకటరాయనిప్రతాపమును, ఉదితయశమున్ = ఉత్పన్నమైనకీర్తియును, జగమునందున్ = లోకమునందు, ఉప్పొంగన్ = అభివృద్ధినొంది యంతటను వ్యాపింపఁగాన్, వృషభాంకుఁడు = శివుఁడు (వృషభచిహ్నము జెండాయందుఁ గలవాఁడు.) ఒగిన్ = క్రమముగాను, ఇది = ఈప్రదేశము, విల్లు = ధనువు, అని = తలఁచి, పూసన్ = ధరించుటకు, కడఁగున్ = యత్నించును. ఇది = ఈప్రదేశము, ఇల్లు = గృహము, అని = తలఁచి, వసింపన్ = ఉండుటకున్, తలఁచున్ = ఎంచును.

ఈపెదవేంకటప్రభునికీర్తిప్రతాపములు లోకమందెల్లెడల వ్యాపించుటచే నెల్లవియు బంగారుకాంతితోడను, రజతకాంతితోడను గూడియుండుటచే శివుఁడు మేరువది కైలాసమిది యనునానవాలు నెఱుంగక యన్నియు మేరువు లనిధనువుగా గ్రహింపను నెల్లవియుఁ కైలాసము లనినివసింపను దలఁచుచుండె ననిభావము.

ఇచట జగము తనకాంతిని విడిచి కీర్తిప్రతాపములయుత్కృష్టకాంతిని గ్రహించునట్లు చెప్పటచే దద్దుణాలంకారమును దానిచే ననుప్రాణితమైన భ్రాంతిమదలంకారమును గలదు. ప్రతాపము స్వర్ణకాంతి గలదియని కవిసమయము.

గీ॥ పెద్దవేంకటవిభునకు ♦ వెంగమాంబ

యందు జనియించె నుగుణ ♦ రత్నాకరుండు

పటుయశుండు కుమారవేం ♦ కటమహిపతి

రాయశేఖరుఁ డధికసా ♦ నూజ్యధరుఁడు॥ 73.

పెద్దవేంకటవిభునకున్, వెంగమాంబయందున్, నుగుణరత్నాకరుండు = మంచి గుణము లనురత్నములకు సముద్రుఁడు (సముద్రమున రత్నము లుండిన ట్లేయనయందు నుగుణములు పెక్కు లుండె ననిభావము.) పటుయశుండు = అధికమైనకీర్తి కలవాఁడు, అధికసానూజ్యధరుఁడు = గొప్పప్రభుత్వమును వహించినవాఁడు, కుమారవేంకటమహిపతిరాయశేఖరుఁడు, (శేఖరము = శిరసునం జుట్టుకొనుపూలదండ; ఇచట శ్రేష్ఠాధికము.) జనియించెన్.

సీ॥ తనదానగరిమ సం ♦ తత మర్థిజనపుత్త్ర
 పాత్రాన్వయావన ♦ ప్రాధి నమరఁ
 దనచేతిహేతి దృ ♦ ప్తవిపక్షవక్షఃక
 వాటపాటనపాట ♦ వంబు నెఱపఁ
 దనధైర్యపటిమ మం ♦ దరధరాధరవర
 స్థిరవిస్ఫురణతోడఁ ♦ జెలిమి సేయఁ
 దనవాగ్విలాసంబు ♦ ఘనసుధారసర్పరీ
 పృథుమాధురీసాధు ♦ రీతి నొనరఁ
 దనవిమలసన్నిధానంబు ♦ తతమనీషి
 జనమునకు సన్నిధానమై ♦ సకలవాంఛి
 తార్థము లొసంగ విలసిల్లె ♦ నార్యవినుత
 రమ్యగుణహారి మహిపతి ♦ రాయశౌరి॥

74.

ఆర్య.....హరి = ఆర్య = పెద్దలచేత, సుత = స్తోత్రము చేయఁబడిన, రమ్య = మనోహరమైన, గుణ = శౌర్యధైర్యాదులచే, హరి = మనోహరుఁడు, మహిపతిరాయ శౌరి, తనదానగరిమ = తనయొనియొక్క గొప్పతనము, సంతతము = ఎల్లపుడును, అర్థి... ప్రాధి = అర్థి = యాచకజనులయొక్క, పుత్త్ర = కుమారులు, పాత్ర = మనుషులు, (మొదలైన) అన్వయ = సంతానముయొక్క, అవన = రక్షణముయొక్క, ప్రాధిన్ = నేర్పుచేతను, అమరన్ = ఒప్పఁగాన్, ఈప్రభు వైక్కినికి దానముఁ జేసిన నావంశ మువారెల్ల దాననే జీవించునట్లు చేయుననియాశయము.

తనచేతిహేతి = తనచేత నున్న యాయుధము, దృప్త.....పాటవము. దృప్త = గర్వించిన, విపక్ష = పగవారియొక్క, వక్షఃకవాట = తలుపువంటి తొమ్ముయొక్క, (ఉపమితసమాసము.) పాటన = చీల్చుటయందు, పాటవము = నైపుణ్యమును, నెఱపన్ = ప్రకటింపఁగాన్, తనధైర్యపటిమ = తనధీతత్వముయొక్క సామర్థ్యము (ఎక్కువ ధైర్య మనియర్థము.) మందర.....తోడన్ = మందరధరాధర = మందర మనుపేరు గలపర్వతశ్రేష్ఠముయొక్క, స్థిరవిస్ఫురణతోడన్ = స్థిరవైభవముతోన్, చెలిమి = స్నేహమును, చేయన్ = కావింపఁగాన్, తనధైర్యము మందరపర్వతమును బోలఁగా నని భావము. తనవాగ్విలాసంబు = తనమాటలనేర్పు, ఘన.....రీతిన్ = ఘన = అధిక మై

న, సుధారసఝరీ = అమృతప్రవాహముయొక్క, పృథుమాఝరీ = గొప్పమాఝర్యము
యొక్క, సాధురీతిన్ = తెన్నయైనప్రకారముచేతను, ఒనరణ్ = ప్రకాశింపఁగా, తన
భాషణము అమృతముం బోలఁగా ననిభావము. తనవిమలసన్నిధానంబు = తనస్వచ్ఛమైన
సామీప్యమే, తతమనీషజనమునకున్ = గొప్పవిద్వాంసులకున్, సన్నిధానమై = తఱుఁ
గనిద్రవ్యరాశియై, సకలవాంఛితార్థములు = అన్ని కోరఁబడినవస్తువులును, ఒసంగణ్ =
ఈయఁగాన్, విలసిల్లెణ్ = ప్రకాశించెను.

క॥ శ్రీయుతుఁ డగునమ్మహిపతి

రాయగ్రామణియనంత ♦ రమునఁ బితృవృన్దం

డై యెసఁగు బుచ్చివేంకట

రాయనినీలాద్రివిభుఁడు ♦ రాజ్యమునేలెన్ ॥

75.

శ్రీయుతుఁడు = సంపదతోఁ గూడినవాఁడు, అగు.....నణ్ = అయినయామ
హిపతిరాయప్రభుశ్రేష్ఠునియొక్కతరువాతికాలమునందున్, పితృవృన్దం = ఆయనతం
డ్రికిం దమ్ముఁడు, వి, ఎసఁగుబుచ్చివేంకటరాయనినీలాద్రివిభుఁడు = ప్రకాశించుబుచ్చి
వేంకటరాయనిమూఁడైననీలాద్రిప్రభువు, రాజ్యముణ్ = దేశమును, ఏలెణ్ = పొ
లించెను.

నీ॥ శారదాభ్రశతార ♦ తారకాశరకాండ

కాండజాసనకాండ ♦ ఘనయశుండు

రమణీయనలరాజ ♦ రాజరాజకుమార

మారసన్నిభసుకు ♦ మారమూర్తి

రమ్యచింతారత్న ♦ రత్నాకరభమిత్ర

మిత్రజద్యుద్రిమా ♦ మితవితీర్ణి

జ్వలితదావజ్వాల ♦ జాలాంబురుహబంధు

బంధుప్రతాపశో ♦ భావిభాసి

రాజమాత్రుండె నిఖిలది ♦ గ్రాజవినుత

బహుళధర్మైథితామేయ ♦ భాగధేయ

ధుర్యతార్థేందుమాళిగాం ♦ భీర్యముఖ్య

రాజతగుణాళి నీలాద్రి ♦ రాయమాళి॥

76.

శార.....యవుండు. శారద=శరత్కాలమునందలి, (ఆశ్వయుజ, కార్తిక
ములు) అభ్ర=మేఘము, శతార=వజ్రాయుధము, తారకా=నక్షత్రములు, శర
కాండ=తెల్లుబూలసముదాయము, (ని) శరోదధ్యాద్యగ్రసారేబాణేకాండేత్య
ణాంతరే. నా. నా. కాండోస్త్రీదండబాణార్యవగ్ధావసరవారిషు (అ) కాండజాస
నకాండ=హంసలు (కాండ=నీటియందు, జ=పుట్టినది. పద్మము. అదియే, ఆసన=
పీఠముగఁగలవాఁడు ; అనఁగాఁ బద్మాసనమున నున్న వాఁడు=బ్రహ్మ. అతనియొక్క,
కాండ=ఆశ్వము. బ్రహ్మకు హంస వాహన మనిసుప్రసిద్ధము.) పీనింబోలిన, ఘనయ
శుండు=గొప్పకీర్తి కలవాఁడు ; లుప్తోపమాలంకారము. రమణీయ.....మూర్తి.
రమణీయ=మనోహరుడైన, నలరాజ=నలరాజుతోడను, రాజరాజకుమార=నలకూ
బరునితోడను, (రాజరాజ=కుబేరునియొక్క, కుమారుఁడు=పుత్రుఁడు. (ని) రాజ
రాజోధనాధిపః. అ.) మార=మన్మథునితోడను, సన్నిభ=సమమైన, సుకుమార=
మృదువైన, మూర్తి=ఆకారముగలవాఁడును, రమ్య.....వితీర్ణి. రమ్య=మనోహ
రమైన, చింతారత్న=చింతామణికివలెను, సముద్రమున నుత్పన్నమైనదియు నెవ్వ
రేమికోరిన నిచ్చునదియు నగుస్వర్గమునందలియొకమణి. రత్నాకర=సముద్రునకువలె
ను, ఇతఁడు విష్ణునకుఁ గన్యాదానమును, దేవతలకు వనదానము నన్న దానమును, నిం
ద్రునకు గజాశ్వాదిదానములు చేసెను. భమిత్ర=చంద్రునకువలెను, (భ=నక్షత్రము
లకు, మిత్రుఁడు=చెలికాఁడు.) ఇతఁడు స్వదేహమును దేవతలకు దానముఁ జేయు
ను. మిత్రజ=కర్ణునకువలెను, (మిత్ర=సూర్యునివలన, జ=పుట్టినవాఁడు.) ద్యుద్రు
మ=మందారము మొదలగుస్వర్గమునందలి వృక్షములకువలెను, అమితవితీర్ణి=పరిమాణ
ము లేనిదానము కలవాఁడును, జ్వలిత.....విభాసి=జ్వలిత=మండుచున్న, దాన=
అడవినిత్వయొక్క, జ్వాలజాల=మంటలసమూహమునకును, అంబురుహబంధు=సూ
ర్యునకును, బంధు=తుల్యమైన, ప్రతాప=తేజముయొక్క, (భనమువలనను సేనవలన
ను గలుగుతేజము ప్రతాపము) శోభా=దీప్తిచే, విభాసి=ప్రకాశించువాఁడును,
నిఖిల.....మాళి=నిఖిల=అందఱగు, దిగ్రాజ=దిక్పతులచేతను, వినుత=స్తుతింపఁ
బడిన, బహుశ=అధికమైన, ధర్మ=సత్కర్మములచే, ఏధిత=వృద్ధిపొందింపఁబడిన,
అమేయ=కొలఁదిలేని, భాగధేయధుర్యతా=విశ్వర్యమును వహించుటయందు, ఆర్థేం
దుమాళి=శివుఁడు, (దిక్పతులచే స్తుతింపఁబడిన సత్కర్మములఁ జేయుటచే నభివృద్ధి
పొందినయైశ్వర్యముచే శివుంబోలినవాఁడని యర్థము.) (గాంభీ.....గుణాళి=గాం
భీర్య=గంభీరత, ముఖ్య=మొదలైన, రాజిత=ప్రకాశించెడు, గుణాళి=గుణసముదా
యము గలవాఁడును (అగు) నీలాద్రిరాయమాళి=నీలాద్రిరాయప్రభువు, రాజమా

(తుండ = సాధారుణుఁ డగురాజా? కాఁడనియర్థము.)

శా॥ నానామానధనాగ్రగణ్యనుతపు ♦ ణ్యస్వచ్ఛచారిత్రుఁ డౌ
నానీలాద్రివిభుండు దాఁ గనియె భా ♦ వాంబాలలామంబునం
దానాశీకహితోపమప్రభుని నూ ♦ ర్యారాయధాత్రీంద్రు స
త్యానూనప్రతిభుం గుమారమహిప ♦ త్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ॥ 77.

నానా...చారిత్రుఁడు, నానా = పెక్కండ్రగు, మానధన = చిత్రైస్స త్యము గల
వారిలో, అగ్రగణ్య = మొదటలెక్కింపఁదగినవారిచే, నుత = స్తుతింపఁబడిన, పుణ్య =
పవిత్రమైన, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, చారిత్రుఁడు = చరిత్రగలవాఁడు. శౌనానీలాద్రివి
భుండు, తాన్, భావాంబాలలామంబునందున్ = శ్రేష్ఠురా లగుభావాంబయందున్
(లలామము = భూషణము. ఇచటశ్రేష్ఠ మనియర్థము.) ఆనాశీ.....ప్రభునిన్,
ఆ, నాశీకహిత = సూర్యుఁడు (నాశీక = తామరలకు, హిత = మేలు చేయువాఁడు)
ఉపమ = సాటిగల, ప్రభునిన్ = కాంతిగలవానిని, (సూర్యునితేజమువంటి తేజముగల
వానిననియర్థము.) ఉపమాలంకారము. సూర్యారాయధాత్రీంద్రుఁ, సత్యానూనప్ర
తిభుఁ = సత్య = నిజమునందు, అనూన = పూర్ణమైన, ప్రతిభుఁ = మనసుగల, (నిజము
నం దత్యంతము మనసు గలవానినని యర్థము.) కుమారమహిపత్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ =
కుమారమహిపతి యనునామము గలప్రభువును, కనియెన్.

వ. అందగ్రజుండు = వారిద్దఱిలోఁ బెద్దవాఁడు,

సీ॥ సరసిజాక్షుఁడువోలె ♦ సిరితోడ నలరి భ

ద్గునిభంగి నార్యాను ♦ కూలుఁ డగుచుఁ
గందర్పురీతిఁ జ ♦ క్కని, రూపు గల్గి య

బ్జునిమాడ్కి గురుకళా ♦ పూర్ణుఁ డగుచుఁ
బరమేష్ఠిగతి మంజు ♦ భాషాధ్యుఁ డై సరి

త్పతిపోల్కె నిమ్నస్వ ♦ భావుఁ డగుచు
సూర్యునిపగిడిఁ దే ♦ జోమహత్వముఁ గాంచి

ఘనునికై వడి దాన ♦ కలితుఁ డగుచు

మహితశ్చైకజేగీయ ♦ మానవిభవ
సాంద్రీఁ డనుపమభోగదే ♦ వేంద్రీఁ డనఁగ
సూర్యరాయనరేంద్రుండు ♦ ట్తోణితలము
రహిని బాలించెఁ బ్రకృతివ ♦ ర్గము సుఖంప॥

78.

నరసింహాక్షుఁడువోలెన్ = విష్ణువువలె, సిరిశోడన్ = లక్ష్మీతోన్, అలరి = ప్రకాశించి, సంపదతో ననిభావము. భర్తనిభంగిన్ = శివునిరీతిచేత, ఆర్యానుకూలుఁడు = పార్వతి కనుకూలనాయకుఁ డనిశివపరమైన యర్థము. సజ్జనులకు సహాయము చేయువాఁ డని రాజపరమైన యర్థము. (ని) ఆర్యాదాక్షిణ్యచైవగిరిజామేనకాత్మజా ; మహాకులకులీనార్యసభ్యసజ్జనసాధవః. (అ) (ఒకకాంతయందే రాగము గలవాఁ డనుకూలుఁడు. కావ్యాలం.) అగుచున్, కందర్పురీతిన్ = మన్మథునిరీతిచేతను, మన్మథుఁడువలెననియర్థము. చక్కనిరూపు = మనోహర మగునాకారమును, కల్గి = పొంది, అబ్జునిమాడ్కిన్ = చంద్రునివిధముగా, గురుకళాపూర్ణుఁడు = ఎల్లకళలతో నిండినవాఁ డనియర్థము. సకలవిద్యలు నేర్చినవాఁ డనిభావము. అగుచున్, పరమేష్ఠిగతిన్ = బ్రహ్మరీతిచేతను, బ్రహ్మవలె ననియర్థము. మంజుభాషాఘృతై = మృదు వగుసరస్వతికిం బ్రభువై, మృదువు లగుమాటలు గలవాఁడై యనిభావము. సరిత్పతిపోల్కెన్ = సముద్రునిసామ్యముచేత, నిమ్నస్వభావుఁడు = అగాధ మైనస్వభావము గలవాఁడు, గంభీరుఁ డనిభావము. అగుచున్, నూర్యునిపగిదిన్ = నూర్యునిప్రకృతిచేత, తేజోమహత్త్వము = అధిక తేజస్సుననియర్థము. ప్రతాపాలిశయము ననిభావము. కాంచి = పొంది, ఘనునికైవడిన్ = మేఘునివిధముచేతను, దాత = దానముచేయువాఁడు, అగుచున్, మహిత.....సాంద్రుఁడు, మహిత = పూజ్యులైన, లోక = జనులచేతను, ఏక = ముఖ్యముగాను, జేగీయమాన = స్తుతింపబడుచున్న, విభవసాంద్రుఁడు = సంపదచేతసమగ్రుఁ డు, సూర్యరాయనరేంద్రుఁడు, అనుపమభోగదేవేంద్రుఁడు = సాటిలేనిసుఖానుభవము చే నింద్రుఁడు, అనఁగన్ = అనునట్లు, ప్రకృతివర్గము = మంత్రసముదాయము, సుఖంపన్ = సుఖపడునట్లు, రహిన్ = సంతోషముతో, ట్తోణితలమున్ = భూమిని, పాలించెను.

ఇందునిదర్శనాలంకారము గలదు.

చ॥ పదుగురు చైత్రులైన నల ♦ పంకజవైరులు నూర్చురైన న
మృదనులు వేపురైన శత ♦ మన్యుకుమారులు లక్షయైన న

ర్థదజులు కోటియైన నను ♦ ధాన్థలిఁ బోలుదురే సురూపసం
పద సుకుమారతాకరుఁ గు ♦ మారమహీపతిరాయ శేఖరుఁ ॥ 79.

చైత్రులు = వసంతులు, పదుగురు = పెక్కండ్రు, ఐనన్, అలపంకజవైరులు = ప్రసిద్ధు లగుచండ్రులు, నూర్గురు = అనేకులు, ఐనన్, అమ్మదనులు = ఆమనస్థులు, వేవురు = వేయిసంఖ్యగలవారు, ఐనన్, శతమన్యుకుమారులు = జయంతులు, లక్షయైనన్ = లక్ష సంఖ్యగలవారైనను, అర్థదజులు = నలకూబరులు (షుభేరపుత్తులు) కోటియైనన్, సుకుమారతాకరుఁ = సౌకుమార్యమునకునిధి (యగు) కుమారమహీపతిరాయ శేఖరుఁ, సురూపసంపదన్ = ఎక్కువ చక్కఁదనపు (ఎక్కువ చక్కందనము చేత ననియర్థము) సంపదచే, వసుధాన్థలిన్ = భూమియందు, పోలుదురే = సాటియగుదురా. కారనియర్థము.

ఈప్రభువు నిరుపమాన మైనసౌందర్యము కలవాఁ డనిభావము.

మ॥ ఘనశౌర్యం డగుసూర్యరాడ్విభుఁడు వెం ♦ కయ్యాంబికారత్నమం
దనఘశ్రీకమనీయమూర్తి యగునీ ♦ లాద్రీశు శ్రీరామతు
ల్యుని గంగాధరరామరాయజనపా ♦ లున్ సూర్యనారాయణా
వనిపున్ వేంకటరాయభూరమణు భా ♦ స్వత్ప్రజ్ఞఁ గాంచెన్ రహిన్ ॥

ఘనశౌర్యండు = గొప్పపరాక్రమము గలవాఁడు, అగుసూర్యరాడ్విభుఁడు, వెంకయ్యాంబికారత్న మందున్, అనఘ.....మూర్తి, అనఘ = పాపములేనిదియు, శ్రీ = శోభచేత, కమనీయ = మనోహరమైనదియు, (అయిన) మూర్తి = ఆకారముగలవాఁడు, అగునీలాద్రీశున్, శ్రీరామతుల్యునిన్ = శ్రీరామునితో సమానుని, గంగాధరరామరాయజనపాలున్, సూర్యనారాయణాధిపున్, భాస్వత్ప్రజ్ఞన్ = ప్రకాశించుబుద్ధిగల, వేంకటరాయభూరమణున్, రహిన్ = ఆనందముతో, కాంచెన్ = కనెను.

వ. తదనుజుండు = ఆయనతమ్ముఁడు.

గీ॥ రహిఁ గుమారమహీపతి ♦ రాయశౌరి

నందనుల లక్ష్మీనరసయ్య ♦ యందుఁ గాంచె

నధికతరపుణ్య సూర్యరా ♦ యాగ్గిగణ్య

నార్యజనగేయు ధర్మరా ♦ యాభిధేయు॥

కుమారమహిపతిరాయశౌరి, లక్ష్మీనరసయ్యయందుఁ, అధికతరపుణ్యుఁ = ఎక్కువపుణ్యముగలవానిని, సూర్యరాయగ్రగణ్యుఁ = సూర్యరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని, ఆర్యజనగేయుఁ = సజ్జనులచేస్తుతింపఁబడఁదగిన, ధర్మరాయాభిధేయుఁ = ధర్మరాయనామముకలవానిని, నందనులన్ = పుత్తులను, రహిఁ = సంతసముతో, కాంచెఁ.

క॥ వీరాగ్రణి యగునలసూ

ర్యారాయధరామరేంద్రు ♦ నాత్మజుఁడు మహాదారుఁడు నగునీలాద్రిధ

రారమణాగ్రగుననంత ♦ రమున నధిపుఁడై ॥ 82.

వీరాగ్రణి = పరాక్రమముగలవారిలోముఖ్యుఁడు, అగు.....నాత్మజుఁడుఁ = అగుసూర్యారాయఁడను పేరుగలభూలోక దేవేంద్రునకుఁ గుమారుఁడును, మహాదారుఁడు = మిగులదాతయును, అగు.....ననంతరమునఁ = అగునీలాద్రిరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని యొక్కతరువాతికాలమందున్, అధిపుఁడై = ప్రభువై, (ముందరిపట్టెములోనిరామరాయమూర్ధన్యుఁ డనుదానితో నన్వయము.)

శా॥ త్మలోకేంద్రుఁడు సూర్యరాడ్విభునిరా ♦ మారాయమూర్ధన్యుఁ డా శ్రీలానీలల విష్ణువుంబలెఁ బురం ♦ ద్రీలోకరత్నంబులన్ హాళిన్ మువ్వరఁ పెండ్లియాడె నొగి మం ♦ గయ్యాంబికన్ సీతయాం బాలావణ్యవతీవతంసమును సు ♦ బ్బయ్యాంబికారత్నమున్ ॥ 83.

త్మలోకేంద్రుఁడు = భూలోకమున కింద్రుఁడు, (ఈలోకమున నింద్రునింబోలినసంపదగలవాఁ డనియర్థము.) సూర్యరా.....ర్ధన్యుఁడు = సూర్యరాయనిపుత్తుఁడైనరామారాయప్రభువు, ఆశ్రీలానీలలన్ = ఆలక్ష్మీదేవిని, భూదేవిని, నీలాదేవిని, విష్ణువుంబలెన్ = విష్ణుమూర్తివలెనే, పురంద్రీలోకరత్నంబులన్ = స్త్రీసముదాయములో శ్రేష్ఠురాండ్రను, (పురంద్రీ = గృహముం గాపాడునట్టిది.) మంగయ్యాంబికన్, సీతయాంబాలావణ్యవతీవతంసమున్, సుబ్బయ్యాంబికారత్నమున్, మువ్వరన్, ఒగిన్ = క్రమముగాను, హాళిన్ = ఆసక్తితో, పెండ్లియాడెన్ = వివాహముచేసికొనెను.

సీ॥ భవునివైఖరిఁ బద్మ ♦ భవునివైఖరి భవ్య భూతిచే శేముషీ ♦ భాతిచేతఁ

జన్మదైవడి హరి ♦ శ్చంద్రుకైవడిఁ గళా
 యుక్తిచే వరసత్య ♦ సూక్తిచేత
 నింద్రుపోలిక భూధ ♦ రేంద్రుపోలిక భోగ
 పూర్తిచే ధైర్యవి ♦ స్ఫూర్తిచేత
 మిత్రిచాడ్పునఁ జైత్ర ♦ మిత్రిచాడ్పున భూరి
 దీప్తిచే లలితరూ ♦ పాప్తిచేత
 నలరి పొగడొందునిజహృద ♦ యారవింద
 కందళితభక్తి నందిత ♦ నందగోప
 నందనుఁడు సూర్యరాయేంద్ర ♦ నందనుండు
 ప్రథితసుగుణాలి శ్రీరామ ♦ రాయమౌళి॥

84.

నిజ.....నందనుఁడు = నిజ = తనసంబంధమైన, హృదయారవింద = పద్మము
 కుళాకార మైనహృదయమునందున్, (తామర మొగ్గంబోలిన మాంసపిండము తొమ్మి
 లోనఁ గలదనియు నది ధ్యానము చేయఁదగినయీశ్వరునివాసస్థానమనియు నదియె
 హృదయమనియు వేదాంతములం బ్రసిద్ధము.) కందళిత = అంకురించిన, భక్తి = అను
 రాగముచేతను, నందిత = సంతోషపెట్టఁబడిన, నందగోపనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు గల
 వాఁడు, ప్రథితసుగుణాలి = ప్రసిద్ధికెక్కిన దానదాక్షిణ్యాదిసద్గుణములుగల, శ్రీరా
 మరాయనృపమౌళి = శోభాశాలి యగురామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, భూతిచేత్ = విశ్వ
 ర్యముచేతను, శేముషీభూతిచేన్ = బుద్ధిప్రకాశముచేతనును, భవునివైఖరిన్ = శివునిరీతి
 చేతనును, పద్మభవునివైఖరిన్ = బ్రహ్మయొక్కరీతిచేతనును (అలరి యనుక్తార్థకము
 తో నన్వయము. ఈప్రభు వైశ్వర్యమున నీశ్వరునిని బుద్ధిచే బ్రహ్మను బోలినవాఁ డని
 భావము. అన్వయము నభిప్రాయము నిట్లే ముందు నెఱుంగునది.) కళాయుక్తిచేత్ =
 కళాసంపత్తిచేతను (విద్యాసంపత్తిచేత ననియర్థము.) సత్యసూక్తిచేత్ = నిజము
 పట్టుటచేతను, చంద్రుకైవడిన్ = చంద్రునివిధమునను, హరిశ్చంద్రుకైవడిన్ = హరి
 శ్చంద్రువిధమునను, భోగపూర్తిచేత్ = సుఖములపూర్ణతచేతనును, (ఎక్కువసుఖముల
 ననుభవించుటచే ననియర్థము.) ధైర్యవిస్ఫూర్తిచేత్ = ధీరతయొక్కవికాసముచేతను
 ను, (అతిధైర్యముచేత ననియర్థము.) ఇంద్రుపోలికన్ = ఇంద్రుసామ్యమునను, భూ
 ధరేంద్రుపోలికన్ = పర్వతసామ్యముచేతను, భూరిదీప్తిచేత్ = అధికమైన తేజస్సుచేత

ను, లలితరూపాప్తిచేన్ = మనోహరమైనయాకారము గల్గుటచేతను, మిత్రుచాడునన్ = సూర్యునివిధమునను, చైత్రమిత్రుచాడునన్ = మనస్కంధునివిధమునను, అలరి = ప్రకాశించి, పొగడు = స్తుతిని, ఒందున్ = పొందును.

కృమాలంకారము.

శా॥ రామారామని కంచుఁ బంచశరు నౌ ♦ రామార్జునం గోరు నో
రామా రామని యాహలాయుధుని బో ♦ రం జీరు నోపద్మభూ
రామా రామని మిన్నముద్దియను జే ♦ రం బిల్పుఁ బెన్నుద్దికిన్
రామారామనిరూపవైభవము, దో ♦ ర్దర్పంబు, సత్కిర్తియున్॥

రామా.....వైభవము = రామరాయప్రభువుయొక్కరూపసంపద, (చక్కఁడన మనియర్థము.) దోర్దర్పంబు = బాహుగర్వము, (బాహుబలాతిశయ మనియర్థము.) సత్కిర్తియున్ = మంచియశస్సును, (కృమముగా) మారా = ఓమనస్కంఠా, అనికిన్ = యుద్ధమునకు, రా = రమ్ము. (ఇది వచ్చుధాతువుయొక్కప్రాగ్భావార్థము ధ్యమపురుషము.) అంచున్ = పల్కుచున్, పంచశరున్ = మనస్కంధుని, (అగపించాదు లైదుబాణములు కలవాఁడు.) మార్జునన్ = ఎదుర్కొనుటకు, కోరున్; ఈ ప్రభువుసౌందర్యము మనస్కంధుని యుద్ధమునకుఁ బిల్పు ననియర్థము. మనస్కంధునికంటె నెక్కుడుచక్కందనము గలవాఁడనిభావము. రామా = ఓబలరాముఁడా, రా = రమ్ము, అని, ఆహలాయుధునిన్ = ఆబలరాముని (నాఁగలియాయుధముగాఁగలవాఁడనియర్థము.) పోకిన్ = యుద్ధముచేయుటకు, చీరున్ = పిలుచును. ప్రలంబాదుల సంహరించినబలభద్రునికంటె నధికబలశాలి యనియాశయము. ఓపద్మభూరామా = ఓసరస్వతీ ! (తామరపూవునం బుట్టినవానియింటి. విష్ణువునాభీకమలమున బ్రహ్మ యుదయించె ననిపురాణములం గలదు.) పెన్నుద్దికిన్ = పోలికకున్, రా = రమ్ము, అని, మిన్నముద్దియన్ = పలుకులవెలఁదిని, చేరన్ = సమీపించుటకున్, పిలుచున్. ఈప్రభువు కీర్తిధావశ్యగుణముచే సామ్యమునకు రమ్ముని సరస్వతినింబిలుచుచున్నది యనియర్థము. ఈప్రభువు సరస్వతిని మించినతెల్లనికీర్తి గలవాఁడనితాత్పర్యము. ఇందు శబ్దాలంకారము యమకమును, అర్థాలంకారము యథాసంఖ్యమును గలవు.

సీ॥ సకలవిద్యచ్ఛకో ♦ రకము లానందించె

విమతాననాబ్జపా ♦ భి ముకుళించె

లలిమిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము నెందె

ఖలజనచక్రవా ♦ కములు గుండె

బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె

ధర్మేతరధ్వాంత ♦ తతు లడంగె

సత్సంతుల కభీ ♦ స్వము లెల్లనీడేరె

గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాతె

వీరికాపురనరదుర్గ ♦ పృథులసౌధ

సింహపీఠోదయాచల ♦ శిఖరభాగ

మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్వరమఁ దాల్చి

రామరాయాఖ్యచంద్రుడు ♦ ప్రబలుచుండ॥

86.

రామరాయాఖ్యచంద్రుడు = రామరాయప్రభు వనుచంద్రుడు, పీఠి.....
భాగము, పీఠికాపుర = ఈ పేరు గలపట్టణమునందలి, వర = శ్రేష్ఠమైన, దుర్గ = కోట
యం దుండెడు, పృథులసౌధ = పెద్దమేడయందున్న, సింహపీఠ = సింహాసనమనెడు,
ఉదాయాచలశిఖరభాగము = ఉదయపర్వతముయొక్కయగ్రభాగమును, అధిగమించి =
పోంది, అఖండరాజ్వరమన్ = పూర్ణ మైనరాజ్యసంపదను, తాల్చి = ధరించి, ప్రబలు
చుండన్ = వృద్ధి నొందుచుండఁగా, సకలవిద్వచ్చకోరకములు = అందఱువిద్వాంసు
లనెడువెన్నెలపులుఁగులు, ఆనందించెన్ = సంతసించెను. చంద్రోదయమునఁ జకోర
ములు సంతసించిన ట్లీప్రభువు వృద్ధి నొందుచుండ విద్వాంసు లానందించి రనిభావము.
విమ.....పాళి = విమత = శత్రువులయొక్క, ఆనన = మోములనెడు, అబ్జ = తామర
లయొక్క, పాళి = సమూహము, ముకుళించెన్ = మొగిడెను, చంద్రునదయమునఁ దామ
రలుముడిఁగిపోవున ట్లీప్రభువుకాలమున శత్రువులమోములు ముడిఁగిపోయె ననియాశయ
ము. మిత్రకువలయంబులు = నెయ్యి రనుకలువలు, లలిన్ = ఉత్సాహముతో, వికాస
మున్, ఒందెన్ = వికసించెను. ఖలజనచక్రవాకములు = దుర్మార్గు లనుచక్రవాకము
లు, కుండెన్ = ఖేదపడియెను. చక్రవాకములకుఁ బవలు సంయోగము రాత్రివియోగ
ము గలుగుఁగాన నవి చంద్రోదయమునఁ గుందును. అట్లే యీప్రభువుకాలమున దుష్టు
లు తమచెడుపనులు సాగఁగమిచే ఖిన్నులై రనిభావము. బంధు.....సింధువులు = బం
ధుబృంద = చుట్టములయొక్క, ఆనంద = సంతోషమనెడు, సింధువులు = సముద్రములు,

ఉహ్పాంగ్ = విజృంభించెను. చంద్రునుదయమున సముద్రము లభివృద్ధి నొందిన ట్టిప్ర
భువురాజ్యకాలమునఁ జుట్టములు సంతసిల్లి రనియాశయము. ధ ర్మేతరధ్వాంతతతులు =
ధ ర్మేతర = పాపకార్యముల నెడు, ధ్వాంత = చీకట్లయొక్క, తతులు = సముదాయ
ములు, అడంగెన్ = నశించెను. సత్సంతతులకున్ = సజ్జను లనునక్షత్రములకు, అభీష్ట
ములెల్లన్ = కోర్కు లన్నియు, ఈడేరెన్ = ఫలించెను. (ని) సస్స త్యేవిదుషి శ్రేష్ఠే
సాధాభవతిచక్రిషుసక్తిబమ్మతే. నా. నా. కుమతిచోరప్రచారములు = చెడుబుద్ధి
గలదొంగలసంచారములు, జాతెన్ = నశించెను. చంద్రుఁడు ప్రకాశించుచుండఁ దమ
సంచారము వెల్లడియగు ననిచోరులు సంచరింపరు. ఈప్రభువుకాలమున దండభయ
మునఁ జోరులు సంచరింప మాని రనియాశయము. సావయవరూపకాలంకారము.

శా॥ అక్షివ్యాజమునన్ వృషాంకునొసలన్ ♦ వ్యాపించి పాథోధిరా
టుక్కిం బాడబత్తై తవం బెసఁగ నా ♦ టోపించి మింటన్ జగ
చ్చక్షుఃప్రక్రియ సంచరించి జలము ♦ జ్వాలంబునన్ వైద్యుతా
గ్న్యక్షీణాకృతి రామరాయవిభుశౌ ♦ ర్యం బుండు లోకంబునన్॥

రామరాయవిభుశౌర్యంబు = రామరాయవిభుప్రతాపము, వృషాంకునొసలన్ =
ఈశ్వరునిఫాలమునందు, అక్షివ్యాజమునన్ = (మూడవ) కన్న నునెపముచే, వ్యా
పించి = అలముకొని, పాథోధిరాటుక్కిన్ = సముద్రమధ్యమమునందున్, బాడబత్తై
తవంబు = బడబాగ్ని యనుమిష, ఎసఁగఁగాన్ = కలుగఁగాన్, అటోపించి = ప్రబలి,
మింటన్ = ఆకాశమునందున్, జగచ్చక్షుఃప్రక్రియన్ = సూర్యునియధికారముతో, సంచరించి,
జలముజ్వాలంబునన్ = జలమున్ = మేఘములయొక్క, జ్వాలంబునన్ = సముదాయమునందు,
వైద్యుతాగ్న్యక్షీణాకృతిన్ = వైద్యుత = మెలుపులసంబంధమైన, అగ్ని =
అగ్నియొక్క, అక్షీణ = పూర్ణమైన, ఆకృతిన్ = ఆకాశముతోన్, (మెలుపు లనెడు
మిషచేత ననియర్థము.) లోకంబునన్ = లోకము దంతటను, ఉండున్ = వసించును.

ఈప్రభువుప్రతాపమే యీశ్వరునినొసటఁ గంటియాకారముతోడను సముద్ర
మున బడబాగ్నిరూపమునను నాకాశమున సూర్యరూపమునను మేఘములమెలుపురూ
పమునను వ్యాపించి లోకముల నన్నిటి నాక్రమించె ననియర్థము. ఇచట సూర్యాదు
లయందు స్వరూపముం గప్పి ప్రతాపత్వము కల్పించుటచే నపహ్న వాలంకారము.

నీ॥ తతదివ్యచంద్రికా ♦ ధవళాంశుకంబుతో

గగనగంగాకంచు ♦ కము దలిర్ప .

హిమశైలరజతశై ♦ లము లనుపాలిండ్ల
 పైఁ దారకాహార ♦ పటలి మెఱయ
 నమరశాఖసుమాళి ♦ యవతంసముగఁ గ్రాల
 వీణాశ్రుతిని నల్వ ♦ రాణి పాడఁ
 గలశాంబునిధితరం ♦ గమృదంగనిస్వసం
 బలరమహానటుం ♦ డాటఁ గఱప
 ఘనశరద్ధన మనుతిర ♦ స్కరణి మించి
 చంద్రవదనంబు దోఁప ని ♦ చ్చలు నటించు
 రావుశ్రీరామరాయభూ ♦ రమణుకీర్తి
 మహితనర్తకి బ్రహ్మాండ ♦ మండపమున॥

88.

రావు.....నర్తకి = రావువారివంశమున జన్మించినశ్రీమంతుఁ డగురామరాయ
 ప్రభునిపూజ్యమైనకీర్తి యనునటి, తత.....కంబుతోఁ, తత = విశాలమైన, చంద్ర
 కా = వెన్నెలయను, ధవళ = తెల్లని, అంశుకంబుతోఁ = వస్త్రముతో, గగనగంగా
 కంచుకము = గగనగంగా = ఆకాశగంగయను, కంచుకము = పైక, తలిర్పఁ = ప్రకా
 శింపఁగాఁ, హిమశైల.....పైఁ = మంచుకొండయు వెండికొండయునను స్తనము
 లమీఁదను, తారకాహారపటలి = నక్షత్రము లనుముత్యాలదండలవరుస, మెఱయఁ =
 భాసిల్లఁగాఁ, అమరశాఖాసుమాళి = కల్పవృక్షములయొక్కపూలసముదాయము, అవ
 తంసముగన్ = చెవిమీఁదిభూషణముగా, క్రాలఁ = ప్రకాశించుచుండఁగా, నల్వరాణి =
 చతుర్ముఖునిభార్య (సరస్వతి), వీణాశ్రుతిఁ = వీణయొక్కశ్రుతితో, పాడన్ =
 పాడుచుండఁగా, కలశాంబునిధి = కలశాంబునిధి = క్షీరసముద్రముయొక్క,
 తరంగ = అల లనెడు, మృదంగ = మద్దెలయొక్క, నిస్వసంబు = ధ్వని, అలరఁ = ఒ
 ప్పఁగాఁ, మహానటుండు = శివుఁడు, ఆటఁ = నాట్యమును, కఱపఁ = నేర్పఁగాను,
 ఘనశరద్ధనము = గొప్పది యగుశరత్కాలమందలిమేఘము, అనుతిరస్కరణిఁ = అను
 తెరను, మించి = దాటి, చంద్రవదనంబు = చంద్రుఁ డనుముఖము, దోఁపన్ = కనుప
 డఁగా, నిచ్చలు = ఎల్లకాలమును, నటించుఁ = నాట్యము చేయును.

ఇందుఁ గీర్తయిందు నాటకతైత్తనము కల్పించి మిక్కిలి తెల్లనివి యగువెన్నెల
 మొదలగువానియందు నటి కలంకారము లగువస్త్రత్వాదుల నాలోపించుటచే సావయ

వరూపకాలంకారము. ఈప్రభునినిర్మలకీర్తి భూమియం దంతటను వ్యాపించి యాకాశమందును బ్రహ్మలోకమునందును గూడ నిండి యుండె నని తాత్పర్యము.

చ॥ రసికుఁడు రామరాయన్యప ధి రత్నము రత్నధనాంబరాదు ల

ర్థిసమితి కీయ దాచికొనె ధి దివ్యమణుల్ దనలో సముద్రుఁ డ
ర్థిసముదయంబు ప్రాతఁతఱల ధి దాచె ధనాధిపుఁ డంబరం బద్య
శ్యసరణిఁ గాంచెఁ గాచికొనె ధి నయ్యమరావళి మేరుశైలము॥

రసికుఁడు = విద్వాంసుఁడు, రామరాయన్యపరత్నము = రామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, అర్థిసమితికిఁ = యాచకులసముదాయమునకు, రత్నధనాంబరాదులు = రత్న = మణులను, ధన = సొమ్మును, అంబరాదులు = వస్త్రములు మొదలగువానిని, ఈయన్ = దానముచేయుచుండఁగాను, (దానముచేయుటచేతననియర్థము.) సముద్రుఁడు, తనలోన్ = తనమధ్యమునందు, దివ్యమణుల్ = మంచిమణులను, దాచికొనెన్; ధనాధిపుఁడు = కుబేరుఁడు, అర్థిసముదయంబు = ద్రవ్యసముదాయమును, ప్రాతఁతఱన్ = నిధులయందున్, దాచెన్ = కనుపడకుండునట్లు రక్షించెను. అంబరంబు = ఆకాశము, అదృశ్యసరణిన్ = కనుపడనిరీతిని, కాంచెన్ = పొందెను. (ని) అంబరంవోమ్మివాససి (అ) (అంబరశబ్దము వస్త్రమునకుం బేరగుటచే నామసామ్యమునఁ దన్నునైతమీప్రభువు దానముసేయునని యాకాశము దాఁగెనని భావము.) అయ్యమరాళి = అద్దేవతలసముదాయము, మేరుశైలమున్ = బంగారుకొండను, కాచికొనెన్ = రక్షించుకొనెను.

ఈప్రభువు మేరుపర్వతమునునైతము దానముసేయు ననిదేవతలు భయపడి రక్షించుకొనుచున్నారనిభావము.

ఇందు సముద్రమున మణులుండుటయును, ఆకాశమున కదృశ్యసరణియును దేవతలకు వాసమగుటచే మేరువును గాచియుండుటయును, కుబేరుఁడు ద్రవ్యమును ప్రాతఁతఱం దాచుటయును సహజ మైయుండఁగా నీప్రభువు మిగుల దానముచేయుటచే నిట్లయ్యె ననియుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

క॥ గోవిభవార్యాశ్రయమై

శ్రీవల్లభశివవిరించి ధి జిష్ణుతరణిపా

థోవాహమదనలీలల

రావుసువంశమణి రామ ధి రాత్నభువమరున్॥ 90.

రావుసువంశమణి = రావువారిమంచికుల మనువేణువునకు ముత్తయము, (అగు)
రామరాట్నభువు = రామరాయప్రభువు, గోవిభ.....మై, గో = భూమికిని, విభవ =
సంపదకును, ఆర్య = సజ్జనులకును, ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టె, (ఈప్రభువు సజ్జనులం
బోషించు ననియు సంపదలకు వాసస్థానమనియు భూమి కాధారమనియుభావము.)
శ్రీవల్లభ.....లీలన్ = శ్రీవల్లభ = విష్ణువుయొక్కయు, శివ = సాంబమూర్తియొక్క
యు, విరించి = బ్రహ్మయొక్కయు, జిష్ణు = ఇంద్రునియొక్కయు, తరణి = సూర్యుని
యొక్కయు, పాథోవాహ = మేఘముయొక్కయు, మదన = మన్మథునియొక్కయు,
లీలన్ = విలాసములం బోలువిలాసములతో, అమరున్ = ప్రకాశించును.

ఇందు గోవిభవార్యాశ్రయవిశేషణసామర్థ్యముచే, రాజు విష్ణువుమొదలైనవారి
విలాసమునం బ్రకాశించె ననిచెప్పటచే నావిశేషణము వారికిం జెందును.

గోవిభ.....ము, గో = భూదేవియొక్క, విభవ = సంపదకును, అరి = చక్రా
యుధమునకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (విష్ణువు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = నందీశ్వరునియైశ్వర్యమునకును, ఆర్యా = పార్వ
తికిని, ఆశ్రయము = ఆస్పదము (శివుడు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = సరస్వతీదేవిసౌభాగ్యమునకును, ఆర్య = బ్రహ్మ
ర్షులకును రాజర్షులకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (బ్రహ్మ.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = స్వర్గసంపదకును, ఆర్య = బృహస్పతికిని, ఆశ్రయ
ము = అండ, (ఇంద్రుడు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = కిరణాలిశయమునకును, అరి = చక్రవాకములకును,
ఆశ్రయము = నివాసముం బోషకుడును, (సూర్యుడు.)

గోవిభ.....ము, గో = వజ్రముయొక్క, విభ = కాంతిగల, (తెల్లకాంతిగల)
వారి = ఉదకమునకు, ఆశ్రయము = ఉండుతావు, (మేఘము.)

గోవిభ.....డు, గోవిభవ = దృష్టిసంపదయను, (నేత్రములతోభ.)

గోవిభవ = బాణసంపదగల, ఆర్యా = యువతులు, ఆశ్రయము = సహాయముగల
వాడు, (మన్మథుడు) ఈయర్థమున నిది బహువ్రీహిసమాసము. మన్మథుడు లోక
ముల జయించునపుడు బాణములం బోలినవాడైచూపుచు గలజవ్వనులే సహాయము
కలవాడై యుండును గాన నిట్లుచెప్పబడెను. రామరాయప్రభువును గోవిభవార్యా
శ్రయుడు. విష్ణువుమొదలైనవారు నట్టివారు. కాబట్టి వారిలీలతోఁ బ్రకాశించెనని
తాత్పర్యము. ఇందు విష్ణువుమొదలగువారిలీల వారియంద యుండును గాని యితరుల

యందు సంభవింపమిచే వారిలీలం బోలినలీల యనియర్థము ప్రాప్తించుంగానఁ బదార్థ వృత్తినిదర్శనాలంకారము. ఇది శ్లేషమహిమను బ్రాప్తించుంగాన శ్లేషానుప్రాణితము. తేనికిని విష్ణువు మొదలగువానికి నాపమ్యము (సామ్యము) గమ్యము. (ని) స్వర్గే ఘపశువాగ్వజ్జదిక్షే త్రిఘ్నిభూజలేక్ష్యద్వప్త్యస్త్రీయాంపుంసీగౌః (ఆ)

క॥ నారాయణాంశభవుఁ డగు

శ్రీరామారాయశౌరి ♦ చిరవిభవముతో

ధారణిఁ బాలించుత మా

తారాచంద్రార్కముగ ను ♦ ధర్మాభిరతి॥ 91.

నారాయణాంశభవుఁడు = విష్ణువునంశమునజన్మించినవాఁడు, శ్రీరామారాయ శౌరి, చిరవిభవముతో = శాశ్వతమైనయైశ్వర్యముతో, ఆతారాచంద్రార్కముగ = చుక్కలుం జంద్రుఁడు సూర్యుఁ డున్నంతకాలము, ధారణి = భూమిని, సుధర్మాభి రతిన్ = న్యాయమునంజాసక్తితో, పాలించుతన్ = రక్షించెడుఁగాక.

మ ప్త్యం త ము లు .

క॥ ఏతాదృశగుణమణికి న

రాతిమదద్విరదస్పణికి ♦ బ్రహ్మాండకటా

హతీతయశోధఃకృత

శీతఘ్నికి మార్గశౌఘ ♦ చింతామణికి॥ 92.

ఏతాదృశగుణమణికి = మీఁదఁ జెప్పినమంచిగుణములుగలిగిన, అరాతి..... స్పణికి = అరాతి = శత్రువులను, మదద్విరద = మదపుటేనుఁగులకు, స్పణికి = అం కుశమగువానికిని, బ్రహ్మాండ.....ఘ్నికి = బ్రహ్మాండకటాహ = కటాహముం బోలినప్రపంచమును, అతీత = దాఁటిన, యశః = కీర్తిచేతను, అధఃకృత = తిరస్కరిం పఁబడిన, శీతఘ్నికిన్ = చంద్రుఁడు గలవానికిని, చెఱకుపానకము మొదలైనవానిం గాఁచుపాత్రము కటాహము. ఈప్రపంచము నంత నతిక్రమించినయీతేనికీర్తి యీ ణోకము నతిక్రమింప లేనిచంద్రుం దిరస్కరించె నని భావము. మార్గ.....మణికి =

మార్గణౌఘ = యాచకసమూహమునకు, చింతామణికిణ్ = చింతామణి యైనవానికిణ్, ఇందలివిశేషణములకును ముందరిపద్యములయందలివిశేషణములకును “నవరసరసికయను” పద్యములొని ‘రామరాయాగ్రణికిణ్’ అనువిశేష్యముతో నన్వయము.

క॥ భూవిదితసర్పవరమున

దేవాలయగోపురప్ర) ♦ తిష్ఠాపనదీ

తౌవిధికి సకలసజ్జన

సేవధికి వదాన్యతాహా ♦ సితవారిధికిణ్॥

93.

భూవిదిత.....మునన్ = భూమియందుఁ బ్రసిద్ధ మైనసర్పవర మనుపట్టణము నందున్, దేవాలయ.....విధికిణ్ = దేవాలయ = కోవెలయొక్క, గోపుర = (వాకిలి) గోపురముయొక్క, ప్రతిష్ఠాపన = కట్టించుటయందు, దీతౌవిధికిణ్ = గొప్పనియమము కలవానికిణ్, సకల.....సేవధికిన్ = ఎల్లసాధువులకు ద్రవ్యరాశిం బోలినవానికిణ్, వదాన్య.....విధికిన్ = వదాన్యతా = దాతృత్వముచే, హాసిత = పరిహసింపఁబడిన, వారిధికిణ్ = సముద్రము గలవానికిని, సముద్రఁడుంబోలే దాత యైనవాని కని భావము.

క॥ రంభాకుచకుంభపరీ

రంభానందద్విపక్ష ♦ రాణ్ణతశౌర్యా

రంభునకున్ శుంభజ్జయ

సంభాసితనిజభుజాసి ♦ సంరంభునకున్॥

94.

రంభా.....రంభునకున్, రంభా = స్వర్గముం దుండునొకానొక వేశ్యయొక్క, కుచకుంభ = కుంభములం బోలినస్తనములయొక్క, పరీరంభ = కౌగిలింతచేత, ఆనందత్ = సంతసించుచున్న, విపక్ష రాట్ = శత్రురాజులచేతను, నుత = స్తుతింపఁబడిన, శౌర్యారంభునకున్ = పరాక్రమమునందలివేడుక కలవానికిన్, యుద్ధమునం దీయనచే మృతులైనపగవారు స్వర్గమునకుం జని యచట రంభనాలింగనము చేసికొని యప్పటి యానందముచే, దానికిం గారణ మగునీరాజుశౌర్యమును బొగడు చున్నారని భావము. యుద్ధమున మరణము నొందినవారికి స్వర్గము వచ్చు నని స్మృతులం గలదు. శుంభ.....రంభునకున్, శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న, జయ = గెలుపుచే, సంభాసిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, నిజ = తనది యగు, భుజ = చేలియందలి, అసిసంరంభు

నకున్ = కత్తియొక్క వేగిరపాటు కలవానికిన్, ప్రసిద్ధ మగు చున్న గెలుపుచే స్పష్టము చేయఁబడినతన చేతియందలికత్తియొక్కయాటోపము కలవాని కని యర్థము.

లోకమందుఁ బ్రసిద్ధ మగుచున్న యాయనజయమే భుజమునందలికత్తియొక్క సామర్థ్యమును బ్రకటించు చున్న దని భావము.

క॥ సేతుహిమాచలమధ్య

స్థాతతదివ్యస్థలాది ♦ యాత్రాసుకృతా

న్వీతపునీతాంగునకున్

ఖ్యాతవిలాసాతిశయజి ♦ తానంగునకున్॥

95.

సేతు.....తాంగునకున్, సేతు = (రాముఁడు లంకాప్రయాణకాలమున దక్షిణసముద్రమున రామేశ్వరమునొద్దఁ గట్టిన) గట్టునకును, హిమాచల = మంచుకొండకును, మధ్యస్థ = నడుమ నున్న, ఆతత = గొప్పవి (అగు) దివ్యస్థలాది = పుణ్యక్షేత్రాదులకు, యాత్ర = పోవుటచే (కలిగిన) సుకృత = పుణ్యములతో, అన్వీత = కూడిన వాఁడు గనుకనే, పునీతాంగునకున్ = పవిత్రము చేయఁబడినశరీరము గలవానికిని, ఖ్యాత.....నంగునకున్ = ఖ్యాతి = ప్రసిద్ధమైన, విలాసాతిశయ = శృంగారచేష్టలయతిశయముచే, జిత = జయింపఁబడిన, అనంగునకున్ = మన్మథుఁడు కలవానికిని, శృంగారచేష్టలచే మన్మథుని గెలిచినవాని కని యర్థము.

క॥ నవరసరసికశిఖామణి

కవిరళనిజభుజభుజంగ ♦ మాధిపద్మతభూ

యువతీమణికిన్ విద్య

త్ప్రవరనలఖమణికి రామ ♦ రాయాగ్రణికిన్॥

96.

నవర.....కిన్ = నవరస = శృంగారాదులయొక్క, రసిక = విద్వాంసులలో, శిఖామణికిన్ = శిరోఘాషణ మైనవానికిన్, “ శ్లో॥ శృంగార హాస్య కరుణా రాద్ర వీర భయానకాః । భీభ త్సద్భుత శాంతా శ్చ నవ నాట్యే రసా స్స్మృతాః॥ ” శృంగారాదిరసముల నెఱిగినవారిలో స్రగ్గేసరుఁ డని యర్థము. అవి.....మణికిన్ = అవిరళ = దృఢమైన, నిజ = తనదియగు, భుజ = చేయి యనెడు, భుజంగమాధిప = శేషునిచే, ధృత = ధరింపఁబడిన, భూయువతీమణికి = భూమి యనెడు స్త్రీరత్నము గలవానికిని, శేషుఁడు ఫణామండలమున భూమిని ధరించిన ట్టిరాజు తనభుజముల ధరించె నని భావ

ము. విద్య.....ఖమణికిఁ = విద్యత్రవర = శ్రేష్ఠా లగువిద్యాంసు లనెడు, నల = తామరపూవులకు, ఖమణికిఁ = సూర్యుఁ డైనవానికిఁ (ఖమణి = ఖ = ఆకాశమునకు, మణి = మణిం బోలినవాఁడు ; విన్న మానికము ; సూర్యుఁడు.) సూర్యుఁడు తామరల కుంబోతె విద్యాంసుల కీప్రభువు సంతోషహేతు వని భావము. రామరాయాగ్రణికిఁ = రామరాయప్రభువునకుఁ, ముందువచనముతో నన్వయము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నారచియింపంబూనిన భద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథావిధానం బెట్టి దనిన.

అభ్యుదయ.....వృద్ధి = అభ్యుదయ = శుభములయొక్క, పరంపర = వరుసలయొక్క, అభివృద్ధి = పెంపు, కాన్ = అగునట్లు, నారచియింపంబూనిన...బునకుఁ నారచియింపఁ = నాయొక్కరచియించుటకు, (ఇచటఁ గర్తృత్వమున పక్షి) నేరచియించుట కని యర్థము ; పూనిన = ఆరంభించినభద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునకుఁ, కథావిధానంబు = కథాప్రకారము, ఎట్టి దనినఁ.

గీ॥ హరిచరిత్రంబు శ్రోతృక ధన్యామృతముగఁ

దొల్లి సూతుండు శౌనకా ధన్యులకుఁ దెల్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ధన్యాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ధన్యులపదొడఁగె॥ 97.

తొల్లి = పూర్వకాలమునన్, సూతుండు = (నైమిశారణ్యంబున మహర్షులకు సత్రయాగకాలంబున సకలపురాణములం జెప్పినవ్యాసశిష్యుఁడు.) శ్రోతృకధన్యామృతము = వినువారిచెవుల కమృతముం (బోలినది) కఁ = అగునట్లు, శౌనకాదులకుఁ = శౌనకుఁడు మొదలగుబుఱులకు, తెలిపినట్టిరీతిఁ = చెప్పినప్రకారముచే, శుకయోగి = వ్యాసపుత్రుఁడు, పరిక్షి...తిలకమునకుఁ = పరిక్షితుఁ డనురాజశ్రేష్ఠునకు, మున్న శ్వత్థామ ప్రయోగించిననారాయణాస్త్రముచే గతప్రాణుఁడై యుత్తరాగర్భంబునఁ బుట్టుటచే నీరాజునకుఁ బరిక్షి తనునామంబు గలిగె. ఇట్లు = ఈక్రిందిప్రకారముగా, హరిచరిత్రంబు = కృష్ణానిచరిత్రమును, తెలుపదొడఁగెఁ = చెప్ప మొదలిడెను.

సీ॥ ఏవీట సౌధాగ్ర ధన్యార్ణవములశంబు

లబ్ధకోశంబు లౌ ధన్యమరథునికి

నేవీట సతులత ధన్యవిలాసంబులు

ప్రార్థనీయంబు లౌ ♦ నచ్చరలకు
 నేవీట హర్ష్యమ ♦ ణీవిభావిభవ ము
 భావంబానర్చువి ♦ భావరులకు
 నేవీటఁ జంద్రశా ♦ లావితానస్థహః
 రములు తారావలీ ♦ భ్రాంతి నొసఁగుఁ
 దుంగతరరోహణాచల ♦ శృంగతులిత
 గురురుచిరరత్న కీలిత ♦ గోపురంబు
 సెలఁగు బహువిధసంపద్వి ♦ శేషహాసిత
 గోపురం బగునాద్వార ♦ కాపురంబు॥

98.

ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, (కల) సౌధా.....శంబులు = సౌధ = మేడలయొక్క, అగ్ర = కొనయందలి, సౌవర్ణ = బంగారువికారమైన, కలశంబులు = కుండలు, అమరధునికీక = అకాశగంగకున్, అబ్జకోశములు = తామర మొగ్గలు, ఔక; ద్వారకాపురమునందలి మేడ లాకాశము నంటుచున్న వి గనుక వానిచివర నున్న బంగారుకుండలు స్వర్ణలోకమం దున్న నదిలోని తామరపువ్వులుంబోలె నుండె నని యాశయము. ఇందు మేడలమీఁద నున్న బంగారుకుండలకు నాకాశగంగలోనియబ్జకోశత్వము సంబంధింపనున్న నట్లు చెప్పటచేక అతిశయోక్త్యలంకారము.

తక్కినమూఁడుచరణంబులం దిట్లు సంబంధాతిశయోక్త్యలంకార మనియే యెఱుంగునది. ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, సతుల.....శంబులు = సతుల = స్త్రీలయొక్క, తనూ = శరీరములయొక్క, విలాసంబులు = చక్కఁదనములు, అచ్చరలకున్ = రంభయొద లగువారికిక, ప్రార్థనీయంబులు = కోరఁబడఁదగినవి, ఔక; ఈపట్టణమందలి స్త్రీలు రంభాదులకంటె సొగసుకత్తె లని భావము. ఏవీటన్ = ఏనగరమున, హర్ష్య... విభవము = హర్ష్య = మేడలయందలి, మణీ = రత్న ములయొక్క, విభా = వెలుఁగుయొక్క, విభవము = సంపద, విభావరులకున్ = రాత్రులకు, అభావంబు = నాశము, ఒనర్చున్ = చేయునూ, ఇందలి మేడలయందలిమణులకాంతిచే రాత్రియుం బవలుగా నుండె నని తాత్పర్యము. ఏవీటన్ = ఏపురమునందున్, చంద్ర.....హారములు, చంద్రశాల = మేడలమీఁదియిండ్లయందలి, వితానస్థ = మేలుకట్టలయందలి, హారములు = ముత్యాలజాలరులు, తారావలీభ్రాంతిక = నక్షత్రసముదాయమనుభ్రమను, ఒసఁగున్ = ఇచ్చునో, మేడలు మిగుల నున్నతము లగుటచే నందలిమేల్కట్టయం దున్న జాలరుల

లోనిముత్యములు నక్షత్రము లని భ్రమపెట్టు చున్న వని భావము. తుంగ.....
 గోపురంబు = తుంగతర = మిక్కిలి యెత్తైన, రోహణాచల = (రత్నముల కుత్సత్తిస్థాన
 మైన) రోహణ మనుపర్వతముయొక్క, శృంగ = శిఖరములతో, తులిత = సమ మైన,
 గురు = పెద్దవి యగు, రుచిర = మనోహరము లైన, రత్న = మణులచే, కీలిత = కట్టఁ
 బడిన, గోపురంబు = ద్వారములు గలదియు, బహు.....గోపురంబు = బహువిధ =
 పెక్కువిధము లైన, సంపద్విశేష = వేరువేరుసంపదలచేత, పరిహసిత = తిరస్కరింపఁబ
 డిన, గోపురంబు = స్వర్గపట్టణము గలదియు, అగునాద్వారకాపురంబు = అగుప్రసిద్ధ
 మైనద్వారక యనుపట్టణము, చెలంగుకొ = ప్రకాశించును.

మ॥ జలజాతుం బొడగానఁగా సురలు ని ♦ చ్చల్ వత్తు రక్కోటకొ
 మ్మలత్తోవక దివినుండి డిగ్గి గణియిం ♦ పం దానియాన్నత్యముం
 దలమే తత్పురమాలి కేర్పడ సము ♦ ద్రంబే మహాభేయమై
 యలరంగా వివరింప నేటికిఁ దదీ ♦ యాగాధతానల్పతల్ ॥ 99.

సురలు = దేవతలు, (ఇది నిత్యబహువచనము.) జలజాతుకొ = (ఆపురమునఁ
 కృష్ణరూపమున నవతరించియున్న) నిష్ఠుని, బొడగానఁగాకొ = చూచుటకు, అక్కో
 టకొమ్మలత్తోవక = ఆకోటబురుజులమార్గముచేకొ, దివినుండి = స్వర్గలోకమునుండి,
 డిగ్గి = దిగి, వత్తురు = ఏతెంతురు, దానియాన్నత్యముకొ = ఆకోటయొక్కపొడవును,
 గణియింపన్ = లెక్కించుట, తలమే = శక్యమా? (కా దని యర్థము.) తత్పురమాలి
 కికొ = ఆనగరశ్రేష్ఠమునకు, ఏర్పడకొ = స్పష్టముగా, సముద్రంబే = సాగరమే, (ఏయ
 వధారణార్థకము.) మహాభేయ మై = గొప్పయగడ్డ యై, అలరంగాకొ = ప్రకాశింపఁ
 గాకొ, తదీయాగాధతానల్పతల్ = తదీయ = ఆకందకముసంబంధ మైన, అగధతా =
 లోఁతును, అనల్పతల్ = వైశాల్యమునును, వివరింపకొ = వర్ణించి చెప్పట, ఏటికికొ =
 ఎందునకుకొ, (అగును అనుక్రియాపద మధ్యాహార్యము.)

ఈపట్టణమునందలికోట స్వర్గము నంటి యుండుటచే నచట నుండుదేవతలు
 కృష్ణమూర్తిం జూచుటకు వచ్చునపు డాకోటకొమ్మలనుండియే దిగి వత్తురు గాన దా
 నిపొడ వింత యని చెప్ప లే మనియు నాపురము సముద్రములో నుండుటచేఁ గందక
 ము సముద్రమే కావున దానిలోఁతును వైశాల్యమును నధికము లనియుం దాత్పర్యము
 ఇందుం బూర్వపద్యమునందలియలంకారమే కలదు.

సీ॥ గారుత్మతవితర్ది ♦ కలు సైకతములు గా

సౌధముల్ గర్భస్థ ధైలములు గ
 శశికాంతకృతచతు ధైలములు ఝరులు గాఁ
 గరిఘటల్ మకరసం ధైలములు గ
 నుత్తాలసాలంబు లుల్లోల ధైలములు గాఁ
 దతపతాకములు మ ధైలములు గాఁగ
 నఖిలాంగనాజనం ధైలములు గాఁ
 బురలక్ష్మీ కల్మిపూ ధైలములు గాఁగ
 సతతమంగళతూర్వని ధైలములు లెల్ల
 ఘనతరంగరవంబు లై ధైలములుకొనఁగ
 క్షీరవారాశి యో యనఁ ధైలములు మిగిలి
 హరికి శుభకర మై యొప్పు ధైలములు॥

100.

గారుత్మతవిత్తర్ధికలు = గారుత్మత = గరుడపచ్చలయొక్క, విత్తర్ధికలు = అరఁగు
 లు, (మరకతమణులతోఁ గట్టినయరఁగు లని యర్థము.) సైకతములు = ఇసుకతిన్నె
 లు, కాఁ = కాఁగా, సౌధముల్ = మేడలు, గర్భస్థశైలములు = (సముద్రము) లోపల
 నున్న పర్వతములు, కఁ, శశికాంత.....ధములు = శశికాంతకృత = చంద్రకాంతపు
 రాళ్లతోఁ (పటికపురాళ్లతోఁ) గట్టబడిన, చతుష్పథములు = నాలుగుత్రోవలు గలసి
 నచోట్లు, (ఇచట మార్గము లనియే యర్థము.) ఝరులు = సెలయేళ్లు, కాఁ, కరిఘ
 టల్ = ఏనుఁగులగుంపులు, ఏనుఁగులసముదాయము ఘట యనంబడు. (ని) కరిణాం
 ఘటనాఘటా (అ) మకరసంఘాతములు = మొసళ్లగుంపులు, కఁ, ఉత్తాలసాలంబు
 లు = ఎత్తైనప్రాకారములు, ఉల్లోలతతులుగాన్ = పెద్దతరంగములుగాఁ, అఖిలాంగ
 నాజనంబు = ఎల్లస్త్రీలసముదాయము, అప్పరోగణముగాన్ = అచ్చరలసముదాయము
 గాఁ, పురలక్ష్మీ = నగరశోభ, కల్మిపూబోఁడి = లక్ష్మీదేవి, కాఁగఁ, పువ్వు + మేను =
 పూబోఁడి. బహువ్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీఁదిమేనునకు బోఁడి
 యగు. బా. స. సతత.....లెల్లఁ = సతత = ఎడతెగని, మంగళ = శుభనూచకము
 లైన, తూర్వనిస్వనములు = భేరులమోఁతలు, ఘనతరంగరవంబులు = గొప్పతరంగముల
 ధ్వనులు, ఐ, కడలుకొనఁగఁ = దిక్కులను వ్యాపింపఁగా, అప్పరంబు = ఆద్వారక,
 క్షీరవారాశియో యనఁ = క్షీరసముద్రమువలె, చెలువు = కాంతిచే, మిగిలి = అతిశ

యించి, హరికిణ్ = కృష్ణునకు, శుభకరమై = సంతసము గల్గించునది యై, ఓష్ఠా = ప్రకాశించును.

పాలసముద్రమిసుకతిన్నెలు మొదలైనవానిచే మిగుల మమోహరమైనది గావున నం దెప్పుడు విష్ణువు వసించు చుండును. ఆవిష్ణువే యిప్పుడు శ్రీకృష్ణుడై యిందు వసియించెఁ గాన నిదియుఁ దనధర్మములచేఁ బాలసముద్రముంబోలి సంతసము గలిగించు చుండె నని యాశయము.

ఉ॥ మేలిపసిండిమువ్వగమి ♦ మించుపతాకలు చిత్రరత్న పాంచాలిక లబ్జరాగకల ♦ శద్యుతులు గలచంద్రశాలికా జాలము వైల్పుఁ బట్టణపు ♦ సంపదఁ గన్గెన నిల్చునిర్జర స్త్రీలవిశాలనవ్యమణి ♦ దివ్యవిమానవితానమో యనన్ ॥ 101.

మేలి.....గమిన్ = ప్రశస్త మైనబంగారుచిఱుగంటలయొక్కగుంపుచే, మించుపతాకలు = ప్రకాశించు తెక్కెములును, చిత్రరత్న పాంచాలికలు = చిత్ర = వ్రాత పటములయందలి, రత్న పాంచాలికలు = రత్న పుంబామ్మలును, (ని) పాంచాలికా పుత్రికా స్యా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా (అ) అబ్జ.....ద్యుతుల్, అబ్జరాగ = పద్మరాగములయొక్క, (కెంపులతోఁ జేయఁబడిన) కలశ = కుండలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులును (ఇవి ద్వితీయార్థమునఁ బ్రథమలు.) కల.....జాలము = పాంచినమేడలమీఁదియిండ్లు, పట్టణపుసంపదన్ = నగరశోభను, కన్గెనన్ = చూచుటకు, నిల్చు.....మోయనన్ = నిల్చు = ఉండెడి, నిర్జరస్త్రీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, విశాల = విరివిగల, నవ్య = నూతనమైన, మణి = రత్న ములయొక్క (రత్నములచేఁజేయఁబడిన) దివ్య = ఆకాశముననున్న, విమానవితానమో యనన్ = విమానసముదాయమో యనునట్లు (విమానము = అంతరిక్షమున దేవత లెక్కి సంచరించెడురథము.) పాల్పున్ = ప్రకాశించును.

ఇప్పట్టణమునందలిమేడలమీఁదియిండ్లయందున్నప్రతిమలు పట్టణసౌందర్యముం జూడవచ్చినదేవకన్యలువలె నాయిండ్లు మిగులం బొడవు గలవి యగుటచే నాకాశమున నున్న వారివిమానములువలెను బ్రకాశించు చుండె నని తాత్పర్యము.

ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ॥ అరుణగభస్తి మున్నహర ♦ హంబును నంబరవీధి నేగఁగాఁ బురనరభర్మహర్మ్యచయ ♦ ముల్ గమనంబున కడ్డ మైనచోఁ

దురగములన్ మరల్చి ధృతి ♦ తో నగరోత్తరయామ్యపార్శ్వస
త్సరణులఁ దే రనూరుఁడువె ♦ సం గడపం జను చుండు నిప్పుడున్॥

మున్ను = పూర్వము, అరుణగభస్తి = నూరుఁడు (ఎఱ్ఱనికాంతులుగలవాఁడు.)
అహరహంబును = ప్రతిదినము, అంబరవీధిన్ = ఆకాశమాగ్ధమునందు, ఏగఁగాన్ =
పోవు చుండఁగా, పుర.....చయముల్, పురవర = ఆగొప్పపట్టణమందలి, భరత్తి
హరత్తి = బంగారుమేడలయొక్క, చయముల్ = సముదాయములు, గమనంబునకున్ =
(నూరుని) నడకకున్, అడ్డమైనచోన్, అనూరుఁడు = నూర్యసారథి (ఊరువులు
లేనివాఁడు. ఇతఁడు కశ్యపునకు విసతయందు గరుడున కన్నయై జన్మించెను.) ధృతి
తో = క్షౌర్యముతో, తేరు = రథమును, మరల్చి = వెనుకకుఁద్రిప్పి, నగ.....త్సరణు
లన్ = నగర = పట్టణముయొక్క, ఉత్తరయామ్యపార్శ్వ = ఉత్తరపుదిక్కునను దక్కి
నపుడెసను నుండు, సత్సరణులన్ = మంచిత్రోవలచేతను, వెసన్ = వడిగాను, కడ
పన్ = త్రోలుటచే, ఇప్పుడున్ = ఈకాలమునందును (ఆపట్టణము లేనియప్పుడును)
చనుచుండున్ = (మునుపటియభ్యాసమునఁ బ్రక్కమాగ్ధముననే) తేరుపోవుచుండు
ను. నూర్యనకు స్వాభావిక మైనదక్షిణోత్తరమాగ్ధములు మునుపు ద్వారకాపురమునం
దలిమేడలు దిన్నఁగాఁ బోవుటకు నడ్డము రాఁగాఁ గల్గె ననియు నిప్పుడు నాయభ్యా
సముచేతనే యట్లు పోవుచుండెననియు నుత్పేక్షించుటచే హేతుత్పేక్షాలంకారము.

క॥ చందురుఁ డందలిమేడల

సందులఁ జను చుండి కావ్య ♦ సంగీతకళల్

సుందరులవలన విని తాఁ

జెందెఁ గళానిధి యనం బ్రీ ♦ సిద్ధి ధరిత్రిన్॥ 103.

చందురుఁడు, అందలిమేడలసందులన్ = ఆద్వారకాపురమునందలిమేడలయొ
క్కయిగకటపుఁద్రోవలచేతను, చనుచుండి = పోవుచుండి, సుందరులవలనన్ = (ఆమే
డరియం దున్న) అందకత్తెలవలన, కావ్యసంగీతకళల్ = కావ్య = (శృంగారాదిరస
ములతోడను మాధుర్యాదిగుణములతోడను నలంకారములతోనుఁ గూడినశబ్దార్థములు
గల) ప్రబంధములను, సంగీతకళల్ = సంగీతము మొద లగుకళలను (చిత్తరువు వాఱ
యట, గానము, మొద లైనవానియందలినేర్పు కళ యనంబడునుగాని యిచ్చోటఁ
గళాశబ్దమునకు విద్యాసామ్యా మనియే యర్థము.) (ని) అంశమాత్రే మూలవృద్ధౌ
సుషమా విద్యయో స్తథా (అ) శే.

విని; (పెక్కుసారులు వినుటచే నేర్చి యని యర్థము.) తాక్ష, ధాత్రిక్ష = భూమియందు, కళానిధియనక్ష = విద్యలకు వాసస్థాన మనునట్లు, (చంద్రునిపదియాఱు వభాగము కళ యనంబడు. అట్టివానికి వాసస్థానము.) ప్రసిద్ధిక్ష = ఖ్యాతిని, చెందెక్ష = పొందెను. చంద్రుఁడు ప్రతిదినము రేలాపురమార్గమునం బోవుచు నచట నున్న స్త్రీలు చేయుకావ్యగానాదిగోష్ఠులను విని తానేర్చి కళానిధి యనుపే రొందె నని తాత్పర్యము.

ఇందుఁ జంద్రునికిఁ బేరైనకళానిధిశబ్దమునకు యోగమున (అనయవశక్తిచే) వేరర్థమును గల్పించుటచే నిరుక్త్యలంకారము.

చ॥ లలితజలార్ధ్వయంత్రురు ♦ లం బస పాడఁగ ధూపధూమకుం
తలములు కేతుహస్తకల ♦ నక్ష నగరేందర విప్పి సొమ్ములం
దళియల నుంచె బ్రోవులుగ ♦ నాఁ బాలు పౌనవరత్నరాసుల
న్విలసిలుఁ గాంచనాంచితవ ♦ ణిగ్విపణీరమణీయహట్టముల్ ॥ 104.

నగరేందర = పురశోభ యనులక్ష్మి, లలిత.....లక్ష, లలిత = సుందర మైన, జలార్ధ్వయంత్రురులక్ష = నీటిని మీఁదికిఁ జిమ్ముక్రోవులవలనఁ గలిగినప్రవాహము లందులక్ష, పసపాడఁగన్ = పసపు వూసికొని స్నానము చేయుటకులక్ష, కేతుహస్తకల నక్ష = టెక్కెము లనుచేతులవ్యాప్తిచేక్ష, (చేతులఁ బాచి యని యర్థము.) ధూప ధూమకుంతలములక్ష = పరిమళమునకై కాల్చుకృష్ణాగరు మొదలైనవానిపొగ లనుముం గురులను, విప్పి, సొమ్ములక్ష = తనదేహమునందలి యాభరణములను, ప్రోవులుగలక్ష = రాసులుగాను, తళియలయందున్ = పల్లెరములందులక్ష, ఉంచెనాక్ష = ఉంచెనూ యను నట్లు, పాలు పౌనవరత్నరాసులన్ = ఒప్పెడువజ్రములు మొదలైనవానిరాసులతోన్, కాంచనాంచిత.....రమణీయహట్టముల్ = కాంచన = బంగారముతో, అంచిత = ఒప్పుచున్న, వణిగ్విపణీ = బజారులందలి, రమణీయ = మనోహరములు (అగు) హట్టముల్ = అంగడులు, విలసిలులక్ష = ప్రకాశించును.

ద్వారకాపురమునందలిబజారులు పురలక్ష్మి స్నానము చేయుటకై యూడ్చి పల్లెరముల నుంచినయాభరణములువలె నున్నరత్న రాసులతోడను బంగారురాసులతోడను నెల్లపుడు నిండి యుండు నని తాత్పర్యము.

చ॥ సవరము లంచు మబ్బు నట ♦ చందురుఁ జందురువంక యంచు సాం
కవ మని తత్కళంకము ని ♦ గారపుహారము లంచుఁ దారకా

నివహము నెంచి తాల్చుటకు ♦ నేర్పునఁ జేకొనఁ బోవఁ బ్రాథ తా
నువిదలు మాన్పు మాని యిటు ♦ లుందురు మేడల ముగ్ధసుందరుల్॥

ముగ్ధసుందరుల్ = ముగ్ధ లగుస్త్రీలు, (క్రొత్త జవ్వనము గలనాయిక ముగ్ధ య
నంబడు.) మబ్బుక = మేఘమును, సవరము లంచున్ = చమరీవాలము లని భ్రమించు
చుకొ) అఱచందురుకొ, (ఇచట లక్షణచే లేతచందురు నని యర్థము.) చందురు
వంక యంచుకొ = ఆడువారు శిరసున ధరించుకొను నాభరణ మనియును (చంద్రవంక),
తత్కళంకముకొ = చంద్రునిలోనినల్లనిమచ్చను, సాంకవ మంచుకొ = జవ్వాది యనియు
ను, తారకానివహముకొ = నక్షత్రసముదాయమును, నిగారపుహారము లంచుకొ =
శ్రేష్ఠ మైనముత్యాలదండ లనియును, ఎంచి = తలఁచికొని (భ్రాంతిపొంది యని య
ర్థము.) తాల్చుటకుకొ = ధరించుటకు, నేర్పునకొ = నైపుణ్యముతో, చేకొనఁబోవన్ =
చేతితోఁ బుచ్చికొనుటకు యత్నింపఁగాకొ, ప్రాథలు = నిండుజవ్వనము గలవారు,
ఔనువిదలు = విసస్త్రీలు, మాన్పుకొ = వానిస్వరూపమును జెప్పి నివారింపఁగా, మాని =
విడిచి, ఇటులు = ఈప్రకారము, ఉందురు.

ఆపట్టణమున నున్న ముగ్ధలు మేడలు మిగుల నున్నతముగ నుండుటచే సమీప
మున నున్నమబ్బు మొదలగువానిం జూచి యలంకారము లని భ్రమపడి ధరింప య
త్నింపఁగాఁ బ్రాథలు వానిస్వరూప మెఱిగినవారు గావున మాన్పు చుండి రని
భావము.

ఇందు ముగ్ధలకు మబ్బు మొదలైనవానియందు భ్రాంతి గలుగుటచే భ్రాంతి
మదలంకారము.

చ॥ తగవున శేషునికొ శ్రుతిప ♦ దక్కిమలీలలు నేరఁ డంచు ది
వ్యగురుని గావ్యగోష్ఠి నిను ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్రవతుం
డగుద్విజరాజునుం గడుఁ బ్రి ♦ భాకరుమిన్కులఁ జిక్కు నంచు నెం
చఁగఁగల రప్పరికొ నిగమ ♦ శాస్త్రకళాచతురుల్ మహీసురుల్॥

అప్పరికొ = ఆద్యారకాపురమునందున్, నిగమ.....చతురుల్ = నిగమ =
వేదములచేతను, శాస్త్ర = మీమాంస మొదలగువానిచేతను, కళా = గానాదులచేతను
ను, చతురుల్ = నేర్పరులు, (విద్వాంసు లని యర్థము.) (చేయవలసినసత్కార్య
ములను, జేయఁగూడనిదుష్కార్యములను బోధించునది వేదము.) మహీసురుల్ = బ్రా

హ్మణులు, తగవునకై = (విద్యానిమిత్తమైన) జగడమునందు, శేషునికై = వేయినోళ్లు గలిగి వ్యాకరణభాష్యమును రచించినసర్పరాజును (విష్ణు వీయనయందుఁ బరుండు టచే నీయన కీపేరు గలిగెను.) శ్రుతి.....లీలలు = శ్రుతి = వేదసంబంధ మైన, పదక్రిమ = పదముయొక్కయుఁ గ్రమముయొక్కయు, లీలలు = విలాసములను, నేరఁ డంచుకై = తెలిసికొనలేఁ డనియును, వేదమున మిక్కిలి గొప్పవి యగుజట, ఘన య టుండఁ బెక్కండ్రు నేర్చెడుపదక్రిమములునైతము నేరఁ డని యర్థము. చెవులయొ క్కయుఁ బాదములతోడినడకయొక్కయు విలాసములు లేనివాఁ డని భావము. (శ్రుతి = చెవి ; పదక్రిమ = పాదములతోడినడక ;) పాములకుఁ జెవులును పాదము లతోడినడకయును లే వని స్పష్టము. దివ్యగురునికై = స్వర్గమున నున్న వారి కొజ్జ యైన బృహస్పతిని, కావ్యగోష్ఠికై = రామాయణాదిగ్రంథములయొక్కప్రసంగమును, ఇసు మంతయుకై = కొంచె మైనను, ఎటుంగఁ డటంచుకై = నేర్చినవాఁడు కాఁ డనుచు నని యర్థము. శుశ్రునితో సహవాససంభాషణాదుల నెఱుంగనివాఁ డని భావము. కావ్యుడు = శుశ్రుఁడు, (ని) శుశ్రో దైత్యగురుః కావ్యః (అ) సద్వ్రతుండు = పు ణ్యకర్మములు గలవాఁడు. (నత్యత్రములయం దాసక్తి కలవాఁ డనియు నర్థము.) అగుద్విజరాజును = అగుచంద్రుఁడును, (బ్రాహ్మణప్రభు వనియు నర్థము.) ప్రభాకరు మినుకలకై = పూర్వమీమాంసావాక్యముల నని యర్థము. నూర్యకాంతులచేత నని భావము. చిక్కుకై = లొంగును. కృశించు నని భావము. అంచున్, ఎంచఁగఁగలరు = లోపముల నెన్నుటకు సమర్థు లగుదురు.

వేదములను, గావ్యములను, సంగీతాదివిద్యలను నెఱిగిన ద్వారకాపురవాసు లగుబ్రాహ్మణులకుఁ బదక్రమము లేఱుగనిశేషుఁడును, గావ్యగోష్ఠి నెఱుగనిబృహస్ప తియుఁ బ్రభాకరునకు జడియుద్విజరాజును యల్లులుగా రని తాత్పర్యము. సకలవి ద్యల నేర్చినబ్రాహ్మణు లప్సరమునఁ గల రని ఫలితార్థము.

శ్లోనానుప్రాణితవ్యతిరేకాలంకారము.

సీ॥ సమదారిబలభిదా ♦ చణు లై మహాహవ

భాగసద్యము లౌచుఁ ♦ బరిధవిల్లి

యనుజాతశౌర్యాత్త ♦ ఘనతరైశ్వర్య లై

దివ్యకల్పు లగుచుఁ ♦ దేజరిల్లి

గురుహితార్థప్రదా ♦ సరతు లై వరమేఘ

రమణీయహాయు లౌచు ♦ రమణ కెక్కి
 సకలస్తుతపవిత్ర) ♦ సద్గోత్రు లై పాలి
 తాఖిలవిబుధు లై ♦ యతిశయిల్లి
 స్థిరసుధర్మాధిగతు లయి ♦ చిరవినోద
 కరసదారంభు లగుచు భా ♦ స్వరతః దనరి
 సారతరభోగతతయశ ♦ స్సాంద్రు లగుచు
 నిందు) లన నొప్పు చుండు) రా ♦ జేందు)లచట॥ 107.

ఈపద్యమున రాజులకు నింద్రునకుఁ బోల్కె చెప్పటచే విశేషణము లన్నియు
 రెండర్థముల నిచ్చును. మొదట రాజుపర మైనయర్థమును బిమ్మట నింద్రుపర మైనయ
 ర్థమును వ్రాయఁబడును.

అచటన్ = ఆద్యారకాపురమునందున్, రాజేంద్రులు = రాజశ్రేష్ఠులు, సమదా...
 లై = సమద = గర్వముతోఁ గూడిన, అరిబల = శత్రు సేనలయొక్క, భిదా = చీల్చుటచే,
 చణులై = నేర్పుగలవారై, (గర్వముతోఁ గూడినశత్రుఁ డగుబలుఁ డనురక్కసునిఁ
 జీల్చుటచే నేర్పుగలవారలు. ఇందు)లు) మహా.....సద్యములు, మహత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆహవ = యుద్ధాసక్తియు, భాగ = భాగ్యమును, సద్యములు = మంచివి
 యగుసత్యాదిగుణములు గలవారు, ఔచున్, పరిభ్రమిల్లి = ప్రకాశించి, (మహత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆహవ = యజ్ఞములయందలి, భాగ = సాలియందు, సద్యములు = మంచి
 యేర్పాటుగలవారు.) అనుజాత.....లై, అనుజాత = సహజ మైన (తోడఁబుట్టిన)
 శౌర్య = పరాక్రమముచేతను, ఆత్మ = సంపాదింపఁబడిన, ఘనతరైశ్వర్యులై = గొప్పసం
 పద కలవారై (తమ్ముఁ డైనవామనునియొక్కపరాక్రమముచే సంపాదింపఁబడినయై
 శ్వర్యము కలవారై. అనుజాత = తమ్ముఁడు.) మున్ను బలి యింద్రునైశ్వర్య మపహ
 రింపఁగా నతనితల్లి విష్ణువుతో మనవిచేసికొనె ననియు నాతఁ డదితికశ్యపులకు నుపేం
 ద్రుఁ డై జన్మించి బలి నడిగి యైశ్వర్యముం బరిగ్రహించి మఱల నింద్రుని కిచ్చె నని
 యు భాగవతము.

దివ్యకల్పు లగుచున్ = దేవతలతోఁ దుల్యులగుచున్, తేజరిల్లి = ప్రకాశించి,
 (దేవలోకమందలియుత్పత్తి కలవా రగుచుఁ బ్రకాశించి) గురు.....లై, గురు =
 ఉపాధ్యాయునకును, తండ్రి మొద లగుపూజ్యులకును, హిత = మేలైన, అర్థ = వస్తు
 వులయొక్క, ప్రదాన = యిచ్చుటయందు, రతులై = ఆసక్తులై, (బృహస్పతికి మేలైన

వస్తువుల నిచ్చుటయం దాసక్తి గలవారు.) వర.....లొచుకొన = వర = శ్రేష్ఠ మైన, మేఘ = మబ్బుం బోలిన, రమణీయ = మనోహర మైన, హయము = గుఱ్ఱములు గలవారు. ఔచుకొన, రమణ కెక్కి = ప్రీతి నొంది. (మేఘము లనెడుమనోహర మైనగుఱ్ఱములు గలవారు. (ని) తురాషా శ్మేఘవాహనః. అ) సకల.....లై = సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, పవిత్ర = పావన మైన, సద్గోత్రులు = మంచికులము గలవారు, ఐ, (సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, పవి = వజ్రాయుధముచే, త్రీసద్గోత్రులు = జడియుచున్న పర్వతములు గలవారు.) పాలి.....లై, రక్షింపఁబడినయెల్లవిద్యాంసులు గలవారై, (రక్షింపఁబడినయెల్లదేవతలు గలవారు.) అతిశయిల్లి = ప్రబలి, స్థిరసుధర్మాధిగతు లయి = శాశ్వత మైనపుణ్యకార్యముల నెఱిగినవారై, (శాశ్వత మైనసుధర్మ యనుసభను బొందినవారై (ని) స్యాత్సుధర్మా దేవసభా. అ) చిర.....లగుచుకొన = చిర = శాశ్వతమైన, వినూదకర = సంతసమును గలిగించెడు, సదారంభులు = సత్కార్యములు గలవారు, అగుచుకొన, (చిరకాల మానందము గలిగించువారును నెల్లపుడు రంభ గలవారును.) భాస్వర తక = ప్రకాశించుస్వభావముతో, తనరి = ఒప్పి, సార.....లగుచుకొన = సారతర = మిగులం బ్రశస్త మైన, భోగ = సుఖానుభవముచేతను, తతయశః = అధికమైనకీర్తిచేతను, సాంద్రులు = నిండినవారు, అగుచుకొన, ఇంద్రు లనకొన = ఇంద్రులువలె, ఒప్పు చుండ్రు = ప్రకాశించు చుండ్రు.

ఇందు శ్లేషానుప్రాణిహోపమాలంకారము.

చ॥ మును దనపూర్వు లాకు లల ♦ ముల్ దిని కాలము పుచ్చుచుండ మై
కొని యొకదిక్కునకొన వతఁ ♦ గొన్నినిధుల్ సమకూర్చుకొంచు ని
ట్లొనరుకు బేరుఁ బేరుకొన ♦ కుందురు బేరులు పట్టణంబునం
దనిశనవాధికార్థనిధు ♦ లంచితదానకలాకళానిధుల్ ॥ 108.

పట్టణంబునందుకొన = ద్వారకయందుకొన, అనిశ.....నిధుల్ = అనిశ = ఎల్లపుడును, (తండ్రి తాతలనాఁటినుండియు నని యర్థము.) నవ = తొమ్మిదికంటె, అధిక = ఎక్కువసంఖ్య గల, అర్థనిధులు = ద్రవ్యరాసులు గలవారు, కుబేరునకు స్వాధీనము లైనతొమ్మిది ద్రవ్యరాసులు కలవు. ఈపట్టణమున నుండువైశ్యులకుఁ బూర్వకాలము నుండియు ననేకము లగుద్రవ్యరాసులు గల వని యాశయము. అంచిత...నిధుల్ = పూజింపఁబడినదానవిద్యం జండ్రుం బోలినవారు, బేరులు = వైశ్యులు, మును = పూర్వ

కాలమునందు, (ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను.) కాలాధ్వముల కుం బ్రాయికంబుగాఁ బ్రథమ యగు. బా. కా. తనపూర్వులు = తనతండ్రితాతలు, (విశ్రవసుఁడు మొదలగువారు.) ఆకు లలముల్ = ఆకులఁ గూరలను, తిని = భక్షించి, కాలము పుచ్చుచుండఁ = కాలక్షేపము చేయు చుండఁగా, మైకొని = అంగీకరించి, (కుబేరుఁడు ధనము గలవాఁ డయ్యెను దండ్రితాత లగుబుఱుషులు తగినపదార్థములు సంపాదించిపలేక యాకులు మొదలగువానిని భక్షించుచుండ నూరక చూచు చుండె నని యర్థము. వారు తపస్సులు గావున నట్టిపదార్థముల భక్షించు చుండి రని భావము. ఒకదిక్కునఁ = ఒకచోటను, (ఉత్తరదిశయం దని భావము.) ననతఁ = (ఉపవాసాదులఁ) గృహించుటచే, (తొమ్మిదిసంఖ్యచేత నని యర్థాంతరము.) కొన్ని నిధుల్ = కొన్ని ద్రవ్యరాసులను, సమకూర్చుకొంచుకొ = సంపాదించుకొనుచుకొ, ఇట్లొనరుకుబేరుకొ = ఇట్లుండుకుబేరుని, పేరుకొన కుందురు. ఉచ్చరింప కుందురు. ఆపురమునందలివైశ్యులు పూర్వమునుండియు ననేకద్రవ్యరాసులు గలవారునువృద్ధులకు సౌఖ్యము గలుగునట్లు వ్యయపఱుచువారును దానము సేయువారును గానఁ దాను మిగులం గృహించి తండ్రితాత లాకులఁగూరలు దినుచుండఁగా నూరకుండి క్రొత్తగాఁ గొన్ని ద్రవ్యరాసులు సంపాదించినకుబేరునిపేరునైతము దలంప నిష్టపడె రని యర్థము. వ్యతిరేకకాలంకారము.

క॥ హలరేఖలు లక్ష్మీకర

విలసనములు బహుళభద్రా ♦ విభ్రమగతులుం

గలిగి హరిచరణసదృశత

నలరుదు రలఘుబల మొప్ప ♦ నప్పరిశూద్రుల్ ॥ 109.

ఇందు శూద్రులు తమజన్మస్థాన మైనవిష్ణుపాదముంబోలి యున్నారని చెప్పుటచేఁ బెక్కుపదములను రెం డర్థములు గలవు.

అప్పరిశూద్రుల్ = అవ్వీటియం దున్న శూద్రులు, హలరేఖలు = నాఁగలిచాళ్లును, నాఁగలియాకారము గలరేఖ లని పాదపర మైనయర్థము. అచటిశూద్రులు పెక్కునాఁగళ్లు గలవా రనియును భగవంతునిపాదమునందు నాగళ్లం బోలినరేఖలు గలవనియును నర్థము. లక్ష్మీకరవిలసనములు = విశ్వర్యము గలిగించుచేష్టలును, లక్ష్మీదేవి యొక్కచేతియందలి ప్రకాశము లని యర్థాంతరము. శూద్రులు సంపదలను గలిగించు పనులఁ జేయువా రనియును లక్ష్మీదేవి విష్ణునకుఁ బత్ని గావున నాయనపాద మొత్తునపు డామెచేతికాంతు లందుఁ బ్రసరించు చుండె ననియు నర్థము. బహు.....

గతులు = బహుళ = అనేకము లగు, భద్ర = శుభములయొక్కయు, విభ్రమ = భూషణములు మొదలగువానిని ధరించుటచే గల్గుకాంతియొక్కయు, గతులు = ప్రాప్తులను, అనేకము లగునెద్దులయొక్క విలాసములననియేని యర్థము. (బహుళ = అధికమైన, భద్ర = శుభముల నిచ్చెడు, వి = పక్షియొక్క (గరుడడుడు) భ్రమ = సంచారముచేత, గతులు = గమనములను. గరుడవాహనమునం బోవునది యని పాదపరమైనయర్థము.) కలిగి = పొంది, అలఘుబలము = గొప్పదాగ్ధ్యము, ఒప్ప = ప్రకాశింపఁగా, హరిచరణసదృశత = విష్ణువుపాదముతోడిసాదృశ్యముచేత, నలరుదురు = ప్రకాశింతురు. శ్లేషానుప్రాణితోపమాలంకారము.

గీ॥ బలపదుత్తుంగరూపవై ♦ భవ మతిస్థి
రాభరణలీల తతగండ ♦ శోభితరుచి
శ్రితఘనాళి సదావన ♦ శ్రీయుగలిగి
పాలుచుభూభృన్నిభంబు ల ♦ స్వరి నిభములు॥ 110.

ఈపద్యమున నేనుఁగులకుఁ బర్వతములతో సాదృశ్యము చెప్పటచేఁ దక్కిన పదము లన్నియు నుభయధర్మములం జెప్పెను.

భూభృన్ని భములు = పర్వతములతో సమానములు, ఇభములు = ఏనుఁగులు, బలవ.....వైభవము = బలవత్ = మిక్కిలి బలము గల, ఉత్తుంగ = మిక్కిలి యెత్తైన, రూపవైభవము = ఆకారముయొక్కయతిశయమును (ఇది రెంటికి సమము) అతి... లీల = అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమికి, ఆభరణలీల = భూషణములయొక్కశోభ నని యేనుఁగుపరము. అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమియొక్క, భరణలీల = మోచుట యనాక్రియా నని పర్వతపరము. తత.....రుచి = తత = విశాలమైన, గండ = చెక్కులయొక్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = కాంతి నని యేనుఁగుపరము. తత = విశాలము లగు, గండ = రాతిపలకలయొక్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = తేజస్సు నని పర్వతపరము. శ్రితఘనాళిన్ = ఆశ్రయించిన అధిక మైనను మొదలను, ఇదిట నళిశబ్దము జాత్యైకవచనము. ఆశ్రయించిన మేఘసముదాయము నని పర్వతపరము. సదావనశ్రీయుగ = ఎల్లపుడు మదోదకశోభ నని యేనుఁగు పర మైనయర్థము. సదావనశ్రీయునుచో, సదా = దాయనునక్షరముతోఁ గూడినదియు, అన = వకారముతో శూన్యమైనదియు, 'న' యనుదానియొక్కశోభ నని యర్థము. సదావన యనుదానియందు 'దా' యనునక్షరము నుంచి వకారమును దీసి 'న' యనుదానిం గలుపఁగా దాన యని యుండును. దానశబ్దమునకు మద మని యర్థము. (ని) మదో దానం (అ) ఎప్పుడును

వశోభ నని పర్వతపరము. కలిగి=పొంది, అప్పరికొ=ఆపట్టణముందు, పొల్చుకొ= ప్రకాశించును. ఇం దలంకారము వెనుకటియట్లే యెఱుంగునది.

చ॥ ఒద వెడునాత్మవేగమున ♦ కోడిసమీరణపంచకంబు దాఁ
బదములఁ బట్టెనో యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధార లొప్పఁగాఁ
బ్రదరములట్ల యోడి యిరు ♦ పార్శ్వములం దముఁగొల్పుచుండె నాఁ
బొదు లిరుగ్రేవలం బొదలఁ ♦ బొల్చు మహాజవనాశ్వముల్ పురికొ॥

మహాజవనాశ్వముల్ = మిగులవడి గలగుఱములు, ఒదవెడునాత్మవేగమునకుకొ = తగుఁట్టితమయొక్క (గుఱములయొక్క) శీఘ్రగమనమునకు, ఓడి=అపజయము నొంది, సమీరణపంచకంబు = ప్రాణాదివాయువులు, పదములన్ = (అశ్వములయొక్క) పాదములను, పట్టెనో యనఁగకొ = ఆశ్రయించెనో యనునట్లు, పంచవిధాంచితధారలు = పంచవిధ = ఐదువిధములచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ధారలు = గమనవిశేషములు, (ని) ఆస్కందితం ధోరితకం రేచితం వల్లితం ప్లుతం గతయోమూః పంచధారాః. అ. అతివేగము నతిమందము గాని సమమైనగతి యాస్కందితము. అంతకంటె నధికమైనచతురమైనగతి ధోరితకము. తాళగతితోఁ దిరుగుట రేచితము. వేగముతోఁ గూడి కాళ్లుపొదికిఁ గదలించుచుఁ బోవుట వల్లితము. పోవుచంతదూరమును సమముగా వేగముగాఁ బోవుట ప్లుతము. ఒప్పఁగాకొ = ప్రకాశింపఁగాన్, అట్లు = ఆవాయువులువలెనె, ప్రదరములు = బాణములు, ఓడి = అపజయము నొంది, ఇరుపార్శ్వములన్ = రెండుప్రక్కలయందును, తముకొ = ఆయశ్వములను, కొల్పుచుండె నాకొ = సేవించుచున్నవో యనునట్లు, పొదులు = తూణములు, ఇరుగ్రేవలన్ = రెండుపార్శ్వములయందును, పొదలకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, పురికొ = పట్టణమునందున్ పొల్చుకొ = ప్రకాశించును.

ఇందు ధారలను గమనవేగమున కోడి పాదములం బడినవాయువు లని యుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

చ॥ లలితమణీశిరోగృహము ♦ లకారహిం దోఁప విమానలీలలకొ
దల మగురత్నకుట్టిమశ ♦ తంబులఁ దోఁప శతాంగరీతులం
బలునలరాలఁ జాటి విద ♦ పం జని హెచ్చఁగ స్యందనస్థితిం
దెలుపుచు నూరఁ దీరు గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగాకొ॥

తేరులు = అరదములు, లలిత.....లన్, లలిత = సుందరమైన, మణీశిరోగ్ధ్ర
హములన్ = మణులసంబంధమైన (మణులతోఁ గట్టఁబడిన) మేడలమీఁదియిండ్లయం
దున్, రహిన్ = బాగుగా, తోఁపన్ = ప్రతిఫలించుటచే, విమానలీలలన్ = విమానము
లయొక్కవిలాసములను, దలము = శత్రువు, అగురత్న కుట్టినుశతంబులన్ = అగురత్నము
లయొక్కకట్టడపు నేలలయొక్కచూలులందున్ (అనేకము లగుమణులు దాసినభూము
లయం దని యర్థము.) తోఁపన్ = ప్రతిబింబించుటచే, శతాంగరీతులన్ = నూలుశరీర
ములయొక్కప్రకారములనును, బలునెలరాలన్ = పెద్దచంద్రకాంతపురాలయందున్,
జాతీచని = జరిగిపోయి, పిదపన్ = తరువాతను, హృచ్చన్ = అతిశయింపఁగాను,
స్యందనస్థితీన్ = జూలుటయొక్కరీతిని, తెలుపుచున్ = ప్రకటించుచు, పేరులు = రథ
నామములు (విమాన, శతాంగ, స్యందననామములు) సార్థకంబుగన్ = అర్థముతోఁ
గూడిన వగునట్లు, ఊరన్ = ద్వారకాపురమునందు, తీరునచున్ = సౌగంధ్యమునందును.

ఆపురమునందలిరథములు మేడలమీఁదియిండ్లయందుఁ బ్రతిఫలించుటచే విమా
ననామమును, రతనపునేలలందుఁ బ్రతిబింబించుటచే శతాంగనామమును, బలీకపురా
లయందు జూలుచుం బోవుటచే స్యందననామమును సార్థకము చేసికొనె నని యర్థము.
విమానము—గమనమందుఁ బక్షితోసాదృశ్యముగలది. ఈపేరు రథములు మేడలమీఁ
దిభాగమునఁ బ్రతిఫలించుటచే సార్థక మయ్యెను. ఆకాశమునం బోవునట్లుండె నని
భావము. శతాంగము = నూలుంగములు గలది. ఈశబ్దమునకు నూలునమనములు గల
దని యర్థ మైనను బ్రకృతమున నూలు శరీరములు గల దని గ్రహింపవలెను. ఈపేరు
పెక్కురత్న పునేలలందుఁ బ్రతిఫలించుటచే సార్థక మయ్యెను. ఒక్కొక్కరథమీ
పెక్కుస్థలములఁ గాన్పించుటచేఁ బెక్కు లాకాగములు గలట్లు కనుపడె నని భావము.
స్యందనము = జూలుచుం బోవునది. ఈపేరు నున్న నివలీకపురాలమీఁద జూలుటచే
సార్థకవంత మయ్యెను.

సీ॥ సంగీతనృత్యకౌ ♦ శలము మెచ్చంగ బలె
గాయన్నట్లేకెళి ♦ కములు నిమిరి
దంపతిప్రణయవా ♦ దములుదీర్చబలె వే
కువలసౌధగవాక్ష ♦ కోకిల నూతి
స్వపథశ్రీమంపున ♦ రవ్వట్టుచే బలె రతి
శ్రాంతాంగనాన్యథు ♦ ర్మజల మాని

సాంకవమృగమద ♦ చంద్రసౌరభములు

గైకొనంగబలె నం ♦ గల్ల మెలఁగి

పురతురంగమగమనచా ♦ తుడికి నోడి

వింతసిగ్గునఁ దనయెక్కి ♦ రింత నడిగ

నడవమి ననంగ జడ నగు ♦ నడక లడర

సందొలయు చుండు మలయమం ♦ దానిలుండు|| 113.

మలయ.....లుండు = మలయపర్వతసంబంధ మగుమందవాయువు. (దక్కినపుగాలి) ఆండుకొ = ఆపురమున, సంగీ.....శలము = సంగీత = గానముయొక్కయు, స్వత్య = (అవయవములచే భావము సూచించు) ఆటయొక్కయు, కాశలము = నైపుణ్యము, మెచ్చఁగబలెకొ = మెచ్చుటకువలెను, గాయ.....ములు, గాయన్నటీ = పాడుచున్న సర్వజలయొక్క, కైకికములు = కేశపాశములను, నిమిరి = స్పృశించి, మెప్పుగలుగు నట్లు విద్యావిశేషముం జూపినవారిశిరమేని శరీరమేని స్పృశించుట లోకద్వష్టము. వేరువలన్ = తెల్లవాలుజాములందుకొ, దంపతి.....దములు = దంపతి = భార్య భర్తలయొక్క, ప్రణయవాదములు = పొలయలుకలను, తీర్పుబలెకొ = తీర్పుటకువలె, సౌభగవాక్షుకొటికొ, సౌభ = మేడలయందలి, గవాక్షుకొటికొ = కిటికీలసముదాయమును, దూతీ = ప్రవేశించి, పొలయల్కచే మార్మొగ మిడినభార్యభర్తలు మనస్థోదీపన మైనచల్లగాలి సోకినంతనె మాము విడిచి యభిముఖు లగుటచే లేతవాయువులు వారికలకం దీర్చుట కందుఁ బ్రవేశించెనో యనునట్లు తేల్పింపఁచెను.

స్వపథ.....చేకొ, తనమార్గాయానమునఁ గలిగినదప్పిచేతను, బలెకొ = వలెకొ రతి.....జలము. రతి = సంభోగముచేతను, శ్రాంతా = అలసిన, అంగనా = స్త్రీలయొక్క, ఆస్య = మోమునందలి, ఘర్మజలము = చెనుటనీటిని, ఆని = త్రావి, క్రీడలచే నలసినస్త్రీలచెమ్మట లాఱునట్లు వారిమోమునఁ బ్రసరించి యని యర్థము. సాంక... ..ములు = సాంకవ = జవ్వాకియొక్కయు, మృగమద = కస్తూరియొక్కయు, చంద్ర = కర్పూరముయొక్కయు, సౌరభములు = పరిమళములు, (ని) ఘనసార శృంద్రసంజ్ఞః. అ. కైకొనంగబలెకొ = చేకొనుటకువలె, అంగల్లన్ = బజాజములయందు, మెలఁగి = సంచరించి, తనయెక్కిరింత = తనవారూన మైనయట్టి, పుర.....నాకురికిన్ = పుర = పట్టణమునందలి, తురంగమ = గుఱ్ఱములయొక్క, గమననాతురికికొ = నడికల నేర్పునకుకొ, ఓడి, వింతసిగ్గునకొ = అపూర్వ మైనసిగ్గుచేతను, నడవమి ననంగకొ =

నడవకపోవుటచేతనా యనునట్లు, జడనగునడకలు = మెల్లనినడకలు, అడరక = కలుకఁగా, ఒలయు చుండుక = సంచరించు చుండును. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

సీ॥ అమితరసప్రాధి ♦ నలరెడు సరసుల

నెనయుటవలనఁ బ ♦ ద్విను లనంగ

లలితబంధవిశేష ♦ ములమహాభోగులఁ

దనుపుటవలన భో ♦ గిను లనంగ

ఘనతరాగములపెం ♦ పెనసి పల్లవలాభ

గరిమ దాల్చుటఁ గల ♦ కంఠు లనంగఁ

దజ్జులు వినుతింపఁ ♦ దగు నెల లందుచు

మనుటచే సురుచిర ♦ మఱు లనంగఁ

బ్రబలి తతమంజులాస్యవి ♦ భ్రమసమృద్ధు

లలరఁ బ్రతిభరతరహస్య ♦ ములను వలఁతు

లగుచు రంభాదులను గెల్చు ♦ సొగసునఁ బురి

నలులు చుందురు వారసుం ♦ దరులు భళిరె॥

114.

అమితరసప్రాధిక = అమిత = కొలఁదిలేని, రస = అనురాగ మనెడుజలముయొక్క, ప్రాధిక = ధరించుటచేతన, అలరెడుసరసుల = ప్రకాశించెడురసిను లనుకొలఁకులను, ఎనయుటవలన = పొందుటవలన, పద్మినులు = పద్మినీజాతిస్త్రీలు, (తామరలతలు,) అనంగ, లలిత.....చుచులక లలిత = సుందర మైన, బంధవిశేషములక = వేర్వేరుబంధములచేత, మహాభోగులక = గొప్పసుఖము గలవా రనుసర్పములను తనుపుటక = తృప్తి పొందించుటచేత, భోగినులు = (జేశ్యులు) భోగస్త్రీలు, (నాగకాంతలు,) అనంగక = అనునట్లును, ఘనత.....పెంపు, ఘనతక = గొప్పతనముచేత, రాగములపెంపు = కల్యాణి మొదలగురాగములగొప్పతన మనెడు (ఘనతర = మిక్కిలిగొప్ప లగు, అగ = వృక్షములయొక్క, పెంపు = అభివృద్ధిని,) ఎనసి = పొంది, పల్లవలాభగరిమక = విటు లనుచుగూర్చుకొనుటయొక్కప్రాప్తివలనగౌరవమును, తాల్చుటక = ధరించుటచేత, కలకంఠులు = చురుగ మైనకంఠధ్వని కలవారు (కోయిలలు) అనంగన్ = అనునట్లును, తజ్జులు = తెలిసినవారు, వినుతింపన్ = స్తుతింపఁగా, తగు వె

లలు = తగినవిలువలను, అందుచున్ = పుచ్చుకొనుచున్, మనుటచేన్ = సుఖముగ నుండుటచే, సునుచిరమణులు = మంచికాంతి గలస్త్రీలు, (సునుచిరమణులు = మనోహరము లగుమణులు) అసంగన్ = అనునట్లును, ప్రబలి = ప్రఖ్యాతిగాంచి, తత.....ద్ధులు తత = విశాలమైన, మంజుల = ఒప్పిదమైన, ఆస్య = ముఖముయొక్క, విభ్రమసమృద్ధులు = విలాసాతిశయములు, (తత = వీణాదివాద్యములయొక్కయు, మంజు = మృదువైన, ఆస్య = చృత్యముయొక్కయు, విభ్రమసమృద్ధులు = విలాసములు,) అలరణ్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రతిభన్ = బుద్ధివిశేషము చేతను, రతరహస్యములను = క్రీడలయందలికిటునులందు, వలతులు = నేరుపుగలవారు (ప్రతి.....లన్ = ప్రతి = ఎల్లవియునగు, భ = భావములయొక్కయు, ర = రాగములయొక్కయు, త = తాళములయొక్కయు, “ శ్లో॥ భకారోభావవాచీస్యా ద్రకారోరాగవాచకః తకారోతాళవాచీస్యాత్త్రయంభరతముచ్యతే ” రహస్యములన్ = కిటునులందు, వలతులు = నేర్పరులు) రంభాదులన్ = రంభ మొదలగువారిని, శెల్పుసాగసునన్ = శెల్పుసౌందర్యముతోన్, వారసుందరులు = వేశ్యలు, పురిన్ = ద్వారకయందున్, వఱలు చుండురు = ప్రకాశించుచుండురు. భళిరె = ప్రశంసనార్థకము. శ్లిష్టరూపకాలంకారము.

సీ॥ కలికి యెత్తుల కేమి ♦ కలువ నీ విపు డిమ్ము

వేరే యిడుమ నిందు ♦ గోరఁ దగదు

చెలున మల్లికల ను ♦ స్థితిఁ జూపు మది తావు

లంటి చూచినఁ దోచు ♦ నడుగ నేల

తిలకింపు మెలతామ ♦ రలదండ లొనఁగుము

నెన రొప్పఁగా నల ♦ సిరను గొనుము

విలునఁ జేకొని యెద ♦ నలరుబంతుల నిమ్ము

చను బంతు లిప్పు డం ♦ టినను గందు

ననుచు నర్మోక్తిరచనల ♦ ననుచువేడ్కఁ

దమ్ము నల రమ్ముమేటిచె ♦ ద్దుమ్ములఁ గని

సరసతలు చూపువిటులకు ♦ సరము లిడుచు

బుష్పలావిక లుందు ర ♦ ప్పరమునందు॥

ఈపద్యమునందుఁ బువ్వు లమ్మునింతులకును వానిం గొనవచ్చినవిటులకును జరిగి నసంభాషణము రెండవములతోఁ జెప్పఁబడియె.

కలికి = ఓసుందరీ, ఎత్తులకుఁ = పూలదండలకుఁ, (పురుషుని వలచి యువిడ లిచ్చుసొమ్మున కని యర్థాంతరము.) ఏమి? కలువఁ = కలువపూవును, ఈవు = నీవు; ఇపుడు, ఇమ్ము = ఒసఁగుము. (కలువఁ = నీతోఁ గలియుటకు, నీవి = పోఁకముడిని, (ని) స్త్రీకటీవస్త్రబంధేపి నీవి పరిపణేపిచ. అ. ఇపుడు, ఇమ్ము = ఒసఁగు మని రెం డవయర్థము.) 'కలువఁ' అనునది రెండవయర్థమున గ్రామ్యము. ఇది విటులవచన ము. వేరే = మఱియొకప్రకారముచేతనే, ఇడుదున్ = (నీ వడిగినకలువపూవు) నిచ్చె దను. ఇందుఁ = ఈదండయందుఁ, (దండయం దున్నకలువపూవు నని యర్థము) కోరఁ = అపేక్షించుట, తగదు = యుక్తముకాదు. (వే = శీఘ్రముగఁ, రే = రాత్రి కాలమునందుఁ, ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను. ఇడుదుఁ = (నీ వి) నిచ్చెదను; ఇందుఁ = అంగడియందుఁ (పగటికాలమం దనియేని యర్థము.) కోరఁ = నీవి నపేక్షించుట, తగదు = యుక్తము కాదు.) ఇది పుష్పలావికావచనము. ఇట్లే ముందు నెఱుంగునది. చెలువ = ఓప్రియభాషిణీ, మల్లికలన్ = మల్లిపూవులను, సుస్థితిఁ = మంచియొనికితో, చూపుము = కనుపఱుపుము. చెలువ యనుపదమును రెం డవయర్థమున ముందరిమువర్ణముతోఁ గలిపి చెప్పటచే వెనుక వాక్యమునందలిసంబోధ నమే యిందు గ్రహింపవలెను. ఓకలికి. అల్లికలఁ = బంధములందుఁ, చెలువము = చక్కఁదనమును, సుస్థితిఁ = మంచినిలుకడతో, చూపుము = కనుపఱుపుము.) పఱువ ము దప్పరిమల్లెపూవులం జూపు మని యర్థము. బంధనైపుణ్యముం దెలుపు మని య ర్థాంతరము. అది = ఆపుష్పసముదయము, బంధనైపుణ్య మని యర్థాంతరము. తావులు = పరిమళములను, అంటి చూచినఁ = పరీక్షించినయెడల, తోచుఁ = కాన్పించును, (తావులు = కళాస్థానములను, అంటి చూచినఁ = స్పృశించి చూచినయెడల, తోచుఁ = కాన్పించును) అడుగఁ = ప్రశ్న నేయుట, ఏల = ఎందులకుఁ, పరిమళముల నుబట్టి చూచిన మల్లియలు మంచిస్థితియం దున్నవో లేవో తెలియును. ప్రశ్నముతో నేమిప్రయోజన మని యర్థము. తావు లంటిచూచిన చెలువ మున్నదియో లేదో తెలి యును. ప్రశ్నముతో నేమిప్రయోజన మని రెండవయర్థము.

తిలకింపుము = ఇటు చూడుము. ఎలతామరలదండలు = వాడనితామరపూవుల దండలను, ఒసఁగుము = ఇమ్ము. [మెలఁతా! = ఓస్త్రీ! మరలఁ = నేవెనుకకుఁ బోను తిలకింపు = ఇటుచూడు. దండలు = నీపాప్రలను (బహువచన మాధిక్యముం దెలుపు ను.) ఒసఁగుము = ఇమ్ము.] వాడనితామరపూలదండ లి మ్మని యర్థము. నీపాప్ర

గలిగిన మరలి యింటికిఁ బో నని యర్థాంతరము. నెనరు = ప్రేమము, ఒప్పకొ = ఒప్పు నట్లుగా, కావలసినకొ = అవశ్య మైనచో, కొనుము = (తామరదండలను) వెలయిచ్చి పుచ్చికొనుము. (నెనరు = కృతజ్ఞత, ఒప్పకొగా = ఒప్పునట్లుగా, వలసినకొ = ప్రేమించినయెడల, కొనుము = నాపొపును గ్రహింపుము. ఈయర్థమున నిది 'వలచినకొ' అని యుండవలెను.) అవశ్య మైనం దామరదండల నిచ్చెద నని యర్థము. ప్రేమించినం బ్రా పిచ్చె నని యర్థాంతరము. నిలువకొ = వెలచేతను, వెల యిచ్చి యని యర్థము చేకొనియెడకొ = కొందును, అలరుబంతులకొ = పూవుచెండ్లను, ఇమ్ము; (నిలువకొ = వెలను, చేకొని = ముందు గ్రహించి, ఎడకొ = తొమ్మునందు, అలరుబంతులకొ = ప్రకాశించుబంతులం బోలినపదార్థములను (స్తనములను) ఇమ్ము.) వెల యిచ్చికొందును పూలబంతుల ని మ్మని యర్థము. వెల ముందు పుచ్చికొని బంతులం బోలినవాని ని మ్మని యర్థాంతరము.

చనుబంతులు = యుక్తము లగుపూలబంతులు, ఇపుడు = ఈకాలమున, అంటినకొ = స్పృశించినయెడల, కందుకొ = వాడిపోవును. (చనుబంతులు = బంతులం బోలినకుచములను, ఇప్పుడు, అంటినకొ = ముట్టికొనినయెడల, కందుకొ = చూతును.) పూలబంతు లిపు డంటిన వాడిపోవు నని యర్థము. స్తనములు స్పృశించినం జూతు నని యర్థాంతరము.

అనుచుకొ = ఇట్లు పలుకుచుకొ, నర్మోక్తికొ = పరిహాసపుమాటలచేతను, రచనలకొ = పూవులదండలఁ గూర్చుటయందలి నైపుణ్యముచేతను, ననుచువేడ్కకొ = మొలచెడుకుతూహలముకో, తమ్ముకొ = (పుష్పలావికలను) అలరమ్ముమేటిచెద్దుమ్మలకొ = అలరు = పువ్వులను, అమ్ము = అమ్మెడునట్టి, మేటిచెద్దుమ్మలకొ = గొప్పచేష్టలను, (అలరు = పువ్వులు, అమ్ము = బాణములుగాఁ గల, మేటి = శూరునియొక్క, చెద్దుదమ్ములకొ = వికారములను, మనమధవికారముల నని యర్థము.) కని = చూచి, సరసతలు = శృంగారాదిరసజ్ఞానమును, చూపువిటులకుకొ = కనుపటిచెడుసాగసుగాండ్రును, సరములు = పూలదండలను, ఇడుచుకొ = అమ్ముచుకొ, అస్వరమునందుకొ = ఆద్వారకయందు, పుష్పలావికలు = పువ్వులమ్ముస్త్రీలు, ఉందురు. నీని + ఇపుడు = నీవిపుడు. నీవి యనునది ఏమ్యాదులలోనిది యగుటచే వైకల్పికసంధి గల్గెను. ఏమ్యాదులయం దిత్తునకు సంధి వైకల్పికముగ నగు. బా. సం. తిలకింపుము + మెలత = తిలకింపుమెలత. ప్రార్థనార్థకమధ్యమపురుషమువర్ణంబునకు హల్లు పర మగునపుడు లోపము వైకల్పికము. బా. సం.

ప్రకృతశ్లేషాలంకారము.

మ॥ సురసాంచద్వనపుష్పపూరితము లై ♦ సాంపొంది దృప్తాండజో
 త్కరసంచారపటుత్వముల్ గలిగి రం ♦ గద్భృంగసంగీతముల్
 పరఁగఁ సారససౌరభానిలసదా ♦ భంగాగమంబుల్ దగఁ
 బురి నుద్యానములున్ సరోవరములుం బొల్చున్ సమత్వంబునన్॥

పురిన్ = ద్వారకాపురమునందున్, ఉద్యానములున్ = పూదోటలును, సరో
 వరములున్ = శ్రేష్ఠ మైనకొలఁకులును, (చివర నున్నద్రుతము సముచ్చయార్థకము.)
 సుర.....పూరితములై, సు = మంచి, రస = మకరందముతో, అంచత్ = ఒప్పుచున్న
 ఘన = అధికమైన, పుష్ప = పూలతో, పూరితములు = నింపబడినవి, ఐ, పూదేనెతో
 నిండిన పెక్కుపూలతోఁ గూడిన వని యుద్యానపర మైనయర్థము. (సురస = మంచి
 రుచితో, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఘనపుష్ప = ఉదకముతో, పూరితములు = నిండింపఁ
 బడినవి, ఐ, మంచిరుచితోఁ గూడినయుదకములతో నిండిన వని సరసపర మైనయర్థ
 ము.) (ని) శృంగారాదౌ విషే వీర్యే గుణే రాగే ద్రవే రసః. అ. మేఘపుష్పం
 ఘనరసం. అ. సాంపు = సాగసును, ఒంది = పొంది, దృప్త.....ముల్, దృప్త = గ
 ర్వించిన, అండజోత్కర = పక్షిసముదాయముయొక్క, సంచారపటుత్వముల్ = సంచ
 రించుటమం దగినపాటవమును, (అండజ = చేపలయొక్క, తక్కినది రెంటికిని సరి.)
 రంగ.....ముల్, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, సంగీ
 తముల్ = గానములు, పరఁగఁ = ప్రకాశింపఁగాన్, (ఇది రెంటికిని సమము.) సా
 రస.....ముల్, సార = శ్రేష్ఠ మైన, ససౌరభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
 వాయువును, సదా = ఎల్లపుడును, అభంగ = పూర్ణ మైన, అగమంబుల్ = వృక్షములు
 ను గలవి. (ని) పలాశీ ద్రి ద్రుమాగమాః. అ. ఆయుద్యానములలోమందమాయత మె
 ప్పడు నుండు ననియును బూవులు మొదలైనవానితో నిండినవృక్షములు గల వనియు
 నర్థము. (సారస = పద్మములయొక్క, సౌరభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
 వాయువుచేత, సదా = ఎల్లపుడు, భంగ = తరంగములయొక్క, అగమంబుల్ = పా
 తులు గలవి, చేటువులందుఁ దామరపూవులవాసనతోఁ గూడినవాయు వెప్పుడు నుం
 డుటచే నలులు పుట్టు చుండు నని యర్థము.) సమత్వంబునన్ = సమ మైనస్థితిచేన్,
 తగఁ = బాగుగా, పొల్చున్ = (ఉద్యానములును, జేటువులును) బ్రకాశించును.
 ఇందుఁ బ్రకృతశ్లేషాలంకారము.

సీ॥ దేవకీవసుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం

బలియశోదానంద ♦ హర్షసీమ
 బలదేవచిరపుణ్య ♦ పరిపాకసమయంబు
 రాధికాయూధికా ♦ శ్రావణంబు
 కంసాదిఖిలమత్త ♦ గజసింహశాబంబు
 వల్లవీజనమోహ ♦ వార్ధిరాజు
 రుక్మిణీహృదయన ♦ రోవరహంసంబు
 సత్యభామాముఖా ♦ భైతతరణి
 యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
 భూజనమునకుఁ జిరసౌఖ్య ♦ భాజనముగ
 నాగమాంతప్రవర్తి య ♦ సంతకీర్తి
 స్మరశతసుమూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి॥

117.

దేవకీ.....బు, దేవకీవసుదేవ = దేవకీవసుదేవులయొక్క, దివ్య = ఒప్పిదమైన
 తపఃఫలంబు = నోములపంట, దేవకీవసుదేవులు పూర్వజన్మమున మహాతపంబుఁ జేయ
 విష్ణుండు సాక్షాత్కరించి వరంబు వేడుఁ దన నిన్నుం బోలినపుత్తురిండు గావలె నని
 కోరి రనియు నానిమిత్తమున విష్ణుండు గృష్ణుండై వారికి జన్మించె ననియు భాగవతము.
 అతి.....సీమ, అతి = అధికమైన, (ఇది హర్షవిశేషణము.) యశోదానంద = యశో
 దయు సందుఁడు ననువారియొక్క, హర్ష = సంతోషమునకు, సీమ = హద్దు. బల...
 ...బు, బలదేవ = బలరామునియొక్క, చిరపుణ్య = చాలఁ గాల మార్జించినపుణ్యము
 యొక్క, పరిపాక సమయంబు = ఫలకాలము. రాధికా.....బు, రాధికా = రాధ య
 ను పేరుగలగోపిక యను, యూధికా = అడవి మొల్లకు, శ్రావణంబు = శ్రావణమాసము.
 వర్షాకాలమం దడవిమొల్ల పూచినట్లు కృష్ణనియం దీమె సంతసించు నని తాత్పర్యము.
 కంసాది.....బు, కంసాది = కంసుఁడు మొదలగు, ఖిల = క్రూరు లనెడు, మత్తగ
 జ = మదపుటేనుఁగులకు, సింహశాబంబు = సింగపుఁబిల్ల, వల్ల.....రాజు, వల్లవీ
 జన = గోపికలయొక్క, మోహ = వల పనెడు, వార్ధి = సముద్రమునకు, రాజు = చం
 ద్రుఁడు, చంద్రోదయమున సముద్ర ముప్పొంగిన క్షీయనవలన గోపికలకు మోహ మతి
 శయిల్లు నని యాశయము. రుక్మిణీ.....సంబు = రుక్మిణీదేవిమన సనెడుకొలఁకునకు
 రాయంచ, సత్య.....తరణి = సత్యభామయొక్కమో మనెడుపద్మమునకు నూర్చుఁ

డు, ఆగమాంతప్రవర్తి = వేదాంతముల నుండువాఁడు, వేదాంతములచేఁ దెలియఁబడు
వాఁడనియర్థము. అనంతకీర్తి = అంతములేనియశము గలవాఁడు, స్మరశతసుమూర్తి =
మస్మధులు నూఱుగురయొక్కయాకారముం బోలినమంచియాకారము గలవాడు. య
దువంశచక్రవర్తి = (అగు) యాదవప్రభుఁడు (కృష్ణుఁడు) భూజనమునకుఁ = లో
కమందలిజనసముదాయమునకుఁ, కరము = మిక్కిలి, చిరసౌఖ్యభాజనము = శాశ్వత
మైనసౌఖ్యప్రాప్తి, కక్ష = అగునట్లు, మేలునయానక్ష = అధిక మైననీతితో, నయ
ము + నక్ష = నయానక్ష, లులనలు పరంబు లగునపు డాగమమువర్ణంబునకు లోపంబు
ను దత్పూర్వస్వరంబునకు దీర్ఘంబును విభావనగు. బా. త. ఆనగరము = ఆద్వారకా
పట్టణము, ఏలున్ = పాలించుచుండును. ఇందుఁ గృష్ణునందు శ్రావణత్వము మొదలగు
న వారోపించుటకు రాధికాదులందు యూధికాత్వాద్యారోపము కారణము గావున
మాలాపరంపరిత రూపకాలంకారము. చెప్పంబడినయంపమానోపమేయముల కభేద
ప్రతిపత్తి యారోప మని యాలంకారికులు.

సీ॥ కనకంపువన్నెచ ♦ క్కనితెక్కగవపక్కి

దొరజక్కి వగ నెక్కి ♦ తిరుగువాఁడు

కలిమిముద్దులగుమ్మ ♦ వల పిమ్మడిగ నెమ్మ

దిని గ్రమ్మ నురముపై ♦ నునుచువాఁడు

కడలే కడరుపాల ♦ కడలిమీఁగడ లొందు

తెలిదీవికడ లీల ♦ మెలఁగువాఁడు

తొలిమిన్కు లుడ్డమో ♦ ముల నిడ్డముద్దుని

డ్డనిబొడ్డుఁదామరఁ ♦ గనినవాఁడు

కార్మొయిలడాలువాఁడు జ ♦ గంబు లేలఁ

జాలువాఁ డంఘ్రి నొదవిన ♦ జాలువాఁడు

జాళువాసేలువాఁడు జే ♦ జేలజేజె

పుడమి విహరించె యదుకులం ♦ బున జనించి॥

118.

కనకంపు.....జక్కిణ్, కనకంపు = బంగారముయొక్క, వన్నె = రంగుగల,
చక్కని = మనోహర మైన, తెక్కగవ = తెక్కలజంట గల, పక్కిదొర = పక్షిగా
జనెడు (గరుడుఁడు) జక్కిణ్ = గుట్టయును, వగణ్ = విలాసముతో, ఎక్కి = ఆఠో

హించి, తిరుగువాడు = సంచరించువాడు. గరుడవాహనుఁ డైసంచరించువాఁ డని యర్థము. కలిమిముద్దులగుమ్మత్ = భాగ్యములయొక్కప్రీతి, (భాగ్యముల కధిదేవత యగులక్ష్మీ ననియర్థము.) నెమ్మదికొ = మనసునందు, వలపు = కోరిక, ఇమ్మడిగకొ = రెట్టింపుగా, క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగా, ఉరముపైకొ = తొమ్ముమీదను, ఉనుచువాఁ డు = నిలుపువాడు. (లక్ష్మీం బ్రేమాతిశయమున వక్షమున ధరించినవాఁ డనియర్థము) కడలేక = అంతములేకుండకొ, అడరు.....మీఁగడలు, అడరు = కలిగెడు, పాలకడలి = పాలసముద్రసంబంధమైన, మీఁగడలు = తెట్టెలను, ఒందు తెలిదీవికడకొ = పొందెడుశ్వేతద్వీపమునందుకొ, లీలకొ = విలాసముతో, మెలఁగువాడు = సంచరించువాడు. భగవంతుఁ డగువిష్ణువు పాలసముద్రములోని తెలిదీవియం దుండే భక్తులకు సులభముగ సాక్షాత్కరించు ననిభారతము.

తొలిమిన్కులు = వేదములను, ఉడ్డమోములకొ = నాలుగుమోములందును, ఇ...ని, ఇడ్డ = ధరించిన, ముద్దుబిడ్డని = చక్కనినిసువును, చతుర్ముఖబ్రహ్మ ననియర్థము. బొడ్డుఁదామరకొ = నాభిపద్మమునందుకొ, కనినవాడు = జన్మింపఁజేసినవాడు, కార్మయిలడాలువాడు = నీలమేఘములచాయగలవాడు, జగంబు లేలఁజాలువాడు = జగంబులను రక్షించుటకుఁ దగినవాడు, అంఘ్రకొ = పాదమునందుకొ, ఒదవిన = పుట్టిన, జాలువాడు = నదిగలవాడు. ఆకాశగంగ హరిపాదమునం బుట్టె ననిప్రసిద్ధి. జాళువాసేలునాడు = బంగారుదుప్పటము గలవాడు. (అగు) జేజేలజేజే = దేవతలకుఁబ్రభువు, (దేవదేవుఁడు) యదుకులంబునకొ = (యయాతికిం బెద్దకుమారుఁడగు) యదువసురాజుకులంబునకొ, జనించి = పుట్టి, పుడమిన్ = భూమియందు, విహరించెకొ = సంచరించెను.

చ. చెలువున మన్మథుం గనిన ♦ శ్రీనిధి శ్రీకి వరుండు సంపదకొ
గళల సుధాంశువియ్యము మ ♦ గంటిమి నప్పురభేది నాజిహో
గెలిచినజోదు బుద్ధి విధి ♦ కిం గురుఁ డబ్బికి మామ సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేరికి న ♦ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాకొ॥119.

(ఆకృష్ణుఁడు) చెలువుకొ = చక్కఁదనమునకొ, మన్మథకొ = కాముని, కనిన శ్రీనిధి = కన్న కోభావంతుఁడు. (మిగులసుందరుఁ డగుమన్మథునిం గన్న వాడు గావున నాతనికింటె నధికసౌందర్యము గలవాఁ డనిభావము.) సంపదకొ = విశ్వర్యము నందు, శ్రీకికొ = లక్ష్మీకికొ, వరుండు = భర్త, (ఎల్లవారికిం దనకటాక్షమాత్రమున నై

శ్వర్య మీఁజాలినలక్ష్మీ కళత్రమై యీయనకటాక్షము నవేక్షించుచుండుటచే నీయన సంపద వర్ణింప నలవిగానిది యనిభావము.) కళలక్ = విద్యలందున్, సుధాంశువియ్యము = చంద్రునికుం జుట్టము. బాంధవ్యము సమామలక సంభవించుం గావున నీయన పెక్కుకళలు నేర్చినవాఁడు గావుననే కళానిధి యైనచంద్రునిబాంధవ్యము గలిగె నని భావము. ఇటఁ గళలకును విద్యలకు నభేదాధ్యవసాయము.) మగంటిమిన్ = శౌర్యమునన్, పురభేదిన్ = శివునిని. (రక్కసులపురముల మాఁటిని నశింపఁజేసినవాని నని యర్థము.) అనిలోనన్ = యుద్ధమునందు, గెలిచినజోదు = జయించినవీరుఁడు. మున్ను శివుండు బాణాసురునితపంబునకు మెచ్చి యతఁడు గోరినప్రకార మతనిగృహంబునకుం డి యొకనిమిత్తమున నతనితో యుద్ధము నేయవచ్చినకృష్ణునితోఁ బోరి యోటు వడి యె ననిభాగవతము. బుద్ధిన్ = తెలివియందున్, విధికిన్ = బ్రహ్మకున్, గురుండు = తండ్రి. ఎట్టిబుద్ధిమంతులైన నిది యిట్టు లయ్యె ననియూహింపలేని యీప్రపంచనిర్మాణము చేయఁగలబ్రహ్మను సృష్టించినవానిబుద్ధి మిగులగొప్పది యనిచెప్ప నేలయనిభావము. సత్కృపాకలనన్ = మంచిదయకలిమిని, అభికిన్ = సముద్రునకు, మామ = చుట్టము, ఏరికిన్ = ఎట్టివారికైనను, అఖండ..... శులు = పూర్ణమైన యాకృష్ణునిసంబంధమైన సద్గుణములను, ఎన్నఁగాన్ = వర్ణించుట, తరంబె = శక్యమా? (కాదనుట.)

చ॥ ననిపెడుదైవ మంచుఁదను ♦ నమ్మినరాజును ధర్మమూర్తి గా
ననుపమమైత్రిఁ దన్నెనసి ♦ నట్టినరున్ విజయప్రసిద్ధుఁ గాఁ
దను నతిభక్తి వేడినస ♦ దైన్యని భూమినురేంద్రుఁ గా నొన
రైన వసుదేవనూనుఁడు వి ♦ చిత్రము లెన్నఁగఁ దచ్చరిత్రముల్॥

వసుదేవనూనుఁడు = కృష్ణుఁడు, ననిపెడుదైవము, ననిపెడు = (భక్తులందు) ననురాగమొందెడు, దైవము = ఈశ్వరుఁడు, అంచున్, తనున్, నమ్మినరాజున్ = విశ్వసించిననృపునిని (ధర్మరాజు ననియుండోఁచును) ధర్మమూర్తిగాన్ = ధర్మస్వరూపుఁడగునట్లును, అనుపమమైత్రిన్ = సాటిలేనిస్నేహముచే, తన్నున్ = (కృష్ణునిన్) ఎనసినట్టినరున్ = పొందినమనుజునిని, నేవించినవాని ననియర్థము. (అర్జును ననియును ధ్వనించును.) విజయప్రసిద్ధుఁగాన్ = గెలుపుచేఁ బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగాన్ (విజయుఁడనుపేరుచేఁ బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగా ననియుండోఁచును.) ఈచోటను , కాన్, అనునది యసమాపకక్రియగాన దీనికిఁ గర్త యుండవలెను. క్రియ యగుంగాని కర్త లేదనుట యన్యాయము. కాఁబట్టి దీనికిం బూర్వపదము కర్తృవాచక మైనప్రధమయం దుండుట తగ్గును. ద్వితీయ నున్నప్పు డర్థముం బొసఁగదు. ఈభాషయం దిట్టిప్రయోగ

ములు కలవు గాని యిది చింత్యము. తనుకొ = (కృష్ణుని) అతిభక్తిన్ = మిక్కిలియ నురాగముతో, వేడినసదైన్యనికొ = ప్రార్థించినదీనునిని, దరిద్రుని ననియర్థము. భూమికొ = ఈలోకమునను, సురేంద్రుఁగాన్ = ఇంద్రుఁ డగునట్లును, ఒనర్చెను = చేసెను (కుచేలుని భాగ్యవంతునిం జేసె ననియుఁదోచును.) తచ్చరిత్రముల్ = ఆయననడవ దులు (ఆయన చేయుపనులు) ఎన్నఁగన్ = గణించఁగక, విచిత్రములు = ఆశ్చర్యకర ములు. (అగును.)

క॥ కొలువున నివ్వెటపడి తను

దలఁచుచుఁ బ్రార్థించుద్రుపద ♦ తనయాధృతరా

ష్ట్రుల కరుదుగ హరి యొసఁగె

న్విలసితనవ్యతరదివ్య ♦ నేత్రములు దయకొ॥ 121.

కొలువునకొ = సభయందుకొ, నివ్వెటపడి = మిగులభయపడి, తనుకొ = (కృష్ణునిని) తలఁచుచుకొ = స్మరించుచుకొ, ప్రార్థించు.....లకుకొ, ప్రార్థించు = వేడుకొనెడు, ద్రుపదతనయా = ద్రౌపదికిని, ధృతరాష్ట్రులకుకొ = ధృతరాష్ట్రముహారాజునకును, అరుదుగకొ = (చూచువారి) కాశ్చర్యముపుట్టునట్లు, దయకొ = కనికరముచేతను, (ఇతరులకుఁ బ్రార్థించుదుఃఖముఁ బోగొట్టునిచ్చ దయ యనంబడు) విలసిత...లు, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, నవ్యతర = మిగుల నూతనమైన, దివ్య = సుందరమైన, నేత్రములు = వస్త్రములను, (కన్నుల ననియర్థాంతరము) (ని) స్యాజ్జటాంశుకయోర్నేత్రం. అ. ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను. ద్రౌపదికి వస్త్రములను ధృతరాష్ట్రునకుఁ గన్నుల నిచ్చె ననియర్థము.

మున్ను దుర్యోధనుఁడు జూదంబు గల్పించి ధర్మజు నొడించి సకలంబు హరియించి యింకను నవమానింపం దలంచి యతనిభార్యవస్త్రముల నెలిపించుచుండ నామె భక్తిపూర్వకంబుగఁ కృష్ణుం బ్రార్థింప నపరిమితంబు లగుపుట్టంబు లనుగ్రహించె ననియు ధర్మరాజు జూదంబాడునపుడు చేసినప్రతిన ననుసరించి యరణ్యవాసంబు నజ్ఞాతవాసంబుఁ గావించి తనపా లపేక్షింప దుర్యోధనుం డీననఁ బోయినిశ్చయించు నపుడు కృష్ణుండు దూతయై ధృతరాష్ట్రునభకుం బోయి మాటలాడుచుండ దుర్యోధనుండు గృష్ణు బంధించినఁ బాండవులు జితులగుదు రనియత్నంబు సేయుచుండ నది యెఱింగి కృష్ణుండు విశ్వరూపంబు చూపెననియు నపుడు ధృతరాష్ట్రుండు తన్నుం జూడఁబ్రార్థింపఁ గన్ను లిచ్చెననియు భారతమునఁ గలదు.

గీ॥ కుజనమర్దనంబు ♦ సుజనాళిసంరక్ష.

ణంబు సల్పి భూభ ♦ రంబు మాన్ప

ద్వారకాపురమున ♦ వసియించి దిక్పాల

పాలకుండు జగము ♦ లేలుచుండు॥

122.

దిక్పాలపాలకుండు = (కృష్ణుడు) ఇంద్రాదుల రక్షించువాడు, కుజనమర్దనంబు = దుర్మార్గులయొక్క నాశనంబును, సుజనాళిసంరక్షణంబు = మంచిజనులసముదాయముయొక్క సంరక్షణమును, చల్పి = చేసి, భూభరంబు = భూమియొక్క బరువును, మాన్పన్ = పోగొట్టుటకు, ద్వారకాపురమునన్, వసియించి, జగములు = లోకములను పాలించుచుండున్ = పాలించుచుండున్.

క॥ ఈరీతి నీతిదైతే

యారాతి నిరీతిగా జ ♦ నావనము మదిం

గోరి యొనర్పఁగ నొకనాఁ

డారూఢప్రీతి మతి హి ♦ తాదృతి నెనసెన్॥

123

దైతేయారాతి = (కృష్ణుడు) రక్కసులకుం బగవాడు. ఈరీతిన్ = ఈప్రకారముచే, నీతిన్ = న్యాయముతో, నిరీతిగాన్ = ఈతిబాధలు లేకుండునట్లు, “ శ్లో॥ అతివృష్టిరనావృష్టిర్మానకాశ్శలభాశ్శుకాః । అత్యాసన్నాశ్చ రాజానగవదేతా ఈతయస్మృతాః॥ ” జనావనము = జనులరక్షణమును, మదిన్ = మనసునందు, గోరి, ఒనర్పఁగన్ = చేయుచుండఁగా, ఒకనాఁడు, ఆరూఢప్రీతిన్ = ఉత్పన్నమైనప్రీతిచేత, మతి = బుద్ధి, హితాదృతిన్ = మిత్రులయందలిప్రేమను, ఎనసెన్ = పొందెను.

శా॥ ఇంద్రప్రస్తరసన్నిభాసితవిభా ♦ భృద్దివ్యదేహుండు దే

వేంద్రప్రస్తుతవైభవాఢ్యుఁ డగుశ్రీ ♦ కృష్ణుండు స్నేహార్ద్రుడై

యింద్రప్రస్థపురంబునన్ సకలభూ ♦ భృద్వంద్యసామ్రాజ్యని

స్తంద్రానందులఁ బొందునందనులఁ గాం ♦ చంగోరి యుద్యుక్తుడై॥

ఇంద్రప్రస్త.....హుండు, ఇంద్రప్రస్తర = ఇంద్రనీలపురాతితో (ని) పాషాణప్రస్తరగాఁగిపోపలాశ్మానశ్శిలాదృషత్. అ. సన్నిభ = సమానమైన, అసిత = నల్లని, విభా = కాంతిని, భృత్ = ధరించిన, దివ్యదేహుండు = సుందర మైనదేహము కలవాఁ

డును, దేవేంద్ర.....డు. దేవేంద్ర = సురపతిచే, ప్రస్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, వైభవ = సంపదచే, ఆధ్యుడు = పూర్ణుడును, అగుశ్రీకృష్ణుండు, స్నేహార్థుడు = స్నేహముచేఁ దడిపినవాఁడు. (స్నేహమునఁ గరఁగినమనసు గలవాఁడు) ఐ, ఇంద్రప్రస్థపురంబునక, సకల.....స్తంద్రానందులక, సకల = అందఱు, భూభృత్ = రాజులకును, వంద్య = నమస్కరింపఁ దగిన, సామ్రాజ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, నిస్తంద్రానందులక = ప్రకాశించుసంతసము గలవారిని, పాండునందనులక = పాండవులను, కాంచంగోరి = చూడనపేక్షించి, ఉద్యుక్తుడై = ప్రయాణమునకు యత్నించువాడై, ముందుపద్యముతో నన్వయము. రాజసూయ మనుయాగము చేసి హిమవత్పర్వతమునకు నేతువునకు నడుమ నున్న రాజులను వశపఱిచికొని యాదేశమున కధిపతియైనయతఁడు సమ్రాట్టనియు నతనిరాజ్యము సామ్రాజ్యమనియుఁ జెప్పఁబడు. (ని) యే నేన్వయ రాజసూయేనమండలశ్యేశ్వరశ్చయఃకాస్తియశ్చాజ్ఞయా రాజ్ఞ స్ససమాత్. అ.

సీ॥ తల్లుల సాధ్వీమ ♦ తల్లులఁ గని మొక్కి

యానకదుందుభి ♦ యాన వడసి

గురుల సుధీదేవ ♦ గురుల సంభావించి

హితుల సంతోషాభి ♦ హితులఁ జేసి

తమ్ములఁ బ్రియభాషి ♦ తమ్ముల నియమించి

భటుల విక్రమసము ♦ దృటుల నెంచి

మతిని రుక్మిణీయను ♦ మతి నింపునవహించి

సత్యానుకూలత ♦ సత్యదనిపి

యలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి

యూర డించినవారల ♦ నూఱుడించి

యన్నగరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁగరము

శూరకులు లంటి రాఁగ నా ♦ శూరకులుఁడు॥

125

సాధ్వీమతల్లులక = మిక్కిలిపతివ్రతలగు, తల్లులన్ = దేవకి, రోహిణి మొదలగువారిని, కని = చూచి, మొక్కి = నమస్కరించి, ఆనక.....యానవడసి, ఆనకదుందుభి = వసుదేవునియొక్క, ఆన = అనుజ్ఞను, వడసి = పొంది, కృష్ణుజననకాలము

దీయనయింట దేవతలచే ఆనకములు (మద్దెలలు) దుందుభులు (భేరులు) ను వాయించి పలుకుటచే నీ పేరు కల్గెను. అ. సుధీదేవగురులకై = మంచిబుద్ధిచే బృహస్పతింబోలిన, గురులకై = పెద్దలను, సంభావించి = గౌరవించి, హితులన్ = మిత్రులను, సంతోషాభి హితులకై = సంతసముచేఁ జెప్పఁబడినవారిని, చేసి = సంతోషమున వారితోఁ జెప్పి యనియర్థము. తమ్ములకై = సాత్యకి మొదలగుయదుకుమారులను, ప్రియభాషితమ్ములన్ = ఇష్టవచనములతో, నియమించి = (తనతోరమ్మని) ఏర్పాటుచేసి, విక్రమసముద్భటులకై = పరాక్రమముచేభయంకరులను, భటులన్ = జోదులను, మతికై = మంచి బుద్ధితో, ఎంచి = తనతో రావలసినవారలను వేరుచేసి, రుక్మిణియనుమతిన్ = రుక్మిణియొక్క సమ్మతిని, ఇంపునన్ = ఇష్టముతో, వహించి = గ్రహించి, సత్యానుకూలతకై = నిజమైనయొద్దికతో, సత్యకై = సత్యభామను, తనిపి = తృప్తిఁబొందించి, అలవరించిన చెలులకై = ప్రసిద్ధముగఁ దన్నుఁ గామించినస్త్రీలను, లోకై = మనసులందు, అలవరించి = సంతోషపెట్టి, ఊరన్ = గ్రామమునందు, డించినవారలన్ = విడిచినవారిని, ఊఱడించి = (కొలఁదిదినములలో వత్తు నని, విచారముపోఁగొట్టుమాటలనుఁ జెప్పి, అన్నగరమునకై = ఆపట్టణమందున్, అన్నకై = బలరామునిని, కాపుంచి = రక్షించుట కేర్పాటుచేసి, శూరకులులు = సాత్యకి మొదలగువారు, కరము = తనహస్తమును, అంటి = స్పృశించి, రాఁగన్ = వచ్చుచుండఁగాన్ ఆశూరకులుఁడు = కృష్ణుఁడు (శూరునికులమునం బుట్టినవాఁడు.) ముందరిపద్యములోని వెడలె ననుదానితో నన్వయము.

క॥ మాగధవందిజనస్తుతి

వాగారవములు సెలంగ ♦ ద్వారము వెడలెకై
ధాగధగీచాకచక్రీ

నైగనిగీరుచుల భూష ♦ ణంబులు వెలుఁగకై॥ 126.

మాగధ.....రవములు, మాగధ = వంశమును స్తోత్రముచేయువారియొక్కయు, వందిజన = తనపరాక్రమమును స్తుతి సేయువారియొక్కయు, స్తుతివాగారవములు = స్తుతిశబ్దములయొక్కధ్వనులు, చెలంగకై = మ్రోయుచుండఁగా, భూషణంబులు = (కృష్ణుఁడు శరీరమునధరించిన) యాభరణములు, ధాగ.....రుచులకై = ఇందు మొదటి మూడు ననుకారిశబ్దములు. కన్నులఁ జలింపఁజేసెడుకాంతులతో ననియర్థము. వెలుఁగకై = ప్రకాశింపఁగా, ద్వారముకై = గుమ్మమునుండి, వెడలెకై = బయలువెడలెను.

సీ॥ పద్మరాగసువజ్రీ ♦ బద్ధచక్రప్రభల్

రవిచంద్రకిరణనై ♦ భవము నూప
 భరితనానావిధ ♦ భరమైనహేమకూ
 బరము మేరునగంబు ♦ భంగి నెనర
 హరినీలముక్తామ ♦ యంపుఁజప్పర ముడు
 నిబిడ మౌనుప్పరం ♦ బుబలె నొప్ప
 ఘనపదక్రమములు ♦ గలచతురాయతా
 శ్వములు వేదంబుల ♦ సరణిఁ దనరఁ
 దగుమహాచ్ఛవిపుంగవ ♦ ధ్వజము గూర్చి
 భూమి విఖ్యాతి గనుతేరు ♦ పొలుపు మీఱ
 దారకుఁ డుదారవిధిలీలఁ ♦ దేర దాని
 నధిగమించెఁ బురారి నా ♦ నమ్మరారి॥

127.

పద్మరాగ.....భల్, పద్మరాగ = తమ్మికెంపులచేతను, సువజ్ర = మంచివ
 జ్రములచేతను, బద్ధ = కట్టఁబడిన, చక్రప్రభల్ = బండికండ్లయొక్కకాంతులు,
 రవి.....వైభవము, రవి = సూర్యునియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు,
 కిరణ = కిరణములయొక్క, వైభవము = సంపదను, చూపణ = కనుపఱుపఁగాణ, కెం
 పులతోఁ జేయఁబడినచక్రకాంతి సూర్యకిరణవైభవమును, వజ్రములతోఁ జేయఁబడిన
 చక్రకాంతి చంద్రకిరణవైభవమును జూపఁగా ననియర్థము. దారకుఁడు (కృష్ణునిసా
 రథి) కృష్ణునకు సిద్ధముచేసిన బండిచక్రములు తమయందలి మణులకాంతిచే మున్నీ
 శ్వరుఁడు త్రిపురాసురులం గొట్టఁబోవునపు డెక్కినయరదమునకుం జక్రము లైనసూ
 ర్యచంద్రులతేజము వెదచల్లు చున్న వనిభావము. భరిత.....భరము, భరిత = నింపఁ
 బడిన, నానావిధ = పెక్కువిధములుగల, భరము = బరువుగలది, ఆయుధములు మొద
 లగువానిచే నింపఁబడిన దనియర్థము. ఐనహేమకూబరము = ఐనబంగారునొగ, మేరు
 నగంబుభంగిన్ = మేరుపర్వతముయొక్కరీతిచేత, ఒనరన్ = ఒప్పఁగాణ, కృష్ణునియగ
 దపునొగ సాంబమూర్తిరథమున ధను వైయున్న మేరువువలె నుండె ననిభావము.
 హరి.....జప్పరము, హరినీల = ఇంద్రనీలములయొక్కయు, ముక్తామయంపు = ముత్తై
 ములయొక్కయు వికారమైన, చప్పరము = మీఁదికప్పు, ఉడునిబిడము = సత్తుత్రముల
 తో నిండినది. డౌనుప్పరంబుబలెన్ = ఐనయాకాశమువలె, ఒప్పణ = ప్రకాశింపఁ

గాఁ, ముత్యాలు దాపిన యింద్రానీలపురాలతోఁ జేయఁబడిన బండిమీఁదికప్పు నక్ష
త్రములతోఁ గూడినమిన్నవలె నుండె ననియర్థము. ఘనపదక్రమములు, ఘన = గొ
ప్పవియగు, పదక్రమములు = నడకలను, కలచతు.....ములు = కలిగిన నేర్పు గలపెద్ద
గుఱ్ఱములు, ఘన, పదము, క్రమమునను వేదభాగవిశేషములు గలనాలుగుగుఱ్ఱము లనియ
ర్థాంతరము. వేదసరణిఁ = వేదములరీతిని, తనరణ = ప్రకాశింపఁగాను, ఘనమైనప
దక్రమములు (నడకలు) గలయశ్వములు ఘన, పద, క్రమములు గలిగి యాశ్వరునిరథ
మునకు గుఱ్ఱము లైనవేదములవలె నుండె ననిభావము. దారకుఁడు, దారవిధిలీలఁ =
గొప్పయేర్పాటుమొక్కవిలాసముతో, (గొప్పవాఁ డగుబ్రహ్మవిలాసముతో ననియర్థాం
తరము.) ఈశ్వరునకు మున్న సారథి యైనబ్రహ్మవలె ననియర్థము. తగు.....ధ్వజ
ము, తగు, మహాచ్ఛ = మిగులందెల్లని, విపులవధ్వజము = పక్షిరా జైనగరుడునిచిహ్న
ము గలతెక్కెము నని, కృష్ణపరము. మహాచ్ఛని = గొప్పకాంతిగల, విపులవధ్వజము =
వృషభచిహ్నము గలతెక్కెము నని శివపర మైనయర్థము. కూర్చి = ఘటించి, భూ
మిఁ = పుడమియందు, విఖ్యాతి = కీర్తిని, కనుతేరు = పొందినరథమును, (భూమివిఖ్యా
తి గనుతేరు = భూమి యనుపేరు గలరథము ననిశివపరము.) శివునకు మున్న భూమి
యే యరద మయ్యె ననిప్రసిద్ధము. తేరన్ = తీసికొని రాఁగా, దానిఁ = ఆరథమును,
పురారినాఁ = శివుఁడువలె, అమ్మరారి = ఆకృష్ణుఁడు, అధిగమించెఁ = ఎక్కిను.
కృష్ణుఁడు పురము వెడలి దారకుఁడు మున్న త్రిపురసంహారమునకు శివుఁ డేగునపు డె
క్కినరథముం బోలినరథమును దీసికొని రాఁగా దాని శివుడువలె నెక్కి ననితాత్ప
ర్యము. ఇందు శివకేశవులకు సమాన మైనరథారోహణముచే సామ్యము చెప్పఁబడెను;
గావున శ్లేషానుప్రాణిత మైనయుపమాలంకారము.

క॥ ఈరీతి రథమునెక్కి ము

రారాతి పురంబు వెడలె ♦ నపుడు సమదగం

భీరులరులు భీరులుగా

భోరున భేరులును మొఱసె ♦ బురమార్గమున॥128

మురారాతి = (మురుఁ డనురక్కసునిం జంపినవాఁడు) కృష్ణుఁడు, ఈరీతిఁ =
ఈవిధము (చేత) గా ననియర్థము. రథమున్ = బండిని, ఎక్కి = ఆరోహించి, పురం
బుఁ = పట్టణమును, వెడలెఁ = బయలువెడలెను. అపుడు = ఆకాలమున, సమదగం
భీరులు = గర్వముతోఁ గూడినవారును లోఁ తైనమనసుగలవారును (అగు) అరులు =
పగవారు, భీరులు = భయపడునట్టివారు, కాఁ = అగునట్లు, పురమార్గమునఁ = పట్టణ

మునందలి పెద్దపీఠియందు, భేరులు = వాద్యవిశేషములు, భోరునక = పెద్దధ్వనితో,
మొఱసెక = మ్రోగెను.

వ॥ ఇట్లు నిర్గమించి మించినజవంబున నంబర-చుంబిశిఖరగోపురంబు లగు
పురంబులును, విక-చకమలకుముదసముదయాకరంబు లగుసరోవరం
బులును, నగణితఖగమృగాదిజీవనంబు లగువనంబులును, వివిధగో
వృషవృషలాదిజనఘోషంబు లగుఘోషంబులును, ననంతప్రాంత
రంబు లగునగాంతరంబులును, మణిసుందరంబు లగుకందరంబులు
ను, నగోచరమార్గంబు లగుదుర్గంబులును గడచి చనఁజన వనజన
యనునకు నగ్రభాగంబున, 129.

ఇట్లు = పైప్రకారముగా, నిర్గమించి = (పురమునుండి) వెడలి, దీనికి వెనుకటి
పద్యమునందలి ' మురారాతి ' కర్త. మించినజవంబునక = అధిక మైనవేగముతో,
ముందున్న ' చనక ' అనునసమాపకక్రియతో నన్వయము. అంబర.....పురంబులు
ను, అంబర = ఆకాశమును, చుంబి = తాఁకుచున్న, శిఖర = అగ్రములుగల, గోపురం
బులు = సింహద్వారములుగలవి, అగుపురంబులును = అయినపట్టణంబులును, విక-చ...
...రంబులును, విక-చ = వికసించిన, కమల = తామరలయొక్కయు, కుముద = కలువల
యొక్కయు, సముదయ = సమూహమునకు, ఆకరములు = ఉత్పత్తిస్థానములు, అగుస
రోవరంబులును = అయినకొలఁకులును, అగణిత.....జీవనంబులు, అగణిత = లెక్కిం
ప శక్యముగాని, ఖగ = పక్షులకును, (ఆకాశమునం బోవునవి) మృగాది = మేకములు
మొదలగువానికిని, జీవనంబులు = రక్షకంబులు, అగువనంబులును = అగుతోటలును,
వివిధ.....ఘోషంబులును, వివిధ = పెక్కుతెగలుగల, గోవృష = ఆవులయు నెద్దుల
యు, వృషలాది = గొల్లలు మొదలగుజనులయొక్కయు, ఘోషంబులు = ధ్వనులుకలవి,
అగుఘోషంబులును = అయినపల్లెలును, అనంత.....రంబులును, అనంత = అంతములే
ని, ప్రాంతరంబులు = అడవులుగలవి, ఎడారులుగలవి యనియేని యర్థము. అగునగాం
తరంబులును = అగుపర్యంతమధ్యభాగంబులును, మణి.....రంబులును, మణిసుందరం
బులు = మణులచే నందముగలవి, అగుకందరంబులును = అయినకొండగుహలును, అగో
చర.....గ్రంబులును, అగోచరమార్గంబులు = తెలియనితోవులుగలవి, అగుదుర్గంబు
లును = అయినచొరరానిచోట్లును, (ఇవి యన్నియు ద్వితీయార్థమునఁ బ్రధమము.)
గడచి = అతిక్రమించి, చనఁజనక = పోఁగాఁబోఁగా, వనజనయనునకు = కృష్ణునకు,

అగ్రభాగంబునకా = ఎదుటను, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ భ్రమరీజలదజాల ♦ సమరీతిరతిభేల

దమరీగళితవాల ♦ సమితిసీల

మతికాంతమణికూట ♦ తతికాంతరితభేట

గతికాంతరుచిర్ఘాట ♦ గగనవాట

మమితాచ్ఛసుమపూగ ♦ నమితాగమపరాగ

శమితాభనలరాగ ♦ సానుభాగ

మసమాననురగాన ♦ రసమానసమసూన

లసమానరువదాన ♦ నసదళీన

మలఘుహరిణధరోపల ♦ ఫలకఫలిత

లలితసితకరకిరణమం ♦ డలబిసాశ

యానటత్తటసితగరు ♦ దగ్గిసరసి

యైనరోహణనగమాళి ♦ గానసయ్యె॥

130.

భ్రమరీ.....సీలము, భ్రమరీ = తుమ్మెదలతోడను, జలదజాల = మేఘసమా
హములతోడను, సమ = తుల్యమైన, రీతి = స్థితిగల, (ఇది కేశపాశమునకు విశేషణము,
రతి = అనురాగముచే, భేలత్ = క్రీడించుచున్న, అమరీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, గళిత =
జాతీపోయిన, వాల = కేశములయొక్క, సమితి = సముదాయముచేతను, సీలము = నల్లని
ది, దేవతాస్త్రీ లిచ్చ వచ్చినట్లు క్రీడించుచుండ జాతీపోయిన వారిధమ్మిల్లకాంతిచే
నల్ల నైనదని యర్థము. అతికాంత.....వాటము, అతికాంత = మిగుల సుందరమైన,
మణికూట = మాణిక్యశిఖరములయొక్క, తతికా = సముదాయముచేతను, అంతరిత = క
ప్పివేయఁబడిన, భేట = గ్రహదులయొక్క, గతి = సంచారమును, కాంత = సుందరమై
న, రుచిర్ఘాట = కాంతిసమాహమును, గగనవాటము = ఆకాశప్రదేశమునుగలది. పొడ
వగుశిఖరములచేతను, నాకాశమునఁ బోవుగ్రహములనడకను గాంతిని నాకాశమునుగూ
డఁ గప్పివేసిన దనియర్థము. అమితాచ్ఛ.....భాగము, అమితాచ్ఛ = మిగుల నిర్మల
మైన, సుమపూగ = పువ్వులసముదాయముచేత, నమిత = వంగిన, అగమ = వృక్షములయొ
క్క, పరాగ = ధూళిచేతను, శమిత = నివారింపఁబడిన, ఆభ = కాంతిగల, నలరాగ సా
నుభాగము = పద్మరాగమణిమయ మైనచదరపునేలలుగలది. (ని) స్మృతప్రస్థస్సాను

రస్త్రియాం. అ. పువ్వులచే వంగినవృక్షములనుండి జాటుచున్న పుప్పొడిచే గప్పబడి నపద్మరాగమణిమయము లగుమీఁదిచదరపునేలలుగలది. అసమాన.....సదశీనము. అసమాన = సాటిలేని, సుర్గాన = దేవతలసంగీతముయొక్క, రస = మాధుర్యముయొక్క మాన = కొలఁదికి, సమ = తగునట్లు, (ఇది రువ త్తనుదానితో నన్వయించును.) నూన = కుసుమములందు, లసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రువత్ = ధ్వనిచేయుచున్న, ఆనన = ముఖములుగల, సత్ = శ్రేష్ఠమైన, ఆశీనము = భ్రమరరాజములుగలది. ఇందలి వృక్షములయందున్న తుమ్మెదలు దేవతలు చక్కఁగా గానముచేయుచుండఁగా నా గానమాధురికిఁ దగినట్లు సుతి పట్టు చున్నట్లు కూయుచుండె ననిభావము. (అశి + ఇన = అశీన. (ని) ఇనస్మా ర్యేప్రభౌ. అ.) అలఘు.....సరసి, అలఘు = గొప్పవైన, హరిణధరోపల = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, ఫలక = పలకలయందు, ఫలిత = ప్రతిబింబించిన, లలిత = మృదువగు, సితకర = చంద్రునియొక్క, కిరణమండల = కాంతిసముదాయమందున్, బిసాళయ = తామరతూండ్లనుభ్రాంతిచేత, ఆనటత్ = మిగుల నాట్యము నేయుచున్న, తట = ఒడ్డునందలి, సితగరుత్ = హంసలుగల (తెల్లఁతెక్కలుగలది) అగ్రసరసి = శ్రేష్ఠ మైనకొలఁకులుగలది. (ని) హంసాస్తుస్వేతగరుతః. అ. ఐనరోహణానగమాశి = ఐనరోహణ మనుపర్వతశ్రేష్ఠము, కాననమ్యోక్ = కాన్పించెను. చంద్రకాంతపురాలం బ్రతిబింబించిన చంద్రకిరణములను జూచి తామరతూండ్లనుకొని వానికై నాట్యముచేయుచుంబోవు తీరమునందలి హంసలు గలకొలఁకులు గలరోహణము కృష్ణానకుఁ గాన్పించె ననియర్థము. ఇందు వృత్త్యనుష్ఠాసము శబ్దాలంకారము; అతిశయోక్తియు భ్రాంతిమంతమును నర్థాలంకారములు.

మ॥ పవిధారం దెగి నట్టిచెట్టుపలు పై ♦ పై రాయిడిం జిందునైం
దవబింబామృతబిందురాజిఁ బునరు ♦ త్పన్నంబులై యుత్కట
చ్ఛవులం గార్కొనెనో యనంగ గిరిపా ♦ ర్వచ్ఛన్ననీరంధ్రవే
ణువనంబుల్ శుకవర్ణపర్ణతతులం ♦ దోఁచెన్ దదగ్రీష్ఠలి॥ 131.

పవిధారన్, పవి = వజ్రాయుధముయొక్క, ధారన్ = అంచుచేత, (ని) కులి శంభిమరంపవిః. అ. తెగినట్టిచెట్టుపలు = కొట్టివేయఁబడినఁతెక్కలు, రాయిడిన్ = రాపిడిచేత, పైపైన్ = ఁతెక్కలు పోయినప్రదేశములమీఁదను, చిందు.....రాజిన్, చిందు = పడియెడు, విందవబింబ = చంద్రమండలసంబంధమైన, అమృతబిందురాజిన్ = అమృతపుఁజుక్కలసముదాయముచేతను, పునరుత్పన్నంబులై = (ఁతెక్కలు) తిరిగి పుట్టినవియై, ఉత్కటచ్ఛవులన్ = అధికమైనకాంతులచేత, గార్కొనెనోయనంగన్ =

నల్లఁబడినవో యనునట్లు, గిరిపార్శ్వ.....నంబుల్, గిరిపార్శ్వ = పర్వతముయొక్క ప్రక్కలయందు, చ్చన్న = డాఁగిన, నీరంద్ర = దట్టమైన, వేణువనంబుల్ = వెదురుటడవులు, శుకవర్ణపర్ణతతులక్ = చిలుకవన్నె గలయాకులసముదాయముతో, తదగ్రస్థలిక్ = ఆపర్వతముయొక్క ముందుభాగమందు, (కృష్ణునిముందుభాగమం దనియేనియర్థము) తోఁచెక్ = కాన్పించెను. ఆపర్వతము మిగులఁ బొడ వైనదగుటచే శిఖరములు దాఁకఁ గాఁ జీలినచంద్రబింబమునుండి జాతినయమృతపుఁజుక్కలచే మున్న వజ్రాయుధముచే గొట్టఁబడినఁజుక్కలు మఱల జిగిర్చి క్రొత్తకాంతిచే నొప్పుచున్నవో యనునట్లు నల్లని వెదురుపొదరులు కాన్పించె ననితాత్పర్యము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

ఉ॥ రంగదహార్యశృంగనల ♦ రాగవిభాగతరాగ యై వియ
ద్గంగతరంగపంక్తి దవు ♦ దవ్వల మింట ననంతకాంతి య
య్యెం గురుచిత్రలీల గగ ♦ నేందిర తాల్చినయింగిలీకపున్
రంగుతెఱంగునం గడుహా ♦ రం గగుచీరచెఱంగులో యనన్॥

వియ.....పంక్తి = ఆకాశగంగయొక్క యలలవరుస, (ఇది తత్సమసమాసము గావున గంగాశబ్దము ప్రాస్వాంత మయ్యెను.) రంగ.....యై, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, అహార్య = (రోహణ) పర్వతముయొక్క, (ని) అహార్యధరపర్వతాః. అ. శృంగ = శిఖరమునందలి, నలరాగ = పద్మరాగములయొక్క, విభా = కాంతిచేతను, గత = ప్రాప్తమైన, రాగయై = ఎఱుపు గలదియై, గగనేందిర = ఆకాశలక్ష్మీ, గురుచిత్రలీలన్ = అధికమైనవంతవిలాసముతో, తాల్చిన.....తెఱంగునన్, తాల్చిన = ధరించిన, ఇంగిలీకపున్ రంగుతెఱంగునన్ = ఇంగిలీకపువన్నెయొక్క రీతిచేతను, (ఎఱుకాంతిచేత ననియర్థము.) ఇంగిలీకము + రంగు = కర్మధారయంబున మువర్ణకంబునకు బుంపు లగు = ఇంగిలీకపురంగు. బా. సం. (పిమ్మట) నుదంతస్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుఁ బరుషసరళములు పరం బగునపుడు నుగాగమం బగు ననునూత్రముక్రింద నెకానెకచో స్థిరము పరంబగునపుడు నీయాగమంబుగానం బడియెడి నని బా. సం. నఁ జెప్పటచే నుగాగమము రాఁగా నీరూపము నిష్పన్న మయ్యెను. కడున్ = మిక్కిలి, హారంగగుచీరచెఱంగులోయనన్ = సుందరములగుచోకకొంగులవలె, దవుదవ్వలక్ = దూరదూరమున, మింటక్ = ఆకాశమున, అనంతకాంతి = మేరలేనికాంతికలది, అయ్యెన్ ; ఈపర్వతమునందలి కెంపులకాంతి మిన్నేటితరంగములలోఁ బ్రసరించుటచే నవి యాకాశలక్ష్మీ ధరించినయెఱువస్త్రముకొనలువలె మిగులం బ్రకాశించె ననితాత్పర్యము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

గీ॥ తరణికిరణోష్ణః కరఁగి యి ♦ ధృములఁ దొఱఁగి
 వజ్రఫలకము లంటుజ ♦ వ్యాది వలచు
 తీవయిండులు కానన ♦ దేవతాళి
 కేళికాశాలికలభంగి ♦ గిరిఁ జెలంగె॥

133

తరణికిరణోష్ణః = సూర్యకిరణములయొక్క యావిరిచేతను, (వేడిచేత నని యర్థము.) (ఇచట మువర్ణలోపము చింత్యము.) కరఁగి, ఇధృములఁ = కఱ్ఱలనుండి, తొఱఁగి = జాటి, వజ్రఫలకములు = మగ రాలఫలకలను, అంటుజవ్యాదిఁ = తగుల్కా నెడుసంకుమదము చేతను, వలచుతీవయిండులు = పరిమళించుపొదరిండ్లు, గిరిఁ = పర్వత మునందు, కానన.....భంగిఁ, కాననదేవతాళి = వనదేవతాసముదాయములయొక్క, కేళికాశాలికలభంగిఁ = కీడాగృహములవిధమునను, చెలంగుఁ = ప్రకాశించును.

సీ॥ తతశిఖామరకత ♦ ద్యుతులు దూర్వాంకుర

శంక మేయఁగ నెల ♦ జింక గదురఁ

గటకగారుడములఁ ♦ గన్గెని భీతిమై

రవిరథభుజగర ♦ జ్జవులు జాటి

నమితేంద్రనీలగం ♦ డముల కిథభ్రాంతి

నురుదరీసుప్తోత్థ ♦ హరులు దుముక

ఘనవజ్రశృంగాట ♦ కములు గంగార్పురు

లనుచు దేవర్షులు ♦ మునుఁగఁ దొడరఁ

బ్రకటితాథిత్యకాపుష్య ♦ రాగములకు

సురుచిరాగమసుమపరి ♦ చ్యుతమరంద

బిందుసందోహతృష్ణచేఁ ♦ బృథుమిళింద

బృంద మందంద మూఁగఁ జె ♦ న్నొందు చున్న

యన్నగమువన్నె మది నెన్ను ♦ వెన్నుఁ డపుడు॥

134

నెలజింక = చంద్రునిలోనిలేడి, తత.....ద్యుతులు, తత = పొడవులగు, శిఖా = అగ్రములుగల, మరకత = పచ్చరాలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులను, దూ

శ్వాంశరశంకఁ = గతీక మొలకలయొక్క భ్రాంతిచేతను, మేయఁగఁ = మేయుటకు,
 కదురఁ = సమీపింపఁగాఁ, కటక గారుడములఁ = కొండనడుమల నున్న గరుడపచ్చ
 లను, (ని) కటకో స్త్రీనితంబోదేశః. అ. రవిరథభుజగరజ్జవులు, రవిరథ = సూర్యనిరథ
 సంబంధమైన, భుజగరజ్జవులు = సర్పములనుత్రాడులు, కస్లేని, జాఱఁ = జాటిపోఁ
 గాన్, సూర్యనిరథమునందుం ద్రాడు లైయున్న పాము లాపర్వతమం దున్న గరుడప
 చ్చలం జూచి గరుడునితేజ మనిభ్రమించి జాటిపోవు చున్న వనిభావము. సూర్యనిర
 థము మోయుగుట్టములకుఁ బాములు పగ్గము లనిప్రసిద్ధి. ఉరుదరీ.....హరులు, ఉరు =
 గొప్పవియగు, దరీ = గుహలయందు, సుప్తోత్థ = నిద్రఁబోయి లేచిన, హరులు = సింగములు,
 ఇభభ్రాంతిఁ = గజము లనుభ్రాంతిచేతను, అమితే.....ములకున్ = పెద్దవి యగునిం
 ద్రసీలపురాలకు, దుముకఁ = ఉఱుకఁగాఁ, దేవర్షులు = దేవలోకమందలిఋషులు, ఘ
 న.....కములు, ఘన = విశాలమైన, వజ్రశృంగాటకములు = మగతొలయొక్క పెక్కు
 త్రోవలు గూడుచోట్లు, (ని) శృంగాటకచతుష్పథే. అ. గంగాఝరులనుచుఁ = న
 దీప్రవాహము లనిభ్రమించుచు, మునుఁగఁ = స్నానము సేయుటకు, తొడరఁ = య
 త్నింపఁగాఁ, పృథుమిళిందబృందము, పృథు = పెద్దవియగు, మిళింద = తుమ్మెదల
 యొక్క, బృందము = సముదాయము, సురుచిర.....చేఁ, సురుచిర = మిగులమనో
 హరములైన, అగమ = వృక్షములయొక్క, సుమ = పుష్పములనుండి, పరిచ్యుత = జాటి
 న, మరందలిందుసందోహ = పూఁదేనెతుంపురులసముదాయముయొక్క, తృష్ణచేఁ =
 ఆశచేతఁ, ప్రకటిత.....ములకుఁ, ప్రకటిత = కనఁబడిన, అధిత్యకా = కొండమీఁ
 దిభూములయందలి, పుష్యరాగములకుఁ, (ఇవి తేనెరంగు కలవి) అందంద = అచ్చ
 టచ్చట, మూఁగఁ = ముసిరికొనఁగాన్, చెన్నెందు చున్నయన్న గమవన్నెఁ = ప్ర
 కాశించుచున్న యాపర్వతముయొక్కశోభను, వెన్నుఁడు = కృష్ణుఁడు, మదిఁ = మన
 స్సునందుఁ, ఎన్నున్ = శ్లాఘించెను. ఇందు భ్రాంతిమదలంకారము.

క॥ సల్లకీపల్లవములకు

నెల్లెడఁ దుండములు సాచు ♦ నిభములరొద భీ

తీల్లు తెలిజల్లిమెకముల

జల్లులు తెల్లు ల్లసిల్లు ♦ చాచ్చునఁ దోచెఁ ॥ 135.

సల్లకీపల్లవములకున్ = అందుగుచిగుళ్లకు, హస్తములు = తొండములను, సాచుని
 భములరొదఁ = చాచెడు సేనుఁగులయొక్కధ్వనిచేతను, భీతిల్లు.....జల్లులు,
 భీతిల్లు = జడిసెడు, తెలి = తెల్లని, జల్లిమెకముల = చమరము లనుజంతువులయొక్క,

జల్లులు = తోకలు (సవరములు) ఎల్లెడన్ = అన్ని దిక్కులయందును, తెల్లులసిల్లు
చాడ్పునన్ = తెల్లు వికసించినట్లు, తోచెన్ = కాన్పించెను.

సీ॥ పై దట్టముగవ్రాలు ♦ పరువంపుఁజంపక

ప్రసవాళు లనఁగ భ ♦ ర్మమయతటులు

తటులందు వెదురుము ♦ త్యముల నెత్తము లాడు

చెంచుగుబ్బెతల దీ ♦ పించుపొదలు,

పొదలపైఁ బొదలునం ♦ బుదములు గర్జింపఁ

దొలిమొల్క లెత్తువై ♦ దూర్యమణులు,

వై దూర్యమణులరే ♦ నల కుల్కి మింటఁ గ

ట్టనితోరణంబు లై ♦ చనుశుకములు

శుకములకు బింబికాఫల ♦ స్ఫూర్తి దెలుపు

పాలుపు గలవాతెఱలవేలు ♦ పుంజెలులను

గలిగి విలసిల్లునమ్మహా ♦ చలముపజ్జ

నరుగుచుఁ దదీయవిభవంబు ♦ సరయఁ దలఁచి॥ 136.

పైన్ = మీఁదను, దట్టముగన్ = అధికముగన్, వ్రాలు.....ళులు, వ్రాలు =
పడియెడు, పరువంపు = నూతనముగ వికసించిన, చంపకప్రసవాళులు = సంపంగిపూవుల
సముదాయములు, అనఁగన్ = అనునట్లు, భర్మమయతటులు = బంగారువికారమైనచ
టులును, తటులందున్ = చటులందున్, వెదురుముత్యములన్ = వెదుళ్లయందుత్పన్న మై
నముత్యములతో, నెత్తములు = జూదములను, ఆడు.....పొదలు, ఆడు = క్రీడించు,
చెంచుగుబ్బెతల = చెంచుజవ్వనులయొక్క, దీపించుపొదలు = ప్రకాశించుతీవయిండ్లు
ను, పొదలపైన్ = అట్టితీవయిండ్లమీఁదను, పొదలునంబుదములు = వృద్ధిఁ జెందెడుమే
ళుములు, గర్జింపన్ = ఉఱువఁగాన్, తొలిమొల్కలెత్తు = మొదటసంకురించెడు, వై
దూర్యమణులు = పిల్లికంటిరత్న ములును, వైదూర్యమణులరేవలకున్ = విదూరదేశపుమ
ణులచక్కఁదనమునకున్, ఉల్కి = భయపడి, మింటన్ = ఆకాశమున, కట్టనితోరణ
ములై = (జనులు) నిర్మింపనిదండలై, చనుశుకములన్ = పోయెడుచిలుకలను, శుకము
లకున్ = చిలుకలకు, బింబికాఫలస్ఫూర్తిన్ = దొండపంటియొక్కకాంతిని, తెలుపు =
తెలియఁజేయు, పాలుపుగల = చక్కఁదనముగలిగిన, వాతెఱలవేలుపుంజెలులను = పెద్ద

వులు గలిగినదేవతాస్త్రీలను, గలిగి = (పైన చెప్పినవానిని) పొంది, విలసిల్లినమృహాచలముపజ్జ్ఞ = ప్రకాశించునాపెద్దకొండప్రక్కను, అరుగుచుకొ = పోవుచుకొ, తదీయవిభవంబు = ఆపర్వతముయొక్క సంపదను, అరయకొ = పరీక్షించుటకుకొ (బాగుగఁజూచుట కనియర్థము.) తలఁచి = ఆలోచించి; (దీనికి ముందుపద్యములో నున్న శరన్నాశీకాక్షుఁడు కర్త.) ఇందుఁ బూర్వపాదముచివర నున్న పదము రెండవచరణమునకు మొదట మఱల గ్రహించుటచేఁ బాదాంతసాదాదిముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క॥ మేలిమియరదము డిగి యి

చ్చాళీలం బరిజనము న ధ చట నిలిపి శర

న్నాశీకాక్షుఁడు తత్కట

కాళీవనచిత్రసరణు ధ లరయుచు నుండెకొ॥

137.

శరన్నాశీకాక్షుఁడు = (శరత్కాలమందలిపద్మములం బోలినకన్నులుగలవాఁడు) కృష్ణుఁడు, అరదముకొ = రథమునుండి, డిగి = దిగి, పరిజనముకొ = సేవకసముదాయమును, అచటన్, నిలిపి, తత్కట.....సరణులు, తత్కటకాళీ = ఆకొండచఱులందలి, వనచిత్రసరణులు = తోటలలోని వింత లగుమార్గములను, ఇచ్చాళీలకొ = ఇచ్చవచ్చినట్లు, అరయుచునుండెకొ = పరిశీలించుచుండెను.

న॥ అనిన విని శుకయోగీంద్రునిం బరిక్షిన్న రేంద్రుం డవ్వలికథ నెఱింగింపు మనియడుగుటయు, (సుగమము)

138.

క॥ భామాననవిధకామా

కామాహితనయనశిఖిశి ధ భాసమతేజో

ధామా ధామరహితరిపు

భీమా భీమబలసుభట ధ వీరస్తోమా॥

139.

భామా = స్త్రీలకు, ననవిధ = నూతనప్రకారముగల, కామా = మనమృదుఁడా, కామా.....ధామా, కామాహిత = శివునియొక్క, (మనమృదునికి శత్రు) వనియర్థము.) నయన = నేత్రమునందలి, శిఖి = అగ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలతో, సమ = తుల్యమైన, తేజః = ప్రతాపమునకు, ధామా = స్థానభూతుఁడా, ధామ.....భీమా, ధామరహి

త = సుఖమునుండి తొలగింపబడిన, (ని) ధామజన్మప్రభాస్థానప్రభావసుఖసద్మను
(నాం) రిపు = శత్రువులను, భీమా = భయంకరుఁడా, భీమ.....వీరస్తోమా,
భీమబల = భయమును గలిగించు శరీరశక్తిగల, సుభటవీర = పరాక్రమశాలు లైనభటుల
యొక్క, స్తోమా = సముదాయముగలనృపా,

ఉ॥ సంచితభూరిపుణ్య పటు ♦ సత్యవచోనిపుణాగ్రగణ్య దో
శ్చంచదనూనవిక్రమవి ♦ శాల మహత్తరధైర్యధుర్యతా
కాంచనశైల భూవరని ♦ కాయనుతామితపీఠికాపురా
భ్యంచితరాజ్యవైభవస ♦ మగ్ర సుధీమహిమాబ్జసంభవా॥ 140.

సంచితభూరిపుణ్య = సంపాదించబడిన యధికమైనపుణ్యము గలరాజా, పటు..
.....గణ్య, పటు = చొరవగలవారియందును, సత్యవచోనిపుణ = నిజము పలుకుట
యందు నేర్పు గలవారియందును, అగ్రగణ్య = శ్రేష్ఠుఁడా, దోశ్చంచ.....విశాల,
దోః = బాహువులయందు, చంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనూన = కొలవడని, విక్ర
మ = పరాక్రమముచేతను, విశాల = అధికుఁడా, మహత్తర.....శైల, మహత్తర = మి
గులగొప్పని యగు, ధైర్యధుర్యతా = ధైర్యమును వహించుటయందు, కాంచనశైల =
మేరుపర్వతతుల్యుఁడా, భూవర.....సమగ్ర, భూవర = రాజులయొక్క, నికాయ =
సముదాయముచేతను, నుత = స్తుతింపబడిన, అమిత = అధికమైన, పీఠికాపుర = పీఠికా
పురసంబంధమైన, అభ్యంచిత = పూజింపబడిన, రాజ్యవైభవ = ప్రభుత్వసంపదచేతను
సమగ్ర = పూర్ణుఁడా, సుధీమహి.....భవా, సుధీ = మంచిబుద్ధియొక్క, మహిమ =
గొప్పతనముచేతను, అబ్జసంభవా = బ్రహ్మ. (అబ్జసంభవుఁడు = తామరపూవునందుఁ
బుట్టినవాఁడు. బ్రహ్మ.)

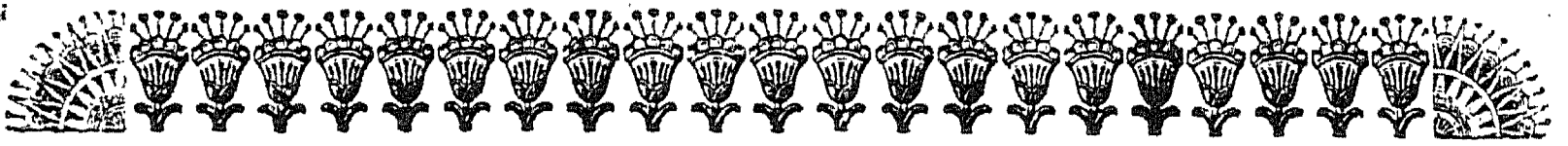
ప్రథీవృత్తము.

అనర్ఘగుణరత్నధు ♦ ర్యవరసూర్యరాయాత్మజా
వినిర్మలహృదబ్జభా ♦ వితమురారిపాదాంబుజా
కనద్భునకవీంద్రసం ♦ ఘటితనవ్యకావ్యవ్రజా
ఘనాబ్ధివిధుకామధు ♦ క్షదృగనూనదానధ్వజా॥ 141.

అనర్ఘ.....ఆత్మజా, అనర్ఘ = వెలలేని, (ఎక్కువ వెలగల) (ని) మూర్త్యై
పూజావిధావర్ణః. అ. గుణరత్న = గుణము లనెడురత్నములయొక్క, ధుర్య = భార

మును వహించిన, వర = శ్రేష్ఠుడగు, సూర్యరాయాత్మజా = సూర్యరాయపుత్రికా,
 వినిర్మల.....దాంబుజా, వినిర్మల = మిగుల స్వచ్ఛమైన, హృదబ్జ = హృదయపద్మము.
 చేత, భావిత = ధ్యానింపబడిన, మురారిపాదాంబుజా = కృష్ణునియొక్కపాదపద్మము
 లు గలిగిననృపా, కనద్వన.....వ్రజా, కనత్ = ప్రకాశించెడు, ఘన = గొప్పవారగు
 కవీంద్ర = కవీశ్వరులచేతను, సంఘటిత = కూర్పబడిన, నవ్య = నూతనమైన, కావ్యవ్ర
 జా = కావ్యసముదాయము గలప్రభువా, ఘనాబ్ధి.....ధ్వజా, ఘన = మేఘముతో
 డను, అబ్ధి = సముద్రముతోడను, విధు = చంద్రునితోడను, కామధుక్ = కామధేనువు
 తోడను, (కోరికలం బితుకునది.) సదృక్ = సమానమైన, అనూన = తక్కువకాని, దాన
 ధ్వజా = దానచిహ్నము గలరాజవరా.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితానుతల్లికా
 ల్లమరాజవంశజాపస్తంబసూత్రీవదెల్లనార్యపౌత్త్రీ
 రంగశాయి నామార్యపుత్త్రీ హరితసగోత్రీ
 పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
 వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణ
 యం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ
 బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీవిలసద్భక్త్యర్పిత

సౌవర్ణమణీఘ్రిణి • సత్కంకణము

ఖ్యావళితాంగకశేష

గ్రావాంచదుపేంద్ర రామ • రాయనరేంద్రా॥

1

శ్రీవిల.....పేంద్ర, శ్రీ = సంపదచేతను, విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి = అనురాగముచేతను, అర్పిత = ఈయఁబడిన, సౌవర్ణ = బంగారుతోఁ జేయఁబడినవియు, మణీఘ్రిణి = మాణిక్యపుఁగాంతులచే, లసత్ = ప్రకాశించు చున్నవియును (నగు) కంకణముఖ్య = కడియములు మొదలగువానిచే, అవళిత = వ్యాప్తమైన, అంగక = అవయవములుగల, (ని) అంగంప్రతీకోవయవః. అ. శేషగ్రావ = శేషచలమునందు (తిరుమలయందు) అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఉపేంద్రా = విష్ణువుగల (ని) ఉపేంద్రయంద్రావరజః. అ. ఈప్రభువు తిరుమలయందలి వేంకటేశ్వరస్వామికి బంగారుతోఁ జేయఁబడినవియు మణులకాంతి గలవియు నగుభూషణముల నర్పించి వానిచే నాదేవు నలంకరించె ననియర్థము. రామరాయనరేంద్రా = రామరాయప్రభూ! ముందరిపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిభ • వ్యచరితంబు

దొల్లి సూతుండు శౌనకా • దులకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ దెలుపఁ దొడఁగె॥ 2

శౌరి.....తంబు, శౌరి=కృష్ణునియొక్క, (శూరునిగోత్రమున జన్మించిన వాఁడు) భవ్య=(వినువారికిని జెప్పవారికిని) శుభము నిచ్చెడు, చరితంబు=వృత్తాంతమును, అవధరింపుము=చిత్తగింపుము, తొల్లి=పూర్వము, నూతుండు, శౌనకాదుల ఘ౯=శౌనకుఁడు మొదలగునైమిశారణ్యవాసు లగుమునులకు, చెప్పినట్టిరీతిన్=చెప్పినప్రకారముచేత, పరిక్షిద్ధరాధినాథతిలకమునకుఁ=శ్రేష్ఠుఁ డగుపరిక్షిన్మహారాజునకు, ఇట్లు=ఈక్రిందిప్రకారముగా, శుకయోగి, తెలుపఁ=తెలియఁజేయుటకు, తొడఁగెన్=ప్రారంభించెను.

క॥ ఆచందంబున నన్నగ

వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో

లోచనసరోజసమ్మద

సూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందరవేదిక॥ 3

యాదవప్రభుఁడు=కృష్ణుఁడు, (చంద్ర)వంశ్యుఁ డైనయయాతికిం బుత్తుఁ డగుయదు వసురాజువంశమున జన్మించినప్రభువు.) ఆచందంబునఁ=ఆప్రకారమునఁ, అన్నగవైచిత్రిఁ=ఆరోహణపర్వతసంబంధ మైనవైచిత్ర్యమును (అందలి వింత లని యర్థము.) కనుచుఁ=చూచుచుఁ, ఒకచోన్=ఒకస్థలమునందుఁ, ఉత్తరపదంబగు “ చోటు ” శబ్దముటాక్షరంబునను లోపంబు విభాష నగు. బా. సమా. లోచన.....కము, లోచనసరోజ=పద్మములం బోలినకన్నులకు, సమ్మద=సంతోషమునకు, (కర్మార్థమునవస్థి) సూచకము=(కలిగించునది) సూచించునది, అగు...వేదిక=అయ్యెడుసూర్యకాంతపురాలయొక్క (సూర్యకాంతపురాలతోఁ గట్టఁబడిన దనియర్థము.) అంద మగునరఁగునందుఁ. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ ఇంచుక నేపు దాను వసి ♦ యించిన నత్తటి నమ్మహాద్రిశృం

గాంచలవీధిఁ జుక్క దిగి ♦ నట్లు తలు క్కని చంద్రుఁ బాసి యే

తెంచుకళావిశేషముగ ♦ తిం జఱియం దఱియంగ వచ్చి వీ

క్షించఁగ మ్రోల నిల్చె నొక ♦ చేడియ తద్వనదేవతాకృతి॥ 4

ఇంచుక సేపు = కొంచెపుఁగాలము, తాన్ = ఆకృష్ణుఁడు, వసియించినన్ = ఉండఁగా, అత్తటిన్ = ఆకాలమునందు, ఒకచేడియ = ఒకానొక స్త్రీ (ఇది చేటిశబ్దభవము) ఆమ్మహా.....వీధిన్, అమ్మహాది = ఆగొప్పకొండయొక్క, శృంగ = శిఖరముయొక్క, అంచలవీధిన్ = అగ్రభాగమునుండి, (ఇటఁ బంచమ్యర్థమున ద్వితీయ.) చుక్క = నక్షత్రము, (ఇది శుక్రశబ్దభవ మనిచెప్పదురు; గాని యిచ్చట నక్షత్రసామాన్య మనియే యర్థము.) దిగినట్లు, తళుక్కని = మెఱసి, (ఇది మెఱయుటయం దగుననుకరణముం దెలుపుశబ్దము.) చంద్రున్, పాసి = వదలి, ఏతెంచుకళావిశేషముగతిన్ = వచ్చెడునొకానొకభాగముయొక్కరీతి వంటిరీతితో, (ని) కళాతుషోడశోభాగః. అ. చటియన్ = శిఖరముక్రిందిభాగమును, తటియంగన్ = సమీపించునట్లు, వచ్చి, వీక్షించఁగన్ = చూచుచుండఁగ నే, తద్వనదేవతాకృతిన్ = ఆపర్వతమునందలివనముం గాపాడుదేవతయొక్కయాకారముతో, మ్రోలన్ = ఎదుటన్, నిల్చెన్ = ఉండెను.

సీ॥ అపరంజిమెఱుఁగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ

తొలుకారుమించుల ♦ నెళవు సేయఁ

గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు

మగరాలతళుకుల ♦ సొగసు గెలువ

నాణెంపునునుసోగ ♦ వేణీభరముసొంపు

వేల్పురారాలతీ ♦ విని హాసింపఁ

గొలుకుల వెడలుక్రొం ♦ బెళుకుకన్దవచూపు

లఘులమాలికల మే ♦ నటికనూడ

దివ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నారఁ ♦ జూచువార

తొననంగలసన్నంగ ♦ శాంగి యైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు॥

5

అపరంజి.....చ్ఛాయ, అపరంజి = బంగారుయొక్క, మెఱుఁగుటందపు = తళతళలాడుసుందరమైన, శరీరచ్ఛాయ = దేహకాంతి, తొలు.....సేయ, తొలుకారు = వగ్నాకాలమునందలి, మించుల = మెఱుఁగులయొక్క, నెళవు = పరిచయమును,

చేయఁ = కావింపఁగాఁ, శరీరకాంతి మెఱపులం బోలఁగా ననిభావము కలికి.....
 బెడంగు, కలికి = మనోహరమైన, నిద్దంపుఁజక్కని = మన్నని యందమైన, చెమ్మలతె
 డంగు = గండస్థలముయొక్క సౌందర్యము, మగరాలతళుకులసాగసు, మగరాల = వజ్ర
 ములయొక్క, తళుకులసాగసు = కాంతులయందమును, గెలువఁ = జయింపఁగాఁ, చె
 మ్మలకాంతులు వజ్రకాంతులం బోలఁగా ననిభావము. నాణెంపు.....సాంపు, నా
 ణెంపునునుసాగ = నాగరికమైన మన్నని దీర్ఘమైన, వేణీభరముసాంపు = జడయొక్కచ
 క్కందనము, వేల్పురారాలతీవిఁ = ఇంద్రనీలములకాంతిని, హసింపన్ = పరిహాసము
 చేయఁగా, (వేల్పు = దేవతలయొక్క, రా = రా జైనయింద్రునియొక్క, తాలు = మ
 ణులు.) కొలుకులఁ = కంటితుదలనుండి, వెడలు.....చూపులు, వెడలు = ప్రసరిం,
 చెడు, కొంటెళుకు = కొత్తకాంతిగల, కన్దవచూపులు = కన్నులజంటయొక్కదృష్టులు
 అళులమాలికలఁ = తుమ్మెదబారులను, మేఁజీకమాడన్ = పరిహాసింపఁగాఁ, దివ్యమ
 ణిపుత్తియోయనఁ = సుందరమైనమణులయొక్కబొమ్మవలె, (మణులచేఁ జేయఁబ
 డినబొమ్మవలె ననియర్థము.) తేజరిల్లి = ప్రకాశించి, సుందరస్ఫూర్తిఁ = అందమైనప్ర
 కాశమును, కన్నారఁ = కన్నులనిండఁ, చూచువారలు, జౌననంగలసన్మంగళాంగి =
 మృతిచేయఁ దగినసుందరమైనశరీరముగలది. ఐన, యానలినగంధిఁ = తామరపువడి
 సహజ మైనపరిమళము గలయాస్త్రీని, గంధము సహజ మైనపుడే బహుప్రీతిహిసమాస
 మన నీశబ్దమున కికారము వచ్చు ననిపాణిని. హేమాంబరుండు = కృష్ణుఁడు (బంగా
 రుసరిగవస్త్రముల ధరించినవాఁ డనియర్థము. బంగారముం బోలిన పచ్చనివస్త్రము గ
 లవాఁ డనియేని యర్థము.) కాంచెఁ = చూచెను.

ఉ॥ కాంచి వ్రజాంగనాహృదయ ధారనచౌర్యధురీణ మౌకటా
 త్తాంచలపాళి హాళిమెయి ధన్వికచాంబుజలోచన నిర్విమ
 ర్శించి యపూర్వవిస్మయవి శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో
 దంచితమై పెనంగ హరి ధానివిలాసము నెంచి యిట్లనుకొ॥ 6

హరి = కృష్ణుఁడు, అద్వికచాంబుజలోచనఁ = విఠఁడఁ జెప్పినస్త్రీని, (విక
 సించినతామరపువ్వులంబోలిన కన్నులు గలదాని ననియర్థము.) వ్రజాంగనా.....ధు
 రీణము, వ్రజాంగనా = గొల్లపల్లెలయందలిసుందరులయొక్క, హృదయ = మనసులంద
 లి, గౌరవ = గొప్పతనముయొక్క, (గొప్పతనము ననియర్థము.) చౌర్య = దొంగిలిం
 చుటయందు, ధురీణము = భారము వహించినది. (గోపికలమనసును వశపఱచికొనిన ద

నియర్థము.) ఔక.....చలపాళిక = అగుక్రింగంటిచూపులయగ్రభాగములవరుసతో, హాళిమెయిక = ఆసక్తిచేత, కాంచి = చూచి, (క్రింగంటం జూచి యనియర్థము.) విమర్శించి = పరిశీలించి, దానివిలాసముక = ఆయింతియొక్కచక్కదనమును, ఎంచి = మ్మతించి, అపూర్వ.....శేషము, అపూర్వ = మున్నెన్నడులేని, విస్మయవిశేషము = ఆశ్చర్యాతిశయము, చిత్తమునందున్ = మనసునందుక, సంభ్రమోదించితమై = ఆదరముచే వృద్ధి పొందింపఁబడినదియై, పెనంగక = చుట్టుకొనఁగాన్ (గాఢముగ వ్యాపింపఁగా ననియర్థము.) ఇట్లు = ఈక్రిందిరీతిని, అనుక = పలుకును.

క॥ ఇది యెవ్వతెయో దీనికి

సదనం బెయ్యదియొ దీని ♦ జననస్థల మె

య్యదియో మది కద్భుతమై

యిది కన్నులపండువగుచు ♦ నింపు ఘటించె॥

7

ఇది = ఈసుందరి, ఎవ్వతెయో, ('ఓ' సందేహార్థక మగునవ్యయము) దీనికిక = ఈయింతికిక, సదనంబు = వాసస్థలము, ఎయ్యదియొ, దీనిజననస్థలము = దీనిపుట్టినచోటు, ఎయ్యదియో, ఇది = ఈయువతి, మదికిన్ = మనసునకు, అద్భుతమై = ఆశ్చర్యము గలిగించునదియై, (ఇచట నద్భుతశబ్దమునకు లక్షణచే నద్భుతము గలిగించునది యనియర్థము.) కన్నులపండువు = నేత్రోత్సవము, అగుచుక, ఇంపు = ఆనందముక, ఘటించెక = కూర్చెను.

క॥ భారతీసహచరియో కా

కారతీసహచరియొ కాక ♦ యన్యాంగన కి

ట్లీరుచి, యీశుచితాత్యుచి

తారచితవిలాసభాసి ♦ తాకృతి గలదే?

8

(ఇది) భారతీసహచరియో = సరస్వతిచెలియో, కాక = కానియెడ, (ఇట నిది దేశ్యావ్యయము) ఆరతిసహచరియొ = ఆప్రసిద్ధుగా లగుమన్మథునిభార్యయొక్కచెలియో, కాక = కాకుండినక, అన్యాంగనకుక = ఇతరస్త్రీకి, ఇట్లు = ఈకనుపట్టుచున్న ప్రకారము, ఈరుచి = ఈదేహకాంతియు, ఈశుచి.....కృతి, ఈ = ఇట్టి, శుచితా = పారిశుద్ధ్యముచేతను, అత్యుచిత = మిగులం దగునట్లు, ఆరచిత = చేయఁబడిన, విలాస = లీలలచేతను, భాసిత = ప్రకాశించెడు, ఆకృతి = ఆకారము, కలదే = ఉండునా? ఉండ

దని యర్థము. ఇందు సంజేహాలంకారము.

గీ॥ అని వితర్కించుచుండ న ♦ య్యాదవేందు
దివ్యమంగళవిగ్రహ ♦ తేజ మువిద
గాంచి దృఢభక్తిఁ బులకిత ♦ గాత్ర యగుచుఁ
గనుఁగవ ముదశ్రు లొలుక ని ♦ ట్లనుచు మ్రొక్కె॥9

అని వితర్కించుచుండఁ = (కృష్ణుఁడు) మీఁదఁ జెప్పినట్లు సంశయించుచుం
డఁగా, ఉవిద = ఆయువతి, అయ్యాద.....తేజము, అయ్యాదవేందు = ఆకృష్ణుని
యొక్క, దివ్య = సుందరమైనదియు, మంగళ = శుభమైనదియునగు, విగ్రహ = శరీర
ముయొక్క, తేజము = ప్రకాశమును, కాంచి = చూచి, దృఢభక్తి = అధికమైనయను
రాగముచేత, పులకితగాత్ర = గగుర్పొడిచినమేనుగలది, అగుచుక, కనుఁగవ = క
న్నులజంటనుండి, ముదశ్రులు = సంతోషబాష్పములు, బలుకఁ = స్రవింపఁగా, ఇట్ల
నుచుక = ఈక్రిందివాక్యములను బలుకుచు, మ్రొక్కె = నమస్కరించెను.

క॥ జయజయ వసుదేవాత్మజ
జయజయ గోవింద భక్త ♦ జనకల్ప హరే
జయజయ జగదధినాయక
జయజయ కృష్ణ ధృతశంఖ ♦ చక్ర నమస్తే॥ 10

వసుదేవాత్మజ = వసుదేవునిపుత్తుఁడ, జయజయ = జయింపుము. (ఎల్లవారి
కంటె నధికుఁడ వగు మని యర్థము.) గోవింద = భూమిని స్వాధీనపఱచుకొనినస్వా
మి, జయజయ = జయింపుము, భక్తజనకల్ప = సేవించినవారికిం గల్పవృక్ష మగుప్రభు
వా, (భక్తులకుం గోరినవాని నిచ్చువాఁ డని యర్థము.) హరే = భక్తులపాపములను
హరించుస్వామి, జయజయ = జయింపుము, జగదధినాయక = ఎల్లప్రపంచములం బా
లించుదేవరా, జయజయ, ధృతశంఖచక్ర = ధరింపఁబడినపాంచజన్యమును సుదర్శనము
ను గల కృష్ణ, (ని) శంఖోలక్ష్మీపతేఃపాంచజన్యశ్చక్రంసుదర్శనః. అ. తే = నీకొఱ
కు, నమః = నమస్కారము. (అస్తు = అగును.)

కేవలసంస్కృతవాక్యములకేని పదములకేని తెనుఁగునం బ్రయోగంబు లేదని
యు, ననుకరణంబున వారికిం బ్రయోగంబు గల దనియు నన్నయభట్టారకుండు చె
ప్పెంగాన ముందరివచనమున “నని” యని చెప్పెను. ఆంధ్రపదములతోఁ గూడనికేవ

లసంస్కృతవాక్యము ననుకరణముం దొఱంగియుఁ బ్రయోగింప నగునని “వికృతివిశే
కమున” నుండెను గాన నీపద్యమున ననుకరణము లేకున్నను దోషంబులేదు.

వ॥ అని మఱియును (నుగమము.)

11

సీ॥ పంకజప్రభవాండ ♦ భాండకాండములకు
మనికిప ట్టేమహా ♦ మహునిబొజ్జ
భువనపావనియైన ♦ దివిజనిమ్మగకు నె
వ్వనిపదాంభోజంబు ♦ జననసీమ
యజుఁడు వేగంటి ము ♦ న్నగుమేటిజేజేలు
గానంగనేర రె ♦ వ్యానిరూపు
మొనసి యేదేవుని ♦ వినుతింపఁజాలక
పెనుఁబల్కు లెల్ల సి ♦ గ్గునను మరలు
నట్టిబ్రహ్మంబ వీవు మ ♦ హానుభావ
ఖలుల నసుకులఁ ద్రొంప సా ♦ ధులను బెంప
భూభరము మాన్ప యదుకులం ♦ బున జనించి
తయ్య లక్ష్మీమనోహర ♦ యాదిపురుష॥

12

మహానుభావ = చొడ్డమహిమగల, లక్ష్మీమనోహర = లక్ష్మీసతీ, ఆదిపురుష =
మొదటిపురుషుఁడా, ఈవు, ఏమహామహునిబొజ్జ = ఏగొప్ప తేజశ్శాలియుడగుము, పంక
జ.....కాండములకు, పంకజప్రభవాండభాండ = భాండములంబోలిన (కుండలం
బోలిన) బ్రహ్మాండములయొక్క, కాండములకు = సముదాయములకు, మనికిపట్టు =
నివాసస్థానమొ, ఎవ్వనిగర్భము సకలప్రపంచములకు నివాసస్థానమో యని యర్థము;
(ని) కాండోస్త్రీదండబాణార్వవర్గావసరవారిషు. అ. ఎవ్వనిపదాంభోజంబు = ఎవ్వ
నిదగుతామరపూవుంబోలినపాదము, భువనపావని = లోకముం బవిత్రము నేయునది,
విన, దివిజనిమ్మగకు = ఆకాశగంగకు, (ని) స్రవంతీనిమ్మగాపగా. అ. జననసీమ =
పుట్టుచోటో, ఏభగవంతునిపాదపద్మము స్వర్గలోకమున మందాకిని యనియు భూలో
కమున భాగీరథి యనియుఁ బాతాళమున భోగవతి యనియు నామములం బ్రవహించు
చుఁ బావనము చేయునది కుత్సత్తిస్థానమో యని యర్థము. ఎవ్వనిరూపు = ఏపర మే

శ్వరువాకారమును, అజుడు = బ్రహ్మ, (పుట్టువులేనివాడు) వేగంటి = ఇంద్రుడు
 (వేయికన్నులుగలవాడు) మున్నగు మేటిజేజేలు = మొదలగుగొప్పదేవతలు, కానం
 గణ = చూచుటకు, నేరరు = శక్తులుకాఁగో, ఏదేవునియాకారము బ్రహ్మమొదలగువా
 రుసయితము చూడ శక్తులు గాఁగో యని యర్థము. పెనుబల్కులెల్ల = వేదములన్ని
 యు, ఏదేవునికొ, మొనసి = యత్నించి, వినుతింపకొ = స్తుతిసేయుటకు, చాలక = తగి
 నవిగాక, సిగ్గునకొ = లజ్జచేతను, మరలున్ = వెనుక మొగము వెట్టునో, సకలముం దెలు
 పువేదములుసయిత మేదేవునిం బొగడఁజాలవో యని యర్థము. అట్టిబ్రహ్మంబవు = పై
 నచెప్పినలక్షణములుగలనిత్యమును, శుద్ధమును నగువస్తువవు. ఖలులకొ = క్రూరులైన, అసు
 రులకొ = రాక్షసులను, త్రుంపకొ = చంపుటకును, సాధులకొ = సజ్జనులను (పరోపకా
 రముచేయువారలను) పెంపకొ = రక్షించుటకును, భూభరము = భూమియొక్కబరువు
 ను, మాన్పకొ = నివారించుటకుకొ, యదుకులంబునకొ = యదువంశమున, జన్మించిత
 య్యా = పుట్టితివిగదా.

గీ॥ ద్వారవతిఁ జేరఁ దారాప ధమునఁ జనుచు
 దేవ ! తావకదర్శనం ధేవిధమున
 నబ్బు నని రాఁగ నిచ్చటఁ ధాప్త మయ్యె
 సులభముగ నేడు నాపూర్వ ధ సుకృత మహిమ ॥13

దేవ = ఓస్వామీ, ద్వారవతికొ = ద్వారకాపురమును, చేరకొ = ప్రవేశించుటకు,
 తారాపధమునకొ = ఆకాశముచేతను, (నక్షత్రములుపోవుత్రోవను) చనుచుకొ = పో
 వుచు, తావకదర్శనంబు = నీసంబంధమైనదర్శనము, ఏవిధమునకొ = ఏప్రకారముచేత,
 అబ్బునని = దొరకునని, రాఁగకొ = వచ్చుచుండఁగా, ఇచ్చటకొ = ఈస్థలమునందు, నా
 పూర్వసుకృతమహిమకొ = నాయొక్కపూర్వపుణ్యముయొక్కమహిమచేతను, (నేను
 మునుపటిజన్మమునఁ జేసికొనినపుణ్యబలముచేత నని యర్థము.) నేడు = ఈదినమునన్,
 సులభముగన్ = అనాయాసముగ, ప్రాప్త మయ్యెకొ = సంభవించిన దయ్యెను.

వ॥ అని భక్తిపారవశ్యంబున నద్దిన్యనుందరీరత్నంబు ముకుందచరణార
 విందంబుల నిజఫాలతలంబు సోక వ్రాలిన ననమాలి కేలు కేలం
 గీలించి యెత్తి కరుణాయత్తచిత్తుండై యత్తన్వివేణీభరంబు నిఖిల
 మంగళాకరం బగునిజకరంబున నిమరుచు భవదీయవృత్తాంతం బె

ద్వి యోగింగిపు మనవుడు హరికరస్పర్శనసుఖావేశంబునం బొంగు
నెమ్మనంబు నెట్టకేలకుఁ గ్రమ్మితిచి యమ్ముకుందున కది యిట్లా
నియె॥

14

అద్వివ్యసుందరీరత్నంబు = మీఁదఁ జెప్పినదేవతాస్త్రీశ్రేష్ఠము (శ్రేష్ఠురాలగుదే
వతాస్త్రీ యని యర్థము.) (ని) రత్నంస్వజాతిశ్రేష్ఠేషిఁ అ. అని = ఇట్లు పలికి, భ
క్తిపారవశ్యంబునకొ = భక్తిపరాధీనతచేత, (పరులకువశుఁడు = పరవశుఁడు, ఇతరులకు
లోబడినవాఁడు; పరవశునిభావము పారవశ్యము. ఇటు భక్తికి లోబడుటచే ననియ
ర్థము.) నిజఫలంబు = తననొసలు, సోకన్ = (పాదములు) తాఁకునట్లు, ముకుందు
చరణారవిందంబులకొ = కృష్ణునిపాదపద్మములందు, వ్రాలినకొ = ఒఱగఁగాన్, వస
మాలి = కృష్ణుఁడు (దళములం బువ్వులం గూర్చినమాలికల ధరించినవాఁడు) కేలకొ =
తనచేతితో, కేలు = (ఆస్త్రీ) హస్తమును, కీలించి = పట్టుకొని, ఎత్తి = లేవఁదీసి, క
రుణాయ త్తచిత్తుండై = దయకులోబడినమనసుకలవాఁడై (దయఁగలవాఁడై) నిఖి
ల.....కరంబు, నిఖిల = సమస్తమైన, మంగళ = శుభములకు, ఆకరంబు = స్థానము,
అగు, నిజకరంబునకొ = తనచేతితో, అత్తన్నివేణీభరంబు = ఆలతాంగియొక్కజడను,
నిమరుచుకొ = (పేమతోఁ) దడవుచు, భవదీయవృత్తాంతంబు = నీసమాచారము, ఎద్ది,
ఎటింగింపుము = (దానిని) తెలుపుము, అనవుడుకొ = అనినతోడనే, అది = ఆసుందరి,
హరికర.....వేశంబునకొ, హరి = కృష్ణునియొక్క, కరస్పర్శన = హస్తముతాఁకుడుచే
తనైన, సుఖావేశంబునకొ = సుఖపారవశ్యముచేత, (ఎక్కువసుఖముచేత నని యర్థము)
పొంగునెమ్మనంబుకొ = సంతోషపడుమనమును, ఎట్టకేలకుకొ = చిట్టచివరకున్, క్రమ్మ
తిచి = మరలిచి, అమ్ముకుందునకున్ = ఆకృష్ణునకున్, ఇట్లు = ఈక్రిందివాక్యమును,
అనియెన్ = పలికెను.

సీ॥ అపునరావృత్తి, ని ♦ త్యానందసాంద్ర్యమై

పాలుపొందు తెలిదీవి ♦ పుట్టినిల్లు

బ్రహ్మర్షి రాజర్షి ♦ పరివేష్టితంబైన

పరమేష్ఠికొల్పున్కి ♦ పరఁగుచోటు

సకలదివ్యాంగనా ♦ సతతసంసేవిత

భారతినేస్తంబు ♦ ప్రాణతుల్య

మత్యంతసత్యవ్రాతాశ్రయం బైయోష్ఠ
సత్యలోకంబు సం చారసీమ

శంకరామరపతిముఖ్య సర్వదేవ
తాలయంబులు గమనయో గ్యస్థలములు
సహచరులు దివ్యవనితలు సహజగోష్ఠి
తావకకథాళి మాకుఁ బ ద్మాకళత్ర॥

15

పద్మాకళత్ర = ఓకృష్ణా! (పద్మ = లక్ష్మీ, కళత్రము = భార్య. లక్ష్మీయే భార్యగాఁగలవాఁడు. పద్మాకళత్రుఁడు దానిసంబుద్ధి పద్మాకళత్ర) అపునరావృత్తి...
...సాంద్రము, అపునరావృత్తి = మరలజన్మమునుగలిగింపనిదియు, నిత్య = శాశ్వతమైన,
ఆనంద = సుఖముచే, సాంద్రము = ఎడతెగనిదియు, వి, పాలుపొందు తెలిదీవి = ఒప్పారు
శ్వేతద్వీపము, మాకున్, (ఇట నేకవచనము చెప్పఁదగి యున్నను బహువచనంబును
శాస్త్రసమ్మతము.) ఇదియెల్ల వాక్యములతో సంబంధించును. పుట్టినిల్లు = జన్మస్థానము;
వీదీవిని జన్మించినవారికి మరల జన్మము గలుగదో మఱియు నెచ్చట శాశ్వతమైన
సుఖముండునో యట్టితెలిదీవి నాజన్మస్థానమని యర్థము. బ్రహ్మర్షి.....తంబు,
బ్రహ్మర్షి = బ్రహ్మములచేతను, రాజర్షి = రాజములచేతను, పరివేష్టితంబు =
ఆవరింపఁబడినది, విస, పరమేష్ఠికొల్పు = చతుర్ముఖునిసభ, (మాకున్) ఉన్కి = వా
సస్థానమును, పరఁగుచోటు = విహరించుస్థలమును, (ఉనికి = వ్యాపించుచోటనియేనియ
ర్థము.) (అగును) సకల... నేస్తంబు, సకలదివ్యాంగనా = ఎల్లదేవతాశ్రీలచేతను, సత
త = ఎల్లప్పుడును, సం నేవిత = నేవింపఁబడు, భారతి = సరస్వతీయొక్క, నేస్తంబు = చె
లిమి, (మాకున్) ప్రాణతుల్యము = ప్రాణములతో సమానము. (అగును) అత్యంత...
యంబు, అత్యంత = అంతములేని, సత్యవ్రత = నిజముపల్కుటయందునియమముగలవారికి,
ఆశ్రయంబు = నివాసము, వి, ఒప్పుసత్యలోకంబు = తగియెడుబ్రహ్మలోకము, (మాకున్)
సంచారసీమ = తిరిగెడుచోటు, (అగును) శంకరామర.....యంబులు, శంకర = శివుఁ
డు (లోకములకు సుఖము గలిగించువాఁడు) అమరపతి = ఇంద్రుఁడు, ముఖ్య = మొద
లైన, సర్వదేవతాలయంబులు = సమస్తదేవతలయొక్కగృహములును, గమనయోగ్యస్థల
ములు = పోదగినచోట్లు (అగును) సహచరులు = చెలికత్తెలు, దివ్యవనితలు = దేవలో
కమందలిస్త్రీలు, సహజగోష్ఠి = కూడఁబుట్టినసల్లాపము, తావకకథాళి = నీవృత్తాంతస
మదయము (అగును.)

క॥ ఏదేవర్షి కుమారిక

నీదయ నిగమాగమాంత ♦ నిశ్చితయోగ

ప్రాదుర్భూతానందము

నూఁదుట శ్రుతిరంజని యను ♦ యోగినినిహరీ॥ 16

హరీ = ఓకృష్ణా! ఏన్, దేవర్షి కుమారిక = ఒకా సెక దేవఋషి కూతురను, నీ దయన్ = నీకరుణచే, నిగమాగమాన్ = ఆనందమున్, నిగమ = వేదములచేతను, ఆగమాం త = వేదాంతములచేతను, నిశ్చిత = సిద్ధాంతింపబడిన, యోగ = భక్తి చేతను, (మనసు ను బాహ్యపదార్థములనుండి మరలించి యీశ్వరునందు నిలుపుట యోగము.) ప్రాదు ర్భూత = పుట్టిన, ఆనందమున్ = సుఖమును, నూఁదుటన్ = ధరించుటచేతను, శ్రుతిరంజ ని, అనుయోగినిని = అనుభక్తురాలను. శ్రుతులయం దనురాగము గలది గాన శ్రుతిగం జని యనియును బ్రశస్తమైనయోగము (భక్తి) గలదిగావున యోగిని యనియు సార్థ క నామములు.

వ॥ అని యద్వివ్యయోగినీరత్నంబు దనవచ్చినప్రయోజనంబు ప్రశంసిం చునదియై కంసభేది కిట్లనియె. 17

అద్వివ్యయోగినీరత్నంబు = ఆశ్రుతిరంజని, అని = (తనవృత్తాంత మిట్లు) చెప్పి, తనవచ్చినప్రయోజనంబు = తనవచ్చినకార్యమునుగూర్చి, ప్రశంసించునదియై = చెప్పఁ దలచినదియై, కంసభేదికీ = కృష్ణునకున్, ఇట్లనియెన్ = ఈక్రిందిప్రకారముచెప్పెను.

ఉ॥ త్మోకమలేక్షణాసుమణి ♦ మాల్యసమేక్షుమతీతరంగిణీ
కోకనదాంబుజాతచయ ♦ గుంఫితభూరిర్భూరిప్రకాశమై
ప్రాకటసర్వవర్ణజన ♦ బంధురసౌఖ్యనివేశ మాచుల
క్షీకలితప్రదేశ మగు ♦ కేకయదేశము వొల్పుఁ దద్ధరన్॥ 18

త్మోకమ.....ప్రకాశము, త్మో = భూమియనెడు (ని) త్మోవనిశ్లేషినిమ హి. అ. కమలేక్షణా = స్త్రీయొక్క, సుమణిమాల్య = ముత్తియములదండతో, సమ = తుల్యమైన, ఇత్తుమతీతరంగిణీ = ఇత్తుమతి యను పేరుగలనదీసంబంధమైన, కోకనద = ఎఱ్ఱగలువలయొక్కయు (ని)రక్షోత్పలంకోకనదం. అ. అంబుజాత = తామరపూవులయొ క్కయు, చయ = సముదాయముచేతను, గుంఫిత = కూర్పబడిన, భూరి = అధికమైన,

ఝరీప్రకాశము = ప్రవాహరూపమైనకాంతిగలది, (కాంతిప్రవాహము గలదని యర్థము.) ఐ, పాకట.....నివేశము, పాకట = ప్రసిద్ధమైన, సర్వవర్ణజన = ఎల్లజాతులమనుజులయొక్కయు, బంధుర = ఒప్పిదమైన, సౌఖ్య = సంతసముచకు, నివేశము = నివాసస్థానము, డౌచుకొ, లక్ష్మీకలితప్రదేశము = సంపదతోఁగూడినస్థలముగలది, అగు కేకయదేశము, పొల్చున్ = ప్రకాశించును (ఉండె నని యర్థము.) తద్ధరకొ = ఆదేశమునందుకొ, ముందుపద్దెముతో నన్వయము. భూమియనునంతికి ముత్యాలదండంబోలి న యిత్తుమతి యనునదితీరమున నెల్లవారికి సుఖదమై సకలసంపదలకు నిరవైనకేకయదేశము కలదని భావము.

సే॥ శ్రీకరాభ్యంచితా ♦ స్తోతరత్నాళి చా
మీకరస్థగితసా ♦ ధాకరంబు
భాసురాగమనదా ♦ భ్యాసరాజితమనీ
మాసరోజాసన ♦ జ్యాసురంబు
కేళికావశచంద్రా ♦ శాలికాంతరచల
దృలికాదృక్పన్నా ♦ మాలికంబు
గంధవారణఘటా ♦ గంధవాహత్యంత
బాంధవాత్యున్నత ♦ సైంధవంబు
లోకనుతపాకవైభవ ♦ పాకహార్య
నేకసుశ్రీకన్యపలోక ♦ నాకరీక
భాకలితనాకసమసంప ♦ దాకరంబు
కరము వ్రేగడంగఁ దనరుఁ గే ♦ కయపురంబు॥

19

శ్రీకర.....కరంబు, శ్రీకర = శోభను గలిగించు, అభ్యంచిత = పూజింపఁబడిన, అస్తోక = అధికమైన, రత్నాళి = మణులసముదాయముచేతను, చామీకర = బంగారముచేతను, స్థగిత = కప్పఁబడిన, సౌధ = మేడలకుకొ, ఆకరంబు = ఉనికిపట్టును, (రత్నములును బంగారును దాచినమేడలు గలదనియర్థము.) భాసుర.....సురంబు, భాసుర = ప్రకాశించెడు, అగమ = వేదములయొక్క, సదాభ్యాస = ఎడతెగనియలవాటుచేకొ, రాజిత = ప్రకాశించెడు, మనీషా = బుద్ధిచేతను, సరోజాసన = చతుర్ముఖులగు, (సరోజాసనుఁడు = పద్మ మాసనముగాఁ గలవాఁడు) జ్యాసురంబు =

బ్రాహ్మణులు గలదియును, (బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మ = భూమి, సురలు = దేవతలు ; బ్రాహ్మణులు.) (ని) ఖోణిజ్ఞాకాశ్యపీక్షితిః. అ. వేదముల నెల్లప్పుడు నభ్యసించుచుండుటచే విలసిల్లుబుద్ధిని బ్రహ్మంబోలిన బ్రాహ్మణులు గల దనియర్థము. కేళికా...మాలికంబు, కేళికా = కీర్తిడలయందలి, వశ = యిచ్చచేతను, చంద్రశాలికా = మేడలమీఁదియిండ్లయొక్క, అంతర = మధ్యమునందు, చలత్ = సంచరించుచున్న, బాలికా = లేజవ్వనులయొక్క, దృక్పద్మమాలికంబు = చూపు లనెడుతామరపూవులదండలు కలదియును, క్రీడాసక్తిచే మేడలమీఁద సంచరించెడు జవ్వనులచూపు లనెడుపూలదండలు గల దనియర్థము. గంధ.....సైంధవంబు, గంధవారణ = మదము గలయేనుఁగులయొక్క, (గంధము గలవారణము గంధవారణము. గంధశబ్దము గుణవాచకము గావున మతుప్ప్రియము లోపించెను.) ఘటా = సముదాయమును, గంధవాహా = వాయువునకు, అత్యంత బాంధవ = మిగులం జుట్టము లగు, అత్యున్నత = మిక్కిలి పొడవు లైన, సైంధవంబు = గుట్టములుగలదియును, మదించినయేనుఁగులను వాయువేగము గలగుట్టములను గలది యనియర్థము. లోకనుత.....కరంబు, లోకనుత = జనులచేత స్తుతింపఁబడిన, పాక = సంతానము గలవారును, వైభవ = సంపదచేత, పాకహారి = ఇంద్రుంబోలిన, అనేక = పెక్కుం డ్రగు, సుశ్రీక = ఎక్కువ సంపదగల, స్పృహ = రాజులయొక్క, లోక = సముదాయముయొక్క, సౌకరీకశా = సౌలభ్యముచేత నైనశోభచేతను, కలిత = ప్రాప్తమైన, నాకసమ = స్వర్గలోకముతో సమానమైన (స్వర్గసంపదతో సమానమైన యనియర్థము.) సంపత్ = భాగ్యమునకు, ఆకరంబు = పుట్టినిల్లు, మిగులనుత్తమ మగుసంతానము గలవారును నైశ్వర్యముచే నింద్రుంబోలినవారును నగు పెక్కుండు రాజులకలిమిచే స్వర్గపురముం బోలిన దనియర్థము. అగుకేకయపురంబు, కరంబు = మిక్కిలి, పాగడంగణ = స్తుతింపఁగా, తనరుణ = ప్రకాశించును.

ఇం దగ్ధాలంకారము రూపకము. శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రాసము.

మ॥ కలఁ డప్పట్టణనేత యాతతసమా ♦ ఖ్యాబాలికాకేళికా
నిలయీభూతజగత్త్రియుం డఖిలభూ ♦ నేతృస్తుతాత్మీయరా
జ్యలసచ్ఛీనిధి వారితారిహిమతే ♦ జోఖండనూర్తాండమం
డలరుక్కాండుండు ధృష్టకేతుధరణి ♦ నాథావతసం బిలన్ ॥ 20

అప్పట్టణనేత = ఆకేకయపురమునకుం బతియును, ఆతత.....జగత్త్రియుండు, ఆతత = విరివియైన, సమాఖ్యా = కీర్తియనెడు, (ని) యశఃకీర్తిస్సమాఖ్యాచ. అ. బా

లికా = కన్నెయొక్క, కేళికా = నృత్యమునకు, నిలయాభూత = ఉనికిపట్టైన, జగత్ప్రియుండు = ముల్లోకములు గలవాఁడును, ముల్లోకముల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁడనియర్థము. అఖిల.....నిధి, అఖిల = అందఱును, భూ నేతృ = దేశాధిపతులచే, స్తుత = శ్లాఘింపఁబడిన, ఆత్మీయ = తనసంబంధమైన, రాజ్యలసచ్ఛ్రి = రాజ్యసంబంధ మైనప్రకాశించుసంపదకు, నిధి = స్థానమును, ఎల్లరాజులచే శ్లాఘింపఁబడినరాజ్యసంపదఁ గలవాఁడనియర్థము. వారితారి.....క్కాండుండు, వారిత = తొలఁగింపఁబడిన, ఆరి = శత్రువులనెడు, హిమ = మంచుగల, తేజః = ప్రతాపమునెడు, (కోశదండములవలనఁబుట్టినప్రభావము) అఖండమార్తాండమండలరుక్కాండుండు = పూర్ణమైన సూర్యతేజస్సుముదయముఁ గలవాఁడును, సూర్యుండు తనకిరణములచే మంచు వారించునట్టిరాజు తనతేజమునం బగల వారించు ననిభావము. (అగు) ధృష్టకేతుధరణీనాథావతంసంబు = (అగు) ధృష్టకేతుఁ డనుపేరు గలరాజశ్రేష్ఠుండు, ఇలిక్ = భూమియందున్, కలఁడు. ఇందు శత్రువులందు హిమత్వ మారోపించుట తేజమున సూర్యకాంతిత్వ మారోపించుటకుఁ గారణము గావునఁ బరంపరితరూపకాలంకారము.

ఇందు మూడవచరణమున యకారమునకును, తేజశ్శబ్దమునకు మీఁదిశబ్దముతో సంధి చేసినపుడు వచ్చినయోకారమునకును యతి వేయఁబడెను. దీనికి లుప్తవిసర్గక స్వరయతి యనిపేరు.

తే॥గీ॥ దైవభాష నదంతసాం ♦ తములమీఁద
సత్తుమొదలను గలశబ్ద ♦ మదుకువేశ
సమరు నోత్వంబునకుఁ జెల్లు ♦ నహాయ లిపులు
జగతి లుప్తవిసర్గక ♦ స్వరవళులన॥ అష్టకవి. ఆశ్వా 3.

ప॥ మఱియు నతండు నలన్యగనగరభగీరథదుందువశారసుకాత్రమాంధాత్రాదులకరణి ధరణీభరణదత్తుండై దినాలాపంబులు శరణాగత శాత్రువముఖంబులయంద వక్రీభావంబు లధిజ్యశరాసనంబులయంద దృఢబంధంబులు సురతంబులయంద కుటిలనటనంబులు వేశ్యాజనంబులయంద సదాపత్నాగ్నిచే మొఱవెట్టుట తరుణీమంజీరంబులయంద మదాంధత్వంబునం విరుగుట కరిఘటలయంద పరుషదండం

బువలనఁ జక్రప్రకంపంబులు మోడముట కులాలకృత్యంబులయంద
 సమస్తవస్తుసంపదలుం దోచుట లీలాదర్పణంబులయంద చెన్నం
 దుచుండ నధర్మంబున కభావంబును దనదానంబున కప్రమాణంబు
 ను దనక్రోధంబున కస్థిరత్వంబును దనవిక్రమంబున కసహ్యతయుఁ
 దనయశంబున కత్యాశాప్రవృత్తియుఁ దవులం జేసి మహావీరుం డ
 య్యును వినయోపేతుం డై యధికసత్వసంపన్నుం డయ్యును బర
 లోకభీకరుం డై కామార్థపరుం డయ్యును విమలధర్మప్రధానుం డై
 రాజ్యంబు పాలించుచు సంతానకాంక్షి యై శుతకీర్తినామకనిజదే
 వీసహితంబుగాఁ దత్సాధనం బగుర్మమానమా రాధనంబు దినదినంబు
 ను గావింప నొక్కనాడు.

22

అతందు = అపట్టణ మేలుధృష్ట కేతుఁడు, మఱియును = ఇంకను, నల.....కర
 ణిక = నలుఁడు మొదలగు రాజులయొక్క నిధమువంటి నిధముచేతను, (ఇట నిదర్శ
 నాలంకారము) ధరణీభరణదత్తుండు, ధరణీ = భూమియొక్క, భరణ = పోచుట
 యందు, (జనులం బాలించుటయం దనియర్థము) దత్తుండు = నేర్పరియై, దీనాలా
 పంబులు = భయపడినవారిమాటలు (దరిద్రులమాటలును) శరణాగత.....యంద,
 శరణాగత = రక్షణముం గోరివచ్చిన, (రక్షింపు మనికోరి వచ్చిన యనియర్థము.) శా
 త్రవ = పగవారియొక్క, ముఖంబులయంద = నోళ్లయందే, దీనశబ్దమునకు రెండర్థము
 లుండుటచేత దీనవచనములు పేదవారిమొగములందును భయపడినవారి మొగములందును
 బ్రాప్తించుచుండఁగా నీరాజుకాలమున బీదలు లేరు గాని నెట్టివచనము నీరాజునకు వె
 అచి రక్షింపు మనికోరుశత్రులనోళ్లయందే యుండె ననిభావము. వక్రభావంబులు =
 వంకరతనములు, (ఇతరులను పాద గలిగించుటయును) అధిజ్యోతానంబులంద = ఎ
 క్కు వెట్టినధనుస్సులందే, వక్రభావము దుగ్ధములందు నెక్కు వెట్టినవిండ్లయందును బ్రా
 ప్తించఁగా నీతేనికాలమునఁ గ్రూరులు లేరు గావున ధనువులందే వక్రభావము నిలిచె
 ననిభావము. దృఢబంధంబులు = అధికమైన బంధములు, (నాగాద్యాకారమైన సం
 యోగవిశేషములు) (అధికముగాఁ జెఱు నుంచుటలును) సుగతంబులయంద = స్త్రీపు
 రుషులసంయోగంబులయందే, బంధములు రెండుచోట్లం బ్రాప్తించుచుండఁగా జెఱు వె
 టం దగినతప్పు చేయువారు లేమిచే నని సంభోగములయందే నిలిచె ననిభావము. కుటి

లనటనంబులు = ఒకతీరునాట్యములు (కపటప్రవర్తనములును) వేశ్యాజనంబులయంద = వారకాంతలయందే, కుటిలనటనశబ్దము శక్తిచేత నాట్యమునందును జెడునడవడియందును బ్రవర్తింపఁగా నారాజుదేశమున దుష్ప్రవర్తనము గలవారు లేరు గావున నాశబ్దము నాట్యమునందే ప్రవర్తించుచుండె ననియమించె. సదాపత్నాప్తిచేత = ఎల్లప్పుడును బాదముల నుండుటచేతను (ఎల్లప్పుడు నాపదల నొందుటచేత నని యర్థాంతరము) మొఱవెట్టుట = ధ్వనించుట (అపద నొందువాఁడు తన్ను రక్షించుకొను శక్తి లేక తగినవారింగూర్చి చేయుదుఃఖముతోఁ గూడినధ్వనియును) తరుణీమంజీరంబులయంద = అఁడువారికాలియందెలయందే, ఈయనరాజ్యమున నాపద నొందువారు లేరు గావున మొఱవెట్టుట యందెలయందే యుండె ననిభావము. పరుషదండంబులవలన = కఠినశిక్షలవలన (గట్టివి యైనకఱ్ఱలవలనను) చక్రప్రకంపంబులు = దేశసంబంధముగల (జనులయొక్కభయమువలన) వణఁకులు, (కుమ్మరిసారెలు తిరుగుటలును) కులాలకృత్యంబులయంద = కుమ్మరులు చేయుపనులయందే, పరుషదండమువలనఁ జక్రప్రకంపనము కుమ్మరులు చేయుపనులయందును దేశజనులయందును వ్రాప్తింపఁగా నాదేశమునఁ దప్పచేయువారు లేరు గావున కుమ్మరులు చేయుపనులయందే యుండె ననిభావము. మదాంధత్వంబునన్ = క్రొవ్వువలనిగ్రుడ్డితనముచేతను, (గర్వముచేఁ గలిగిన గ్రుడ్డితనముచేతను, గర్వమువలనియవివేకముచేతననియు నర్థము) కరిషుటలయంద = ఏనుఁగులసముదాయమునందే, ఈయనరాజ్యమున గర్విష్టులు లే రనిభావము. సమస్తవస్తుసంపదలున్ = అన్ని పదార్థములసంపత్తులును, తోచుట = ప్రతిఫలించుట, (దోచుట = దొంగిలించుట యనియర్థాంతరము) లీలాదర్పణంబులయంద = విలాసార్థము లగు నద్దములయందే, ఈప్రభువుకాలమున దొంగతనము లే దనిభావము. చెన్ను = అందమును, ఒందుచుండన్ = (పైనఁ జెప్పినవి చెప్పినస్థలములయందే యుండఁగా ననియర్థము) ఇంతవఱకుఁ బరిసంఖ్యాలంకారము. అధర్మంబునకున్ = ధర్మవిరుద్ధకార్యమునకు, అభావంబును = లేమియును, ఈయనదేశమున నన్నియం గలవు గాని యధర్మమొక్కటియే లే దనియర్థము. తనదానంబునకున్ = తనయీనికి, అప్రమాణంబును = ప్రమాణాభావమును (కొలఁదిలేమియును) తనక్రోధంబునకున్ = తనకోపమునకు, (పరులు చేసినయపకారమును సహింపలేమిచే మనసునం బుట్టువికారము క్రోధము) అస్థిరత్వంబును = చిరకాలము నిలువమియును, తనవిక్రమంబునకున్ = తనపరాక్రమంబునకున్, అసహ్యతయున్ = సహింపలేమియును, తనయశంబునకున్ = తనకీర్తికి, అత్యాశాప్రవృత్తియున్ = అధికమైన కోరికయందుఁ బ్రవేశమును, (అత్యాశా = దిక్కులనతిక్రమించిన, ప్రవృత్తియున్ = సంచారమును.) తవులం జేసి = తగుల్పొనునట్లు చేసి,

మీఁదియప్రామాణ్యము నస్థిరత్వము మొదలగుచెడుగుణములనుమీఁదఁ జెప్పినవానియం దేకాని యొం డెడ లేకుండఁ జేసి యనియర్థము. (ఇవి మఱియొకచో దోషములయిన ను మీఁదఁజెప్పినచోట్ల గుణములగును.) పరిసంఖ్యాలంకారము. మహావీరుండయ్య ను = గొప్పశూరుఁ డైనను (వీరుఁడు = శత్రుల వణఁకించువాఁడు.) వినయోపే తుండై = మిగుల నడఁకువఁ గలవాఁడై, మిగులఁ బరాక్రమశాలియు నధికమైననీతితో డం గూడినవాఁ డనియు నర్థాంతరము. అధికసత్వసంపన్నుం డయ్యను = ఎక్కువ స త్వగుణము గలవాఁ డయ్యను, పరలోకభీకరుం డై = ఇతరజనులకు భయమును గలి గించువాఁడై, (ఎక్కువబలము గలవాఁడును శత్రులకు వెఱపు పుట్టించువాఁడు నని యర్థాంతరము.) కామార్థపరుం డయ్యను = కామమునందు నర్థమునందే యాసక్తి గ లవాఁ డయ్యను, విమలధర్మప్రధానుండై = నిష్కల్మష మైనసత్కర్మములే ప్రధాన ముగాఁ గలవాఁ డై, (కామము నర్థము ననుపురుషార్థములయం దాసక్తి గలవాఁడును ధర్మపురుషార్థమే ప్రధానముగాఁ గలవాఁడు ననియర్థాంతరము.) విరోధాభాసాలం కారము. రాజ్యంబు = దేశమును, పాలించుచున్ = రక్షించుచు, సంతానకాంక్షియై = సంతానముం గోరువాఁ డై, శ్రీతకీర్తి నామకవిజదేవీసహితంబుగాన్ = శ్రీతకీర్తి య ను పేరు గలతనవట్టాభిషిక్తురా లగుభార్యతోఁ గూడునట్లుగా, తత్సాధనంబు = సంతా నమునకుం గారణము, అగు, రమాసమాధానంబు = లక్ష్మీదేవియొక్కపూజనమును, దిన దినంబును = ప్రతిదినంబును, కావింపన్ = చేయు చుండఁగాన్, ఒక్కనాఁడు = ఒక్క దినమున (ముందుపదైముతో నన్వయము.)

గీ॥ భక్తి కెద మెచ్చి యానుహీ ♦ పాలకునకు

శ్రీసతీమణి సాక్షాత్క ♦ రించి వరము

గోరు మన నినుఁ బోలిన ♦ కొమరి మరునిఁ

బోలునుతు ని మ్మనిన వరం ♦ బు నిడి చనియె॥ 23

శ్రీసతీమణి = లక్ష్మీ యనుస్త్రీశ్రేష్ఠము, భక్తికిన్ = రాజు చేసినసేవకు, ఎదన్ = మనసునందున్, మెచ్చి = సంతసించి, సాక్షాత్కరించి = సన్నిధి చేసి, (క న్నులకుం గన్నట్టి యనియర్థము.) వరము = ఇష్ట మైనదానిని, గోరుము = అడుగుము, అనినన్ = ఇట్లనఁగా, నినున్ = (లక్ష్మీని) పోలినకొమరిన్ = పోలినకూతును, మరు నిన్ = మనస్థునిని, పోలిననుతున్ = పోలినకొమారునిని, ఇమ్ము = దయచేయుము, అని నన్ = రాజిట్లు ప్రార్థింపఁగా, వరంబు = (ఆయన) గోరినదానిని, ఇడి = ఇచ్చి, చ

నియోక్ = (లక్ష్మీ) ఏగను.

క॥ ఆవనజాలయదయ వసు

దేవునిసోదరి స్వపాలు ♦ దేవి వెలసె గ

ర్భావేశవశత శశిగ

ర్భావేశత నెసఁగుపూర్వ ♦ యగుదిశ యనఁగన్॥ 24

వసుదేవునిసోదరి = సీతండ్రీ యైనవసుదేవునికిఁ దోఁబుట్టువు, స్వపాలుదేవి = ధృష్టకేతునిభార్య, ఆవనజాలయదయన్ = ఆలక్ష్మీయొక్క కరుణచేతను, (వనజాలయ = పద్మమే గృహముగాఁ గలది.) గర్భావేశవశతన్ = గర్భప్రవేశమునకు లోఁగుటచేత, (గర్భము ధరించుటచేత ననియర్థము.) శశిగర్భావేశతన్ = చంద్రుని గర్భమున ధరించుటచేత, ఎసఁగుపూర్వ యగుదిశయనఁగన్ = ప్రకాశించు తూర్పుదెసవలె, వెలసెన్ = ప్రకాశించెను. ఉపమాలంకారము.

క॥ నెలదప్పి వింతచిన్నెల

నెల వగునెలఁతుకకు నిండు ♦ నెలనెన్నెలన

న్నెల గెలుచుతెలుపు చెక్కుల

నెలకొన నవి చంద్రశకల ♦ నియతిం దనరెన్॥ 25

నెలదప్పి = నెల సతిక్రమించి (సందర్భముచేఁ గొన్ని నెలలు దప్పి యనియర్థము) వింతచిన్నెలనెలవు = త్రొత్తలక్షణములకు వాసస్థానము, అగు, నెలఁతుకకున్ = (శుభకీర్తికి) నిండునెలవెన్నెలనెలన్ = పూర్ణచంద్రునికాంతులయొక్కవన్నెలను, గెలుచుతెలుపు = జయించెడు తెల్లనిచాయ, చెక్కులన్ = చెక్కులందు, నెలకొనన్ = స్థిరపడఁగా, అవి = ఆచెక్కులు, చంద్రశకలనియతిన్ = కర్పూరపుముక్కలసంపదంబొలిససంపదతో, తనరెన్ = ప్రకాశించెను. (ని) ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః. అ.

ఆమె గర్భిణి యైనకొన్ని దినములకు నామెశరీరమునఁ బెక్కులు చూలాలిచిన్నెలుప్పతిల్లె ననియు నం దొకటి యగుతెలిచాయచేఁ జెక్కులు కర్పూరపుంబలుకులవలెఁ బ్రకాశించె ననియుభావము.

మ॥ నవగర్భోదయవేళ యన్తొలుకరి ♦ న్నందంబులై హంసయా

నవిశేషంబులు వొల్చె నూర్పుగము ల♦ న్వాఙ్మంబునన్ దూర్పుగా

ఘృ వెన నిమిచ్చె బయోధరంబు లొగి నుఁ పొంగె వినిలాంతతక
నవకం బేర్పడె మించె జిట్టుములు సోనల్లా గురంగాక్షికి ॥ 26

గురంగాక్షికి = శ్రుతకీర్తికి, (తేడికన్నులం బోలినకన్నులుగలది) నవగ
రోభదయవేశ = నూతనమైనగరోభత్పత్తి సమయము, అన్తొలుకరికి = అనువగ్నాకాలమం
దు, హంసయానవిశేషంబులు, హంసయాన = ఆశ్రీయొక్క, (అంచనడలంబోలిననడ
లగలదనియొక్క) విశేషంబులు = అవస్థలనియెడి, హంసయానవిశేషంబులు = అంచల
యొక్కగతివిశేషములు, మందంబులై = అల్పములై, పాల్చె = కానబడెను. వగ్నా
కాలమున హంసలసంచారము లల్పము లైయుండును. గర్భిణులు మిగుల మందము
లగుకార్యములు గలవారుగ నుండురు; గాన నిట్లు చెప్పబడెను. ఊర్పుగము
లన్వ్యాజంబున = శ్వాససమాహము లనుమిషచేత, తూర్పుగాడ్పు = తూర్పుది
క్కునుండివచ్చువాయువు, వెనకి = త్వరతో, మించె = అతిశయించెను. గర్భిణుల
కు నూర్పు లధికముగ నుండును. వగ్నాకాలమునం దూర్పుగాలి హెచ్చును. కాన నూ
ర్పులయందు స్వరూప మపహ్నా వించి (కప్పిపుచ్చి) పూర్వవాయుత్వ మారోపింపబ
డెను; గనుక నపహ్నా వాలంకారము. వగ్నాకాలమున దుస్సహము లగుతూర్పుగాడ్పు
లు విసరున ట్లిమె గర్భిణి యైనపుడు దుస్సహము లగునూర్పులు వృద్ధి ననియాశయము.
పయోధరంబులు = స్తనము లనుమేఘములు, వినిలాంతతక = నల్లనియగ్రిములు గలుగు
టచేతను (నల్లనియాకారము గలుగుటచేత ననిమేఘపరము.) (ని) అంతోశ్రీనిశ్చ
యేనాశేస్వరూపేత్రేంతికేంతరే నా. నా. ఉపొంగె = వృద్ధిచెందెను. నవకంబు =
మార్దవ మనుక్రొత్తనీరు, ఏర్పడె = బయలుపడెను; (ని) కంశిరోంబును ఖేక్లీబం
తత్తైవచకమవ్యయం. నా. నా. (నవకంబు మార్దవ మనునర్థమున దేశ్యము. రెండవ
యర్థమున సంస్కృతసమము. అప్పుడు నవం + కం అనివిభాగము. నవం = క్రొత్తది
యగు, కం = నీరు, దీనితత్సమము నవకము; నవకంబు.) చిట్టుములు = చిన్న యుమ్ములు,
(చిటు + ఉములు = చిట్టుములు. కుటు, చిటు, కడు, నడు, నిడుశబ్దముల అ, డల క
చ్చు పరం బగునపుడు ద్విరుక్తటకారం బగు. బా. సం.) సోనల్లా = వగ్నధారలు
గా, మించె = అతిశయించెను. ఇది గర్భిణులకుం బుట్టులక్షణము.

ఇం దీమె గర్భిణి యైనకాలమందు వగ్నాకాలత్వ మారోపించి గర్భచిహ్న లన్ని
టియందును వానకాలమందలిలక్షణముల నారోపించుటచే రూపకాలంకారము. ఇది
కొన్ని చోట్ల శ్లేషసంకీర్ణము.

గీ॥ మున్ను కటిగరిమకు నుల్కి ♦ విన్ననైన
తరుణిలేఁగౌను చూలింత ♦ తనముఁ గూడ
దాని నెదురించె జితుఁ డైన ♦ హీనబలుఁడు
బలము సమకూడుతటి వైరి ♦ గెలుచుఁ గాదె॥ 27

మున్ను = గర్భము లేనికాలమున, కటిగరిమకున్ = పిఱుఁడులగొప్పతనమునకు, ఉల్కి = భయపడి, విన్ననైన = చిన్నవోయిన, తరుణిలేఁగౌను = ఇంతియొక్కలేతనడుము, చూలింతతనము = గర్భిణీధర్మము, కూడఁ = తనకు సహాయము సేయఁగాక, దానిఁ = ఆపిఱుఁడును, ఎదిరించెఁ; గర్భము లేనికాలమున మిగులసన్న మగునడుము మిగుల విశాల మైనపిఱుఁడుకంటెఁ దక్కువతనమును బొందియుఁ దనకు సహాయము సేయువారు లేమిచే నూరకుండి యిప్పుడు గర్భము తోడ్పడఁగా దాని నెదుర్కొనె ననియాశయము. మున్ను మిగులసూక్ష్మ మైనమధ్యభాగము గర్భధారణమున బలిసి మిగులస్థూలమయ్యె ననిఫలితము. జితుఁడు = ఓడింపఁబడినవాఁడు, విన, హీనబలుఁడు = తక్కువబలము గలవాఁడు, బలము = సహాయము, సమకూడుతటిఁ = లభించుకాలము నందుఁ, వైరిఁ = పగవానిని, గెలుచుఁ గాదె = జయించును గదా. పగఱచే నోడింపఁబడినవాఁడు తగినబలము సంప్రాప్త మైనపుడు వారిని జయించుట లోకసిద్ధము.

ఇందు మొదటియంశమును సమర్థించుటకై రెండవయంశము చెప్పటచే నర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

ఉ॥ చల్లనితమ్మితూండ్రక్రియఁ ♦ జల్వ వహించినచేతులక విభుక
మెల్లనఁ గౌఁగిలించు మను ♦ మ్రింగినకమ్మనినోర మోవి న
ల్లల్లననానుఁ గాంక్షితర ♦ తాదులకు మదిఁ గొంకి పార్థనా
భ్యుల్లసదుక్తియై యుబుసు ♦ పుచ్చుఁ బ్రియుం జెలి కేళివేళలక॥

చెలి = శ్రుతకీర్తి, కేళివేళలక = క్రీడాకాలములందు, చల్లనితమ్మితూండ్రక్రియక = చల్లనితామరకాడలయొక్కవ్యాపారము వంటివ్యాపారముచేతను, (కాడలవలెననియర్థము.) ఇచట నిదర్శనాలంకారము. చల్వ = శైత్యమును, వహించినచేతులక = ధరించినచేతులతో, గర్భిణులశరీరములయందుఁ జల్లఁదన మధికముగ నుండుట సాజము. విభుక = మగనిని, మెల్లనక = తిన్నఁదనముతో, కౌఁగిలించుక = ఆలింగనముచేసికొనును; మను = మంటిని, మ్రింగినకమ్మనినోరక = భుజియించినది గనుకనే

మంచివాసనఁ గలనోటితో, మోవికొ = (ప్రియుని) మోవిని, అల్లలసకొ = మిగులమారి
ద్యముతో, ఆనుకొ = త్రావును; మన్నుఁ దినుటచేఁ బరిమళించునోరితో మగనియధరో
స్థమును మిగుల మందముగాఁ బాసము చేయు ననియర్థము. కాంతీతరతాదులకుకొ =
(మగఁడు) అపేక్షించినక్రీడలకు, మదికొ = మనసునందు, కొంకి = జడిసి, ప్రియుకొ =
మగనినిఁగూర్చి, ప్రార్థనాభ్యుల్లసదుక్తియై, ప్రార్థనా = వేఁడుటతో, అభ్యుల్లసత్ = ప్ర
కాశించుచున్న, ఉక్తియై = మాటలు కలదియై, ఉబుసుపుచ్చున్ = కాలక్షేపము నే
యును; ఆమె గర్భభారముచే నాయాసమున కోర్వలేక మగఁడుకోరినపరిహాసాదుల
కుఁ బాలక వేఁడుకొనుచుఁ గాలక్షేపము చేయుచుండె ననిభావము.

చ॥ నెల లొగి నిట్లు తొమ్మిదియు ♦ నిండినపిమ్మటఁ బుణ్యభామిను
ల్బలుముద మొందనొక్కశుభ ♦ లగ్నమునకొ శ్రుతకీర్తి గాంచె న
క్కలువలతేని నిందిరను ♦ గాంచినదుగ్ధపయోధివీచికా
తిలకమురీతి మేరునగ ♦ ధీరుఁ గుమారుఁ గుమారికామణికొ॥ 29

ఇట్లు = నైన చెప్పినప్రకారముగాకొ, నెలలుతొమ్మిదియుకొ = తొమ్మిది నెలలు
ను, ఒగిన్ = క్రమముగా, నిండినపిమ్మటకొ = పూర్ణమైనతరువాతను, ఒక శుభలగ్నము
నకొ = ఒకానొక మంచిరాశియారంభమున, (ని) రాశీనామదయాలగ్నం. అ. పుణ్య
భామినుల్ = సువాసినులు, బలుముదము = ఎక్కువసంతసమును, ఒందకొ = పొంద
గాకొ, శ్రుతకీర్తి, అక్కలువలతేనికొ = చంద్రునిని, ఇందిరకొ = లక్ష్మినిని, కాంచిన
.....రీతికొ, కాంచిన = కనిన, దుగ్ధపయోధి = పాలసముద్రముయొక్క, వీచికాతిల
కమురీతికొ = తరంగశ్రేష్ఠముయొక్కరీతిచేతను, (శ్రేష్ఠ మైనతరంగమువలె ననియర్థ
ము.) మేరునగధీరుకొ = మేరు వనుపవ్వతముంబోలె ధైర్యము గలవానిని, కుమారు
నికొ = పుత్రునిని, కుమారికామణికొ = మణిం బోలినకూతును, కాంచెకొ = ప్రసవించె
ను. పాలసముద్రమునఁ జందురుఁడు, లచ్చియుంబోలె నీమెగర్భమున నొకకుమారుఁ
డుం గుమారియుఁ బుట్టి రనియాశయము.

గీ॥ ఆకుమారుని సంతర్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి

యూరమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును

భద్రగుణలక్షణములు నూ ♦ పట్టుకతన

భద్రయనునామ మొసఁగె భూ ♦ పాలవశాల్లి॥

భూపాలమాళి = రాజులకు శిరోభూషణ మగుభృష్టకేతుడు, ఆకాశమాళి, సంతర్దనాఖ్యుక్ = సంతర్దనఁ డనుపేరు కలవానిని, చేసి = కావించి, (ఆకాశమాళికు సంతర్దనఁ డనిపేరు వెట్టి యనియర్థము.) ఆరమాంశము గన్న పమాంశము = ఆరక్ష్య యంశమునఁ గాంచినకూతునకు, భద్రగుణలక్షణములు, భద్ర = ప్రశస్తమైన, గుణ = రూపలావణ్యాదులును, లక్షణములు = (ఐశ్వర్యాదుల నూచించురేఖలు మొదలగు) లక్షణములును, చూపట్టుకతనన్ = (ఆమెయందుఁ) గన్నదుకారముచేతను, విద్రావము నామము = భద్రయనుపేరును, ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను. (కూతునకు భద్రగుణములు భద్రలక్షణములు గలుగుటచే భద్ర యనిపేరు వెట్టి నినియర్థము.) నిరుక్త్యలంకారము.

మ॥ పాలుపారన్ జలకంబులార్చి జలుఁగుం ♦ బొత్తిళ్లలో నుంచి త
ఘ్నల రాగిల్లుపసిండిగిన్నియల ను ♦ గ్గు లోవోసి కన్దోయిఁ గ
జలముం గస్తురి ఫాలమందు నిడుచున్ ♦ జన్మిచ్చి యమ్ముద్దుఁ
ల్లల మేల్బంగరుతొట్టెలం దునిచి జో ♦ ల ల్యాడి రాజీజనుల్ ॥ 31

ఆశీజనుల్ = (ఆశు) తక్కియొక్క) చెలికత్తెలు, పాలుపారన్ = పాలుపారు, జలకంబులార్చి = స్నానము చేయించి, అమ్ముద్దుఁల్లలన్ = అచక్కనిపాలురను, జలుఁ గుంబొత్తిళ్లలోన్ = సన్న ప్రాతవస్త్రములయందు, ఉంచి = పరుండఁజెట్టి, తఘ్నలన్ = మెఱుఁగుఁజాయలతో, రాగిల్లుపసిండిగిన్నియలన్ = ప్రకాశించెనుఁగాదుని న్నెలతోన్, ఉగ్గులోవోసి = ఉగ్గుపెట్టి, కందోయిన్ = కచ్చులవంటయందు, కచ్చలం బు = కాటుకను, ఫాలమందున్ = మెసటను, కస్తురిన్ = కస్తూరిబొట్టుచును, ఇడుచున్ = నిల్పుచున్, చన్నిచ్చి = పాలిచ్చి, మేల్బంగరుతొట్టెలందున్ = ప్రశస్తమైన బంగారపుబుయ్యెలలయందున్, ఉనిచి = నిలిపి, జోలల్ = విద్రావముపొటలను, పాడిఁ = గానముచేసిరి.

క॥ ఇంతు లిటు లూడిగము ల

శాంతంబు నొనర్ప రూప ♦ సంపన్నతచే

నెంతయు బాలామణి యం

తంతకు బాలేందురేఖి ♦ యనఁ దనకారెన్ ॥

32

ఇంతులు = (చెలికత్తెలగు) యువతులు, ఇటులు = మిడిప్రకారముగా, అక్రాంతంబున్ = ఎల్లప్పుడును, ఉడిగములు = ఉపచారములను, ఒసగెన్ = చేయఁచుండఁగా

బాలామణి = చిన్న వయసున నున్న యాభద్ర, రూపసంపన్నతచేత్ = రూపసంపత్తుచే
తను, (చక్కనియకారముచే ననియర్థము.) అంతంతకున్ = నానాటికిన్, బాలేం
దురేఖయనన్ = లేతచంద్రకళవలెన్, తనరారెన్ = అతిశయించెను. (వృద్ధిం జెందె
ననియర్థము.)

క॥ ఆసమయంబున నన్నెక

వాసరమున లక్ష్మీకడకు ♦ వాణి వనుప నా

శ్రీసతి యోశ్రుతిరంజని

భాసిలుఁ గేకయసుపుత్రి ♦ భద్ర యనంగన్॥ 33

ఆసమయంబునన్ = భూలోకమునం గేకయరాజుకూతురు శుక్లపక్షమునందలి
చందురురేకవలెఁ గ్రహభివృద్ధి నొందుచున్న కాలమున, ఒక వాసరమునన్ = ఒకదినము
నందున్, వాణి = సరస్వతి, నన్నున్, లక్ష్మీకడకున్ = లక్ష్మీదేవియొద్దకు, పనుపన్ =
(పొమ్మని) యజ్ఞాపింపఁగా, ఆశ్రీసతి = ఆలక్ష్మి, ఓశ్రుతిరంజని ! కేకయసుపుత్రి =
కేకయరాజుకూతురు, భద్రయనంగన్ = భద్ర యనిపిలుచునట్లు, (భద్ర యనుపేరు
గల్గి యనియర్థము.) భాసిలున్ = ప్రకాశించును. కేకయరాజపుత్రి బాల్యమున నున్న
పుడు చెలి నగునన్ను సరస్వతి యొకనాఁడు లక్ష్మీయొద్దకుఁ బొమ్మనఁగా నేఁ బో
యితిని. లక్ష్మి నన్ను పుడు సంబోధించి భూలోకమున భద్ర యనుపేరుగలకేకయరా
జపుత్రి కల దనిముందుపద్దెములోఁ జెప్పప్రకారమున నాతోఁ జెప్పె ననికృష్ణునితో
శ్రుతిరంజని చెప్పెను.

ఉ॥ ఆచెలి మామకాంశభవ ♦ యై తగుఁ గావునఁ గేకయోర్వికిన్
వే చని బాలికన్ సకల ♦ విద్యలఁ దేటల నాటపాటలన్
రాచటికంపునీతులను ♦ రాణఁ బ్రవీణను గా నొనర్చుమా
భూచరివై మనుష్యసతి ♦ పోలికఁ గైకొని నీవు నావుడున్॥ 34

ఆచెలి = ఆకేకయరాజుకూతురు, మామకాంశభవయై = నాయంశంబునఁ (ల
చ్చియంశమున) బుట్టినదియై, తగున్ = ప్రకాశించును, కావునన్, నీవు, వే = శీఘ్ర
ముగాన్, కేకయోర్వికిన్ = కేకయదేశమునకు, మనుష్యసతిపోలికన్ = మనుష్యస్త్రీయొ
క్కసాదృశ్యమును, కైకొని = ధరించి, భూచరివై = భూమియందు సంచరించుదానవై,
చని = పోయి, తేటలన్ = నిర్మల మైనప్రవర్తనములందును, అటపాటలన్ = నృత్యము

నందు గానమునందును, సకలవిద్యలకొ = అన్ని చదువులయందును, గానవిద్యలకొ
లన్ = ప్రభుత్వముతో సంబంధించినమంచివిషయములయందును, గాన = పట్టము
తో (బాగుగా ననియర్థము.) ప్రవీణుడు = సమర్థుడని, విద్యుదా = చేయదు, గా
వుడున్ = ఇట్లు లక్షి చెప్పినతోడనే, ముందుపద్యముతో నున్నది.

సీ॥ అట్లకా కని యామ ధాచేవికిని నమ

స్కారం బొనర్చి మ త్స్వామిని య

నబ్జభామిని ధానుమతి పడసి ధా

లోకంబునకు డిగ్గి నాకలోక

నీకాశ మైయొప్పు కేకయనగరంబు

నం బ్రవేశించి భా నాభుననుగ

తంబున నతనియా త్మజ భద్ర యరుగా

సంతఃపురంబున నేరిగి కాంచి

యబ్జసంపద కరముల నాననమున

శశిసహాదరభావంబు నరసనవన

ముల నలనుధానువర్తనం బును చెలువ

మాంశభవగా నెఱింగితి యదుకులేంద్ర

౧౫

యదుకులేంద్ర = కృష్ణ! (ఏను) అట్లు = వింటు తెలియజేసినట్లుగా,
కాక = అగుం గాక యని, ఆమహాదేవికిన్ = అలక్ష్మికి, నమస్కారంబునకు = నమ
ము చేసి, మత్స్వామిని = నాకొడయకాలు, అను, నబ్జభామినియనుమరికొ = అను
రస్వతియొక్కయంగీకారమును, పడసి = పొంది, భూలోకంబునకు. డిగ్గి = (పట్ట
మునుండి) దిగి, నాకలోకనీకాశమై = స్వర్గమునకు దుర్బయై, విద్యుదేవియను
నకొ = ప్రకాశించుకేకయనగరమందు, ప్రవేశించి, భానాభుననుమరియొకొ = కేకయ
రాజునంగీకారముచేతను, అంతఃపురంబునకున్ = ఆరాజుస్త్రీలుండుబోటుగదియందు
నకు, అరిగి = పోయి, అతనియాత్మజన్ = ఆయనకుం గూతుడు, భద్రయనగాకొ.
కాంచి = చూచి, కరములకొ = చేతులయందు, అబ్జసంపద = తామరపూవులు కలిగియుం
డుట యనియర్థము. (తామరపూవులం బోలినరేఖలు కలిగియుండుట యనెడిది. తా
మరపూవులతోభం బోలినతోభ యనియేని యర్థాంతరము.) ఆననునకొ = మోమునకు

దుః, శశిసహోదరభావంబు = చంద్రునకుం దోబుట్టు వగుటను, (చంద్రునిసాదృశ్య మనియథాంతరము) సరసవచనములఁ = శ్రావ్యమైనపల్కులందు, అలసుధానువర్తనం బును = దేవలోకమునందలి యమృతముం బోలుటయును, తెలుపఁ = ఎఱిగింపఁగాఁ, (ఆమె) రమాంశభవగాఁ = లక్ష్మీయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినదని, ఎఱింగితిఁ = తెలిసికొంటిని.

లక్ష్మీ భూలోకమునకుం బోయి నాయంశమునం బుట్టినకేకయరాజపుత్రికివిద్య ల నేర్పు మని నాకాన తీయఁగా నే నామెసెలవు పుచ్చుకొని నాకుం బోవకురా ల గుసరస్వతియొద్దకు వచ్చి యామెతోఁ జెప్పి భూలోకమునకు వచ్చి కేకయరాజునంతి పురమునకుం బోయి యాకన్నెం జూచి యామెమోమునఁ జంద్రసాదృశ్యమును, జే తులం బద్మసంపదయును మాటల సుధయుం గల్గుటచే నీలక్షణములు లక్ష్మీయందుండు నవి గాన నీచిన్నది లక్ష్మీయవతార మనినిశ్చయించితి ననిశ్రుతిరంజని కృష్ణునితోఁ జెప్పెను. లక్ష్మీహస్తముల నెపుడుం బద్మము లుండుట 'నిత్యంసాపద్మహస్తా' మొదల గు న్తుతులం బ్రసిద్ధము. శ్లేషాలంకారము.

గీ॥ ఏను యోగిని నఖిలవి ♦ ద్యానిరూఢ

నగుట శుద్ధాంతగమనయో ♦ గ్య యని తలఁచి

నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ ♦ నేర్పు మనుచు

నప్పడఁతితండ్రి కొమరి నా ♦ కొప్పగింప॥

36

ఏను, యోగినిని = భగవంతునియందు మనసుఁ గూర్చుదానను (భగవద్భక్తురాలనియర్థము.) అఖిలవిద్యానిరూఢఁ = ఎల్లవిద్యలచేఁ బ్రసిద్ధురాలను, అగుటన్ = అగుటచేతను, అప్పడఁతితండ్రి = కేకయరాజు, శుద్ధాంతగమనయోగ్య = అంతఃపురమునకుం బోఁదగినది, అనితలఁచి, నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ = అన్ని చదువులను, నేర్పు మనుచుఁ, కొమరిఁ = బాలికను, నాకున్, ఒప్పగింపన్, ముందుపద్దెముతో నన్వయము.

శా. సారం బేర్పడఁ జెప్పితిఁ సరస మా ♦ సంగీతనృత్యక్రియా

పారీణత్వము కాన్యనాటకకళా ♦ ప్రాగల్భ్యమం దౌనలం

కారప్రాధీయు శబ్దశాస్త్రమును ద ♦ ర్కంబున్ గుఱోదారశృం

గారస్ఫారరసప్రబంధరచనా ♦ ఖండైకచాతుర్యము॥

37

సారంబు = ముఖ్యాంశము, ఏర్పడఁ = స్పష్టపడునట్లు, సరసము = రసముతోఁ

గూడినది (మనోహర మయిన దనియర్థము) ఔ.....పారీణత్వము, ఔ = అగు, సంగీత = గానవిద్యయొక్కయు, నృత్యక్రియా = చేయి కన్న మొదలగువానిచే భావముం దెలుపునాటయొక్కయు, పారీణత్వము = అవతలియొడ్డు చూచుటను (పాండిత్యము ననియర్థము) కావ్యనాటకకళాప్రాగల్భ్యము, కావ్య = రఘువంశాదులయొక్కయు, నాటక = శాకుంతలాదులయొక్కయు, కళా = చిత్తరువువ్రాయుట మొదలగువానియొక్కయు, ప్రాగల్భ్యము = నైపుణ్యమును, అంధౌనలంకారప్రాధియన్, అందున్ = ఆకావ్యాదులయందు, ఔ = ఉండెడునట్టి, అలంకారప్రాధియన్ = ఉపమాదులయొక్కనేర్పును, (కావ్యములకు నాత్మ యగురసమునకు శబ్దార్థద్వారమున శోభాహేతువు లలంకారములు) శబ్దశాస్త్రమును = వ్యాకరణమును, తర్కంబున్, గుణో.....చాతుర్యమున్. గుణ = ప్రసాదమాధుర్యాదులచేతను, (పురుషునకు) శౌర్యక్షౌర్యాదులువలె రసమున కుత్కర్షణముం గలిగించుప్రసాదమాధుర్యాదులు గుణము లనంబడు) ఉదార = అధిక మైనట్టియు, శృంగారస్ఫారరస = అధిక మైనశృంగారరసముతోఁ గూడినట్టియు, ప్రబంధ = కావ్యములయొక్క, రచనా = రచించుటయందు, అఖండ = పూర్ణమైన, ఏక = ముఖ్యమగు, చాతుర్యమున్ = నైపుణ్యమును, చెప్పితిన్ = ఉపదేశించితిని.

క॥ బెళికెడుచూపుల నమృతము

చిలికెడువచనముల మిసిమి ♦ చెంది మొలక లై

కులికెడుచనుమొగడల సిరు

లొలికెడునెలప్రాయ మప్పు ♦ దువిదకుఁ బొడమెన్॥38

బెళికెడుచూపులన్ = తళతళ మెఱయుచూపులచేతనును, అమృతము = అమృతమును, (క్షీరసముద్ర)మున నుత్పిన్న మై సురలకు భోజనమైనపదార్థము.) చిలికెడు = ప్రసరింపఁజేయు, వచనములన్ = మాటలచేతనును, మిసిమి = క్రొత్తకాంతిని, చెంది = పొంది, మొలకలై = అంశురములై, కులికెడుచనుమొగడలన్ = అందముగం గదలుచుండెడుమొగ్గలం బోలినకుచములతోడను, సిరులొలికెడునెలప్రాయము = శోభలను వెదచల్లెడు లేజవ్వసము, అప్పుడు = నేను విద్య నుపదేశించునప్పటికి, దువిదకున్ = నీమేనత్తకుం గూఁతు రగుభద్రకున్, పొడమెన్ = ఉత్పన్న మయ్యెను.

ఉ॥ కెంపులఁ జేసి మోవి నునుఁ ♦ గెంపుచొకాటపునత్తుముతైపుం

గుంపులఁ జెక్కుటద్దములఁ ♦ గూర్చిన కస్తురివాఁత గంబుర

సాం పొనరించె బెళ్ళు తెలి ♦ చూపులు కుంకుమచిత్రకంబు ఘ
లంపుఁగురుల్ మృగీమదవి ♦ లాసపురేఖ నొనర్చె నింతికిన్ || 39

ఇంతికిన్ = భద్రకున్, మోవినునుఁగంపు = అధరోష్ఠ ముయొక్క రేతయెఱుపు,
చొకాటపు.....గుంపులన్, చొకాటపు = నిర్మలమైన, సత్తు = ముస్కపోఁగునందలి,
ముత్తైపుంగుంపులన్ = ముత్తైములసముదాయములను, కెంపులన్ = పద్మరాగమణులను
(ఎఱ్ఱనికాంతి గలవానిని) చేసెన్ = కావించెను. నాసాభరణమునందలిముత్తైములు
తెల్లని కాంతి గలవియైన సధరోష్ఠసమీపమున నుంచుటచే నెఱ్ఱని వయ్యె ననిభావము.
బెళ్ళు తెలిచూపులు = మెఱయుచున్న తెల్లనిచూపులు, చెక్కుటద్దములన్ = అద్దము
లం బోలినచెక్కులందున్, కూర్చినకస్తూరివ్రాతన్ = పూసినకస్తూరియొక్కరచనయం
దున్, గంబురాసాంపు = కప్పరముయొక్క చక్కఁదనమును, ఒనరించెన్ = కావించె
ను. ఆమె విశాలములునుం దెల్లనివియు నగుకన్నులు గలది గానఁ జూపులు గండముల
వ్యాపించి యందలి కస్తూరిపూతకుం గర్పూరకాంతి గలిగించె ననియాశయము. ఘ
లంపుఁగురుల్ = భ్రమరకములు, (నెసటిమీఁదికురులు) కుంకుమచిత్రకంబు = కుంకు
మబొట్టును, (ని) చిత్రకంఠిలకేనాతువ్యాఘ్రేవహ్నీభ్యభేషజే. నా.నా. మృగీమదవి
లాసపురేఖన్ = కస్తూరియొక్కవిలాసము గలగీటును (బొట్టు ననియర్థము) ఒనర్చెన్ =
చేసెను. ముంగురులు కుంకుమబొట్టును గస్తూరిబొట్టును జేయుచున్న వనిభావము. ఇం
దు ముత్తైములు మొదలగునవి తమయం దున్న తెల్లఁదనము మొదలగువానిని విడిచి యధ
రోష్ఠాదులయం దున్నయెఱుపు మొదలగువానిని గ్రహించి నట్లువర్ణించుటచేఁ దద్గుణా
లంకారము.

సీ॥ పాణిపాదాధర ♦ పల్లవంబులరక్తి

వెనుపొందఁ గలకంత ♦ నినద మెసఁగె

దోరంపుమెఱుఁగుల ♦ దోర్లతల్ కొనసాఁగ

నభినవోత్కలిక లొ ♦ య్యనఁ దనర్చె

సరసంపునెఱిగుబ్బ ♦ విరిగుత్తు లిరవొంద

మందాక్షవృక్షసం ♦ పదలు ప్రబలె

దరహాసరుచిమరం ♦ దపుసోన చిలుకంగ

భ్రమరకంబులు నువి ♦ భ్రమము చాల్చె

మృదులశుకవాగ్విలాసంబు ♦ వైదల సతను
భాసురాంబకములు చల ♦ తృభల నెఱసె
నతివతను వనుమనసిజో ♦ ద్యానవనము
నందు నవ్యవయోవసం ♦ తాగమమున॥

40

అతివతనువు = భద్రయొక్క శరీరము, అనుమనసిజోద్యానవనమునందుకొ = అను
మన్మథునిపూచోటయందున్, నవ్యవయోవసంతాగమమునకొ, నవ్య = కొత్తదియగు,
వయః = వయసనెడు (జవ్వనము.) వసంతాగమమునకొ = వసంతయుతువు ప్రాప్తించి
ససమయమందు, పాణి.....రక్తి = హస్తములు పాదములు బెదవియు ననుచిగురాకు
లయొక్కయొట్టదనము, పెనుపొందకొ = వృద్ధి చెందఁగాకొ, కలకంఠనినదము = మధు
ర మైనకంఠధ్వని యనెడుకొయిలకూత, ఎసఁగెకొ = అతిశయించెను. జవ్వనమున నా
మెహస్తములుఁ బాదములుఁ బెదవియుఁ జిగురాకులువలె మృదువులు నరుణములు న
య్యె ననియుఁ గంఠము కొయిలస్వరముం బోలె ననియుభావము. దోష్లతల్ = బాహు
వులనెడుతీవలు, తోరంపుమెఱుఁగులన్ = అధిక మైనకాంతులతో, (తోరము స్థూల
శబ్దభవము) కొనసాఁగకొ = వర్ధిల్లఁగాకొ, అభినవోత్కలికలు = క్రొత్తవి యగునాత్ము
క్యము మొదలగుశృంగారభావము లనుక్రొత్త మొగ్గులు, ఒయ్యనకొ = క్రమముతో, తన
రృకొ = విజృంభించెను. యశావనమున నామెబాహువులు వసంతకాలమునఁ దీఁగెలువ
లె మృదువులు దీర్ఘములు నయ్యె ననియు నాకాలమున మొగ్గులువలె నుత్కంఠలు మొ
దలగునవి కలుగఁజొచ్చె ననియుభావము. (ఉత్కంఠలు = కొరికలు, జొత్సుక్యము =
ప్రియమైనపనికి వేగిరించుట) సరసంపు = మనోహరమైన, నెఱి = అధికమైన, గుబ్బు =
కుచములనెడు, విరిగుత్తులు = పూలగుత్తులు, ఇరవైందకొ = నెలకొనఁగాకొ, (వృద్ధిజేందఁ
గా ననియర్థము.) మందాక్ష.....సంపదలు, మందాక్ష = లజ్జయును, (ని) మందా
క్షంహీన్రూపాప్రీడా. అ. వృక్షసంపదలు = వృక్షశోభలు, ప్రిబలెకొ = అతిశయించెను.
వసంతకాలమందలిపూలగుత్తులువలెఁ గుచములు శోభిల్లె ననియు నప్పటివృక్షశో
భవలె లజ్జ యుత్పన్న మయ్యె ననియు భావము. నాయిక ముగ్ధ గావున లజ్జ యధిక
మయ్యె ననిచెప్పఁబడె. దర.....సోన, దరహాస = మందహాసముయొక్క, రుచి =
కాంతియనెడు, మందపుసోన = తేనెవర్షము, చిలుకంగకొ = ప్రసరింపఁగాకొ, భ్రమర
కంబులు = కుంతలము లనుతు మొదలు, సువిభ్రమముకొ = మంచికాంతి యనువితాసము
ను, తాల్యెకొ = భరించెను. మృదులశుకవాగ్విలాసంబు, మృదుల = మృదువులైన, శుక
వాకొ = భద్రయొక్క, విలాసంబు = మాటలచమత్కారమనెడు, మృదుల = మనోహర

మైన, శుక = చిలుకలయొక్క, వాగ్విలాసంబు = గూఢలయందము, పొడలన్ = అతి
శయింపఁగాక, అతనుభాసురాంబకములు, అతను = విశాలమైన, భాసుర = ప్రకాశిం
చు, అంబకములు = కన్నులనెడు, అతను = మన్మథునియొక్క, భాసుర = ప్రకాశించె
డు, అంబకములు = బాణములు, (మన్మథునిబాణములు చిగురులుం బువ్వలును) చల
త్ప్రభలన్ = చంచలకాంతులను, నెఱుఁగెన్ = పొందను. మనంతకాలమున శుకములవ
లుకులు ప్రబలినట్లు యౌవనారంభమున నామెను నాకృత్యమెక్కడము గలిగెననియు
నాకాలమున నామెవిశాలమైనకన్నులు తళతళకాంతులతోఁ గూడి మనువిబాణములు
వలె విలసిల్లె ననియుభావము. ఇందు రూపకాలంకారము. అది గొన్ని పోట్ల వ్రేయవల
సినది.

క॥ ఆటలఁ బాటల మాటలఁ

దేటల రూపవిభవమునఁ ♦ త్రిభువనములలో

బోటులలో నిక నీచటి

బోటులు లే రనుచున్దోచెఁ ♦ బురుషవరేణ్య॥ 41

పురుషవరేణ్య = ఓకృష్ణ (మనుజులలోఁగ్రీష్ఠుఁడగు బురుషుని) అంటున్న
సృత్యముచేతనును, పాటలన్ = గానముచేతనును, మాటలన్ = మాటలనెఱుఁగఁగఁచేతను
ను, దేటలన్ = మంచినడవడిచేతనును, రూపవిభవమునఁ ♦ మనునదియెచేతనును (ము
క్తిలిచక్కఁదనముచేత ననియర్థము) త్రిభువనములలో బోటులలో ♦ మనుజులలో
ములలో నున్నస్త్రీలలో, ఈచలిబోటులు = ఈస్త్రీలఁ బోగునాను, ఇక నీచు
చున్ = మఱొక్కరు లేరనుచున్, దోచెన్ = దోచెను.

క॥ శ్రీరమణి మదంశజ యని

యారమణిన్ మున్ను నలుప ♦ నిటి మదిఁ గోఁగెన్

మీ రున్నకతన నే నీ

ద్వారకమార్గంబు పట్టి ♦ నచ్చి రమేశ॥ 42

రమేశ! = ఓలక్ష్మీపతి! (ఇది సాధిప్రాయము) నీవు లక్ష్మీశం బలిపి కావున
నీబాల యామెయవతారము గావున నీమీఁద బలిపి కావగుట వనిశాధిప్రాయము.
కావుననే పరికరాంశురాలంకారము. శ్రీరమణి = లక్ష్మీ, ఈమణిన్ = ఈమణిపోగిని
యగుస్త్రీని, మదంశజయని, మత్ = నాయుక్క (లక్ష్మీయొక్క) అంశజ యని =

అంశమువలనఁ బుట్టిన దని, తెలుపక = తెలియఁ జేయుటచే, ఇది = ఈసంగతి, మదిక = మనస్సునందు, తోఁపక = స్ఫురింపఁగాక, మీరున్న కతనక = మీరున్న కారణముచేక, ద్వారకమార్గంబు = ద్వారకాపురమార్గమును, పట్టి = అవలంబించి, ఏక = ఏను, వచ్చి = (ఈచోటికి) నేగుదెంచి, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ ఈరోహణశైలముమైఁ

జేరి మిముం గంటిఁ గోర్కె ♦ సిద్ధింపఁగఁ జే

కూరెను మీనలన బుధా

ధార నుధాధార వంటి ♦ దయ నేఁ గంటి॥

43

బుధాధార, బుధ = విద్వాంసులకు (జేవతల కనియు నర్థము) ఆధార = ఆదరు వగుస్వామి ! (ని) బుధమ్నాశాసురేసామ్యే. నా. నా. చేరి = సమీపించి, ఈరోహణశైలంబువైక = రోహణ మనుపేరికొండయందు, గోర్కె = కోరిక, సిద్ధింపఁగక = సఫలమగునట్లు, మిముక, కంటిన్ = దర్శించితిని; మీనలనక, చేకూరెక = (నాకోర్కి) సఫల మయ్యెను. సుధాధారవంటిదయన్ = అమృతవర్షముంబోని (మియొక్క) యనుగ్రహమును, ఏక, కంటిక = పొందితిని.

క॥ జనకుఁడు రాకొమరుల నె

ల్లను భువిఁగలవారిఁబటము ♦ ల లిఖించి తగం

దనయకడ కనుప నన్వయఁ

గన నొల్లదు నీపటంబ ♦ కాని రమేశా !

44

రమేశా = ఓలక్ష్మీపతి ! జనకుఁడు = భద్రతండ్రు, భువిక = భూమియందు, కలవారిక = ఉన్న వారిని, రాకొమరులనెల్లక = రాజపుత్రులనందఱను, పటములక = చిత్రములందుక, లిఖించి = వ్రాయించి (ఇది యంతర్భావితన్యంతము) తగక = బాగుగా, తనయకడకుక = కూతునొద్దకు, అనుపక = పంపఁగాక, నీపటంబకాని = నీయొక్కరూపము గలపటమునేకాని, అన్యముక = మఱియొకనిపటమును, కనక = చూచుటకు, ఒల్లదు = (ఆకన్నె) యిష్టపడదు. నీపటము నాదరమునఁ జూచు ననిభావము. ఇందుఁ జక్షుఃప్రీతి యనుమన్మథావస్థ చెప్పం బడియె. ప్రత్యక్షచిత్రస్వప్నాదులందు సాదర మగుప్రీయదర్శనము చక్షుఃప్రీతి యనంబును.

మ॥ విను వందిప్రకరంబు దండ్రకడ ను ♦ ర్విం గల్లుభూనాథులన్
 వినుతింపన్ వినఁగా నసహ్యపడు బ ♦ లేవ్విడన్ భవత్సన్నతు
 ల్వినుఁగాఁ గాంచు నినుం గనుంగొనినతీ ♦ విన్ సన్ముఖాబ్జాతముం
 గనుదమ్ము ల్వికసింప నుచ్చి కుచకో ♦ కంబుల్ గుబాళింపఁగాన్॥

(ఓకృష్ణ) విను = (నాచెప్పదాని) నాకర్ణింపుము. వందిప్రకరంబు = స్తుతిచేయువారిసముదాయము, (రాజులయొద్ద బలపరాక్రమముల స్తుతియించు సేవకులు వందులు) తండ్రకడన్ = కేకయరాజునొద్దను, ఉర్విన్ = భూమియందన్, కల్లుభూనాథులన్ = ఉండురాజులను, వినుతింపన్ = స్తుతిసేయఁగాన్, వినఁగాన్ = (ఆస్తుతులను భద్ర) వినుటకు, అసహ్యపడున్ = సహింపలేకుండును. (వినుట కిచ్చగింప దనియర్థము.) నినున్, కనుంగొనినతీవిన్ = చూచినట్టిసోగసుతో (చూచునప్పుడునలె ననియర్థము) సన్ముఖాబ్జాతమును = మనోహరమగు ముఖపద్మమును, కనుదమ్ముల్ = తామసప్రావులం బోలినకన్నులును, వికసింపన్ = వికాసము సెందఁగాన్, కుచకోకంబుల్ = చక్రవాకములం బోలినస్తనములు, గుబాళింపఁగాన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, బల్ వేడ్కన్ = మిక్కిలి యభిలాషముతో, భవత్సన్నతుల్ = మీస్తోత్రములను, వినఁగాఁ గాంచున్ = వినుట కిష్టపడును.

ఆబాలిక తనతండ్రయొద్ద నున్న వందలు సకలరాజులను స్తుతించునపుడు సీత్యుతులనే కాని తక్కినవారిస్తుతులను విన నొల్ల దనియాశయము.

క॥ ఈమర్మముఁ జెలియుటకై

యామానిని గుచ్చిగుచ్చి ♦ యడిగి రహస్యం

బొమెలఁకువ మీయందుల

నామగువకుఁ గూర్చి గలుగు ♦ అగసితి శౌరీ ! 46

శౌరీ ! = ఓకృష్ణ ! ఈమర్మమున్ = ఈయభిప్రాయమును, (ఈకిటునును) తెలియుటకై, ఆమానినిన్ = ఆశ్రీని, గుచ్చిగుచ్చి = మిక్కిలినిగ్భంధించి, అడిగి, రహస్యంబు = ఏకాంతము, బొమెలఁకువన్ = అగువర్తనముచేతను, ఆమగువకున్ = ఆధిద్రుకు, మీయందున్, కూర్చి = ప్రేమము, కలుగుటన్ = ఉండుటను, అగసితిన్ = తెలిసికొంటిని.

సీ॥ మది నుస్సురనుచుఁ బె డిల్లదవు తాపాగ్నిచే

నొకకొంత వేడిని డిట్టార్పు వుచ్చు

నిండాగువలపుము డిన్ని రుబ్బి పొంగారు

వెరవున సాత్విక డిస్వేదమూను

తావకీనకథాను డిధాస్వాదమునఁ జేసి

యఖిలభోజ్యములందు డిసరుచిఁజేయు

విరహం బనెడిమేటి డివేదురు మైకొన్న

నొకటనుండినచోట డినుండకుండు

హృదయగోస్యార్థ మొకరియ డిస్థీనమైన

బైలువుచ్చక లో జాలిఁ డిదూలినట్లు

జాగరమ కాని నిద్దుర డిచాలకుండు

మీపయి మనంబు దవిలి యా డిమెలత శౌరి॥

47

శౌరి = ఓ కృష్ణ! ఆమెలత = ఆశ్రయ, మీపయి = మీయందు, మనంబు = మనసు, తవిలి = చిక్కుకొనుటచేతను, ఇట్టిక్వార్థకములు హేత్వార్థకము లనికొందలుచెప్పదురు. ఇంతకంటె నిది సాధు వగుమార్గము లేదు. ఎట్లనన్, ఒకకర్త గలక్రియలలో నెయ్యది ముందు ప్రయోగింపఁబడు నదిక్వార్థకంబు. ఇటఁ దవిలి యనువానికింగర్త మనసును, నీవాక్యమునందలి సమాపకక్రియ యగువుచ్చు ననువానికింగర్త్రీశ్రయ నగుటచే నన్వయము సంభవించును. తెలుఁగున నిట్టిప్రయోగములు కలవు గాని వాని కిచ్చట వ్రాసినట్లే గతి కల్పింపవలయును. కాదేని తవిలి యనునది యంతర్భావితప్రేరణ మైనం గావలయును. అప్పుడు తవిలి = తవిలించి (మనసును సంభవించియనియర్థము) మదికొ = మనసునందుకొ, ఉస్సురనుచుకొ = (ఇది యూర్పునందలి యనుకరణముం జెప్పను.) వెల్లొదవుతాపాగ్నిచేకొ = అధికముగం బుట్టు (కామునివలని) కాఁక యనునగ్నిచేన్, ఒకకొంతవేడినిట్టార్పు = కొంచెము వెచ్చనిశ్వాసమును, వుచ్చుకొ = విడుచుచుండును; నిండాగు.....న్నీరు, నిండాగు = పూర్ణమైన, వలపుమున్నీరు = మోహసముద్రము, ఉబ్బి = అధికమై, (లోన స్థలము చాలక మీదికి వచ్చియనియర్థము.) పొంగారు వెరవునన్ = అతిశయించువిధముచేతను, సాత్విక స్వేదము = సాత్వికభావ మైనస్వేదమును, ఊనున్ = ధరించును; తావకీన.....మునఁజేసెక, తా

కీన = నీసంబంధమైన, కథా = వృత్తాంతములనెడు, సుధా = అమృతముయొక్క, స్వాద
మునఁజేసి = అనుభవముచేతను, అఖిలభోజ్యములందుఁ = ఎల్లభోజనపదార్థములందును,
అరుచిఁ = ఇష్టములేమిని, చేయుఁ = పూనును ; విరహంబు = నియోగము (ఎడఁబా
టు) అనెడు, మేటివేదురు = గొప్పయు న్మాదము, ప్రైకొన్నఁ = వ్యాపింపఁగాఁ,
ఒకటఁ = ఒకకాలమునన్, ఉండినచోటఁ = ఉండినస్థలమునందు, ఉండకుండుఁ = ని
వసింపకుండును ; హృదయగోప్యార్థము = మనస్సునందు డాఁగినవస్తువు, ఒకరియధీన
ము = ఇతరులయధీనము, ఐనఁ = కాఁగా, (తనకోర్కి తాను సాధింప శక్యముగాక
యితరులచేత సాధించుకొనవలసినది కాఁగా ననియర్థము) బైలుపుచ్చక = (ముగ్ధగా
వున) నితరులకు తెలియనీయక, లోఁ = మనసునఁ, జాలిఁ = దుఃఖముచేతను, తూ
లినట్లు = చలించినట్లు, జాగరమకాని = జాగరము నే కాని, నిద్దుర = నిద్రను, చాలకుం
డుఁ = కావలసినట్లు పొందకుండును. ఇందు మనస్సంగమును సంజ్వరము నరతియు
జాగరము ననుమన్మథావస్థలును, స్వేద మనుసాత్వికభావముం జెప్పబడియె. ఎల్లపు
డుం బ్రియునియందే మనసు నిలుపుట మనస్సంగము. తాపాధిక్యము సంజ్వరము.
ప్రియవ్యతిరిక్తవిషయమున వైరాగ్య మరతి. నిద్రాభావము జాగరము. లజ్జాశ్రమహ
ర్షాదులవలనం బుట్టినదియును గాలి నేవించుటయందలియిచ్చచే విసనకఱ్ఱమొదలైనవా
ని గ్రహించుట యనువ్యాపారము గలిగించునదియు నగుశరీరమునుండి వెడలుజలము
స్వేదము.

క॥ కావున నోవనజోదర

యావనరుహనేత్ర సచటి ♦ కరుదెంచి మహా

దేవిగ భూవిభునాజ్ఞ

న్వైవాహికవిధిని జేకొ ♦ నం దగు వేగఁ॥ 48

వనజోదర = ఓపద్మనాభా ! శ్రీమహావిష్ణువునాభియం దొకపద్మ ముండు నని
పురాణములం బ్రసిద్ధము. ఈపద మిచ్చట నీవు విష్ణువునంశమున నవతరించినవాడ
వనియును లక్ష్మీయంశంబునఁ బుట్టినభద్రు వివాహమాడఁ దగుదువనియు సూచింప
నుపయోగించెను. కావునఁ = భద్ర నీయందలియనురాగమున మిగులఁ బీడితురా ల
య్యె ననుకారణమునన్, అచటికిన్ = ఆపురమునకున్, అరుదెంచి = (నీవు) వచ్చి,
భూవిభునాజ్ఞఁ = కేకయరాజునాజ్ఞచే, ఆవనరుహనేత్రఁ = ఆభద్రును, (పద్మములం
బోలినకన్నులు గలదానిని) వైవాహికవిధిఁ = వివాహసంబంధమైనవిధిచేతను, దేవి
గఁ = భార్యగా, వేగఁ = త్వరతో, చేకొనందగున్ = గ్రహించుటకుఁదగును.

వ॥ అని విన్నవించిన నద్వివ్యయోగినీవచనామృతంబున కానందంబు
 నొంది ముకుందుండు వదనారవిందంబున మందహాసంబు గందళింప
 నోశ్రుతిరంజనీ! భవదాగమంబు మాకు భద్రావాప్తికారణం బ
 య్యైఁ గావున నే మింద్రప్రస్థపురంబుననుండి కేకయపురంబునకుం
 గతిపయదినంబులలో నరుదెంచి భవదుక్తం బగుకళ్యాణలాభంబు
 నొంది సుందరీమణిం జేకొందు సందియంబు వల దనిభువనరక్షణప్ర
 శస్తం బగుహస్తం బొసంగి వీడ్కొల్పిన నదియును మహాప్రసాదం
 బనిపాదంబుల కెఱిగి మింటితెరువున మరాళికపోలికం జని కేక
 యపురాంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి మంతనంబున నయ్యింతికి శ్రీకృ
 ష్ణసందర్శనసందేశాదికథనంబెఱింగించినం బ్రహ్మంబున నక్కన్ని
 య వెన్నునిరాక నిరీక్షించుచుండె నంత నిక్కడ॥ 49

అనివిన్నవించినకొ = (శ్రుతిరంజని) యిట్లు మనవిసేయఁగా, ముకుందుండు =
 శ్రీకృష్ణుఁడు, అద్వివ్య.....నకున్, అద్వివ్యయోగిని = (వీఁదఁజెప్పఁబడిన) దేవలోక
 మున నుండెడిభక్తురాలియొక్క, వచనామృతంబునకున్ = అమృతముం బోలినమాటల
 కు, ఆనందంబుకొ = సంతసమును, ఒంది = పొంది, వదనారవిందంబునకొ = మోముఁద
 మ్మియందున్, మందహాసంబు = చిలునగవు, కందళింపకొ = అంకురింపఁగాన్, ఓశ్రుతి
 రంజనీ! భవదాగమంబు = నీయొక్కరాక, మాకుకొ = (మే మనియర్థము) భద్రావా
 ప్తికారణంబు = మేలొందుటకుఁ గారణము. (భద్ర) యనుకన్నెం బొందుటకుఁ గా
 రణ మనియర్థాంతరము.) అయ్యెన్, కావునకొ, ఏము, ఇంద్రప్రస్థపురంబుననుండి, క
 తిపయదినములలోకొ = కొన్ని దినములలో, కేకయపురంబునకున్, అరుదెంచి = వచ్చి,
 భవదుక్తంబు = నీచేఁ జెప్పఁబడినది, అగు, కళ్యాణలాభంబుకొ = శుభావాప్తిని, ఒం
 ది = పొంది, సుందరీమణికొ = భద్రను, చేకొందుకొ = వివాహమాడుదును; సందియం
 బు = సంశయము, వలదు = కూడదు; అని = ఇట్లు చెప్పి, భువనరక్షణప్రశస్తంబు = లో
 కముం గాపాడుటచే జ్ఞాఘింపఁబడునది. అగు, హస్తంబు = చేతిని, ఒసంగి = యిచ్చి,
 (చేతఁ జెయి వెట్టి విశ్వాసము గలుగునట్లు చెప్పి యనియర్థము.) వీడ్కొల్పినకొ =
 సెలవీయఁగా, అదియుకొ = ఆశ్రుతిరంజనియు, మహాప్రసాదంబని = చిత్తమని, (నా
 యందు గొప్పయనుగ్రహముం జూపితి రనిచెప్పి) పాదంబులకుకొ = కృష్ణునిచరణము

అపన్, ఎటన్ = నమస్కరించి, మింటి తెరువునన్ = ఆకాశమాగ్ధము చేతను, మరాళికపో
లికన్ = హంసీసాదృశ్యముతో, (హంసీవలె ననియర్థము.) చని = పోయి, కేకయపు
రాంతఃపురంబున్ = కేకయరాజపురమునందలియంతిపురమును, ప్రి వేశించి, మంతనం
బునన్ = రహస్యస్థలమునందున్, అయ్యింతికిన్ = తన్ను బంపినభద్రుడు, శ్రీకృష్ణ...
...కథనంబు = కృష్ణనిదర్శనము చేయుటయు నతనితో నిచటివృత్తాంతము చెప్పటయు
సాతఁడు చెప్పినదియు, ఎటింగించినన్ = తెలుపఁగాన్, అక్కన్నియ = ఆభద్ర, ప్రి
హర్షంబునన్ = మిగులసంతసముతో, వెన్నునిరాకన్ = కృష్ణనియాగమనంబును, నిరీ
క్షించుచుండెన్ = ఎదురుచూచుచుండెను. అంతన్ = పిమ్మటను, ఇక్కడన్ = రోహ
ణమునందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ రోహణసానువుం డిగి స ♦ రోరుహనేత్రుఁడు గ్రిమ్మణ్ రథా
రోహణ మాచరించి యను ♦ రూపబలద్విపవాహ మాభట
వ్యూహము గొల్వఁగాఁ జనియె ♦ నున్నతగోపురగోపురస్ఫుర
ద్దేహరమావిధానికి యు ♦ ధిష్ఠిరసంస్థితరాజధానికిన్ ॥ 50

సరోరుహనేత్రుఁడు = కృష్ణుఁడు, రోహణసానువున్ = రోహణపర్యవేషమున
క్కచటియనుండి, డిగి, క్రమ్మఱన్ = మఱియన్, రథారోహణము = అరదము నెక్కి
ను, ఆచరించి = చేసి, (అరదము నెక్కి యనియర్థము.) అనురూప.....హము, అ
నురూప = తగివ, బల = పైన్యములును, ద్విప = ఏనుఁగులును, వాహము = గర్భములుం గ
లది, ఔభటవ్యూహము = అగు సేవకసముదాయము, గొల్వఁగాన్ = నేవించుచుండఁగా
ఉన్నత.....విధానికిన్, ఉన్నత = ఎత్తైన, గోపుర = వాకిళ్లచేతను, గోపుర = స్వర్గ
మునందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, దేహరమా = గృహలక్ష్మియుగ్మ, విధాని
కిన్ = రచనగల (ఎత్తైనగోపురములచే స్వర్గమువఱకు వ్యాపించినగృహగోభ గల దని
యర్థము.) యధిష్ఠిర = ధర్మరాజయొక్క, సంస్థిత = చక్కనిదగు, రాజధానికిన్ =
పురమునకున్, (ఇంద్రప్రస్థమున కనియర్థము.) చనియెన్ = పోయెను.

శా॥ శ్రీకృష్ణుండు పురోపకంఠమునకుం ♦ జేరంగ నేతెందుటన్
హ్మకాంతోత్తముఁ డైనధర్మసుతుఁ డా ♦ కర్ణించి యూహానుజా
నేకామాత్యపురోహితాదియుతుఁడై ♦ యేతెంచి యుజ్జేరి నా
లోకించెంబ్రమదంబుభక్తి నెనయన్ ♦ లోమొక్కుచుండుకొమ్మమున్ ॥

శ్రీకృష్ణుండు, పురోపకంతమునకుఁ = పట్టణసమీపమునకుఁ. దేవంకో = సమీపించునట్లు, ఏతెంచుటకుఁ = వచ్చుటను, ఔకాంతోత్తముఁడు = రాజులలో శ్రేష్ఠుఁడు, ఐన ధర్మసుతుఁడు = ధర్మరాజు, ఆకర్ణించి = విని, అప్తాను.....యుతుఁడై, అప్త = మిత్రులతోడను, అనుజ = తమ్ములతోడను, అనేకామాత్య = వెక్కిరింపున మంత్రులతోడను, యుతుఁడై = కూడినవాఁడై, ఏతెంచి = వచ్చి, ప్రమదంబు = సంతోషము, భక్తికొ = అనురాగమును, ఎనయకొ = పోలఁగానొ, (సంతనము ననురాగము సదృశము లగుచుండఁగా ననియర్థము.) సంతోషముం భక్తియుఁ బలుకగా నని ఫలితము. లోకొ = మనసునందు, మ్రొక్కుచుకొ = నమస్కరించుచును, మోక్కుచుకొ = పారవశ్యము నొందుచును, ఆశౌచికొ = వచ్చినకృష్ణునిని, ఆలోకించెకొ = చూచెను.

క॥ అపు డాయదువల్లభుడుం

గృహతో ధర్మాత్మజునకుఁ ♦ కేల్మాగిచి ప్రమో

దపునః పునరాన్లేషా

లపనాదుల భీమముఖ్యు ♦ లను దేలించెకొ॥

52

అపుడు = ధర్మరాజు వచ్చినకాలమున, ఆయదువల్లభుఁడుకొ = ఆకృష్ణుఁడును, కృపతోకొ = దయతోకొ, ధర్మాత్మజునకుకొ = ధర్మరాజునకునొ, (యమునిపుత్తుని కనియర్థము) కేల్మాగిచి = నమస్కరించి, భీమాదులకొ = భీముఁడుమొదలగువారిని, ప్రమోదపునః.....నాదులకొ, ప్రమోద = సంతోషముతోడ, పునఃపునరాన్లేష = మఱల మఱల (గావించు) నాలింగనములచేతను, ఆలపనాదులకొ = సంభాషణ మొదలగువారి చేతనును, తేలించెకొ = తృప్తి నొందించెను.

వ॥ ఇ ట్లనోన్యహర్షంబు లింపార సపరివారంబుగా శ్రీకృష్ణునిఁ దోడ్కొని తమతమరథంబులు కనకమహీధరంబులవిధంబున ఘంటాపథంబునం బోవ దేనకీవసుదేవప్రముఖుల కుశలంబు లడుగుచు ధర్మజుండు పురంబుప్రవేశించె ననంతరంబ॥

53

ఇట్లు = ఈప్రకారము, అన్యోన్యహర్షంబులు = ఒండొరులసంతోషములు, ఇంపారన్ = వర్ధిల్లుచుండఁగా, ధర్మజుండు = ధర్మరాజు, శ్రీకృష్ణుకొ, సపరివారంబుగాకొ = సేనతోఁ గూడునట్లుగా, తోడ్కొని = తీసికొని, తమతమరథంబులు = వారివారి

రితేరులు, కనకమహీధరంబులవిధంబునన్ = బంగారుకొండలవితముచే, ఘంటాపథంబునన్ = రాజమార్గమునందున్, పోవన్ = పోవుచుండఁగా, దేవకీవసుదేవప్రముఖులకుశలంబులు = దేవకి వసుదేవుఁడు మొదలైనవారి క్షేమములను, అడుగుచున్, పురంబు = నగరమును, ప్రవేశించెన్, అనంతరంబు = పిమ్మటను,

క॥ ఆయదుచంద్రుఁడు సుస్థిరుఁ

డై యింద్రప్రస్థపురము ♦ నం దలరించెన్

శ్రీయుతకరుణావీక్షా

స్థాయచ్చంద్రికల బంధు ♦ జనసింధువులన్॥

54

ఆయదుచంద్రుఁడు = ఆకృష్ణుఁ డనెడుచంద్రుఁడు, (ఇచ్చట యదుశబ్దమునకు లక్షణచే నావంశమున జన్మించినకృష్ణుఁ డనియర్థము. మఱియు ముందున్న బంధుజనసింధువులు, వీక్షాచంద్రికయనువానియనురోధమునను, అలరించె ననుసామాన్యప్రయోగమునను రూపకసమాసమే చెప్పవలయును.) ఇంద్రప్రస్థపురమునందున్, స్థిరుఁడై = నిలిచినవాఁడై, శ్రీయుత.....చంద్రికలన్, శ్రీయుత = శోభతోఁగూడిన, కరుణావీక్షా = దయాదృష్టియనెడు, స్థాయత్ = బలియుచున్న, చంద్రికలన్ = వెన్నెలలచేత. బంధుజనసింధువులన్ = చుట్టము లనుగముద్రములను, అలరించెన్ = సంతోషపెట్టెను, తూపకాలంకారము.

సీ॥ రాజనీతిప్రవ ♦ ర్తనధర్మమున నొప్పు

ధర్మనందనుప్రభు ♦ త్వంబు మెచ్చి

నిర్మలగుణయుక్తి ♦ నిరుపమశీలుఁడై

తనరుభీమునిబలో ♦ ద్ధతి నుతించి

సహజాపుఁడై ప్రాణ ♦ సఖ్యంబునఁ జరించు

నర్జనువిజయంబు ♦ లభినుతించి

నాసత్యరూపవి ♦ లాససంపద నొప్పు

కవలసౌజన్యంబు ♦ గారవించి

సంతతంబును దనదుద ♦ ర్మనము గోరు

కుంతి నత్యాదరంబునఁ ♦ గొంత దనిపి

తనదునామంబు దాల్చి డెం ♦ దమున నమ్మి

నట్టిద్రాపది నాకృష్ణుఁ ♦ డాదరించె॥

55

అకృష్ణుఁడు, రాజనీతిప్రవర్తనధర్మమునకై, రాజనీతి = రాచవారు తప్పక చేయవలయుకర్తవ్యములం దెలుపుగ్రంథమునందలి మంచివిషయమునకై, ప్రవర్తన = ఉండుటయను, ధర్మమునకై = గుణముచేతను (నీతిశాస్త్రమునఁ జెప్పఁబడినప్రకారము చేయుమంచిపరిపాలనముచేత ననియర్థము.) ఒప్పు = ప్రకాశించెడు, ధర్మనందనుప్రభుత్వంబు = ధర్మరాజుయొక్కదొరతనమును, మెచ్చి = పొగడి, నిర్మలగుణయుక్తికై = స్వచ్ఛములగుశౌర్యక్షయ్యాదులకలిమిచే, నిరుపమశీలుఁడై = సాటిలేని మంచినడవడి కలవాఁడై, (ని) శీలంస్వభావేనద్వ్యత్తై (అ) తనరుభీమునిబలోద్ధతికై = ఒప్పుభీమునిబలగర్వమును, నుతించి = స్తుతి చేసి, సహజాత్ముఁడై = తోఁబుట్టు వగుసుభద్రకుం బ్రിയుఁడై, పుట్టినప్పటినుండి మిత్రుఁడై యనియు నర్థము. ప్రాణసఖ్యంబునకై = ప్రాణమునందలి చెలిమిం బోలినచెలిమిచేతను, (అతి స్నేహముచే ననియర్థము.) చరించునట్లునువిజయంబు = సంచరించెడుపాండవమధ్యమునిగెలుపును, అభిమతించి = స్తుతిచేసి, నాసత్యరూపవిలాససంపదకై, నాసత్య = అశ్వినీదేవతలయొక్క, రూపవిలాస = చక్కఁదనముయొక్క, సంపదకై = కలిమిచేతను, వారిచక్కఁదనముం బోలినచక్కఁదనముచే ననియర్థము. (ని) నాసత్యావశ్వినాదసావాశ్వినేయాచతావుభౌ. అ. ఒప్పుకవలసౌజన్యంబుకై = ఒప్పెడునకులసహదేవులమంచితనమును, గారవించి = మన్నించి, మున్నుసూర్యునిభార్యయు విశ్వకర్మకుం గూఁతురు నగుసంజ్ఞ యొకనిమిత్రమున నిషధపర్వతమునందు ఘోటియై తపంబు సేయ సూర్యుఁడు దానిని వెదకి కనుఁగొని తాను నశ్వరూపంబు ధరించి సమీపించుడు నామె పరపురుషుఁ డనుశంకచే నాభిముఖ్యంబు నొందిన నాసి కాసంయోగంబున నీపురుషు లిరువురుం బుట్టుటచే వీరికి నాసత్యు లనినామంబు గల్గెననిభారతము. వీరియచుగ్రహమువలన నే కుంతికి నకులసహదేవులు జన్మించుటచే నట్టి సౌందర్యము వీరికిఁ గలదని యిటఁ జెప్పఁ బడియె. సంతతంబు = ఎల్లపుడును, తనదు దర్శనము = (కృష్ణుని) దర్శనమును, (ఆత్మసాక్షాత్కారము ననియేని యర్థము) కొరుకుంతికై, అత్యాదరంబునకై = మిగులఁబ్రీతితోకై, కొంతదనిపి = కొంతతృప్తిఁజేసి, తనదునామంబు = తనపేరు, తాల్చి = ధరించి, (త న్నెప్పుడును స్మరించి యనియర్థము) కృష్ణ యనుపేరు ధరించి యనియర్థాంతరము. డెందమునకై = మనసునందున్, నమ్మినట్టిద్రాపదికై = (తన కేయాపదలు రాకుండ రక్షించునని) విశ్వసించిన పాండవపత్నిని, ఆదరించెకై = మన్నించెను.

క॥ హితుల మహీపతులఁ బురో

హితుల దృఢవ్రతుల వరసు ♦ కృతులం బతిచే

వత తౌసతులం దగుసం

స్తుతుల నతులఁ దేల్చె నంద ♦ సూనుఁడు వేడ్కన్॥56

నందసూనుఁడు = కృష్ణుఁడు, హితులన్ = ఆప్తులను, మహీపతులన్ = రాజులను, దృఢవ్రతులన్ = పుణ్యకర్మములం జేసినవారిని, పురోహితులన్, వరసుకృతులన్ = విద్వాంసులను, పతిచేవతలు = భర్తయేదైవమని నేవించువారలు, తౌసతులన్ = అయినశ్రీలను, (పతివ్రతల ననియర్థము) వేడ్కన్ = పుతూహలముతో, స్తుతులన్ = పొగడ్తులచేతను, నతులన్ = నమస్కారములచేతను, తేల్చెన్ = సంతోషపెట్టెను.

క॥ వారలు సంప్రీతిమెయిన్

సారసగోష్ఠీవినోద ♦ సల్లాపచమ

త్కారములం దనుఁ దనుపఁగ

శౌరి యిటులు కొన్ని నాళ్ల ♦ చట నుండంగన్॥ 57

వారలు = ఆ హితులు మొదలగు వారలు, ప్రీతిమెయిన్ = ప్రేమతో, సారస... ..ములన్, సారస = మనోహరమైన, గోష్ఠీ = ప్రసంగమునందలి, వినోద = నేడుకటా అ కైన, సల్లాప = సంభాషణమందలి, చమత్కారములన్ = నేర్పులచేతను, తనున్, తనుపఁగన్ = తృప్తి పొందింపఁగా, శౌరి = కృష్ణమూర్తి, ఇటులు = ఈ ప్రకారము, కొన్ని నాళ్లు, అచటన్ = ఆయింద్రప్రస్థపురమునందు, ఉండంగన్, మందరివిద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ సురసాలనిభలీల ♦ సురసాలతరుజాల

సరసాలపనభేల ♦ దురుశుకంబు

మలయాగణితభోగ ♦ వలయాగవరపూగ

నిలయాగతసదాగ ♦ తిలసితంబు

వనితాజనసమాజ ♦ ధనితాజరమనోజ

జనితాజయవిరాజ ♦ దనుసయంబు

చరితాంతసురతాంత ♦ పరితాంతసదుదంత

భరితాంతరసకాంత ♦ వరచయంబు

లలితకలరవకలరవ ♦ మిళనళికుల

కలకలోజ్వలవిచికిల ♦ కలితవకుల

విసరకేసరపరిలస ♦ దసమకుసుమ

సముదయము వొల్చె మధుదిన ♦ సముదయంబు

53

సురసాల.....శుకంబు, సురసాల = దేవవృక్షములతో, ఈక్రిందః క్షేష్ణముతో
పునవి యొడును దేవవృక్షములు. (ని) పంచైతేదేవతరక్షణుదానిపారిజాతకరంతాని
కల్పవృక్షశ్చపుంసివాహరిచందనం. అ. నిభ = కుల్యమైన, శీల = విలాసముల, సుర
సాల, సు = ప్రశస్తమైన, రసాల = తియ్యమావు లనెడు (ని) ఆమృతముతోఁగూర్చి
సౌసహకారోతిసౌరభః. అ. తరు = వృక్షములయొక్క, జాల = సముదాయమునది, సు
రసాలపన = మనోహర మైనపల్కులతో, ఖేలత్ = క్రీడించుచున్న, ఉరుకుకంబు = కె
క్కుచిలుకలు కలదియు, మలయాగ — లసితంబు, మలయా = మలయాపర్వతమందలి,
అగణిత = లెక్కింపఁబడని, భోగవలయ = పాములచుట్లు గల (పాములతోఁగూర్చి
జుట్టఁబడిన యనియర్థము) అగవర = వృక్షశ్రేష్ఠములయొక్క, (మంచిందవచ్చునట్లు
యొక్క) పూగ = సముదాయముయొక్క, నిలయ = స్థానమునండి, అంత = కల్పిత
సదాగతి = వాయువుచేతను, లసితంబు = ప్రకాశింపఁజేయఁబడినదియు, (కల్పిత
క్కుననుండి వచ్చుగాలితోఁగూడిన దనియర్థము.) వనితా.....దయనయంబు, వని
తాజనసమాజ = స్త్రీసముదాయముయొక్కయు, భరితాజా, భరితా = సంపదతో, వి
స్యతతో ననియేని యర్థము. (కూడిన) అజర = చిన్నవయసుననున్న పురుషులయొక్క
యు, మనోజ = మన్మథునిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, అజయ = పరాభవముచే, విజా
బత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనునయంబు = ప్రార్థనలు గలది. వసంతసులయానిని
లద్దీపనవిభావములు గాన నాకాలమున నాయినానాయకులు మానము విడిచి యొంద
రుల బ్రతిమాలు చుందు రనిభావము. చరితాంత.....వరచయంబు, చరిత = నడవడి
చే, అంత = సుందరులును, మంచినడవడిఁ గలవా రనియర్థము, సురితాంత = సంభోగా
నంతరమున, పరితాంత = అలసినవారును, సదుదంత = మంచినమాచారములతో, భరి
త = నిండింపఁబడిన, అంతర = అవకాశముగల, సకాంత = భాగ్యలతోఁగూడిన, ఈచ
యంబు = నాయకసముదాయము గలదియును, (ని) వరోజామాతృసిద్ధయోః. అ. తే. ౨

లిత.....సముదయము, లలిత = మనోహరములగు, కలరవ = పావురములయొక్క, క
 లరవ = మధురధ్వనితో, మిశ్రత్ = కలియుచున్న, అళికుల = తుమ్మెదలయొక్క, కల
 కల = ధ్వనిచేత, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, విచికిల = మల్లితేగలతో, కలిత = కూడుకొ
 నిన, వకులవిసర = పొగడలగుంపులందును, కేసర = పొన్న చెట్లయందును, పరిలసత్ =
 వికసించుచున్న, అసమ = సాటిలేని, కుసుమసముదయము = పువ్వులగుంపులు గలది.
 మధుదినసముదయంబు = వసంతపుదినములసముదయము (వసంతకాల మనియర్థము.)
 పోల్చెన్ = సాక్షాత్కరించెను. వృత్త్యనుప్రాసాలంకారము.

చ॥ శ్రుతిహితవాక్యముల్ వలుకు ♦ చుం ద్విజపాళి మెలంగఁ గేళిప
 ర్వతశుభవేదులందుఁ బ్రస ♦ వర్తుదినాత్మవివాహవేశ ను
 న్నతలతికామహీజమిధు ♦ నంబులు పైనితరేతరం బుదా
 రత నిడుము త్రియంపుఁదలఁ ♦ బ్రా లన జాలకరాజి రాజిలెన్॥ 59

ద్విజపాళి = కొయిలలు మొదలగుపక్షులసముదాయ మనెడుబ్రాహ్మణసముదా
 యము, (ని) దంతవిప్రాండజాద్విజాః. అ. శ్రుతిహితవాక్యముల్ = చెవుల కిం పగుప
 లుకు లనెడువేదమందుఁ జెప్పఁబడినవాక్యములను, (ని) నేదేశ్యవసించశ్రుతిః. అ. ప
 లుకుచున్, మెలంగఁగన్ = సంచరించు చుండఁగాన్, శ్లిష్టరూపకాలంకారము. కేళిప
 ర్వతశుభవేదులందున్, కేళి = క్రీడార్థము, (కల్పితములైన) పర్వతశుభవేదులందున్ =
 కొండ లనెడు పెండ్లియరఁగులమీఁదను, ప్రసవర్తు.....శ్, ప్రసవర్తుదిన = వసంత
 కాలమనెడు, ఆత్మవివాహవేశన్ = తమయొక్క (లతలయువృక్షములయు) వివాహ
 కాలమునందున్, ఉన్నత.....మిధునంబులు, ఉన్నత = పొడవులగు, లతికా = తీవ
 లును, మహీజ = వృక్షములు ననెడు, మిధునంబులు = స్త్రీపురుషులజంటలు, ఇతరేతరం
 బు = అన్యోన్యమును, పైన్ = ఒండొరులమీఁదను, ఉదారతన్ = గొప్పతనముతో, ఇ
 డుముత్రియంపుఁదలఁబ్రా లనన్ = చల్లుకొను చున్న ముత్తైములతలఁబ్రాలో యనునట్లు,
 జాలక రాజి = మొగ్గలసముదాయము, రాజిలెన్ = ప్రకాశించెను. రూపకానుప్రాణితో
 త్పేక్షాలంకారము.

చ॥ ఎలయుచుఁ దేటిమొత్తపుమొయిల్ పయిఁ గప్పి రవం బొనర్పఁ గో
 యిల లనువానకోయిలలు ♦ హెచ్చఁగ నచ్చపుఁబువ్వుఁదేనెసో
 నలు గురియన్ వనానిలము ♦ నం గన నొచుఁజలించెఁ గొమ్మెఱుం

గులగతి దియ్యమావియెల ♦ గున్నలఁ గెందలిరాకుజొంపముల్ || 60

తియ్యమావియెలగున్నలకొ = తియ్యమామిడిచెట్ల సంబంధ మైనలేతమొక్కల
యందున్ (లేతతియ్యమావులం దనియర్థము.) కెందలిరాకుజొంపముల్ = ఎఱ్ఱనిలే
తయాకులసమూహములు, పయికొ = వానిమీఁదను, కప్పి = ఆవరించి, లేటిమొత్తపు
మొయిల్ = తుమ్మెదగుంపు లను మేఘములు, ఎలయుచుకొ = వ్యాపించుచున్, రవం
బు = ధ్వనిని, ఒనర్పఁగాకొ = చేయుచుండఁగాన్, కోయిలలు = కోకిలలు, అనువానకో
యిలలు = అనియెడుచాతకములు, హెచ్చఁగకొ = అధిక మగుచుండఁగాకొ, అచ్చపుఁ
బువ్వుఁదేనెసోనలు = నిర్మల మైనమకరంద మనువర్షధారలు, కురియకొ = వర్షింపఁగాన్
వనానిలమునకొ = వనము నందలిగాలిచేతను, కొత్తమెఱుంగులగతిన్ = కొత్త మెఱుంగు
లరీతిచేతను, (కొత్తమెఱుంగులవలె ననియర్థము.) కననాచుకొ = ఒకసారి కానుపిం
చుచుకొ, చలించెకొ = కదలి యాడుచుండెను.

లేతమావులయందలిచిగుళ్లుమీఁద మేఘములువలెఁ దుమ్మెదలు ముసరి ధ్వనిచే
యుచుండఁగా వర్షధారలువలె మకరందము గురియుచుండఁగా మెఱుంగులువలె గాలి
చే నొకప్పుడు గాన్పించుచు నొకప్పుడు గాన్పింప కుండె ననియర్థము.

మ॥ వనరాశ్యద్గతఘోసము ల్వనరమా ♦ వజ్రప్రభారమృదం
డనశోభల్ మధుప్రతానమధుపా ♦ సప్రక్రియాశాపృపా
త్రానికాయంబులు చైత్రరాత్రిముఖిని ♦ ర్యతారకల్ వల్లికా
వనితాంచద్దరహాసముల్ సితసుమ ♦ వ్రాతంబు లొప్పెన్ వనిన్॥

వనరాశ్యద్గతఘోసముల్, వనరాశి = అరణ్యసముదాయ మనెడుసముద్రమునుండి
ఉద్గత = మీఁదికివచ్చిన, ఘోసముల్ = నురుగులును, (ని) పయఃకిలాలమన్మతంజీవనం
భువనంవన మనియును, గహానంకాననంవన మనియును నమరుఁడు. వనరమా.....
భల్, వనరమా = వనలక్ష్మి యనెడుస్త్రీయొక్క, వజ్రప్రభారమృదం = వజ్రకాంతులచే
మనోహరము లైన, మండనశోభల్ = అలంకారములయొక్కదీప్తులును, మధుప్ర...నికా
యంబులు, మధుప్ర = తుమ్మెద లనుమద్యపానముచేయువారి, ప్రతాన = సముదాయ
ముయొక్క, మధుపాన = మకరందము ద్రావుట యనెడుమద్యపానవ్యాపారమునకు,
శాపృపాత్రానికాయంబులు = వెండిగిన్నెలగుంపులును, చైత్ర.....తారకల్, చైత్ర =
వసంతకాలమనెడు, రాత్రిముఖి = సూర్యాస్తమయకాలమందు, నిర్యత్ = ఉదయించు
చున్న, తారకల్ = నక్షత్రములును, వల్లికా.....హాసముల్, వల్లికా = తీవలనెడు,

వనితా = స్త్రీలయొక్క, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, దరహాసముల్ = ముందహాసములును,
(అగు) సితసుమత్రాతంబుల్ = తెల్లపువ్వులసముదాయములు, వనిక = వనమునందున్
ఒప్పెక = ప్రకాశించెను.

క॥ వసుపతి దాను నగుట నల

వసుపతి మైత్రికిఁ దదాశ ♦ వటలె నన విభా

వసుఁ డుత్తరంపుద్రోవను

మసలెం దనమిత్రభావ ♦ మహిమ దలిర్పె॥

62

విభావసుఁడు = సూర్యుఁడు (ని). విభావసుద్గ్రహపతి స్త్విషాంపతిరహస్పతిః. అ.
తానును, వసుపతి = కిరణముల కధికారి, ధనముల కధికారి యనియగ్ధాంతరము. (ని)
జేవభేదేనతేరశ్మవసూరత్నే ధనేవసు. అ. అగుటక = కావుటచేతను, అలవసుపతిమై
త్రికిక = ప్రసిద్ధుఁ డైనధనాధిపతి యగుకుబేరునియొక్కచెలిమికిక, తదాశక = అధన
మునందలియాశచేతను, అకుబేరుఁ డుండునుత్తరపుదిక్కునం దనియగ్ధాంతరము. (ని) ఆ
శాశ్వహరితశ్చతాః. అ. వటలె ననన్ = వ్యాపించెనూ యనునట్లు, తనమిత్రభావము
హిమ = తనమైత్రియొక్కగొప్పతనము, తనసూర్యభావముయొక్కగొప్పతనమనియగ్ధాం
తరము. తలిర్పెక = వృద్ధి చెందఁగాక, ఉత్తరంపుద్రోవక = ఉత్తరమార్గమందు, మ
సలెక = సంచరించెను. సూర్యుఁడుత్తరాయణమున నుత్తరదిక్కునందును దక్షిణాయణ
మందు దక్షిణపుడెసను సంచరించుట సహజ మైయుండఁగా, సమానులకు మైత్రి నమ
కూడు ననుప్రసిద్ధిచేత నిచట సూర్యుఁడును వసుపతి (కిరణముల కధికారి) గావుననా
శచేత వసుపతి (ధనపతి) యైనకుబేరునితో మైత్రి చేయ సెంచి గూడినట్లు సంచ
రించుచున్నట్లు తోచె ననియుత్పేక్షించినాఁడు. వసుపతిశబ్దమునం దగ్ధద్వయమున
కభేదాధ్యవసాయము.

శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యనుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ నవరసామోదంబు ♦ నవరించె నెయ్యది

తరులయందును ఘన ♦ తరులయందు

సుమనోవికాసంబు ♦ సమకూర్చె నెయ్యది

శ్యామలందును నవ ♦ శ్యామలందు

మధుపరాగసమృద్ధి ♦ మననిచ్చె నెయ్యది
 తమ్ములందును లతాం ♦ తమ్ములందు
 లలితకుంకుమపత్ర) ♦ కలన మెయ్యది నించె
 గొమ్మలం చెలమావి ♦ కొమ్మలందు
 నట్టిసురభికి సురభివి ♦ ఖ్యాతి గలుగు
 టరిదియే సత్ఫలములు ద్వి ♦ జావళులకు
 బాలగణికలకు నవీన ♦ పల్లవాప్తి
 లలిఁ బ్రసవయుక్తి వంధ్యాళు ♦ లకు నొసంగె

63

ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము, తరులయందున్ = వృక్షములయందును, మధుపరా
 యందున్ = గొప్పవారియందును, నవరసామోదంబు, నవ = నూతనమైన, రస = మధు
 రాదులయు, ఆమోదంబు = పరిమళములయు, (సముదాయమును) నవ = నూతనమైన,
 రస = (శృంగారము) ప్రేమను, ఆమోదంబు = సంతోషమును, నవరించెన్ = కలిగిం
 చెనో, వృక్షములందు మధురరసమును, పరిమళమును, పురుషులందుఁ బ్రేమను సంతో
 షమునును గలిగించె ననియర్థము. (ని) శృంగారాదౌవిషేషీర్వేగుణేరాశ్చర్యజ్ఞేనన్.
 అ. ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము (ఈపదమునకు ముందు నిట్లే యర్థము ప్రసంగించె నగు
 ను.) శ్యామలందును = యువతులందును (ని) శ్యామాపొడకవస్త్రాస్త్రీ.వా.వా. నవశ్యా
 మలందున్ = లేతప్రేంకణపుఁజెట్లయందును, సుమనోవికాసంబు = అధిక మైమున
 స్సంతోషంబును, పూలయొక్కవికాసమునును, సమకూర్చెన్ = సంఘటించెనో, యు
 వతులకు సంతోషమును, ప్రేంకణములకుం బువ్వసమృద్ధిని గలిగించె ననిభావము. ఎ
 య్యది, తమ్ములందును = తామరలయందును, లతాంతమ్ములందున్ = పుష్పములయం
 దును, మధుపరాగసమృద్ధిన్, మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, రాగ = ప్రేమయొక్క,
 సమృద్ధిన్ = అతిశయమును, మధు = పూఁజేసెయొక్కయు, పరాగ = పుష్పరసముయొ
 క్కయు, సమృద్ధిన్ = సంపదను, మననిచ్చెన్ = ఉండఁజేసెనో, పుట్టించెనోయనియ
 ర్థము. తామరలందుం దుమ్మెదలకుఁ బ్రేమాతిశయమునుఁ బువ్వలందుమరిందముం బు
 ప్పాడిని గలిగించె ననియభిప్రాయము. ఎయ్యది, కొమ్మలందున్ = స్త్రీలయందును,
 ఎలమావికొమ్మలందున్ = లేతమామిడికొమ్మలందును, లలితకుంకుమపత్రకలనము, లలి
 త = సుందరమైన, కుంకుమపత్ర = (చెక్కిళ్లు మొదలగువానియందలి) కుండమపూత
 వలని, కలనము = చక్కందనమును, కుంకుమం బోలినచిగుఱాకోలయందమును, నించెన్ =

నిండించెనా, స్త్రీలకుం గుంకుమపూతలును మావులయందుఁ జిగురాకులును సంఘటిం
చె ననియర్థము. అట్టిసురభికిణ్ = అట్టివసంతఋతువునకు, (ని) సురభిస్తుగవిస్త్రీయాం
వసంతచైత్రయోః పుంసిప్రిషు సౌమ్యసుగంధినోః. నా. నా. ద్విజావళులకుణ్ = బ్రాహ్మ
ణులకు, (పతుల కనియర్థాంతరము) సత్ఫలములు = కోరినలాభములను (మంచిపండ్ల
ననియర్థాంతరము) బాలగణికలకున్ = లేతయడవిమల్లతీఁగలకుణ్, (చిన్న వయసున
నున్న వేశ్యల కనియర్థాంతరము.) నవీనపల్లవాప్తిణ్ = లేతచిగుతాకులకలిమిని (కొత్త
విటులసంబంధము ననియర్థాంతరము.) (ని) వారస్త్రీగణికావేశ్యా యనియును గణి
కాయూధికాయనియును నమరుఁడు. లలిణ్ = చక్కఁగాణ్, వంధ్యాళులకుణ్ = గొ
డ్రాండ్రకున్ (గొడ్డువి యగుతు మ్మెదల కనియేని ఫలింపనిచెట్లసముదాయమున కని
యేని యర్థాంతరము) ప్రసవయుక్తిన్ = సంతానమును, (పుష్పసంపద ననియర్థాంతర
ము.) ఒసంగణ్ = ఇచ్చుటచేతను, సురభివిఖ్యాతి = సురభియను పేరు (కామధేనువు
యొక్కకీర్తిం బోలినకీర్తియనియర్థాంతరము) కలుగుట = సంభవించుట, అరిదియే =
దుర్లభమా? కాదనియర్థము. కామధేను వెవ్వ రేమికోరిన నది యిచ్చును. వసంతఋ
తువునకును శ్లేషచే నట్టిసామర్థ్యము చెప్పఁబడియె. కాఁబట్టియే దానిపే రైనసురభియ
నునామమును గీర్తియును దీనికిం గలుగుట దుర్లభము గా దనితాత్పర్యము. వసంతఋ
తువునకు సురభి యనునామము నిమిత్తాంతరముచేతఁ గలిగి యుండఁగా నిది పెక్కం
డ్రకుం బెక్కుకోర్కె లిచ్చినట్లు శ్లేషచేఁజెప్పి యాకారణముచేతనే కామధేనువునకుం
బే రైనయాశబ్దము దీనికిం జెల్లు ననియు తేల్చిఁచుటచే శ్లేషానుప్రాణితోత్పేక్షాలం
కారము.

చ॥ చివురుకటారు లయ్యలరు ♦ సింగిణులుం దలిరాకుబాఁకులున్
రవదళిశింజనుల్ సుమప ♦ రాగమునన్ మెఱుఁగెక్కఁ జేసి మా
ధవుఁ డనుఁ గై నమారునకుఁ ♦ దా నిడ నించినయస్త్రశాలల
ట్లవితథలీల నొప్పె వని ♦ నంచితమంజునికుంజపుంజముల్॥ 64

మాధవుఁడు = వసంతుఁడు, చివురుకటారులు = చిగురులనుచురకత్తులును, అయ్య
లరుసింగిణులున్ = పూవిండ్లును, తలిరాకుబాఁకులున్ = లేతయాకులను ఖడ్గవిశేషము
లును, రవదళిశింజనుల్ = ధ్వనియించుచున్న తుమ్మెదనారులును, సుమపరాగమునన్ =
పుష్పాడిచేతను, మెఱుఁగెక్కఁజేసి = మెఱయునట్లుచేసి (పదనువెట్టి యని యర్థము)
కత్తులు మొదలైనవానికిం బదను కలుగఁజేయునిమిత్త మిసుము మొదలగునవిరాతిమిఁద

వేసినూటుట సుప్రసిద్ధము. అనుఁగైనమారునకుఁ = ప్రియుఁడైనమనమధునకు, తాఁ, ఇడఁ = ఇచ్చుటకు, నింఁచినయన్త్రశాలలట్లు = నిండించిన యాయుధాగారములువలె, అంచిత.....పుంజముల్, అంచిత = ఒప్పెడు, మంజు = మృదువైన, నికుంజపుంజముల్ = పొదరిండ్ల సముదాయములు, అవితథలీలన్ = సఫలమైన విలాసముతో, వనిఁ = వనమునందుఁ, ఒప్పెఁ = ప్రకాశించెను.

వసంతుఁడు తన చెలికాఁడైన మనమధునకిచ్చుటకు సిద్ధముచేసిన యాయుధశాలలువలెఁ బొదరిండ్లు పువ్వులతోడం జివుళ్లతోడను విలసిల్లెననిభావము.

చ॥ కొలఁకులఁ దేలితేలి తొవ ♦ గుంపులకంపుల సోలిసోలి మ్రొక్కులపయి వ్రాలివ్రాలి నుమ ♦ గుచ్చుసుగంధముఁ గ్రోలిక్రోలి తీవలగమిఁ గ్రాలిక్రాలి తరు ♦ పంక్తులనీడలఁ దాళితాళి మేల్ నిలుకడ వీచె నామని వ ♦ నీతలశీతలవాతపోతముల్॥ 65

వనీతల శీతల వాత పోతముల్, వనీతల = తోఁటలయందలి, శీతల = చల్లని, వాతపోతముల్ = పిల్లవాయువులు, ఆమనిఁ = వసంతకాలమునందుఁ, కొలఁకులఁ = సగస్సులందున్, తేలితేలి = స్నానముచేసి (సంచరించిననియర్థము.) తొవగుంపులకంపులఁ = కలువ పువ్వుల వాసవచేఁ, సోలిసోలి = మిగులం బారవశ్యము నంది, కంపుశబ్దము దుగ్గంధ పరమైకట్లు లోకమునంబ్రసిద్ధము. కాని భారతము మొదలగువానియందు గంధసామాన్యపరముగా నీ శబ్దము నుపయోగించిరి. మ్రొక్కులపయిన్ = చెట్లమీఁదను, వ్రాలివ్రాలి = మిగులవిశ్రమించి, నుమగుచ్చుసుగంధముఁ = పువ్వులగుత్తులయొక్క పరిమళమును, క్రోలిక్రోలి = మిగులననుభవించి, తీవలగమిఁ = తీవలగుంపునందున్, క్రాలిక్రాలి = మిగులసంచరించి, తరుపంక్తులనీడలఁ = చెట్లవరుసల నీడలయందుఁ, తాళితాళి = ఆఁగియాఁగి, మేల్ నిలుకడన్ = మిగులఘైర్యముతోవీచెన్ = విసరెను. ఇందు వాయువునందు వర్ణ్యములైన చల్లఁదనము మాంద్యము సౌరభ్యము నను మూఁడు గుణములును వర్ణింపఁబడెను.

క॥ అలినీకుటింబినులకుఁ

లలి నీరపుబొమ్మ ♦ రిండ్ల లలికాపాంచా
లుల నవపుష్పద్దమవే
ళల వనరమ దేనెవిందు ♦ లను గావించెన్॥ 66

వనరమ = వనలక్ష్మి, లలికా.....వేళలన్, లలికా = తీవలను, సొంగులుల = బొమ్మలయొక్క, నవపుష్పద్వమవేళలన్, నవ = నూతనమైన, పుష్పద్వమవేళలన్ = పుష్పలుపుట్టుకాలమనెడు రజోదర్శన కాలమందున్, లలికా = చక్కగా, ఈరపుష్పద్వ రిండ్లన్ = పొదరులను, బొమ్మలనుచెట్టికొని పిల్లలాడుకొను నిండ్లయందున్, అలినవడిల చినులకున్ = ఆడుతు మ్మెదలను పేర టాండ్రకున్, తేనెవిందులన్ = మకరంద భోజన ములను, కావింశెన్ = చేయించెను.

గీ॥ విరహితతిమిఁద దండెత్తు ♦ మరునివీర

కాహళల భంగి మొఱసెఁ బి ♦ కవ్రజంబు ;

లమరెఁ గోరకములు కింశు ♦ కములఁ గాన

నస్థలీస్త్రీల కెంపుల ♦ నత్తులనఁగ॥

67

పికప్రజంబు = కోయిలలసముదాయము, విరహితతిమిఁదన్ = వియోగముంబొందిన స్త్రీపురుషుల సముదాయముమీఁదను, దండెత్తు.....భంగిన్, దండెత్తు = యుద్ధమునకు వెడలెడు, మరుని = మన్మథునియొక్క, వీర కాహళల భంగిన్ = పరాక్రమశాలులకుంబిరుదులైన కొమ్ముఊరల రీతిచేతను, మొఱసెన్ = భ్వనించెను. కింశుకములన్ = మోదుగులయందున్, కోరకములు = మొగ్గలు, కాన.....లనఁగన్, కాననస్థలీ = అడవులయందలి యకృత్రమ భూములనెడు, స్త్రీల = అడువారియొక్క, కెంపులనత్తులనఁగ = ఒద్దరాగములంగూర్చిన ముక్కుపోగులలో యనునట్లు, అమరన్ = ఒప్పెను. ఉత్పేక్షలంకారము.

సీ॥ తరులలోఁ దీవపం ♦ దిరులలో విరులమం

జరులలో మకరంద ♦ ఝరులు గ్రోలి

గముల బాగమరి పూ ♦ గములపైఁ దగి పేరా

గములఁ బైకొని సురా ♦ గముల మించి

చెలువొందు గుఱ్ఱమా ♦ పులయందుఁ దలిగుఁగో

పులయందు ననలతా ♦ పులఁ బెసంగి

దిటములై శ్రితపుష్ప ♦ పుటములై కలితసి

ఘ్నటములై నవవనీ ♦ తటుల నదిమి

తమిని మగపెంటిపిల్లతం ♦ డములఁ గలసి

గలశిరంబులఁ బూఁదేనె ♦ గప్పికొనఁగఁ

గొనగఱులువిప్పి యపుడు యు ♦ మ్మనుచుఁ బొదలఁ

బొదల రొదలిడి కొదమతు ♦ మ్మెదలు మెదలు॥ 68

కొదమతుమ్మెదలు = లేతతుమ్మెదలు, తరులలోన్ = చెట్టులలోను, తీవపంది
రులలోన్ = తీవలతో నల్లుకొనిన పందిరులనడుమను, (ఉండు) విరులమంజరులతోను
కరందరులు = పూలగుత్తులలోపలనున్న తేనెనదులను, క్రోలి = త్రావి, గములన్ =
గుంపులచేతను, బాగమరి = చక్కబడి, (గుంపులుగూడియనియర్థము.) పూగముల
పైన్ = పువ్వులగుంపులమీఁదను, తగి = ప్రకాశించి, పరాగములన్ = పుష్పాదులను, పె
కొని = మీఁదం జల్లికొని, సురాగములన్ = మంచియనురాగములతో, మించి = అతిశ
యించి, చెలువు = అందమును, ఒందు గుఱ్ఱమావులయందున్ = పొందెడులేతమాతము
లందును, తలిరుగ్రోవులన్ = చిగిరించినగోరంటలయందును, ననలతావులన్ = పూలుగ
లచోట్లను, పెనంగి = కలసికొని, దిటములై = ధైర్యముకలవియై, శ్రేతపుష్పపుటములై =
ఆశ్రయింపబడిన పూలగుత్తులు కలవియై, కలితనిష్కటములై = (తమచే) వ్యాపింపఁ
బడినయింటివెనుకనున్న తోటలుగలవియై, (ని) గృహారామస్తునిష్కటః. అ. నవ
వనీతటులన్ = నూతనమైన తోటలను, అదిమి = కప్పి, (అందుప్రార్థియనియర్థము.)
తమిన్ = వేడుకతో, మగపెంటిపిల్లతండములన్ = మగవానియొక్కయు, ఆడువా
నియొక్కయుఁ బిల్లలయొక్కయు సముదాయములను, కలసి, గలశిరంబులన్ = మెడ
లయందును శిరసులందును, పూఁదేనె = మరందము, కప్పికొనఁగన్, కొనగఱులు = ఆ
క్కలచివరలను, విప్పి, యుమ్మనుచున్, పొదలన్ = తీవగుంపులయందున్, పొదలన్ =
అధికమగునట్లు, అపుడు = ఆవసంతకాలమందు, రొదలిడి = ధ్వనిచేసి, మెదలున్ = సం
చరించును.

మ॥ కలితాశోక లతాంతదీపరుచి రం ♦ గ త్కుంజగేహంబులోఁ

గలకంతీతతి రాగవీక్షణము సోఁ ♦ కం దార్పణా దక్షిణా

నిలుఁ డల్లల్లనఁ దావు లంటుకొనుచో ♦ నీరంధ్రమాధ్వీరస

చ్చలఘర్మోద్గమలై వడంకి రలవా ♦ సంతీలతాబాలికల్॥ 69

కలిత.....గేహంబులోన్, కలిత = పూర్వమైన, అశోకలతాంత = అశోకపుం

బువ్వులనెడు, దీప = దీపములయొక్క, రుచి = కాంతిచేతను, గంగత్ = ప్రకాశించుచు
న్న, కుంజగేహంబులొక = సొదరు టిల్లనెడు కృహమధ్యమందుకొ, కలకంఠేతలి =
దుకొయిలలను స్త్రీలసముదాయము, రాగవీక్షణము = ఎఱ్ఱనిచూపులనెడుప్రేమతో
గూడినచూపు, సోకకొ = తగులఁగాకొ, తార్పఁగాకొ = కూర్పఁగానో, దక్షిణానిలఁ
డు = దక్షిణనాయకుడైన దక్కినపుగాలి, (పెక్కుభాగ్యలందు వైషమ్యములేకండ
నిపుణముగం బ్రవర్తించువాఁడు దక్షిణనాయకుఁడు) అల్లలనకొ = మిగులమాంద్యము
తోకొ, తావులు = పరిమళములను కళాస్థానములను, అంటుకొనుచోకొ = తాచునపుడు
ఆల వాసంతీలతా బాలికల్ = ప్రసిద్ధి నెందిన గురువిందతీఁగలను ముగుదలు, నీగంధ్ర
.....లై, నీగంధ్ర = సందులేని, మాధ్వీరస = పూఁదే నెయొక్క, చ్చల = మిషచేతను,
ఘర్మోద్గమలై = చెమటయొక్క పుట్టుకఁగలవారై, వడంకిరి = కంపించిరి.

ముగుదలను మొదట నాయకులతోఁ గొంద టింతులుగూర్చుటయు నాకాలము
సవారికేఁ జెమ్మటమొదలగు సాత్వికభావములు పుట్టుటయు సహజము. ఈపద్యమున
మీఁదటిలోక సిద్ధవ్యవహారముననుసరించి ముగ్ధాత్వము మొదలగునవి వాసంతీలత ముగుదల
గువానియందుఁ గవి యాలోపించెను; గాన రూపకాలంకారము; మఱియు మకరంద
మున దానిరూపముంగప్పియందు స్వేదత్వమాలోపించుటచే నపహ్న వాలంకారము. న
సంతకాలమునఁ గోకిల లెఱ్ఱనిచూపులఁగలిగి విలసిల్లుచుండెననియు మందమాడుతము
పూలపొదలయందు సంచరించుచుండెననియు నశోకములు దీపములంబోలిన యెల్లనిగూ
లుగలిగియుండెననియు గురువిందతీవలనుండి యెడతెగని మగందభాగలుగురియునుండె
ననియు భావము. ఇందు శృంగారరససహకారులగుస్వేదము (చెమ్మట) వేపగుఱు
(కంచము) ననుసాత్వికభావములు రెండు చెప్పబడియె.

మ॥ వనరంగంబులపైఁ దమాలవృత్తి నే ♦ పథ్యంబులొప్పం బిక
స్వనగీతంబులతో మరున్నటుఁడు లా ♦ స్యప్రాధినేర్పం జిను
శ్లను కేల్విప్పుచు వల్లిపాత్రములగుం ♦ పాడకొ నసంతప్రభుగ
డనుకంపామతి మెచ్చియిచ్చెఁ గుసుమ ♦ ప్రించన్మణీభూషణు ॥

వనరంగంబులపైకొ = వనములను నాట్యస్థలములయందుకొ, (ఎల్లనాచు గంజిల్లు
చోటుగావున నాట్యస్థానము రంగంబునాఁబడు.) తమాల.....బులు, తమాలవృత్తి =
చీకటిమాత్రములయావరణమనెడు, (వృత్తి = ఆవరణము; కంచె;) నేపథ్యంబులు =
తెరచాటుచోటులు, రంగమునకు వెనుకటిదెక్కున వస్త్రాద్యలంకారములు ధరించుటగు

వేషగాండ్రేర్పఱచుకొన్న స్థానము నేపథ్యము. ఒప్పుకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, పికస్వన
గీతంబులతోకొ, = కోకిలస్వనములనెడు గానములతోకొ, మరు న్నటుఁడు = మందవా
యువను నభినయశాస్త్ర ముపదేశించువాఁడు, లాస్యప్రేక్షికొ = నృత్యమునందలి సామ
ర్థ్యమును, (ఆంగికాద్యభినయములచే రామాదుల యవస్థ ననుకరించుట నాట్యము. ఇ
ది లాస్యము తాండవము ననిద్వివిధము. మృదువైనది లాస్యము, నుద్ధతమైనది తాండవ
మును.) నేర్పకొ = శిక్షింపఁగాకొ, వల్లి పాత్రముల గుంపు = తీవలను నర్తకుల సము
దాయము, చివుళ్లనుకేల్లిప్పుచుకొ = చిగురాకులను హస్తముల నాడించుచు, ఆదకొ =
అభినయింపఁగాకొ, వసంతప్రభుండు = వసంతుఁడనుమహారాజు, మెచ్చి = సంతసించి
అనుకంపామతికొ = దయగలబుద్ధితోనొ, కుసుమ ప్రించన్మణి భూషణకొ = పువ్వులనె
డు విలసిల్లుచున్న మణులతోఁగూడిన నగలను, ఇచ్చెకొ = ఒసఁగెను. రూపకాలం
కారము.

నీ॥ ఆసవంబుల నాని ♦ యలరుచుఁ బద్మినీ
జాలంబు మధుపాలి ♦ కేళినెనయ
విటపానువృత్తులై ♦ వెలయుచు ఘనతరుల్
పరలతాతనుయోగ ♦ పటిమ నొనరఁ
దతపల్లవాళితో ♦ డుత నుమనోరాజి
కడనుండుకొమ్మలఁ ♦ గలిసియుండఁ
గడువనప్రియపజ్జ్కె ♦ కామదాసత నూని
గణికాప్తిఁ బత్రభం ♦ గము లొనర్ప
సకల కుజనులఁ బెంచి ను ♦ జాతి నొంచి
మహి రజోవ్యాప్తి గను గంధ ♦ వహు వహించి
యతితపస్సుర్ని హరియించి ♦ యతిశయించి
చైత్రుఁ డాత్మప్రభావవై ♦ చిత్రుఁ డెలిపె॥

71

పద్మినీజాలంబు = తామరల సముదాయము, ఆసవంబులకొ = పూఁడేనెలను,
ఆని = ధరించి, మధుపాలికేళికొ = తుమ్మెదలతోడిక్రీడను, ఎనయకొ = పొందఁగానొ, వ
సంతకాలమున దామరలు మిగులఁ డేనెఁసఁపించుచుఁ డుమ్మెదలతోఁ గూడి విలసిల్లు

చుండెననిభావము. పద్మినీజాలంబు = పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క సముదాయము, అని
 వంబులక = మద్యవిశేషములను (పచ్చిచెఱకురసముతోఁ జేయుసారాయిని) అని
 త్రావి, మధుపాళికేళిక = కల్లుద్రావువారి సముదాయముతోడి కీర్తన, అని
 పాండఁగాక, అనిరెండవయర్థము. (ని) పద్మినీకరిణీస్త్రీస్త్రీసంబంధినిననుచు. నా.
 నా. వసంతకాలము మిగుల మనస్థోద్దీపకమగుటచే నుత్తమస్త్రీలుసయితము మద్యము
 ద్రావి త్రావినవారితో విహరించుచుండిరనిభావము. ఘనతరుల్ = గొప్పచెట్లు, విట
 పానువృత్తులై = కొమ్మలయనుసరణగలవియై, వెలయుచుక = ప్రకాశించుచు, పగలతో
 తనుయోగపటిమక, పర = శ్రేష్ఠమైన, లతా = తీవెలయొక్క, అతనుయోగ = అధిక
 మైనకూడుకొనుటయొక్క, పటిమక = సామర్థ్యముతోక, ఒనరక = ప్రకాశింపఁగాక,
 వసంతకాలమునందుఁ జెట్లు మిక్కిలికొమ్మలు గలవియై దగ్గఱనున్న లతలతో బాగుగ
 నల్లికొని ప్రకాశించుచున్నవని భావము. ఘనతరుల్ = మిగులగొప్పవారు (వివేకులని
 యర్థము.) విటపానువృత్తులై, విటప = విటులంబాలించువారియొక్క, (గొప్పవిటుల
 యొక్కయనియర్థము) అనువృత్తులై = అనుసరించుటగలవారై, పగ.....పటిమక,
 పర = ఇతరులయొక్క, లతాతను = స్త్రీలయొక్క, (పరవనితలయొక్కయనియర్థము)
 యోగపటిమన్ = కలయికయందలి నేర్పుచేక, ఒనరక = ప్రకాశింపఁగాక, అనిరెండ
 వయర్థము. వివేకులుసయితము కాలవిశేషమున వివేకముంబోగొట్టుకొని పెరయింతుల
 గోరుచున్నారని యాశయము. సుమనోరాజి = పసుమసముదయము, తతపల్లవాళితోడుతక,
 తత్, తత = విస్తరించుచున్న, పల్లవ = చిగుళ్లయొక్క, ఆళితోడుతక = సమూహముతో,
 కడన్ = చివరను, ఉండుకొమ్మలక, కలసియుండక = వ్యాపింపఁగాన, కాలమహిమ
 చేఁ గుసుమములు చెట్లయందుఁ జివరవఱకు నుత్పన్నమాయెననిభావము. సుమనోరా
 జి = విద్వాంసులసమాజము, (ని) సుమనాఃపుష్పమాలతోఽస్త్రీయాండేవేబుధేగనా
 నా.నా. తత = (అంతటను) వ్యాపించెడు, పల్లవాళితోడుతక = విటకాండ్రతోప,
 (ని) అధపల్లవః అస్త్రీప్రవాశేనాషిద్ధే. నా.నా. (కూడి) కడనుండుకొమ్మలక =
 వెలుపలనున్న యింతులను, (రజస్వలననియర్థము.) చైత్రుని యసాధారణ మహిమ
 చేఁ విద్వాంసులు సయితము రజస్వలాసంగమము నిచ్చగించుచున్నారనిభావము. వనప్రి
 యపత్తి = కోయిలలవరుస, కడుక = మిక్కిలి, కామదాసతక = మనస్సును సేవను,
 ఊని = అవలంబించి, గణికాప్తిక = అడవి మొల్లలమీఁదవ్రాలుటచే, సత్రభంగములు =
 ఆకులరాలుపును, ఒనర్పక = కావింపఁగాక, మనస్సును భట్టులైన కోయిలలడవి మొల్ల
 ల మీఁద నెక్కి యాకులరాలుచున్నవనిభావము. వనప్రియపత్తి = అడవియందుప్రే
 మగలవారు, (వానప్రస్థులనియర్థము.) స్రపంచసుఖమునం దానవదలి తీర్థసేవఁ జే

యుచుఁ బుణ్యారణ్యములం దపము సేయువారు వానప్రస్థులు. కామ వాగ్దత్త = మన్మథునిదాస్యమును, ఊని = అవలంబించి, కామనికి లోబడి యనియర్థము. గణికాప్తిక = వేశ్యలయొక్క సంబంధముచేతను, పత్రభంగములు = మకరాకారమైన కన్నులమొదల గువానిపూతలను, కడుక = మిక్కిలి, ఒనర్పక = చేయఁగాన్, అని రెండవయర్థము. వసంతునివలన విరాగులుసయితము వేశ్యాసంబంధము నభిలషించుచున్నారని భావము. చైత్రుఁడు = వసంతుఁడు, సకలపజనులకే = ఎల్లవృక్షములను (ప = భూమియందు, జని = ఉత్పత్తిగలది, పజని = వృక్షము. బహువచనము పజనులు) ఎల్లదృష్ట్యలందున్నారని తరము, పెంచి = వృద్ధి నొందించి, సుజాతికే = జాజని, సొంచి = చాఢించి, వానివికాసము లేకుండఁజేసి యనియర్థము. అవి వర్షాకాలమున వికసించుననియు వసంతకాలమునఁ బుష్పింపవనియుఁ బ్రసిద్ధి. మంచివంశమున జన్మించినవాని చాఢించి యని యర్థాంతరము. మహికే = భూమియందు, రజోవ్యాప్తి = పూదుముత్తతోఁగూడికను, కనుగంధవహుకే = పొందువాయువును, వహించి = భరించి, మహికే, రజోవ్యాప్తికే = రజోగుణముతోడి సంబంధముచు కనుగంధవహుకే = పొందెడుగర్వముగలవారిని (బాత్యేకవచనము) (ని) గంధోగంధకసంబంధామోదలేశస్మయేషుచ. నా. నా. వహించి = పోగుచేసి, అతి తపస్సూర్తికే = మిక్కిలిగ శిశిరఋతువుయొక్కప్రకాశముచు, హరియించి = పోఁగొట్టి, (రెండవయర్థమున యకారాదిగాఁ బదమువిభజింపకలెను) యతితపస్సూర్తికే = సన్యాసులయొక్కతపస్సుచేయవలెననుతలఁపుచు, హరియించి = పోఁగొట్టి (తనమహిమచే సన్యాసులకుసయితము చిత్తస్వాస్థ్యములేకుండఁజేసి యనిభావము.) అతిశయించి = విజృంభించి, ఆత్మప్రభావవైచిత్రికే = తనప్రభావముయొక్కచమత్కారమును, (ని) ప్రతాపశ్చప్రభావశ్చయత్రేజః కోశదండయోః. ఆ. తెలిపెకే = ప్రకటించెను. శ్లేషాలంకారము.

సీ॥ మునుమాపు నులివిచ్చు ♦ బొందుమల్లెలు సోగ
క్రొమ్ముడి నెఱతావి ♦ గ్రొమ్మరింప
నునుఁజగురాకుపా ♦ న్నుల విరివఱపుల
నెనఁగునేలకిపాద ♦ రిండ్లఁ జొచ్చి
మధుర శీధురసాత్త ♦ మదమాంద్యమునఁ బునః
పునరుపగూహనం ♦ బుల మిటారి
వలిచన్నుఁగవ లురం ♦ బుల నాట ననఁబుల

కపురంపుఁబాడి తేఁచు ♦ కమ్మదెమ్మ
 రలు నితాంతోపరతి పరి ♦ శ్రీమ సముత్థ
 కమ్మ గల్లతల స్వేద ♦ కణిక లార్పఁ
 బతులయెడఁ గూర్కుసతులు రే ♦ పకడఁ దెలిసి
 రలఘుశుకపికనిమ్మట ♦ కలకలముల॥

72

మునుమాపు = సూర్యాస్తమయకాలమునకో, నులివిచ్చుబొండుమల్లెలు, నులి =
 కొంచెము, విచ్చు = వికసించెడు, బొండుమల్లెలు = ఒకతెగమల్లెపూవులు, సోగగ్రో
 మ్ముడిక = దీర్ఘమగునూతనముగ దిద్దిన సిగనుండి, నెఱతావి = అధికమైనపరిమళము
 ను, క్రుమ్మరింపన్ = బెదచల్లఁగాక, నునుఁజిగురాకు పొన్నులక = మృదువులగు లేఁ
 తయాకులమంచముతోడను, విరిపటపులన్ = పూలనెజ్జలతోడను, ఎసఁగునేలకి పొద
 రిండ్లన్ = పశ్చిమాశించెడునేలకి తీవయిండ్లయందుక, చొచ్చి = ప్రవేశించి, (దీనికిఁగ
 ర్తపదముసతులు) మధుర.....మాంద్యమునక, మధుర = కమ్మని, శీఘ్రస = మ
 ద్యముచేతను, (మద్యపానముచేతననియర్థము) ఆత్త = పాప్రమైన, మద = మత్తువల
 ని, మాంద్యమునక = ఆలస్యముతో, పునఃపునరుపగూహనంబులక = మఱల మఱలఁ
 గావించెడుకాఁగిల్లచేతను, మిటారిపలిచన్నుఁగవలు = ఎత్తుగల చల్లని కుచములజంటలు,
 ఉరంబులక = (భర్తల) వక్షస్థలములందుక, నాటక = గ్రుచ్చుకొనఁగాక, అనఁ
 టాలకపురంపుఁబాడి = కర్పూరమునుగలిగించునట్టియనఁటిమొక్కలధూరిని, (కర్పూర
 పురజముననియర్థము) తేఁచు కమ్మదెమ్మెరలు = ఎగురఁ గొట్టెడునువాసనగల లేత
 వాయువులు, నితాంత.....కణికలు, నితాంత = ఎడతెగని, ఉపరతి = పురుషాయిత
 మువలని, పరిశ్రమ = ఆయాసమువలన, సముత్థ = పుట్టిన, కమ్మ = మనోహరమైన, గల్ల
 తల = చెక్కిళ్లయందలి, స్వేదకణికలు = చెమ్మటబిందువులను, ఆర్పక = ఎండింపఁ
 గాన్, పతులయెడక = నాయకుల హృదయమందు, కూర్కుసతులు = నిద్రించుస్త్రీలు,
 అలఘు.....కలములక, అలఘు = అధికమైన, శుక = చిలుకలయు, పిక = కోయిలల
 యు, నిమ్మట = ఇండ్లవెనుకనున్న తోటలయందలి, కలకలములన్ = ధ్వనులచేతను,
 రేపకడక = ప్రాతఃకాలమునను, తెలిసిరి = మేల్కొనిరి. ఇందు సంభోగశృంగారము
 వర్ణింపఁబడె. నాయికలుస్వీయలుంబొధలును.

వ॥ ఇట్లు సకలజగదామోదకరామోదవిలాసభాసురంబులగు వసంతవా
 సరంబులు జరుగుచుండ నొక్కదినంబున సంబుజాక్షుండునుం బొం

చాలీసహితంబుగాఁ బాండుకుమారులునుం బరివారంబుతోఁ జే
రోలగంబున్న సమయంబునం గేకయరాజప్రేషితుండగు పురోహి
తుం డరుదెంచి సముచితసత్కారంబు వడసి యతండు నేటికాటవ
దినంబున భద్రదాస్వయంవరమహోత్సవంబు గాఁగలదు. తజ్జనకుం
డగు ధృష్టకేతుప్రభుండు భవదాగమనంబునకై నన్నుఁ బుత్తెంచెన
ని కృష్ణయుధిష్ఠిరులకు విన్నవించి సువర్ణవర్ణచిహ్నంబగు శుభరేఖ
యొసంగిన సంతసించి యవ్విప్రునకభీష్టార్థంబులిచ్చి వీడ్కొల్పి యు
ధిష్ఠిరాదులకన్నమున్నుగ వెన్నుండు గేకయపురంబునకుం జనను
ద్యుక్తుండయ్యె సంత॥

73

ఇట్లు = ఈప్రకారము, సకల.....భాసురంబులు, సకలజగత్ = విల్లలోకము
లకును, లోకముననుండువారికెల్లవనియర్థము. ఆమోదకర = హర్షంబుగలిగించెడు, ఆ
మోద = పరిమళముయొక్క (ని) సౌగంధ్యహర్షావామోదౌ. నా. నా. విలాస = ఉ
ల్లాసముచేతను, భాసురంబులు = ప్రకాశించుచు, అగు, వసంతవాసరంబులు = వసంత
కాలపుదినములు, జరుగుచుండకై = పోవుచుండఁగాక, ఒక్కదినంబునకై, అంబుజా
తుండునున్ = కృష్ణుండును, (తమ్మికంటి) పాంచాలీ సహితంబుగాక = ద్రౌపది
తోఁగూడునట్లుగా, పాండుకుమారులునుకై = పాండవులును, పరివారంబుతోకై = సేవ
క సముదాయముతోకై, పేరోలగంబు = సభయందు (ఇటసప్తమ్యర్థమునంబిధము.)
ఉన్న సమయంబునకై, ఉన్న కాలంబునన్, గేకయరాజప్రేషితుండు = గేకయదేశపు
రాజుచేఁబంపఁబడినవాఁడు, అగు, పురోహితుండు, ఆరుదెంచి = వచ్చి, సముచితస
త్కారంబు = తగినగౌరవమును, పడసి = పొంది, అతండు = ఆబ్రాహ్మణుఁడు, నేటి
కాటవదినంబునకై, భద్రదాస్వయంవర మహోత్సవంబు = భద్ర యనుకన్నెయొక్క స్వ
యంవరమను పండుగ, కాఁగలదు. తజ్జనకుండు = ఆమెతండ్రి (గేకయరాజు) అగు
ధృష్టకేతుప్రభుండు, భవదాగమనంబునకై = మీరాకకై, మిమ్ముంబిల్చుటకనియర్థము.
నన్నుకై, పుత్తెంచెకై = పంపెను, అనికృష్ణయుధిష్ఠిరులకున్, విన్నవించి = మనవిచేసి,
సువర్ణవర్ణచిహ్నంబు = బంగారపుటక్కఱములగుఱుతులుగలది, అగు, శుభరేఖకై =
వివాహముందెలుపుకమ్మను, ఒసంగినకై = ఈయఁగాక, సంతసించి = హర్షమునుంది
అవ్విప్రునకుకై = ఆబ్రాహ్మణునకుకై, అభీష్టార్థంబులు = కోరినసాములు, ఇచ్చి, వీ
డ్కొల్పి = పంపించి, యుధిష్ఠిరాదులకన్నన్ = ధర్మరాజు మొదలగువారికంటెను,

మున్న గణ = మొదటను, వెన్నుండు = కృష్ణుడు, కేకయ పురంబునకుణ, చనణ = పోవుటకు, ఉద్యుత్తుండు = ప్రయత్నించినవాడు, అయ్యెణ, అంతణ,

గీ॥ కుంతివలన ననుజుఁ గై ♦ కొని యుధిష్ఠి

రానిలజనరముఖులు ర ♦ భాధిరూఢు

లై రహిం దను ననుపరా ♦ నచట వారి

సమ్మతి వహించి వీడ్కొని ♦ చనియె శౌరి॥ 74

శౌరి. = కృష్ణుడు, కుంతివలనణ, అనుజు = సెలవును, కైకొని = పుచ్చుకొని, యుధిష్ఠి.....ముఖులు = ధర్మరాజు, భీముడు, నర్జునుడు మొదలగువారు, ర.భాధి రూఢులై = బండ్లెక్కినవారలై, రహిణ = ఆనందముతోణ, తనుణ, అనుపరాణ = పంపుటకువచ్చుచుండఁగాణ, అచటణ = ఆస్థలమునందుణ, వారిసమ్మతిన్ = వారియిష్టమును, వహించి = పొంది, వీడ్కొని = వెళ్లివచ్చెదననిచెప్పి, చనియెణ = వెళ్లెను.

క॥ ఈగతి నప్పరి వెలువడి

యాగోవిందుండు కతిప ♦ యాధ్వగతిఁ జనం

గాఁ గేకయపురిచెంతం

బాగు కృతకాద్రిపార్శ్వ ♦ భాగమున రహిణ॥ 75

ఆగోవిందుడు, ఈగతిణ = ఈప్రకారముచేతను, అప్పరిణ = ఆపట్టణమునుండి వెలువడి = బయలుదేరి, కతిపయాధ్వగతిణ = కొన్నిప్రయాణములు నడచుటచేతణ, చనంగాణ = పోఁగాణ, (కొంతదూరము వెళ్లఁగా నని యర్థము.) కేకయపురిచెంతణ = కేకయపుర సమీపమందుణ, బాగు = చక్కనిది, అగు, కృతకాద్రిపార్శ్వభాగమునణ, కృతకాద్రి = కల్పితమైనపర్వతముయొక్క, పార్శ్వభాగంబునణ = ప్రక్కస్థలమునందుణ, సమీపముననియర్థము. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

మహారాజులు రౌలాను మొదలగువానితో నెత్తైనపర్వతాకారము కల్పించి దానం బూలచెట్లు నాటించి చల్లగాలికై యందుసంచరించుచుండు రని ప్రబంధముల వర్ణింతురు. దీనినే కృతకాద్రి యందురు.

సీ॥ ఏలాలతాజాల ♦ డోలాకలిత కీర

బాలా న్పుటాలాప ♦ లాలితంబు

మందారమాకంద ♦ బృందామితమరంద

సందోహానందితే ♦ దిందిరంబు

భిల్లీకు-చోల్లిథ ♦ మల్లీలసద్గుచ్ఛ

వల్లిమతల్లిప్ర ♦ వేల్లితంబు

పారావతనటన్మ ♦ యూరాతతకిశోర

వారామితారవో ♦ ద్గీరణంబు

మానితానూనపిక కాక ♦ లీనినాద

లీనకాననదేవతా ♦ గానజాయ

మాననూనప్రియాళుప్ర ♦ తానినీన

వీనరుచి యైనయొక్క కోన ♦ గాన నయ్యె॥

76

ఏలాలతా.....లాలితంబు, ఏలాలతా = ఏలకితీ (గె లనెడు, డోలా = ఉయ్యె
లలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, (ఉయ్యెలలయం దున్న యని యర్థము.) కీరబాలా =
చిలుకపిల్లలయొక్క, అస్ఫటాలాప = స్ఫటముకానిపలుకులచేత, (ముద్దుపలుకులచేత న
ని యర్థము.) లాలితంబు = నుందరమైనదియు, మందార.....దిందిరంబు, మందా
ర = మందారములయొక్కయు, మాకంద = తియ్యమామిడులయొక్కయు, బృంద = స
మాహామునందలి, అమిత = పరిమాణము లేని, మరంద = పూఁదేనెయొక్క, సందోహా =
సముదాయముచేతను, (ప్రవాహముచేత నని యర్థము.) సందిత = సంతోషపెట్టఁబడి
న, ఇందిందిరంబు = కుమ్మెదలు కలదియు, (ని) ఇందిందిర శృంచరీకో రోలంబో
బంధర శృ సః. అ. భిల్లీ.....వేల్లితంబు, భిల్లీ = చెంచెతలయొక్క, కుచ = స్తనము
లచేతను, ఉల్లిథ = అనుభవింపఁబడిన, మల్లీలసద్గుచ్ఛ = మల్లెపూలయొక్కప్రకాశించెడు
గుత్తులు గల, వల్లిమతల్లి = ప్రశస్త మైనతీవలచేతను, వేల్లితంబు = అల్లుకొనఁబడినదియు
ను, పారావత.....ద్గీరణంబు, పారావత = పావురములయొక్కయు, నటత్ = నా
ట్యముచేయుచున్న, మయూర = నెమిళ్లయొక్కయు, ఆతత = అధికమైన, కిశోర = శి
శువులయొక్క, వార = సముదాయముయొక్క, అమిత = హెచ్చైన, ఆరవ = ధ్వనియొ
క్క, ఉద్గీరణంబు = ప్రసారము గలదియును, మానితానూన.....నవీనరుచి, మాని
త = పూజింపఁబడిన, అనూన = తక్కువకాని, పిక = కోయిలలయొక్క, కాకలీనినా
ద = మధురధ్వనియందు, లీన = అణగిపోయిన, (ఏకీభవించిన యని యర్థము.) కానన

జేతా = వనాధిదేవతలయొక్క, గాన = సంగీతరూప మైనదోహదముచేతను, జాయ
మాన = పుట్టుచున్న, నూన = పువ్వులుగల, ప్రియాళు = మోరటిచెట్లయొక్క, ప్రతాని
నీ = కొమ్మలయం దుండునావలయొక్క, నవీనరుచి = కొత్త కాంతి గలదియు, ఐన,
ఒకకోస = ఒకయరణ్యము, కాన నయ్యోజ్ = కాన్పించెను. తరులతాదుల కకాలమునఁ
బుష్పాదులఁ బుట్టించుక్రియ దోహదము. అది యశోకమునకు స్త్రీపాదతాడనమును వ
కుశమునకు మద్యగందూషణమును, కురువకమునకు నాలింగనమును, మోరటికి గానము
ను దిలకమునకు వీక్షణము మొదలగునది.

వ॥ అట్లు పాడచూపిన శుద్ధనప్రాంతంబు రమాకాంతుండు డాయం జ
న నచ్చెంతల ననంతవాసంతికాక్రాంత వకులతర్వంతర నిరంతరదం
తుర లతాంత నిష్కాంత ఘుమఘుమాయమాన సుగంధ బంధు
ర గంధవాహకిశోర విహారంబులును, హారమాక్తికవ్రాతంబులచె
న్ననఁ జెన్నలరుకొన్నిగ్గుమొగ్గుల నెలకొన్న పొన్నగున్నలమిన్నల
ముకొన్న నలసన్న పుష్పాదులయొప్పునఁ గుప్పతెప్పలై యనఁటుల
నుప్పతిల్లుకప్పురంపుదుమారంబుల మఱుంగుపడునీరంబులును, నీరం
ధ్రతమ తమాలద్రుమసముదయ తమోవిమోచనసమర్థ ద్యుమణి
కిరణాయమానంబు లగునశోకానోకహ కునుమగుచ్ఛంబులవలన
నచ్చంబులై జలజలఁ జిలుకు పలపలని యలరుబలుఁదేనెసోపలకు
వాసకోయిలలచెలువునఁ గలయమెలఁగునలికులంబుల కలర్పుంకా
రంబుల కనుసారంబు లగుసమీరపూరిత వేణురంధ్ర నిర్గతనిస్వనం
బులునుం గలిగి వివిధ తరు లతా జాలంబున కాలవాలంబును మ
ధుర ఫల సముదయంబున కుదయంబును శుక పిక ప్రముఖ సకల
శకుంతవారంబున కాధారంబును శృంగారలతాభవనంబులకుఁ గు
లభవనంబును నసమ కునుమ ప్రకరంబున కాకరంబును గెంపుసాం
పుల నింపారుచివురుజొంపంపుఁబట్టులకు విడిమట్టును గంబురాపచ్చి
కస్తురిపట్టు, పునుంగులతావులకుఁ దావును, జలువనెలరాలచెలువు

లకు నెలవును మావిమోకలకీవికి దీవియుఁ దలిరాకుఁజేలకు మా
టయు నయి నీటలరుముగుదపగిది నవవయోవిలాసంబునం దనరి
ఋతున్నాతరీతి నాతతహరిద్రాంకంబులం బాసరి బాలఁబిహారిక
లాలితప్రసవసంపదం బాసఁగి యింద్రజాలంబుచండంబున వియ్య
మొగ్గల నెసఁగి శుభవస్తు ప్రభవ విభవాభిరామం బగునయ్యారా
మం బారామపట్టాభిషేకసమయంబునుంబోలెఁ బ్రశోధిత భూమి
శేష శాఖామృగ కాండం బై కాండంబునుం బోలె నూర్జితత్య
నుందరం బై దరంబునుంబోలె బహుళార్జున ప్రభామహిమం బై
హిమంబునుంబోలె ననన్యమాన ఖగరాజభామం బై, రాజభా
మంబునుంబోలె సంభరితసారంగం బై సారంగంబునుంబోలె వర్ష
తమహీభృత్సన్నిధానం బై నిధానంబునుంబోలెఁ గవత్కవితత్త్వ
ప్రత్యగ్రిజన్మం బై యగ్రిజన్మ సముదాయంబునుంబోలె గామత్ర
జపానక్తాలోకం బై లోకంబునుంబోలె వర్ధనూన ప్రాణిచయూన
దకం బై నందకంబునుంబోలె మాధవాలంకృతం బై మన్మథావే
ష్టితం బయ్యును నీలకంఠసమన్వితం బై దేవవల్లభవిరాజనూనం బ
య్యును బహుపలాశోదంచితం బై వితతకీచక సంవృతంబయ్యును
సంతతానిలడింభకసంచారం బై పూతనాకమ్యం బయ్యును కృష్ణ
సారప్రకాశమానం బై కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యును విజృంభిత
మహావీర ద్రుపదం బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం
బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం బగుచు నుమధురసా
లాన్వితం బై నుమధురసాలాన్వితం బగుచు వానప్రస్థనివాసం బై
వానప్రస్థనివాసం బగుచు బాలుచునవ్వనంబునః

అట్లు పాడచూపినన్ = ఆప్రకారము కవపదఁగాక, అర్జునప్రాంతంబున్ = అ
యడవిసమీపమును, రమాకాంతుఁడు = కృష్ణుఁడు. (అక్షిప్తతి) వాచక = సూచిం

చఁగాఁ, అచ్చెంతలఁ = ఆచేయవలందుఁ, అనంత.....విహారంబులును, అనంత = అంతము లేని, వాసంతికా = అడవిమల్లతేఁగలచేత, ఆక్రాంత = చుట్టుకొనంబడిన, వ కులతర్వంతర = పొగడచెట్లనడుమ నున్న, నిరంతర = ఎడములేని, దంతుర = నిమ్నొన్నత మైన, లతాంత = పూలనుండి, నిష్క్రాంత = బయలుపెడలిన, ఘుమఘుమాయమాన = గమగమలాడు చున్న, సుగంధ = పరిమళముచేతను, బంధుర = మనోహర మైన, గంధవాహకిశోర = లేతవాయువులయొక్క, విహారంబులును = సంచారములును, హార.....చెన్నునఁ, హార = దండయందలి, మాక్తిక = ముత్తియంబులయొక్క, వాితంబుల = సముదాయముయొక్క, చెన్నునఁ = అందమువంటియందముచేతను, చెన్నులరు.....ఓప్పనఁ, చెన్నులరు = ప్రకాశించెడు, కొన్నిన్లు = నూతనమైనమెఱుంగులు గల, మొగ్గలసెలకొన్న = కోరకములనునివాస మగు, పొన్నగున్నల = లేతపొన్నచెట్లయొక్క, మిన్నలము = ఆకాశమున వ్యాపించెడు, క్రొన్ననలక్రొత్తపువ్వులయొక్క పుప్పొడులయొప్పునన్ = పరాగమలచక్కందనముచేఁ, కుప్పతెప్పలై = మిక్కిలి రాసులై, అనఁటులన్ = కప్పరపుంజెట్లనుండి, ఉప్పలిట్లుకప్పరంపుదుమారంబులఁ = పుట్టెడుకప్పరపుధూళిచేతనును, మఱుంగుపడునీరంబులును = కప్పపడుపొదలును, (పొదలు గన్నడ కుండునంతటియధికముగఁ గురియుపొన్నపూలపరాగముం గప్పరపుధూళియు నీవనమున గలవని భావము.) నీరంధ్ర.....కిరణాయమానంబులు, నీరంధ్రతమ = మిక్కిలి దట్ట మగు, తమాలద్రుమ = చీకటిఁజూఁకులయొక్క, సముదయ = సమూహమనెడు, తమః = అంధకారముయొక్క, విమోచన = నివారించుటకుఁ, సమర్థ = తగిన, ద్యుమణి = సూర్యునియొక్క, కిరణాయమానంబులు = కాంతులువలె నాచరించుచున్నవి, అగునశోకా.....వలనఁ, అగు, అశోకానూకహ = అశోకవృక్షములయొక్క, కుసుమగుచ్ఛంబులవలనన్ = పూలగుత్తులనుండి, అచ్చంబులై = నిర్మలములై, జలజలఁ = జలజల యనుధ్వనితో, (ఇది ప్రవాహముపోవునప్పు డగుధ్వని ననుకరించుశబ్దము.) చిలుకు.....సోనలకున్, చిలుకు = ప్రవహించెడు, పలపలని = (స్రవించునప్పుడయ్యెడుచప్పుడు ననుకరించుశబ్దము.) పలపలఁ గాలెడు, అలరుబలుఁదేనెసోనలకుఁ = పూవులసంబంధ మైనపెద్దతేనెధారలకు, వానకోయిలలచెలువునన్ = చాతకములయందముచేన్, (చాతకములువలె నని యర్థము.) కలయఁ = అంతటను, మెలంగు.....బులన్లున్, మెలంగు = సంచరించెడు, అలిమలంబుల = తుమ్మెదలగుంపుయొక్క, కల = శ్రావ్యమైన, ఝంకారంబులకుఁ = ధ్వనులకు, (ఇది కర్మార్థమున షష్ఠి) ధ్వనుల నని యర్థము. అనుసారంబులు = అనుసరించు నవి, అగు.....నిస్వనంబులునున్, అగు, సమీర = గాలిచేత, పూరిత = నింపఁబడిన, వేణు = వెదుళ్లయొక్క, రంధ్ర = చిల్లులనుం

డీ, నిర్గత = బయలు వెడలిన, నిస్వనంబులును = ధ్వనులును, కలిగి = (ఇచటం గలుగు ధాతువు సకర్మకము) పొంది, వర్షము గురియునపుడు బెగ్గురులువలెఁ బూఁదేనెలకుం దిరుగుతు మ్మొదలు ధ్వనించు చుండఁగా గాలిచేఁ బూర్ణ మైనబొంగువెడుళ్లు చేయుధ్వ ని తు మ్మొదలయుంకారము ననుసరించి చేయుగానమువలె నుండె నని భావము. వివిధత రులతాజాలంబులకుఁ = పెక్కు తెఱఁగులచెట్లయొక్కయుఁ దీవెలయొక్కయు గుంపు లకుఁ, ఆలవాలంబును = పాదును, జన్మస్థాన మని యర్థము. మధురఫలసముదయంబు నకుఁ = తియ్యనిపండ్లసముదాయమునకుఁ, ఉదయంబును = పుట్టుచోటును, శుక... ..వారంబునకుఁ, శుక = చిలుకలు, పిక = కోయిలలు, ప్రముఖ = మొదలైన, సక ల = అన్ని యగు, శకుంత = పక్షులయొక్క, వారంబునకుఁ = సమూహమునకుఁ, ఆ ధారంబును = ఉనికిపట్టును, శృంగారలతాభవనంబులకుఁ = అంద మైనపొదరుటిండ్ల కుఁ, కులభవనంబును = వంశక్రమమున నుండినయిల్లును, చిరకాలమునుండి యున్న గృ హ మని యర్థము. అసమ.....రంబునకున్, అసమ = సాటిలేని, కుసుమప్రకరంబున కుఁ = పూలగుమికిఁ, ఆకరంబుఁ = గనియును, కెంపు.....పట్టులకుఁ, కెంపుసౌం పులకుఁ = పద్మరాగములయందముచేఁ, ఇంపారు = సంతసము గలిగించెడు, చివురుజొం పంపుఁబట్టులకుఁ = చిగురుటాకులచుట్టటికములకుఁ, విడిమట్టు = కాఁపురమును, గంబు రాపచ్చికస్తురిపట్టు, గంబురా = కర్పూరమునకును, పచ్చికస్తురి = పచ్చికస్తూరికిని, పట్టు = వాసస్థానము, పునుంగులతావులకుఁ = జవ్వాదులయొక్కపరిమళములకు, తావు ను = విడిదియుఁ, చలువనెలగాలచెలువులకుఁ = చల్లనిచంద్రకాంతపురాలచక్కందన ములకుఁ, నెలవును = వాసస్థానమును, బహువచన మనుపొసఁగిసార్థము. మావిమోకలరీ వికిఁ = మామిడిమొక్కలవైభవమునకున్, దీవియుఁ = పుట్టునట్టిచోటును, తలిరాకుఁ దేటకుఁ = చివుళ్లకాంతికిఁ, మాటయున్ = ముడియయును, అయి, నీటలరుముగుదప గిదిఁ, నీటు = శృంగారముచేతను (తృతీయాధ్యాయునఁ బ్రథమ) అలరుముగుదపగిదిఁ = ప్రకాశించుముగ్ధాంగనరీతిచేతను, ముగ్ధవలె నని యర్థము. పదియునాతేండ్లప్రాయము గలది ముగ్ధ యనంబడు. నవనయోనిలాసంబునన్ = లేజగ్వనముయొక్కసౌంపుతోఁ, తనరి = ఒప్పి, యని ముగ్ధాంగనాపరము. అపూర్వము లగుపులుఁగులసౌందర్యముతో నని వనపర మైనయర్థము. (ని) ఖగ బాల్యాదితో ర్వః. అ. ఋతుస్నానరీతిన్ = రజస్వల యై స్నానముచేసినదానితెఱఁగుచేత, ఆతతహరిద్రాంకంబులకుఁ = మిగులవ్యా పించినపసుపుగులుతులచేత, పొనరి = ప్రకాశించి, (పసుపుచెట్లనునాధరణములచేతఁ బ్రకాశించి యని వనపర మైనయర్థము.) (ని) అంకో నాటకవిచ్ఛేదే సంఖ్యాయాం యుధి భూషణే. సమీపే రూపకే స్థానే మతా వృత్సంగచిహ్నయోః. నా.నా. బా

తెంతపోలికకొ = ప్రసవించినస్త్రీసామ్యముచేతను, లాలితప్రసవసంపదకొ = ముద్దుచే
యఁబడిన శిశువుకలిమిచేతను, పాసఁగి = ఒప్పిదమై, లాలిత = సుకుమార మైన, ప్రసవ
సంపదన్ = పువ్వులయొక్కయేని ఫలములయొక్కయేని కలిమిచేతను, పాసఁగి యని వ
నపరము. ఇంద్రజాలంబుచందంబునన్ = గారడముయొక్కరీతిచేతను, మాయచేఁ గ
ల్పింపఁబడినవస్తువువలె నని యర్థము. విచ్చుమొగ్గలకొ = ఎచ్చటనున్న వచ్చటనే కా
న్పించకుండుటతో, ఎసఁగి = ప్రకాశించి, వికసించు చున్న పూమొగ్గలతో, నని వనప
ర మైనయర్థము. శుభ.....వాభిరామంబు, శుభ = మేలైన, వస్తు = పుష్పములు, ఫ
లములు మొదలైనవానికి, ప్రభవ = కారణ మగు, విభవ = సంపదచేతను, అభిరామం
బు = మనోహర మైనది, అగు, అయ్యారామంబు = ఆయుద్యావము, ఆరామపట్టాభిషే
కసమయంబునుం బోలెకొ = రామునిపట్టాభిషేక కాలమువలె, ప్రశోభిత.....కాండం
బై, ప్రశోభిత = అలంకరింపఁబడిన, భూమిజా = సీతయు, అశేష = సమస్త మైన, శా
ఖామృగ = వానరములయొక్క, కాండం బై = సముదాయమును గలది యై, (ఇది ప
ట్టాభిషేకసమయమునకు విశేషము.) వనమునకు విశేషణ మైనపుడు, ప్రశోభిత = ప్రకా
శించు, భూమిజ = వృక్షములయొక్క, అశేష = సమస్త మైన, శాఖా = కొమ్మలయొ
క్కయు, మృగ = జంతువులయొక్కయు, కాండం బై = సముదాయము గలది యై,
కాండంబునుం బోలెకొ = బాణమువలె, (ని) కాండో స్త్రీ దండ బాణాద్వయగ్ధావస
ర వారిషు. అ. నూత్న ప్రతసుందరంబై = త్రోత్తతొక్కలచే సుందరమై, (బాణములు
వేగముగఁ బోవుటకై వానికి గ్రద్ద మొదలైనవానియాఁకలు గట్టుట ప్రసిద్ధము.) త్రో
త్తయాకులచే సుందర మై యని వనపరము. దరంబునుం బోలెకొ = శంఖమువలె, బ
హుశార్జునప్రభామహిమంబై, బహుళ = అధిక మైన, అర్జునప్రభా = తెల్లనికాంతిచేత
ను, మహిమం బై = గొప్పతనము కలదియై, (ని) వశతో ధవళోర్జునః. అ. బహుళ =
అధికమైన, అర్జున = మద్దిచెట్లయొక్క, మహిమంబై = గొప్పతనము గలదియై యని వన
పర మైనయర్థము. హిమంబునుంబోలెకొ = మంచువలెన్, అసహ్య.....ధామంబై,
అసహ్యమాన = సహింపఁబడని, ఖగరాజ = సూర్యునియొక్క, ధామంబై = తేజస్సు గ
లదై, (ఖగరాజ, ఖ = ఆకాశమున, గ = పోవునట్టివి, ఖగములు = గ్రహనక్షత్రాదులు.
వానికి, రాజు = ప్రభువు, గాములతీఁడు = సూర్యుఁడు) అసహ్య = సహింపరాని, మా
న = సంఖ్యగల, ఎక్కువసంఖ్య గల యని యర్థము. ఖగరాజ = (చిలుకలు కోయిల
లు మొదలైన) పక్షిశ్రేష్ఠములకు, ధామంబై = వాసస్థానమై యని వనపరము. (సం
ఖ్య లేనిశుకపికాదులు గలది వనమును, సూర్యకాంతిని సహింపలేనిది మంచు నని యర్థ
ద్వయముననుభావము. ఇందు శబ్దమాత్రమున సామ్యము రెంటికిం గలదు. ముందును

దేనుకను శ్లేష గలచోటుల నిట్లులే తెలియవలెను.) రాజధానుంబునుంబోలెక = రాజ
గృహమువలె, సంభరితసారంగం బై, సంభరిత = పోషింపఁబడిన, సారంగంబై = గజ
ములు గలది యై, పోషింపఁబడినను మొదలు గలది యై యని వనపరము. (ని) సా
రంగ శ్చాతకే భృంగే కురంగేచ మతంగతే. వి. సారంగంబునుంబోలెక = చినుగువ
లె, అధిగత.....బై, అధిగత = ప్రాప్తమైన, భూభృత్ = రాజులయొక్క, సన్నిధా
నంబై = సమీపప్రదేశము గలది యై, వ్రాప్తమైనవర్వతసామీప్యము గలది యై యని వ
నపర మైనయర్థము. (ని) భూపాద్రీభూభృత్. నా. నా. నిధానంబునుంబోలెన్ =
సాముప్రసాదవలెన్, కనత్క.....జన్మంబై, కనత్ = ప్రకాశించు చున్న, కన
క = సువర్ణములయు, రత్న = మణులయు, ప్రత్యగ్ = నూతన మైన, జన్మంబై = పుట్టు
వు కలదియై, కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కనకరత్న = శ్రేష్ఠ మైనసంపంగపూలయొ
క్క, ప్రత్యగ్జన్మం బై = నూతన మైనయుత్పత్తి కలది యై యని వనపర మైనయర్థ
ము, (ని) కనకం కాంచనే నాతు దుత్తూరే నాగకేసరే చంపకే. నా. నా. అగ్రజ
న్మసముదాయంబునుంబోలెన్ = బ్రాహ్మణసముదాయమువలె, గాయత్రీ.....లోకం
బై, గాయత్రీ = గాయత్రి యను పేరు గలమంత్రముయొక్క, జప = ఆవృత్తిచేత, ఆసక్త =
ప్రాప్త మైన, ఆలోకం బై = శేజము గలది యై, (ఒక్కదానినే మఱల మఱల స్మ
రించుట యావృత్తి.) గాయత్రీ = చంద్రచెట్టయందును, జపా = మంకెనమొలకలయం
దును, సక్త = తగులుకొన్న, ఆలోకం బై = కాంతి గలది యై యని వనపరము. (ని)
గాయత్రీ బాలతనయః ఖడ్గో గంతధావన యనియును, ఉడుపుష్పం జపా యనియు
నమరుడు. లోకంబునుంబోలెన్, వర్ధమానప్రాణి.....బై, వర్ధమాన = పెరుగుచున్న,
ప్రాణిచయ = జంతుసముదాయమునకు, ఆనందకంబై = సంతోషమును గలిగించునది
యై, వనపర మైనయర్థము నిదియే. నందకంబునుంబోలెక = విష్ణుఖడ్గమువలె, మాధవా
లంకృతంబై = కృష్ణుని కలంకారమై, వసంతకాలముచే నలంకరింపఁబడినదియై యని వన
పర మైనయర్థము. (ని) శంఖో లక్ష్మీపతేః పాంచజన్య శ్చక్రం సుదర్శనః కామో
దకే గదా ఖడ్గో నందకః కాస్తుభో నుజిః. అ. (రామపట్టాభిషేకమునుంబోలె ననున
ది మొదలింతదనుక శ్లేషప్రతిభోత్థాపితోపమాలంకారము.) మన్మథావేష్టితం బయ్యు
ను = మరునిచేఁ బ్రేషింపఁబడిన దయ్యును, నీలకింతసమన్వితం బై = శివునితోఁ గూడి
నదియై, వెలగలచే నింపఁబడినదియును నెమిళ్లతోఁ గూడినదియు నని యర్థాంతరము.
మున్నిందునిప్రాగ్ధవచేఁ బార్వతీపరమేశ్వరులకు సంఘటనము సేయ యల్పించి మ
రుఁడతనినేతాగ్నిచే నర్ధఁడయ్యె నని ప్రసిద్ధము. పరస్పరవిరుద్ధులగువీ రిద్దఁడొ
క్కచో నున్నా గని చెప్పటచే విరోధము ప్రాప్తింపఁగా దాని నర్థాంతరమునఁ బరి

హరించుటచే నిట విరోధాభాసాలంకారము. ముందును మొదటియర్థమునఁ బ్రాప్తిఁ
చినవిరోధమును రెండవయర్థమునఁ బరిహరించిన నిదియే యలంకారమగును. ఈయారా
మము పెక్కు లగువలగచెట్లను, నెమిళ్లనుం గలది యని ఫలితము. ఈయర్థమునందు 'న
య్యను' అనునది సముచ్చయముగా గ్రహింపవలెను. దేవవల్లభవిరాజమానం బయ్యు
ను = ఇంద్రునిచే విలసిల్లు చున్నది యయ్యను, బహుపలాశోదంచితంబై, బహు = పె
క్కుండ్రగు, పలాశ = రక్కసులచేత, ఉదంచితంబు = అలిశయించినది, వి, ఇంద్రుఁడు
ను రక్కసులును బరస్పరశత్రులు గాన వీ రిద్దఱు నొక్కచో నున్నారనునీయర్థము
నవిరోధము రాఁగా, దేవ.....య్యకొ, దేవవల్లభ = పున్నాగవృక్షములచే, విరాజ
మానం బయ్యును = విలసిల్లు చున్నదియను, బహు.....బై, బహు = పెక్కులగు, ప
లాశ = మోదుగులచే, ఉదంచితంబై = విజృంభించినది యై యనునర్థముచేఁ బరిహారము.
(ని) పున్నాగే పురుష స్తుంగః కేశరో దేవవల్లభ యనియును, పలాశేకింశుకః పర్ణ
యనియు నమరుఁడు. వితత.....నయ్యును, వితత = విశేషముగ వ్యాపించిన, కీచ
క = సింహబలాదులచే, సంవృతం బయ్యును = అవరింపబడిన దయ్యును, సంతత...సం
చారంబై, సంతత = ఎడతెగని, అనిలడింభక = (వాయుపుత్తుఁడగు) భీమునియొక్క
సంచారంబై = సంచారము కలది యై, భీమునిచేఁ గీచకు లొకకారణమున మృతులైరి
గాన నీయర్థమున విరోధము సంభవించఁగా, విస్తార మైనవెదురుటడవులచే నానరింపఁ
బడినదియు నెడతెగనిమండమారుతము గలదియు ననురెండవయర్థమునఁ బరిహారము.
పూతనారమ్యంబయ్యును = పూతన యనునొక్కసీత మనోహరమైన దయ్యును, కృష్ణ
సారప్రకాశమానం బై = కృష్ణనిబలముచేఁ బ్రకాశించునది యై, పూతన యనునొక్కసీ
కృష్ణునిచిన్న తనమున నతనిఁ జంపఁ గొనునచేఁ జేరితయై బాలెంతరాల్చె నచ్చి వినుము
తోఁ గూడినపా లిచ్చుచు శ్రీకృష్ణునిచే మృత యయ్యె నని భాగవతము. పూతన యి
దివఱకే మృతయయ్యెఁ గాన విరోధము. పూతనారమ్యం బయ్యును = కరకచెట్లచేత
మనోహర మయ్యును, కృష్ణసారప్రకాశమానం బై = ఇట్టులచేఁ బ్రకాశించునది యైయ
ని పరిహారము. (ని) పూతనాన్యుతా హరితకీ హైమవతీ యనియును, కృష్ణసార య
ను న్యంకు రంకు శంబర రాహిషా యనియు నమరుఁడు. కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యు
ను = ద్రోణాచార్యుచేఁ బ్రకాశింపఁబడిన దయ్యును, విజృంభిత.....బై, విజృంభి
త = విజృంభించిన, మహావీర = గొప్పపరాక్రమశాలి యగు, ద్రుపదంబై = ద్రుపదరాజు
గలది యై, మున్నొకకార్యార్థము నోజుఁడు సహాధ్యాయు యగుద్రుపదు నాశ్రయిం
పం బోయి యతనిచేతం బరిహసితుం డై తనశిష్యుఁడగునర్జునునిచే నతని బద్ధుఁడెప్పిం
చి తనపాదములఁ బడవేయించుకొని పిమ్మట ననుగ్రహించి విడిచె నని భారతము. ఇ

ట్లు దోశాచార్యునికిఁగఱచె నోడింపఁబడినవాఁ డాయన యున్నచో విజృంభించె ననుటచే విరోధము రా, కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యును = అగస్త్యవృక్షములయొక్క (అగిసెచెట్లయొక్క) ప్రకాశము కలదియును, విజృంభిత.....బై, విజృంభిత = అతి శయించిన, మహత్ = పెద్దది యగు, వీరదుః = ఎఱ్ఱమద్దిచెట్లకు, పదంతై = స్థానంబై యని పరిహారము. (ని) నదీసర్జో వీరతను రింద్రద్రుః కకుభోర్జునః అ. లలితో..... బై, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = మొగ్గలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్య = స్వచ్ఛ మైన, మహిళా = ప్రేంకణపుఁదీవలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, ఐ, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = వేడుకలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్యమహిళా = దేవతాస్త్రీలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, అగుచున్, (ని) శ్యామాతు మహిళాహ్వయా యనియును, వనితా మహిళా తథా యనియు నమరుఁడు సుమధురసాలాన్వితంబై, సు = మిక్కిలి, మను = మకరందముగల, రసాలాన్వితంబై = మావులతోఁ గూడినదియై, సుమధురసాలాన్వితంబగుచు, సుమధుర = పువ్వులను ధరించిన, సాలాన్వితంబు = చెట్లు కలది, అగుచున్, మకరందము గలమావులును, పూలు గలయితరవృక్షములు గలదియు నని యర్థము. వానప్రస్థనివాసం బై = ఇప్పచెట్ల కునికి పట్టై, వానప్రస్థనివాసం బగుచున్ = తపము చేయు సైకయాశ్రమమువారి కునికిపట్టై పొలుచునవ్వనంబునన్ = ప్రకాశించెడు నావనమునందున్, ముందరిపద్యమునందలిక్రియతో నన్వయము.

క॥ లలనానాకలనాకల

కలనానాశుకపికాళి • కళరవరవసం

కులనాతీదూరవీణా

కలనాదం బపుడు హరి కొ • కటి విన నయ్యెన్॥ 78

లలనా.....నాదంబు, లలనా = స్త్రీలయొక్క, వాక్ = మాటలయొక్క, కలనా = ప్రాప్తి చేత నైన, కలకల = గొప్పధ్వనితోడను, నానా = పెక్కువిధములగు, శుక = చిలుకలయు, పికాళి = కోయిలలయు, కళరవ = పావురములయు, రవ = ధ్వనితో, సంకుల = కలసినదియు నగు, నాతీదూర = మిగుల దూరమందుఁ గాని, వీణాకలనాదంబు = వీణయొక్కయస్సుట మైనమధురధ్వని, ఒకటి, అపుడు = ఆకాలమున, హరికిన్ = కృష్ణునకున్, విన నయ్యెన్ = విన వచ్చెను ;

క॥ వీనులకుఁ తనదుమురళి

గానముకన్నను వినోద య కర మై యమృతం

బానినక్రియ నానినదం

బానందము గుమ్మరింప య హరి యిటు పలికెన్॥ 79

ఆనినదంబు = అభ్యసి, వీనులకు = చెవులకు, తనదుమురళి గానముకన్నన్ = తన సంబంధ మైనపిల్లనగ్రోవివలని గానముకంటె, వినోదకరమై = వేడుకం జేయునది యై అమృతంబు, ఆనినక్రియ = అమృతంబును ద్రానినట్లు, అనందము = సంతోషమును, ప్రస్తురింపక = ప్రకటింపఁగాక, హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈక్రిందిప్రకారము, పలికెన్ ;

ఉ॥ ఈననకోనలోన నిపు య జేనలినాననలో విపంచికా

గానము లోకమోహనము య గా నొనరించుచు నున్నవార ల

చ్చానలయున్నచో పురసి య చయ్యన వచ్చెద నుండుఁ డంచు శ్రీ

జాని రథంబు డిగ్గి కడు య సంభ్రమ మొప్పు రహస్యవైఖరిక॥ 80

ఈననకోనలోనక = ఈపూలు గలకోనయందున్, ఏనలినాననలో = ఏస్త్రీలో, (నలిన = పద్మముంబోలిన, ఆనన = ముఖ మెవతెనుఁ గలదో యది, నలినానన = తాము రపువ్వం బోలినమోము గలది) ఇపుడు = ఈకాలమునక, విపంచికా గానముక = వీణాగానమును, లోకమోహనము = జనులకుం బారవశ్యము, కాక = కలుగునట్లు, ఒనరించుచు నున్నవారు = పాడు చున్నవారు, అచ్చానలయున్నచోప్పు = ఆస్త్రీ లున్న జాడను, అరసి = తెలిసికొని, చయ్యనన్ = వేగముగాన్, వచ్చెదక, డండుఁడు = (మీరిచటనే) వసింపుఁడు. అంచుక = ఇట్టిజ్ఞాన యిచ్చుచున్, శ్రీజాని = కృష్ణుఁడు, (ఎవ్వనికి లక్ష్మీభార్యయో యతఁడు) రథంబున్ = అరదమునుండి, డిగ్గి = యిగి, సంభ్రమము = ఆదరము, ఒప్పున్, రహస్యవైఖరిక = రహస్య మైనపద్ధతితో, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ పూవులతావులం జెలఁగు య పొన్నలగున్నలఁ దిన్న నైనబ

ల్మావులమోవులం గలసి య మల్లిక లల్లినగొప్పకప్రపుం

దీవులతావులం జలువ య దెమ్మెర గ్రమ్మెట వీవ సమ్మద

శ్రీవలమానమానసము య చే నరిగెన్ వనవీధిలోనికి॥

పూవులతావులకొ = పుష్పములనుగంధములచేతను, చెలుగుపొన్నలగున్నలకొ = ప్రకాశించెడుపొన్న మొక్కలతోను, తిన్న నైనబల్మావులకొ, తిన్నన = చక్కదనమును, ఐన = పొందిన, (ఇట నగుధాతువు సకర్మకము.) బల్మావులకొ = పెద్దమామిడిచెట్లతోడను, మోవులకొ = మోవిచెట్లతోడను, కలసి = కూడికొని, మల్లికలు = మల్లితీగెలు, అల్లిన.....తావులకొ, అల్లిన = అల్లుకొన్న, గొప్ప = పెద్దవియగు, కప్రపుందీవులతావులకొ = కప్పరపుందిన్నెలు గలస్థలమునుండి, చలువతెమ్మెర = చల్లనివాయువు, క్రమ్మకొ = మఱలమఱలన్, వీవకొ = విసరుచుండఁగా, వనవీధిలోనికిన్ = వనపక్ష్మీమధ్యమునకుకొ, సమ్మద.....చేకొ, సమ్మదశ్రీ = సంతోషాతిశయముచే, వలమాన = భ్రమియించుచున్న, మానసముచేకొ = మనస్సుచేన్, అరిగెన్ = పోయెను. (దీనికి వెనుకటిపద్యమునందలిశ్రీజాని కర్త.)

సీ॥ పువుఁబొదల్ సొర మేనఁ ♦ బొదలుపుప్పొడిరంగు

పసపునలుంగుకొం ♦ బస నెసంగ

నడచుచో మకుటల ♦ గ్నం బైనసంపంగి

నన పైఁడిబాసికం ♦ బునెఱి దనర

ముండేతమకరంద ♦ మున నంఘనునుఁదీఁగె

నన్యమంగళకంక ♦ ణముగ నొనరఁ

బక్ష్వమై రాలుపు ♦ ప్పచ్చటాకేసరం

బులు హరిద్రాక్షతం ♦ బులుగ నమరఁ

గుడుదుటెద నంటుకిసలయ ♦ కుట్టులముల

వరుస నవరత్నహారభా ♦ స్వరతఁ బూన

నపుడు భద్రాప్తి కరుగువీ ♦ తాంబరుండు

కొత్త పెండ్లికుమారుని ♦ కొమరుఁ దెలిపె॥

82

పువుఁబొదల్ = పూవులయొక్కపొదలను, (పూవులు గలతీగయిండ్ల ననియర్థము.) చొరకొ = ప్రవేశింపఁగాకొ, (దీనికిం బీతాంబరుండు కర్త.) మేనకొ = శరీరమునందుకొ, పొదలుపుప్పొడిరంగు = కలిగెడుపరాగకాంతి, పసపునలుంగుకొంబసకొ = పసపునలుంగుయొక్కకొత్తకాంతినంటికాంతిచేతను, (కాంతివలె ననియర్థము) ఎసంగకొ = ప్రవేశింపఁగాకొ, కృష్ణఁ బాత్రై యన్నస్థలమును వెదకుచుఁ బోవునపుడు

చారి నున్న పోదలయందలిపూలలోనిపరాగమా యన దేహము నంటి పెండ్లికుమారునకు వివాహములోఁ గావించుపసపునలుఁగువలె నుండఁగా నని తాత్పర్యము. క్రొత్త + ప స = క్రొంబస. క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుం గొన్నియెడల నుగాగమంబును గొన్నియెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు ననుభా. సం. సూత్రముచే, 'క్రొను + పసిడి' యని పోప్తింపఁగా "ద్రుతప్రకృతికముమీఁదిపరుషములకు సరళము లగును. ఆశేషసరళమునకు ముందున్న ద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషములు విభాష నగుననునూత్రములచే నీరూపము సిద్ధించెను. సమాసంబు గావున స్వత్వంబును ప్రాస్వముమీఁదిది గావున నటసున్నయు వ్యవస్థితభాషచే సంశ్లేషంబు నీదుగ్రతంబునకుఁ గలుగ వని భా. వ్యా. సం.) నడచుచోక = నడచునపుడు, మకుటలగ్నంబు = కిరీటము నంటుకొన్నది, ఐనసంపఁగినన = అయినసంపంగిపువ్వు, పైఁడిబాసికంబునెఱిక = బంగారుబాసికమునందముచేక, (పెండ్లికుమారునకుం బెండ్లిమాఁతునకును వివాహకాలమున నొసటఁ గట్టెడునాభరణవిశేషము.) తనరక = ప్రకాశింపఁగాక, ముంజేతక = మణిబంధమందుక, మకరందమునక = పూఁదేనెచేతను, అంటునునుఁదీఁగ = తగిలియున్న సన్న తీవ, నవ్యమంగళకంకణముగన్, నవ్య = నూతనమైన, (ఇది కంకణమునకు విశేషము.) మంగళ = పెండ్లిసంబంధమైన, కంకణముగన్ = కడియముగక, ఒనరక = ప్రకాశింపఁగాక, (కృష్ణుఁడు పోవునపుడు ముంజేతియందుఁ బూఁదేనెతోఁ గూడి యంటికొన్న సన్న నితీఁగ పెండ్లియప్పుడు గట్టినకంకణమువలె భాసింపఁగా ననియర్థము. పక్వమై = ముదిరినవియై, రాలుపుష్పచ్ఛటాశేసరంబులు = పడియెడుపువ్వులగుంపులోనిదారములు, (కింజల్కములు) హరిద్రాక్షతంబులుగన్ = పసపుతోఁ గూడినయక్షతలుగన్ అమరక = ఒప్పఁగాక, కుదురుటెదక = చక్కనివక్షుమునక, అంటు.....వరుస, అంటు = తగిలియున్న, కిసలయ = చిగుళ్లయు, కుట్మల = మొగ్గలయు, వరుస = పంక్తి నవరత్న హారభాస్వరతక = తొమ్మిదివిధము లగురతనములతోఁ గూర్చినదండయొక్క ప్రకాశమును, పూసన్ = ధరింపఁగాన్, అపుడు = ఆకాలమున, భద్రాప్తికిక = శుభముఁ బొందుటకు (భద్ర యనుకన్యను సంపాదించుటకు ననియు నర్థము.) అరుగుపీతాంబరుండు = పోవుకృష్ణుఁడు, (పీతాంబరుండు = పచ్చనిపట్టువస్త్రముకలవాఁడు) క్రొత్త పెండ్లికుమారునికొమరుక = క్రొత్త పెండ్లికొమరునియందమును, తెలిపెక = ప్రకటించెను. మీఁదటిలక్షణములచేఁ గృష్ణుఁడు పెండ్లికొమరుఁడువలె నుండె నని భావము. ఇందుఁ బుష్పాడిరంగు పసపునలుంగుక్రొంబస నెసంగ ననుమొదలైనచోట్ల నన్యధర్మము లన్యస్థలమున సంభవింపమిచే నదృశధర్మము లని యర్థము ప్రాప్తింపుఁగాన నిదర్శనాలంకారము.

మ॥ గళితంతై ధరః పడ్యరోహణపుశ్పం ♦ గంభో యనం బైడిగ
 చ్చులనిద్దాజిగితోడ దివ్యమణిరో ♦ చుత్ దిక్కులం బర్వ ను
 జ్వలమై యొప్పెడురత్నమందిరముప ♦ జ్జం ద్రాక్షపందిళ్లలో
 నెలరాతిన్ని యమీద నెచ్చెలులలో ♦ నిండాదుచె ల్వాప్పఁగాన్.

గళితంతై = జాతినదియై, ధరన్ = భూమియందున్, పడ్యరోహణపుశ్పంగంభో
 యనన్ = పడినరోహణపర్వతశిఖరమో యనునట్లు, (విరిగి క్రిందఁ బడినరోహణపర్వ
 తశిఖరమువలె నని యర్థము.) పైడి.....జిగితోడన్, పైడి = బంగారముయొక్క
 గచ్చుల = పూతయొక్క, నిద్దా = నునుపుగల, జిగితోడన్ = కాంతితోడను, దివ్య
 మణిరోచుత్ = స్వచ్ఛ మైన (అంద మైన) మాణిక్యపుఁ గాంతులు, దిక్కులన్ =
 దిశలందున్, పర్వఁగాన్ = వ్యాపింపఁగాన్, ఉజ్వలమై = మిగులఁ బ్రకాశించునదియై
 ఒప్పెడురత్న మందిరముపజ్జన్ = బాగుగ నుండెడురత్నములతోఁ గట్టఁబడిన) యింటి
 సమీపమునన్, ద్రాక్షపందిళ్లలోన్ = దాకతీఁగలతో నల్లుకొన్న పందిళ్లనడుమునను,
 నెలరాతిన్ని యమీదన్ = చంద్రకాంతపురాలయరఁగుమీదను, నెచ్చెలులలోన్ =
 చెలికత్తియలమధ్యమునందున్, నిండాదుచెల్వ = పూర్ణ మైనచక్కఁదనము, ఒప్పఁ
 గాన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ బలుకెంపురుచిపెంపు ♦ పగడంపుజిగిసొంపు

నగుకెంపులుధరంపు ♦ సొగసుదాని

ననచిల్కుదొరముల్కు ♦ లనఁ గొల్కులను జిల్కు

నును బెక్కుకనుఁదక్కు ♦ లొనరుదాని

నలకాలఘనజాల ♦ హరినీలముల నేలఁ

గలనీలకచలీలఁ ♦ గలుగుదాని

లలి నబ్బరపుగుబ్బ ♦ లులయు బ్బడఁచి గుబ్బ

తిలునిబ్బరపుగుబ్బ ♦ లలరుదాని

మించుచెలు వూని వీణవా ♦ యించుదాని

దాని కది గాని నరి లేని ♦ మేనిదాని

దానినడకలదానిఁ గ ♦ దానిబొమ్మ

బోనియొకమానినిని రమా • జాని గనియె॥

84

రమాజాని = కృష్ణుడు, బలుకెంపురుచిపెంపు = పెద్దదియగుకెంపుయొక్కకాంత్యతిశయమును, పగడంపుజిగిసాంపు = పగడములకాంతియొక్కచక్కఁదనమునును, నగు.....దాని, నగు = పరిహసించెడు, కెంపుటధరంపు = ఎఱ్ఱనిపెదవియొక్క, సాగసుదానికొ = సాగసు కలదానిని, ననచిల్కు.....లనకొ, ననచిల్కుదొర = మన్మథునియొక్క (నన = పుష్పమును, చిల్కు = బాణముగల, దొర = ప్రభువు.) ముల్కులనకొ = బాణములువలెకొ, కొల్కులన్ = కంటితుదలయందుకొ, చిల్కునునుబెళ్ళుకనుదళ్ళులు, చిల్కు = వ్యాపించెడు, నును = చక్కని, బెళ్ళు = చలించెడు, కనుఁదళ్ళులు = కన్నులకాంతులచేతకొ, (తృతీయార్థమునఁబ్రధమ) ఒనరుదానికొ = ప్రకాశించుదానిని, అలకాల.....లకొ, అల = ప్రసిద్ధమైన, కాలఘనజాల = వర్షాకాలపుమేఘములసముదాయమును, హరినీలములకొ = ఇంద్రనీలపురాలను, ఏలఁగల.....లకొ, ఏలఁగల = రక్షింపశక్తి గల, నీలకచలీలకొ = నల్లనివెండుకలసాగసును, కలుగుదానికొ, మేఘము లనునీలపురాలనుంబోలినశిరోజములు గలదాని నని యర్థము. లలికొ = చక్కఁగా, అబ్బరపుగుబ్బలులయుబ్బ, అబ్బరపు = వింతయైన, గుబ్బలుల = పర్వతములయొక్క, ఉబ్బ = గర్వమును (అతిశయమును) అడఁచి = నివారించి, గుబ్బలిలు నిబ్బరపుగుబ్బలు, గుబ్బలిలు = అతిశయించెడు, నిబ్బరపు = నిండైన, గుబ్బలు = తుచములచేత, అలరుదానికొ = ప్రకాశించుదానిని, మించుచెలుపు = అధిక మైనయందమును, ఊని = ధరించి, వీణకొ, వాయించుదానికొ, దానికికొ = ఆమెశరీరమునకు, అదిగాని = ఆమెశరీరమేకాని, సరి తేనిమేనిదానినికొ = సాటి తేనిదేహము గలదానిని, (అనన్యయాలంకారము.) దానినడకలదానికొ, దాని = ఏనుఁగుయొక్క, నడకలదానికొ = నడకలవంటినడకలు గలదానిని, (నిదర్శనాలంకారము.) (దానము = ఏనుఁగుమదము. అది కలది దాని) (ని) మదోదానం. అ. కదానిబొమ్మఁబోనియొకమానినిని = బంగారుబొమ్మఁ బోలినయొకస్త్రీని. ఉపమాలంకారము. కనియెకొ = చూచెను.

క॥ అతఁ డటు కని తతశంపా

లతయో ధృతజీవకనక • లతయో వనదే

వతయో యని యరు దందుచు

లతికావృతిచాటున నై • లఁగి మదిలోనకొ॥

85

అతఁడు = ఆకృష్ణుడు, అటు = ఆప్రకారము, కని = (ఆబాలికను) చూచి,

తతశంపాలతయో = విశాలమైనమెఱపుఁదీవయో, ధృత.....లతయో = ధరింపఁబడిన
చైతన్యము గలబంగారుతీవయో, వనదేవతయో = వనాభిమానిదేవతయో, అని = అను
కొని, అరుదు = ఆశ్చర్యమును, అందుచుకొ = పొందుచుకొ, లలికావృతిచాటునకొ =
తీవలవెలుగుచాటున, (చెని కేని తోఁట కేని చుట్టుచేయునావరణము వృత్తి, వెలుగు
ననంబడు) మెలఁగి = ఉండి, మదిలోనకొ = మనసునందుకొ. ఇది 11కి వ పద్యములో
ని 'ఎన్ని' యనునసమాపకక్రియతో నన్వయించును. సందేహాలంకారము.

సీ॥ ఈపద్మపాణిఁ బే ♦ రెదఁ గూర్పఁజాలిన
పురుషోత్తమునిదె ను ♦ భోగగరిమ
ఈయార్య నెమ్మేన ♦ నెనసినరాజశే
ఖరునిదె నూ వె భా ♦ సురవిభూతి
ఈహంసయానలో ♦ నెనఁగుప్రజాధినా
యకునిదె నూ చిర ♦ సుకృతమహిమ
ఈనవపద్మినితో ♦ ననునక్తి నొం
దినయినునిదె నూ వె ♦ ఘనతపంబు
కనివినియెఱుంగ మిమ్ముజ్జ ♦ గముల నున్న
నరగరుడసిద్ధసాధ్యకి ♦ న్నరసురాహి
రాజకన్యకలందు నీ ♦ రాజనదన
కెన యగుమిఱారి నిదియె మా ♦ రునికటారి॥

86

ఈపద్మపాణికొ = ఈయింటిని, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని నని
యర్థము.) లక్ష్మి నని యర్థాంతరము. (పద్మము హస్తమునందుఁ గల దని యపు డ
ర్థము.) పేరెదకొ = విశాలమైనవక్షసునందుకొ, కూర్పకొ = ఆలింగనము చేసికొనుట
కు, ధరించుట కని యర్థాంతరము. చాలినపురుషోత్తమునిదె = తగినపురుష శ్రేష్ఠునిదె,
తగినవిష్ణునిదె యని యర్థాంతరము. సుభోగగరిమ = సుఖాతిశయము. ఈమెం గొఁగి
లించినవాఁడే పురుష శ్రేష్ఠుఁ డనియును, నీమె సురమునదాల్చినవాఁడే శ్రీమహావిష్ణు
వనియును గ్రమముగ భావము. ఈయార్యకొ = ఈపడుచును, పార్వతి నని యర్థాంత
రము. నెమ్మేనన్ = శరీరమునందుకొ, ఎనసినరాజ శేఖరునిదె = పొందినరాజశిరోభూ
షణముదె (రాజశ్రేష్ఠునిదె) శివునిదె యర్థాంతరము. (రాజ = చంద్రుఁడు,

శేఖర = శిరోభూషణ మెవనితో యతః, రాజశేఖరుః = శివుః.) చూపే = చూడుము. భాసురవిభూతి = ప్రకాశించు చున్న భాగ్యము. విశ్వగ్ర్య మని శివపరము. ఈ కాంతః గూడినరాజుడే గొప్పభాగ్య మనియును, భాగ్యతని శరీరమునఁ దాల్చినశివుని దే యధికైశ్వర్య మనియును భావము. ఈహంసయోగతోక్త = ఈశ్రీతోక్త, (హంసనడకలం బోలిననడకలు గలది) సరస్వతి యని యర్థాంతరము. (హంసయే వాహనముగాఁ గలది) ఎసఁగుప్రజాధినాయకునిదే = కూడియుండురాజుడే, చూ = చూడుము. బ్రహ్మాదే యని యర్థాంతరము. చిగసుకృతమహిమ = కాశ్యతి మైనపుణ్యాతిశయము. స్థిర మైనసృష్టిమహిమ మని యర్థాంతరము. ఈమెం గూడినరాజు మిగులఁ బుణ్యాత్ముఁ డనియు సరస్వతిం గూడినబ్రహ్మాదే సృష్టిమహిమ మనియును భావము.

ఈనవపద్మినితోక్త = ఈపద్మినీజాతిజన్మనితోక్త, శ్రోత్త వాసురలతతోక్త మని యర్థాంతరము. అనుగక్తిక్త = ప్రేమతోక్త, ఒందినయిమనిదే = స్నేహము చేసినరాజుడే, నూర్చునిదే యని యర్థాంతరము. చూపే, భవతిపంబు = అధికమైన తపస్సు, గొప్పతేజ మని యర్థాంతరము. ఈపద్మిని ననురాగమునఁ గూడినరాజు చేసినదియే గొప్పతప స్సనియును, బద్మముల వికసింపఁజేయునూర్చునిదే గొప్పతేజ మనియును భావము, ఇమ్మజ్జగములక్త = ఈమాడులోకములయందుక్త, ఉన్న కిన్నెలందుక్త, ఉన్న నర = మనుష్యులయొక్కయు, గరుడ = గరుడులయొక్కయు, సిద్ధ = సిద్ధులయొక్కయు, సాధ్య = సాధ్యులయొక్కయు, కిన్నెర = కిన్నెరులయొక్కయు, నూ = దేవతలయొక్కయు, అహి = నాగులయొక్కయు, రాజ = రాజులయొక్క, కన్యకలందుక్త = పడుచుందుక్త, ఈరాజవదనకుక్త = ఈశ్రీకక్త, (చంద్రునిని బోలియుండును గలనాటికిక్త) ఎనయగుమితారిక్త = సమాన యగునంటిని, కని = చూచి, విని = ఆలకించి, ఎఱుంగము = తెలియుము. ఇనియే = ఈనిన్నెదియ, మారునికటాగ = మార్గము నాదుధము. మన్మథునాయుధమువలె యువజనులం బీడించునమ్మగ్గన ముగ్ధులకముల నీడు లే దని భావము. ఇందుఁ బ్రకృతప్రకృతశ్లేషాలంకారము. ప్రాచీనులు దీనినే శ్లోకార్థములు ధ్వని యందురు. ఈకన్నె కును లక్ష్మ్యదులకును నీమెల బండ్లదేవతామహానిగది విష్ణ్వదులకును సౌపమ్యము గమ్యము.

మ॥ నెలతోడం దరమోముమోము ; కళల ♦ స్తోత్రపువ్వ శోకపువ్వ ; మిం
చులచాంచల్యముచూపుచూపునెటి ; మిం ♦ చుంగుబ్బలింగుబ్బలిం
పులమేర్చిఁ గెవగౌనుగౌను ; సరసం ♦ పున్నోలిచూమోపి ; ఏ

ర్తిలుమీనాంకునిచేతి హేతిగనయాతే ! యారే ! మౌమ్యుఃకిన్ !

ఓయ్యుఃకిన్ = ఈయందక తైకుక, (ఇచటన్ గుచ్ఛము సంబంధమున వచ్చెను గాన నందక తైయొక్క యని యర్థము. మఱియు నీపద మెల్లవాక్యమునతో సంబంధించును.) మోము = ముఖము, నెలకోడక = చందురుతితో, తరము = నామగమనము, ఓమున్ = రక్షించును. ఈమె మొగము చందురుతిం బోలు నని యర్థము. లేనవ్వలే = (ఈమె) మందహాసములే, కళలన్ = చంద్రాకళలను (వెన్నెలల నని యర్థము.) నవ్వున్ = పరిహసించును. చూపునెఱి = దృష్టి సౌందర్యము, మొందుచాఁదాఁదాఁదము = మెఱుములయొక్క చాపల్యమును, చూపుక = కనుపఱుచును. చూపులు మెఱుపులువలె మిగులఁ జంచలము లని యాశయము. గుచ్చలు = స్తనములు, చూపుక = నెలతోపముతో, (బహువచన మవివక్షితము.) గుచ్చలిక = పర్వతమును, మించుక = ఆతిశయించును. కొను = నడుము, మేల్దీగెవగ = ప్రశస్త మైనంతయొక్క విలాసములతో లినవిలాసము కలది, జొక ; మోని = చెడవి, సరసంపుక మోని = బహుదాఁదాఁద మోనిచెట్టుయొక్కచిగురు. సరసంపు + మోని = సరసంపునోపి ; ఉదంత శ్రీరముంబులకుం బుంపులకుం బరుష సరళంబులు పరంబు లగుచున్నదు నిగానిమఁ బడు చున్న మాత్రమునొద్ద స్థిరము పర మగునపు డొకామెకచో నీ దూరములు గానఁబడియెను నని బా. సం. ఆరే = శోమావళియే, మీనాంకునిచేతి హేతిగన = మౌమ్యుః చేతియందలిభద్రముగక, వర్తిలుక = ఉండును. హేతిశబ్దమునకు భయము కలుగదలకునని యర్థముం జెప్పవచ్చుం గాని ప్రకృతమున నుపమేయమునకుం దోచిన గానైన అర్థ ముండే యర్థము. అయారే ! = ఎంతవెంత ! ఇందు చూపకము, వివక్షించుట, వివక్షించుట నని సలంకారములు గలవు.

ఉ॥ మించులమించులున్ మఱియు * మేల్మొపసిండియు. జందునార మబ్జాంచితసారభంబు నిపి * యన్నియు నొక్కట మేలగునె యక్కాంచనగర్భుఁ డాత్మచుక్తి * కౌల ముగియ వెన్నె డిది నిర్మించెనె కాక యిట్లు నెఱి * మించునె యామెయిచాచు రేయెడక.

అక్కాంచనగర్భుఁడు = బ్రహ్మ, కాంచనము (బంగారము) నిర్మించునె నని వాడు. మించులమించులుక = మెఱుములభాగభక్యములును, మఱియుక = వివక్షించు. మేల్మొపసిండియుక = ప్రశస్త మైనబంగారమును, చంద్రుకగము = చంద్రునితోరకేసము, అబ్జాంచితసారభంబు, అబ్జ = పద్మముయొక్క, అంచిత = భూకంఠంబున, సార

భంబు = పరిమళమును, ఇవి యన్ని యుక్ = మీఁదటివస్తువుల నన్నిటిని, ఒక్కటే =
 వీకకాలమున, మేళవించి = కూర్చి, ఆత్మమతికాశలము = తనబుద్ధివైపుణ్యమును, అంద
 టు = ఎల్లరు, మెచ్చుకొ = స్తుతించునట్లు, దీనినికొ = ఈయింతిని, నిర్మించెనె = చేసెనే,
 (ఏ యేవార్థకము.) కాక = ఇట్లు కానియెడను, ఈమెయిచాయ = ఈశరీరకాంతి,
 ఏయెడకొ = ఎచ్చటనైనను, ఇట్లు = ఈప్రకారము, నెటికొ = చక్కఁదనముతో, మిం
 చునె = అతిశయించునా? అతిశయింప దనియర్థము.

బ్రహ్మ మంచిచాయ గలవస్తువులను పరిమళమును మేళవించి యీమెను దనబు
 ధ్ధిచాతుర్యమున జనులు మెచ్చునట్లు సృజియించి యుండును. కానియెడ నిట్టిచాయ
 యెట్లు సంభవించు నని తాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క॥ తారకలు ధృతపునర్భవ

చారుతలై యాశ్రయించె • సతీయడుగులఁ గా

కారయఁ బుష్కరపదగతి

చే రహి నెటు లొప్పు సదుర్చి • చిన్మూర్తి దగ్గ॥ 89

తారకలు = నక్షత్రములు, ధృత.....చారుతలై, ధృత = ధరింపఁబడిన, పున
 ర్భవ = గోళ్లయొక్క, చారుతలై = అందము కలవియై, ధరింపఁబడినమఱియొక జన్మ
 సౌందర్యము కలవియై యని యర్థాంతరము. గోళ్లరూపమున మరల జన్మించినవి యై
 యని భావము. సతీయడుగులకొ = ఈశ్రీయొక్కపాదములను, ఆశ్రయించెన్ = నే
 వించెను. (ని) పునర్భవః కరయహః. అ. ఆశ్రయకొ = ఆలోచింపఁగాన్, కాక =
 అట్లుకాక, అని, పుష్కరపదగతిచేకొ = తామరపూవులం బోలినయామెపాదప్రాప్తి
 చేతను, ఆకాశమును బొందుటచేత నని యర్థాంతరము. (ని) పుష్కరం కరిహస్తాగ్రే
 వాద్య భాండముభే జలే వ్యోమ్ని ఖడ్గ ఫలే పద్మే తీర్థావధివిశేషయోః. అ. సదుర్చి
 చిన్మూర్తి = ఉత్తమ మైనకాంతి, తిగకొ = ఒప్పుఁగాకొ, నక్షత్రకాంతి యొప్పుఁగా
 నని యర్థాంతరము. రహికొ = చక్కఁదనముతోన్, ఎటులు = ఏప్రకారము, ఒప్పుకొ =
 ప్రకాశించును. నక్షత్రములు నఖరూపమున జన్మించి యీమెపదముల నాశ్రయించి
 యుండును. కానియెడ నీమెగోరులు పుష్కరపదము నెంచి సద్రుచిహో నెట్లు ప్రకా
 శించు నని తాత్పర్యము. గోరులు పుష్కరపదము నెంచి సదుర్చిహోఁ బ్రకాశించు
 ననుటచే (శ్లేషచేఁ బ్రాప్త మగురెండర్థములకు నభేదనిశ్చయమున) నక్షత్రములు నిట్టి
 వెకావున నీరూపమున జన్మించి యీమెపాదముల నాశ్రయించె నని చెప్పటచే శ్లేష

మూలక మైనయతిశయోక్తిచే ననుప్రాణిత మైనయుత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ తదుపరిపదనిర్జిత మై

యొదిగెం దగువారిఁ జేరి • యును గమరము నా

నిది సత్యము గాకుండిన

నది ముడుచుట యేల భీతి • నఖిలాంగములన్॥ 90

కమరము = తొబేలు, తదుపరిపదనిర్జితమై, తత్ = ఆమెయొక్క, ఉపరిపద = మీఁగాలిచే, నిర్జితమై = ఓడింపఁబడినదియై, తగువారిన్ = రక్షింపఁజేర్చి గలవారి నని యర్థము. (తనవాసమునకుఁ) దగినయుదకము నని భావము. చేరియున్ = శరణు పొందియును నని యర్థము. ప్రవేశించియుననిభావము. ఒదిగెన్ = తొలఁగెను. పారి పోయె నని యర్థము. నాన్ = అనుట, ఇది, సత్యము = నిజము, గాకుండినన్ = కాని యెడను, అది = తొబేలు, భీతిన్ = భయముచేతన్, అఖిలాంగములన్ = అన్నియవ యవములను, ముడుచుట = సంకోచపఱుచుట, ఏల = ఏమికారణమునన్, (అగున్)

ఇందు స్వభావమునఁ గల్గుతామేటియవయవముల ముడుచుకొనుట యామెమీఁ గాలి కొడుటచేఁ గల్గినభయమున నయ్యెవని చెప్పటచే నుత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ కలమోదరములు ఘనసే

తులనత్రేత్రమునఁ దపముఁ • దొలిఁ జేసియ యీ

చెలి జంఘల కెన పూనెను

ఫలసిద్ధి పొసంగ కున్నె • వరశాలులకున్॥ 91

కలమోదరములు = వరిపొట్టలు, ఘన.....మునన్, ఘన = గొప్పవి యగు, సే తు = గట్టచేత, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, త్రేత్రములన్ = పొలములను, శ్రీరా ములు లంకకుం బోవునపుడు సముద్రమునఁ గట్టినగట్టుచేఁ బ్రకాశించు సిద్ధస్థానమున (రామేశ్వరమునందు) (ని) త్రేత్రం శరీరె కేదారె సిద్ధస్థాన కలత్రయోః. అ. తొ లిన్ = పూర్వమందు, తపము = శరీరాయాససాధ్యము లగువ్రతములను, చేసియ = కా వించియే, ఈచెలిజంఘలకున్ = ఈమెపిక్కలకు, ఎన = సాదృశ్యమును, పూనెన్ = ధరించెను. వరశాలులకున్ = దైవానుగ్రహమునఁ గోరికల నొంది ప్రకాశించువారికి, ప్రశస్త మైనవరిపొట్టల కని భావము. ఫలసిద్ధి = లాభప్రాప్తి, (పంట) పొసంగ కు న్నె = సంఘటింప కుండునా? సంఘటించు నని భావము. ఇందుఁ బూర్వవాక్యము

న స్వభావముచేతనే వరిసొట్టలకు జంఘలతో సాదృశ్యము గలుగు మండఁగా మున్న
తపముచేయుటచేతఁ గల్గె నని యుత్పేక్షించి నాని సుత్తరవాక్యమున శ్లేషచే నమ
ర్థించుటచే నుత్పేక్షయు వర్ణాంతగన్యాసమును నలంకారములు.

గీ॥ నడల కెవ రాక మదగజేరి ♦ ద్రింబు వనన

గముల లలవాంగసాయుజ్య ♦ కాంక్షా దపము

నలుపఁ గటి నుత్తమాంగము ♦ గలసె గరము

గలసె నూరుల నడకలు ♦ గలసె నడల॥

92

మదగజేరిదంబు = మదపుటేనుఁగు, నడలటకొ = ఈమెనడకలకు, ఎవరాక =
సాదృశ్యమును బొందలేక, వననగములకొ = అడవులయందుం బర్వతములందును, లల
వాంగసాయుజ్యకాంక్షన్ = ఈశ్రీయొక్కయవయవములతో నైక్యముఁ బొందుకొ
ర్కొచేకొ, తపము = తపస్సును, చలుపకొ = చేయఁగానొ, ఉత్తమాంగము = (ఏనుఁగు)
శిరము, కటికొ = జఘనమునందున్, కలసెన్ = ఏకీభవించెను. కరము = తొండము, ఊ
రులకొ = తొడలందుకొ, కలసెకొ, నడకలు = గమనములు, నడలకొ = (ఈమె) నడక
లందుకొ, కలసెకొ.

ఏనుఁగుశిరముంబోలె విశాలము నున్నతము నగుజఘనము తుండమును బోలునూ
రులును గజగమనముం బోలుగమనము నీమెదుం గలదని భావము.

ఉ॥ ఆకమలాసనుండు దను ♦ జాపహృతం బగునేమువెండియుకొ

శ్రీకమనీయ మైనధర ♦ ణీవలయం బని తన్ని జాంశమీ

శ్రీకటిచక్రసీమగ స్ప ♦ జించి మటుంగున దాచె గాక ర

త్నాకరమేఖలాంక విపు ♦ లాకృతి యై యది యేల పొల్పుగుకొ॥

ఆకమలాసనుండు = ప్రసిద్ధుఁ డగుబ్రహ్మ, శ్రీకమనీయము = సంపదచేత మనూ
హర మైనది, ఐన, ధరణీవలయంబు = భూమండలము, వెండియున్ = మలలకొ, దను
జాపహృతంబు = రక్తసునిచే దొంగిలింపఁబడినది, అగు నేమొ, అని = తలఁచి, తన్ని
జాంశము = ఆభూమండల సంబంధ మైనసత్య మైనభాగమును (సార మైనభాగము
నని యర్థము.) ఈశ్రీకటిచక్రసీమ = చక్రాకార మైనయీమెజఘనప్రదేశము, కకొ =
అగునట్లు, స్పజించి = సృష్టిచేసి, మటుంగునకొ = (వస్తువు) చాటునందుకొ, దా
చెకొ = దాఁపటికము చేసెను. కాక = అట్లు కానియెడను, అది = ఆజఘనము, రత్నా

కర.....యై, రత్న = మణులకు, ఆకర = ఉనికిప డైన, మేఖలా = బిడ్డాణ మనె డు, అంక = భూషణము గలదియును, విపులాకృతి యై, విశాల మైనయాకారము గలదియు నై (రత్నాకర = సముద్రుఁ డనెడు, మేఖలాంక = బిడ్డాణపుగుఱుకు గలది యును, విపులాకృతి = భూమి యాకారముగలదియు నై యని యర్థాంతరము. ఇటు నీరెండ్రగములకు నభేదనిశ్చయము చేయవలెను.) ఏల = ఎందునకు, పాల్పగుక్ష = ఒప్పుగుక్ష.

బ్రహ్మ భూమిని మఱు రక్కసుఁ డెత్తికొనిపోవు నని తలఁచి వానిసారముం దీసి యీమెకటిప్రదేశముం జేసి వస్త్రముచాటున వాఁచెను. తేనియెడ భూభక్తి మగురత్నాకరమేఖల (సముద్ర మనునొడ్డాణము) గల్గుటయు విపులాకృతియఁ గావించు దేల కాన్పించు ననిభావము. ఈమెకటి భూమియుం బోలె విశాలమై రత్నాకరమేఖల (మణులయొడ్డాణము) గల్గి యొప్పు చుండె నని ఫలితము. మున్న హిరణ్యాక్షుఁడు భూమి నెత్తికొని పోవు చుండఁగా విష్ణు వాతని వరాహావతార మెత్తి సంహరించె నని పౌరాణికులు చెప్పుదురు. ఉత్పేక్షలంకారము.

క॥ వళి యడ్డురేఖ రోమా

వళి నిడురేఖయుఁ గ హంస • పాది లిఖించెన్

నలు వచట లేని నడుమున

కలజను లెం దున్న దొక్కొ • యని శంకవచన్ ॥ 94

నలువ = బ్రహ్మ (నాలుగుముఖములు గలవాఁడు) వళి = కడుపువీఁడ నుండుముడుత, అడ్డురేఖ = అడ్డుగీతయు, రోమావళి = నూగారు, నిడురేఖయు = నిడుగీతయు, కన్ = అగునట్లు, అచటన్ = అస్థలమునందు, లేనినడుమునకున్, కలజనులు = లోకమందలిజనులు, ఎం దున్న దొక్కొ = ఎక్కడ నున్నదో యని, శంకవచన్ = సందేహపడునట్లు, హంసపాది = హంసపాదమును, లిఖించెన్ = వ్రాసెను.

ఆమెనూగారును గడుపువీఁడిముడుతయును గలసి బ్రహ్మ యీమెచు నృజించునపుఁడు నడు మిచట లే దని తెలుపుటకై వేసిన హంసపాదివలె నుండె నని యర్థము. ఆమె మిగుల సన్న పునడుము గల దని భావము. వ్రాయునపుడు గొన్ని యక్కరములఁ బ్రమాదమున విడిచె నేని వానిని మఱియొకచో వ్రాయుచు నక్కడఁ దప్పు న్న దని తెలియుటకై వ్రాయుగీతలను హంసపాది యందురు. తలమగ హంసపాద మనియే ప్రయోగములం గానుపించు.

చ॥ తృణ మగువి ల్లిదేటి కని ♦ యిత్తుశరాసము డించి వేణికా
గుణయుత మైనయీకుసుమ ♦ కోమలికోమలగాత్రవల్లి సిం
గిణిగ నొనర్చి కౌ న్మరుఁడు ♦ కేలను బట్టఁ దదంగుళీనిక
ర్వణభవరేఖ లొప్పె నన ♦ రాజిలు బిత్తర మైనముత్తలుల్ ॥ 95

మరుఁడు = మన్మథుఁడు, (ఇది స్మరశబ్దభవము.) ఇది = ఇందాఁకను నేను భరించునది, తృణము = గడ్డిజాతిలోనిది, అగువిల్లు = అగుధనువు, ఏటికిన్ = ఎందునకున్ అని = తలఁచి, ఉపయోగకారి కా దనుకొని యని యర్థము. ఇత్తుశరాసము = చెఱుకు వింటిని, డించి = వదలి, వేణికాగుణయుతము, వేణికా = జడయను, గుణ = వారితో, యుతము = కూడినది, ఐన, ఈకుసుమకోమలికోమలగాత్రవల్లి, ఈకుసుమకోమలి = పుష్పసుకుమార యగునీచిన్న దానియొక్క, కోమల = మృదు వైన, గాత్రవల్లి = శరీర మనుతీవను, సింగిణి = ధనువు, కాన్ = అగునట్లు, ఒనర్చి = చేసి, కౌను = ఈమైనడు మను వింటినడుమును, కేలన్ = హస్తముతోన్, పట్టన్ = ధరింపఁగాన్, తదంగుళీ.....లు తత్ = ఆమరునియొక్క, అంగుళీ = ప్రేళ్లయొక్క, నికర్ష = ఒరపిడివలనన్, భవ = పుట్టిన, రేఖలు = గీతలు, ఒప్పె ననన్ = స్ఫురించెనో యనునట్లు, బిత్తర మైనముత్తలుల్ = సుందర మైనమూఁడువళులు, (కడుపుమీఁదిముడుతలు) రాజిలున్ = ప్రకాశించును.

మన్మథుఁ డిదివఱకుఁ దాను ధరించువిల్లు గడ్డిజాతిలోనిది కావున నిస్సాగ మని తలఁచి దాని విడిచి యీమెశరీరమునే ధనువుగాఁ జేసికొని చేతఁబట్టుటచే ప్రేళ్లవలనఁ గలిగినగీతలువలె నామెవళులు ప్రకాశించు చున్న వని యర్థము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము. ఇది వేణికాగుణయుత యనునది మొదలయినచోట్ల నున్నరూపకముచే నుత్థాపితము.

క॥ ఘనజఘనపులినమున నెల

కొనుమణికాంచి యనుపొన్న ♦ కొమ్మసుమము మా
నినినాభి యారు తద్వా

సనకై యరుదెంచునళుల ♦ చాల్గా కున్నే. 96

మానినినాభి = ఈయిందినాభి, ఘనజఘనపులినమునన్, ఘన = పెద్దది యగు, జఘన = కటిపురోభాగ మనెడు, పులినమునన్ = తిన్నెయందున్, నెలకొను.....

మనుము, నెలకొను = ఉండెడి, మణికాంచి = మణుల (తోఁగూడిన) యొడ్డాణము, అనుపొన్న కొమ్మసుము = అనెడుపొన్న కొమ్మయొక్కపుష్పము, అగుకొ, ఆరు = రోమాళి, తద్వాసనకై = ఆపువ్వునందలిపరిమళముకొఱకు, అరుదెంచునళులచాలు = వచ్చెడుతుమ్మెదలవరుస, కా మన్నే = కా కుండునా? అగు నని యర్థము.

ఈమెనాభి పున్నాగపుష్పమువలెను నూగారు తుమ్మెదలచాలువలె నుండె నని భావము. రూపకానుప్రణాతమగు నుత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ నాభీనదమునుండి ♦ నడు మనుమింటిపైఁ

గవ గూడి యెగయుచ ♦ క్రొంబు లొక్కొ

నవవయొలక్కి యీ ♦ యువిదపొం దూని కా

నుక యిడ్డకనకకం ♦ దుకము లొక్కొ

వరతనూశృంగార ♦ వనములో విహరించు

మనసిజకుంభికుం ♦ భంబు లొక్కొ

స్ఫురదురోలావణ్య ♦ సరసిలో జనియించి

మొనచూపుపొందమ్మి ♦ మొగడ లొక్కొ

ప్రకటరోమావళీలతా ♦ గ్రసుమగుచ్చ

ములో యనగఁ గిక్కిరిసి సిబ్బె ♦ ములను మెఱసి

యొలసి ప్రక్కల నెరసి యొం ♦ డొంటిఁ దఱిసి

యొరసి సరసీజదృగురోజ ♦ యుగళ మమరు॥

97

సరసీజ.....యుగళంబు, సరసీజదృక్ = ఈశ్రీయొక్క, (పద్మములం బోలినకన్నులు గలది.) ఉరోజయుగళము = కుచములజంట, నాభీనదమునుండి = చాడ్డ నునదినుండి, నడు మనుమింటిపైన్ = నడు మనునాకాశముమీఁదను, కవగూడి = జోడు గట్టి, ఎగయుచక్రంబు లొక్కొ = ఎగయుజక్కవలో, నవవయొలక్కి = కొత్తది యొజవ్వనమువలనిశోభ యనెడులచ్చి, ఈయువిదపొందు = ఈయువతీయొక్కస్నేహమును, ఊని = అంగీకరించి, కానుక యిడ్డకనకకందుకము లొక్కొ = కాన్క యిచ్చినబంగారుబంతులో, గొప్పవారిమైత్రిఁ గోరి మొదట వారిదర్శనమునకుం బోవునపుడు తీసికొనిపోయి యిచ్చెడువస్తువు కానుక యనెಂಬడు. వరతనూశృంగారవనము

లోక = ఈయింటి యనుపూఁడోఁడులో, విహరించు.....లు, విహరించు = క్రీడిం
మనసిజ = మనస్సుఁ దనెడు, మంభి = వినుఁగుయుక్క, మంభింబు లొక్క,
నందలిమాంసపిండము లగు నేమో, స్ఫుర.....నగసిలోక, స్ఫురత్ = మృతా
చున్న, ఉరః = వక్షస్థలమనెడు, లావణ్యపరిసెలోక = లావణ్యపుంగులఁ గలలోక,
త్యములందలిచాయం బోలినతత్తత్తలాడుదేహాంతి లావణ్యము.) నినియించు =
మొనచూపు.....లు, మొనచూపు = అగ్రములను గనుపఱుచు, పొందమిడ్చి మె
లు = బంగారుతామగమొగ్గలు, ఒక్కొక్క = అగు నేమో, ప్రకట.....లో, ప్రక
స్ఫుట మైక, రోమావళి = నూగా ననెడు, లతా = తీరఁగలయొక్క, అగ్ర లావణ్య
న్న, సుమగుచ్ఛములొ = పూలగుచ్ఛులొ, అవలంక = అనునట్లు, క్రిక్కిరిసి = ఎ
తేకుండఁగలిసికొని, సిద్ధములక = ఒకవిధ మైనమచ్చలతోన్, మాలిన్యము = మృతా
ఒలసి = వ్యాపించి, ప్రక్కలక = సమీపస్థలములను, సోపి = త్రమ్ముకొని, కల
టిక = ఒకటి మఱియొకదానిని, తఱిసి = సమీపించి, ఒరసి = రాదుకొని, అమరుల
ఒప్పును.

రూపకానుప్రాణిత మైనయు శ్లేషోల్లంకారము.

మ॥ తతముక్తా మణిహరనిర్మల రసయో ♦ భారన్తనస్వర్ణప
ర్వతభాగంబులఁ బుట్టికాంచనయచికి ♦ వ్యాపించి పెన్సోగలు
లత లీచంచలనేత్రబాహుబిసము ♦ ల్లావేని బాలాంగుళీ
గతచంచన్నఖపుంజపుంజపురుషుమొ ♦ గ్గల్ పుట్టి నం దోరకక ॥

చంచల నేత్రబాహుబిసముల్ = ఈశ్రీయొక్క తామగతూండ్రం బోలి = గా
వులు, తత.....భాగంబులన్, తత = అధిక మైన, ముక్తామణిహర = ముక్తామణిలను
లనెడు, నిర్మలరసయోధార = కొండవాఁగులనీటిధారలు గల, స్తనస్వర్ణపర్వతభాగం
లక = స్తనము లనెడుబంగారుకొండలప్రదేశములందున్, పుట్టి = జన్మించి, కాంచ
చిక = బంగారుకాంతిలోక, వ్యాపించి, (కాంచనగుణములు వార్యమున నుండు)
చు ననువ్యాయమున బంగారుకొండలయందుఁ బుట్టిపని కావున బంగారుకాంతి
వ్యాపించి యని భావము.) పెన్సోగలు = మిగుల దీప్తములు, కౌలతలు = అగుట
కావేని = కానియెడ, అంశక = ఆబాహువులందున్, బాలాంగుళీ.....మొగ్గ
బాలాంగుళీ = తేత్రవేళ్లయొక్కయు, గత = వానియందున్నవి యి, గంధక =
కాశించుచున్న, నఖ = గోళ్లయొక్కయు, పుంజపుంజపురుషుమొ = నముగాఁగ

నెడుచిగుళ్లును మొగ్గులును, పుట్టక = పుట్టుట, ఏటికన్ = ఎందుకకన్ (అగున ఈమెబాహులు, ముత్యాలదండ లనునీటిధానలు గలకుచము లనుస్వర్ణపర్వతములం ట్టినబంగారుతీవలే కానియెడ వానియందు వేర్ల నుచివుళ్లును, గోళ్లును మొగ్గులు పుట్టు నని యర్థము. ఈమెస్తనములు పర్వతములువలెను, బాహువులు తీవలువలె వేర్లు చివుళ్లువలెను, గోళ్లు మొగ్గులువలె నుండె నని భావము. ఇందు బాహువుల బంగారుతీవ లని యుత్పేక్షించినాడు గాన నుత్పేక్షాలంకారము. అది స్తనమ యందుఁ బర్వతత్వారోపరూప మైనరూపకముచే నుత్థాపితము. ఈరెంటికి నంగా భావమున సాంకర్యము.

చ॥ కనకపుగట్టులు న్నొడలు ♦ గా బిరుదుల్ ఘటియించి చందనం
బు నలది దోయ్యగాగ్రతల ♦ భూషితపీఠిక నించునయ్యనం
గునివిజయాంకశంఖమగుఁ ♦ గోమలికంతము గాక యున్న న
ద్వినుతకళల్ సువృత్తతయు ♦ దీపితమంగళరేఖ లుండునే॥ ౧

గోమలికంతము = ఈమెకంతము, కనకపుగట్టులు = బంగారుకట్టు, మొద
గాక = ముందగుకట్టు, బిరుదుల్ = జయచిహ్నములను, ఘటియించి = కూర్చి, చం
దనంబు = శ్రీగంధమును, అలది = పూసి, దోయ్యగ.....పీఠికక = చేతులమీదికి
గమనెడు నలంకరింపబడిన పీఠయందుక, నించు.....శంఖము, నించు = నిల్పెడి
అయ్యనంగుని = ప్రసిద్ధుఁ డగుమన్మథునియొక్క, విజయాంక = జయచిహ్నములుగ
శంఖము, అగుక, కాకయున్నక = అట్లుకానియెడల, సద్వినుతకళల్ = శ్రేష్ఠ మై
గనుకనే స్తోత్రము చేయబడినకాంతులును, సువృత్తతయుక = మిగుల గుండ్రనయు
దీపితమంగళరేఖలు = ప్రకాశింపబడినశుభ మైనరేఖలును, ఉండునే = ఉండున
(ఉండ వనుట.)

శంఖమందు శుభరేఖలు మొదలగునవి గలుగుటయు దానికిం బంగారుకట్టు వై
గంధముం బూసి పీఠమం దుంచి పూజించుటయు లోకవిదితము. శుభరేఖలు గుం
న మొదలగుధర్మములు కంతమందును నుండును. ఈధర్మసామ్యముచే గంతమందు
సద్విధశంఖత్వము సంభావించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ అలరసాలఫలంబు న ♦ గాగ్రవాసి

యై తపస్థితి మీఱి యీ ♦ యతివచుబుక

మగుటఁ బ్రియకరయోగ్యవృత్తిఁ గయికొనియె
డెందమున నెంచి చూడ మా ♦ కంద మగుచు॥ 100

డెందమునకొ = మనసునందుకొ, ఎంచిమాడకొ = ఆలోచింపఁగా, అలరసాల
ఫలంబు = ప్రసిద్ధ మగుతియ్యమామిడిపండు, నగాగ్రవాసియై = చెట్టుకొన నున్నది
యై, (పర్వతాగ్రమున నుండి యని యర్థాంతరము.) (ని) అగో నగశ్చ భుజగే నా
భౌ భూరుహి భూధరే. నా. నా. తపస్థితిన్ = గ్రీష్మకాలమున నునికిచే (చాంద్రా
యణాదివ్రతములయం దునికిచేకొ, వ్రతములు చేయుటచే నని యర్థాంతరము.) మీ
టి = అతిశయించి, ఈయతివచుచుకము = ఈ మెగడ్డము, అగుటకొ = అయిజన్మించుట
చేతను, మాకందము = మాకంద మనుపేరు కలది, (ఈస్త్రీరూపమున నున్న లక్ష్మీకి
నందము గలిగించునది యని రెండవయర్థము. ఈయర్థమున మానున్ + అందము అని
పదచ్ఛేదము. అంద మనుశబ్దమునకు లక్షణచే నందము గలిగించునది యని యర్థము
గ్రహింపవలెను.) అగుచున్, ప్రియకరయోగ్యవృత్తికొ = ఇష్టముగావించుమంచివ్యా
పారమును, (ప్రియునిహస్తమునకుం దగినవ్యాపారము నని యర్థాంతరము. ప్రియుఁడు
చేతఁ బూని బ్రతిమాలఁదగినవ్యాపారము నని భావము.) కయికొనియెకొ = వహించె
ను. శ్లేషాలంకారము.

గీ॥ వదనముకురంపుబరణిలో ♦ మదనుఁ డునుపఁ

బల్లవమువ్రాలె వెలికిఁ గ ♦ న్నట్టువిశద

రదనకురువిందమాలిక ♦ తుదఁ దనర్పు

నాయకం బనఁ గెమ్మోవి ♦ నారి కొనరు॥ 101

మదనుఁడు = మన్మథుఁడు, వదనముకురంపుబరణిలోకొ = ముఖ మనెడునద్దపు
బరణియందుకొ, ఉనుపకొ = నిలుపఁగాకొ, వెలికికొ = వెలుపలికిన్, పల్లవమువోలెకొ =
చిగురాకువలె, కన్నట్టు.....తుదకొ, కన్నట్టు = కాన్పించెడు, విశద = స్వచ్ఛమైన,
రదన = దంతము లనెడు, కురువింద = కెంపులయొక్క, మాలిక = దండయొక్క, తు
దకొ = చివరయందున్, తనర్పు నాయకం బనకొ = ప్రకాశించునాయక మణివలె, హాగ
మునకు మధ్య నున్న పెద్దమణిని నాయక మందురు. కెమ్మోవి = ఎఱ్ఱనియధరము, నా
రికికొ = ఈస్త్రీకి, ఒనరుకొ = ఒప్పును. రూపకముతోఁ గూడినయుత్పేక్షాలం
కారము.

చ॥ రమణిమృదూక్తిమాధురికి ♦ ద్రాక్షఫలం బిల నోడి సుక్కే వే.
గమ పులు సెక్కె దేనె పుల ♦ ఖండము ఖండము లయ్యె నిత్తుకాం
డము తుదఁ జప్ప నయ్యె సుమ ♦ నఃప్రియ మై సుతి గాంచుచుంటచే
నమృతరసంబు గొంత సరి ♦ యై తగు సేమొ మదిం దలంపఁగన్॥

ఇలన్ = భూమియందున్, ద్రాక్షఫలంబు, రమణిమృదూక్తిమాధురికిన్ = ఈజ
వ్వనియొక్కమృదు వైనమాటలరుచికి, ఓడి = అపజయము నొంది, సుక్కేన్ = ఎండి
పోయెను. మృదూక్తిమాధురికి నోడి యనునది యెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.
తేనె, వేగమ = త్వరగనే, పులుసెక్కెన్ = మాధుర్యమును విడిచి పుల్లనిరుచికలది య
య్యెను. ఈమె వాఙ్మాధుర్యమునుబట్టి చూడఁ దేనె మధుర మైనదియైనను బుల్లనిదివ
లె నుండె నని భావము. పులఖండము = గడ్డచక్కెర, ఖండము లయ్యెన్ = ముక్కల
య్యెను. ఇత్తుకాండము = చెఱుపఁగట్ట, తుదన్ = చివరను, చప్పనయ్యెన్ = నిస్సార
మయ్యెను. సుమనఃప్రియమై = దేవతలకు నిష్టమై, (విద్వాంసులగు వారల కిష్టమై యని
యర్థాంతరము.) సుతిగాంచు చుంటచేన్ = స్తోత్రము నందు చుండుటచేన్, అమృత
రసంబు = సుధ, (ఇది దేవతలును రాక్షసులును తీరసముద్రమును మధింపఁగా నుత్ప
న్న మైనపదార్థము.) మదిన్ = మనసునందున్, తలంపఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్,
కొంత సరియై = కొంచెము సమాన మై, తగు సేమొ = ఒప్పు సేమో (యని తోచును.)

ద్రాక్ష మొదలగువానియందు స్వభావముననే కలెడుస్రస్కుట మొదలైన
వానికి నీమెమాటల కోడుట హేతువుగాఁ జెప్పటచే నుత్పేక్షాటంకారము.

చ. చలమున మోము దా భువన జాతము గెల్చి ప్రసిద్ధిఁ గాంచుచా
యలఁ బ్రతివచ్చె వీడు దన ♦ కంచు శశిం గని కిన్క రెండువ్ర
క్కలుగ నొనర్ప భీతిఁ గొని ♦ క్రమ్మఱ నమ్ముఖపార్శ్వయుగ్మముం
దొలఁగక కొల్చుచున్న నెల ♦ తున్కలసం దగుఁ జెక్కు లింతికిన్.

మోము = ఈయింతిముఖము, చలమునన్ = పట్టుదలచేత, భువనజాతమున్ = తా
మరపువ్వును, (లోకసముదాయము ననియుం దోచును.) (నీటఁబుట్టినది) (ని)
జీవనం భువనం వనం. అ. గెల్చి = జయించి, ప్రసిద్ధి గాంచుచాయలన్, ప్రసిద్ధి = ప్ర
ఖ్యాతిని, కాంచుచాయలన్ = పొందెడుకాంతులచేతను, వీడు = (చంద్రుఁడు) తన
కున్ = (ముఖమునకున్) ప్రతివచ్చెన్ = సాటి యయ్యెను, అంచున్, శశిన్ = చంద్రుని,
కని = చూచి, కిన్కన్ = కోపముచేతను, రెండువ్రక్కలుగన్ = రెండుముక్క

లుగాన్, ఒనర్పక్ = చేయఁగా, భీతిఁగొని = భయపడి, క్రమ్మటన్ = మఱలన్, అ
ముఖపార్శ్వయుగ్మముక = ఆమోముయొక్కరెండుప్రక్కలను, తొలఁగక = విడువక,
కొల్పుచున్న వెలతుస్కలు = సేవించు చున్నచంద్రఖండములు, అనక = అనునట్లు,
ఇంతికిక = ఈమెకు, చెప్పులు = చెక్కిళ్లు, తగుక = ప్రకాశించును.

ఈయింతిమోము తామరపూవులను గెల్చి యుండఁగాఁ జంద్రుఁడు నట్లే చేసి
ప్రసిద్ధమైనకాంతులచేఁ దనకు సదృశుఁ డయ్యె నని కోపించి యాచంద్రునిని ముక్క
లు చేయఁగా, మఱలఁ దమ కేమి యాపద సంభవించునోయని భయపడి ముఖపార్శ్వ
ములను సేవించు నాముక్కలో యనున ట్టిమెచెప్పులు ప్రకాశించు చుండె నని యర్థ
ము. ఈమెమోము చందురుం జెప్పులు చంద్రశకలములం బోలు నని భావము. ఉ
త్పేక్షాంకారము.

క. నలిన మనుశంక నభు లీ

లలనావదనంబు గ్రమ్మి ♦ లావణ్యరసా

వళి గ్రోల కుండుటకు నై

నలువట గంధఫలి నిలిపె నా♦నాస దగుక. 104

అశులు = తుమ్మెదలు, నలిన మనుశంకక = తామరపూ వనుభ్రాంతిచేత, ఈల
లనావదనంబు = ఈయింతియొక్కముఖమును, క్రమ్మి = వ్యాపించి, లావణ్యరసావళి =
లావణ్యరసముదాయమును, రసప్రవాహము నని యర్థము. గ్రోల కుండుటకు నై =
త్రావ కుండుటకొఱకు, నలువ = బ్రహ్మ, అటక = ఆముఖమునందున్, గంధఫలిక =
సంపెంగపూవున, నిల్పెనాక = నిల్పెనో యనునట్లు, నాస = ఈమెముక్కు, త
గున్ = ప్రకాశించును.

ఈమెమోము పద్మముం బోలుటచేఁ దుమ్మెదలు భ్రాంతిపడి యట శ్రావ లా
వణ్యరసము ద్రావ కుండ నలువ యట నిల్పినసంపెంగపూవువలె నాస ప్రకాశించు
చుండె నని తాత్పర్యము. గంధఫలికిం దుమ్మెదలకును విరోధము ప్రసిద్ధము. ఉత్పే
క్షాంకారము.

క. శ్రీకారము లీకామిని

వౌకర్ణము లెంచి చూడ ♦ నటు గా కున్నక

బ్రాకటసువర్ణయుక్తము

తొకమ్మల నంటియున్నె ♦ యని యెల్లపుడుక. 105

ఎంచి చూడకొ = అలోచింపఁగాకొ, ఈకామినివి = ఈశ్రీసంబంధ మైనవి,
 ఔకర్ణములు = అగుచెవులు, శ్రీకారములు = శ్రీ యనునక్షరములు. అటు గాకు
 స్నన్ = అట్లు కానియెడల, అవి = ఆకర్ణములు, పాకటసువర్ణయుక్తములు = స్పష్ట
 మైనమంచియక్కఱములతోఁ గూడినవి, ప్రసిద్ధ మైనబంగారముతోఁ గూడిన వనియ
 గ్ధాంతరము. ఔకమ్మలన్ = అగులేఖలను, అగుకర్ణభూషణముల నని యగ్ధాంతరము.
 ఎల్లపుడుకొ = ఎల్లకాలంబును, అంటి యున్నె = తగుల్కొని యుండునా? (ఉండ
 వని యర్థము.) ఈమెచెవులు శ్రీకారములు గానియెడల సువర్ణములతోఁ గూడినకమ్మ
 లు గలిసికొని యుండుట సంభవింపదు గావున నవి శ్రీకారములే యని యర్థము. చె
 వులు శ్రీకారములువలె నుండె నని భావము.

క॥ దరహాసచంద్రికకు నై

తరుణీమణివిమలముఖసు ♦ ధాకరబింబా

న్తరమున వాల్చుచకోరక

వరయుగ మనఁ గన్నుదోయి ♦ వలనొప్పారుకొ॥ 106

దరహాసచంద్రికకునై = చిఱునగ వనెడువెన్నెలకై, తరుణీ.....మునన్, త
 రుణీమణి = శ్రీశ్రేష్ఠముయొక్క, విమల = నిష్కళంక మైన, ముఖ = మొగ మనెడు,
 సుధాకరబింబాన్తరమునకొ = చంద్రమండలమునడుమను, వ్రాలుచకోరకవరయుగమ
 నకొ = ప్రవేశించెడువెన్నెలపులుగులజో డనునట్లు, కన్నుదోయి = కన్నుఁగవ, వల
 ను = అందముచేతను, ఒప్పారున్ = ప్రకాశించును.

చకోరములు వెన్నెలను భక్షించి జీవించునవి గాన మందహాస మనువెన్నెలగ
 ల ముఖ మనుచంద్రుసెద్ద వ్రాలిన యాపులుఁగులువలె నీమెకన్నులు ప్రకాశించు
 చుండె నని యర్థము. ఈమెకన్నులు చకోరములువలెను, మొగము చందురుఁడువలె
 ను, చిఱునగవు వెన్నెలవలెను నుండె నని భావము.

రూపకముతోఁ గూడినయుత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ ఉవిదనేత్రసామ్య ♦ మొందఁగాఁ గడఁగి మీ

నొక్కయేటఁ జిక్కె ♦ నొక్కనెలకె

పద్మ మోడె నొక్క ♦ పగటికే చెడె గల్వ

సఫల మగునె కోర్కె ♦ జడగతులకు॥

107

విను = చేప, ఉవిదనేత్రసామ్యము = ఈయువిదకన్నులతోపాటిగా, ఒం
దఁగాఁ = పొందుటకు, కడంగి = యత్నించి, ఒక్కయేటక = ఒక్కసంవత్సరము
ముసందుక, చిక్కెన్ = కృశించెను. లొంగిపోయె ననియున్దము. ఒక్కనదియందు
దగుల్కానె నని భావము. పద్మము = తామరపువ్వు, (అట్లు యత్నించి) ఒక్కనె
లకె = ఒక్కమాసమునకె, ఓడెన్ = పరాజయము నొందెను. ఒక్కగండ్రునికే పరా
జయము నొందె నని యర్థాంతరము. చేప యేటఁ బిక్కెను నాని యది వెలకే చి
క్కె నని దానికంటె న్యూనత్వము స్ఫురించును. కల్వ = ఉత్పలము, ఒక్కపగటి
కే = ఒకదినమునకే, చెడెన్ = ఓడెను. పగటికాలమునకే యోడె నని యర్థాంతరము.
జడగతులకుక = అల్ప మైనతెల్వి గలవారికే, ల, డల కభేద మగుటచే నీటియం యం
డువారి కని యర్థాంతరము. కోర్కె, సఫలము = ఫలము గలది, అగునె = (కా దని
యర్థము.) శ్లేషతోఁ గూడినయర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

గీ॥ మూఁడులోకంబుల జయింప ♦ మూఁడువిండ్లు
దర్పకుండు దెచ్చి యొక్కటి ♦ దాను బూని
యువిదకడ రెండు దాచెఁ గా ♦ కున్న నంగి
దృక్పితశరాళి నీనునే ♦ దీనిబొమ్మలు॥

108

దర్పకుండు = మన్మథుండు, మూఁడులోకములక = ముల్లోకములను, జయిం
పక = గెలుచుటకు, మూఁడువిండ్లు = మూఁడుధనువులను, దెచ్చి, తాను, ఒక్కటికే,
పూని = ధరించి, రెండు = రెంటిని, ఉవిదకడక = ఈశ్రీయొద్ద, దాచెఁగా = దాచుట
కము చేసెను. కాకున్నక = కానియెడల, దీనిబొమ్మలు = ఈమెకన్బొమ్మలు, నంగి
వంపు గలిగి (నమ్రములై) దృక్పితశరాళిక, దృక్ = చూపు లనెడు, పిత = వాడి
యైన, శరాళిక = బాణసముదాయములను, ఈనునే = ప్రసరింపజేయువా ? (చేతు
వని యర్థము.) ఈమెకన్బొమ్మలనంగునివిండ్లువలె నక్రమములును చూపు లనెదబొమ్మ
లువలె వాడి గలవియు నని భావము. రూపకముతోఁ గూడినయత్నేప్రయోలంకారము.

క॥ భగణంబుగ గోరు లమరె

నగముగ శశిలోన నెన్నఁ ♦ జను నిటలంబుక

దగు వదనము నలమసఁగా

నగరీతిక గుచములున్ ద ♦ సర్పున సతికి॥

109

సతికిణ్ = ఈభామకు, గోరులు, భగణంబుగణ్ = నక్షత్రసముదయ మగునట్లు,
సముదయమువలె నని యర్థము. అమరెణ్ = ఒప్పెను. నిటలంబుణ్ = ఫాలముచు,
('ను' సముచ్చయము.) శశిలోనణ్ = చందురునందుణ్, సగముగణ్ = సగ మగునట్లు
ఎన్నఁ జనుణ్ = లెక్కింపవచ్చును. వదనము = ముఖము, నలము = పద్మము, అనఁ
గాణ్ = అనునట్లు, తగుణ్ = ఒప్పును. కుచములుణ్ = స్తనములును, నగరీతిణ్ = పర్వ
తపురీతిచేతను, తనర్చున్ = ప్రకాశించును. ఇందు భగణము, సగము, నలము, నగము
ననుపదములు సందర్భము ననుసరించి నక్షత్రసముదాయము మొదలైనవానియందుఁ
బ్రవర్తించినను వ్యంజనావ్యాపారముచే ఛందశ్శాస్త్రమందలి కొన్ని సంజ్ఞలందెలుపును;
గాన నీమెగోరులు మొదలగునవి యక్షరసామ్యముచే భగణము మొదలగువానింబోలి
యుండెనని యర్థాంతరము స్ఫురించును. (గోరులు ఇందు మొదటగురువును బిమ్మట
రెండులఘువులుంగలవు. భగణమునకిట్లేయుండవలెను. ఇదియేసామ్యహేతువు. తక్కి
నవానికినిట్లే తెలియవలెను.) ఇట్టియర్థమునే వ్యంగ్యార్థ మని యాలంకారికులు చెప్పు
దురు. పదార్థములు పరస్పరము నన్వయించిన పిమ్మట వ్యాక్యార్థశోభార్థము స్ఫురిం
చునర్థము వ్యంగ్యార్థము. ఇట్టియర్థముం చెబుచుకబ్బకైయే వ్యంజనావ్యాపారము.

ఉ॥ మంగళలీల ఫాలతట ♦ మండితమండననీలరత్న రా
జిం గికురించి వక్త్రీసర ♦ సీరుహసౌరభవీచికాచర
ద్భ్రంగములో యనంగ విను ♦ తిం గనుచుం గొనబొ మెఱుంగులం
బొంగి చెలంగునుంగరపు ♦ ముంగురు లంగనకుం గనుంగొనణ్॥

అంగనపణ్ = ఈయింతియొక్క, మెఱుంగులణ్ = నిగనిగలాడుకొంటిచేత,
పొంగి = అతిశయించి, చెలంగు.....చుంగురుల్ = ప్రకాశించెడునంకర గలముంగు
రులు (ముందు + పురులు = ముంగురులు. మోముమీఁద వ్రేలు వెండ్రుకలు.) కనుం
గొనణ్ = చూడఁగాణ్, ఫాలత.....రాజిన్, ఫాలతట = నుదుటచు, మండిత = అలం
కరింపఁబడిన, మండన = భూషణమునందలి, నీలరత్న రాజిణ్ = నీలపురాలసమాహము
ను, కికురించి = మోసముచేసి, జయించి యని యర్థము. వక్త్రీసరసీరుహ.....ద్భ్రం
గములో యనంగన్, వక్త్రీ = ముఖమునెడు, సరసీరుహ = తామరపూవుయొక్క, సౌర
భవీచికా = పరిమళతంగములకై, పరిమళాతిశయముకొఱ కని యర్థము. చరణ్ = తి
రుగుచున్న, భ్రంగములో యనంగణ్ = కుమ్మెదలో యనునట్లు, విమతింగనచుణ్ =
సుతి నెందుచుణ్, మంగళలీలణ్ = శుభవిలాసముతో, గొనలు = మనోహరములు,
బొణ్. (ఇట ముంగురు అనుబహువచనాంతమునను గొన బహువచనము విశేషణ

ము.) ఈ మెముంగురులు మెసట నున్న భూషణములోని నీలపుగాలం దిగస్కరించి మొగ మనుపద్మముయొక్క పరిమళము నాస్వాదింపవచ్చిన తుమ్మెదలువల విలసిల్లుచుండెనని భావము.

రూపకానుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ మాళిమాణిక్యరుచితటి ♦ స్మంజులంబు

రుచిరసవరత్న సీమంత ♦ గోహితంబు

నై నయూమోహనాంగిసో ♦ యగప్రసీద

కై శికము ఘనవిస్ఫూర్తి ♦ గాంచు టగుదె॥ 111

మాళి.....మంజులంబు, మాళి = శిరోభూషణమువందలి, మాణిక్యము = ముగ్గురు యొక్క, రుచి = కాంతి యనెడు, తటిత్ = మెలుములచేతను, మంజులంబు = ముగ్గుర హార మైనదియు, రుచిగ.....గోహితంబు, రుచిగ = చక్కనికాంతిగల, సవరత్నము = తొమ్మిదిరతనములచేత (జేయఁబడినగలు గల) సీమంత = సావట యనెడు, గోహితంబు = గొరడుగలదియు (ఎక్కువెట్టనియింద్రునిభనువు గోహిత మనంబును దీని నే తెనుఁగునఁ గొర డందురు.) (ని) ఇంద్రాయుధం శక్రధను స్త్రీజీవ ఋజు గోహితం. అ. అయిన, ఈమోహనాంగి.....కైశికము, ఈమోహనాంగి = ఈయందలియొక్క, (వలపు వుట్టించుశరీరముగలది) సోయాగప్రసీదకైశికము = చక్కనివల్లవికొప్ప, ఘనవిస్ఫూర్తి = మేఘకాతినీ, (గొప్పకాంతి ననియు నర్థము.) గాంచుట = పొందుట, అగుదె = ఆశ్చర్యమా? (కా దని నర్థము.) రూపకాలంకారము.

గీ॥ కుంభకుచ మీనలోచన ♦ గోనితంబు

యజ్జఘామాస్య హరిమధ్య ♦ యభిశిరోజు

చాపసుభ్రామ్యుగళ సక్రి ♦ జంఘ యశుల

కస్య సరసక్రియలరాశి ♦ గాదె తలఁప॥ 112

(ఈయింది) తలఁపక = ఆలోచింపఁగాన్, కుంభకుచ = ఏనుఁగుదగ్గరములం బోలినకుచములు గలది. ఘటములం బోలినకుచములు గల దనియుని నర్థము. మీనలోచన = చేపలం బోలినకన్నులు గలది. గోనితంబు = భూమినతి (విశాలమైన) కటిప్రదేశము కలది. యజ్జఘామాస్య = చంద్రునికాంతిం బోలినకాంతి గలమోము గలది. హరిమధ్య = సింహపునడుముం బోలిననడుము గలది. అభిశిరోజు = తుమ్మెదలం బోలినకురు

లు గలది. చాపసుభూయగళ = ధనువులం బోలినకనుబొమలజంట గలది. శక్తి = ధనువు = మొసళ్లం బోలినపిక్కలు గలది. అతులకన్య = సాటిలేనికన్య; సునన్దర = సునన్దరాళి = శృంగారముతోఁ గూడినచేష్టలపుంజమును, కాదె = కాదా? అగు నని యర్థము. ఇందుఁ గుంభశబ్దము మొదలగునవి కుచాదుల కుపమానము లగునజకుంభము మొదలగు వానిని బోధించుచు సప్రకృత మైనరాశిరూపార్థమును దోషించును. (ద్వారించుఁ జేయును.) కావున నిందు చ్చాదశరాసులనామములు నిమిడి యున్నవి. గోశతంబు యనుచో గోశబ్దము వృషభరాశిని బోధించును. హరి = సింహరాశి. ఆర్జుభామ = కర్కటకము. చంద్రుని ల్లనియర్థము. అశే = వృశ్చికము. సక్ర = మకరము, సరస = మేఘము. శృంగారరసముతోఁ గూడినది. క్రియ = మేషము తక్కినది సుగమము.

మ॥ గతి మత్తేభము, నాస చంపక, మొగిన్ ♦ కైశ్యంబు కందంబు, సం
గతవాక్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృ ♦ గ్వాప్తపార మయ్యుత్పల
ద్యుతి, మో మంబురుహంబు, దేహరుచి వి ♦ ద్యున్మాల, యామానినీ
తతవృత్తస్థితు లెన్నఁగాఁ దరమె త ♦ ద్వాగ్జాని కైన్ ధరన్ ॥ 113

గతి = (ఈమె) నడక, మత్తేభము = మదనజము. ఈమె నడక మదనజమున నడకం బోలు నని భావము. నాస = ముక్కు, చంపకము = సంపంగిపువ్వు, మొగిన్ = క్రమముగా, కైశ్యంబు = కేశపాళము, కందంబు = మేఘము, సంగతవాక్యంబులు = యుక్తము లగుమాటలు, మత్తకోకిలలు = మదించినకోయిలలు, మాటలు కోకిలములవలం బోలు నని యర్థము. దృగ్వాప్తపారము = చూపు, అయ్యుత్పలద్యుతి = ప్రసిద్ధ మైనవల్లనలువలకాంతివంటికాంతి గలది. మోము, అంబురుహంబు = పద్మము. పద్మసదృశ మని యర్థము. దేహరుచి = దేహకాంతి, విద్యున్మాల = మెలుపులపక్షి, ధరన్ = భూమియందున్, ఈమానినీతతవృత్తస్థితులు, ఈమానినీ = ఈస్త్రీయొక్క, తత = మైన, వృత్తస్థితులు = మంచినడవడులయునువలను, (ఈమానినీ = ఈస్త్రీయందు, తత = ఆయాయిరూపమున వ్యాపించియున్న, వృత్త = ఉత్పలమాల మొదలైనపద్మములయొక్క, స్థితులు = స్థితులను) వాగ్జాని కైన్ = బ్రహ్మ కైన్, ఎన్నఁగాన్ = తెక్కించుట, తరమె = శక్యమా. కా దని యర్థము. ఈమెనడలు మదపుటేనుఁగనడలను, ముక్కు సంపంగిపువ్వును, శిరోజములు మేఘములను, పల్కలు కోయిలలను, చూపులు నల్లలనువలను, మోము పద్మమును, దేహకాంతి మెలుములను బోలు ననియు నీమెనడవడి మిగుల సుత్తమ మైన దనియుఁబ్రకృతార్థము ప్రకరణముచే స్పష్టము కాఁగా నిందలి మ

త్రేభము మొదలైన శబ్దములు వ్యంజనావృత్తి చే వృత్తము లను వన్యార్థము బోధించును. కావున నీమె నడకలు మొదలగునవి మత్తేభము మొదలైన వృత్తములం బోలి యుండెననియుఁ జెప్పం దగు.

క॥ అని యిటు హరిమది విస్మయ

మెనయఁగ నయ్యన్నమిన్న ♦ నెన్ని పొదలమా

టునఁ దద్రూపాతిశయం

బున కానందాబ్ధిఁ దేలి ♦ మునుఁగుచు నుండెన్॥ 114

హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈ ప్రకారము, మదిన్ = మనసునందున్, అని = అనుకొని, విస్మయము = ఆశ్చర్యము, ఎనయఁగన్ = కలుగఁగాన్, అయ్యన్నమిన్నన్ = ఆశ్రీశ్రేష్ఠమును, ఎన్ని = స్తుతించి, పొదలమాటునన్ = తీవ్రయిండ్లమఱుఁగునను, తద్రూపాతిశయమునకున్ = ఆమెచక్కందనముయొక్క యాధిక్యమునకున్, ఆనందాబ్ధిన్ = సంతోషముద్రమునందున్, తేలి మునుఁగుచు నుండెన్ = ఓలలాడుచుండెను. ఆమె సౌందర్యమునను మిక్కుటముగ సంతసించు చుండె నని యర్థము.

వ॥ అనిన విని పరిక్షిన్నరేంద్రుం డన్వలికథ నెఱింగింపు మని శుక
యోగీంద్రు నడుగుటయు (సుగమము) 115

మ॥ అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ భవా ♦ జ్వస్వర్ధనీకల్పక
దుగ్ధమిండిరపటీరహీరశశభృ ♦ దుగ్ధాబిసంస్పర్ధిస
ద్విమలాఖండయశఃపరంపర పరో ♦ ర్వీనాథగర్వాపహ
క్రమదోర్విక్రమ విక్రమార్కస్పృహసం ♦ గామస్ఫురత్సాహసా॥

అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ, అమరేంద్ర = ఇంద్రునియొక్క, (వైభవము) ప్రతిమాన = పోల్కి గల, వైభవ = సంపదఁ గలవాఁడా, భవా.....పరంపర, భవ = శివునితోడను, అబ్జ = తామరలతోడను, స్వర్ధనీ = ఆకాశగంగతోడను, కల్పకదుగ్ధము = కల్పవృక్షములతోడను, డిండిర = నురువుతోడను, పటీర = చందనముతోడను, హీర = వజ్రములతోడను, శశభృత్ = చంద్రునితోడను, దుగ్ధాబి = తీరసముద్రముతోడను, సంస్పర్ధి = విరోధించుచున్న, (సదృశ మగుచున్న యని యర్థము.) సత్ = శ్రేష్ఠమైన, విమల = స్వచ్ఛమైన, అఖండ = పూర్ణమైన, యశఃపరంపర = కీర్తిసముదయము గ

లప్రభువా, పరోర్విశాధ.....క్రమ, పరోర్విశాధ = శత్రురాజులయొక్క, గర్వ = మదమును, అపహ = పోగొట్టెడు, క్రమ = రీతిగల, దోర్విక్రమ = బాహుపరాక్రమముగలరాజు, విక్రమార్క...సా, విక్రమార్కస్వప = విక్రమార్కమహారాజుననువలె, సం గామ = యుద్ధమందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, సాహసా = తెగువ గలప్రభువా.

క॥ చంచలనయనానూతన

పంచాయుధ సుజనకల్ప ♦ పాదప సరసో

దంచితగంభీరవచః

పంచాయుధతల్ప వినయ ♦ భవ్యాకల్పా॥

117

చంచలనయనా = శ్రీలకు, నూతనపంచాయుధ = శ్రోతమస్మధుఁడా, ప్రాచీనుఁ డగుమస్మధుఁ డవంగుఁడును నీయన సాంగుఁడును గాన నూతనమస్మధుఁ డని చెప్పెను. సుజనకల్పపాదప = సజ్జనులకుం గల్పవృక్షమా! సరసో.....తల్ప, సరస = మనోహార మైన, ఉదంచిత = మిగుల పూజ్య మైన, గంభీర = అర్థపాటవము గల, వచః = సంభాషణమునందు, పంచాయుధతల్ప = శేషుఁడా, (గద, ఖడ్గము, ధనువు, శంఖము, చక్రము ననుసైదాయుధములు గలవాఁడు పంచాయుధుఁడు = విష్ణువు. ఆయనకుం దల్పము = పాన్పు శేషుఁడు. విష్ణువు క్షీరసముద్రమున శేషునిపై శయనించియుండు నని పురాణములం బ్రసిద్ధి.) వినయభవ్యాకల్పా = అడఁకువ యనుమనోహర మైన భూషణము గలప్రభువా.

మాలినీవృత్తము॥ స్థిరలసదుపమాక ♦ క్షేత్రధాత్రీధరేంద్రా

ధరపరిసరసాశ్మ ♦ స్థాపితపోజ్వలద్గో

పురవరశిఖరాళీ ♦ భూషితవ్యోమసీమా

ప్రరుచిరగుణధామా ♦ రావునంశాబ్ధిసోమా॥ 118

స్థిర.....సీమా, స్థిర = శాశ్వతముగా, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఉపమాక క్షేత్ర = ఉపమాక యనుపుణ్యస్థలమునందలి, ధాత్రీధరేంద్రా = పర్వతముయొక్క, అధర = క్రిందటి, పరిసర = సమీపప్రదేశమందు, సాశ్మ = రాలతోఁ గూడునట్లు, స్థాపిత = నిల్పఁబడిన, (కట్టింపఁబడిన యని యర్థము.) పోజ్వలత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, గోపురవర = శ్రేష్ఠ మైనగోపురముయొక్క, శిఖరాళీ = శిఖరసమూహముచేతను, భూషిత = అలంకరింపఁబడిన, వ్యోమసీమా = ఆకాశప్రదేశము గలప్రభు

వా! ప్రరుచిరగుణధామా—మిక్కిలి మనోహరము లగుగుణములను నినాసమా, రావు
వంశాబ్ధిసోమా = రావువారివంశే మనుసముద్రముననుం జంద్రుడే వగురామరాయ
ప్రభూ!

గద్యము.—ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికా
ల్లమరాజవంశజాపస్తంబసూత్రినదెల్లనార్యపౌత్త
రంగశాయి నామార్యపుత్త హరితనగోత్ర
పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణ
యం బనుమహాప్రబంధంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ కృష్ణ.

శుభ మస్తు.

అ వి ఘ్న మస్తు.

భద్రా ప రిణ య ము .

తృ తీ యా శ్వాస ము .

శ్రీవనితావరషడరా

జీవాయతనాంతరంగ! • శ్రీతజనవనచై

త్రా! విబుధనుతచరిత్రా!

రావుకులజచంద్ర! రామ • రాయనరేంద్రా.

1

శ్రీవనితా.....తరంగ, శ్రీ = లక్ష్మీయనెడు, వనితా = స్త్రీయొక్క, వర = వర్ష యొక్కవిష్ణువుయొక్క, పదరాజీవ = పాదపద్మములకు, ఆయతన = నివాసస్థల మైన, అంతరంగ = మనసుగలప్రభూ! మనసున విష్ణునిపాదపద్మముల ధ్యానించురాజు యని యర్థము. శ్రీతజనవనచైత్రా = ఆశ్రయించినజను లనెడుశోభన వనంతుడా! చైత్రుడు వనమునకుంబోలె నాశ్రయించినవారికి నీరాజు ఫలము లొనగూర్చువాడని యర్థము. విబుధనుతచరిత్రా, విబుధ = విద్వాంసులచే, నుత = స్తోత్రము చేయబడిన చరిత్రా = నడవడి గల, రావుకులజచంద్ర = రావువంశమున జన్మించినచంద్రుడా! ఇటు రాజునందుఁ జంద్రత్వార్హోపము వంశమునందు సముద్రత్వార్హోపమునకు గమకము గాన నేకదేశవర్తి రూపకాలంకారము. రామరాయనరేంద్రా = ఓరామరాయప్రభూ!

గీ. అవధరింపుము శౌరిభ • వ్యచరితంబు:

దొల్లి నూతుండు శౌనకా • మలకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ద • రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి • తెలుసయోదరా.

2

అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. తొల్లి = పూర్వము, నూతుండు, శౌరిభవ్యచరి
తంబుక = కృష్ణనిమనోహర మైనచరిత్రము. శౌనకాదులకుక, చెప్పినట్టిగీతిన = చెప్పి
నరీతిచేతను, శుకయోగి, పరిక్షిద్ధరాధినాథలిలకమునకుక = పరిక్షితుఁ డనురాజ శ్రీకృష్ణ
నకు, ఇట్లు, తెలుపన్ = తెలియఁజేయుటకు, తొడఁగెక = సాగిరంభించెను.

ఉ. నందకు మారువీక్షణక ♦ నద్ధనమత్తమిళిందబృంద మా

సుందరిమోముదమ్మి పయి ♦ జొబ్బిలుహాసవిలాసచిక్కణా

స్పందమరంద మానునెడఁ ♦ బ్రాపయి ముంగురు లాదరించెఁ జె

న్నందఁగ రెండునున్నమర ♦ కాఖ్యములొటఁగ బాసుహృత్కియియల్.

నందకుమారు.....బృందము, నందకుమారు = కృష్ణనిమనోహర, వీక్షణక = చూపు
లనెడు, కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, హాస = అధిక మైన, మత్త = మదింపిన, మిళింద
బృందము = తు మ్మెదలగుంపు, ఆసుందరిమోముదమ్మిపయిక = ఆకన్న మెయొక్క.
మో మనెడుతామరపువ్వువూచెను, జొబ్బిలు.....మగందము, జొబ్బిలు = చుట్టెన్న
మయ్యెడు, హాస = నగవును, విలాస = శృంగారచేష్టలు ననెడు, చిక్కణ = తొట్టెదన,
తీస్పంద = కదలని, (గడ్డకట్టిన) మగందము = పూఁదోనము, ఆనునెడఁగ = ప్రాసమి
డు, ముంగురులు = అలకలు, ప్రాపయి = సహాయపడి, చెన్నందఁగ = ఆనునొలవ
డునట్లు, ఆదరించెక = ప్రేమఁ జూపెను. రెండును = తు మ్మెదలును ముంగురులును
గూడ, భ్రమరకాఖ్యములు = భ్రమరకము లను పేరుగలవి, బొటఁగ బా = అగుట చోచ
కదా, సుహృత్కియల్ = మిత్రులు మిత్రులకుఁ జేయుకాఖ్యములు. ఆదరించుటను
ని యర్థము. (అయ్యెక) (ని) పట్టదభ్రమరాశయ యనియును, అలాగఁగూర్చి
కుంతలాస్తే | లలాటేభ్రమరకా యనియు నమరుఁడు.

కృష్ణనిచూపు లామెమోమున వ్రాలునపుడు ముంగురు లాదరించె, నాఁగూఁ
దు మ్మెదలు పద్మమున వ్రాలి మగందము ద్రానినట్లు దృష్ట లచ్చటం ప్రవేశించి ము
ఖవిలాసముం జూచి సంతసించుచుండఁగా నచట మన్న మురులు ముఖమున నమితసౌం
దర్యము గల్పించి యధిక మైనసంతసముం గన్నులకుఁ గలిగించె నని యాశయము. ఇ
ట్టిసంతసమును గురులు స్వభావముననే చేయఁగాఁ జూపులునుండ భ్రమరత్వ ముగూ
పించి వానితో సమాననామము కల్గుటచే నట్లు చేసి నని చెప్పటచే దూరరాజప్రసాద
తో త్రేక్షాలంకారము.

చ. పదముల నాని యూరుపులఁ ♦ బారి నితంబమునాటి నాభికిం

బాదలి వళిత్రయం బెనసి ♦ ముద్దులనిద్దపుటారు హత్తి మై
నుదుటుగ నున్నయున్నతప ♦ యోధరచక్రము లాక్రమించె న
స్తుదవతిఁ జూచుచో యదుకు ♦ మారునిమోహనదృష్టిజాలముల్.

యదుసుమారునిమోహనదృష్టిజాలముల్ = జాలకృష్ణునిసుందర మైనచూపులన
మూహము, అమ్మదవతిఁ = అభద్రను, చూచుచోఁ = చూచునపుడు, పదములఁ =
పాదములను, ఆని = ప్రవేశించి, ఊరుపులన్ = తొడలను, పారి = వ్యాపించి, నితంబ
ముఁ = కటిప్రదేశమును, నాటి = తగుల్కొని, నాభికఁ = నాభియందుఁ, పాద
లి = వర్ణిలి, వళిత్రయంబు = కడుపుమీఁదిముడుతలను, ఎనసి = పొంది, ముద్దులనిద్దపుటా
రుఁ = మనోహర మైననున్న నినాగారును, హత్తి = అంటుకొని, మైఁ = పిమ్మటను,
ఉదుటుగఁ = గర్వము గలుగునట్లు, ఉన్నయున్నతపయోధరచక్రములు, ఉన్న, ఉ
న్నత = ఎత్తైన, పయోధరచక్రములు = జక్కవలంబోలినకుచములను, అక్రమించెఁ =
వశపఱచుకొనెను.

కృష్ణునిదృష్టి యామెయవయవములం గ్రమక్రమముగఁ జూచుచుఁ జిట్టచివరకు
నున్నతప్రదేశముఁ బొందె నని భావము.

క. ఈరీతిఁ బుష్పవనమున

నారీతిలకమును జూచి ♦ సవ్యానంద

స్ఫారమతి యగుచుఁ జెంతకు

సారసనయనుండు సేరఁ ♦ జనుసమయమునక.

5

సారసనయనుండు = కృష్ణుఁడు, (పద్మములం బోలినకన్నులు గలవాఁడు) ఈ
రీతిన్ = ఈప్రకారముచేతను, పుష్పవనమునకఁ = పూచోటయందుఁ, నారీతిలకము
ను = భద్రను, (స్త్రీశ్రేష్ఠమును) చూచి = కన్గెని, సవ్యానందస్ఫారమతి, సవ్యా =
నూతన మైన, ఆనంద = సంతసముచేత, స్ఫార = అతిశయించిన, మతి = బుద్ధి కలవాఁ
డు, అగుచున్, చెంతకుఁ = సమీపమునకుఁ, చేరం జనుసమయమునకఁ = చేరునట్లు,
వెళ్లెడుకాలమునందుఁ (ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

మ. అలహిందోళపురక్తి మాధవుఁడుప్ర ♦ త్యక్షం బగున్ వీణానో

యలివేణి యది మేళగించి లలితం ♦ బాగీతముం బాడుమం

చు లతాతన్వి యొకర్తు వెల్పుఁ జెలియ • అచ్చో నట్లు కావించ న
ప్పలుకుల్ దా విని శౌరి యిప్పు పొడచూప నేర్వలయందుకొనడికొ.

ఓయలివేణి = ఓభద్రా, (తుమ్మెదచాలుం బోలివలచునలగానా) మాధవుఁ
డు = వసంతుఁడు (కృష్ణుఁ డనియు భవనించును) అలహిందోశపురక్తికొ, అలహిందో
శపురక్తికొ = హిందోశ మనురాగమునందలి పేర్లు పేర్లను, పృథ్వీకుం
బగుకొ = సాక్షాత్కరించును. శిశిరముతువునను వసంతకాలమునకు వరుసుం బొడునొ
కానుకరాగము హిందోశ మనంబడు. అది = అనిగమును, గీతము = గీతమునందు,
మేళగించి = కూర్చి, లలితంబు = శ్రావ్య మైనది, జోగీతముకొ = అయ్యడుపాటను, పొ
డుము = గానము చేయుము. అంచుకొ, ఒకర్తులతాతన్వి = ఒకరొకరినీర్త్రీ, తెల్పుకొ =
తెలియఁజేయఁగాకొ, చెలి = భద్ర, అచ్చోకొ = అస్థలమునందుకొ, అట్లు కావించకొ =
అహిందోశ రాగమును వీణయందు సంఘటించి సాడఁగాకొ, శిశిరముతువునను, సాక్షా
త్కరించుకొ = ఆమాటలను, విని = ఆలకించి, పొడచూపకొ = కాన్పించుటకునొ, ఇప్పువే
ళ = ఇది సమయము, అంచుకొ = అని తెలఁచుచునొ, వడికొ = త్వరితగోచి, యందున
ద్యముతో నన్వయము.

శిశిరవసంతములకు సంధియందు హిందోశముం బొడునను మాధవుఁ డట్లు చేయు
ము. మాధవుఁడు (వసంతుఁడు) నీను సాక్షాత్కరించు పని యందులకు తెల్పుకొ
భద్ర యట్లు చేయుచున్నపుడు వసంతుఁడుకొ బర్వము ముదూధవనము లింకొ
జెల్లుఁ గావున నిదియే యీమెకుం గనునెడునమును ముదూధుఁడు తెలఁచి అని తా
త్పర్యము.

క. కుసుమలతావృత్తి వ్రలువడి

యసదృగ్వనదేవతాగ • అంతర్గతమున

యెసఁగువసంతుఁడొకో యను

బొసఁగి నతీసమితి మధ్య • అని పలికినదొకొ. 7

కుసుమలతావృత్తికొ = పువ్వులతీగలవట్టుననుకొ, వ్రలువడి = వ్రలువడిగాను వడినొ, అని
దృక్.....గతుఁడై = సాటితీనివనదేవతలనుడును మన్న వాఁడొకొవలెననుకొనకొ
యనకొ = ప్రకాశించువసంతుఁడొకో యనునట్లు, బొసఁగి = బొసఁగి, అని, పలికినదొకొ
ధ్యమునకొ = త్రీసభావధ్యమందు, విలవిలచొకొ = కూర్చు పడకొ, దోటాశట్ట మిటఁ గా

లముం జెప్పను. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. ప్రకటాస్యచంద్రచం ♦ ద్రికప్రాతే మొలకన
వొలుకువానిని సిరు ♦ ల్గులుకువాని
లలితరూపమునఁ గ ♦ ల్వలతేని వలతేని
మించువాని మొయిళ్ల ♦ మించువాని
హరినీలనీలాభ ♦ నలరారుమీసంపు
లీలవానిఁ బసిండి ♦ చేలవాని
నరవిందములకు విం ♦ దగుకన్నుఁగవతశ్శు
లొలయువాని శుభాప్తి ♦ వెలయువాని
మహితకుండలకౌస్తుభ ♦ మకుటకటక
కాంచికాంగదధాగధ ♦ గ్యములవాని
నాజగన్మోహనుని శౌరి ♦ నద్భుతాత్మ
లగుచుఁ గని లేచి నిలిచి ర ♦ య్యబ్జముఖులు.

8

అయ్యబ్జముఖులు = మీఁదఁ జెప్పినభద్రమొదలగుస్త్రీలు, అద్భుతాత్మలు =
ఆశ్చర్యముతోఁ గూడినమనసుగలవారు, అగుచున్, ప్రకట.....వోరెన్, ప్రకట =
స్ఫుటమైన, ఆస్య = మో మనెడు, చంద్ర = చంద్రునియొక్క, చంద్రికవోరెన్ = వ
న్నెలవలె మొలకనవ్వ = మందహాసమును, ఒలుకువానిన్ = ప్రకటించువానిని, సి
రుల్ = శోభలను, కుల్కువానిన్ = వెదచల్లువానిని, లలితరూపమునన్ = మనోహరమై
నచక్కఁదనముచేతను, కల్వలతేనిన్ = చంద్రునిని, వలతేనిన్ = మన్మథునిని, మించు
వానిన్ = అతిశయించువానిని, మొయిళ్లన్ = మేఘములను, మించువానిన్ = అతిశయిం
చిన (శరీరచ్ఛాయ గల) వానిని, హరినీలనీలాభన్ = ఇంద్రునిల మనుమనియొక్క
నల్లనిచాయం బోలినచాయచేతను, అలరారుమీసంపులీలవానిన్ = ప్రకాశించుమీసంపు
సాగసు గలవానిని, పసిండిచేలవానిన్ = బంగారు (వన్నె గల) వస్త్రము గలవానిని, ఆ
రవిందములకున్ = పద్మములకున్, విందు = చుట్టము, అగుకన్నుఁగవతశ్శులు = ఆ
య్యెడుసేత్రములజంటయొక్కకాంతులను, ఒలయువానిన్ = పొందువానిని, శుభా
ప్తిన్ = మేలు పొందుటచేతను, వెలయువానిన్ = ప్రకాశించువానిని, మహిత.....

వానికొ, మహిత = పూజ్య మైన, కుండల = తన్మంట్లయు, శాస్త్రుభ = శాస్త్రుభమునా
(సముద్ర)మునఁ బుట్టినమణితోఁ గూడిన) దండయొక్కయు, మనుట = కిరీటముయొ
క్కయు, కటక = కడియములయొక్కయు, కాందికా = మొలత్రాటియొక్కయు,
అంగద = బాహుపురులయొక్కయు, ధాగధగ్యములవానికొ = ధాగధగ యాదేనుకాంతి
గలవానిని, ఆజగన్మోహనునికొ = సన్నిహితుఁ డైనట్టియు లోకము నంతను వలపించు
నట్టియు, శౌరికొ = కృష్ణునిని, కని = చూచి, తేచి నిలిచిరి. ఇందు మునుక మనుశబ్దా
లంకారమును, రూపకము నుపమయు ననువగ్ధాలంకారములును గలవు.

క. కలయ వెలుఁ గొందురుచిఁ జా

క్కలమధ్యమునందు నిందు ♦ కళ యన భద్రా

లలనారత్నం బనుగుం

జెలువలలో నుండి వింత ♦ చెలువము గోచరన్. 9

భద్రాలలనారత్నంబు = భద్ర యను స్త్రీ శ్రేష్ఠము, కలయకొ = అంతటను, వె
లుఁ గొందురుచికొ = ప్రకాశించుకొంటిచేతను, చుక్కలమధ్యమునందుకొ = సత్కత్రి
ములనడుమను, ఇందుకళ యనన్ = చంద్రుకళవలె, అనుగుంజొనుచులొకొకొ = ప్రేమను
ఖులనడుమను, ఉండి, వింతచెలువము = అపూర్వ స్థూల సౌందర్యము, తోచుకొ = కను
పడఁగాకొ, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. తమకము నబ్బురంబును ము♦దంబు నెదం గదియంగ నేత్రప
ద్మములు ప్రఫుల్లముల్ సలలి♦తంబులు నై చలదృశ్యశ్శిలదబ్బుం
దములను గుమ్మరింపఁ గతి♦నస్తనము ల్పులకింపఁ గారచే బే
మ ముడిగొనంగ నయ్యదుకు♦మారుని దివ్యవిలాసధారునికొ. 10

తమకము = త్వరయును, అబ్బురంబును = ఆశ్చర్యమును, ముదంబును = సంతో
షమును, ఎదకొ = మనసునందు, కదియంగన్ = వ్యాపింపఁగాకొ, నేత్రపద్మములు =
కన్నఁదామరలు, ప్రఫుల్లముల్ = నికసించినవియును, సలలితంబులు నై = మిగులమనో
హరములు నై, చల.....బృందములను, చల = చలించుచున్న, దృశ్య = చూపుట
నెడు, మిళిందబృందములను = తుమ్మెదలసమూహమును, గుమ్మరింపన్ = వెలికిఁజిమ్మఁ
గా, కతినస్తనముల్, పులకింపకొ = గగుర్పడువఁగాకొ, పేముఁన్న హము, ముడిగొ
నంగకొ = దృఢపథునట్లుగా, దివ్యవిలాసధారునికొ = సుందరస్థూలశృంగార దృశ్యము భరించిన

హానిని, అయ్యదుకుమారునికొ = అకృష్ణుని, కాంచెన్ = చూచెను. దీనికి ౫౭౨ వెనుకటిపద్యమునందలిభద్ర. రూపకాలంకారము. ఇందు రోమాంచ మను సాత్వికభావము చెప్పబడెను.

మ. తొలుకార్జించులసంచులై కువలయఁగొమ్మైకదామంబులై
బెళుకుంబేడిసమీలలీల లయి దీప్తికొ ఖంజనాప్తంబులై
తెలిసెత్తమ్మలతమ్మలై తళుకులై దీవ్యచ్ఛకోరాళికా
ళులునై కప్పె ముకుందుమేన నపుడాలోలాక్షీవీక్షాతతుల్. 11

అపుడు = కృష్ణుం జూచునపుడు, అలోలాక్షీవీక్షాతతుల్ = ఆభద్రయొక్కదృష్టిసముదాయములు, తొలుకార్జించులసంచులై = వక్షాకాలమునందలిమెఱుపులయందము కలవియై, (అతిచంచలములై యని భావము.) కువలయ.....లై = కలువలగుంపులయొక్కదండలై, బెళుకుంబేడిసమీలలీల లయి = తళతళలాడెడుచేఱలయొక్కవిలాసములు కలవియై, దీప్తికొ = కాంతిచేతను, ఖంజనాప్తంబులై = కాటుకపీట్టలవలెజెలులై, తెలిసెత్తమ్మలతమ్మలై = తెల్లనితామరపూవులకుసోదరులై (సమానములై యని యర్థము.) తళుకులై = ప్రశస్తమైనకాంతి గలవియై, దీవ్యచ్ఛకోరాళికొ = ప్రకాశించుచుకోరసముదాయమునకుకొ, ఆళులునై = చెలికత్తెలునై, ముకుందుమేనకొ = కృష్ణునిశరీరమందుకొ, కప్పెకొ = వ్యాపించెను.

ఉ. వీలుగ వాలుగంటిబామ ఁ వింటివిలోలదృగాశుగాళి గో
పాలువిశాలవక్షమునఁ ఁ బర్వగ నయ్యద నెంచి యించువి
ల్దాలుపు దంటవింటఁ బది ఁ లంబుగఁ మమ్మెదనాఁమోయఁ బ్రో
యాలిపయింగడంగి కునుమాత్రము లేయఁ దొడంగె నేవునకొ.

వాలుగంటి.....గాళి, వాలుగంటి = భద్రయొక్క, (సోగకన్నులు కలది) బామవింటి = కన్నొమ లనెడుధనుస్సంబంధమైన, విలోల = చంచలమైన, దృక్ = చూపులనెడు, ఆశుగ = బాణములయొక్క (వేగమునం బోవునవి) ఆళి = సముదాయవీలుగకొ = తగునట్లు, గోపాలువిశాలవక్షమునకొ = కృష్ణమూర్తి పేరురమునందుకొ, పర్వగన్ = సోఁకఁగాకొ, ఇంచువిలుదాలుపు = మన్మథుఁడు, (చెఱకువింటిని ధరించినవాఁడు) అయ్యదను = ఆసమయమును, ఎంచి = తెలిసికొని, దంటవింటకొ = బలముగలధనుసునందు, పదిలంబుగకొ = బాగ్రిత్తనా, తుమ్మెదనాఁ = తుమ్మెదలనెడునల్లె

తాడు, మ్రోయక = భవనింపఁగాక, పోయినానిపయిక = ఆ స్త్రీనిఁదను, కడంగి = పూరి, కుసుమాస్త్రములు = పుష్పబాణములను, ఏపునక = విబ్బంభిణమునోన, ఏయఁ దొడంగక = వేయుటకారంభించెను. ఆమె కృష్ణునితో ముగ్ధునఁ జూపు లనుబాణముల ను బ్రయోగింపఁగా నది సహింపక వెంటనే యామెపైని మన్మథుఁడొ పూవుటయులం బ్రయోగించెను. అనఁగా నామెకుఁ గృష్ణుం జూచినవెంటనే మన్మథునికొరము గల్గె నని భావము.

ఉ. కోరిక లూరు నెమ్మొయి గగుర్పొడుచు గడవంటఁ దారినట్
సేరి పరిభ్రమించు నునుఁ జెక్కులఁ జెమ్మట గ్రమ్ము నెమ్మి నొ
య్యారపుఁజూపులజ్జబెరయం (గను జక్కఁగ మోడుపునొందుచున్)
సారెకు వెల్వడుం దొడరి శౌరిని జూచునెడం బడంతికిన్ ॥ 13

తొడరి = ప్రయత్నించి, శౌరిని = కృష్ణుని, చూచునెడక = చూచుకాలమునందుకొ, పడంతికిన్ = భద్రకుకొ, కోరికలు = ఇచ్ఛలు, డొంగుకొ = పుట్టును, నెమ్మొయి = శరీరము, గగుర్పొడుచున్ = పులకరించును, తారకకట్ = కంటిగ్రుడ్లు, కడవంటిన్ = కంటితుదయందున్, చేరి, పరిభ్రమించుకొ = చలించును, నునుఁజెక్కులకొ = నున్నచి చెక్కిళ్లయందున్, చెమ్మట = స్వేదము, క్రమ్ముకొ = వ్యాపించును, గుయ్యారపుఁజూపు = సొగ పైఁదృష్టి, లజ్జ = సిగ్గు, బెరయంగకొ = ఉత్పన్నముకాఁగా, చక్కఁగకొ = అందముగాన్, మోడుపునొందుచుకొ = ముసలిందుచుకొ, నెమ్మికొ = ప్రేమచేతను, సారెకుకొ = మాటిమాటికిన్, వెల్వడుకొ = (తిరిగి) వ్యాపించుచుండును. భద్రకుం గృష్ణుని జూడఁగనే కోరిక పుట్టె ననియుఁ బిమ్మట దారికిం బోయకము లగుపులకొనిసా త్వికభావంబులును సహకారి యగులజ్జ యనుసంచారిభావము ముట్పన్న మయ్యె నని తాత్పర్యము. (కోర్కె యనఁగా రతి. సంభోగవిషయ మునయిచ్చాదిశేషము గతి యనంబడు. ఇదియే శృంగారమునకు స్థాయిభావము. ఈయిచ్చాదిశేష మనుభవమున అను నిలిచిన స్థాయి యనంబడు. ఇదియే శృంగారరసమునకుం బూర్వావస్థ. కోర్కెల నున్నయనురాగమును సూచించు రోమాంచా (గగుర్పొడు) యు సాత్వికభావము లనంబడు. రసమునకు సహకారు లగునిర్వేదాదులు సంచారులు. అందు పడంగనిమొత్త మైనరాగాదులచేఁ జేతస్సంకోచనము లజ్జ యనంబడు. డొంగుట, విచక్షణము, కఠో ముఖత్వము, నేత్రనిమిశనము మొదలగునవి దీనికార్యములు.) నాయనముగ్ధ.

ప॥ ఇత్యైఱంగున నత్తరుణీరత్నం బత్తామరసాక్షు నీక్షించుచుఁ దనమ
నంబున,

14

అత్తరుణీరత్నంబు = (ఆస్త్రీశ్రేష్ఠము) భద్ర, ఇత్యైఱంగునన్ = ఈప్రకారము
చేతను, అత్తామరసాక్షుని = ఆకృష్ణుని, నీక్షించుచున్ = చూచుచును, తనమనంబు
నన్ = తనమనసునందున్. ఇది 17 వ పద్యమందలి యని యనుదానితో నన్వయించు.

సీ॥ తనకాంతిదరహాస ♦ మున నిల్పి భూచరుం

డగుచు వర్తించును ♦ ధాంశుఁ డొక్కొ

తనదుపద్మాంబక ♦ త్వము కన్నులనె తాల్చి

సాంగుడై మెలఁగున ♦ నంగుఁ డొక్కొ

తనసౌరభము వక్త్ర) ♦ మున నించి నిజవిలా

సము చూప వచ్చువ ♦ సంతఁ డొక్కొ

తనహారిడింభక ♦ త్వము మధ్యమునఁ బూని

యవనికి డిగినజ ♦ యంతఁ డొక్కొ

వీరు గా రైన నీదివ్య ♦ విభవభువన

మోహనాకారలావణ్య ♦ ములు గలుగునె

కాన మద్వల్లకీగాన ♦ కలన నలరి

కోరి సాక్షాత్కరించిన ♦ శౌరి యితఁడు॥

15

తనకాంతి = తనయొక్క (చంద్రునియొక్క) తెల్లనిచాయను, దరహాసము
నన్ = చిటునగవునందున్, నిల్పి = ఉండునట్లు చేసి, భూచరుండు = నేలం దిరుగువాఁ
డు, అగుచున్, వర్తించునుధాంశుఁ డొక్కొ = ఉండుచంద్రుఁ డగునేమో, భద్ర) త
నకు సాక్షాత్కరించినకృష్ణం జూచి శరీరమందంతట నుండు తెల్లనికాంతిని చిటునవ్వు
నందే ధరించి భూమియందు సంచరించెడుచంద్రుఁ డగు నేమో యని సందేహించెనని
భావము. తనదుపద్మాంబకత్వమున్ = తనసంబంధ మైనతామరపువ్వు లనుబాణములు
గలుగుట యనుధర్మ (తామరపువ్వులంబోలినకన్నులు గలుగుటయు) ము కన్నుల
నె = నేత్రములయందే, తాల్చి = ధరించి, సాంగుడై = శరీరముతోఁ గూడుకొన్నవాఁ
డై, మెలఁగుననంగుఁ డొక్కొ = సంచరించెడుమస్మిఁగుఁ డేమో, తనసౌరభము = తన

యొక్క సురభినామము గల్గుటను (పరిమళమును) వక్త్రమునకు = మోమునందుకా,
 నించి = నిండించి, (ధరించి యని యర్థము.) నిలునిలొనము = తుల్యంగానెట్లను, చా
 పక = ప్రకటించుటను, వచ్చువసంతుఁ డొక్కొక్క = వీరెంచినవసంతుఁడో, తనహరించి
 భకత్వము = తనయింద్రునకుం గొడు కగుట యనునీంద్రునిల్లతమును, మధ్యము
 నకు = నడుమునందుకొ, పూని = ధరించి, అవనితన = భూమికి, డిగిలబడుతుం డొ
 క్కొ = అవతరించినజయంతుఁడో, (అని సంభేషించి) వీరు = నేనె డ్దెవవారు, కా
 రు. అయినన్ = ఇందొక్కఁ డైనయెడల, ఈదివ్య.....ములు, ఈ = ఇట్టి, నివ్య =
 ఒప్పిదమైన, భువనమోహన = లోకమునకు వలపు నుట్టిరి వడు, ఆకార = నేమమును,
 లావణ్యములు = నిగనిగలాడెడుకాంతియు, కలుగునీ = ఉండదా? (ఉండ వని య
 ర్థము) కానక = ఆకారణముచేతను, మద్వల్లకీ గానకలనకు = నావీణా గానములొక్క
 యొప్పుచేతను, అలరి = సంతసించి, కోరి = అపేక్షించి, పాక్షాత్కరించిన శబ్ద = ప్రత్య
 త్త మైనకృష్ణుఁడు, ఇతఁడే. (అగును) నాను పాక్షాత్కరించినయీశునిముగ్ధుఁడొ
 లలో నొకఁ డైన నిట్టిసౌందర్య ముండదు కాబట్టి నావీణా గానమునకు సరితగించి వ
 చ్చినకృష్ణుఁడే కాని మ తొక్కఁడు గాఁ డని భద్ర నిశ్చయించి వని తాత్పర్యము.
 నిశ్చయాంత మైనసందేహాలంకారము. శ్లేషమూలకాంతిశబ్దాక్షర్యప్రసాదము.

సీ॥ అక్షి సాఫల్య మింపా ♦ రంగా వీనిమేఁ

జెలువంబు గోరి వీ ♦ క్షేపవలదె

విమలగాంధర్వంబు ♦ వినుతి కెక్క గ వీని

పైని గీతంబులు ♦ పాడవలదె

కులుకుగుబ్బలసార ♦ గొనలు మొంగెన్ వీని

దృఢపరీరంభము ♦ క్షేపవలదె

కమ్మకెమ్మొవిచొ ♦ క్కవుఁడవుల్ నగ వీని

నునుజెక్కుఁగవ ముగ్ధు ♦ గొనఁగవలదె

విలువఁ దెలుపఁగరానియి ♦ తలెగఁబ్రామా

మొలసిఫల మొండ వీనినో ♦ గలసి మొలసి

వలచి వలపించి తమిఁ బెంచి ♦ చులుకువిలుతు

కేళికలఁ జేలి నుఖలేలు ♦ గ్రాలవలదె

ఆక్షిసాఫల్యము = కన్నులప ఫలము (కలిమి) ఇంపారగాన్ = సంభవించునట్లు, వీనిమేఁజెలువంబు = ఈతనిశరీరముయొక్కచక్కఁదనమును, శోరి = అపేక్షించి, వీక్షింపవలదె = చూడఁగూడదా? కన్నులు ఫలము చెందుట కీతనిభాంగ్యము తప్పక చూడవలయు నని భావము. విమలగాంధర్వంబు = స్వచ్ఛ మైనగానము, విమలకెక్కఁగన్ = ప్రసిద్ధి పొందునట్లు, వీనివైని గీతంబులు = ఈతనిపేరం గావించినపాటలను, పాడవలదె = పాడఁగూడదా! అవశ్యము పాడవలె నని యాశయము. కలుపగుబ్బలసౌరు = చక్కఁగఁ గదలెడుస్తనములయందము, గొనలు = మనోహర మై, మిఱగన్ = అతిశయించునట్లు, వీనిదృఢపరేరంభము = ఈతనిబిగువుకాఁగిరిని, అర్థింపన్ = వేడికొనుట, వలదె = వలదా? ముఖ్యముగఁపేక్షింపఁ దగు నని యాశయము. కమ్మకెమ్మావిచొక్కపుఁజవుల్ = మధుర మైనయెఱ్ఱవివేదవియొక్కనిర్మల మైనయెఱ్ఱములు, తగన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, వీనినునుఁజెక్కుఁగవ = ఇతనిమనోహర మైనచెక్కిళ్లనంటను, ముద్దుగొనఁగ వలదె = ముద్దుపెట్టికొన వలదా? వలయు నని యర్థము. విలువ = వెలను, తెలుపఁగ రానియీతలిరుఁబ్రాయము = చెప్పలేనట్టియీలేతవయసు, వలము = ఫలమును, ఒలసి = కదిసి, ఒందన్ = అనుభవించునట్లు, వీనితో, కలసిమెలసి = ఏకీకరించి, వలచి = కామించి, వలపించి = కోరునట్లు చేసి, తమిన్ = అపేక్షించి, పెంచి = వృద్ధిపఱచి, అలరువిలుగుకేళికలన్ = మనమథక్రీడలందున్, తేరి = తృప్తి నొంది, సుఖనీలన్ = సుఖ మైనవిలాసముతోన్, క్రాలవలదె = చరింపవలదా (కూడు నని యర్థము.)

మ॥ అని యూహించునృపాలకన్యకకు మున్నాశౌరి నీక్షించి వచ్చినయాయోగిని నల్కె నిట్లు కమలాక్షీ! నీదుభాగ్యం బింకెంతన నచ్చున్ జలజాసనాదుల కశక్యం బైనగోపాంగనా జననిక్షేపము నేడు నీకడకు నిచ్చున్ నచ్చె నీక్షించితే॥ 17

అని = ఇట్లు, ఊహించునృపాలకన్యకకున్ = తలంచెడు రాజపుత్రికకున్, మున్ను = పూర్వకాలమునందున్, ఆశౌరిన్ = కృష్ణమూర్తిని, ఈక్షించి = చూచి, వచ్చినయాయోగిని = వచ్చినశ్రుతిరంజని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పల్కెన్ = చెప్పెను. కమలాక్షీ = ఓభద్రా! నీదుభాగ్యంబు = నీయదృష్టము, ఉత్తరపదంబు పరం బగునపుడు యుష్మదస్మదాత్మార్థకంబులకు దుగాగమం బగు. బా. స. నీయొక్క + భాగ్యము. ఇంకన్ = పిమ్మటను, ఎంతనవచ్చున్ = ఎంత యని చెప్పవచ్చును. చెప్ప శక్యము కాదని యర్థము. జలజాసనాదులకున్ = బ్రహ్మ మొదలగువారికి, ఆశక్యంబు =

(చూడ) సాధ్యము కానిది, ఐన, గోపాంగనాజనని తే పము = గొల్లపడుచులయొక్క
నిధి (దాచికొన్న ద్రవ్యరాశి) నేడు = ఈదినమునకై, నీకడకున్ = నీయొద్దకుకై,
ఇచ్చున్ = (నిన్ను, జూచు) కోరికతోకై, వచ్చెకై = ఏగుదెంచును. ఈజీవితే =
మాచితివా ? బ్రహ్మాదులకు దర్శన మియనిమహానుభావుఁడును దన్నుఁ బ్రేమించినవే
తలకు మిగుల ములభుఁడు నగు శ్రీకృష్ణుఁడు నిన్నుం జూడఁగోరి వచ్చె నతని దర్శింపు
మని శ్రుతిరంజని భద్రతోఁ జెప్పెను.

గీ. అనిన యదువిభుహృదయ మా ♦ వనజనయన

భావము నెఱింగి కనకాంగి ♦ పలిక నిట్లు

లోకనాయక ! నీదగు ♦ రాకవలన

నధిగతాభీష్ట యయ్యెమా ♦ హంసయాన॥

18

అనినన్ = శ్రుతిరంజనియిట్లుచెప్పఁగా, యదువిభుహృదయము = కృష్ణనిహృద
యమును, వనజనయనభావము = భద్రయభిప్రాయమును, కనకాంగి = ఈజీవునిగలయు
కచెలి, ఎఱింగి = తెలిసికొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెకై, లోకనాయక = ఓకృ
ష్ణా ! (ఎల్లలోకములకుం బ్రభువా యని యర్థము.) నీదగురాకవలనకై = నీసంబంధ
మైనవచ్చుటవలనకై (నీవు వచ్చుటవలన నని యర్థము.) మాహంసయాన = మాచెలి
యగుభద్ర (అంచనడలం బోలిననడలు గల దని యర్థము.) అధిగతాభీష్ట హృద్ధి మై
నకోర్కె గలది, అయ్యెకై. ఈపద్యమున లోకనాయకశబ్దముచే బ్రహ్మయు హంస
యానశబ్దముచే సరస్వతియు ధ్వనించును.

వ॥ అనినఁ గలవాణి హరి కిట్లనియె.

19

అనినన్ = ఇట్లు కనకాంగి చెప్పఁగా, కలవాణి = ఈజీవునిగలవాణియొకచెలియ,
హరికికై = కృష్ణనకుకై, ఇట్లనియెకై = ఈప్రకారము చెప్పెను.

క॥ పురుషోత్తమ ! నీసన్నిధి

పరిపూర్ణములుగ మదీయ ♦ భాగ్యము తెల్లకై

వరుస ఫలింప నొనర్చెకై

షరశోభ మదీయపద్మ ♦ పాణికిఁ గూర్చెకై॥

20

పురుషోత్తమ = ఓపురుష శ్రేష్ఠుఁడా, (శ్రేష్ఠుఁడాయనియర్థమిచ్చును.) నీసన్ని

ధి = నీసాక్షాత్కారము, మదీయభాగ్యము లెల్లఁ = నావి యగునుకృతముల నన్నింటి
ని, వరుసఁ = క్రమముతో, పరిపూర్ణములుగన్ = నిండుగా, ఫలింపఁ = ఫలించునట్లు,
ఓనర్చి = చేసెను. మదీయపద్మపాణికిఁ, మదీయ = నాచెలియగు, పద్మపాణికిఁ =
భద్రాకుఁ, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని కని యర్థము. లక్ష్మీ కనియుం
దోచును. తామరపూవులను హస్తమున ధరించినది యని యర్థము.) వరశోభఁ = ఆ
ధికదీప్తిని, మగనిశోభ ననియుం దోచును. కూర్చెఁ = సంఘటించెను.

వ॥ అనిన నిందువదన యిట్లనియె. (సుగమము)

21

గీ॥ వజ్రుశృంగారసారప్రి ధ వాహసరణి

నతనుతుంగాంచితశ్రీల ధ నధిగమించి

వెలయునది భద్ర యీఘన ధ వేణిఁ గలయఁ

గలుగు నీకు విలాససా ధ గరత శౌరి॥

22

వజ్రు.....సరణిఁ, వజ్రు = ప్రకాశించెడు, శృంగారసార = శృంగారరస
మనెడు మనోహర మైనయదకముయొక్క, ప్రివాహసరణిఁ = ప్రవాహపుమాగ్ధముచే
తను, అతనుతుంగాంచితశ్రీలఁ, అతను = మన్మథునిసంబంధ మైన, తుంగ = అధికమైన,
అంచిత = పూజ్యమైన, శ్రీలఁ = శోభ లవియెడు, (మన్మథావేశమువలనఁ గలిగిన
విలాసముల నని యర్థము.) అతను = అధికమైన, తుంగా = తుంగ యనునదియొక్క,
అంచిత = ఒప్పిన, శ్రీలఁ = శోభలను, (పెద్దది యగుతుంగ యనునదియొక్క శోభల
నని యర్థము.) అధిగమించి = పొంది, భద్ర = భద్ర యనుతుంగభద్ర, వెలయునది =
ప్రకాశించునది, ఈఘనవేణి = మేఘముం బోలినజడ గలది యగునీకన్నె యనెడుగా
ప్పనది, కలయన్ = నిన్నఁ బొందఁగాఁ, నీకుఁ, విలాససాగరత = శృంగారచేష్టలకు
సముద్రుఁ డగుట, కలుగుఁ = సంభవించును. నది సముద్రముతోఁ గలియునప్పటి ర
సాధిక్యముయొక్క శోభ ని న్నిమే గూడినపుడు, సంభవించు నని భావము. (తుం
గభద్రానదికి సముద్రముతోసంబంధము కృష్ణానదీద్వారమునఁ గలదు. శిష్టరూపకా
లంకారము.

మ॥ అనినక సిగ్గున మోము వంచికొనిభద్రాబ్జాక్షి చన్దోయి వేఁ

గున లేఁగౌ నసియాడ నిస్తులతులా ధ కోటిస్వనాకృష్టకా

ననమాయూరమరాళియై కటితటి ధ నాట్యోల్లసద్వేణియై

చనియెం గ్రమ్మటి శౌరిఁ జూచుచు మణి సాధాంతరత్తోణికిన్ || 23

అనినన్ = ఇందువదన యనుచెలి యిట్లు చెప్పఁగాన్, భద్రాబ్జాక్షి = భద్ర య నుకన్నె, సిగ్గునన్ = సిగ్గుచేతను, మోము వంచికొని, చంద్రోయివ్రేఁగునన్ = చంద్రోయి యొక్క భారముచేతను, లేకొను = లేతనడుము, అసియాడన్ = వణఁగుచుండఁగా, నిస్తుల.....మరాళియై, నిస్తుల = సాటిలేని, తులాకోటి = అందెలయొక్క, (ని) పూ దాంగదంతులాకోటిః. అ. స్వన = ధ్వనిచేతను, ఆకృష్ట = ఆకర్షింపఁబడిన, కానన = అడవియందలి, మాయూరమరాళియై = నెమళ్లును హంసలును గలదియై, కటి...యు కటితటి = కటిప్రదేశమందు, నాట్య = చలించుచుండుటచేతను, ఉల్లసత్ = ప్రకాశిం చుచున్న, వేణియై = జడగలదియై, క్రమ్మటి = మఱి, శౌరిన్ = కృష్ణునిని, చూచు చున్, మణిసాధాంతరత్తోణికిన్ = మణుల (తోఁ గట్టబడిన) మేడలొనిప్రదేశమున కు, చనియెన్ = వెళ్లెను.

వ॥ ఇట్లు యదునందన సందర్శన సందీపి తానంద మోహపరవశ య య్యు నయ్యిందువదన నవ్రౌఢ గావున సఖీజన పరిహాస జనిత ల జ్జాభరంబునఁ దనజనని యున్నసదనంబున కరిగినం దోడిబోటులు చిలునగవు మొగంబులఁ దళుకొత్త నిలిచినం గాంచనాంబరుండు మీర లీయుపవనంబున నుంటకుం గతం బెయ్యది యని యడిగిన హరికి వార లిట్లనిరి॥ 24

అయ్యిందువదన = మీఁదఁ జెప్పఁబడినభద్ర, (చంద్రుం బోలిన మొగము గల ది.) ఇట్లు = ఈప్రకారము, యదునందన.....పరవశ, యదునందన = కృష్ణునియొక్క సందర్శన = చూచుటచేతను, సందీపిత = ప్రజ్వలింపఁబడిన (అధిక మైన యని యర్థ ము.) ఆనంద = సంతసమునకును, మోహ = వలపునకును, పరవశ = లోఁబడినది. అ య్యున్ = అయినను, (ఆయనం జూచుటచే నధికానందమును మిగుల వలపును గలది యైన నని యర్థము.) నవోఢ = ముగ్ధ, కావునన్ = కాఁబట్టి, (నవో ధాశబ్దమునకుఁగ్రొ త్తపెండ్లికూతు రని యర్థము; గాని యిచ్చో నది లక్షణచే ముగ్ధం జెప్పెను.) స ఖీ.....భరంబునన్, సఖీజన = చెలులయొక్క, పరిహాస = ఎగతాళివలన, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, లజ్జాభరంబునన్ = లజ్జాతిశయముచేతను, తనజనని = తనతల్లి, ఉన్న సద నంబునకున్ = వసించినగృహమునకున్, అరిగినన్ = పోవఁగాన్, తోడిబోటులు = పూ

డ నున్న చెలిక తైలు, చిటునగవు = మందహాసము, మొగంబులక = ముఖములయందుకొ
తగుకొత్తన్ = అంకురింపఁగాక, నిలిచినక, కాంచనాంబరుండు = కృష్ణుఁడు, (ఁ
గారుచాయగలవస్త్రముల ధరించినవాఁడు) మీరలు, ఈవనంబునక = ఈప్రాంత
యందుకొ, ఉంటుకుక = ఉండుటకు, కతంబు = కారణము, ఎయ్యది యనియడిసి
నక = ఏమని యడుగగాన్, వారలు = ఆభద్రచెలికతైలు. హరికిన్ = కృష్ణునకుకొ,
ఇట్లు = ఈప్రకారము, అనిరి = పలికిరి.

క॥ విను మోవనజోదర ! మా

జననాథుఁడు దేవితో వ ♦ సంతోత్సవ మిం
దొనరింప వచ్చినకతం

బున మేమును నీయుపవన ♦ మున నుంటి మనక॥ 25

ఓవనజోదరా = ఓపద్మనాభా ! వినుము = ఆలకింపుము. మాజననాథుఁడు = మా
ప్రభు వగుధృష్టకేతుఁడు, దేవితోక = భార్యతోకొ, ఇందుకొ = ఈతోటయందుకొ,
వసంతోత్సవము = వసంతపూజాదుల నని యర్థము. ఒనరింపకొ = చేయుటకు, వచ్చినక
తంబునకొ = వచ్చినకారణముచేతను, మేము, ఈయుపవనంబునకొ = ఈయుద్యానవన
మునందున్, ఉంటిమి = వసించితిమి, అనకొ = ఇట్లు చెప్పఁగాకొ, ముందుపద్యములో
నివిని యనుదానితో నన్వయించును.

క॥ విని వారల వీడ్కొని నిజ

జనయుతుడై ధృష్టకేతు ♦ జనపాలవరే

ణ్యుని జూచుటకు ముకుందుఁడు

ననియెం బూదోటలో హ ♦ జారంబునకుకొ॥ 26

ముకుందుఁడు = కృష్ణుఁడు, విని = ఆలకించి, వారలకొ = ఆస్త్రీలను, వీడ్కొని =
వెళ్లి వచ్చెద నని చెప్పి విడిచి, నిజజనయుతుడై = తనజనులతోఁగూడినవాడై, ధృ
ష్టకేతుజనపాలవరేణ్యునిన్ = రాజశ్రేష్ఠుడైనధృష్టకేతునిని, చూచుటకుకొ, పూదో
టలోనిహజారంబునకుకొ = ఉద్యానవనములో నున్న చావడిలోనికికొ, చనియెకొ =
వెళ్లెను.

సీ॥ కరదీప్తకనకకం ♦ కణకలక్ష్మణముతో

రమణీమణులు చామ ♦ రముల వీవ

గాననృత్యముల జే ♦ జేనాగవాసంపుఁ

జెలువంబు నాటనె ♦ చె్చెలులు చూప

సామంతభూషామ ♦ నీమయాఖములు సం

ధ్యానుజాతపముల ♦ నౌఘశింపఁ

జరణనూపురముల ♦ సాలభంజికలట్లు

శరణాగతనతారి ♦ పరులుదోప

వేడ్కఁ గొలుపున్నకై కేయు ♦ విమలగుణని

కాయఁ గేయూరమకుటాది ♦ కలితకాయు

ధృష్ట కేత్యభిధేయు స ♦ ద్విబుధగేయు

నాయదువిభుఁడు గాంచె ను ♦ ద్యాససీమ॥

27

రమణీమణులు = మణులం బొలిసఁజేయులు, కగ.....తోన్, కగ = హస్తములం
జ, దీప్త = ప్రకాశించెడు, కనకకంకణ = బంగారుకడియములముక్క, కల = మధుగ
మైన, క్వణముతోన్ = భ్రమితోన్, చామరములన్ = వింజూమగలను, వీరన్ = విసిరు
చుండఁగాన్, ఆటనెచ్చెలులు = ఆటకత్తెలు, (నాట్యము చేయువాని) గాననృత్య
ములన్ = సంగీతముచేతనును నాట్యములచేతనును, జేజేనాగవాసంపుఁజెలువంబు = జేవ
వేశ్యలయొక్కయందమును, (స్వర్గములో నుండెడుసంభముడ లగునామిందము నని
యర్థము.) చూపన్ = కనుపఱుపఁగాన్, సామంత.....ఖములు, సామంత = తనప్ర
భుత్వమునకు లోబడినదేశములకుం జుట్టుప్రక్కల నుండుదేశముల నేలురాజులయొక్క
(నూలుగ్రామములం బాలించుటకు రాజుచే నియుత్తు లగునాద్యోగులయొక్క యనియే
ని యర్థము.) భూషా = శరీరమునధరించినయాభరణములయందలి, మణి = రత్నములయొ
క్క, మయాఖములు = కాంతులు, సంధ్యానుజాతపములన్ = సంధ్యాకాలమందలి
యెఱ్ఱనియెండలను, నౌఘశింపన్ = తిరుస్కరింపఁగాన్, శరణాగతనతారివరులు =
శరణు పొంది ననుస్కరించెడు శత్రురాజులు, చరణ నూపురముల సాలభంజికల
ట్లు, చరణనూపురముల = కాలియందలియందలి, సాలభంజికలట్లు = బొమ్మలువలె,
(ని) మంజీరో నూపురోఽస్త్రియాం. అ. తోపన్ = కాన్పింపఁగాన్, (ప్రతిభలింపఁ
గా నని యర్థము.) ఉద్యాససీమన్ = తోటయందున్, గొలుపున్నకై కేయున్ = స
భచేసి యున్న కేకయదేశాధిపతిని, విమలగుణనికాయున్ = స్వచ్ఛ ముఖశోభనశోభ

దులసముదాయము కలవానిని, కేయూరమకుటాదికలితకాయుక్ = భుజీర్తులు కిరిట
ము మొదలైనవానితోఁ గూడినశరీరము గలవానిని, సద్వియధగేయుక్ = సాధువులచే
తను విద్యాంసులచేతను, స్తుతింపబడఁదగినవాని, ధృష్టకేత్వభిధేయుక్ = ధృష్టకేతు వ
నుపేరు గలవానిని, కాంచెను = చూచెను.

చ॥ అతులితదివ్యమండనయు ♦ తాంగరుచుల్ గనుపట్టుచుండఁగా
నతఁడును దవ్వులకొసరసి ♦ జాక్షుని జూచి ప్రహర్షలీల నా
యతమణిపీఠి డిగ్గి యెను ♦ రై చని కాఁగిటఁ గూర్చు మామయై
నతనకు మ్రొక్కుకృష్ణురత ♦ నంబులగద్దెయ నుంచి వెండియుక్॥

అతఁడును = ఆకేకయరాజును, అతులిత.....రుచుల్, అతులిత = సాటిలేని,
దివ్య = దేవలోకసంబంధ మైన, మండన = భూషణములతోఁ, యత = కూడిన, అం
గరుచుల్ = శరీరకాంతులు, కనుపట్టు చుండఁగాన్ = ప్రకాశించు చుండఁగాన్, దవ్వు
లకొ = మిగుల దూరమునుండి, సరసిజాక్షునికొ = తమ్మికంటిని, చూచి, ప్రహర్షలీలకొ =
సంతోషక్రియతోకొ (సంతోషముతో ననియే యర్థము.) ఆయతమణిపీఠికొ = విశాల
మైనమణులు దాపినపీఠముండి, డిగ్గి, ఎనురై చని = అభిముఖముగావెళ్లి, కాఁగిటకొ,
కూర్చుకొ = చేర్చుకొనఁగాన్, మామ యైనతనకుకొ = తండ్రితోఁబుట్టువునకు భర్త యై
నతనకుకొ, మ్రొక్కుకృష్ణుకొ = నమస్కరించుకృష్ణుని, రతనంబులగద్దెయన్ = రత్న
ములపీఠముందు, ఉంచి = నిలిపి, వెండియుక్ = ఇంకను, ముందుపద్యములోనిసమా
పకక్రియతో నన్వయము.

వ॥ తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరుల సముచితప్రకారంబుల నాదరించి
మించినవేడుకం గేకయరాజేంద్రుం డయ్యాదవేంద్రుని కిట్లనియె.

కేకయరాజేంద్రుండు, తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరులన్ = మిగిలిన యుద్ధవుఁ
డు మొదలైన (కృష్ణుని) తోడివారలను, సముచితప్రకారంబులకొ = తగినరీతిచేతను,
ఆదరించి = గౌరవించి, మించినవేడుకకొ = అధికమైనకుతూహలముతో, ఆయ్యాదవేం
ద్రునకుకొ = ఆకృష్ణునకుకొ, ఇట్లనియెకొ.

ఉ॥ ఆడఁగఁ బోవుతీర్థ మెదు ♦ రైనగతికొ భవదాగమంబు బ
ల్వేడుకతో నిరంతరము ♦ వేడుచు నుండఁగ నేడు మాకుఁ జే
కూడె నభీప్సితంబు లొన ♦ గూడె నమాత్యసుహృద్దనంబు మా

నాడును భృత్యకోటిసద ◆ సంబులు భన్యత న్నందే మాధవా॥ 30

మాధవా = ఓకృష్ణా! భవదాగమంబు = నీరావసు, బల్యేడుగతోట = మిగుల సంతసముతోట, నిరంతరము = ఎడతెగ కుండువట్లు, నేడును మండఁగా = కోరు చుండఁగా, నేడు = ఈదినమునందు, అడఁగఁ బోవుతీర్థము = స్నానము చేయు టకై వెల్లెడుపుణ్యజలము, ఎదురైనగతిన్ = ఎదురుగ వచ్చునట్లు, మానుప, పేను డె = సంభవించెను. అభీప్సితంబులు = కోరఁబడినవి, బహుశాఁ = సుఖాటిల్లను. కోర్కు లన్నియు సఫల మైన వని యర్థము. అమాత్యమహ్నాజ్ఞకంబు = మంత్రిలయు మిత్రులయు సముదాయమును, మానాడు = మా దేశమును, భృత్యకోటి = సేవక సము దాయమును. సదసంబులు = ఇండ్లును. భన్యత = కృతార్థత్వమును, నందే = పొందెను.

క॥ మా బావకుఁ కుశలం బే

యాబలభద్రునకు భద్ర ◆ మా దేవకి యు

న్నే బాగుగ నులులకు మే

లే బంధులు రాచవారు ◆ లేన్వత శోకి॥

31

శోకి = ఓకృష్ణా! మాబావకుఁ = వసుదేవునకు, కుశలం బే = సుఖమా? 'ఏ' యనునది ప్రశ్నార్థకము. యాబలభద్రునకు = మీయిచ్చ అగుబలరామునకు, భద్ర మా = శుభమా? దేవకి, బాగుగ = సుఖము గాన, ఈన్నే = ఉండునా? నులుల కు = మీచెలికాండ్రునకు, మేలే = మేలు కలదా? బంధులు = మీ ముట్టిమలు, (అగు) రాచవారు = ప్రభువులు. లేన్వతే = సుఖులై యున్నారా?

క॥ అని కుశలం బడిగిన హరి

జనపతి కిట్లనియె సమిత ◆ సౌజన్యశ్రీ

ఘనులుం బెద్దలు సగుహా

యనుకంపం బ్రబలు మండ ◆ ముగియ నున్నట్టి॥

32

అని = ఇట్లు, కుశలంబు = సుఖవార్తను, అడిగెను, హరి = కృష్ణుఁడు, జనపతి కి = రాజునకు, ఇట్లనియె = ఇట్లు చెప్పెను. సమిత..... ఘనులు, సమిత = మితము లేని, సౌజన్య = మంచిస్వభావము చేతను, శ్రీ = సంపద చేతను, ఘను లు = అధికులు, బెద్దలున్ = వృద్ధులు, అగుమాయనుకంపం = మోదయచేతను,

అందఱుకొ = మీ రడిగిన యెల్లవారును, సుఖులై = సుఖము కలవారై, ప్రముఖులగుచుండిరి = వృద్ధి చెందు చుండిరి.

వ॥ అని యెఱింగించి = ఇట్లు తెలిపి.

33

మ॥ తమమేనత్తను నత్తఱివిమలచి ♦ త్తం ధృష్టకేతుప్రభా
త్తమదేవిక శ్రుతకీర్తిః దద్భవనసం ♦ స్థం జూడ నద్దేవకీ
ప్రముఖ స్త్రీవసుదేవముఖ్యకుశల ♦ ప్రశ్నంబు లద్దేవి వే
డ్కమెయిం జేయఁగ శౌరి తత్సకలయోగక్షేమముల్ తెల్పుచుకొ!

అత్తఱి = ఆకాలమునందుకొ, విమలచిత్తకొ = నిర్మల మైనచిత్తము గలవారిని, తద్భవనసంస్థకొ = తోఁటలోని యాగృహమున నున్న వారిని, ధృష్టకేతుప్రభాత్తమదేవికొ = ధృష్టకేతుఁ డనురాజశ్రేష్ఠానిభావ్యులు, తమమేనత్తను = తమతండ్రికిం బోయిట్లు వును, శ్రుతకీర్తికొ = ఈపేరు గలయింతిని, జూడకొ = కనుగొనఁగాక, (దేవకీంగర్త వెనుకటిపద్యమున నున్నహరి.) అద్దేవి = రాజభార్య యైనశ్రుతకీర్తి, అద్దేవకీ..... ప్రశ్నంబులు, అద్దేవకీప్రముఖ = ఆదేవకీ మొదలగు, స్త్రీ = ఆమెవారియొక్కయు, వసుదేవముఖ్య = వసుదేవుఁడు మొదలగువారియొక్కయు, కుశలప్రశ్నంబులు = క్షేమములఁగూర్చినప్రశ్నములను, వేడ్కమెయిన్ = కుతూహలముతోన్, చేయఁగకొ = కావింపఁగాన్, శౌరి = కృష్ణుఁడు, తత్సకలయోగక్షేమముల్ = మీఁద నడిగినవారి యెల్ల రయొక్కయు యోగక్షేమములను (కొత్తవానిని సంపాదించుకొనుట యోగము. మును పున్నవానిని రక్షించుకొనుట క్షేమము.) తెల్పుచుకొ = విచారించుచుకొ, మందటిపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ ఈవిధం బగునిష్ఠగో ♦ స్థీవి నోడ

మున నచటఁ గొంతతడవుండ ♦ ముచ్చటించి

హరిని దనదివ్యరత్నమం ♦ దిరమునందుఁ

బరిజనముతోడ విడియించె ♦ భరణివిభుఁడు!

35

ఈవిధంబు = ఈప్రకారంబు (కలది) అగునిష్ఠగోస్థీని నొనరమునకొ = ఆగుఁడు కూల మైనసంభాషణమందలి వేడుకతోకొ, అచటకొ = ఆస్థలమునందున్, కొంతతడవు = కొంతసేపు, ఉండకొ = (శౌరి) వసింపఁగాక, భరణివిభుఁడు = ధృష్టకేతుఁడు, ముచ్చటించి = సల్లాపము చేసి, హరిని = కృష్ణునికొ, బరిజనముతోడకొ = కూడ చున్న

నాఁగోఁ, తనదివ్యగత్తు మందిరమునఁ = తనది యగుసుందర మైనమణులతోఁ గట్టిన
మేడిమిందఁ, విడియించెఁ = బసచేయించెను.

ఉ॥ పిమ్మట నందనందనుఁడు ♦ పెల్లనురక్తిని గ్రొత్తప్రాయపుం
గమ్మను నెమ్మదిం గలఁచి ♦ కొంచు నవారిత మైనమోహభా
రమున నమ్మనీభవన ♦ రంగమునం గలయంగ వేమరుం
గుమ్మరు సంభ్రమించు ధృతి ♦ కోమలు లారతి ద్రిప్పుకైవడిఁ॥ 36

నందనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు, (నందునకుం బుత్తుఁ డని యర్థము. కృష్ణుఁడు
బాల్యమున నుగనియిత్తునున నందునింట నుండుటచే నతనికిం బుత్తుఁ డని వ్యవహరిం
గుట,) పిమ్మటన్ = ఆగృహమునం బ్రవేశించినతరువాతను, పెల్లనురక్తిన్ = మిక్కిలి
అనురాగముచేతను, గ్రొత్తప్రాయంపుగొమ్మను = నూతన మైనవయసు గలభద్రను, నె
మ్మదిన్ = మనమునందున్, తలఁచికొంచున్ = స్మరించుచున్, అవారితము = నివారింప
లేకయు గానినది, అగుమోహభారమునఁ = అగువలపుయొక్క యతిశయముచేతను, అ
మ్మనీభవనమునఁ = ఆమాణిక్యపుటి ల్లనునాట్యస్థలమునందున్, వేమరున్ = మా
టిమాటికై, సంభ్రమించుధృతి, సంభ్రమించు = తొట్టిపడియెడు, ధృతి = ధీరత య
నెడు, కోమలులు = స్త్రీలు, అరతి = నీరాజనమును, (కర్పూరపుదీపమును) త్రిప్పుకై
వడిఁ = త్రిప్పుడువిధముచేతను, కలయంగన్ = అంతటన్, క్రమ్మరున్ = సంచరించు
ను. (కోమలులు = స్త్రీలు, అరతి = నీరాజనమును, త్రిప్పుకైవడిఁ = త్రిప్పునట్లు, సం
భ్రమించుధృతి = చలించుచు ధైర్యముచే (తృతీయార్థమందుఁబ్రథమ.) క్రమ్మరున్ =
సంచరించు నిమిత్తంబు యర్థము.) ఇందుఁ జాపల మనుసంచారిభావము చెప్పఁబడెను.
గాన ద్వీపాదులచే నొక్కచో మనసు నిలువమి చాపల మనంబడు.

ఉ॥ అప్పు డమ్ముకుందుండు నిజాంతర్గతంబున.

37

అమ్ముకుందుండు = అకృష్ణుఁడు, అప్పుడు, నిజాంతర్గతంబునన్ = తనది యగు
యగుముందున్,

సీ॥ హౌలిజగ్గమునను నె ♦ చెవులు లేమినోములు
నోచిరో చెలి చెల్లి ♦ మోచి యుండ
గతి నాలగీణ యె ♦ ట్టితపంబు సల్పెనో
బాలిక చేపట్టు ♦ బాయకుండ

సుమణిహారంబు లే ♦ సుకృతం బొనర్చెనో

కాంతాకుచాగ్రభా ♦ గముల మెలఁగ

సదనదర్పణము లే ♦ సద్విధుల్ సలిపెనో

ప్రమదానుబింబభా ♦ గ్యములు గలుగ

నిచటిమణిచిత్రసౌధంబు ♦ నిచటితమ్మి

కొలఁకు నిచ్చటియుపవనీ ♦ కుంజతటలు

నెట్టియుపకృతి గావించి ♦ యెసఁగె నొక్కొ

రమణి కేళీవిహారనం ♦ ప్రాప్తి యొనర॥

38

నెచ్చెలులు = భద్రచెలికత్తెలు, చెలిచెల్మిన్ = ప్రియరా లగుభద్రయొక్కన్నే హమును, మోచియుండన్ = వహించియుండుటకు, తొలిజన్మమునన్ = వెనుకటిపుట్టు వునందుకొ, (ఈపద మెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.) ఏమినోములు = ఎట్టివ్రత ములను, నోచిరో = చేసిరో, ఈమెచెలికత్తెలు మునుపటిజన్మమున నెవ్వయో గొప్పవ్రతములు చేయుటచేతనే, యీజన్మమున నీమెనెయ్యమును సంపాదించి రని యాశయము. బాలికచేపట్టుకొ = భద్రయొక్క చేతియందునికిని, పాయకుండకొ = వదల కుండుటకుకొ, రతనాలవీణ = మణులతోఁ గూడినవీణయనువాద్యము, ఎట్టితపము = ఎట్టితపస్సును, (శరీరాయాససాధ్య మైనపుణ్యకర్మము తపంబు నాఁబడు.) చల్పెనో = చేసెనో, సుమణిహారంబులు = ప్రశస్తము లగుముత్యాలు మొదలగువాని దండలు, కాంతాకుచాగ్రభాగములన్ = భద్రయొక్కస్తనములయొక్కచివరప్రదేశములందుకొ, మెలఁగకొ = సంచరించుటకు, ఏసుకృతంబు = ఎట్టిపున్నెమును, ఒనర్చెన్ = చేసెనో, సదనదర్పణములు = ఇంటియందలియద్దములు, ప్రమదా.....లు, ప్రమదా = (ఈ) సుందరియొక్క, అనుబింబ = ప్రతిబింబముఁజేందఁగారణమగు, భాగ్యములు = అదృష్టములు, కలుగకొ = సంభవించుటకుకొ, ఏసద్విధుల్ = ఎట్టిమంచికార్యములను, చలిపెనో = చేసెనో, (ఇచట విధిశబ్దము లక్షణచే సత్కర్మములను బోధించును.) అద్దములు మిక్కిలి పున్నెము చేయుటచేతనే యామెప్రతిబింబమును బొందు చున్న వని భావము. ఇచటిమణిచిత్రసౌధంబులు, ఇచటి = ఈస్థలమునందున్న, మణి = మాణిక్యములచేత, చిత్ర = పలువన్నెలుగల, సౌధంబులు = మేడలును, ఇచటితమ్మికొలఁకులు = ఈతోటలోనితామర పూవులు గలసరసులును, ఇచ్చటియుపవనీకుంజతటలు = ఈయుద్యానమునందలిపొదరిండ్లును, రమణి.....ప్రాప్తి, రమణి = భద్రయొక్క, కేళీ = ఆటలయొక్కయు, వి

హార = సంచారములయొక్కయు, సంప్రాప్తి = పొందు (సంబంధ మని యర్థము.)
ఓనరణ్ = కలుగుటకు, ఎట్టియుపకృతి = ఎటువంటిపరోపకారమును, కావించి = చేసి,
ఎసఁగ నెక్కి = అతిశయించెనో.

ఇచటికొలఁకులు మొదలగునవి పూర్వజన్మమున మిగులఁ బరోపకారముం జేసి
యే యీ మెవిహారాదులకుం దగ్గి యుండె నని భావము. ఈమెచెలులు మొదలైనవా
రు మంచివ్రతములు మొదలగునవి చేసి యీమెన్నే హము మొదలైనవానిని సంపాదిం
చి రని స్తుతించుటవలన నట్టిసత్కర్మములు చేయలేదు గాన నా కామెతో సంబంధ
ము లేకపోయె నని నిందదోచుటచే వ్యాజస్తుత్యలంకారము.

చ॥ అలచెలియూరురంభల భు ♦ జాచ్చబిసంబుల హాసచంద్రికన్
బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరి ♦ బంతులఁ జెక్కిలికప్పురంపుబి
ళ్లల జిగిమోవిపానకము ♦ లం దని వొందినఁ గాక యేక్రియం
దల మగుచున్న యీవిరహా ♦ తాపభరంబు శమించు నా కింక॥39

అలచెలియూరురంభలన్ = అభద్ర యనుబాలికయొక్క తొడ లనుననఁటికంబు
ములచేతను, భుజాచ్చబిసంబులన్ = చేతు లనెడునిర్మల మైనతామరతూండ్లచేతను, హా
సచంద్రికన్ = న వ్యసేడువెన్నెలచేతను, బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరిబంతులన్, బలితపు = బ
లిసిన, గబ్బి = ఉన్నత మైన, గుబ్బవిరిబంతులన్ = స్తనము లనెడుపూలబంతులచేతను,
చెక్కిలికప్పురంపుబిళ్లలన్ = చెక్కి ళ్ల నెడుకర్పూరపుబిళ్లలచేతను, జిగిమోవిపానకము
లన్ = (ఎఱ్ఱని) కాంతి గలయధరోష్ఠ మనెడుపానకరసములచేతనును, తని వొందినఁ గా
క = తృప్తిపొందిననే కాని, నాకున్, దల మగుచున్న యీవిరహాతాపభరంబు = అధిక
మగుచున్న యీయెడఁబాటువలనివేడియొక్కభారము, ఇంకన్ = పిమ్మటను, ఏక్రి
యన్ = ఏవ్యాపారముచేతన్, శమించున్ = చల్లారును. ఈమెయెడఁబాటువలనఁ
గలిగినపెట్ట మీఁదఁ జెప్పినశైత్యోపచారములు చేసిననే యడఁగును గాని మఱియొ
క్కయుపాయముచే నడఁగ దని భావము. ఇందుఁ జెప్పినయనఁటులు మొదల
గునవి మిగుల శీతలవస్తువులగుటచేఁ దాపనివారకము లని సుప్రసిద్ధము. ఇందు విప్ర
లంభము (ఎడఁబాటు) వర్ణింపఁబడియె. ఇది యభిలాషేర్వ్యాదులవలనం బుట్టును.
ఇచటివిప్రలంభ మభిలాషవలనఁ గలిగెను. సంభోగముకంటె ముందు గలిగిన యనురా
గ మభిలాష మనంబడు. రూపకాలంకారము.

ఉ॥ ఎన్నఁడు కన్నులారఁ దర ♦ భేక్షుణఁ గ్రమ్మఱఁ గాంతుఁ గాంచి య.

య్యన్నులమిన్నతోడ నెనఁ దానఁగ ముచ్చటలాడి మోవిమేల్
జున్నులు గోలి మక్కువలఁ జొక్కుచుఁ గౌఁగిట గారవించుచుం
గొన్న నవింటివానిబలుఁ కూటమి నెన్నఁడు గూడఁ గల్గునో॥ 40

తరశేక్షణఁ = భద్రుని, (చంచల మైనచూపులు గలది) ఎన్నఁడు = ఏదినము
నఁ, క్రమ్మఱఁ = ఇంకొకమాటు, కన్నులారన్ = కన్నులునిండఁ (కన్నులుఫలిం
చునట్లు) కాంతున్ = చూతును, కాంచి = చూచి, అయ్యన్నులమిన్నతోడన్ = ఆశ్రీ
శిరోరత్నముతోఁ, నెనరు = ప్రేమము, అనఁగఁ = సహాయపడునట్లు, ముచ్చట
లాడి = ప్రియవచనములు పలికి, మోవిమేల్ జున్నులు = అధరోష్ఠమునందలిప్రశస్త మై
నతేనెలను, గోలి = త్రావి, మక్కువలఁ = ప్రేమాతిశయముచేతను, చొక్కుచుఁ =
మైమఱపుఁ జెందుచున్, కౌఁగిటఁ = భుజమధ్యమునందున్, గారవించుచుఁ = గౌర
వపఱచుచుఁ, కొన్న నవింటివానిబలుకూటమిఁ = మన్మథక్రీడయందున్, (కొన్న
నవింటివాఁడు = పూవువింటివాఁడు.) ఎన్నఁడు = ఏనాఁడు, కూడఁ = పొందుట, క
ల్గునో = సంఘటించునో. ఇందు భద్రుని జూచుటకుఁ ద్వరపడుచుఁ గృష్ణుఁడు కాల
మును సహింపనట్లు వర్ణించుటచే నొత్సుకృత్య మనుసంచారిభావము. కాలాక్షమత్వ మా
త్సుకృత్య మని. ప్ర.

వ॥ అని యిట్లబ్బాలికారత్నంబువలన విరాలిం దూలి వనమాలి మే
లిమిరతనాలశాల నుండ మధ్యాహ్న శంఖఘంటారావంబు లులియు
టయుఁ గేకయపతి యతనికి మజ్జనాదికంబు గావింప నూడిగంపుఁజే
డియలం బంచి పంచభక్ష్యపక్వాన్న ఫలరసాదిపదార్థంబుల నంబుజా
క్షుండునుం దానునుం దక్కటిబంధువర్గంబుతోడ భుజియించి సు
గంధసలిలంబుల వార్చి కడానిగడితంపుటడపంబులం బడంతు లిడిన
విడియంపుమడుపు లందుచు నిష్టగోష్ఠి నుండి రంత॥ 41

అని = ఇటులనుకొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, వనమాలి = కృష్ణుఁడు, (తులసిద
ళములుం బువ్వులుం గూర్చి కట్టినదండ ధరించినవాఁడు) అబ్బాలికారత్నంబువలనవి
రాలిఁ = ఆశ్రీశ్రేష్ఠమునందలివలపుచేతను, తూలి = చలించి, మేలిమిరతనాలశా
లఁ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు నింటియందుఁ, (బంగారముతోడ
ను మణులతోడను నిర్మింపఁబడినగృహమునం దని యర్థము.) ఉండఁ = వసింపఁగాఁ

మధ్యాహ్న శంఖశుంటారావంబులు, మధ్యాహ్న = పగటి మొక్కనుధ్యభాగమువందలి
 (రెండుజాము లైనట్లు తెలియజేయు నని యని యర్థము.) శంఖశుంటారావంబులు =
 శంఖములయు శుంటలయు ధ్వనులు, ఉలియుటయు = మ్రోయుటగాక, ఇచట
 'యు' దుమగ్ధమునం బ్రయుక్త మయ్యెను. కేకలునలి = ధృష్ట కేకుఁడు, అతని
 కి = కృష్ణనకు, మజ్జనానికంబు = స్నానము మొదలగువానిని, కావలెనక = చేయుం
 చుటకు, ఉడిగంపుఁజేడియలక = ఉపచారముచేయు శ్రీలను, (పరిచారికలను)
 పంచి = ఆజ్ఞాపించి, అంబుజాక్షుండును = కృష్ణుఁడును, తానును, తక్కటిబంధురగ్ధం
 బుతోడన్ = మిగిలినచుట్టములతోన్, పంచ.....లక, పంచ.....మనిధముతోన, భి
 త్యు = భోజనవస్తువులను, (భిత్త్యు = పిండివంటలు, భోజ్యు = అన్నములు, భోజ్యు =
 సాయసాదులు, చోవ్యు = చారు మొదలగునవి, పానీయములు = బిరియయి. ఇది పెరియభి
 త్యములు.) పకావన్న = పన్నే గములును, భుజిసాని = పరిష్కారము చేయుచున్నాడు, పకా
 గ్ధంబులన్ = వస్తువులను, భుజియించి = ఆగించి, ముగింఁగివలెలయులన్ = పరిమాణము గ
 లనీటితోక, వాచ్చి = ఆచమించి, కడానిగడితంపుటచేపలయులక, కడానిగడితంపుట
 మయొక్క, (బంగారు వికారమైన,) గడితంపుటచేపలయులక = గజేంద్రమునములములము
 లుండెడుపాత్రమునందుక, (పాంచాను) పడెదములు = పరిచారికలు, ఇదిపరిచారికలయు
 మడుపులు = ఉంచినతాంబూలములను, అందుచుక = పుచ్చికోనుయొక, ఇష్టగోష్ఠియొక
 ప్రేయసల్లాపముతో, ఉండిరి, అంతక = పిమ్మటను. ఇందుక విశ్వస్థమును, కపాదు
 లును బంచభిత్త్యములలోనివే యును మరలం జిహ్వకు మది భోజనకాలమున ముక్కి
 లి యుపయోగింపఁబడె నని నూచిందు.

క॥ ఇటఁ గేకయేంద్రకన్యయుఁ

బటుతరసన్నోపాభార • పారావారో

త్కటచింతాస్ఫుటనీచీ

పటలాంతరతరశ్చైర్ధ్వ • పరిమన్మనఃశ్చు॥

42

ఇటక = తననివాసస్థానమును, కేకయేంద్రకన్యయుక = భద్రుఁడును, బటు
 తర.....స్థనయై, పటుతర = బలిష్ఠమైన, పమ్మాపాభార = కామారోగము ముదము,
 పారావార = సముద్రసంబంధమైన, ఉత్కట = అభివృద్ధి, చింతా = భావము మన
 డు, ఇష్టపదార్థము సంధివింపమిచ్చే గలుగుధ్యానము చింత యగుటను. ఇది యేకాంత
 చారిభావము. తాపనిశ్వాసాదులు దీనియనుభవములు. (అనుభవము = భావము.)

స్ఫుట = స్ఫుటమైన, వీచీ = తరంగములయొక్క, పటల = చదువలయొక్క, అంశ
ర = లోపలను, తరళ = చలించుచున్న, క్షౌర్యపజీమ = క్షౌర్యవాసమునందు, క్షౌర్య =
తెప్పగలదై, (ని) ఉడుపంతు ప్లవః కోలం. అ. మోహితకయముచేరి పరిచి క్షౌర్యము
గలదియై యని భావము. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

నీ॥ చెలు వై నకీచకం ♦ బులరవంబును నిన్ను
మురళీస్వన మటంచు ♦ మోహ మంచు
నీరమ్ములను నెమ్మి ♦ యెఱక లించుక కన్న
మళాళిపింఛ మటంచు ♦ మమతః జెంచు
సరసులఁ గ్రమ్ముత ♦ మ్మిరజమ్ముతెర లున్న
స్వర్ణాంబర మటంచు ♦ సంభ్రమించు
తలిరులవెంత మొ ♦ గ్గలచాలు నెలకొన్న
వనమాలిక యటంచు ♦ నలపు నించు
నిగనిగని వేల్పురాచట్టు ♦ నెఱిగొణిగల
చాయఁ దిలకించి హరితను ♦ చ్ఛాయ యంచు
నెంచు డాయఁగ గమకించు ♦ నించు నశ్రు
లతివ తదూహభావనా ♦ యత్తమతిని.

43

అతివ = భద్ర, తదూహ.....మతిని, తత్ = అకృష్ణునియొక్క, హాస = అనా
రముయొక్క, భావనా = తలఁపునకు, ఆయత్త = లోబడిన, మతిని = మర్చిచేతన, ఎద
తెగకుండం గృష్ణుని దలంచుచుండుటచేత నని యర్థము. చెలువై నకీచకంబులరవంబుకొ =
మనోహర మైనబొంగువెదుళ్లధ్వనిని, వాయువుచేతం బూరితములై వ్వరించునెట్లు కీ
చకము లనంబడు. (ని) వేణువళి కీచకా స్తే స్యు ర్మే స్వసంత్యరితాన్తతా. అ. ని
న్న కొ = విన్నయెడన్, మురళీస్వనము = పిల్లనగ్రోవివలనిగానధ్వని, అటంచుకొ = అటు
కొనుచు, మోహ మంచున్, మోహము = భ్రమమును, ఉంచున్ = పొందును. ముల
మ్ములకొ = పొదలయందుకొ, నెమ్మియెఱకలు = నెమిలియీరకలను, ఇంచుకొ = కొంచె
ము, కన్నకొ = చూచినకొ, మళాళిపింఛ మటంచుకొ = (కృష్ణుని) కేమునందలి నెమిలిక
రి యనుకొంచుకొ, మమతకొ = భ్రమను, జెంచుకొ = పొందును. (మమత చూచునట్టి
మాన మని యర్థము, గాని యిట లక్షణచే భ్రమ యని చెప్పవలయును.) సరము

లక్ష = కొలఁకులయందుకొ, క్రమ్మతమ్మిరజమ్మతెరలు = కమ్మకొనెడుతామరపూల
యొక్కపుప్పొడితెట్టెలు, ఉన్నకొ = ఉండఁగాకొ, స్వర్ణాంబర మటంచున్ = (కృ
ష్ణఁడుధరించిన) బంగారువన్నె గలవస్త్ర మనుకొనుచుకొ, సంభ్రమించుకొ = తొట్రు
పడును, తలిరులన్ = చిగురుటాకులయందుకొ, వింతమొగ్గలచాలు = కొత్త మొగ్గలవరుస
నెలకొన్నకొ = ఉండఁగాకొ, వనమాలిక యటంచుకొ = (కృష్ణునిమెడలోని) దండ
యనుకొనుచుకొ, వలపు = ప్రేమమును, నించుకొ = ధరించును. నిగనిగని.....చా
యకొ, నిగనిగని = నిగనిగ లాడెడు, వేల్పురాచట్టు = ఇంద్రనీలములయొక్క, నెటి =
ప్రశస్తమైన, గొణికలచాయకొ = స్తంభములయొక్కకాంతులను, తిలకించి = చూచి,
హరితనుచ్చాయయంచుకొ = కృష్ణుని దేహకాంతి యనుకొంచుకొ, ఎంచుకొ = తలఁచు
ను, డాయఁగకొ = సమీపించుటకు, గమకించుకొ = యత్నించును. అశ్రులు = కన్నీ
ళ్లను, నించుకొ = ధరించును. సమీపించి తా ననుకొన్నట్లు కాకపోవుటచేఁ గలిగిన
దుఃఖమునఁ గన్నుల నీరు వెట్టుకొను నని యర్థము. ఇందు భద్ర కాయాయవస్తువుల
యందుఁ గలిగినభ్రాంతికిఁ గృష్ణుని నిరంతరము దలఁచికొనుట హేతు వగుటచేఁ గా
వ్యలింగానుప్రాణిత మైనభ్రాంతిమదలంకారము.

చ॥ మృదుమధురోపహారము లొ ♦ కించుక వాచవి కైన మోవిఁ జే
ర్పదు ; వరగంధపుష్పయుత ♦ పల్లవ మంటదు కేల నైనఁ? జూ
డదు కడకంట నైన నెదు ♦ టం దగుపంకజపాళి ; మై నలం
దదు ఘనసారసాంకవక ♦ దంబము నంబుజనేత్ర చింతచేకొ॥ 44

అంబుజనేత్ర = భద్ర, చింతచేకొ = ధ్యానముచేతను, మృదుమధు.....మల్
మృదు = మెత్తని, మధుర = తియ్యని, ఉపహారములు = భోజనపదార్థములను, ఒకించు
క = కొంచె మైనను, వాచవికైనకొ = నూటికితో రుచిచూచుటకైనను, మోవికొ = పెద
విని, కూర్చుదు = సంఘటింపదు. ఎట్టిరసవంత మైనపదార్థము నైనను నోటఁ బెట్టుటలే
దని భావము. వరగంధ.....ము, వర = శ్రేష్ఠ మైన, గంధ = పరిమళము గల, పు
ష్ప = పువ్వులతో, యుత = కూడిన, పల్లవము = చిగురుటాకు నైనను, కేలన్ = చేతి
తోకొ, అంటదు = స్పృశింపదు. ఎదుటకొ = కన్నులముందు, తగుపంకజపాళి = ప్రకా
శించెడుపద్మసముదాయమును, కడకంట నైనకొ = కనుగొనలచేత నైనను, చూడదు ;
ఘనసారసాంకవకదంబముకొ, ఘనసార = పచ్చకప్పురముయొక్కయు, సాంకవ = పు
నుగుయొక్కయు, కదంబముకొ = సమూహమును, మైకొ = దేహమునందుకొ, లలిం

దదు=పూసికొనదు. భద్ర కృష్ణునియం దానక్త మైనమనసు కలది యై భోజనపదార్థములందును, దక్కినసుఖానుకూలము లగుపదార్థములందును బ్రేమ శేనిది యై యుండెనని చెప్పటచే నిం దరతి యనురెండవ పేరు గలవిషయవిద్యేష మనుమన్మథావస్థ చెప్పబడియెను. ప్రియునికంటె వేరగువస్తువులయందు వైరాగ్య మరతి యనంబడు.

సీ॥ హృదయస్థితానంగుఁ ♦ డెద నేయుములుకుల

మొనలు పైఁ దోఁచె నా ♦ మొలచెఁ బులక

లానంగళిఖికె దో ♦ డై వచ్చుకమ్మవీ

వలు లన వలపుటూ ♦ ర్పులు జనించె

దద్వాతనిహతిచే. ♦ త వియోగజలధి యు

ప్పొంగె నా ఘర్మాంబు ♦ పూర మొదవె

నానీటివెల్లిపై ♦ నలరుడిండిరకాం

తులు నాఁగ నెమ్మేనఁ ♦ దెలుపు వొడమె

దెలుపునకుఁ దోడునీడ్దలై ♦ వెలయుహార

కలితమాక్తికములు పెనుఁ ♦ గాఁకఁ గ్రాఁగి

బాష్పధారలఁగరఁగి పైఁ ♦ బైనిగ్రమ్మ

గొమ్మపాలిం డ్లలరె వెండి ♦ కొండలటుల॥

45

(భద్రమణి) హృదయస్థితానంగుఁడు = మనసులో నున్న మన్మథుఁడు, ఎద నేయుములుకులమొనలు, ఎద = హృదయమునందు, ఏయుములుకులమొనలు = వేయుబాణములకొనలు, వైన్ = మీఁదను, తోఁచె నా = కనుపడెనో యనునట్లు, పులకలు = గగుర్పాటు, మొలచె = ఉత్పన్న మయ్యెను. (ఇది యొకసాత్వికభావము.) విభావాదిదర్శనంబున నుత్పన్నము లయినరాగాదిమనోవృత్తులవలన జన్యంబులై యాంతరంబు లగురాగాదులకు సూచకంబు లగుశరీర వికారంబులైన స్తంభాదులు సాత్విక భావము లనంబడు. రసోత్పత్తికిం గారణము విభావ మనంబడు. అది రెండువిధములు. ఆలంబనము, నుద్దీపనము నని. శృంగారరసమునకు నాలంబనము నాయికానాయకులు. వారిరూపయావనాదిగుణములును, వారిచేష్టలు నలంకారములును మలయానిలాదులును నుద్దీపనవిభావము. (ఆలంబనము = పట్టుకొమ్మ. ఉద్దీపనము = కలిగినరాగాదులను

వృద్ధి పొందించునది.) ఆసంగశిఖికిఁ = మన్మథాగ్నికి, తోడై = సహాయమై, వచ్చుక
మ్మవీవలు లనన్ = ఏగుదెంచుసుగంధవాయువులువలె, వలపుటూర్పులు = పరిమళించు
శ్వాసములు, జనించెన్ = పుట్టెను. ఇందుఁ జింత యనుసంచారిభావముయొక్కకార్య
మైననిశ్వాసము చెప్పఁబడెను. తరంగంబులు సముద్రంబున నుత్పన్నము లగుచు దాని
కుత్కర్షంబు గావించుచుఁ దద్రూపముం బొందునట్లు, స్థాయులయందుఁ బుట్టి యు
త్కర్షంబు గావించుచు దానిం దమ్ముం బోషించుచు రసరూపముం బొందునవి సం
చారు లనంబడు. వీనినే వ్యభిచారు లని కొందఱందురు. ఎల్లరసములయందు సంచరిం
చుటచే వీని కీపేరు కలిగెను. తద్వాతనిహితీచేతన్ = ఆయుర్పుగాలి తాఁగుటచేతను,
వియోగజలధి = వియోగసముద్రము, ఉప్పొంగె నాన్ = వృద్ధిచెందెనో యనునట్లు
ఘర్మాంబుపూరము = చెమ్మటనీటిప్రవాహము, (అధిక మైనచెమ్మట యని యర్థము.)
ఒదవెన్ = పుట్టెను. ఇదియు నొకసాత్వికభావము. ఆనీటివెల్లువవైన్ = ఆజలప్రవా
హముమీఁదను, అలరుడిండిరకాంతులు నాఁగన్ = ప్రకాశించునురుగులకాంతు లనున
ట్లు, నెమ్మేనన్ = శరీరమునందు, తెలుపు = తెల్లనిచాయ, (వైవర్ణ్యము) పొడమెన్ =
పుట్టెను. తెలుపునకున్, తోడునీడలై = సమానములై, వెలయు.....ములు, వెల
యు = ప్రకాశించెడు, హరకలితమా క్తికములు = దండతోఁ బొందు కలిగిన ముత్తియము
లు, పెనుఁగాఁగన్ = (శరీరమునందలి) యధికమగువేడిచేతను, క్రాఁగి = కాలి, బా
ష్పధారలన్ = కన్నీటిధారలచేతను, కరఁగి = సున్న మై, పైపైని = (కుచముల) మీఁ
దను, క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగాన్, కొమ్మపాలిండ్లు = భద్రకుచములు, వెండికొండల
టుల = వెండికొండలువలె, అలరెన్ = ప్రకాశించెను. ఇందు వరుసగఁ బులకము స్వే
దము వైవర్ణ్యము బాష్పము ననుసాత్వికభావములు చెప్పఁబడెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకా
రము. వెండికొండలువలెఁ గుచము లలరె ననుచోట నుపమయుఁ గలదు.

క॥ అనిశ ధ్యాతముకుందవ

దనపూర్ణేందురుచి మరుప్ర॥ తాపప్రభచే

తను నర్థముకుళితములై

కనుఁదమ్ములు కేకయేంద్ర॥ కన్యకుఁ దనరెన్॥ 46

కేకయేంద్రకన్యకున్ = కేకయరాజు కూతురగుభద్రకున్, అనిశ.....రుచిన్,
అనిశ = ఎల్లపుడును, ధ్యాత = ధ్యానము చేయఁబడుచున్న, ముకుంద = కృష్ణునియొక్క
వదన = ముఖ మనెడు, పూర్ణేందు = నిండుచంద్రునియొక్క, రుచిన్ = కాంతిచేతను,
మరు.....చేతను, మరు = మన్మథునియొక్క, ప్రతాప = ప్రతాప మనెడు, ప్రభచేత

ను = సూర్యకాంతిచేతనును, (ని) స్యుః ప్రభా రు గ్రుచి స్త్వి డ్యాః. అ. కనుఁదమ్ములు = నేత్రపద్మములు, అర్థముకుళితములై = సగము ముకుళించినవి యై, తనరై = ప్రకాశించెను.

కన్నుఁదామరలు మనసున నున్న కృష్ణానిముఖచంద్రుని సాన్నిధ్యముచేత సగము ముకుళించి మన్మథునిప్రతాప మనెడుసూర్యకాంతిసాన్నిధ్యముచే సగము వికసించెనని యాశయము. చంద్రకాంతిసాన్నిధ్యము తామరలు ముకుళించుటకును సూర్యకాంతిసాన్నిధ్యము వికసించుటకును గారణ మగుట యనుభవసిద్ధము. ఆమె కామసంతప్తయై చేయునది లేక కన్ను లఱమోడ్చి మనసునఁ గృష్ణుని ధ్యానించు చుండె నని ఫలితార్థము. రూపకాలంకారము.

ఉ॥ వారక స్రుక్కై బాహుబిస॥ వల్లులు వాడె॥ గుచ్ఛాబ్జకోశముల్
తోరపుఁగంకణావళుల॥ తోడనె జాతె సమంచితోర్మికల్
సారె॥ గలంగె జీననము॥ శ్వాసమహోష్మసమీరవారవి
స్ఫారగతి॥ వియోగపుఁద॥ పర్తుదినంబునఁ గృష్ణ వేణికి॥ 47

కృష్ణ వేణికి॥ = కృష్ణ వేణియనుకృష్ణ వేణికి॥ (భద్ర) యనుకృష్ణానది కని యర్థము.) నల్లనిజడగల దని భద్రాపరము. నల్లనిప్రవాహము గల దని నదీపరము. (ని) వేణిః ప్రవాహే సరితాం మేళనే కేశబంధనే. నా. నా. వియోగపుఁదపర్తుదినంబున॥ = ఎడఁబాటను వేసవికాలమునందు॥, (ని) ఉష్ణ ఉష్మాగమ స్తపః. అ. బాహుబిసవల్లులు = చేతులనుతూండ్లు, వారక = తప్పక, స్రుక్కై॥ = ముడిఁగెను. కృశించె నని భావము. వేసవికాలమున నీరు తక్కువగుటచేఁ దామరతూండ్లు తగ్గినట్లు వియోగమున నీమె బాహువులు కృశించె నని భావము. నదులయందునుఁ దామరలు గలవని చెప్పట కవిసమయము. గుచ్ఛాబ్జకోశముల్ = కుచము లనెడు తామరమొగ్గలు (ని) కోశోఽస్త్రీ కుట్మలే ఖడ్గ పిథానే శ్శాస దివ్యయోః. అ. వాడెన్ = వడలెను, సమంచితోర్మికల్ = పూజింపబడినయుంగరము లనెడుతరంగపచ్చులు, తోరపుఁగంకణావళులతోడనె = పెద్దవి యగుకడియాలవరుసలనెడుజలబిందువులతోడనే, జాతె॥ = వడలెను. (ని) అంగుళీయే తరంగేచ వస్త్రభంగే పి చోర్మికా. నా. నా. (ని) స్యాత్కంకణం హస్తనూత్రే శిఖరే కటకే జలే. నా. నా. వేసవికాలమున నదియందుఁ దరంగములును జలమును జాటునట్లు (తగ్గినట్లు) వియోగకాలమున నీమె యుంగరములును గడియములును జాటెను. (వ్రేళ్లుం జేతులుం గృశించుటచే నూడె

ను.) జీవనము = బ్రతు క నెడునీరు, (ని) వృత్తి గ్వర్తన జీవనే యనియును, సయక
 కీలాల మమృతం జీవనం భువనం వన మనియు ననుచుండు. శ్వాస.....గతిక, శ్వా
 స = ఊర్పు లనెడు, మహాష్మ = గొప్ప వేడిగల, సమీగవార = వాయుసముదాయ
 మయొక్క, విస్ఫారగతిన్ = అధిక స్థైరప్రాప్తి చేతను, అధిక స్థైరపడమటి గాడ్పులచే
 త నని యర్థము. సారెక = మాటిమాటికి, కలరగిక = చలించును. కలతల లేందె నని
 యర్థము. వేసవికాలపునదివలె వియోగమున నీమె చిక్క నని పిప్పటచే గాగ్యము
 ను మన్మథావస్థ యందుల జెప్పబడియి. (కాగ్యము = అంగములు చిమ్మట) యీ
 పకాలంకారము.

క॥ సాగ సగుచనుబంతులపై

జిగి దగుమగరాలసగులు ♦ చెలిసాంజననే

త్రగళజలముల జాయ్యని

పొగ లెగయగ నింద్రీనీల ♦ ములసగు లయ్యె॥ 48

సాగసగుచనుబంతులపై = సుందరము లగుపూలబంతులం బోలినస్తవములం
 దుక, జిగిక = కాంతిచేతను, తగుమగరాలసగులు = బిచ్చుడువ్రజములదండలు,
 చెలి.....జలములక, చెలి = భద్రముక్క, సాంజన = కాటుకతో గూడిన, నే
 త్ర = కన్నులనుండి, గళత్ = బాలురున్న, జలములక = కన్నీటిచేతను, జాయ్యని =
 ఇది కాలిన వస్తువునందేని నిష్పవందేని నీళ్లు పడినప్పు డయ్యుచున్నది ననుకరించుకట్టు
 పొగలు, ఎగయక = బయలువెళ్లుచుండగా, ఇంద్రనీలములసగులు = ఇంద్రనీలముల
 దండలు, అయ్యెక = ఆయను. మన్మథాన్ని చేతం దప్పురా లగినామిమడలనివజ్రా
 లహారములు కాటుకతో గూడినకన్నీళ్లచేతం దడిసి నల్లనికాంతిల గలవయ్య నని భా
 వము. వ్రజములకు వేడి దగిలిన నల్లబడు ననియుఁ బ్రసిద్ధి. మణియు నిందుఁ గాటు
 కనీరు దగులుటచే మిగుల నల్లవయ్యను. అతిశయోక్త్యలంకారము.

ఉ॥ సూతనమండలీకృతధ ♦ నుల్లతికాపరివేషధారి పొగ

ధాతతహృద్భయంకరశ ♦ రాశికరప్రకరుగడు చిత్తసగ

జాతవిభాకరుండు పెలు ♦ చక బలుచందములల గలంప గం

జాతముభికుముద్వతి వె ♦ సక వివశత్వము నొందె సుగ్గు-చు॥

సూతన.....ధారి, సూతన = కొత్తదియును, మండలీకృత = గుండ్రయీకా

రము గలదిగాఁ జేయఁబడినదియు (చెవులదనుక నారిని లాగి యెక్కువెట్టఁబడినది యర్థము.) (అగు) ధనుర్లతికా = తీరగవంటి విల్లనెడు, పరిశేష = గానినది, మార్యనకుం జంద్రునకుం జట్టునేర్పడు కాంతి. (ని) పరిశేషస్తు పరిధి. అ. భార = కరించినవాఁడును, పాంథ.....కరుండు, పాంథ = వియోగులను తెరువరుమొక్క, అతత = అధికమగు, హృత్ = మనస్సునకు, భయంకర = భయమును గలిగించెడు, శరణి = రహితకరుండు = బాణసముదాయ మనుకీరణసముదాయము గలవాఁడును, (అగు) విత్త సంజాతవిభాకరుండు = మన్మథుఁ డనెడునూర్పుఁడు, వెలుచన్ = అతిశయముతోక, పలుచందములకొ = అనేకప్రకారములచేతను, కలంపకొ = బాధవెట్టఁగాక, విద్యా ముఖీకుముద్వతి, కంజాతముఖీ = భద్ర యనెడు (తామరపువ్వుం బోలినమోము గలది) కుముద్వతి = కల్వతీరగ, వెసకొ = మిక్కిలిగకొ, స్రుక్కుచుకొ = కృశించుచుకొ, కనక త్వముకొ = చిత్తవైకల్యమును, ఒండెకొ = పొందెను. పరిధికాలమునఁ గల్పితనిగదె మన్మథతాపమున నామె మిగుల వాడె నని భావము. రూపకాలంకారము.

గీ॥ చెలి విరులపాన్పునను మేను ♦ నేర్ప నవెయు

స్మరునిశరములె కాన నేఁ ♦ చందొడంగెఁ

గడు నలసి ప్రియసఖులను ♦ గన్మొఱంగి

భూరివిరహార్తి నరిగె శృం ♦ గారవనికి॥

50

చెలి = భద్ర, విరులపాన్పునకొ = పూసెజ్జయందుకొ, మేను = శరీరమును, చేర్పకొ = కూర్పఁగాకొ, (పూలపాన్పున శయనింపఁగా నని యర్థము.) అనియుకొ = ఆపువ్వులును, స్మరునిశరములె = మన్మథునిబాణములె, కానకొ = అగుటచేతను, ఏచకొ = బాధించుటకు, తొడంగెకొ = ఆరంభించెను. కడుకొ = మిక్కిలి, అలసి = శ్రమపడి, ప్రియసఖులను = ఇష్టవయస్యలకొ, కన్మొఱంగి = మోసముచేసి, వాకిం దెలియకుండ నని యర్థము. భూరివిరహార్తికొ, భూరి = అధికమైన, విరహ = వియోగమునలని, ఆర్తికొ = దుఃఖముచేతను, శృంగారవనికిన్ = సింగారపుండ్రోటకకొ (పూఁదోటకని యర్థము.) అరిగెకొ = వెళ్లెను. ఇందుఁ బువ్వు లామెను బాధించుటకు మన్మథుని బాణము లగుట హేతువుగాఁ జెప్పఁబడినందునఁ గావ్యలింగ మనునలంకారము. మఱియుం జల్లదనమునకుఁ దగినయౌపచారము చేయఁగాఁ బాప మెక్కువయ్యె ననుటచే సంజ్వరమును మన్మథావస్థ చెప్పఁబడియె.

క॥ కలికి మలయంపునలిగరు

వలికిం జలదళులబలుర ♦ వలికి మయూరా
వలికిర శారికామం

డలికిన్ మది నులికి తద్వ ♦ నంబున మెలఁగున్ || 51

కలికి = సుందరి యగుభద్ర, మలయంపువలిగరువలికిన్ = మలయపర్వతమునుండి వచ్చినచల్లనిగాలికిని, చలదళులబలురవలికిన్, చలత్ = తిరుగుచున్న, అళుల = తుమ్మెదలయొక్క, బలు = అధికమైన, రవలికిన్ = ధ్వనికిని, మయూరావలి.....మండలికిన్, మయూర = నెమిళ్లయొక్క, ఆవలి = సముదాయమునకును, కీర = చిలుకలయు, శారికా = గోరువంకలయు, మండలికిన్ = సముదాయమునకును, మదిన్ = మనసునందున్, ఉలికి = వణకి, భయపడి యని యర్థము. తద్వనంబునన్ = ఆవనమునందున్, మెలఁగున్ = సంచరించును.

మలయానిలకీరశారికాదు లుద్దీపనవిభావములు. (మనంబునం గలిగినయనురాగమును బలపఱచునవి.) కావున నామెయుద్యానమునజడియుచు సంచరించు చుండెనని భావము.

సీ॥ తలిరుటాకులజొంప ♦ ములు దావశిఖ లంచు

నెంచి యందులఁ బ్రేవే ♦ శించఁజూచు

నునుదీవ లురగంబు ♦ లని డాసి తత్పల్ల

వాగ్రజిహ్వాలు కేల ♦ నంటఁ దివురు

విరులమరందముల్ ♦ విషధార లనుచు వి

తర్కించి సారెకుఁ ♦ ద్రావఁ దలఁచు

శశికాంతకృతమహీ ♦ జాతాలవాలంబు

లొనరు డిగ్గియ లంచు ♦ నులుకఁ దొడరుఁ

గడిసి మదనుండు వదలక ♦ యద నెఱింగి

పదులు నూలులు గుదులుగా ♦ నెదఁ గడిమెడు

కుసుమశరముల విసరుల ♦ విసిగి విసిగి

వెసఁ దనువు వీడఁదలఁచి యా ♦ చిసరుహఃక్షి ||

మదనుండు = మన్మథుండు, అదను = (ఆమెకుం గృష్ణునం దభిలాష గలిగిన)
 సుమయమును, ఎటింగి = తెలిసికొని, కదిసి = సమీపించి, వదలక = విడువక, (ఎడతెగ
 కుండ నని యర్థము.) ఎడక = వక్షమునందుక, పదులు = నూలులు, గుదులు = స
 మూహములు, కాక = అగునట్లు, కదిమెడుపసుమశరములవిసరులక, కదిమెడు = ఆక్ర
 మించెడు, (నామెడు నని యర్థము.) కుసుమశరముల = పుష్పబాణములయొక్క, విస
 రులక = వేయుటలచేతను, (ప్రయోగించుటచేత నని యర్థము.) బిసరుహాక్షి = భద్రా
 కన్య, విసిగివిసిగి = మిక్కిలి విరాగమునొంది, వెసన్ = వేగముతోన్, తనువుక = శరీ
 రమును, వీడన్ = విడుచుటను, తలఁచి = కోరి, తలిరుటాపలజొంపములు = చివురుటా
 కులగుంపులు, తలిరు + ఆసు = తలిరుటాసు, కర్మధారయమందుఁ బేర్వారుల కచ్చు ప
 రం బగునపుడు టుగాగమంబు విభాష నగును. బా. సం. దావశిఖలంచుక = నిష్పమం
 టలనుచుక, ఎంచి = తలఁచి, అందులక = వానియందుక, ప్రవేశించక = పడుటకుక,
 చూచుక = యత్నించును. ఆమెనున్మథబాధ కోర్వలేక దేహమందు విరాగ మొంది
 తనకు మిక్కిలి తాపము గలిగించుటచేఁ జివురాసు లగ్ని యని భ్రమించి యందుఁ బడు
 టను యత్నించుచుండె నని భావము. నునుదీవలు = నున్న నితీఁగలు, ఉరగంబు ల
 ని = సాము లని భ్రమసి, డాసి = సమీపించి, తత్పల్లవాగ్రజిహ్వలు, తత్ = ఆలతల
 యొక్క, పల్లవ = చిగుళ్ల నెడు, అగ్రజిహ్వలు = జిహ్వగ్రములను, కేలక = చెలితోన్,
 అంటక = ముట్టికొనుటను, తివురున్ = యత్నించును. నున్న నితీవలంజూచిసాము లను
 కొని వానిచివురాసులను నాలుకలుగాఁ దలఁచి ముట్టుటను యత్నించు చుండె నని భా
 వము. విరులమందముల్ = పువ్వులందలి తేనెను, విషధారలనుచుక, వితర్కించి = ఊహి
 పించి, సారెకున్ = మాటిమాటికిన్, త్రావక = పానముచేయుటను, తలఁచుక = య
 త్నించును. శశికాంత.....వాలంబులు, శశికాంత = చంద్రకాంతపుమణులతో, కృ
 త = కట్టఁబడిన, మహిజాత = చెట్లయొక్క, ఆలవాలంబులు = పాదులు, చెట్లమొదటం
 బటికపురాలతోఁ గట్టినయరఁగుల నని యర్థము. ఒనరుడిగ్గియలంచుక = ఒప్పెడునడ
 బావు లనుకొని, దీర్ఘికాశబ్దభవముఁ డిగ్గియ. దిగి నీళ్లు ముంచుకొనఁదగినట్లు మెట్లు గ
 లనూయి నడబావి యనఁబడు. ఉలుకక = దుముకుటకుక (అందుఁ బడుట కని య
 ర్థము.) తొడరుక = యత్నించును. చివురాకులు మొదలగునవి యగ్ని మొదలగువా
 నివలెఁ దాపాధిక్యమును గలిగించుటచే వానియం దగ్నాద్యదులబుద్ధి గలిగి ప్రాణత్యా
 గమునకు సాధనము లని తలఁచి యట్లు చేయ యత్నించె నని యిందు వర్ణించుటచే మ
 న్మథావస్థలలోఁ గడపటిది యగుమరణావస్థ చెప్పఁబడియె. కేవలమరణ మమంగళము
 కావున మరణప్రయత్నమే మరణావస్థ యని యాలంకారికులు చెప్పదురు. చక్షుఃస్పృశ

(ఆదరమునం బ్రియదర్శనము) మనస్సంగము (ఎల్లకాలము ప్రియునందే మనసు నిలుపుట) సంకల్పము (నాధవిషయ మైనమనోరథము) ప్రలాపము (ప్రియగుణస్తుతి) మొదలగునవి మన్మథావస్థలు. ఈయవస్థ లయోగవిప్రలంభశృంగారమునకు నాస్పదములు. అదివఱ కెన్నఁడును గూడనినాయికానాయకులశృంగార మయోగవిప్రలంభము. ఇది యభిలాషమువలనఁ గలుగును. మున్నఁ గూడిననాయికానాయకులకుఁ బ్రవాసాదులవలన విప్రలంభము గల్గును. (విప్రలంభము = వియోగము.)

ఉ॥ నెచ్చెలు లత్తటిన్ వరమ ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
నచ్చపలాక్షిఁ గానక ర ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
కిచ్చటినుండి గోల యిపు ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
జొచ్చి నికుంజపుంజముల చోటుల నారసి యందు నొక్కచోన్॥

అత్తటిన్ = భద్రాశృంగారవసమునకుఁ బోయినపుడు, నెచ్చెలులు = ప్రియసఖులు, వర.....పైన్, వర = శ్రేష్ఠమైన, మణిభవన = మాణిక్యపుటింటియొక్క, అంతర = లోపలనున్న, పుష్పశయ్యపైన్ = పూలపాన్పుమీఁదను, అచ్చపలాక్షిన్ = ఆభద్రను, కానక = చూడక, గోల = ముద్దరాలగుభద్ర, మారునిబారికిన్ = మన్మథునివలనిబాధకు, ఓర్వలేక = సహించలేక, (బాధను సహించలేక యని యర్థము.) ఇపుడు = ఈకాలమునన్, ఇచ్చటినుండి = ఈస్థలమునుండి, ఎచ్చటికిన్ = ఏస్థలమునకున్, ఏగనె = వెళ్లెనో, అంచున్ = అనుకొనుచున్, అవ్వనిన్ = ఆపుష్పవసమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, నికుంజపుంజములచోటులన్ = పొదరుటిండ్లుగలస్థలములందున్, ఆరసి = వెదకి, అందున్, ఒక్కచోన్ = ఒకానొకస్థలమునందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ కలువలచెలి వెలుగులచే

నలువుఁ దొలఁగి నిదురఁ జెందు ధీనినియుఁబోలెన్
దలమగువలరాయనికాఁ

కల నలయుచు సొలయులలనఁ గనుఁగొని యెలమిన్॥

కలువలచెలివెలుగులచేన్ = చందురునికాంతిచేతను, నలువున్ = చక్కఁదనమును, తొలఁగి = వదలి, నిదురన్, చెందునలినియుఁబోలెన్ = పొందెడుతామరలతవలెన్, దలము = అధికము, అగువలరాయనికాఁకలన్ = అగుమన్మథునితాపముచేతను,

అలయుచున్ = శ్రమపడుచున్, సాలయులలనన్ = మూర్ఛపొందుభద్రును, కనుఁగొని = చూచి, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

క॥ తఱియం జని నునుఁజెక్కులఁ

దొరఁగెడుకన్నీరు పోవఁ ♦ తుడుచుచు నంసో

పరి విదిలి జాటుఘనకచ

భరమును సవరించి యిట్లు ♦ పలికిరి చెలిమిన్॥ 55

తఱియం జని = సమీపించి, నునుఁజెక్కులన్ = నున్ననిజెక్కులందున్, తొరఁగెడుకన్నీరు = స్రవించుకన్నీటిని, పోవన్ = పోవునట్లు, తుడుచుచున్, అంసోపరి = బుజముమీఁదను, విదిలి = వీడి, జాటుఘనకచము = పడుచున్న గొప్పకొప్పును, సవరించి = బాగుచేసి, ఇట్లు = ఈప్రకారము, చెలిమిన్ = ప్రేమచేతను, పలికిరి = మాటలాడిరి.

చ॥ ఒకనిముసమ్ము మమ్ము నయ ♦ యో యెడఁబాయనిదాన వొంటిఁ గా
నకు నెటు వచ్చితమ్మ కెల ♦ నం దరిలేనిమరందసింధు లిం
తకు నెటు లీఁదితమ్మ యెడఁ ♦ దప్పనిబల్ గపురంపుఁదిప్ప లో
ర్వక యెటు దాఁటితమ్మ మగు ♦ వాతెగువల్ తగు నమ్మ యెమ్మెయిన్॥

అయయో! = ఎంతకష్టము. సంతాపార్థక మైనయవ్యయము, మగువా = ఓభద్రా! మమ్మున్, ఒకనిముసమ్ము = ఒకరెప్పపొట్టుకాలము సయితము, ఎడఁబాయనిదానవు = వదలియుండనిదానవు. (ఎడఁబాయనిది + వు = ఎడఁబాయనిదానవు.) అదిశబ్దమునకు వు, ను లు పరంబు లగునపుడును సంబోధనంబునందును దాన యనునాదేశంబగు. బా. కా. ఒంటిన్ = సహాయములేకుండన్, కానకున్ = అడవికిన్, పూఁదోఁటక నియర్థము. ఎటు = ఏప్రకారము, వచ్చితమ్మ, కెలనన్ = సమీపమందున్, దరిలేనిమరందసింధులు = ఒడ్డులేనిపూఁదేనెనదులను, ఇంతకున్ = ఇంతకాలమునకున్, ఎటులు = ఏప్రకారము, ఈఁదితమ్మ = తరించితివి. ఎడన్ = మార్గమధ్యమునందున్, తప్పని.....తిప్పలు = దాఁటకుండ రావలను లేనిపెద్దకప్పురపుందిన్నెలను, ఓర్వక = ఆఁగక, ఎటు, దాఁటితమ్మ = అతిక్రమించితివి. ఎమ్మెయిన్ = ఏప్రకారముచేతనైనను, తెగువల్ = సాహసకార్యములు, తగునమ్మ = యుక్తమా? (కావని యర్థము.)

చ॥ ఇల నెలప్రాయపుంజెలువలిచ్చ నహింపరటమ్మ దిన్యవకా
 చెలువము గల్గుచెల్వులకుఁ ♦ జిత్తేముసరి దిటు తొల్మి దక్కి చిం
 తిలుదురటమ్మ మేను వెను ♦ దియ్యని తియ్యనివింటి మేటికాఁ
 కల నలయింతురమ్మ కొఱ ♦ గాములు చెల్లునటమ్మ యింతికి॥ 57

ఇలక = భూమియందక (సప్తమ్యర్థమందు ద్వితీయం.) ఎలప్రాయపుంజెలువ
 లు = యావ్వసమం దున్నస్త్రీలు, ఇచ్చక = వలపున, నహింపరటమ్మ = భరింపరా (భ
 రింతు రని యర్థము.) జిత్తములు తగినపురుషులను వలచుట కిలదు. గాని దివ్యము =
 ఒప్పునది, జెచెలువము = అయినయందము, గల్గుచెల్వులకుఁ = నిలిగివచ్చియుంటున్న
 (ప్రియులనిమిత్త మని యర్థము.) చిత్తమునందుక = మనసునందుక, తొల్మి = శ్ర
 ర్యమును, తక్కి = విడిచి, ఇటు = ఈప్రకారము, చింతిలుదురటమ్మ = చింతా వడుదు
 రా? (పడ రని యర్థము.) మేను = శరీరమును, వెనుదియ్యని.....కాఁకలదే, వెను
 దియ్యని = సంజేహము మొదలని, తియ్యనివింటి మేటి = ముగ్ధునియొక్క (వెలుగుపల్లె
 భరించినచూచునియొక్క యని యర్థము.) కాఁకలదే = అపమువలెను, అలయింతుర
 మ్మ = శ్రమ పెట్టుదురా? శ్రమ పెట్ట రని యర్థము. ఇంతికి = ఇంతికినికేక, కొఱ
 గాములు = చెడుపనులు, చెల్లునటమ్మ = తగునా? (తగు మని యర్థము.)

ఉ॥ నెమ్మది జింత లేల రమఁజీరమఁజీయత శోరి నిన్ను కీ
 ఘ్రుమ్ముగ గారవింప ననుఁరాగమునకొ విభవంబు అందె శో
 యమ్మరొ నమ్మ నాదుపలుఁకాత్మధనమ్మగ అమ్మ చిమ్మ శో
 రమ్మగునివ్వనమ్మనఁ దిఁరమ్మగుసంపదె బూత మిమ్ములు॥ 58

రమణీ = ఓచక్కనియింతి! నెమ్మదిక = మనసునందుక, చింతలు = శోకము,
 వీల = ఎందునకుక, శోకింపం బనితే దని భావము. శోరి = కృష్ణుడని నిన్నుక, శీఘ్ర
 మ్ముగక = త్వరగానే, అనురాగమునకొ = ఎప్పుడునునునొక, రమణీయతక =
 ఒప్పదమునొక, (ఒప్పదముగా నని యర్థము.) గారవింపన = గోరవింపఁగాక,
 విభవంబులు = సంపదలను, అందెను = పొందెదవు. ఓయమ్మరొ! (ఇందుకొ, ఓ
 యనుసంబోధనముం దెలుపుప్రత్యయములు రెండుండట చింత్యము.) నాదుపలుకు =
 నామాటను, ఆత్మధనమ్మగన = దగ్గల నున్న సొమ్ముగాను, చిమ్మము = వివ్వనింపుము,
 తెమ్మ, తోర మ్మగునివ్వనమ్మక = గొప్పది మునదివోట చుందుక, తగు మ్మగు

సంపదకో = ఉన్న (పుష్పఫలాదిరూప మగు) భాగ్యమును, ఇమ్మొలకో = ఆనందము తోకో, చూతము = కనుఁగొందము, రమ్ము.

వ॥ అపుడు కలవాణి సంస్కృతంబులై హరిపరంబు లగుశుద్ధాంధ్రధవచ
నంబుల నిట్లనియె॥ 59

అపుడు = ఆకాలమునకో, కలవాణి = కలవాణి యను పేరు గలచెలి, సంస్కృతంబులై = సంస్కృతపుమాటలై, హరిపరంబులు = విష్ణువుం దెలుపునవి, అగు, శుద్ధాంధ్రధవచనంబులకో = అచ్చ తెనుంగుమాటలతోకో, ఇట్లనియెకో = ఈప్రకారము చెప్పెను. విష్ణుపర మైనయర్థముననే కేవలసంస్కృతములును దెండవయర్థమున నచ్చ తెనుంగులు నగుపదములతోఁ జెప్పెనని యర్థము.

ఉభయభాషాకందము.

నీలాగారయనగవే

నాలియమాదానిపాల ♦ నాతిబలారే

మేలానీలావరయమి

వాలాయమునేనకావ ♦ వారకపదమా॥ 60

ఇందలిపదము లొక్కమాటు కేవలసంస్కృతములును మఱియొక్కసారి యచ్చ తెనుంగువియునగును.

తెనుంగుపదచ్చేదమునన్దమును.

నీలాగు, ఆరయకో, నగవు, ఏ, నాలి, ఆ, మాదానిపాలకో, నాతి, బలారే, మేలు, ఆ, నీలావు, ఆరయమి, వాలాయము, నేను, ఆ, కావన్, వారక, పదమా, .

నాతి = పీఠద్రా! నీలాగు = నీవిధము, నీవు చేసినపని యని యర్థము. ఆరయకో = ఆలోచింపఁగాకో, నగవే = నవ్వే. నవ్వునకుం దగినది యని యర్థము. నీవు చేసినపని పరిహాసము చేయుటకుఁ దగినది యని భావము. మాదానిపాలకో = మాది యగుపనివిషయమై, నీవిటకు వచ్చుట మాకుఁ దెలుపుట యనుపనివిషయమై యని యర్థము. నాలియ = వంచనమా. వంచనము చేయవచ్చునా యని యర్థము. (కూడదనుట) 'ఆ' కాక్ష్వర్థము. బలారే = స్తుతిం దెలుపునవ్యయము. కానియిది యిచట విపరీతలక్షణమున నిందం దెలుపును. నీవు చేసిన పని నిందింపఁదగిన దని యర్థము. శబ్దమునకు

సందర్భానుసారముగ విరుద్ధాగమును గలిగించుశక్తి విపరీతలక్షణ యనంబడు. నీలా
వు = నీశక్తిని, అరయమి = తెలిసికొనలేకపోవుట, మేలా? = తేమమా? కా దని య
ర్థము. ఇట్టిబాధ గలిగినకాలమున మమ్ము విడిచి కాలక్షేప్రము చేయఁదగినశక్తి నీకుఁ
గలదో లేదో తెలిసికొనలేకపోవుట మేలు గా దని భావము. కావణ = (నిన్ను) ర
క్షించుటకు, వాలాయము = తప్పకుండన్. నేన = నేనే. నిన్నుఁ గాపాడుట కవశ్య
ము నే నుండవలె నని యర్థము. వారక = తప్పక, నామాట నిరాకరింపక యని యర్థ
ము. పదము. ఆ = (తోఁటకు) నడువుము.

సంస్కృతపదచ్ఛేదము నర్థమును.

నీలాగారయ, నగవ, ఇనాలియ, మా, దానిపాలన, అతిబలారే, మేలానీలావర
యమివాల, అ, యమునేన, కా, అవ, వారకపదమ, అ.

నీలాగారయ, నీల = నీలాచల మనెడు, అగార = గృహమును, య = పొందిన
స్వామి. నీలాచలమున వాసము చేయునట్టి ప్రభువా యని యర్థము. జగన్నాథస్వా
మి వాసముచేయుకొండకు నీలాచల మని పేరు. నగవ = గోవర్ధన మనుపర్వతమును వ
హించినగోపాలుఁడా. ము న్నొకనిమితమున నిండ్రుఁడు కోపించి రాలవానం గృష్ణు
నకు నివాసస్థాన మగువ్రజముపైఁ (పసులమంద) గుఱియింప గోవులను గోపాలురను
రక్షింపఁ గృష్ణుఁడు గోవర్ధనంబు కేల ధరియించె నని భాగవతము. ఇనాలియ, ఇన =
సూర్యులయొక్క, ఆలి = సముదాయమును, య = పొందినపురుషుఁడా, సూర్యమండల
ములో బంగారువికార మైనశరీరము గలపురుషరూపమున నీశ్వరుఁ డున్నాఁ డని వే
దాంతములయందుఁ బ్రసిద్ధి. దానిపాలన = గజవరదుఁడా. (దానము = ఏనుఁగుమద
ము. అదికలదిదాని = గజము. దానిని రక్షించినవాఁడు = దానిపాలనుఁడు. సంబోధన
ము. దానిపాలన.) విష్ణువు గజమును రక్షించినకథ సుప్రసిద్ధము. అతిబలారే = ఇం
ద్రు నతిక్రమించినబలవంతుఁడా. (బలారి = బలుఁ డనురక్కసునకు శత్రువు. ఇంద్రుఁ
డు. అతని నతిక్రమించి పారిజాతమును హరించినవాఁ డతిబలారి = కృష్ణుఁడు. సంబో
ధన మతిబలారే.) కృష్ణుఁ డింద్రుని జయించి పారిజాతముం దెచ్చి సత్యభామ కిచ్చె
ననుకథ మిగులం బ్రసిద్ధము. మేలానీలావర, మా = లక్ష్మికిని, ఇలా = భూదేవికిని, నీ
లా = నీలాదేవికిని, వర = భర్తా. శ్రీభూనీలాపతీ యని యర్థము. యమివాల = బుర్రు
లకు రక్షకుఁడా. సత్యము, అస్తేయము (పద్రవ్యముహరింపమి) మొదలగువానిస
ముదాయము యమము. అది కలవాఁడు యమి. అట్టివారికి రక్షకుఁడా యని యర్థము
ఇందు వకారమునకును, పకారమునకును నభేదము గలుగుటచే యమివాల యమచో

యమిపాల గ్రహింపఁబడె. అ = (సకలలోకములకు) గారణమా. (ని) అకాశో
బ్రహ్మ విష్ణ్వశ కమతే వ్యంగణే రణే గౌర వేంతఃపురే హేతా. నా. నా. యమునే
న = కాళిందీనాయకుఁడా. యమునా = కాళిందికి, ఇన = ప్రభువా. (ని) కాళిందీ
సూర్యతనయా యమునా. అ. కృష్ణుఁడుకాళింది యనుకన్నెం బెల్లియాడినట్లు భాగవ
తమునఁ గలదు. వారకపదమ, వారక = (దోషముల) వారించు, పదమ = పాదభోధ
గల, అ = ఓకృష్ణ, మా = నన్ను, కా = భూమియందు, (ని) గోత్రాఘోషపృథివీ. అ.
అవ = రక్షింపుము. నాచెలిం గాపాడు మని యర్థము. ఇట్లు కలవాణి చెలినిమిత్తమై
కృష్ణునిఁ బ్రార్థించెను.

క॥ అన బాలం గని కేలం

గొని లీలం దిగిచి యెత్తి ♦ కూరిమితోన్ దో
డ్కొని కేళీవనిపాళికిఁ

జనె నాళీజనము మనము ♦ సంతసమందన్॥ 61

అనన్ = కలవాణియిట్లు పలుకన్, ఆళీజనము = చెలికత్తెలసముదాయము, బా
లన్ = భద్రును, కేలన్ = చేతులతోను, కొని = పట్టుకొని, లీలన్ = విలాసముతోన్, తి
గిచియెత్తి = లాగికొని, కూరిమితోన్ = ప్రేమతోన్, కేళీవనిపాళికిన్ = క్రీడావనప్రదేశ
మునకున్, మనము సంతసమందన్ = మనము సంతోష మందఁగా, తోడ్కొనిచనెన్ =
తీసికొనివెళ్లెను.

సీ॥ మోముఁ దమ్ములమీఁద ♦ ముసరు తేఁటులచాలు

లలితనాసాగంధ ♦ ఫలులఁ దొలఁగ

సధరబింబముల్కై ♦ యరుదెంచుశుకములు

తనుసాంకవసువాస ♦ సను దలంక

నక్షిమీనముల డా ♦ యగ వచ్చుకోకముల్

సగవువెన్నెలలచే ♦ నెగసిపోవ

భుజమృణాళికలఁ గ ♦ ప్పమరాళికలు నీల

కబరికాభములచేఁ ♦ గలసిపఱువఁ

జనుచెలులమూపులఁ గరంబు ♦ లునిచి పొదల

విరులు నిట్టూర్పుగాడ్పుల ♦ వేడి నులియఁ
జివురుటాకులు నెమ్మేనుఁ ♦ దవిలి వాడ
విరహతాపాప్తి వనవీధి ♦ వెడలె రమణి॥

62

మోముఁదమ్ములమీఁదన్ = ముఖపద్మములందున్, ముసరు తేఱులచాలు = కృ
ముక్కొనుతు మ్మెదలబారు, లలిత.....ఫలులన్, లలిత = మనోహరమైన, నాసా =
ముక్కులనెడు, గంధఫలులన్ = సంపెంగలచేతను, తొలఁగన్ = పొటిపోఁగాన్, వనవి
హారమునకు బయలువెడలిన స్త్రీలమోములం జూచి తుమ్మెదలు పద్మములని భ్రమియిం
చి యందలి మకరందమునకై వచ్చి నాసలంజూచి సంపెంగలని తలఁచి తొలఁగుచుం
డఁగా ననిభావము. వారిమోములు పద్మములను నాసలు సంపెంగలను బోలునని ని
ష్కర్షము. అధరబింబములకై పెదవులనెడు దొండపండ్లకై, అరుదెంచు శుకములు =
వచ్చెడుచిల్కలు, తను.....నను, తను = శరీరమునందలి, (సహజమైన) సాంకవసు
వాసనను = జవ్వాదిపరిమళముచేతను, తలంకన్ = భయపడఁగాన్, ఈజవ్వనుల పెదవు
లు దొండపండ్లని చిలుకలు వానికై వచ్చి వారి శరీరములందలి సహజము లగు జవ్వాది
వాసనలకుఁ జడిసి తొలఁగుచుండఁగా నని భావము. స్త్రీలదేహమం దిట్టిపరిమళము గల
దని వసుచరిత్రాదులందును గలదు. అక్షిమీనములన్ = కన్నులను చేఁపలను, డాయం
గన్ = సమీపించుటకు, వచ్చుకోకములు = వచ్చెడు చక్రవాకములు, నగవువెన్నెలల
చేన్ = హాసమునెడు వెన్నెలకాంతులచేతను, ఎగసిపోవన్ = ఎగిరిపోఁగాన్, వారిక
న్నులు మీనములను బుద్ధిచే వాని భక్షింప వచ్చిన జక్కవలు మందహాసమును వెన్నె
లగాఁ దలఁచి భయపడి తొలఁగుచుండఁగా నని యర్థము. భుజమృణాలికలన్ = చేతు
లనెడు తామరతూండ్లను, కప్పమరాళికలు = ఆక్రమించు నంచలు, నీలకబరికాభ్ర
ములచేన్ = నల్లని కొప్పులనెడు మేఘములచేతను, కలసి = కూడి, పలువన్ = పొటిపోఁ
గాన్, హంసలు వారి బాహువులను దూండ్లనుకొని గ్రహియింపఁ బోయి కంచముల
ను మేఘములను కొని తిరిగి పోవుచుండఁగా నని యర్థము. (ఇందుఁ దుమ్మెదలకు
సంపెంగలకును, జిలుకలకును సంకుఁబిల్లులకును, జక్కవలకును వెన్నెలలకును, హంస
లకును మేఘములకును, సహజవిరోధ మని తెలియవలెను.) చనుచెలులమూఁపులన్ =
పోయెడు సఖురాండ్ర బుజములమీఁదను, కరంబులు = చేతులను, ఉనిచి = నిలిపి,
పొదలవిరులు = పొదలందున్న పువ్వులు, నిట్టూర్పుగాడ్పులవేడిన్ = అధికమైన శ్వాస
వాయువుల వెచ్చఁదనముచేత, నులియన్ = వాడిపోవఁగాన్, చివురుటాకులు = రేత
యాకులు, నెమ్మేను = శరీరమును, తవిలి = తాకి, వాడన్ = వడలిపోవఁగాన్, (ఇవి

తెందును దాపాధిక్యమును జూచించును.) రమణి = భద్ర, విరహతాపాప్తిక = ఎడఁ బాటువలని కాఁక దగులుటచేత, వనవీధిక = వనమార్గమందు, వెడలెక = బయలువెడలెను. రూపకమును, సతీశయోక్తియు సలంకాగములు.

క॥ రాజద్వనభూజసుమన

మాజవిభవ మెఱుకపటిచె ♦ మానిని కపు డా

లీజన మేతత్కథన

వ్యాజంబునఁ బ్రొద్దు పుత్త ♦ మనుచుం బ్రేమక॥ 63

ఆలీజనము = చెలుల సముదాయము, ఏతత్కథనవ్యాజంబునక॥ = దీనిం జెప్పుట యను మిషచేతను, ప్రొద్దు = కాలమును, పుత్తము = కడపుదము. అనుచుక॥, ప్రేమక॥ = స్నేహముచేతను, మానినికిన్ = భద్రకుక॥, అపుడు = ఆకాలమున, రాజ..... విభవము, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, వన = తోటయందలి, భూజ = వృక్షముల యొక్కయు, సుగు = పూవులయొక్కయు, సమాజ = సముదాయముయొక్క, విభవము = సంపదను, ఎఱుకపటిచెక॥ = తెలియఁ జేసెను. ఇందు సమాజశబ్దము మనుష్యాదిసముదాయమునకే యుపయోగింపవలసినను లక్షణచే వృక్షాదులకే యుపయోగింపఁ బడెను.

చ॥ వరసుమనోనురాగవిభ ♦ వంబున గుచ్ఛకుచంబులాని సం

భరితరుచిం జెలంగు మృదు ♦ పల్లవపాణుల భూజనాథుకం

ధరను గవుంగలించుచు ల ♦ తావనితామణి భృంగనాదసా

దరమృదువాగ్విలాససము ♦ దారత మంతనమాడె నెచ్చెలీ॥ 64

నెచ్చెలీ = ఓసఖీ, తావనితామణి = తీవ యనుస్త్రీశ్రేష్ఠము, వర..... జనక॥, వర = శ్రేష్ఠమైన, సుమనః = పూలయొక్క, అనురాగ = రక్తిమయొక్క, విభవంబునక॥ = సంపద యనియెడు, మగనియందలిమనఃపూర్వక మైనప్రేమాతిశయముచేతను, గుచ్ఛకుచంబులు = పూగుత్తు లనెడుస్తనములను, ఆని = అదిమి, సంభరితరుచిన్ = నిండయినకాంతిచేతను, చెలంగుమృదుపల్లవపాణులన్, చెలంగు = ప్రకాశించెడు, మృదు = మెత్తని, పల్లవ = చిగుళ్లనెడు, పాణులక॥ = హస్తములతోక॥, భూజనాథుకంధరన్ = వృక్షరాజ మనుభర్తయొక్కమెడను, కవుంగలించుచుక॥ = ఆలింగనముచేసికొనుచున్, భృంగనాద.....సముదారతక॥, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, నాద =

నూతలనెడు, మృదు = శ్రావ్యమైన, వాగ్విలాస = మాటలసాంపుయొక్క, సముదార
తక = ఆధిక్యముతో, మంతన మాడెక = రహస్యము చెప్పచుండెను. లోకమున
మొకానొకజవ్వని భర్తయందలియనురాగాలిశయముచే స్తనము లణగనట్లు భర్త
గొరిలించుకొనిన ట్టీలత పూలగుత్తులు సోకునట్లు వృక్షము నల్లికొనె ననియు నప్పు
డామెమాటలుచెప్పచున్న ట్లందలితుమ్మెదలు మృదువుగా ధ్వనించుచుండె ననియు
భావము. సావయవరూపకాలంకారము.

చ॥ మును పువ్వుదేనె నల్కి తెలి ♦ మొగ్గల ముత్తెపుముగ్గు వెట్టి యిం
పొనరుప్రవాళదీపికలు ♦ నొప్పగుపూబటపుల్ ఘటించి కుం
జనిలయసీమ లిట్లు వరు ♦ సం గయిచేసి మరుద్వరాప్తికై
కనదళివీక్షులై యెదురు ♦ కన్గెనె గంటె లతాసతీతతుల్ ॥ 65

లతాసతీతతుల్ = తీవ లనుస్త్రిసముదాయములు, మును = మొదటను, కుంజనిల
యసీమలు = పొదరు లనునిండ్లప్రదేశములను, పువ్వుదేనెక = మకరందముచేతను, అ
ల్కి = అలికి, తెలి మొగ్గలముత్తెపుముగ్గు = తెల్లని మొగ్గల నెడుముత్యాలముగ్గును, వె
ట్టి = ఉంచి, ఇంపు = ఆనందమును, ఒనరు.....కలు, ఒనరు = కలిగించెడు, (ఇది ప్రే
రణార్థక మని తలఁపవలెను.) ప్రవాళదీపికలుక = చివు శ్ల నెడుదీపములును, ఒప్పగు
పూబటపుల్ = అందము లగుపూవు లనెడుసెజ్జలును, ఘటించి = కూర్చి, ఇట్లు = ఈప్ర
కారము, వరుసక = క్రమముతో, కయిచేసి = అలంకరించి, మరుద్వరాప్తికై, మ
రుత్ = వాయువసు, వర = భర్తయొక్క, ఆప్తికై = రాకకై, కనదళివీక్షులై, కనల్ =
ప్రకాశించెడు, అళివీక్షులై = తుమ్మెద లనుచూపులు గలవియై, యెదురు కన్గెనెక =
ఎదురు చూచుచుండెను. కంటె = చూచితివా? కామసీడితయై గృహమునుం దన్ను
నలంకరించుకొని మగనిరాకకై యెదురు చూచునింతి వాసకసజ్జిక యనంబడు. ఈప
ద్యమునం దిట్టినాయికాత్వము లతలయం దారోపింపఁబడెను. అలంకారము మీఁదటి
యట్లై.

చ॥ అనిశమహానురాగసము ♦ దంచిత తొనరసాంతరంగప
ద్మినుల మదాంధతక విడచి ♦ త్రిమృదుతుమ్మెదనెమ్మికాడు దా
ననయము చూచితే యవిన ♦ యమ్మునఁ బుష్పిణులైనకొమ్మలక
నెనరున నొందుచుండె రమ ♦ ణీ మధుపాళుల కేడ నిల్కడల్ ॥ 66

అనిశ.....తలు, అనిశ = ఎల్లకాలమును, మహత్ = అధికమైన, అనురాగ =
 ఎఱ్ఱనికాంతిగలుగుటచేతను, సముదంచితలు = ప్రకాశించునవి. ఎల్లకాలము నధికమైన
 ప్రేమముచేఁ బూజింపఁబడువా రని యర్థాంతరము. ఔసరసాంతరంగపద్మినులన్ =
 అగు, సరస = ఉదకముతోఁగూడిన, అంతరంగ = లోపలియవయవము (దుంప) కల
 పద్మినులన్ = పద్మలతలను, అగుసరస మైనమనసు గలపద్మినీజాతిస్త్రీల నని రెండవ
 యర్థము. మదాంధతన్ = పొగరువలనిగుడ్డితనముచేతను, విడచి = వదలి, త్రిమ్మరుతు
 మ్మొద నెమ్మికాఁడు = సంచరించెడుతుమ్మొద యనుప్రియుఁడు, తాన్ = తాను, అనిన
 యమ్మునన్ = అవిధేయతచేతను, (చెడునడవడిచేత నని యర్థము.) పుష్పిణులైనకొమ్మ
 లన్ = పువ్వులు గలచెట్టుకొమ్మలను, రజస్వల లైనస్త్రీల నని రెండవయర్థము. అనయ
 ము = అత్యంతము, నెనరునన్ = నెయ్యముతోన్, ఒందుచుండెన్ = పొందుచుండెను,
 రమణీ = ఓభద్రా! చూచితే = చూచితివా? మధుపాశులగున్ = తుమ్మొదలసమూహ
 మునకున్, మద్యపానముచేయువారల సముదాయమున కని రెండవయర్థము. నిల్క
 డల్ = మనస్థైర్యములు, ఏడన్ = ఎక్కడన్, (కల్లున్) ఎక్కడను లేదని యర్థ
 ము. భ్రమరములు పుష్పిణులగుకొమ్మలను బొందుచున్న వనువిశేషమును మధుపము
 లకు నిల్కడ లేదను సామాన్యమున సమర్థించెం గాన నిం దర్థాంతరన్యాసాలంకారము
 మఱియును రెండర్థములు గలచోట నర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే జ్ఞప్తరూపకము.

సీ॥ వితతాళిమాలికా ♦ వేణువు మ్రోయించి

బలు నెమ్మినటనముల్ ♦ వెలయుఁజేసి

కలకంఠకాకలీ ♦ గానంబు లలరించి

ఘనమండలవిలాస ♦ గతులు పూని

కమనీయశుకభాష ♦ ణముల ముచ్చటలాడి

వలపూర విరులన ♦ వృ లొదవించి

మంజుకింజల్కరో ♦ మాంచగుచ్చస్తనాం

చద్గోపికాసహ ♦ స్రముల నెనసి

కమ్రశాఖాభుజంబుల ♦ గౌగిలించి

కలరనస్వనమణితంబు ♦ లొలయ రాస

కేళిఁ జూపించె దాపింఛ ♦ కృష్ణమూర్తి

యివ్వనంబునఁ గనుఁగొంటె ♦ యిందువదన ! 67

తాపింఛకృష్ణమూర్తి = చీకటిమాఁక కనుకృష్ణమూర్తి, వితతా..... నేణువు,
 వితత = విశాల మైన, అళిమాలిక = తుమ్మెదలబా రనెడు, నేణువు = పిల్లఁగ్రోవిని,
 మోయించి = ధ్వనించునట్లు చేసి, బలునెమ్మినటఁముల్ = అధిక మైననెమ్మలయొక్క
 నాట్యములను, నట్టిసంతసముతోడినాట్యములను వెలయఁజేసి = ప్రకటించి, (కృష్ణుఁ
 డు రాసక్రీడయందుఁ బిల్లఁగ్రోవితో గానముచేయుచు నాట్యము చేసె నని భాగవత
 ము.) కలకంఠ.....లు, కలకంఠ = కోయిలలయొక్క, కాకలీ = సూక్ష్మ మైనమధు
 రధ్వని యనెడు, గానంబులు = సంగీతములను, అలరించి = ప్రకాశింపఁజేసి, ఘనమం
 డలవిలాసగతులు = మేఘమండలముయొక్కవిలాసముతోఁ గూడినతోవను, ఆకాశ
 ము నని యర్థము. (ఈయర్థమున బహువచన మవివక్షితము.) పూని = ధరించి, మేఘ
 మండలమువలకు నొన్నత్యమున వ్యాపించి యని వృక్షపర మైనయర్థము. గొప్పని య
 గుమండలాకార మైనగమనములను ధరించి యని కృష్ణపర మైనయర్థము. (ఈరెండర్థ
 ములకు నిట నభేదాధ్యవసాయము.) కమనీయ.....ములక, కమనీయ = మనోహర
 ము లైన, శుకభాషణములన్ = చిలుకపలుకులచేతను, ముచ్చటలాడి = ప్రియవాక్యము
 లు పలికి యని వృక్షపరము. చిలుకపలుకులం బోలుపలుకులచేతఁ బ్రియవాక్యములు ప
 లికి యని కృష్ణపరము. వలపు = పరిమళము, ఊరక = అధికము కాఁగాక, (ప్రేమ
 మధికము కాఁగా నని కృష్ణపరము.) విరులనవ్వులు = పువ్వు లనెడుహాసములను, ఒద
 వించి = కావించి, పువ్వులం బోలిననవ్వును గావించి యని కృష్ణపరము. మంజు.....
 లక, మంజు = మృదువులగు, కింజల్క = పువ్వులోనిదాఁము లనెడు, రోమాంచ = గ
 గుర్పాటు గల, గుచ్చ = పూగుత్తు లనెడు, స్తన = కుచములచేతను, అంచత్ = ప్రకా
 శించుచున్న, గోపికాసహస్రములక = శారిబా (సుగంధిపాల) లత లనెడుప్రేతల
 యొక్కసహస్రములను (ప్రేత = గొల్లది) ఎఱసి = పొంది, (ని) గోపీ శ్యామా శారి
 బా స్యాత్. అ. కమ్రీశాఖాభుజంబులన్ = మనోహర మైనకొమ్మ లనెడుహస్తముల
 తోక, కాఁగిలించి = ఆలింగనము చేసికొని, కలరవ.....బులు, కలరవ = పావురము
 లయొక్క, స్వన = ధ్వను లనెడు, మణితంబులు = రతికాలమందుఁ గంతమునఁ బుట్టుధ్వ
 నివిశేషము, (ని) మణితం రతికూజితం. అ. ఒలయక = వ్యాపింపఁగాక, రాసకే
 శిక = గొల్లవా రాడుకొను నెకమాటను, నెక్కండ్రు గలిసి చేయునాట్య మని కొం
 ద అందురు. ఇవ్వనంబునక = ఈతోటయందున్, చూపించెక = కనుపఱచెను, ఇందు
 వదన = ఓభద్రా! కనుగొంటె = చూచితివా? మున్ను శ్రీకృష్ణుఁడు మందయందు

రాసముం జూపె నని భాగవతమున నున్నది. ఇప్పు డీవసమునం దున్న తమాలవృక్షమున నైల్యగుణసామ్యముచేఁ గృష్ణత్వ మారోపించి రాసము చూపినపుడు కృష్ణుఁడు చేసినగానాదులను నావృక్షమునం దున్న కోయిలలకూతలు మొదలగువానియం దారోపించెను; గాన సావయవరూపకాలంకారము.

క॥ వని సాధుమాధుకరగో

ష్ఠిని వర్తిలుచున్నతపసి ♦ చిత్రంబుగ నూ
తనశోభ నలరుగణికల

నెనసి మొగడచన్ను లంటె ♦ నిది గనుఁగొంటే॥ 68

(భద్రా!) వనిన్ = ఈతోటయందున్, సాధు.....గోష్ఠిన్, సాధు = పరోపకారముచేయు, మాధుకర = మధుకరవృత్తిచే జీవించువారియొక్క, (మధుకరము = తుమ్మెద. దీనివృత్తి పువ్వుపువ్వునకుం బోయి మకరందము గ్రోలుట. ఇట్లే యింటింటికిం బోయి భిక్షుఁ గొని జీవించుట మధుకరవృత్తి. (తుమ్మెదవృత్తిం బోలినవృత్తి యని యర్థము.) దీనిచే జీవించువారు మాధుకరులు.) గోష్ఠిన్ = సల్లాపముతోన్, ఇతరులకు హాని చేయనితుమ్మెదలసముదాయముతో నని ప్రకృతార్థము, మధుకరములసంబంధ మైనగోష్ఠి మాధుకరగోష్ఠి. గోష్ఠి = సముదాయము. వర్తిలుచున్నతపసి = ఉన్నతపశ్శాలి, ఉండెడిగాంచె ట్టని ప్రకృతార్థము. మాతనశోభలన్ = క్రొత్తదీపులతోన్ అలరుగణికలన్ = ప్రకాశించువేళ్యలను, ప్రకాశించునడవిమల్లెల నని ప్రకృతార్థము, ఎనసి = కూడికొని, మొగడచన్నులు = మొలకచన్నులను, చన్నులఁ బోలినమొగ్గల నని యర్థాంతరము. చిత్రముగన్ = వింత గలుగునట్లు, అంటెన్ = స్పృశించెను. ఇది = ఈవింతను, కనుగొంటే = చూచితివా? ఇందుఁ దపసి యనువిశేష్యముసయితము శ్లేషించుటచేఁ బ్రాచీనులు శబ్దశక్తిమూలధ్వని యగు నని యందురు. ఇట్టిచోట్లఁ బ్రకృతాప్రకృతశ్లేష మనియే యప్పయ్యదీక్షితులు చెప్పిరి.

సీ॥ ఆమ్రవల్లరి కేల ♦ నంటు మల్లన బాల

తిలకింపు మిది దీనిఁ ♦ దిలకమేని

నుదతి తాచఁగదమ్మ ♦ యిది యశోకపుఁగొమ్మ

కొఁగలింపుము తావి ♦ గవయఁ గోవి

యిది ప్రియాభువు నాతి ♦ గదిసి పాడుము గీతి

ముచ్చటాడుచు నేగు ♦ ముదిత గోఁగు
 కాంచనం బిది యింతి ♦ నించు మాననకాంతి
 చేరి నవ్వుము పొన్న ♦ చెలువమిన్న
 శ్వాస మొందింపు మిది సింధు ♦ వార మతివ
 యువిద కేసర మిది దీని ♦ నుమియు మమ్మ
 యిటు లొనర్చినఁగాక యి ♦ విట్టపములు ను
 మంబు లీనవు వింటివే ♦ మంజువాణి॥

69

బాల=ఓముద్దరాలా! ఆమ్రవల్లరి=తియ్యమామిడిచెట్టుయొక్కకొమ్మను, కే
 లక్ష = హస్తముతో, అల్లన = మెల్లఁగాక, అంటుము = ముట్టికొనుము. ఇది = ఎవట
 నున్న యీ చెట్టు, తిలకము = బొట్టుగుచెట్టు, ఏని = అయినయెడల, దీనికొ, తిలకింపు
 ము = చూడుము. సుదతి = ఓభద్రా! (మేలయినదంతములు గలది) ఇది, అశోకపుఁ
 గొమ్మ = అశోక మనుచెట్టుయొక్కకొమ్మ; (అగును) (దీనికొ) తాచఁగదమ్మ =
 తన్నుము. తావి = సుగంధము, కవయకొ = క్రమ్మకొనునట్లు, కొనికొ = కురవకము
 ను (పూవులగోరంటచెట్టును) కొఁగలింపుము; నాతి = ఓచిన్న దానా? ఇది, ప్రియా
 శువు = మోరటిచెట్టు; కదిసి = (దీని) సమీపించి, గీతి = గానమును, పాడుము; ము
 దిత = ఓశ్రీ! గోఁగు = ఇది కర్ణికారవృక్షము. ముచ్చట = మధురమైనమాటలు, ఆడు
 చున్ = పలుకుచుకొ, ఏగుము = (దీనిసమీపమునుండి) పొమ్ము. ఇంతి = ఓకాంతా!
 ఇది, కాంచనంబు = సంపెంగ చెట్టు. ఆననకాంతి = ముఖశోభను, నించుము = (ఇందుఁ)
 బ్రసరింపఁజేయుము. చెలువమిన్న = ఓసుందరీరత్నమా! పొన్న = (ఇది) పున్నాగ
 వృక్షము. చేరి = సమీపించి, నవ్వుము. అతివ = ఓజవ్వనీ, ఇది, సింధువానము = వావి
 లిచెట్టు; శ్వాసము = ఊర్పును, ఒందింపుము = (దీనికిం) దాకునట్లుచేయుము. ఉవిద =
 ఓయువతీ! ఇది, కేసరము = పొగడచెట్టు; దీనికొ, ఉమియు మమ్మ = (మద్యముతో)
 నుమియుము. మంజువాణి = ఓమృదుభాషిణీ! ఇటులు = నేఁ జెప్పినప్రకారము, ఒనర్చి
 నఁగాక = చేసిననే కాని, ఇవిట్టపములు = ఈచెట్లు, (ఈశబ్దమునకుఁ గొమ్మలసముదా
 య మనియేని బోదెతేనిచెట్టనియేని యర్థము; గాని యిచట వృక్షసామాన్యమునకే
 యుపయోగించఁబడెను.) సుమంబులు = పువ్వులను, ఈనవు = ప్రసవింపవు. వింటివే =
 ఆలకించితివికదా! చెట్లకుం దీవలకు నకాలమునఁ బువ్వులు మొదలగువానిం బుట్టించు
 క్రియ దోహద మనంబడు. శ్రీలు చేతఁ దాకుట మామిడికిని, చూచుట తిలకమున

కును, కాలరి దన్నుట యశోకమునకును, కాఁగిలింతుట గోరంటకును, సంభాషించుట కొండగోఁగునకును, ముఖకాంతిం బ్రసరింపఁజేయుట సంవేంగకును, నవ్వుట పొన్నకును, ఊర్చుట వావిలికిని, కల్లుమియుట పొగడకును దోహదములు. ఇవన్నియు నిందుఁ జెప్పబడె.

లయగ్రాహి.

చందనమహీరుహము ♦ లందుఁ బెనగొన్నగురు

వెందనునుఁదీవియల ♦ పందిరులలోఁ బెం

పొందువిరవాదిపువు ♦ గందవైడి రేచి చను

మందమలయానిలునిఁ ♦ జెందు పెనుతావిం

గ్రందుకొని ఘమ్మరను ♦ చుం దనరుపూఁబొదల

సందుల మెలంగి పలు ♦ చందములచే మా

కందసుమబృందమక ♦ రందరసబిందువుల

విందులుగఁ గ్రోలెడుమి ♦ శిందములఁ గంఠే.

70

(ఓభద్రా) చందనమహీరుహములందున్ = మంచిగందపుఁజెట్లయందున్, పెనగొన్నగురు వెందనునుఁదీవియలపందిరులలోన్ = అల్లుకొన్నగురు వెందలయొక్కసన్నని తీఁగలయొక్క పందిళ్లనడుమను, పెంపొందువిరవాదిపువుగందవైడిన్ = అధికమైనవిరవాదిపువులయొక్కపరాగమును, రేచి = రేఁగఁగొట్టి, చనుమందమలయానిలునిన్ = పోయెడుచల్లగాలిని, చెందు పెనుతావిన్ = తగుల్కొనియెడుపరిమళముచేతను, క్రందుకొని = అతిశయించి, ఘమ్మరనుచున్ = ఘమఘమ లాడుచున్, తనరుపూఁబొదలసందునన్ = ప్రకాశించెడుపూవులు గలపొదరిండ్లమధ్యను, పలుచందములన్ = అనేకప్రకారములచేతను, మెలంగి = సంఛరించి, మాకంద.....బిందువులన్, మాకంద = మామిడి (పూవుల) యొక్క, బృంద = సముదాయముయొక్క, మకరందరసబిందువులన్ = తేనెబొట్లను, విందులుగన్ = ప్రియభోజనములుగాన్, గ్రోలెడుమిశిందములన్ = అనుభవించెడుతుమ్మెదలను, కంఠే = చూచితివా?

క॥ అని జవ్వని కవ్వనితలు

వనితరువిభవములు దెలిపి ♦ వరసురభిరజం

బునఁ బసిమి చాల్చి తనులత

లొనరఁగఁ బుష్పాపచయన ♦ ముత్సుక లగుచుకొ॥ 71

అవ్వనితలు, అని=ఇట్లు పలికి, జవ్వనికికొ=భద్రున, వనితయనిభవములు, వని=
తోటయందలి, తరు=చెట్లయొక్క, విభవములు=సంపదలను, (చెట్లయొక్క-పుష్ప
ఫలాద్యతిశయము నని యర్థము.) తెలిపి=తెలియఁజేసి, వరసుగభిజయినకొ=శ్రీష్ట
మైనపరిమళము గలపుష్పాడిచేతను, తనులతలు=తీరగలనంటిశరీరములు, పసిమి=ప
చ్చనికాంతిని, తాల్చి=ధరించి, ఒనరకొ=ప్రకాశింపఁగానో, పుష్పాపచయనముశ్చుక
లు, పుష్ప=పువ్వులయొక్క, అపచయ=కొయుటయందునో, సముశ్చుకలు=వేడుక
గలవారు, అగుచుకొ, మందరిపద్యముతో నన్వయము.

ఇభగతిరగడ.

పొలఁతి యీగొజ్జంగి ♦ పొదలఁజేనియసోస
కళులు పటుచాతకము ♦ లై మనలె పనిగోసఁ
జిన్ని నునుఁజివురాకుఁ ♦ జిదిమితివె కెంగేలఁ
గన్ను లెట్టగఁ జేసెఁ ♦ గదవె కోకిల బాల !
ఘనకనకములు గొనుచుఁ ♦ గదలెఁ దెమ్మొనిమూర్తిచ్చు
వనలక్ష్మీసొమ్ము లని ♦ వదలఁ జేమననచ్చుఁ
గొమ్మ ! కయి నంటి ననఁ ♦ గోయు మిఁక నంపకుము
నెమ్మొగము చాయలన ♦ నిచిన దీచంపకము
కనదనిలగతి నెగయుఁ ♦ గప్రిపుదుమారములు
గని వెన్నె లనిపఱచెఁ ♦ గదె కోకవారములు
బింబ మనియెదురుకొనె ♦ విడిచి శుక మెలమావి
నంబురుహనయన ద ♦ వ్వరసి నీకెమ్మొవి
జడిగొనఁదొరంగెఁ గే ♦ సరముల మరందములు
దడిసెఁ దద్బిందువుల ♦ ధమ్మిల్లకుందములు

పటుమధుపపటలు ల ♦ భ్రము లనిమయూరములు
 నటియించె గంటె త ♦ న్నటనపుటొయారములు,
 క్రూరఘణులను జుట్టు ♦ కొనియె నీచందనము
 చేరఁబోవకు మటకుఁ ♦ జెలి నీకువందనము
 గేదంగి కోయ కే ♦ గెద వేటికి మిటారి
 కాదటే మరున కది ♦ గడిబంగరుకటారి
 కలికి వనదేవతల ♦ కర్ణికాకారములు
 దెలిపె నిచ్చటఁ జూచి ♦ తే కర్ణికారములు
 లతలమాటునఁ బెంప ♦ లరునీదుకొనగోరు
 సతివ యల్లయది పూ ♦ వనికేలఁ గొనఁగోరు
 వేడుకగ వినె దేల ♦ పికకుహూకారములు
 చేడె యవి నిరహిణుల ♦ చెవులకుఁ గఠోరములు
 నఱవిరియు మొల్లవిరు ♦ లల్లచట మొల్లములు
 మఱచి పోదగునటే ♦ మరున కవిభల్లములు
 మరువంపుసారభము ♦ మఱలించె గురువేరు
 సరిగాదు దీని కింక ♦ జగతి వేరొకవేరు
 సుదతిరో చేకొనవె ♦ సురపొన్నకొన్ననలు
 చద లంటెఁ బుష్పాదుల ♦ సారెదద్వాసనలు
 కొలఁది గనని విరాలి ♦ గొని సొలసినది కొమ్మ
 జలజాన్తుఁ గొల్త మింక ♦ సఖులార రారమ్మ॥

72

పాలఁతి = ఓస్త్రీ, ఈగొజ్జంగి.....కుక, ఈ = దగ్గఱనున్న, గొజ్జంగిపాదలతే
 నియసోనకుక = గొజ్జంగిపూవులు గలపాదలయందలి తేనెవన్నమునకుక, అశులు = శు
 మ్మెదలు, పటుచాతకములై = నేర్పు గలవానకొయిలలై, వనిలోనక = ఈతోటయంద
 దుక, మసలక = విహరించెను. వాన కురియునపుడు చాతకము లొకసమున నుంచుకొని
 చుచు నాజలబిందువులు త్రొవ్వన ట్లిచటిపాదలందుఁ దేనె యెడతెగకుండ వర్షించు

చుండఁ దుమ్మెదలు త్రావుచుండఁ ననియొకచెలి మఱియొకచెలితోఁ జెప్పెను. చిన్ని
 నును.....కున్, చిన్ని = మనోహరమైన, నును = మృదువైన, చివురాకున్ = చిగురం
 కును, కెంగేలన్ = ఎఱ్ఱనిచేతితోన్, చిదిమితివె = తురింపితివా? (ఈకారణమున)
 కోకిలబాల = చిన్నవయసున నున్న కోయిల, కన్నులు = నేత్రములను, ఎల్లగన్ = ఎల్లవి
 యగునట్లు, చేసెఁగదవె = కావించెనుగదా. స్వభావముననే యెఱ్ఱనికన్నులు గోయిలగుం
 డఁగాఁ జిగురాకుఁ గోయుటచేఁగల్గినకోపమున నవి యట్లయ్యె ననియొకచెలి యుత్పే
 తించెను. తెమ్మెరముచ్చు = వాయువనుదొంగ, ఘనకనకములు = గొప్పవి యగువాగో
 సరపుష్పము లనుబంగారు(వస్తువు)లను, కొనుచున్ = హరించుచున్, కదలేన్ = నెడలి
 పోనెను. శిష్టరూపకాలంకారము. వనలక్ష్మీసాములు = వనలక్ష్మీయొక్క భూషణములు,
 అని = ఇట్లు తలఁచి, (వానిని) వదలఁడు = విడువఁడు. ఏమనవచ్చున్ = ఏమనుటయు
 క్తము. ఈపుష్పములు వనశోభకుం గారణ మనియైన విడువక వాయువు హరించుచు
 న్నాఁడు. వీని నేమనవచ్చు ననియొకచెలి మఱియొకచెలితో ననెను. గాలిచేతం బు
 వ్వు లెగిరిపోవుచున్న వనిభావము. కొమ్మ = ఓచెలియా! కయిన్ = చేతితోన్, అం
 టి = ముట్టుకొని, ననన్ = పువ్వును, కోయుము. ఇకచంపకము = ఇంతకంటె నధికము
 గన్ గొమ్మ వంగఁజేయకుము. ఈచంపకము = ఈసంపంగ, నేమ్మొగముచాయలన్ =
 ముఖకాంతులచేతన్, ననిచినది = పూచినది. ఇది మన ముఖకాంతిచేఁ బూడిను కాఁ
 బట్టి దీనిని వంచి చాధింపక పూలుగోయుమని యొకతె మఱియొకతెతోఁ జెప్పెను.
 (జవ్వచులముఖకాంతిప్రసారముచే సంపెంగ పూచు ననిదోహదములతోనున్నది.) కో
 కవారములు = జక్కవలగుంపులు, కనదనిలగలిన్ = ప్రకాశించు చున్న వాయుసంచార
 ముచేతన, ఎగయుకప్రపుదుమారములు = ఎగిరెడుకప్పుఁపుఘోషులను, కని = చూచి,
 వెన్నెలని = చంద్రునికాంతి యనిభ్రమించి, పఱచెఁగదె = పొరిపోయెనుగదా! గాలి
 చేఁ గప్పురవుచెట్లచుండి యెగిరెడుదుమ్ము చూచి తేల్లఁగనుండుటచేఁ జక్రివాకములు
 వెన్నెల యనిభ్రమించి తమకు దానికి విరోధముగావున మఱి పోవుచుండఁ ననియొక
 తె చెప్పెను. దీనను ముందువాక్యమునను (భ్రాంతిమదలంకారము.) అంబుగుహన
 యన = ఓయింతి! శుకము = చిలుక, దవ్వు = చాలదూఁము, అగసి = ఆలోచించి, (మి
 గుల నాలోచించి యనియర్థము.) ఎలమావి = లేతమామిడిచెట్టును, విడిచి, నీరమ్మా
 వి = నీపెదవి, బింబమని = చొండపండనుకొని, ఎదురుకొనెన్ = ఎదురువచ్చెను. మగం
 దములు = పూఁదేనెలు, కేసరములన్ = కేసరపుష్పములనుండి, బడిగొనన్ = ఎడతెగకుం
 డఁగాన్, తొరంగన్ = స్రవించెను. తద్బిందువులన్ = ఆతేనెబిందువులచేతను, భమ్మి
 ల్లకుంచములు = కొప్పులోనిమొల్లమొగ్గులు, తడిసెన్ = నానెను. అతిశయోక్త్యలంకార

ము. మయూరములు = నెమిళులులు, పటుమఘపపటలులు, పటు = చొరవగల, మఘప
 పటలులు = తుమ్మెదగుంపులు, అభ్రములని = మేఘములని, సటియించెన్ = స్పృత్యముచే
 సెను. దీనియందుభ్రాంతిమదలంకారము. తన్న టనపుటొయారములు = వానినాట్యపు
 సాగనులను, కంటె = చూచితివా? చెలి = ఓసఖీ! ఈచందనము = ఈమంచిగందపుఁజె
 ట్టు, కూరఫణులన్ = ఘాతుకములైనపాములను, చుట్టుకొనియెన్ = తన్నా వరించున
 ట్లు చేసికొనెను. అటకున్ = ఆవోటునకున్, చేరఁబోవకుము. నీకున్, వందనము =
 నమస్కారమును, (చేయుదును.) మితారి = ఓమదవతి! గేదంగి = మొగలిపూవును,
 వీటికి = ఎందులకున్, కోయక, ఏగెదవు = పోయెదవు. అది = ఆపువ్వు, మరునకున్ =
 మన్మథునకున్, కడిబంగరుకటారి = పరిమళము గలిగినబంగారుకత్తి, కాదటే = కాదా?
 (అగు ననియర్థము.) మొగలిపూవుఁ గోయక యేలపోయెద వనియొకతె చెలి నడుగ
 నది యాపువ్వు మన్మథునియాయుధముగాన ముట్టనైతి ననిచెప్పెను. కలికి = ఓసుందరీ,
 ఇచ్చటన్, కర్ణికారములు = కొండగోఁగుపువ్వులు, వనదేవతలకర్ణికాకారములు = వన
 ముం బాలించుదేవతలయొక్క కర్ణభూషణములయొకారములను, తెలిపెన్ = ప్రకటిం
 చెను. (స్త్రీలు చెవులను ధరించెడు సుకభూషణము కర్ణిక యనంబడును.) కొండ
 గోఁగుపువ్వులు వనదేవతలయొక్కకర్ణభూషణములవలె నుండె ననిభావము. లతలమా
 టునన్ = తీరగెలచాటునన్, పెంపలరునీడుకొనగోరు = అతిశయముచేఁ బ్రకాశించు నీ
 గోటితుదను, అల్లయది = ఆకనుపడుస్త్రీ, పూవని = పుష్పమునిభ్రమించి, కేలన్ = చేతి
 తోన్, కొనన్ = తీసికొనుటకు, కోరున్ = అపేక్షించుచు. చేడె = ఓచెలీ! (ఇదిచే
 టీశబ్దభవము.) పికకుహారములు = కొయిలకూతలను, వేడుకగన్ = కుతూహల
 మగునట్లు, వినెదేల = ఎందునకు వినెదవు. అని = ఆకూతలు, విరహిణులచెవులకున్ =
 మగనితో నెడఁబాసినస్త్రీలచెవులకున్, కఠోరములు = వినశక్యముకానివి, (అగున్)
 అల్లచటన్ = ఆస్థలమునందున్, అఱవిరియు మొల్లవిరులు = సగముపూచినకుందపుష్ప
 ములు, మొల్లములు = పెక్కులు. (కలవు) అవి = ఆపువ్వులు, మరునకున్ = మన్మథున
 కున్, భల్లములు = బాణములు, మఱచిపోన్ = (మన్మథునిబాణము లగుటను) మఱచి
 పోవుట, తగునటే = తగునా? (తగదనుట) ఆవోట మొల్లలు చాల నున్న వనియొక
 తె చెప్పఁగాన్ మఱియొకతె యవి మన్మథబాణము లనిమఱచి యటు పోవకు మనిచె
 ప్పెను. కురువేరు = (ఒకసుగంధిద్రవ్యము) మరువంపుసౌరభమున్ = మరువముయొ
 క్కపరిమళమును, మఱలించెన్ = వారించెను. దానికంటె సధికముగాఁ బరిమళించు
 చున్న దనిభావము. వేరొకవేరు = ఇంకొకవేరు, జగతిన్ = లోకమునందున్, దీని
 కిన్ = ఈకురువేరునకున్, సరికాదు. పరిమళమున సమానము కాదు. సుదతితో = ఓ

సుదతీ ! (మంచిదంతములుకలది) సురపొన్నకొన్ననలు = సురపొన్నలయొక్కనూతన మైనపుష్పములను, చేకొనవె = గ్రహింపుము. (క్రొత్త + నలు = క్రొన్ననలు. నమాసంబునఁ బ్రాతాదులతోలియచ్చుమీఁదివర్ణంబులకెల్ల లోపంబు బహుళంబుగా నగుచా. సం. ఈనూత్రముచేఁ గొత్తశబ్దములొని తక్కారద్వయమునకు లోపము గాఁ నాఁ, క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుఁ గొన్నియడల నుగాగమంబును గొన్నియడల మీఁదిపాల్లునకు ద్విత్వంబును నగు. బా. సం. నూత్రముచేఁ గొన్నమునకు ద్విత్వము గాఁగా, నీరూపము సిద్ధించెను.) తద్వాసనలు = అపి "న్నప్రాప్తలసుగంధములు, పుష్పదులక = పరాగములచేతను, సారెక = మాటిమోటికి, పెదలు = ఆకాశమును. అంజెక = తాఁకెను. సఖులారా = ఓచెలులారా, కొమ్మ = మనఃపరిణామభద్ర, కొలఁది గననివిరాలి, కొలఁది = పరిమాణమును, కననివిరాలి = పొందనివలపును, (అధికమైనవలపు ననియర్థముః) కొని = పొంది, పొలసినది = మార్చుఁ జరిగినది. ఇంకొక = సిమ్మటను, జలజాస్త్రిక = మన్మథుని, కొల్తము = పూజితము. రాగమ్మఁ జరిగెను.

గీ॥ అనుచు ననకేళి నలిపి న ♦ పద్మామతాక్షులు

లతులవివిధలతాంతనం ♦ తతులలోన

సమితసౌరభరుచిరము ♦ తే నవిధులు

నెంచి మదనున కర్పిత ♦ మంచు వడలి॥

73

పద్మాయతాక్షులు = ఆస్త్రీలు, (తామగపూర్వమున పోలికలగునటులు అగుకన్నులుగలవారు.) అనుచుకొ = ఇట్లొందొరులతోఁ బోలికొనాదుకొ, ననకేళి = ఉద్యానమందలిక్రీడను, నలిపి = చేసి, వివిధ.....లోనకొ, వివిధ = వివిధములగునటు, లతాంత = పువ్వులయొక్క, సంతతులలోనకొ = సముదాయములయందే, అమితసౌరభరుచిరములు, అమిత = అధికమైన, సౌరభ = పరిమళముచే, రుచిరములు = మనోహరములు, వివవానికొ = అయినపుష్పములను, ఎంచి = ఏర్పఱిచి, మదనునకొ = మన్మథునియందే, అర్పితము = ఒసఁగుదము, అంచుకొ, వడలి = వెలువలికి వచ్చి, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ విమలసన్మానసో ♦ సమభంబుగాపున

రాజహంసవిహార ♦ రమ్య పరిణయ

వరషద్భముఖ్యవి ♦ స్ఫురితంబుగావున
 మృదులహరిశిలీము ♦ భేష్ట మగుచు
 నురుధార రాష్ట్రాభి ♦ యుక్తంబుగావున
 గురురవిజాభంగ ♦ గడిమ మగుచు
 వర్ణితకమలాధి ♦ వాసంబుగావున
 ఘనశంఖచక్రసం ♦ కలిత మగుచు
 నంబరమరీతి నలకాపు ♦ రంబుభాతి
 నిభపురితెఱంగు నచ్యుతా ♦ కృతిహారంగు
 వరుస నిరవొందునొకసరో ♦ వరము గాంచి
 రంచితారామసీమ న ♦ య్యబ్జముఖులు॥

74

అయ్యబ్జముఖులు = ఆస్త్రీలు, (చంద్రుని బోలినముఖములు గలవారు.) అం
 చిత = మనూహర మైన, ఆరామసీమక = పూదోటయందుక, విమల.....భంబు.
 విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = ప్రశస్త మైన, మానసోపమ = మానసరోవరముతో సాటి
 గల, భంబు = కాంతి గలది, కావునక = అగుటచేతను, రాజ.....రమ్యము, రాజ
 హంస = రాయంచలయొక్క, విహార = సంచారముచేతను, రమ్యము = సుందర మైనది,
 అగుచుక, మానససరసున హంసలు తఱచు వసించును. వీరు చూచినకొలను దానిం
 బోలుఁ గాన నిచటను హంసలు పెక్కులు గల వని చెప్పఁబడియెను. ఎఱ్ఱనికాళ్లును
 ముక్కులుం గలిగి తెల్లనిశరీరచ్ఛాయ గలహంసలు రాజహంస లనంబడు. (ని) రాజ
 హంసా స్తు తే చంచుచరణై ర్లోహితై స్పితాః. అ. విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = న
 త్కృతములయొక్క, మా = శోభచేతను, ససోపమ = సాటి లేని, భంబు = కాంతిగలది.
 (ఉపమ = సాదృశ్యము, అదికలది = సోపమము. అట్టిది కానిది, ససోపమము.) కా
 వునక = కనుకనే, రాజహంసవిహారరమ్యము, రాజ = చంద్రునియొక్కయు, హంస =
 సూర్యునియొక్కయు, విహార = సంచారముచేతను, రమ్యము = మనోహర మైనది, అగు
 చున్, (ని) సక సత్యే విదుషి శ్రేష్ఠే సాధా భవతి చ త్రిషు స త్క్రిబ మృతే.
 నా. నా. (ని) రాజా మృగాంకే త్కత్రియే నృపే హరియును భాను ర్హంస స్సహ
 స్రాంశు వనియు నమరుడు. ఇందుఁ గొలనికి నాకాశముతో సాదృశ్యము చెప్పఁబడి
 ను. సన్మానసోపమభర్తృమును, రాజహంసవిహారరమ్యత్వమును శబ్దమాత్రముచే రెంటిం

గలవు. అర్థముః లేవు. అనఁగా మానససరసునం గలకాంతి చేలువునను, సత్కర్తములచే నసాధారణమైనకాంతి యాకాశంబునను, రాయం చలసంహారము చేలువునను, మూర్ఖ చంద్రులసంచార మాకాశమునను గలదు. వర.....తంబు, వర=శ్రేష్ఠమైన, పద్మ=తా మరూపులు, ముఖ్య=మొదలైనవానిచే, విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁబడినది, కావు నన్=అగుటచేత, మృదుల.....ప్తము, మృదుల=నూగములు కాని, హరి=రప్పల కును, శిలీముఖ=తుమ్మెదలకును, ఇప్తము=అనునూలము, అగుదున్, పద్మములు మొ దలైనవి కలవు గనుకనే తుమ్మెదలు మొదలగువాని కీకొలను మిగులఁ బ్రിയ మైన ద ని యర్థము. వరపద్మముఖ్య=వరము పద్మము మొద లైనవిగులచేతను (తొమ్మిది ద్రావ్యరాసులచేతను) విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁజేయుఁబడినది, కావునఁ=అగుటచే తను, మృదులహరిశిలీముఖేప్తము, మృదుల=మిక్కిలి దరు గల, హరిశిలీముఖ=శివున కున్, (విష్ణువు బాణముగాఁ గలవాఁడు) ఇప్తము=ప్రియ మైనది, అగుదున్, (ని) మహాపద్మశ్చ పద్మశ్చ శంఖో మకరకచ్ఛపౌ ముసంద నంద నీలాశ్చ వరశ్చ నిభయో నవ. అ. (ని) అలి బాణో శిలీముఖౌ. అ. (ని) శుకాగో కపి భేషణ హరి గ్నా కపిలే త్రిషు. అ. ఇందుఁ గొలని కలకాపురమునో సామ్యము చేప్పఁబడినది. పద్మా దిసంపత్తియు, హరిశిలీముఖేప్తత్వమును వెనుకటినుట్లే రెంటులు గలవు అర్థములేవు. అనఁగాఁ దామరరూపులు మొదలగువానికలిమి పరమము, పద్మము మొదలైనవిగులకి లిమి యలకాపురంబునను, తుమ్మెదలు మొదలైనవానికిఁ బ్రీయ మగుట పరమమునను, శివునకుం బ్రియము గావించుట యలకాయందును గలవు. ఉరు.....యుక్తంబు, ఉరు=గొప్పలగు, ధార్తరాష్ట్రీ=శల్లనిముస్కంబుం గావున నిలిగి శల్లని జేహాకారాని గ లయంచలచే, (ని) ధార్తరాష్ట్రా స్థితేత్యర్థః. అ. అధిపతియుక్తంబు=హరిగోవిందు, కావునఁ=అగుటచేతను, గురు.....గరిమము, గురు=గొప్పతనము, గరిమమునను మనావదియొక్క (సూర్యునికిం గూఁకు దని యర్థము.) (ని) కాళిందీ మూర్ఖతేష యా. అ. అభంగ=పూర్ణమైన, గరిమము=గౌరవము గలది, అగుదున్, ధార్తరాష్ట్రీ ములనుసంచలు గలది గావుననే యమునావదిం బోలే శల్లనినీలు నిలిగి దని యాశయ ము. ఉరు = అధిపతియైన, ధార్తరాష్ట్రాభిముక్తంబు=భృత రాష్ట్రపుత్తు లనెడువయో ధులు కలది, కావునఁ, గురు=ద్రోణుని మొక్కయు. గరిమ=కర్ణునిముక్కయు, అ భంగ = అధికమైన, గరిమము=గౌరవము గలది అగుదు నిని యర్థాంతరము. ఇందుఁ గొలనికి నిభపురి (హస్తినాపురము) పోఁ తోల్కి చేప్పఁబడియె. ధార్తరాష్ట్రాభి. యుక్తత్వంబును, గురురవిజాభంగగరిమత్వంబును శబ్దమాత్రముచే రెంటుం గలవు. గొ ప్పని యగుహంసవిశేషములు గలుగుట చేలువునందును భృతరాష్ట్రపుత్తు లనుబోదు

అం గలుగుట హస్తీపురమునందను, యమనానియొక్క నాశము కొరకును నున్నది. అని
 నివలనను గర్జునివలననుం గలిగిన గోరము హస్తీనాపురమునందును నున్నది. అని
 లేవు. వర్జిత...సంబు, వర్జిత=స్తుతింపఁబడిన, కమలాధివాసము = కమలమునందును
 (ని) కమలం భువనం జలం. ఆ. కావున = అగుటచేతను, ము...నందును
 న=గొప్పవి యగు, శంఖ=శంఖములతోడను, చక్ర=చక్రములతోడను, కునికిపట్టు
 ము=కూడుకొన్నది, అగుచున్, వర్జిత=స్తుతింపఁబడిన, కమలాధివాసము = కమలమునందును
 కునికిపట్టు, కావునన్, (ని) కమలా శ్రీ స్థుఁడైరిమాం. ఆ. ము = మునుమునందును
 శంఖ=పాంచజన్య మనుశంఖముతోడను, చక్ర=చక్రములతోడను, సంకలితము = కూడుకొన్నది. అగుచున్, అని చెందవచ్చును. ఇందు మునుమునందును
 విష్ణువుతో సాహ్యము చెప్పబడినది. సాధ్యము మునుమునందును యాహిమము
 ది. వరుసన్ = క్రమముతో, అనిముడికిన్ = అనిముడితోడను, అనిముడితో
 ని యర్థము. అలకాపురంబుభాటిన్ = అలకాపురముయొక్క భాటి చెప్పబడినది. అలకా
 పురమువలె ననియే యర్థము. ఇరపురిలెఱంగున్ = హస్తీపురముయొక్క లెఱంగును, హస్తీ
 రమువలె నని యర్థము అచ్యుతాకృతిహింక = విష్ణునియాహిమముయొక్క హింక
 ముం బోలిసాగసుచేతనును. (తృతీయాశ్వాసముఁ బ్రథమ) కృష్ణునియాహిమమునందును
 యర్థము. ఇరపురిలెఱంగున్ = ప్రకాశించు చుండెడుమెకలొనలొకటి కావలెను
 చూచిరి. ఇందు శ్లేషాలంకారము.

మ॥ కదియం దీరనిషణ్ణయకావతదిదృఢః ధాకాతుకస్మాత్తీరే
 నెదు రేతెంచుజలాధిదేవతలమం ధీరాఘనానంబులై
 మృదుకాసారమరాళికామదకలః క్షేంకారముల్ విండు ద
 ద్విదనాలోలవిలోకనంబులనఁ బృహ్లాదితాకుల్ జగన్ ద

మృదు.....క్షేంకారముల్, మృదు = కృష్ణునియైన (ఇది క్షేంకారములతో
 న్యయించును.) కాసార = కొలఁకునందలి, మరాళికా = పాంచాలముయొక్క, మద
 కల = మదముచేస్ఫుటముకాని, క్షేంకారముల్ = భ్రమలు, కదియన్ = కదిలించుచున్న
 తీర.....స్ఫూర్తితోన్, తీర = ఒడ్డునందున్, నిషణ్ణ = కూచున్న, ధావత = శ్రీ
 సముదాయముయొక్క, దిదృఢ = చూచుటయందలి, ధాకాతుక = వేరుయొక్క, స్మాత్
 ర్తితోన్ = కలుగుటతోన్, ఒడ్డునం గూర్చున్న శ్రీమం బాద వేరుక కలుగుటచే
 నని యర్థము. (ఇందు దిదృఢశబ్దమునకే చూచుచోచ్చె యని యర్థము కాదు కాదు

కశబప్రయోగ మసావశ్యకము.) ఎదురు = అభిముఖముగా, ఏతెంచు.....నాదంబులై, ఏతెంచు = వచ్చెడు, జలాధిదేవతల = జలాధిదేవతలయొక్క, మంచీర = కాలియందెలయొక్క, ఓఘు = సముదాయముయొక్క, నాదంబులై = ధ్వనులై, మించెన్ = ప్రకాశించెను. భద్రాయం జెలికత్తెలును స్నానము చేయఁదలచి కొలఁకుదరికిం బోయినప్పు డందలిహంసలు వారిం జూచి చేయుధ్వనులు దరి నున్నవీరిం జూడఁగోరి యెదురువచ్చు చున్న జలాధిదేవతలకాలియందెలచప్పుడువలె నుండె నని భావము. పద్మప్రోద్ధితాశుల్ = పద్మమునుండి యెగురుచున్న తుమ్మెదలు, తద్వదనా.....నంబులు, తత్ = ఆజలాధిదేవతలయొక్క, వదన = మోమునందలి, ఆలోల = చలించుచున్న విలోకనంబులు = చూపులు, అనం దగెన్ = అనున ట్లుండెను. ఇం దంచకూత లందెలచప్పుళ్లనియు, పద్మములనుండి యెగురుతుమ్మెదలుమోమునందలిచూపు లనియు సంభావించెఁ గాన నుత్పేక్షాలంకారము.

చ॥ తరగలఁ దేలుమీలకు దు) ♦ తంబుగ వ్రాలి ప్రపుల్లహల్లకో
త్రరసురజఃపిశంగితప ♦ తత్రములై వడి లేచి మింటి కే
గురహి దిటంబు తొలకుము ♦ కుల్ కమలాకరలక్ష్మీ వేడ్క నం
బరరమతోడ నాడుజిగి ♦ బంగరుబంతు లనంగ రాజిలెన్॥ 76

తరగలన్ = అలయందున్, తేలుమీలకున్ = ఈఁదులాడెడుచేఁపలకున్, (చేఁపలను బట్టుకొనుట కని యర్థము.) ద్రుతంబుగన్ = త్వరగా, వ్రాలి, ప్రపుల్ల..... తత్రములై, ప్రపుల్ల = మిగుల వికసించిన, హల్లక = ఎఱ్ఱకలువలయొక్క, ఉత్కర = సముదయమునందలి, సురజః = పరాగముచేతను, పిశంగిత = పచ్చనికాంతిగల, పతత్రములై = తొక్కలు గలవియై, (ని) హల్లకం రక్తసంధ్యకం. అ. వడిన్ = వేగముతో, లేచి, మింటికిన్ = ఆకసమునకున్, ఏగురహిన్ = పోవునందముచేతను, దిటంబులు = దృఢములు, తొలకుముకుల్ = అగుటిట్టిభములు, కమలాకరలక్ష్మీ = సరోలక్ష్మీ, (కమలాకరము = తామరల కునికిపట్టు, కొలను.) తామరపువ్వులందు లక్ష్మీ యుండు నని ప్రసిద్ధి. అంబరరమతోడన్ = ఆకాశలక్ష్మితోన్, అడుజిగిబంగరుబంతు లనంగన్ = ఆడెడునవియుఁగాంతిగలవియు నగుబంగారుబంతులో యనునట్లు, రాజిలెన్ = ప్రకాశించెను. ఆకాశమునం గనిపెట్టుకొనియుండి తరంగములనిఁదిచేఁపల కులుకుచు సరగ లేచుచున్నలకుముకు లనుపక్షులు సరసునందలిలక్ష్మీదేవి యాకాశశోభ యనెడుస్త్రీతో నాడుబంగారుబంతులువలెఁ బ్రకాశించు చుండె నని యర్థము. బంతి తాడితమై నేలం

తృతీయాశ్వాసము.

బడి కీఘ్రిముగనే పైకి లేచుచుండును. ఈపక్షులు చేపలకై జలంబునంబడి సత్వగము
గ లేచుచుండును గావున వానినోఁ దాదాత్మ్యము వర్ణింపఁబడెను. లోకమున బం
తులు ప్రసిద్ధము లైనను నిట్టి వప్రిసిద్ధములు గావున నుత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ పుంశ్చలివలె ఘేన ♦ పుంగొంగు సంగోరు

దిగిచి జక్కవగుబ్బ ♦ సొగసుఁ జూపి

సురతవిహ్వలవౌలె ♦ దరనిమిలితనీల

కుముదలోచనముల ♦ కొమరు చాల్చి

చూలింతపోల్కె వి ♦ విస్ఫురితకూర్మోదర

ప్రకటశైవలరోమ ♦ రాజి నెఱిపి

బాలెంతలీల మృ ♦ కాలహోలమరాళ

బాల కళిరవంపు ♦ జోల వాడి

లలిని విలసిల్లునవసరో ♦ లక్ష్మీతోడఁ

జెలిమికై కాన్కయిడి రస ♦ నలరుబోండ్లు

భూషణాంబరములు తటిం ♦ బోవు వెట్టి

వలిపములు గట్టి నీరాడ ♦ వచ్చి రపుడు॥

77

పుంశ్చలివలె = జూచినవలె, ఘేనపుంగొంగు = సురు వనెడుపైఁటకొంగును,
సంగోరు = సగముభాగము, దిగిచి = తొలఁగించి, జక్కవగుబ్బసొగసు = జక్కవ లని
యెడునుచములచక్కఁదనమును, చూపి = కనుపఱిచి, ఘేనముం బోలివన్నెఁట వనియును
జక్రివాకములం బోలినకుచములచక్కందన మనియును జూరణీపర మైనయగ్ధము. సు
రతవిహ్వలవోలె, సురత = సంభోగముచేత, విహ్వలవోలె = పరవశురా లెవఁత్రీ
లెను, దర.....కొమరు, దర = కొంచెము, నిమిలిత = మాయఁబడిన, నీలమును
నల్లగలువ లనెడు, లోచనములకొమరు = నేత్రములయందమును, చాల్చి = ధరించి,
(నేత్రనిమిలనము రతివిహ్వలాధర్మము) చూలింతపోల్కె = గర్భిణివలె, విస్ఫురిత
.....రాజి, విస్ఫురిత = ప్రకాశించిన, వెల్లడి యైన యని యగ్ధము. కూర్మ = చాఁత
శ్లను, ఉదర = గర్భమందు, ప్రకట = స్ఫుట మైన, శైవల = నాఁచుఁదీన లను, రోమ
రాజి = చూగును, నెఱిపి = ప్రకటించి, చూగుప్రకట మగుట గర్భిణీధర్మము. చా

తెంతలీలన్ = ప్రసవించిన స్త్రీయొక్క విలాసము చేతను, స్త్రీవలె నని యర్థము. మృణాళదోలన్ = తామరతూం డ్లనునుయ్యెలయందున్, మరాళబాలకున్ = అంచపిల్లకున్, అళిరవంపుజోల = తుమ్మెదరవ మనునద్రీపుచ్చపాటను, పాడి. ఉయ్యెలలందు శిశువుల నుంచి జోలలు వాడుట బాలెంతలధర్మము. లలిని = సాగసుతోన్, విలసిల్లుసరోలక్ష్మితోడన్ = ప్రకాశించుసరశ్శోభయనులక్ష్మితోన్, చెలిమికై = స్నేహముకొఱకు, కాన్కయిడి రసన్ = కానుక చేసిరో యనునట్లు, అలరుబోండ్లు = భద్ర మొదలగు స్త్రీలు, (అలరు + మేను = అలరుబోడి. బహుప్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీదిమేనునకుఁ బోడి యగు. బా. సమా. భూషణాంబగములు = ఆభరణములు, వస్త్రములను, తటిన్ = ఒడ్డునందున్, పోవు వెట్టి = ఊడ్చి పెట్టి, వలిపములు = సన్ననివస్త్రములు, కట్టి = ధరించి, అపుడు = ఆకాలమున, నీరాడన్ = స్నానము చేయుటకు, వచ్చిరి = వీలెంచిరి.

మ॥ లలనామండలిచెట్టవట్టుకొని కే ♦ శాకూళిలో డిగ్గి గు

బృలబంటిం దగుతోయ మొండొరులపై ♦ బంగారపుంగొమ్ములం

గలయం జిమ్ముచుఁ దేటు లబ్జముల రే ♦ గం జల్లు పోరాడి రం

దెలమిం గూడుచు జల్లులాడుకరిణీ ♦ బృందంబుచందంబునన్॥ 78

లలనామండలి = స్త్రీలసమూహము, చెట్ట = (ఒండొరుల) హస్తమును, పట్టుకొని = అవలంబించి, కేశాకూళిలోన్ = క్రీడాగ్ధ మైనసరసునందున్, డిగ్గి = ప్రవేశించి, అందున్ = ఆకొలనియందున్, గుబ్బలబంటిన్ = కుచములలోఁతునన్, అొమ్ములోఁతుననని యర్థము. దహ్నుగ్ధంబునం బంటికొలఁదు లగు. బా. తద్ధి. తగుతోయము = ప్రకాశించుజలమును, బంగారపుంగొమ్ములన్ = బంగారముతోఁ జేసినచిమ్మనగ్రోవులతోన్, వెండ్లిండ్లయందుఁ బసపునీరును దక్కినకాలమున నీటి నొకరిమీఁద నొకరు పరిహాసార్థము చల్లుకొనుగొట్టము చిమ్మనగ్రోవి. ఒండొరులపైన్ = ఒకరొకరిమీఁదను, కలయం జిమ్ముచున్ = ఒడలు తడియునట్లు చల్లికొనుచున్, తేటులు = తుమ్మెదలు, అబ్జములన్ = పద్మములనుండి, రేగన్ = ఎగయునట్లు, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, గూడుచున్ = కలియుచున్, చల్లులాడుకరిణీబృందంబుచందంబునన్ = నీరు చల్లుకొనునాఁడేనుఁగులసముదాయముయొక్కవిధముచేతను, చల్లుపోరాడిరి = ఒండొరులమీఁద నీరు చల్లికొనెడియాట నాడిరి. దీనికిం గర్తయైనమండలి యనునది యేకవచనము నమహదర్థకము నైనను సమూహమునకు నందున్న వారికి భేదములేమిచే బహువచనము మహాతీవాచకము నగుక్రియ ప్రయోగింపఁబడెను.

క॥ కొందరగలఁ దేలుచుఁ దమఁ

ముందరఁ గలవిమలకమల ♦ ములఁ జేకొని చె

న్నందిరి కొందఱు సుందరు

లం దరవిందగృహ బహుత ♦ సగపడియె ననన్ ॥ 79

కొందఱుసుందరులు = (ఆకొలనిలో దిగినవారిలో) కొందఱు అందకత్తియలు, కొందరగలన్ = కొత్తయలలయందున్, తేలుచున్ = ఈడుచున్, తమముందరన్ = వారియెదుటను, కలవిమలకమలములన్ = ఉన్న మంచితామరపువ్వులను, చేకొని = చేతితోఁ బట్టుకొని, అందున్ = ఆసరసునందున్, అరవిందగృహ = లక్ష్మి (తామరపువ్వు లే యిల్లుగాఁ గలది.) బహుతన్ = బహుత్వముచేతను (అనేకరూపములతో నని యర్థము.) సగపడియె ననన్ = ప్రత్యక్షమయ్యెనో యనునట్లు, చెన్నందిరి = ప్రకాశించిరి.

చ॥ పొలఁతి యొకర్తు చెంగలువ ♦ పుప్పొడి గప్పిననీరు దోయిటం

జిలికినచోఁ దదంబుపరి ♦ పిక్తపిశంగనిజాంగకాంశుకం

బులరుచితోడ మించె నొక ♦ ముద్దయ నాలవనాఁటిసీటునన్

నెలకొనుమేనికొంబసపు ♦ నిగ్గులతోఁ బసపాడెనో యనన్ ॥ 80

ఒకర్తుపొలఁతి = ఒకానొకయింటి, చెంగలువపుప్పొడి = ఎఱ్ఱకలువపూలపరాగము, కప్పిననీరు = క్రమ్మిననీటిని (పుప్పొడిచేఁ గప్పఁబడిననీటి నని యర్థము.) దోయిటన్ = దోసిలితోన్, చిలికినచోన్ = చల్లఁగాన్, ఒకముద్దయ = మఱియొక్కయింటి, తదంబు.....తోడన్, తదంబు = అనీటిచేతను, పిక్తపిక్త = తడుపఁబడినది గనుక నే, పిశంగ = పచ్చని, నిజాంగక = తనయవయవములయొక్కయు, కాంశుకంబుల = వస్త్రముయొక్కయు, రుచితోడన్ = కాంతితోన్, నాలవనాఁటిసీటునన్ = రజస్వలయైననాల్గవనాఁటిసీగసుతోన్, నెలకొనుమేనికొంబసపునిగ్గులతోన్ = నిల్కడ గలదేహమందలికొత్తది యగుపసపుకాంతితోన్, పసపాడెనో యనన్ = స్నానముచేసెనో యనునట్లు, మించెన్ = ప్రకాశించెను. ఒకస్త్రీ కలువపూవులపరాగముతోఁ గూడిననీటిని మఱియొకతెవైఁ జల్లఁగా నామెపచ్చనిపరాగముతోఁ గూడిననీటిచేఁ దడిసి రజస్వలయైననాలవనాఁడు పసపు పూసికొని స్నానముచేసినదివలెఁ బ్రకాశించె నని తాత్పర్యము.

చ॥ ఒలసిన కంపుఁదామరల ♦ యోలములో లలి నోల యోల యో
 లలన ! యటంచు నొక్కనన ♦ లా సవిలాసజలావగాహన
 చ్చలన జలంబులో ననె నె ♦ సం జని యంత సరోంతగంబున
 వెలతె జలాధిదేవత వి ♦ నిర్మలతం బొడచూపెనో యనన్ ॥ 81

ఒక్కననలా = ఒకానుకయింతి (ఇది తేశ్వరపదము గాన దీర్ఘమునది ప్రాప్య
 మురాదు.) ఒలసిన.....యోలములోనె, ఒలసిన = చుట్టు నున్న, కంపుఁదామర
 ల = ఎఱ్ఱదామరలయొక్క, యోలములోన్ = ముఱ్ఱమున చోటను, ఎఱ్ఱదామరలచే మ
 ఱ్ఱగైసచోట = ని యర్థము. ఓలలన = ఓవేడుకగలయింతి ! ఓలయోలలు (ఇది జలక్రీ
 డ లాడుకొనునపు డనుకొనుశబ్దము.) అటంచున్, లలిన్ = ప్రేమతోన్, సవిలాస...
 ...చ్చలనన్, సవిలాస = సింగారముతోఁ గూడునట్లు, జల నీటియందే, అవగాహ
 న = మునుగుట యనెడు, చ్చలనన్ = మినచేతను. జలంబులోన్ = నీటియందే, నె
 నన్ = త్వరతోన్, చని = పోయి, అంతన్ = పిమ్మట, జలాధిదేవత, పన్నిలోన్ = (నీ
 రు) నిర్మలముగా నుండుటచేతను, పొడచూపెనూ యన్ = పొడవైత్యకంచెమో
 యనునట్లు, సరోంతగంబున్ = కొలఁచినదుముందన్, (కొలఁచినదుముండి యని
 యర్థము.) వెలతెన్ = వెలుపలికి వచ్చెను. ఒకానుక స్త్రీ మఱియొకఁడని గాని యో
 ల యోల యని చెప్పచున్ నీట మునిగి పొడవైత్యకంచెజలాభిమానదేవతవలె కొలఁ
 కుండుమునుండి వెడలివచ్చె నని తాత్పర్యము. ఇందు చాలవచనములు నున్నవెలలు
 ననునది వెడలుయొక్కరూపాంతరము.

సీ॥ ఆనసంబులుగా న ♦ వాంభోరుహములు న

వాంభోరుహములుగా ♦ నాననములు

లోచనంబులుగా వి ♦ లోలమీసములు వి

లోలమీసములుగా ♦ లోచనములు

నురసిజంబులుగాఁ బ ♦ యోజకోశములు ప

యోజకోశములుగా ♦ నురసిజములు

కచనిచయములుగా ♦ ఘనశైవలంబులు

ఘనశైవలములుగాఁ ♦ గచచయములు

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమంద
మందయానలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి ఫేలనా ♦ లోల లగుచు

82

మందయానలు=స్త్రీలు, (మెల్లనిడక గలవారు) ఫేలనాలోలలు=అటలం
దాసక్తి గలవారు, అగుచుకొ, నవాంభోరుహములు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు,
అననములుగాక=ముఖము లగునట్లును, అననములు = ముఖములు, నవాంభోరుహము
లు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్=అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినతామర
లు మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియును, దోచునట్లుగా నని యర్థ
ము. విలోలమీనములు=దుముకులాడు చున్న చేపలు, లోచనములు గాక=కన్న
లగునట్లును, లోచనములు=కన్నలు, విలోలమీనములు గాక=చలించుచేప లగున
ట్లును, పయోజకోశములు=తామర మొగ్గలు, ఉరసిజంబులు = కుచములు, కాక, ఉ
రసిజములు = కుచములు, పయోజకోశములు గాన్ = తామర మొగ్గ లగునట్లును, ఘన
శైవలంబులు=వెద్దనాచుదీపలు, కచచయములు గాక=కేశపాశము లగునట్లును,
కచచయములు=కేశపాశములు, ఘనశైవలములు గాక=వెద్దనాచుదీప లగునట్లును,
మృణాళపంక్తులు=తామరతూండ్లు, దోర్లతలుగాక=బాహువులు గాను, దోర్లతలు=
బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్ = తామరతూండ్లు గాను, అభేదభావము=అభేదస్థి
తిని, అందక=పొందఁగాన్, పద్మములు చేపలు మొదలగునననునందరినఘ్రాతలకును,
అందుఁ గ్రీడించుచున్న స్త్రీలముఖము కన్నలు మొదలగుననయవములకును, భేదము తె
లియ కుండఁగా నని భావము. కొలనన్=సరసునందుకొ, అమందలీలక=అధిక మైన
విలాసముతో, ఓలలాడిరి=జలక్రీడ చేసిరి. ఇందుఁ బద్మాకరమునఁ బ్రవేశించినస్త్రీల
యవయవములకును బద్మాదులకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెఁగానని మీ
లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
సలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వలులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడెఁ ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాబ్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

చెలి = భద్ర, తేటిగమన్ = తుమ్మెదలగుంపును, తోలి = ఎగురగొట్టి, తమ్మి
 పూచేనెన్ = మరందరసమును, క్రోలి = త్రాచి, సలిములన్ = నీటియందున్, వ్రా
 లి = దిగి, వీచికావళులన్ = తరంగపంక్తులనిండను, తేలి = ఈది, కొలన్ = తటాక
 మునందున్, ఆడి, అచ్చరలతోడన్ = రంభాదులతోన్, అమ్మతాబ్బిన్ = మేరసముద్ర
 మునుండి, అబ్బవోరెన్ = లక్ష్మీవలసే, చెలులన్ = చెలికత్తెలను, కూడి = కలసికొని,
 వెలువడెన్ = వెలికి వచ్చెను.

చ॥ కొలనితటంబుఁ జేరి యనుఁ డగుంజెలు లింతికి నంత కుంతలం
 బులతడి యెత్తి క్రొంబసిడి డ పుట్టముఁ గట్టి మృగీమదంబునన్
 దిలకము దిద్ది కజ్జలము డ దీరిచి మైఁ గలపం బలంది సొ
 మ్ములు ఘటియించి తారును న డ ముజ్జ్వలభూషణభూషితాంగులై॥

అనుగుంజెలులు = ఆధద్రవెయ్యగొండ్రు, అంతన్ = పిమ్మటను. కొలనితటం
 బున్ = సరసునొడ్డును, చేరి = ప్రవేశించి, ఇంతికిన్ = భద్రాపక్ష, కుంతలంబులతడి =
 మరులతడిని, ఒత్తి = ఆర్చి, క్రొంబసిడిపుట్టమున్ = క్రొత్తదియుం బంగాయసరిగగలది
 యు నగువస్త్రమును, కట్టి, మృగీమదంబునన్ = కన్నూచేతను, తిలకము = బొట్టును, ది
 ద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, తీరిచి = (కన్నులను) చక్కఁబఱచి, మైన్ =
 దేశమునందున్, కలపము = గంధమును, అలంది = పూసి, సొమ్ములు = నగలను, ఘటి
 యించి = కూర్చి, తారును = చెలులునయితము, సముజ్జ్వలభూషణభూషితాంగులై = విల
 సిల్లుచున్న భూషణములచే నలంకరింపఁబడిన శరీరములు గలవారై ముంపుపద్యముతో న
 న్నయము.

క॥ చిత్రపటంబున మరునివి

చిత్రాకృతి వాసి పూజఁ డ జేసి వినతలై

స్తోత్రము లొనర్చి పంకజ

పత్రాక్షులు కేళిసాధ డ భాగము సేరన్॥

85

పంకజపత్రాక్షులు = (మీదటి) చెలులు (తామర కేకులం బొలిసకన్నులు గ
 లవారు.) చిత్రపటంబునన్ = చిత్రపువ్వునందున్, మరునివిచిత్రాకృతిన్ = మన్మథునివిం
 తయైనయాకారమును, వ్రాసి = లిఖించి, పూజజేసి, వినతలై = సమస్కరించినవారై,

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమంద
మందయానలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి ఫేలనా ♦ లోల లగుచు

82

మందయానలు=స్త్రీలు, (మెల్లనిడక గలవారు) ఫేలనాలోలలు=అటలం
దాసక్తి గలవారు, అగుచుకొ, నవాంభోరుహములు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు,
అననములుగాక=ముఖము లగునట్లును, అననములు = ముఖములు, నవాంభోరుహము
లు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్=అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినతామర
లు మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియును, దోచునట్లుగా నని యర్థ
ము. విలోలమీనములు=దుముకులాడు చున్న చేపలు, లోచనములు గాక=కన్న
లగునట్లును, లోచనములు=కన్నలు, విలోలమీనములు గాక=చలించుచేప లగున
ట్లును, పయోజకోశములు=తామర మొగ్గలు, ఉరసిజములు = కుచములు, కాక, ఉ
రసిజములు = కుచములు, పయోజకోశములు గాన్ = తామర మొగ్గ లగునట్లును, ఘన
శైవలంబులు=వెద్దనాచుదీపలు, కచచయములు గాక=కేశపాశము లగునట్లును,
కచచయములు=కేశపాశములు, ఘనశైవలములు గాక=వెద్దనాచుదీప లగునట్లును,
మృణాళపంక్తులు=తామరతూండ్లు, దోర్లతలుగాక=బాహువులు గాను, దోర్లతలు=
బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్ = తామరతూండ్లు గాను, అభేదభావము=అభేదస్థి
తిని, అందక=పొందఁగాన్, పద్మములు చేపలు మొదలగునవసులందరిననువలకును,
అందుఁ గ్రీడించుచున్న స్త్రీలముఖము కన్నలు మొదలగునవయవములకును, భేదము తె
లియ కుండఁగా నని భావము. కొలనన్=సరసునందుకొ, అమందలీలక=అధిక మైన
విలాసముతో, ఓలలాడిరి=జలక్రీడ చేసిరి. ఇందుఁ బద్మాకరమునఁ బ్రవేశించినస్త్రీల
యవయవములకును బద్మాదులకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెఁగానని మీ
లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
సలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వలులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడెఁ ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాబ్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

బంశారముతోడను జేయఁబడిన యని యర్థము.) కర్ణగర్భ = విహాగార్థ మైనబండ్లయొక్క, (ఇప్పటిగుఱ్ఱపుబండ్లం బోలిన వని యర్థము.) పంక్తిశోక = సమాహమునోక నిజావాసంబుకొ = తననివాసస్థానమున, ప్రజేశించికొ = ప్రజేశింపఁగాకొ, ముందున ద్యముతో నన్వయము.

క॥ చరమమహీధరశిఖరాం

తరసరణిం నరణి జయగఁ ♦ దృష్టిగిరసాం

ద్రరజశ్చన్నత గ న నన

స్ఫురితజపాశోణకిరణ ♦ శోభితుఁ డయ్యె॥

88

తరణి = సూర్యుఁడు, చరమ..... సరణికొ, చరమ = పడమటిదియొక్క = మున్న, మహీధర = పర్వతముయొక్క (అస్తాచలముయొక్క = అని యర్థము.) శిఖరాంతరసరణికొ = శిఖరములనడిమిమార్గమునందుకొ, జయగఁకొ = ప్రోవుచుండఁగానొ, దృష్టిగిర..... చన్నతకొ, తత్ = ఆపర్వతసంబంధ మైన, దృష్టిగిర = సింగుగారిద్రవ్యములయొక్క, సాంద్ర = దళమైన, రజః = పరాగముయొక్క, శ్చన్నతకొ = కన్నత, న ననకొ = న వెనో యన్నట్లు, అకొండమందలిసింగుగారిద్రవ్యములగుఱి వేర నప్పుడెడలొ అనినట్లని యర్థము. స్ఫురిత..... శోభితుఁడు, స్ఫురిత = ప్రకాశించెను, జపాః = మంత్రప పువ్యవలెకొ, శోణ = ఎఱ్ఱని, కిరణ = కాంతులవలెనొ, శోభితుఁడు = అంతఃకలపఁబడిన వాఁడు అయ్యెకొ, సూర్యాస్తమనము గానప్పుడొ గాన గానొ గానొ ము దన్యుట చే బింబము మిగుల సౌమ్యముగాను సిద్ధిమానవర్ణము గలదిగాను మండి బని శాత్త్వము. ఉత్పేక్షలంకారము.

మ॥ తరుసంఘంబుల కెల్లఁ బల్లవితమా ♦ తత్త్వంబు గల్పించి భూ

ధరశృంగంబుల కెల్ల మేనుశిఖర ♦ త్వంబు చిరప్రతింది భా

స్వరసాధాగ్రినవేందుకాంతములగు ♦ సొగంభనచ్యాయలకొ

విరచించెకొ జరతారుణాతపము ల ♦ వ్యేతం గనుప్పంతులకొ॥ 89

జరతారుణాతపములు = ముదిసినసూర్యకారములు (నీరండు అని యర్థము.) అవ్యేతకొ = ఆకాలమందు, కనుప్పంతులకొ = దిక్కులందునొ, తరుసంఘంబుల కెల్లకొ = చట్టులన్నింటికిని, పల్లవితమాతత్త్వంబు = చిగిరించినమామిడి చట్టు మొక్కభావమున, కల్పించ

చి = కలిగించి, (పొద్దు గ్రంథులపునుండెడిమొండలు సోమటచే కెట్టియును)
 గిరించినమామిడిచెట్టులువలె నెట్టివిగనుండె నని యాశయము. ముందువాక్యమునకు
 నిట్లే భావము గ్రహింపవలయును.) భూధన్యంగంబుల కెల్లెన్ = అన్నింటినియు
 లగును, మేరుశిఖరత్వంబున్ = బంగారుకొండయొక్క శిఖరభావమున, పశ్చిమది =
 అనుగ్రహించి (కలిగించి యని యర్థము.) భాస్వర.....కాంతములకు, భాస్వ
 ర = ప్రకాశించెడు, సౌధ = మేడలయొక్క, అగ్ర = చివరనున్న, బస = హతఃప్రేర,
 ఇందుకాంతములకున్ = చంద్రకాంతపురాల (గుబ్బిల) కున్, సౌగంధ్యవ్యాప
 లకన్ = ఎఱ్ఱకలువపూవులకాంతిని, విరచించెన్ = సృజించెను. ఈవాక్యమునందు
 నందలియొండ సోమటచే నెట్లేనల్లలమున నున్నవస్తువు లన్నియు నెట్లై యుండె
 ని తాత్పర్యము.

క॥ ఖరకరుఁ డరిగెను రండుని

స్ఫురదుదయాచలము వెనుకః ♦ చొచ్చినయిగులక

ద్వరఁ బిలువఁజనుతదాప్తుల

కరణి నరిగె నీడలు దొలు ♦ గడకు విడుదలై 90

నీడలు = చాయలు, ఖరకరుఁడు = సూర్యుఁడు (తీర్థ మొకాంతి నలవాఁడు.)
 అరిగెను = పోయెను. రండు, అరి, స్ఫురదుదయాచలమువెనుకన్ = ప్రకాశించుచు
 పుగొండకు వెనుకటిభాగమందున్, చొచ్చినయిగులకన్ = ఉండినచీకట్లను, త్వన్ =
 శీఘ్రముగాన్, పిలువన్ = పిలుచుటకున్, చనుతదాప్తులకరణిన్ = వెళ్లెనునాచీకట్ల
 మిత్రములవిధముచేత, మిత్రములువలె నని యర్థము. విడుదలై = మిగులదీర్ఘములై, తొ
 లుగడకున్ = తూర్పుదిక్కునకున్, అరిగెన్ = పోయెను. మీకు పోవేయుసూర్యుఁ
 డు పోయెను. నిర్భయముగ రావచ్చు నని చీకట్లను పిలుచుటకై పోయెనువాఁడు
 త్రములువలె నీడలు మిగులంబొడవులై తూర్పునకుఁ బోవుచుండె నని తాత్పర్యము.
 ఉత్పేక్షలంకారము.

క॥ బారులు దీరుచు గూఁడులఁ

జేరె బతంగములు భాను ♦ శిలలకుఁ దానం

బాతెను మృగతృష్ణావా

ధారల జడి దీతె మింట ♦ రక్తిను మీతెన్ • 91

పతంగములు = పక్షులు, బారులు దీరుచున్ = వరుసలు గట్టుచున్, గూడులకు, చేరెన్ = ప్రవేశించెను. భానుశిలలకున్ = సూర్యకాంతపురాలకున్, తాపంబు = వేడి ఆకులకు = తగ్గెను, మృగతృష్ణవాద్ధారలజడి = ఎండమావులనీటిప్రవాహమువలనిబాధ, తీరున్ = నశించెను. (ఎడారులయందు వ్యాపించినసూర్యునియొక్క కాంతులు కిరణ జ్ఞానములేనిమృగములకు జలము లనభ్రాంతి గల్పించును; గాన నని మృగతృష్ణ లనంబ డు.) మింటన్ = ఆకసమునకు, రక్తిమ = సంధ్యారాగము, మీరున్ = అతిశయించె ను. ఇందు శకటరేఫమునకు రేఫమునకుఁ బ్రాసమున మైతి.

మ॥ వరసన్నార్ద్రగతుం డినుండు త్రిజగ ధ్వంద్వం డనం బొల్చి దు
స్తర మౌదైవనియుక్తిఁ బంకజరజ ధ్వంసంబు యై సాంద్రీ
ధురసం బానిపడినిం గలసి త ధ్వంసంబు వాయు మహా
పరపాథోనిధిలోనఁ దా మునిగె నా ధ్వంసంబు గ్రుంకెన్ వెనక॥

వర.....గతుండు, వర = శ్రేష్ఠమైన, సన్నార్ద్ర = సత్తత్త్వములతోవను (ఆ కాశమును) గతుండు = పొందినవాఁడు, మంచితోవంబోవువాఁ (మంచిఁడవడిగల వాఁ) డని యర్థాంతరము. ఇనుండు = సూర్యుండు, ప్రభు వని యర్థాంతరము. (ని) ఇనన్నార్యే ప్రభౌ. అ. త్రిజగద్ద్వంద్వండు = మల్లోకముల (నున్న వారికి) నమస్కరిం పఁ దగినవాఁడు. (రెంటికి సమానము) అన్ = అనునట్లు, పొల్చి = ప్రకాశించి, ప్ర సిద్ధి చెంది యనియర్థము. దుస్తరము = చాటు శక్యము గానిది, మౌదైవనియుక్తి = అగునదృష్టముయొక్కయేర్పాటుచేతను, పంకజరజస్వంపర్కయై, పంకజ = పద్మముల యొక్క, రజః = పుష్పాడియొక్క, సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై, పంక = పా పమువలన, జ = పుట్టిన, రజః = రజస్సుయొక్క (స్త్రీలయుతువు రజ స్ససంబడు.) సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై యని యర్థాంతరము. మున్నిండు వృత్తా సురుని జంపినపుడు పొందినపాపములో నొక్కభాగము స్త్రీలలో సంక్రమించుటచే రజస్సు గలిగె నని భాగవతము. సాంద్రీధురసంబు = దలమైనమందరసమును, ఆనిపడినిన్ = ధరించినపద్మలతను, దలమైనమద్యరసమును ద్రావినపద్మినీజాతిస్త్రీ నని యర్థాంతరము. కలసి = కూడి, తద్ద్వంసంబు = పుష్పాడితోఁ గూడినపద్మలతాసంప ర్కమువలనిమాలిన్యము, పాయన్ = పోవుటకున్, ఆరజస్వలాస్త్రీసంబంధమువలనిదో షము పోవుట కని యర్థాంతరము. మహా.....లోన్, మహత్ = గొప్పది యగు, అ పరపాథోనిధిలోనన్ = పడనుటినముద్రయునందున్, తన్ = తాను, మునిగెనాన్ =

మునిఁగనో యనునట్లు, భానుండు=సూర్యుఁడు, వెసఁగ=శీఘ్రముగాఁ, ప్రంకెఁ= అస్తమించెను. సూర్యుఁడు కాలమున నే యస్తమించుచుండఁగా నందు శ్లేషచేఁగలిగిన రెం డర్థములకు నభేదము చేసి దానం బుట్టినదోషము నివర్తించుటకై స్నానముచేయు టకు దిగిన ట్లు త్రేక్రియించుటచే శ్లేషమూలకమైన యతిశయోక్తివలన ననుప్రాశీత మైన యుత్పేక్షాలంకారము.

నీ॥ చరమదిక్పండికా ♦ ర్చాకాలశాక్తేయ
రచితకుంకుమరజో ♦ రాశి యనఁగ
సింధునాథసగంధ ♦ సింధురోపరిపరి
మృతరక్తరాంకవ ♦ శ్రీ యనంగఁ
బల్చిమాంభోనిధి ♦ ప్రాంతసైకతనము
ద్యూతవిద్రుమలతా ♦ జాల మనఁగ
స్ఫుటనటత్పటుమహా ♦ నటశిరస్తటఫణీ
శ్వరఫణామణిగణ ♦ చ్ఛాయ యనఁగఁ
గాల మనియెడుబాలగో ♦ పాలకుండు
జలధియమునాతటస్థాస్త ♦ శైలపులిన
మునఁ బ్రబలియున్నమి న్నను ♦ పొన్నగున్న
మైని డాచినపసిఁడికెం ♦ బట్టుచీర
చాలొకో యన సంజకెం ♦ జాయ మెఱసె॥

93

చరమ.....రాశి, చరమదిక్ = పశ్చిమదిక్కునెఱు, చండికా = పార్వతియొక్క (చండుఁ డనురక్కుసునిం జంపిఁది) అర్చా = పూజార్థమై, కాలశాక్తేయ = కాలపురు షుఁ డనుశక్తిపూజచేయువానిచేతను, రచిత = సంపాదించఁబడిన, కుంకుమరజోరాశి = కుంకుమఘాళియొక్కప్రోవు, అనఁగఁ = అనునట్లును, సింధునాథ.....శ్రీయనంగఁ, సింధునాథ = వరుణునియొక్క, సగంధ = మదముతోఁ గూడిన, సింధుర = ఏనుఁగుయొ క్కు, ఉపరి = మీఁదను, పరిష్కృత = అలంకరింపఁబడిన, రక్తరాంకవ = ఎఱ్ఱనికంబళ ముయొక్క, శ్రీయనంగఁ = కాంతియో యనునట్లును, పశ్చిమాంభోనిధి.....జాత మనఁగన్, పశ్చిమాంభోనిధి = పడమటిసముద్రముయొక్క, ప్రాంత = సమీపమునను

న్న, సైకత = ఇసుక తిన్నె యందుకొ, సముదృఢత = మొలచిన, విద్రుమలతా = పవడ
పుండివలయొక్క, జాత మనఁగకొ = సముదాయమో యనునట్లును, స్ఫుట...చ్చాయ
యనఁగన్, స్ఫుట = స్పష్టముగా, నటత్ = నాట్యముచేయుచున్న, పటు = నేర్పరి య
గు, మహానట = శివునియొక్క, శిరస్తట = శిరసునందలి, ఫణీశ్వర = శేషునియొక్క,
ఫణా = పడగలయందలి, మణిగణ = మణులసముదయముయొక్క, చాయయనఁగన్ =
చాయయో యనునట్లును, కాలమనియెడుబాలగోపాలకుండు = కాల మనియెడుబాలకృ
ష్ణమూర్తి, జలధి.....పులినమునన్, జలధి = సముద్ర మనియెడు, యమునాతటస్థ =
యమునానదియొడ్డున నున్న, అస్తశైల = క్రుంకుమెట్టనెడు, పులినమునకొ = ఇసుక తి
న్నెయందుకొ, ప్రబలి యున్న మిన్న నుపొన్న గున్న మెని = వ్యాపించియున్న యాకస
మనుపొన్న చెట్టునందున్, డాచిన.....చాలాకోయనకొ, డాచిన = చాపటికము
చేసిన, పసిడి = బంగారువన్నె గల, కెంబట్టుచీరచాలాకో యనకొ = ఎఱ్ఱనిపట్టు (తో
జేసిన) కోకలవరుసయో యనునట్లు, సంజకెంజాయ = సంధ్యాకాలమందలియెఱ్ఱనిచాయ,
మెఱసెకొ = ప్రకాశించెను.

క॥ అనుఁగుజవరాలికవుఁగిటికి

నెనయక సుఖ ముడిగి చింత ♦ నేగె రవి సనం

గని యొకజక్కవ యకటా !

యినహీనత నున్నచక్క మెట్లు ♦ సుఖించుకొ॥ 94

రవి = సూర్యుడు, చనకొ = అస్తమింపఁగాకొ, ఒకజక్కవ = ఒకచక్కవాకము,
కని = చూచి, అనుఁగుజవరాలికవుఁగిటికొ = క్రియురా లైన జవ్వనియొక్క భుజమధ్యము
ను, ఎనయక = పొందక, సుఖ ముడిగి = సుఖమును వదలి, చింతకొ = విచారముతోకొ,
ఏగకొ = పోయెను, అకటా = అయ్యో ! సంతాపార్థక మైనయవ్యయము. ఇనహీన
తకొ = సూర్యునిలేమిలోన్, ఉన్నచక్రము = ఉన్నచక్రవాకము, ఎట్లు సుఖించుకొ =
ఎట్లు సుఖపడును. సుఖపడ దని యర్థము. రాజులేమిలో నున్న జేశ మెట్లు సుఖించు
ననియు భవించును. (ని) చక్కః కోకే వ్రజే పుంసి క్లిబం సైస్యరథాంగయోః గ్రా
మజాతే కుంభకారభాండే చావర్తరాష్ట్రయో యసి ప్రతాపుఁడు చెప్పె నని యమర
వ్యాఖ్యానము.

చ॥ ఇనుఁ డ్దపరాశఁ జెందె నిక ♦ నేటికి జీవన మంచుఁ బద్మిని

వనిత విషాదవేదనలఁ ♦ బాల్పడి తుమ్మెదచాలుపేరిటం

జనువిషధారఁ గోల నని ♦ శం బమృతస్థితి గల్గుటన్ మృతిం
బొనరక మూర్ఛఁ గన్నఁగవ ♦ మోడ్చె ననన్ ముకుళించె బద్ధమల్ ||

ఇనుఁడు = నూర్చుఁ డను పతి, అపరాశక్ = పశ్చిమదిక్కును మఱియొక స్త్రీ
యందలికోర్కెను, చెందెన్ = పొందెను. (అపర = మఱియొక స్త్రీయంద, ఆశన్ =
కోర్కెను,) ఇకన్ = పిమ్మటను, జీవనము = బ్రదుకు, ఏటి కంచున్ = ఎందున కని,
పద్మినీవనిత = తామరలత యనెడు స్త్రీ, విషాదవేదనలన్ = విషాదమువలనిబాధలను,
(తలఁచినకార్యమునకు భంగము ప్రాప్తించునపుడు దాని వారించునుపాయము తోఁప
మిచేఁ గల్గునధైర్యము విషాద మనుసంచారిభావము.) పాల్పడి = వహించి, తుమ్మెదల
చాలు పేరిటన్ = తుమ్మెదలవరుస యను పేరితోన్, చనువిషధారన్ = ఒప్పెడుగగళ
ప్రవాహమును, కోలన్ = త్రావఁగాన్, అనిశంబు = ఎల్లకాలమును, అమృతస్థితిన్ =
అమృతమం దునికిచేతను, జలమునం దునికిచేత నని భావము. మృతిన్ = మరణమును,
పొనరక = పొందక, మూర్ఛన్ = సొమ్మచేతను, కన్నఁగవ = నేత్రద్వయమును,
మోడ్చె నన్ = మూసెనో యనునట్లు, పద్మముల్ = తామరలు, ముకుళించెన్ = మొ
గిడెను. మకరందముకొఱకుఁ బద్మమున వ్రాలుతుమ్మెదలు సూర్యాస్తమయమువఱకు
నందుఁ దగుల్కొని పిమ్మటఁ బద్మము ముకుళింపఁగా మఱలసూర్యోదయమువఱకు
నుండుట సహజము. వీనియందే యిట విషత్వ మారోపించి దీనిం బానముచేయుటఁ బ
ద్మినీవనిత మరణముఁ బొందవలసి యున్న నెల్లకాలము నమృతమం దుండుట యను
హేతువుచే దానిం బొందక మూర్ఛను జెంది కన్నలు మోడ్చె నని కాలముచేతం
బ్రాప్త మైనపద్మముకుళనమున సంభావించెఁ గాన నుత్పేక్షాలంకారము. ఇది పూ
ర్వార్థమునందలిశ్లిష్టరూపకముచే ననుప్రాణితము.

చ॥ తనపతి వచ్చునంచుఁ బ్రేమ ♦ దంబున రేజవరాలు నెమ్మొగం
బున మృగనాభికాతిలక ♦ మున్ ఘటియించె ననన్ దమంబు నొ
య్యన బలుకొమ్ముడిన్ ముడిచి ♦ నట్టివినూతనపుల్లమల్లికా
ఘనకుసుమస్రగౌఘ మనఁ ♦ గానఁగ నయ్యె నుడువ్రతానమున్ || 96

రేజవరాలు = రాత్రి యనునువిద, తనపతి = తనభర్త యగుచందురుఁడు, వచ్చు
నంచున్, ప్రేమదంబునన్ = మిగులసంతోషముతోన్, నెమ్మొగంబునన్ = ముఖము
నందున్, మృగనాభికాతిలకమున్ = కస్తూరిబొట్టును, ఘటియించెనో యనన్ = కూర్చొనో

యనునట్లు, తమంబుకొ = చీకటియును, బలుక్రొమ్ముడికొ = పెద్దది యగుకేశపాశము నందుకొ, ముడిచినట్టి.....మనకొ, ముడిచినట్టి = ధరించినటువంటి, వినూతన = క్రొత్త గాకొ, ప్రిపుల్ల = వికసించిన, మల్లికాకుసుమ = మల్లెపూవులయొక్క, స్రగౌఘ మనకొ = దండలసముదాయమో యనునట్లు, ఉడుప్రతానముకొ = నక్షత్రసముదాయమును, ఒయ్యన = క్రమముగానే, కానగ నయ్యెకొ = కనుపింపఁ దొడఁగెను.

నీ॥ వైకుంఠశితికంఠ ♦ వరకంఠకలకంఠ

కాలకంఠాభల ♦ మేలమాడి

తేత శైలతనయాల ♦ ఘుతమాలహరినీల

కాకోలరుచులఁ జీ ♦ కాకుపటిచి

ఘనపుంజమృగభంజ ♦ ననవాంజనసుఖంజ

నాళికుంజరలీల ♦ నవఘళించి

యమునాంబరబలాంబ ♦ రమృడాంబరహిడింబ

కొదంబశంబర ♦ కాంతు లెంచి

వేల్పుదొరమేనిచాయకో ♦ నియ్యమంది

కదిసె సదశాభిసారికా ♦ కాముకప్ర

కామదమృగీమదాలేప ♦ కల్ప మగుచుఁ

గటికిచీకటిబ్రహ్మాంశ ♦ గహ్వరమున॥

97

కటికిచీకటి = గాఢమైనయంధకారము, వైకుంఠ.....కంఠాభలకొ, వైకుంఠ = విష్ణునియొక్కయు, శితికంఠ = శివునియొక్క, (ని) ఉగ్రః కపర్దీ శ్రీకంఠ శ్చితి కంఠః కపాలభృత్. అ. వరకంఠ = ప్రశస్తమైనకుత్తుకయొక్కయు, కలకంఠ = కోయిలలయొక్కయు, కాలకంఠ = నెమిళ్లయొక్కయు, అభలకొ = కాంతులను, మేలమాడి = పరిహసించి, వానిం బోలి యని యర్థము. తేతశైల.....రుచులకొ, తేత = అధికమైన, (ఇది రుచులకు విశేషణము) శైలతనయా = పావ్సతియొక్కయు, అలఘు = గొప్పలైన, తమాల = చీకటిమాఁకులయొక్కయు, హరినీల = ఇంద్రనీలపురాశ్లయొక్కయు, కాకోల = బొంతు కాకులయొక్కయు, రుచులకొ = కాంతులను, చీకాకుపటిచి = శ్రమపటిచి, ఘనపుంజ.....లీలన్, ఘనపుంజ = మేఘసముదాయముయొక్కయు,

ద్యుగభంజన = కిరాతులయొక్కయు, నఖంజన = కొత్త కాటుక రాసులయొక్కయు,
 సుఖంజన = మంచి కాటుక పట్టలయొక్కయు, అళి = తు మ్మెదలయొక్కయు, కుంజర =
 వీను గులయొక్కయు, లీలన్ = విలాసమును, అవఘళించి = అతిశయించి, యమునాం
 బర.....కాంతులు, యమునా = యమునానదియొక్కయు, అంబర = ఆకాశముయొ
 క్కయు, యమునానదియొక్కజలమును, ఆకాశమును నల్లని వని ప్రతీతి. బలాంబ
 ర = బలరామునివస్త్రముయొక్కయు, (బలరాముఁడు నీలాంబరుఁడు. (ని) నీలాంబ
 రో రాహిణేయ యనియు నంబరం వ్యోమ్ని వాససి యనియు ననురుఁడు.) మృడాం
 బర = శివునివస్త్ర మైనగజచర్మముయొక్కయు, హిడింబ = హిడింబుఁ డనురక్కసుని
 యొక్కయు, కాదంబ = కొంచెమెటుపుగలిసిన నల్లనిరంగుగలకాళ్లును ముక్కులును
 తొక్కులును గలహంసలయొక్కయు, శంబర = శంబరుఁ డనురక్కసునియొక్కయు,
 కాంతులు = ఛాయలను, ఎంచి = నిండించి, వేల్పుదొరమేనిచాయతోఁ = ఇంద్రునిశరీర
 కాంతితోఁ, వియ్యమంది = సామ్యము నుంది, సదశా.....కల్పము, సదశా = సమా
 నమైనస్థితిలో నున్న, అభిసారికా = ప్రియునింటికిం బోవుస్త్రీలకును, కామక = ప్రియు
 లకును, ప్రకామద = సంతసము గలిగించు, మృగీమదాలేప = కస్తూరిపూతతోఁ, కల్ప
 ము = సమానము, అగుచుఁ, బ్రహ్మాండగహ్వరమునఁ = ప్రపంచ మనుగుహయందు, క
 దినెఁ = వ్యాపించెను. ప్రియుఁ గూర్చి సంకేతస్థలమునకు మన్మథపీడితయై పోవునది
 యేని యతని రప్పించునదియేని యగునాయికయభిసారికయనంబడు. ఉపమాలంకారము
 ను శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రసము నిందుఁ గలవు.

గీ॥ ఘనతిమిరసంగమున సంధ్య ♦ గాంచి లోక
 ములకుఁ బెంచుకొనఁగ నిడ్డ ♦ లలితశీర్ష
 ధృతజనకరూపనైజసం ♦ తతు లనంగఁ
 గజ్జలయుతాగ్రగృహదీప ♦ కళిక లమరె॥

సంధ్య = సంధ్య యనుస్త్రీ, ఘనతిమిరసంగమునఁ = గొప్పతిమిర (చీకటి)
 పురుషునిసంబంధముచేతను, కాంచి = కని, లోకములకున్ = ప్రపంచమునందలిజనుల
 కుఁ, పెంచుకొనఁగఁ = పెంచుకొనుటకుఁ, నిడ్డ.....సంతతులు, ఇడ్డ = ఇచ్చిన,
 లలిత = సుందరమైన, శీర్ష = శిరసుచేతను, ధృత = ధరింపఁబడిన, జనకరూప = తండ్రి
 యైనతిమిరమునాకారముగల, నైజసంతతులు = సంధ్యాసంబంధ మైనశిశువులు, అనం
 గఁ = అనునట్లు, కజ్జల.....దీపకళికలు, కజ్జల = కాటుకతో, యుత = గూడిన,

అగ్ర = చివరభాగములుగల, గృహదీపకళికలు = ఇంటియందలిదీపపు మొగ్గలు, అను
 రేఖ = ప్రకాశించెను. దీపములు చివర కాటుకను గిరిందిభాగమున నెఱ్ఱనికాంతిని గ
 లగగుటంజేసి యవి సంధ్య యనుస్త్రీకిని, దిమిరపురుషునకును జన్మించి వా రిద్దఱుంబో
 లినశిశువులవలె నుండె నని భావము. భక్తిచేఁ దండ్రుని శిరమున ధరించినశిశువులువలె
 నుండె నని యేని చెప్పం దగు. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క॥ ఘనకువలయపాలనకుం

జనుదెంచెడిరాజు విడియఁ ♦ జతురతఁ బొగ్గి

క్కున ఖేచరు లెత్తినధౌ

తనవపటకుటీర మనఁగ ♦ ధవళిమ దోఁచెన్॥ 99

ఘనకువలయపాలనకున్, ఘన = అధిక మైన, కువలయ = కలువలనుభూమండల
 ముయొక్క, పాలనకున్ = రక్షణమునకున్, జనుదెంచెడిరాజు = వచ్చెడుచంద్రుఁ డ
 నెడుప్రభువు, విడియన్ = నివసించుటకున్, ఖచరులు = దేవతలు, జతురతన్ = నేర్పు
 చేతను, ఎత్తిన.....కుటీర మనఁగన్, ఎత్తిన = నిర్మించిన, ధౌత = నిర్మలమైన, నవ =
 క్రొత్తది యగు, పటకుటీర మనఁగన్ = వస్త్రగృహమో యనునట్లు, పటకుటీరము,
 పట = బట్టలతో, (నిర్మించిన) కుటీరము = ఇల్లు, (జేరా) ప్రాగ్దిశన్ = తూర్పుది
 క్కునందున్, ధవళిమ = తెలుపు, దోఁచెన్ = కాన్పించెను.

చ॥ సమయవిటుండు గన్మొఱంగి ♦ శక్రదిశావిటిగుబ్బచంట సాం

ద్రముగ విదిర్చుచెందిర ను ♦ నం దగెఁ బాటలరేఖ యవ్విభు

న్నెమకి కనంగ నవ్వెలఁది ♦ నెమ్మొగ మెత్తె ననన్ శశాంకబిం

బము వెసఁ దోఁచెఁ గాంచిగరిమన్ నగె నా విలసిల్లె వెన్నెలల్॥

సమయవిటుండు = కాలపురుషుఁ డనువిటకాఁడు, కన్మొఱంగి = డాఁగియుండి
 శక్రదిశావిటిగుబ్బచంటన్, శక్రదిశా = తూర్పుది క్కునెడు, విటి = విటురాలియొక్క,
 గుబ్బచంటన్ = గుండ్ర నైనస్తనమునందున్, సాంద్రముగన్ = దలముగాన్, విదిర్చు
 చెందిరమనన్ = చల్లెడుకుంకుమమో యనునట్లు, పాటలరేఖ = ఎఱ్ఱనిగీతలు, (ఇది బా
 యైకవచనము) తగన్ = ప్రకాశించెను, అవ్వెలఁది = మీఁదటిస్త్రీ, అవ్విభున్ = త
 నమీఁదఁ గుంకుమచల్లినవిటుని, నెమకి = వెదకి, కనంగన్ = చూచుటకున్, నెమ్మొగ

ము = ముఖమును, ఎత్తై ననన్ = ఎత్తైనదో యనునట్లు, శశాంకబింబము = చంద్రమండలము, వెసన్ = త్వరతో, తోచెన్ = కాన్పించెను. కాంచి = చూచి, (దీనికిం గర్త వెలఁదియును గర్మము కాలపురుషుఁడును) గరిమన్ = గారవముతో, నగనాన్ = నవ్వెనో యనునట్లు, వెన్నెలల్ = చంద్రకాంతులు, విలసిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. మొదటఁ దూర్పున నెఱ్ఱనిరేఖలును దరువాతఁ జంద్రబింబమును దుదకు వెన్నెలలును గ్రహముగాఁ దోచె నని భావము. రూపకానుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ సోముఁ డుదయాద్రికైలాస ధీమ వెడలి

లోకభీకరమేదురా ధీస్తోకతిమిర

హాలహాల మానెఁ గానినాఁ ధీడంకదంభ

కలితతత్కంఠకాళిమ ధీగానఁబడునె॥

101

సోముఁడు = చందురుఁ డనుశివుఁడు, (ని) అబ్జో జైవాత్మక స్సోమ యనియుఁ సోమ శ్చర్వో భవ స్థాణు వనియు నమరుఁడు, ఉదయాద్రికైలాసధీమన్ = ఉదయపర్వత మను కైలాసప్రదేశమునుండి, వెడలి, లోకభీకర.....హాలహాలము, లోక = ప్రపంచమునకు, భీకర = భయమును గలిగించు, మేదుర = దట్టమైన, అస్తోక = అధికమైన తిమిర = చీకటియను, హాలహాలము = విషమును, ఆనెన్ = త్రావెను; కానినాఁడు = అట్లు కానియపుడు, అంక.....కాళిమ, అంక = కళంక మను, దంభ = మిషచే, కలిత = పొందఁబడిన, తత్కంఠకాళిమ = ఆశివుని మెడయందలినలుపు, కానఁబడునె = కనుపడునా? కనుపడ దని యర్థము. రూపకాలంకారము.

సీ॥ వనము లెల్లను గల్ప ధీవనములఁ గావించి

రాల నెల్లను మగ ధీరాలఁ జేసి

కొండ లెల్లను వెండి ధీకొండలఁ గావించి

నదుల నెల్లను సభో ధీనదులఁ జేసి

జలధు లెల్లను దుగ్ధ ధీజలధులఁ గావించి

కరుల నెల్లను వియ ధీత్కరులఁ జేసి

సరసు లెల్లను సుధా ధీసరసులఁ గావించి

సరుల నెల్లను బుర ధీహరులఁ జేసి

దేవస్వస్తికం బ్రహ్మస్వస్తికం ♦ తా వినిరతి
 బ్రహ్మయుఁ బోల జగదంతా ♦ తంబు నిరజ
 నందజపత్రుండఁబడిన ♦ భండకొండ
 సమనిమలభామ కోమలి ♦ సమదండంబులు ||

102

అండజపతుండ..... సమదండంబులు, అండజపతుండ = గరుడనిమలభామ
 మతోడను, అండజ = గ్రుద్ధుషణం బుల్లిపా (పట్టాలు) నానిం బానిం మవాడను =
 అండజపుడు (గరుడుడు) అతినిశుడము; పేడకొండ = మరుదానికొండ, అతోడను,
 కాండ = జలతగంగములతోడను, సమ = సమస్తము, విమలభామ స్వచ్ఛ ముఖకాంతి
 గల, కొమలి = చంద్రకాంతియునుగల, సమదండంబులు సమంబులు, వజ్రములెల్ల =
 ఎల్లకోటలను, కల్పవజ్రములు = కల్పవృక్షములతోటలను, కాచిరిది = చేసి, గాల
 నెల్లకొ = అన్ని శీలలను, మగకాలన = తల్లియును, చేసి, కొండలెల్లను = అన్ని వర్షతే
 ములను, వెండికొండలకొ = కలసామస్త్రములను, కాచిరిది = చేసి, వరుల నెల్లకొ =
 అన్ని నదులను, సభోపదంబులు = సభాకాశం నాచిరివాచులను, చేసి, బుద్ధులెల్లను = స
 మద్రముల నన్నిటిని, యగజలధులు = మహాసముద్రములను, కాచిరిది = చేసి, వరుల
 నెల్లను = ఏనుగుల నన్నిటిని, విమలములు = విమలవలములను, చేసి, సమదండంబులు =
 కొలఁకుల నన్నిటిని, సుధావరములు = అద్భుతవరములు, కాచిరిది = చేసి, వరుల నె
 ల్లను = మనుష్యుల సందభును, భావంబులు = భావము, చేసి, దేవస్వస్తికం బ్రహ్మ
 నిరచనకున్, ప్రతిస్పష్టి, తానొక వత్సలు, వినిరతి = చేసి, బ్రహ్మయుఁబోలెన్ =
 చతుర్ముఖుడవలెనీ, జగదంతంబులు = బ్రహ్మరసాధ్యమును, నందకొండకావ్యాపరిచము
 ము న్నిశ్వరుడు పదార్థములను వేరువేరుకావలయు నాచావలె నాచిరిచేను. ఇప్పుడు వ
 త్సల సకలపదార్థములను వల్లవికాంతిగలవానిం నాచిరిది యాశ్వనిర్భూతమునకుఁ బ్ర
 తినిర్మాణము చేసి తానొక వత్స వ్యాపరిచ వినిరతి నిర్భూతమున నే వృద్ధుడు అన్ని
 యుఁ గల్పవృద్ధుడువలెనీ వల్లవి మండ వినిరతి భావము. ఇందుఁ బదార్థము లెల్లఁ
 దమగుణము విడిచి యిక్క ప్పటి మగభావశక్యము గ్రహించుటచే వత్సరాంబికారము.

క॥ సమదండంబులగు ముదంబులు
 కొమరారణ జగోదములగుఁ ♦ గోతనీ తాచాని
 రమణులగును రమణులగును

దమి వెలసెం దమియు వెలసెం ♦ తన పతితో భాగము 103

కుముదంబులకుఁ = కలువలకును, ముదంబులు = సంతంబులు, గామినీకామ =
ఓప్పెను, చకోరములకుఁ = వెన్నెలపులుగులకును, చకోరము = చిక్కెము, పా
వేఁ = సిద్ధించెను. రమణులకుఁ = స్త్రీలకును, రమణులకుఁ = పురుషులకును, తమి =
కుతూహలము, (వేడుక) వెలసెఁ = హెచ్చెను. వెన్నెల యుద్ధిచుము గావును
గామినీకామకులకుఁ గోరికలు హెచ్చె నని యర్థము. తమియుఁ = గాత్రీయును,
(ని) రజనీ యామినీ తమి. అ. తన పతితో భాగము = తన భర్త యగునందరికలము. త
గినదీప్తి చేతను, వెలసెఁ = ప్రకాశించెను. ఇందు యమక మమకలంబుగా నున్నది.

క॥ పగటివిరహంపు వేడిమి

నొగిలినకుముదినులు చలువ ♦ నూల్కానన్ చలువఁ

బుగఁ బన్నీరు కరంబులు

దొగచెలి చిలికె నన వ్రాలె ♦ మహిమగంబులు 104

పగటివిరహంపు వేడిమిఁ = పగటికాలమునఁ జైనచంద్రుఁ యనుమఁ బడెడిగా
టువలనఁ గలిగినకాఠచేతను, నొగిలినకుముదినులు = చొచ్చినకుముద్దుకులు, (కలిగిన
లు) చలువఁ = శైత్యమును, నూల్కానన్ = భరించుటకుఁ, దొగచెలి = కలువచెలి
(చంద్రుఁడు) కరంబులఁ = (కిరణము లను) చేతులతోఁ, పన్నీరు = పన్నీటిని, మ
ద్రంబుగఁ = దట్టముగాఁ, చిలికెననఁ = చల్లెనో యనునట్లు, మహిమగంబులు =
మంచుబిందువులు, వ్రాలెఁ = పడెను; ప్రకరించెను.

ప॥ మఱియు సుఖోదయోల్లాసంబున వియమస్థితకల్లోలంబై యల్లరి
ల్లి పాలవెల్లి వెల్లి వొడిచి పుడమి నెల్లెడల నల్లుకొనియె నన సంత
కంత కనంతంబుగా దిగంతంబుల నాకొమించుచు సంపద తరంగిణి
యురంబులనుండి భూమండలంబునకుం దిగ్గుమరాళమాళికలహాళిక
నస్తాకవ్యాకోచ౯కైరవవిసరంబు లగునర్థోపరపరిసరంబులం బోచుకొ
చుచు విధుంతుదవదనగహ్వరప్రవేశాభ్యాసంబుచంబోతె నాశ్లేష
నీలజాలగోళంబులు మాకుచు దిమిరజలదనగుయశోగమగులు

యుం బెల్లు తెల్లు విరిసె నన విశాలంబు లగుకూలంకషాకూలంబు
 లం గ్రాలుచుఁ గునుమసముదయంబుచందంబునం దరులతాచ్ఛదం
 బుల ధాశధశ్యంబున మెఱయుచు మదకేసరికిశోరవారంబుతీరున
 శిఖరిశిఖరంబు లెక్కుచు లీలం దేలి యాడువాలుగమీలబెళుకుల
 చెన్నున మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁద దీపించుచుఁ గౌముది దాన
 గుట నభివ్యక్తశుద్ధవర్ణంబై,ద్విజముఖంబుల వ్యాపించుచుఁ జంచద్వి
 ధుమండలాంతరహరిణముఖపరిచ్యుత రోమంధబంధుర ఫేనపుంజంబు
 లవడువున సంకేతకుంజంబులపై రంజిల్లుచు రంజిల్లుపుల్లమల్లికామంజ
 రులమేదురామోదంబు రెట్టింప నిట్టట్టు దొలుతఁగలసి యలసినకాము
 కులను బదరి యుపరిసురతంబు నెఱపుతరుణులనుఖిన్ఫలత్కళల తెఱం
 గునం గురంగటం గరంగుచుం దొరంగుకురంగధరోపలకుట్టిమంబుల
 జలజలని తెలిసితితళుకుల నేకీధవించుచు టింగున నెగసి నింగి నం
 గారకార్ద్రాదిగ్రహతారల నింగలంబు లని మ్రింగం గడంగుచోఁ
 బెంపుగాఁ గురియునమృతధారాపరంపరలకు గుంపులై వియత్తలం
 బునం గుత్తుకబంటిం గ్రోలి వెక్కసంబుగఁ బుక్కిళ్లం బట్టి యొం
 డొంటి కం దిచ్చుచు హెచ్చినమచ్చికలం గలయునచ్చకోరదంపతు
 లసాంపునం బటికంపుగిన్నెల ము న్నినిచినయన్నారీకేళాసనంబు
 లాసకొలందిఁ గమిచి తదీయమదోన్మాదంబున మోదంబుగాఁబాడు
 విపరీతగీతంబుల వ్యత్యస్తసల్లాపంబుల వింతవింత నటనంబుల విక్ర
 తచేష్టావిలాసంబుల నకారణహాసంబులఁ జెలంగుచు మెలంగి తెలి
 వి గని వలపు గొని మణిమంజీరశింజితంబు లులియ నలరుఁబొదల
 కుం గదలి చని వనీపవనంబునం బయ్యెదలు దొలంగింపకయ తొ
 లంగ బంగారుబొంగరాలహొరంగునం బొంగారుమొలకచనుంగవ
 ల మిలమిలలం గనుపట్టు సిబ్బెంబులు గుబ్బిట్టిల్ల గొబ్బునం గవుంగి

లించు మించుబోడుల దృగంచలచంచలప్రభల రాణించువిభ్రమం
 బుల కుల్లసించుప్రాణవల్లభులతో మల్లడిగొని వివిధబంధచమత్కా
 రంబులం గూడి క్రీడించునెడ నీటలరు వజ్రితాటంకలాలాటికాచా
 కచక్యంబులతో సఖ్యం బొనర్చుచు నిట్లఖండపాండురచ్ఛాయా
 మండలంబుల మెండుకొని పండువెన్నెలలు గాయఁ గాయజం డే
 యెడం బాయక సాయకనికాయంబు లేయ దాయయై మలయాని
 లుండు దాయ నుల్లంబు ఝల్లనం దాలిమి దూల నిదుర నొందక
 కెందలిరుపాన్పు డిగ్గి పవమానవిఱోలబాలనల్లరియుంబోలే సోలుచు
 భద్రాబాలికారత్నంబు నిరంతర నిజస్వాంత చింతిత శ్రీకాంతకాం
 తాకారంబు గన్నులం గట్టిన ట్లయినఁ గంటిఁ గంటి నని దిగ్గన లేచి
 బయలు గవుంగిలించుచుం గళవళించుచు నక్కటా దైవంబు నిర్ద
 యుం డయ్యె నేమి సేయుదు నని బుడిబుడి కనుంగవ నీరు జడిగొ
 న నడుగులు తడఁబడ నడుము గడగడ వడఁక వెన్నెలయేట నుతి
 కెద నని దుముకఁ జుటుకు చుటుక్కున నక్కునం జిలుఁగువెన్నెల
 లు సోక మూర్ఛిల్లినం జయ్యన నెయ్యంపుఁదొయ్యలు లెత్తికొని
 వచ్చి శిశిరజల బిసకిసలయాదుల శీతలొపచారంబు గావింప నెట్టకే
 లకు సేదదేటి తేటిచూచి చంద్రు నుద్దేశించి యుపాలంభంబుగా
 నిట్లనియె॥

105

మఱియున్ = ఇంకను, పాలవెల్లి = పాలసముద్రము, సుతోదయోల్లాసంబు
 నన్ = కుమారుఁ డైనచంద్రునిపుట్టుకవలనఁ గలిగినసంతోషముచేతను, వియ.....లం
 బై, వియత్ = ఆకాశము చేతను, ఉల్లేఖ = ఒరయఁబడిన, కల్లోలంబై = తరంగములు గ
 లదియై, ఆకాశమువలనం బోయినతరంగములు కలదియై యని యర్థము. (మిగుల సం
 తసించినవాఁ డని ధ్వనించును.) వెల్లివెడిచి = ప్రవహించి, పుడమిన్ = భూమియం
 దున్, ఎల్లెడలన్ = అన్నిప్రదేశములందున్, అల్లుకొనియె నన్ = వ్యాపించెనో యను
 నట్లు, అంతకంతకున్ = ఒకక్షణముకంటె మొకక్షణమునకున్, క్రమక్రమముగా నని

యర్థము అనంతంబుగాఁ = అధికముగాఁ, దిగంతంబులఁ = చెసలకడ పటిభాగంబు
 లను, ఆక్రమించుచుఁ = వ్యాపించుచుఁ, (దీనికిం దీనితరువాతయసమాపకక్రియలకు
 ను గర్త ముం దున్న పండువెన్నెల లనునది.) అంబర.....నుండి, అంబరతరంగిణీ =
 ఆకాశగంగయొక్క, యురంబులనుండి = ప్రవాహములనుండి, భూమండలంబునకుఁ =
 మండలాకార మైనభూమికి, డిగ్గునురాశమాలికలపోలికఁ = దిగునంచలభారులసాద్య
 శ్యముచేఁ, అంచలభారులువలె నని యర్థము. అస్తోక.....బులు, అస్తోక = అధిక
 ముగాను, వ్యాకోచ = వికసించిన, కైరవవిసరంబులు = కలువలసముదాయములు కలవి,
 అగుసరోవరపరిసరంబులన్ = అయ్యెడుకొలఁకులసమీపములందుఁ, ప్రసరించుచుఁ =
 వ్యాపించుచుఁ, విధుంతుడ.....పోలేఁ, విధుంతుడ = రాహువుయొక్క, వదనగ
 హ్వర = కొండగుహవంటినొంటను, ప్రవేశాభ్యాసంబునంబోలేన్ = ప్రవేశించుటయం
 జలియలవాటుచేతనువలెనే, సాధేంద్రీనీలజాలగోళంబులన్, సాధ = మేడలయందలి,
 ఇంద్రీనీల = ఇంద్రీనీలములయొక్క, ఇంద్రనీలములతోఁ గట్టబడిన యని యర్థము.
 జాలగోళంబులఁ = గోళాకారమైనకిటికీలయందున్, తూలుచుఁ = ప్రవేశించుచున్,
 (హేతుత్పేక్షాలంకారము.) తిమిర.....విగమంబు, తిమిర = చీకటియను, జల
 దసమయ = వర్షాకాలముయొక్క, విగమంబు = అవసానము, అగుటయుఁ = ఆయిన
 తోడనే, (ఇచట 'యుఁ' ననునది యానంతర్యార్థకము.) తెల్లు (కనుము) పె
 ల్లు = అధికముగన్, విరిసె ననఁ = పూచెనొ యచునట్లు, (ఇది శరత్కాలమునఁ బూ
 చును.) విశాలంబులు = పెద్దవి, అగుకూలంకషాకూలంబులఁ = అయ్యెడు, కూలంక
 షా = నదులయొక్క, కూలంబులఁ = ఒడ్డుయందు, క్రాలుచుఁ = ప్రకాశించుచుఁ,
 కుసుమసముదయంబుచందంబునన్ = పువ్వులగుంపుయొక్కరీతిచేతను, తరులతాచ్ఛదం
 బులఁ, తరు = చెట్లయు, లతా = తీవలయు, ఛదంబులఁ = ఆకులయందుఁ, ధాశధ
 శ్యంబునఁ = ధశధశ యనుకాంతిచే, మెఱయుచున్ = ప్రకాశించుచుఁ, మదకేసరికి
 శోరవారంబుతీరునఁ, మద = మదముగల, కేసరి = సింగములయొక్క, కిశోరవారంబు
 తీరునన్ = శిశువులసముదాయముయొక్కరీతిచేతను, శిఖరిశిఖరంబులు = పర్వతాగ్రముల
 ను, ఎక్కుచున్, లీలఁ = విలాసముతోఁ, తేలియాడు.....చెన్నునఁ, తేలి = నీటి
 మీఁదనుండి, ఆడు = క్రీడించెడు, వాలుగమీల = చేపలయొక్క, బెళుసులచెన్ను
 నఁ = కాంతులయొక్కయందముం బోలినయందముచేతను, (చేపలువలె నని యర్థ
 ము.) మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁదఁ = సముద్రమునందలిపెద్దతరంగములయందున్
 దీపించుచుఁ = ప్రకాశించుచుఁ, తాఁ = ఆవెన్నెల, కాముది యగుటన్ = కలువల
 వికసింపఁ జేయునది గాన, (చంద్రీకాంతి యగుటచేత నని యర్థము,) వ్యాకరణ

గ్రంథ మగుటచేత ననియు ధ్వనించును. అభివ్యక్తశబ్దవర్ణంబై = స్ఫుట మైన తెల్లనివ
న్నె గలదియై, ద్విజముఖంబులకొ = చకోరపుంబతులనోటను, వ్యాపించుచుకొ = స్ఫు
ట మైనదోషము తేనియక్కఱములు గలదియై బ్రాహ్మణులు మొదలగువారి నూటను
బ్రవేశించి వ్యాపించుచుండె ననియు ధ్వనించును. చంచద్విధు.....వడువునన్, చం
చత్ = ప్రకాశించుచున్న, విధుమండల = చంద్రబింబముయొక్క, అంతర్గత = లోపల
మన్న, హరిణ = లేడియొక్క, ముఖ = నోటినుండి, పరిచ్యుత = జాతిన, రోమంధ = నె
మరువేయుటవలన. బంధుర = ప్రకాశించెడు, ఘేన = నురువుయొక్క, పుంజంబులవడు
వునకొ = సముదాయములవిధముచేతను, (చంద్రునికళంకమును బెక్కుండు కవులు హ
రిణ మని చెప్పి దానిలక్షణము లన్నియు నిందారోపించి వర్ణించుట కలదు గాన నిటఁ
జంద్రునిలోనివేడి నెమరువేయునపుడు జాతిననురువులువలె వెన్నెలఁపొదలవైనందునని
చెప్పెను. సంకేతకుంజములపైన్ = (నాయికానాయకులు కూడుటకు) నేర్పాటు చే
సికొన్న పొదరిండ్లమీఁదను, రంజిల్లుచుకొ, రంజిల్లు...మోదంబునకొ, రంజిల్లు = విలసిల్లె
డు, పుల్లమల్లికామంజరుల = పూచినమల్లెపూగుత్తులయొక్క, మేదురామోదంబునన్ = అ
ధికమైనపరిమళముచేతను, మోదంబు = ఆనందము, రెట్టింపకొ = అధికముకాఁగా, ఇట్టిట్టి =
ఒకరీతిచేతను, తొలుతన్ = మొదటకొ, కలసి = కూడి, అలసిన కాముకులకొ = శ్రమచెం
దిననాయకులను, పదరి = నిందించి, ఉపరిసురతంబు = ఉపరతిని, నెఱపు.....తెఱంగు
నకొ, నెఱపు = నెఱవేర్చెడు, తరుణుల = స్త్రీలయొక్క, సుఖస్థలత్కళల తెఱంగునకొ =
సుఖముగ జూలుచున్న కళలరీతిచేతను, కుఱంగటకొ = సమీపమందుకొ, కరంగుచుకొ =
నీరగుచుకొ, తొరంగు.....లన్, తొరంగు = స్రవించెడు, కురంగధరోపల = చంద్ర
కాంతపురాలయొక్క, కుట్టిమంబుల = కట్టడపు నేలలయొక్క (అరంగులనుండియనియర్థ
ము.) జలజలని = జలజల ప్రవహించెడు, తెలిసిటితరుకులకొ = తెల్లనిసిటియొక్క కాం
తులతోన్, ఏకీభవించుచుకొ = కూడికొనుచుకొ, తింగునకొ = అక్కలచప్పుడు కలు
గునట్లు, నెగసి = ఎగిరి, నింగికొ = ఆకాశమునందుకొ, అంగాగకార్ద్రాదిగ్రహతార
లకొ = అంగారకుఁడు మొదలగుగ్రహములను నాగ్ద్రమొదలగు నక్షత్రములను, అంగా
రకుఁడు రక్తవర్ణము కలవాఁడనియు, నాగ్ద్ర పవడముం బోలినకాంతి గలదనియు
జ్యోతిషమునం బ్రసిద్ధము. ఇంగలంబు లని = నిష్పక లని, మ్రింగం గడంగుచోకొ =
మ్రింగుటకు యత్నించునపుడు, (ఇంగల మంగారశబ్దభవము.) పెంపుగాకొ = అధిక
ముగాన్, కురియునమృతధారాపరంపరలకుకొ = వర్షించెడుమంచునీటియొక్క యెడతె
గని ధారలకుకొ, గుంపులై, వియత్తలంబునకొ = ఆకాశమునందున్, కుత్తుకబంటికొ =
కుత్తుకకొలఁదిని, (గొంతువఱకు నని యర్థము.) క్రోలి = క్రావి, వెక్కుసంబుగకొ =

అధికముగాన్, పుక్కిళ్లంబట్టి = నోటం బూరించి, ఒండొంటికిఁ = ఒకచకోరము ను
 టియొకదానికిఁ, అందిచ్చుచున్, హెచ్చినమచ్చికలన్ = అధిక మైఃప్రేమచేతను,
 కలయునచ్చకోరదంపతులసాంపునన్ = కూడికొనియెడు పెన్నెలవులుఁగుల సొగసుచేత
 ను, చకోరదంపతులువలె నని యర్థము. (ఇది గిన్నెల కుపమానము.) బాయా + ప
 తి = దంపతులు, భార్యాభర్తలు. ఇచట నాఁడు పిట్టలు మొగపిట్టలు నని యర్థము.
 పటికంపుగిన్నెలన్ = స్ఫటికపాత్రములందున్, మన్నినిచినయన్నారీకేశాసవంబులు =
 ముందు పోసినకొబ్బెరకల్లులను, ఆసకొలందిన్ = ఆశయొక్కపరిమాణముచేతను, ఇచ్చ
 కలంతవఱకు నని యర్థము. కమిచి = పుచ్చికొని, తదీయమదోన్నాదంబునన్ = ఆకల్లు
 సంబంధ మైన (కల్లుత్రావుటవలనఁ గలిగిన) యని యర్థము.) సంతోషముచేత నుప్పలి
 ల్లిన జెట్టిచేతను, మోదంబుగాన్ = (వినువారి) కింపుగాన్, పాదువిపరీతగీతంబు
 లన్ = పాడెడునెక్కువతక్కువగానములచేతనును, వ్యత్యస్తసల్లాపంబులన్ = తడఁబా
 టుగఁజూటలచేతనును, వింతవింతనటనంబులన్ = అచ్చెరువును బుట్టించునాటలచేతను
 ను, వికృతచేష్టానిలాసంబులన్ = వికార మైనపనులచేతను, సొగసులచేతనును, అకారణ
 హాసంబులన్ = కారణము లేనినగవులచేతనును, చెలంగుచున్ = ప్రకాశించుచున్, మి
 లంగి = సంచరించి, తెలివి గని = (సురాపానమువలనఁ గలిగిన) పరామ వదలి, వల
 పుఁగొని = ఒండొరులం బ్రేమించి, మణిమంజీరశింజితంబులు = మాణిక్యపుటంబెలధ్వను
 లు, ఉలియన్ = మ్రోయఁగాన్, అలరుఁబొదలకున్ = పూఁబొదరిండ్లకున్, కదలి చ
 ని = బయలుపెడలి, వనీపవనంబునన్ = తోటయందలి (చల్ల) గాలిచేతను, పయ్యద
 లు = పైఁటలు (పయ్యద యిది వక్రసమాసము. పయి + ఎద = పయ్యద ; ఎదపై నుం
 దువస్త్రము.) తొలఁగింపకయ = యత్నముచేతఁ దీయకదే, తొలంగన్ = (గాలిచే)
 జాటిపోఁగాన్, బంగారుబొంగరాలహోరంగునన్ = బంగారుబొంగరాలయొక్కసొగ
 సుచేతను, బంగారుబొంగరాలువలె నని యర్థము. పొంగారుమొలకచనుంగవలన్ =
 అతిశయించు లేతచనుజంటలయందున్, మిలమిలన్ = తళతళలాడునట్లు, కనుపట్టుసి
 బ్బెంబులు = కనుపడెడుసుందర మగుపాదలు, గుబ్బటిల్లన్ = ఎక్కువ కాఁగాన్,
 గొబ్బునన్ = వేగమునో, కవుఁగిలిండు.....ప్రభలన్, కవుఁగిలిండు = ఆలింగనము
 చేసికొనెడు, మించుబోడుల = స్త్రీలయొక్క, (మెఱపుంబోలిఁ గేహముగలస్త్రీలయొ
 క్క) దృగంచల = కనుఁగొనలయందలి, చంచలప్రభలన్ = చలనశీలమైనకాంతులచేత
 ను, రాణించువిక్రమంబులకున్ = ప్రకాశించెడుశృంగారచేష్టలకున్, ఉల్లసించుప్రీతి
 వల్లభులతోన్ = సంతోషించెడుప్రియులతోన్, మల్లడిగొని = పెనఁగులాడి, వివిధబంధ
 చమత్కారంబులన్ = పలుతెఱంగులసంయోగములందలి నేర్పులతోన్, కూడి = చేరి,

క్రీడించునెడక = విహరించునపుడు, నీటు = సాగసుచేతను, తృతీయాశ్వాసమునంబ్రథమ.
 అలరు.....చాకచక్యంబులతోక, అలరు = ప్రకాశించెడు, వజ్రితాటంక = వజ్రపుర
 గమ్మలయొక్కయు, లాలాటికా = (వజ్రపుర) బాపటబొట్టుయొక్కయు, చాకచ
 క్యంబులతోన్ = చకచకలాడుకాంతులతోక, సఖ్యంబు = నెయ్యమును, ఒనర్చు
 చుక = చేయుచుక, ఇట్లు = కృప్రకారము, అఖండ.....మండలంబులక, అఖండ =
 పూర్ణమైన, పాండుర = తెల్లని, చ్ఛాయామండలంబులక = కాంతులసమూహములచేత
 ను, మెండుకొని = (అంతటను) నిండి, పండువెన్నెలలు = ముదురువెన్నెలలు, కా
 యక = ప్రకాశింపఁగాక, కాయజుండు = మన్మథుఁడు, ఏయెడక = ఏస్థలమునందును
 (అన్నిస్థలములయందుని యర్థము.) పాయక = విడువక, సాయకనికాయంబులు =
 బాణసముదాయములను. ఏయన్ = ప్రయోగింపఁగాన్, మలయానిలుండు = పయ్యర
 (దక్షిణపుగాలి) దాయయై = (విరహులకు) విరోధియై, దాయక = (భద్రను) స
 మీపింపఁగాన్, దక్షిణలోనగువాని దాసు దకారంబు విభాష నగు. బా. ప్ర. ఉ
 ల్లంబు = మనసు, యుల్లంక = (ఇది యనుకరణము) చెదరఁగాక, దీనిం బెక్కండు
 జల్లని వాడుదురు. తాలిమి దూరి = ధైర్యమును విడిచి, నిదుర సెందక, కెందలిరుపా
 న్పున్ = చిగురాకుసెజ్జుచుండి, దిగ్గి = దిగి, పవమాన.....బోలెక, పవమాన = గాలిచే
 తను, విలోల = కంపించెడి, చాలవల్లరియుంబోలెక = తేతతీవవలెక, సోలుచుక =
 పరవళురాలయిపడుచుక, భద్రాబాలికారత్నంబు, నిరంతర.....కారంబు, నిరంతర =
 ఎడలేకుండునట్లు, నిజస్వాంత = తనమనసునక, చింతిత = తలంపఁబడియెడు, శ్రీకాం
 త = కృష్ణునియొక్క, కాంతాకారంబు = మనోహరమైనయాకారము, కన్నులంగట్టిన
 ట్టైకక = కన్నులసంగానిపించినట్లుకాఁగాక, కంటిం గంటి నని = (ఏమగృష్ణుని)
 జూచితిఁ జూచితి నని భ్రమపడి, దిగ్గన లేచి = శీఘ్రముగాక లేచి, బయలు = ఆకస
 మును, కవుంగిలించుచుక = ఆలింగనముచేసికొనుచుక, కళవళించుచున్ = తోభపడు
 చుక, అక్కటా = అయ్యో! (సంతాపార్థకము.) దైవంబు, నిర్దయుండు = కరుణలే
 నివాఁడు, (నావఃఖిముం బోగొట్టునిచ్చ లేనివాఁడు) అయ్యెక, ఏమి = ఏకార్యము
 ను, చేయుచున్ = కావించును, అని = ఇట్లు బుడిబుడికనుంగవనీను = కొంచెము కన్నీ
 రు, జడిగొనక = ఎడతెగక వచ్చుచుండఁగాక, అడుగులు తడఁబడక = పాదములు
 తొట్టుపడఁగాక, నడుము = మధ్యము, గడగడవడకక, వెన్నెలయేటక = చంద్రి
 కాప్రవాహమునందుక, ఉతీకెద నని, దుముకక = గంతు గొనఁగాక, చుకుకుచులు
 క్కునన్ = మిక్కిలివాఁడితోక, అప్పుకక = తొమ్మునందుక, జిలుగువెన్నెలలు =
 సన్ననిచంద్రకిరణములు, సోకక = తగులఁగాక, సూర్యిల్లినక = సామ్యసిల్లఁగాక,

చయ్యనక = శీఘ్రముగాక, నెయ్యంపుఁదొయ్యలులు = ప్రియసఖులు, ఎత్తికొనివచ్చి = తీసికొనివచ్చి, శిశిర.....యాదులక, శిశిరజల = పన్నీటిచేతనును, బిస = తామర తూండ్లచేతనును, కిసలయాదులక = చిగురాకులు మొదలగువానిచేతనును, శీతలోప చారంబులు = చల్లనియూడిగములను, కావింపక = చేయఁగాక, ఎట్టకేలకుక = చిట్టచివరకుక, సేకదేరి = లెప్పిరిలి, (మూర్ఛనుండి తెలిసి) తేటిమాచి = బాగుగఁజూచి, చంద్రు నుద్దేశించి = చంద్రునిం దలఁచి, ఉపాలంభంబుగాక = నింద గలుగునట్లు, ఇట్లనియెక = ఈప్రకారము చెప్పెను.

మ॥ సుమనఃప్రీతి యొనర్చి సత్పథచరి ♦ మృత్వంబు సర్వజ్ఞమా
ళిమణిత్వంబును గాంచు రాజ వయి హాళిక శంబరారాతి స
ఖ్యమునక మీటుచు భీరుతాకలితపాంథాళిక దయాశూన్యతక
శ్రమ మొందించి కలంచు తెంచన్మపథ ♦ ర్మంబే నిశానాయకా॥106

నిశానాయకా = ఓచంద్రుఁడా! సుమనఃప్రీతి = దేవతలకు సంతోషమును, ఒనర్చి = చేసి, (చంద్రుఁడు దశకశలం ద్రావ నిచ్చి దేవతలఁ దృప్తి మొందించు నని పురాణగాథ కలదు.) విద్వాంసులకుం బ్రీతి చేసి యని యర్థాంతరము. సత్పథచరిష్ణుత్వంబుక, సత్ = సత్కర్మములయొక్క, పథ = మార్గమునందుక, (ఆకాశమునందున్) చరిష్ణుత్వంబుక = సంచరించుస్వభావమును, మంచిమార్గమునందు సంచరించుస్వభావము నని యర్థాంతరము. సర్వజ్ఞ.....బును, సర్వజ్ఞ = శివునియొక్క, మాళి = శిరసునకు, మణిత్వంబును = మాణిక్యమగుటను, (ఆలంకారభావము నని యర్థము.) సర్వజ్ఞ = అన్నిటిం దెలిసినవానికి (విద్వాంసులకు) మాళిమణిత్వంబును = శిరోమణిత్వంబును, విద్వాంసులలోనత్తమత్వము నని యర్థాంతరము. కాంచురాజవు = పొందునట్టిచంద్రుఁడవు, పొందునట్టిప్రభువ వని యర్థాంతరము. అయి, హాళిన్ = సంతసముతోక, శంబరారాతిసఖ్యమునక, శంబరారాతి = మన్మథునియొక్క (శంబరుఁ డనురక్కసునకు శత్రువు. (ని) శంబరారి ర్మసిజః. అ.) సఖ్యమునక = స్నేహముచేతను, శంబరారాతి = ఎటుకవాండ్రయొక్క (లేళ్లకు శత్రువులు (ని) కృష్ణసార రురు న్యంకురంకు శంబర రాహిణాః. అ.) సఖ్యంబునక = స్నేహముచేతను, మీటుచుక = అతిశయించుచుక, భీరుతాకలితపాంథాళిన్, భీరుతా = స్త్రీత్వముతో, ఆకలిత = కూడిన, పాంథాళిక = వియోగులయొక్క సముదాయమును, విరహిణుల నని యర్థము. (భయదురుతోఁ గూడిన) భయముతోఁ గూడిన తెరువరులయొక్క సముదాయము నని

యథాంతరము. (ని) విశేషా స్వంగనా భీమాః కామినీ వామలోచనా యనియును
తస్మా భీరు భీరుక భీలుకా యనియు నమరుడు. శ్రమ మొందించి = ఆయాసపెట్టి,
దయాశూన్యతన్ = దయలేమిచే, కలంచుట = ఊర్థ్వపెట్టుట, ఎంచన్ = ఆలోచింపఁ
గాన్, పృథగ్ధర్మంబే = రాజధర్మమా? కా దని యర్థము. దేవతలకు స్వదేహము నిచ్చి
తృప్తిపొందించి దేవతలకు నెల్ల దేవుఁ డగుశివునిచే శిరసున ధరియింపఁబడి (సన్మాగ్ధ
మునన) యాకాశమార్గముననే సంచరించురాజపు (ఎల్లవారిని సంహోషపెట్టువాఁడ
వు) అగునీవు మన్మథుని నెయ్యము సంపాదించి మగని నెడఁబాసినయాఁడువారి బా
ధింపరా దని మొదటియర్థమునను, విద్వాంసులకు మిగుల సంతసము పుట్టించి యన్ని
యుం దెలిసినవారిలో నశ్రేయఁడ వై మంచినడవడి గలప్రభు వగునీవు కిరాతులతో
మైత్రిఁ జేంది భయపడుమార్గస్థులను బాధించుట న్యాయము గా దని రెండవయర్థము
నం దాత్పర్యము. శ్లేషాలంకారము.

చ॥ హితసరణిఁ శిరంబున వహించె మహేశ్వరుఁ డంచు గర్వభా
సితగతి మిన్ను ముట్టెను శశీ ! మఱి నిన్నటకాలఁ దన్ని ము
న్నతఁడెకదా కళాగతివటంచు దయ నివిడిచె గతావమా
నతఁ గని సిగ్గుఁ జెందవు మనంబున నీకుఁ బరాకు వచ్చెనే. 107

శశీ ! = ఓచందురుడా, (చందురులొకశంకమును గుండే అని కొందఱు చె
ప్పదురు. దానిని ధరించినవాఁడు గావున శశి యని చెప్పబడు.) మహేశ్వరుఁడు =
శివుఁడు, హితసరణిఁ = అనుకూలమైనమార్గముచేత, శిరంబునఁ = తలయందుఁ, వ
హించె నంచుఁ = ధరించె ననుచుఁ, గర్వభాసితగతిఁ = గర్వముచే విలసిల్లినరీతిచేత
ను (గర్వముచేత నని యర్థము.) మిన్ను ముట్టెను = ఆకాశమును దాఁకెదవు. ఉ
ప్పొంగెద వని యర్థము. మఱి = ఇంకను, అతఁడె = ఆయాశ్వరుఁడే, మున్ను = పూ
ర్వము, దక్షునిజన్మ ముం జేయచునపు డని యర్థము. నిన్నుఁ, అటకాలఁ = కాలి
యడుగుభాగముతోన్, తన్ని, కళాగతివి = విద్యలకెల్ల వాసస్థానమవు, కాంతులకు
వాసస్థాన మని భావము. అటంచుకొ, దయఁ = కనికరముచేతను, విడిచెఁగదా = వద
లెనుగదా ! గతావమానతఁ = (లోకముచేఁ) దెలియఁబడినయవమానము గలుగుటను
తెలియఁబడినయవమానము నని యర్థము. కని = పొంది, సిగ్గుఁ = లజ్జను, చెందవు =
పొందవు. నీకుఁ, మనంబునన్ = మనసునందుఁ, పరాకువచ్చెనే = ప్రమాదమువచ్చె
నా యని ప్రశ్నము.

క॥ తొలి లోకమాలకు వంకర

గలిగింతువటంచు నెంచి ♦ కమలాభప్రదంబు ని

న్నిలఁ బుట్టినపుడె వంకర

గలవాడగుట తేనుఁ గావ ? ♦ కమలవిరోధీ ! 108

కమలవిరోధీ ! = కమలమునకుఁ గాఢము ! (పదా !) కమలాభప్రదంబు = తమ్మియ్యాలి, (బ్రహ్మ) తొలి = పూర్వమందన, లోకమాలకు = పరివరమువందలిజనులకుఁ, వంకర = చెడుకార్యమును (అపకారము నని అర్థము) గలిగింతువటంచుట = జేయుదు వని, ఎంచి = ఆలోచించి, ఇలకు = భూమియందన, పుట్టించుట = జన్మించినపుడే నిన్నుఁ, వంకర గలవాడగుట = కటికలము నలవాఁడగుట, పరివరమునకుఁ గలము గలవాఁడగునట్లని భావము. తేనుఁగావ = తేనుఁగొండు ! వంకరవాడను వంకర పనులఁ జేయుట సహజ మని అర్థము.

సీ॥ ఇందిరావిభుఁ డాత్మ ♦ హృదయవత్సలము నెన్న

దోషాకరముడె నుండెను ♦ పాపముల నొక్క

సప్రదంబు ధారయు న్వోదె ♦ మున్నగునట్లు నీ

టాడపు నుండెను నొక్క ♦ కర్మముల నె

నందుంటె తొలరావ ♦ పాపముల నొక్క

సప్రదంబు ధారయు నెన్న ♦ మున్నగునట్లు నీ

సచట రాజీనసెన ♦ పాపముల నొక్క

పాప మొక్క ముందెనెన ♦ పాపముల నొక్క

సచట రాజీనసెన ♦ పాపముల నొక్క

మరలఁ గ్రెక్కె నెనె నొక్క ♦ పాపముల నొక్క

నందెనెనెనె నొక్క ♦ పాపముల నొక్క

నీకు నిన్నుడె నొక్క ♦ పాపముల నొక్క

109

నీరజారి = కపివైరి ! ఇందిరావిభుఁడను కర్మము, లోకమాలకులను నొక్క = తనమనసున నున్నవానిని, నిన్నుడె, దోషాకరముడె = పాపముల మనశ్చేతనము

చుకొ, రాత్రికిం బ్రభు వనుచు ననియ న్దము. (2) పాయం నిర్వృత్తయం బాహు
 శ్రీవానా దూషణాఘయోః. నా. నా. తోలక, త్రోచెక = తలక, త్రోచెక.
 పాపాత్ముడు లోనుండఁ దగఁ దని విష్ణువు నిన్న వెలువరించె నని భావము. అం
 ద్రుడు విష్ణువు మనసునం బుట్టె నని భావము. అచట = అకాలమునకు, రాజీయక =
 బ్రహ్మయును, స్వకీయాబ్జపీఠికిన్ = తనది యగుతామరపూవునకున్. నేలు = నీ
 ని, ఒదవునంచుకొ = పుట్టనని, అత్రికికొ = అత్రి యనుమునకొ, ముద్దించెకొ = ము
 చెప్పెను. చంద్రునియుదయమునఁ బద్మములు ముద్రించుఁ గానఁ దూరీయ మనదర్శము
 ముకుళించిన సుఖస్థితి సంభవించి దని యెంచి బ్రహ్మచంద్రు నత్రి కిచ్చె నని తాత్ప
 ర్యము. బ్రహ్మ యనుగ్రహమువలనఁ జందురుఁ ద్రేతకీఁ బుత్రుఁడై బద్ధుఁడని నీ
 రాణములం బ్రసిద్ధము. అందుండి = అత్రియొద్దనుండి, తారామహానాదైవకొ = తా
 యనుపేరు గలబృహస్పతిభార్యయొక్కదొంగిలింపుటయొక్కరీతికొ, మాచకొ = (చం
 ద్రుడు) కనుపటుపఁగాకొ, బృహస్పతిభార్యను దొంగిలింపుఁగా నని భావము. అచట
 డు = అత్రి, పాథో రాజీయండుకొ = సముద్రమునందుకొ, వైచెకొ = విచిత్రము. ఆ
 తతాయి (పరభార్యను హరించువాఁడు) గానఁ గంటునుండఁ దగఁ దని సముద్రమున
 నత్రి పాటవైచె నని తాత్పర్యము. అచటకొ = అనముద్రమునందుకొ, రాజీయంహ
 ణంబు, రాజీవ = చేపలయొక్క, సంహారణంబు = సంహారమున, నావండు నీ = నే
 యుదు వని, పద్మసంహారము చేయుదు వని భావము. (3) రాజీవ ముద్దై నాత్రి
 మృగే మత్స్యే. నా. నా. అభి = సముద్రుడు, అంబరంబునకొ = అకాలమునకున్,
 త్రోచెకొ = ఎగచెను. అచటకొ = అకాలమునందుకొ, రాహువు, మృగీయకొ, చువు
 అటుగకునికికొ = జీర్ణము కాకుండుటచేకొ, మరలకొ, క్రీక్కుంకొ, కల్లు = కుడనా
 రము, మసలి = తిరిగి, జగతికొ = లోకమునందున్, అందటకొ, కంటునడవు = నీవ
 శత్రుఁడవు, ఔచుకొ, నిందకొ, ఒందునీకన్ = అనుభవించెనునీకన్, నిక్కుకొ = స్నే
 ర్యము, శాశ్వతజీవన మని భావము. కల్లునే = ఉండునా? ఉండ దని భావము. ఇం
 దొక్కఁ డగుచంద్రునకుఁ బర్యాయమునం దెక్కుస్థలములం దునికిఁ దెల్పుటచేసి
 ర్వాయాలంకారము.

ఉ॥ ఇంతటివాని నిన్నుఁ దన ♦ హృత్పథమందుఁ దలం ధరించుశ్రీ
 కాంతునకుం గిరీశునకుఁ ♦ గానన దావహాలాహాలానలా
 నంతనితాంతకీలముల ♦ నానుట యెంతటివెంత యామిచి
 కాంత తలంపఁ దద్వయము ♦ గాంచుచె ధాత్రి భవత్సమోత్తమా

యామినీకాంత = రేతేడా ! (చంద్రేడా !) ఇంతటివానిన్ = ఇంతవాడికి
 రణములు గలవానిన్, నిన్నున్, పృథ్వీధనుండున్ = మనోవీధి రుందున్, తలన్ = శిర
 సుసందును, ధరించుశ్రీకాంతునకున్ = ధరించినవిష్ణువునకును, గిరీశుఃకున్ = శివునకును
 మనమున ధరించినవిష్ణునకును శిరసున ధరించినశివునకు నని క్రిమముగ నర్థము. కానన
కీలములన్, కానన = అడవియందలి, దాన = అగ్ని యొక్కయు, హాహాహా
 నల = అగ్నిం బోలినకాలగూటముయొక్కయు, అనంత = అంతములేని, నితాంత = అధి
 కమయిన, కీలములన్ = మంటలను, అనుట = మ్రింగుట, ఎంతటివంత = ఎంతయాశ్చ
 ర్యము? ఆశ్చర్యము కా దని భావము. తలంపన్ = ఆలోచింపఁ గాన్, తద్వ్యయము =
 జెనుక టెరెందునిధములశ్వాసలును, ధాత్రిన్ = భూమియందున్, భవత్సమాగ్రితన్ =
 నీమం దుల్యమైనభయంకరత్వమును, వాడిమి నని యర్థము. కాంచాన = పాంచునాళి
 పొంద దని యర్థము. శివుడు లోకసంక్షేపాగ్ధము కాలగూటముం గ్రావ ననియుం
 గృష్ణుడు గోపసంరక్షణాగ్ధముకారుచిచ్ఛుఁడౌ ననియుభయభావము.

వ॥ అని పలికి తళుకుటలగుములుదులు చిలుకువలశేరి నుద్దేశించి॥ 111

అనిపలికి = ఇట్లు చెప్పి, తళుకుటలగుములుదులు చిలుకువలశేరి నుద్దేశించి, తద్దేశించి = తలచి,
 ములను, చిలుకువలశేరిన్ = ప్రియోగింపఁబడునట్లుగా, నుద్దేశించి = తలచి,

క॥ కమలాక్షునికొమరుఁడైన

సుమనోధన్యులు పుంసం దు బ్రహ్మ గీయుం

గమలాక్షులు పదే పదే

మమతమధుర తనములు • ముంపవుచుననా! 112

మదనా = దీనునగుఁడౌ ! కమలాక్షునికొమరుఁడైన, కమలాక్షుని = విష్ణువు
 యొక్క (పద్మములం బోలినకన్నులు గలవాడ యగు నర్థము.) కొమరుఁడైనాపు
 త్త్రుడై, సుమనోధన్యులు = సేవకయులు, మోక్షదత్తయు = దీక్షాదత్తయు. పుష్పధ
 నుస్సు నని భావము. (౨) సుమనోధన్యులగునట్లే స్త్రీయులు సేవ సాధేతనా
 యనియును, ధన్యత్రీపుష్ప గానా వ్యభిచారమున గాన వ్యాసాధ్యాయాధ్యకాపింపాదు
 జ్యాచారయమేషునా యనియు నావాక్యార్థములు. బాంధవుల = భాగముయతో, ప్రి
 పత్తిలియున్ = ఉండియును, కమలాక్షుని = విష్ణునిపట్ల యగు, (పాదాపూ

వృలం బోలినకన్నలు గలవారిని. సీతండ్రి కమలాక్షుడు వేముని పోలినవనియు, అతని తేయు నీ వన్నియు నెఱిగినవాడవు ; (నామసామ్యముచే నీతః క్రిందిని పోలినవనియు ముక్) ఏచెదవు = బాధింతువు ; ఔన్ = (ఇది) తగవు. విదేవుని పోలినవనియు యర్థము. మనుతే = అభిమానముచేతను, మధువ్రతగుణము = మధువ్రతగుణముననుగుణమును, త్రాగుదుబోతుతనము నని యర్థము. ఈ మొదలవాని నని బాధించునని నవు = విడువవు. అవశ్యము విడువవలయు నని యర్థము.

గీ॥ తొలుతఁ గుజనుల నలరించుఁ జెలిని జంబి

బలము నడవుల విడియించి • పాంథజనుల

మానధనములు గొనుచు మఁ ద్రాన్తరముల

నలరుశంబరఘాతీ వి • వజ్రబాణ

113

అజ్జబాణ = ఓమమ్మఘాటా, ఈవు, తొలుత = మొదటను, తొలుత = మొదటను, (కు = భూమియంద, జని = ఉత్పత్తికలసి, కజని. దీనిని పోలినవనియు నులు.) అలరించుచెలి = వికసింపఁజేయుమిశ్రునిని (వైత్రునిని), కంబి = అజ్జబాణి, కుజనులన్ = దుర్జనులను, అలరించుచెలిన్ = సంతసఁజెట్టుమిశ్రునిని, కంబి = అజ్జబాణి, యని యర్థాంతరము. బలము = చిలుకలు, కోయిలులు మొదలగు నేనను, వే = తొలుత యర్థాంతరము. అడవుల = అరణ్యములందున్, విడియించి = ఉంచున శ్లేషశీలి, పాంథజనులమానధనములు = వికహిజనులమాన మనెడుద్రవ్యములను, మాన్యులయొక్కయును ద్రవ్యము నని యర్థాంతరము. గొనుచు = అపహరించుచు, ద్రాన్తరముల = చెడుఁడవడియందలియేర్పాటుచేతను, అలరుశంబరఘాతీ, అలరు = సంతసించునని విడి శంబరునకు విశేషణము.) శంబరఘాతీవి = శంబరుఁ డనునక్కసుని జంబివాడిని. చెడుఁడవడియందలినియమముచేతను ప్రకాశించెడుకిరాతుఁడ నని యర్థాంతరము. వజ్రే బ్రాప్త మైనయర్థద్రవ్యమునకు నభేదకర్మయము చేయఁగా నింద బోలుచును శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యలంకారము.

క॥ యుగవిగమజగత్త్రియదం

బగుశర్వునికంటిమంట • నంటి కెడసియు

న్మగుడం బ్రదికితి వీ న

ధ్వగజనదురితమునగాదె • వారిచరాంక

114

వారిచరాంకా = మన్మథుఁడా! చేపగులుతు తెక్కెమునం గలవాఁ డని యర్థము. ఈవు, యుగవిగమ.....బు, యుగవిగమ = ప్రళయకాలమందుకొ, జగత్ = లోకమునకు, కు.యదంబు = నాశము గలిగించునట్టిది, అగుశర్వుకంటిమంటన్ = అయ్యెడుశివునికంటిమందలియన్ని జ్వాలను, అంటి = తాఁకి, కెడసియున్ = చచ్చియును, అధ్వగ.....గాదె, అధ్వగజన = విరహిజనులయొక్క, దురితమునఁగాదె = పాపముచేతనేకదా, మగుడన్ = తిరిగి, బ్రదికితివి = జీవించితివి. మున్ను శివుండు హిమాలయంబుకడఁ దపంబు సేయుచుండ దేవతలు బ్రహ్మకడనుం బోయి తారకుండు మిగుల బాధించు చున్నాఁ డని మొఱలిడ నాతఁడు శివునకుం బార్వతికి సంయోగంబుగలిగినఁ గుమారుండు వుట్టి వానిం జంపు ననుడు నింద్రుండు మన్మథు రావించి యీశునకుఁ బార్వతియం దనురాగము గలిగింపు మని ప్రార్థింప నతఁడు దానికై యత్నించి యీశునికంట నున్నయన్నిచే దగ్ధుడై రతీప్రార్థనంబున ననుగ్రహించినశివునిచే మరల నుజ్జీరితుం డయ్యె ననుపురాణగాథ యిట గ్రహింపఁబడియె. ఉత్పేక్షాబంకారము.

ఉ॥ శంబరదానవుండు నినుఁ ♦ జౌర్యమునం గొనిపోయి వార్ధిలో
నం బడఁద్రోయ నందొకఁడు ♦ నగ బగుమీనము మ్రింగ దానిగ
ర్భంబున నట్లు జీర్ణతను ♦ పాటిలినకొ విరహినిజంబు లో
కంబునఁ దాపనహ్ని నిటు ♦ గ్రాగి కృశింపదుగా మధుప్రియా॥

మధుప్రియా! = ఓమదనుఁడా, (వసంతునిచెలికాఁడా యని యర్థము.) మద్యమునం బ్రేమ కలవాఁ డని ధ్వనించును. శంబరదానవుండు = శంబరుఁ డనుపేరు గల రక్కసుఁడు, నినుకొ, చౌర్యమునన్ = దొంగతనముచేతను, కొనిపోయి = తీసికొనివెళ్లి వార్ధిలోక = సముద్రమందుకొ, పడఁద్రోయన్, అందున్ = ఆసముద్రమునన్, ఒకఁడునం బగుమీనము = ఒక గొప్పని యగుచేఁప, మ్రింగన్ = గ్రసింపఁగాన్, అట్లు = అట్లు మ్రింగినకాలమందున్, దానిగర్భంబునన్ = ఆచేపయొక్కకడుపునందున్, జీర్ణతను = అటుగుటను, పాటిలినన్ = పొందినయెడన్, లోకంబునన్ = ప్రపంచమునందు, విరహినిజంబు = ఎడఁబాసిననాయికానాయకులసముదాయము, తాపనహ్నిన్ = అగ్నింబోలినతాపముచేతను, ఇటు = ఈప్రకారము, గ్రాగి = బాధనొంది, కృశింపదుగా = క్షీణింపదుగదా. మున్ను శంబరాసురుండు మన్మథుండు ప్రయ్యమ్నరూపంబునం గృష్ణనివలన రుక్మిణియందుఁ జన్నించి తన్ను సంహరించు నని యతీగి యతనిబన్ధము నీరీక్షించి పురిటింట నున్న పుడే వాని నెత్తుకొనిపోయి సముద్రమునం బొట్టవైచె ననియు

నతని నెకచేప మింగె ననియు నాచేప శంబరునింటికే బెస్తలచే గాన్కగాఁ గొనిపోఁబడె ననియు నందున్న శిశువు (మన్మథుఁడు) సురక్షితుండై జవ్వనంబున రతిచేఁ బ్రబోధితుండై శంబరు సంహరించి ద్వారకం జేరె ననియు భాగవతము.

వ॥ అని పలికి చెంగటం జెంగలువపుప్పొడులఁ జిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపై నలిగి.

115

అని పలికి = ఇట్లు మన్మథుని నిందించి, చెంగటం = సమీపమందుఁ, చెంగలువపుప్పొడులం = ఎఱ్ఱగలువదుమ్మను, చిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపై = చిలికడుపరిమళించుగాలిమీఁదను, అలిగి = కొరికించి, దీనికిం గర్త మైనచనములోని భద్రాబాలికారత్నము.

క॥ జగమునకుం పాణిం బని

పొగడుదు రందఱును నిన్ను ♦ భువిలో హృదయా

శుగ మగుట యెఱుంగ రిక నీ

దగునడువడి యేమి చెప్ప ♦ నగును సమీరా. 116

సమీరా = ఓవాయూ ! భువిలో = భూమియందుఁ, అందఱును, నిన్ను, జగమునకుం = లోకమునకుఁ, పాణిం బని, పొగడుదురు = స్తుతింతురు. లోకమెల్ల వాయువువలన బ్రదుకుఁ గాన జగత్పాణిం డని వాయువునకుఁ జేరు. హృదయా శుగ మగుట = హృదయాశుగ మనుపేరు గలుగుటను, ఎఱుంగరు = తెలియరు. హృదయాశుగము = హృదయమునందు నాటినబాణము, లోపల నున్న వాయు వనియు నర్థము. జగత్పాణిం డని పేరుండుటచే ని న్నెల్లవారు స్తుతింతురు గాని, ఎల్లవారిని బాధించునాశుగ మనుపేరు నీకుఁ గల దని యాలోచింపరు. (హృదయాశుగశబ్దమునఁ గలయర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే నింద గమ్యము.) ఇక = పిమ్మటను, నీదగునడువడి = నీసంచారమును, నీచరిత మనియు నర్థము. ఏమి చెప్ప నగున్ = ఏమి చెప్పవచ్చును. నీచరితము నింద్య మైన దని యర్థము. నీసంచారము చెప్ప నలవిగా దని భావము.

క॥ ఘనతరులకు ఫలభంగం

బొసరించుటచే జనించు ♦ నురుపాపము లె

ల్లను గాలభుజగరూపము

లను నినుఁ గబళించుఁ జంచ ♦ లగుణా పవనా॥ 117

చంచలగుణా = నిలుకడ లేనిగుణములు గల, పవనా = ఓవాయూ! అస్థిర మై
నస్వభావము గలవాయువా యని యర్థము. ఘనతరులకున్ = గొప్పవృక్షములకున్,
మిగులగొప్పపారల కని యర్థాంతరము. ఫలభంగంబు = పండ్లు రాల్చుటను, కార్యహీని
నని యర్థాంతరము. పాసరించుటచేన్ = చేయుటచేతను, జనించునురుపాపములెల్లన్ =
పుట్టినగొప్పపాపములన్నియును, కాలభుజగరూపములను = నల్లత్రాచులయాకారము
చేతను, నినున్, కబళించున్ = మ్రింగుచుండును. వాయువు పాములకు నాహార
మై యుండఁగా నిచట ఘనతరులకు ఫలభంగముచేయుట యనుచోఁ గల్గినయర్థద్వ
యమునకు నభేదము కల్పించి దానం గల్గినపాపమే భుజంగరూపముం బొందిమ్రింగు
చుండు నని యుత్పేక్షించెను.

చ॥ అని హరిణాంకజీవనచ ♦ రాంకసమీరుల దూటి వారిజా

నన మణిమందిరాంతరము ♦ న నిర్విరిపాన్పుపయి నిర్వరాలి నొం
దిన నిదె శౌరిఁ దెత్తు నని ♦ నెచ్చెలి యోర్తు తదాకృతిన్ లిఖిం
చినపట మీయఁ గూర్చి నది ♦ చేకొని యక్కునఁ జేర్చె ముగ్ధతన్.

అని = ఇట్లు పలికి, వారిజానన = భద్ర, హరిణాంక.....సమీరులన్, హరి
ణాంక = చంద్రునిని, (తేడిగుఱుతుగాఁ గలవాఁడు.) జీవనచరాంక = మన్మథునిని
(జీవన = నీటియందు, చర = తిరుగునది = చేఁప. అదియే, అంక = (తెక్కెమున) గు
ఱుతుగాఁ గలవాఁడు) సమీరులన్ = వాయువును, దూటి = నిందించి, మణిమందిరాంత
రంబునన్ = మానికపుటింటిలోన్, నిర్విపాన్పుపయిన్ = పూలసెజ్జమీఁదను, నిర్వరాలి నొం
దినన్ = వలపువలనిబాధను జెందినన్, ఓర్తు నెచ్చెలి = ఒకానొకసఖురాలు, ఇదె = ఇది
గో, శౌరిన్ = కృష్ణునిని, తెత్తు నని = తీసికొనివత్తు నని, తదాకృతిన్ = అకృష్ణనాకా
రమును, లిఖించినపటము = వ్రాసినచిత్రమును, ఈయన్ = ఈయఁగాన్, కూర్చిన్ =
ప్రేమచేతను, అది = ఆపటమును, చేకొని = పుచ్చికొని, ముగ్ధతన్ = ముద్దుగాలితనముచే
తను, అక్కునన్ = వక్షమునందున్, చేర్చె = భరించెను.

వ॥ అనిన శుకయోగీంద్రుం బరిక్షిన్న రేంద్రుం డన్వలికథ యెఱింగి
ప్ర మని యడుగుటయు. (సుగమము)

మ॥ అతులార్థ్యంతిక కాకినాడనగరో ♦ పాంతస్థలస్థాపితా
యతసత్రాయతనాదినంకలితనూ ♦ ర్యారాయపేటాఖ్యభూ
రితరగ్రామనిదానదానపటిమ ♦ వీడాస్పదీభూతక
ల్పతరుక్షీరధిచంద్రచంద్రశకల ♦ భ్రాజద్యశోమండలా॥

119

అతుల.....నిదాన, అతుల = సాటిలేని (ఇది పురవిశేషణము) అర్థి = సము
ద్రముయొక్క, అంతిక = సమీపముననున్న, కాకినాడనగర = కాకినాడపురమునకు,
ఉపాంతస్థల = సమీపస్థలమునందుకొ, స్థాపిత = కట్టింపఁబడిన, ఆయత = విశాలమైన,
సత్ర = సత్రము, (అన్న దానము చేయుగృహము.) ఆయతన = దేవాలయము, ఆది =
మొదలగువానితో, సంకలిత = కూడుకొనిన, మార్యారాయపేటాఖ్య = మార్యారావు
పేట యను, భూరితరగ్రామ = మిగులఁ బెద్దది యగుగ్రామమునకు, నిదాన = కారణ
మా, సముద్రపుటొడ్డున నున్న కాకినాడదగ్గఱ సత్రముమొదలగువానితోఁ గూడిన
మార్యారావుపేటను గట్టించినప్రభువా యని యర్థము. దానపటిమ.....చంద్ర,
దానపటిమ = దానమందలి నైపుణ్యముచే, వీడాస్పదీభూత = లజ్జకాస్పదములైన, (లజ్జ
కాస్పదముగాఁ జేయఁబడిన యని యర్థము.) కల్పతరు = దేవవృక్షములును, క్షీరధి =
పాలసముద్రమును, చంద్ర = చంద్రుఁడును గలస్వామి, కల్పతరులు మొదలగునవి
దానమునం బ్రసిద్ధములు. దానమహిమచే వానికి లజ్జ గలిగించిన ప్రభువా యని భా
వము. చంద్ర.....మండలా, చంద్రశకల = కప్పపుముక్కలువలె, భ్రాజత్ =
విలసిల్లుచున్న యశోమండలా = కీర్తిమండలుఁడా.

క॥ శూరమహోదారపదా

ధారసుధాసారసహిత ♦ తతవచనర్పురీ
వారాశిగభీరానగ

ధీరాసుందరశరీర ♦ దృఢభుజసారా॥

120

శూర = పరాక్రమశాలి, మహోదార = గొప్పదాతృఁడా, సుధాధార = సజ్జనుల
కాధారమా, సజ్జనుల రక్షించుప్రభువా యని భావము. సుధాసార.....ర్పురీ, సు
ధాసార = అమృతసారముతో, సహిత = కూడినదియున్, తత = అధికమైనదియును,
(అగు) వచనర్పురీ = వాక్ప్రవాహముగలతేఁడా, వారాశిగభీరా = సముద్రమువలె
గంభీరుఁడా, నగధీరా = పవిత్రమువలె ధీరుఁడా, సుందరశరీర = చక్కనిదేహము గల
ప్రభువా, దృఢభుజసారా = దిట్టమైనచేతులబలము గలప్రభువా !

సగిర్విశేషమము.

శ్రీజగన్నాథాకా ♦ శీప్రియాగాదివి
భాజితక్షేత్రయా ♦ త్రాఫలప్రిపిశేం
దాజిలోకాధివా ♦ సాధికాజసని

ర్వాజసాఖ్యోదయ ♦ స్వాస్వవాయోద్భవా ! 121

శ్రీజగన్నాథ.....స్వాస్వవాయోద్భవా, శ్రీజగన్నాథః పురుషోత్తమస్థానము, కాశీ, ప్రయాగ, ఆది = మొదలైన, విభాజిత = విభాజించుడు, క్షేత్ర = పుణ్యస్థలములకు, యాత్రా = పోవుటచేతను, (గర్భిణి) ఫల = పుణ్యముచేతను, ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన, ఇంద్ర = ఇంద్రునియొక్కయు, అజ = అజ్ఞునియొక్కయు, లోక = (స్వర్గ, సత్య) లోకములయందలి, అధివాస = ఉనికిచేతను, అధిక = ఎక్కువైన, అజసని = నిరంతరమైన, నిర్వాజ = కపటములేని, సాఖ్యోదయ = సుఖాతిశయముగల, స్వాస్వవాయోద్భవా = ఆత్మయులగువంశస్థులుగలరామరాణప్రభు! జగన్నాథము మొదలగుపుణ్యస్థలములకుం బోయి యచ్చటఁ బెక్కు లగుసత్కర్మములు చేసి వాని వలనఁ గలిగినపుణ్యముచేఁ బ్రాప్తిను లగువంశస్థుల కిందాగిలొకములఁ గల్గించి ప్రభువా యని యర్థము.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతప్రసాదాసాదితకవి తానుతల్లి కాల్లమరాజవంశజావస్తంబనూత్రినదెల్లినార్వవృత్తి
రంగళాయి నామార్వవృత్తి పారితసగోత్రి
పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
వినామధేయప్రణీతం జైనభద్రాచల
యం బనుమహాప్రబంధంబునందం
దృతీయశ్లోకము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

ఆవిష్ణుమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరాజితవిబుధగణవి

హారాంచితపీతపురవ ధ రామరనగరీ

చారుసభాభవనసుధ

ర్థామచిరసురేంద్ర రామ ధ రాయనరేంద్రా.

1

శ్రీరాజిత.....సురేంద్ర, శ్రీ=సంపదచేతను, రాజిత=ప్రకాశింపజేయుఁ బడిన, విబుధగణ = విద్వాంసు లనుదేశతాసముదాయముయొక్క, విహార = సంచార ముచేతను, అంచిత=పూజింపబడిన, పీతపురవర = శ్రేష్ఠ మైనపీతకాపుర మను, అమ రనగరీ=అమరపురము (అమరావతి) యొక్క, చారు=సుందర మైన, సభాభవన= సభాగృహ మనెడు (కచ్చేరి) సుధర్థా=ఇంద్రసభకు, (ని) స్వాత్సుధర్థా దేవస భా. అ. రుచిర=మనోహరుఁ డగు, సురేంద్ర=ఇంద్రుఁడా, రామరాయనరేంద్రా= ఓరామరాయప్రభూ! ముందుపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిభ ధ వ్యచరితంబు

తొల్లి నూతుండు శౌనకా ధ దులకుఁ కెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ధ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ధ దెలుపఁజొడఁగె

2

తొల్లి=పూర్వము, నూతుండు, శౌనకాదులకుక, కెప్పి=నట్టిరీతికొ=కెప్పియైన

కారముచేతను, శౌరిభవ్యచరితంబు = కృష్ణుని శుభ మైనచరిత్రమును, అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. శుకయోగి, పరిక్షీడ్ధరాధినాథతిలకమునకున్ = పరిక్షీతుఁ డనురాజశ్రీ ఘనకున్, ఇట్లు, తెలుపఁదొడఁగెన్ = చెప్పటకునారంభించెను. (ముందు శౌరిభవ్య చరితంబు చిత్తగింపు మని వ్రాసి పిమ్మటఁ దొల్లి నూతుండు చెప్పినరీతి నే శుకయోగి పరిక్షీన్మహారాజున కిట్లు చెప్పఁదొడఁగె నని యేని యన్వయింపఁదగును.)

క॥ అటు లంతఃపురగృహమునఁ

బటుతరవిరహభర మూను ♦ బాలామణి ము

చ్చటల న్నెచ్చెలు లపు డ

చ్చట నూర్పఁగఁ బ్రభాత ♦ సమయం బయ్యెన్॥ 3

అటులు = వెనుకటియాశ్వాసాంతమునఁ జెప్పినప్రకారముగాన్, అంతఃపురగృహమునన్ = అంతిపురములోనియొకయింటియందున్, పటుతరవిరహభరము = అధిక మైనవియోగ మను (ఎడఁబాటను) బరువును, ఊనుబాలామణిన్ = ధరించినబాలికా శ్రేష్ఠమును, (భద్రను) నెచ్చెలులు = సఖురాండ్రు, అచ్చటన్ = ఆయమ యున్నస్థల మునందన్, ముచ్చటలన్ = నుంచిమాటలచేతను, ఊర్పఁగన్ = ఊఁడింపఁగాన్, అపుడు, ప్రభాతసమయము = సూర్యోదయకాలము, అయ్యెన్.

సీ॥ కాలజ్ఞాతను రథాం ♦ గములకు రవిరాకఁ

దెలుప నాఁ గృకవాకు ♦ తెలమి మోసెఁ

దనరాక నినుఁడు ప ♦ ద్వినికేఁ జెప్పఁగఁ బంపు

శుభదూత యన వేగుఁ ♦ జుక్క వొడిచెఁ

దపనుండు నిజసంప ♦ దలు గొను ననుభీతి

నన దీపికలు వెల్ల ♦ నై వడంకె

వరుణరతిత్రిట ♦ ద్వారుణీస్త సహీర

మండనం బన సుధాం ♦ శుండు గుంకెఁ

ద్వర నరుగుదెంచుకమలబాం ♦ ధవునిమేటి

తేరిమీఁదను గనుపట్టు ♦ తెల్లపట్టు

తెక్కియపుఁజాయ యనఁగఁ బెం ♦ పెక్కి ప్పాచి

నల్లనల్లనఁ దొలివెల్ల ♦ తెల్లమయ్యె

4

కృకవాకులు = కోళ్లు, (ని) కృకవాకు స్త్రామ్రచూడ యని యమరుఁడు. కాలజ్ఞతఁ = కాలము నెఱుఁగుటచేతను, రథాంగములకుఁ = చక్రవాకములకుఁ, రవిరాకఁ = సూర్యునియాగమనమును, తెలుపనాన్ = తెలుపుటకో యనునట్లు, ఎలమిఁ = సంతసముతోఁ, మోసెన్ = ధ్వనించెను. సూర్యోదయకాలమందుఁ గోళ్లు కూయుట సహజ మై యుండన్ సూర్యునిరాకం దెలుపుటకో యనునట్లు కూసె నని చెప్పటచే నుత్పేక్షాలంకారము. ముందు పాదములయందు నిట్లే యాయలంకారము గ్రహింపవలెను. ఇనుఁడు = సూర్యుఁడు, (భర్త యనియు ధ్వనించును.) తనరాకన్ = తనవచ్చుటను, పద్మినికిన్ = పద్మలతకున్, (పద్మినీజాతిస్త్రీ యగుభార్య కనియు ధ్వనించును.) చెప్పఁగన్ = తెలియఁజేయుటకై, పంపుశుభదూతయనన్ = పంపించిన మేలువార్తఁ జెప్పరాయబారి యనునట్లు, రాయబారి వలె నని యర్థము. వేగుఁజుక్క = శుక్రుఁడు, పొడిచెన్ = ఉదయించెను. తపనుండు = సూర్యుఁడు, నిజసంపదలు = తమవి (దీపములని) యగుభాగ్యములను, దీపములకాంత్యతిశయము నని యర్థము. కొనువనుభీతి నశఁ = అపహరించు ననుభయముచేతనో యనునట్లు, దీపికలు = దీపములు, వెల్లనై = కాంతి లేనై, వడంకెన్ = గజగజ వడఁకెను. సూర్యోదయము సమీపించుటచేతనును, ప్రాతఃకాలమునఁ జల్లగాలి వీచుటచేతనును దీపములు వడఁకుచుండె నని భావము. వరుణ.....మండనం బనన్, వరుణ = వరుణదేవునియొక్క, రతి = సంయోగకాలమున, త్రుటత్ = తెగిపోవుచున్న, వారుణీస్తన = వరుణదేవునిభార్యయొక్కస్తనమునందలి, హీరమండనం బనన్ = వజ్రములభూషణమో యనునట్లు, సుధాంశుఁడు = చంద్రుఁడు, కుంకెన్ = ఆస్తమించెను. త్వరఁ = వేగముతోన్, అరుగు.....మీఁదను, అరుగుదెంచు = వచ్చెడు, కమలవాంధవుని = సూర్యునియొక్క, మేటి = గొప్పదియగు, తేరిమీఁదను = రథముమీఁదను, కనుపట్టు తెల్లపట్టు తెక్కియపుఁజాయ యనఁగన్ = కానుపించెడు తెల్లనిచాయ గలపట్టుగడ్డజెండాయొక్క కాంతియో యనునట్లు దెంపెక్కి = అధికమై, ప్రాచిఁ = తూర్పుదెసయందున్, అల్లనల్లనన్ = మెల్లమెల్లఁగాఁ, తొలివెల్ల = మొదటఁ గాన్పించు తెలుపు, తెల్లమయ్యెఁ = స్పష్టమయ్యెను. తూర్పునం దెల్లవాటె నని యర్థము.

చ॥ అలవిరహినృజంబుల న ♦ నంగుఁడు గెల్చి తదస్రపంకనం

కలితనిజాశుగప్రతతిఁ ♦ గ్రమ్మట నిందుల దాచె నాఁ బ్రియుం

గలసి రతాంతతాంతలగు ♦ కాంతలకన్నులకెంపు రాజిలెం

జలువ వహించెదెమ్మెరయు ♦ జానలచన్దనలందు హారముల్ || 5

అంగుడు = మన్మథుడు, అలవిరహీప్రజంబులన్ = ప్రసిద్ధ మగువియోగిసముదాయములను, గల్చి = జయించి, తదస్మాదప్రతతిక్, తత్ = ఆవియోగులయొక్క, అస్ర = రక్తమునెడు, పంక = బురదతోక్, సంకలిత = కూడిన, నిజ = తనవియగు, ఆశుగ = బాణములయొక్క, ప్రతతిక్ = సమూహమును, క్రమృతన్ = మఱియొక, ఇందులన్ = ఈస్థలములందున్, (ఆడువారియందున్,) దాచె నాన్ = దాపతికము చేసెనొ యనునట్లు, ప్రియున్ = భర్తను, కలసి = కూడి, రతాంతతాంతలు, రతాంత = సంభోగాంతమందున్, తాంతలు = అలసినవారు, అగుకాంతలకన్నులకెంపు = అగునాడువారికన్నులయందలియెట్టుదనము, (ఎట్టినికన్నులని యర్థము.) రాజిలెక్ = ప్రకాశించెను. తెమ్మెరయున్ = (ప్రాతఃకాలపు) గాలియును, చానలచన్దనలందున్ = స్త్రీలచనుజంటలయందున్, హారముల్ = ముత్యాలదండలును, చలువ = శైత్యమును, వహించెక్ = ధరించెను. సంభోగమువలనిజాగరమువలన నెట్టినివి యైన స్త్రీలనేత్రములు మన్మథుడు వియోగులను సంహరించి వారియొద్ద దాచినరక్తముతో నుండినబాణములువలె నుండె ననియుత్పేక్ష. ఇందు, “ కన్నులకెంప ” నుపదమును గెంపుగన్నులనుటకు మాటుగా నుపయోగించినట్లు తోచెడిని. అట్లయిన నేయాశుగోపమానము దీనికి సరిపడును. కాని యిట్టిసమాసము దుర్లభముగాఁగా న్నించుచు గాన “ కెంపుగన్నుల్ విరాజిలెక్ ” అనిపాతముండిన బాగుగనుండు నని తోచును.

చ॥ ఉదయనగాగ్రవేదిపయి ♦ నుజ్జ్వలకల్యవరుండు సంభ్రమం

బాదవ ద్విజావళీశ్రుతిహి ♦ తోక్తి శుభస్వనముల్ సెలంగఁ బ్రా

కృదమలకన్యకంతమునఁ ♦ గట్టినకాంచనపద్మరాగసం

పదఁ దగుతాళిబాట్టనఁగ ♦ భాస్కరబింబము దోచె దూర్పున॥

ఉజ్జ్వలకల్యవరుండు, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, కల్య = ప్రాతఃకాల మనెడు, వరుండు = పెండ్లికొడుకు, (ని) ప్రత్యూషోహుమ్మఖంకల్యం. అ. ఉదయనగాగ్రవేదిపయిక్ = ఉదయపర్వతశిఖర మనుపెల్లియరఁగుమీదను, సంభ్రమంబు = సంతసము, ఒదవక్ = కల్లఁగాక్, ద్విజావళీశ్రుతిహితోక్తి శుభస్వనముల్ = ద్విజావళీ = (శుకములు

మొదలగు) పక్షిసముదాయ మనెడుబ్రాహ్మణసముదాయముయొక్క, (ని) దంతవి
ప్రాండజాద్విజాః. అ. శ్రుతిహితోక్తి = చెవుల కింపు లగుపలుకు లనెడువేదవాక్యము
లయొక్క, శుభస్వసముల్ = మనోహరమైనధ్వనులనెడుమంగళధ్వనులు, శ్లిష్టరూపకము.
చెలంగణ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రాకృదనులకన్యకంతమునక = తూర్పుదిక్కునెడునిర్మ
లయైనకన్యయొక్క మెడయందుక, కట్టిన..... సంపదక, కట్టిన = కట్టినట్టి, కాంచన
పద్మరాగసంపదక = బంగారముయొక్కయుఁ బద్మరాగముయొక్కయు శోభతోక,
తగుతాళిబాట్టినఁగక = ప్రకాశించుమంగళనూత్రమందలిస్వర్ణాభరణమో యనునట్లు, భా
స్కరబింబము = సూర్యమండలము, తూర్పునక = తూర్పుదిక్కునందుక, తోఁచెక =
ఉదయించెను. రూపకానుప్రాణితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ ఇనుఁడు వియల్లక్షీఁ గవయఁ

జనుదెంచె న్మనకు నిపు డి ♦ చట నుండంగాఁ

బనిలే దనుచుఁ దదాళీ

జన మల్లన నరిగె ననఁగ ♦ జరిగెం జుక్కల్॥

7

ఇనుఁడు = సూర్యుఁడు, భర్తయనియుధ్వనించును. వియల్లక్షీన్ = ఆకాశలక్ష్మిని
కవయక = కూడుటకు, చనుదెంచెక = వచ్చెను. ఇవుడు = ఈకాలమునందుక, ఇచ
టక = ఈస్థలమునందుక, మనకున్ = మన మనియార్థము. ఉండంగాక = ఉండుటకు,
పనిలేదనుచుక, తదాళీజనము = ఆకాశలక్ష్మీయొక్కచెలికత్తెలు, అల్లనన్ = క్రమము
తోక, అరిగెనఁగన్ = వెల్లెనో యనునట్లు, చుక్కల్ = తారలు, జరిగెన్ = అస్తమిం
చెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము. ఇం దివశబ్దస్వారస్యముచేతనును వియల్లక్షీశబ్దస్వారస్య
ముచేతనును నాయికానాయకవ్యవహారము గమ్యము.

గీ॥ ప్రియునితోఁ గూర్చి రేయెల్లఁ ♦ గ్రీడసల్ప

నలసి నిద్రించె ననఁ గలు ♦ వలు మొగిడ్చె

నొగి నినకరాళిగిలిగింత ♦ దగిలి పద్మ

నీతతులు నవ్వె నన విచ్చె ♦ నీరజములు॥

8

కలువలు, రేయెల్లన్ = రాత్రియంతయును, ప్రియునితోన్ = భర్తతోక, కూ
ర్చిక = ప్రేమచేతను, గ్రీడసల్పన్ = క్రీడించుటచేతను, అలసి = శ్రమపడి, నిద్రించెన
న్ = నిద్రపొందెనోయనునట్లు, మొగిడ్చెన్ = ముకుళించెను. ఒగిన్ = క్రమము

గాఁ, ఇక రాచిరిరింత = సూర్యుఁ డనుభవ్యుఁడగుచు నుండెను వలన చక్కఁగి
 గింతను, తగిలి = పొంది, పట్టినతనము = పట్టినతనముగాఁ గను మనవట్టినబాటి స్త్రీలు
 నవ్వెననన్ = నవ్వెనొనానును నట్లు, పట్టినములు = పట్టినములు, పట్టిన = పట్టిన
 శిష్టరూపకానుప్రాణితో త్వేత్తలంకారము. సూర్యుడనును గుడుచే గలవని ముగిసె
 ననయుఁ బట్టినములు పట్టినచే నియమింపఁబడు.

క॥ మక్కు - పలక సక్కు న నిడి

అట్లంటికి గొరిగిరించు ♦ తీగి ముద్దలో

గ్రక్కునఁ దనముక్కు న నిడి

జక్కు నుదవ గొరిగె నొక్క ♦ బలబ్రహ్మచారికి ॥ 9

ఒక్కబలబ్రహ్మచారికి = ఒక్కసామాన్యుని గలవలెనుండవలె, ఒక్కవఁ
 ఒకచక్రవాకాంగన, ముక్కున = ప్రేమము, అలాగే = ప్రకారంబుగా, అట్లు = అట్లు
 తొమ్మిదండక, ఇడి = ఉంచుకొని, తొక్కలతోన, గొరిగిరించు శీలముగాఁ గొరి
 లించుకొనెనుమననకి, ముద్దలో = ముద్దలో, ముక్కున = ముక్కున, ఇడి =
 ఇచ్చి, కమనాడెన్ = బహుదేవ, పట్టినతనము = పట్టినతనము, ఇందు వృత్త్యాప్రాస
 మను శబ్దాలంకారము.

చ॥ ఒక పొలయల్కు - చేత గలయె ♦ నొల్లక నెంతయు లాడి గొట్టువు
 చ్చక తత్తలిపుణువులన ♦ జా గొరిగిరించు నుదవ గొరిగె నొ
 తుకు గనినట్టిదండతుల ♦ గొరిగె నొక్కలయె నెలల దొన
 తుకవికళాదికల్ వలునఁ ♦ జొచ్చె గృహంబుచేదండతుల ॥ 10

ఒక పొలయల్కు - చేత = ఒక సామాన్యుని గలవలెనుండవలె, (నాలుకానాలుకల
 ల కొండోరులయొద్ద నుండి పొలయల్కు చేయవలెనునట్లు గొట్టుకోవలెను పొలయల్కు
 యనంబడు.) పలకములాడె = ముక్కుచలములు, నాడిగొని, పలకము = ముద్దచేయవలె, పట్టి
 క = అంగీకరింపక, గొట్టుచుండవలెను (తొలితొ ముక్కునాడిగొనినము = పట్టినము.) పు
 చ్చక = వెలుపలికిం దెలియవలెను, పట్టుచుండవలెను ముక్కునాడిగొనినముచే
 దెలియవలెనుక యని ముక్కుము. తత్తలిపుణువులన = తత్తలిపుణువులను పట్టుచుండవలెను
 చేతనే, జాగొరిగిరించు = చిరుస్వము చేసి, పొలుండవలెనునట్లుగాఁ గొరిగె నొ
 కాంతింబుననువాత పట్టినము. నొడి = పట్టి, పొలుచు = పట్టుచుండవలెను, జా

తేజః = నిద్రను, కనిఃస్టిదంపతులక్ = పొందినభార్యాభర్తలను, మేల్కొలుపునక్ = నిద్ర నుండితేపుటపను, తలంచెనాక్ = తలచికొనెనో యనునట్లు, శుకపికకాఃకల్ = చిలు కలు, కోయిలలు, గోరంకలును, గృహంతరపంజరంబులన్ = ఇండ్లలోనిపంజరములం దుక్, రూఢిక్ = స్పష్టముగాన్, పలుకఁజొచ్చెన్ = కూయుట కారంబించెను. ఈ శ్లోకయకాలము దెల్లపక్షులు గూయుట సహజమై యుండ నిందుఁ బ్రాయశఃకలహ ముచే మొదటఁ గూడక తరువాతఁ గలసి పిమ్మట నిద్రించుటచే ఈశ్లోకయకాలము నను మేల్కొననిదంపతుల మేల్కొల్పుటపఁ దలంచినవి వలెఁ దెచ్చడుచిలుకలు మొ దలగునవి గూయఁజొచ్చె నని యుత్పేక్షించెను. చిలుకలను గోరంకలను బంజరము లనుంచి పెంచుట గలను గాని కోయిల నట్లు చేయుట యశ్రుసిద్ధము. కావున వి యుఁ బంజరములనుండి కూయునట్లు చెప్పట చింత్యము.

ఉ॥ రాతిరి చంద్రకాంతి తిమి ♦ రంబుల గీటుడఁగింపఁ దచ్చిశు
వ్రాతము లబ్జకోశవిన ♦ రంబుల డాఁగి భయాప్తి నాత్మరూ
పాతిశయంబు మాని యిత ♦ రాకృతి కైకొనెనో యనన్ సరో
జాతరజఃపిశంగతను ♦ సంగతిఁ బొల్చి మెలంగె భృంగముల్ ॥ 11

రాతిరి = రాత్రికాలమునను, చంద్రకాంతి = వెన్నెల, తిమిరంబులన్ = చీరకలులను, గీటుడఁగింపక్ = హింసింపఁగాక్, తచ్చిశువ్రాతము, తత్ = అచీరకటులయొక్క, తమ వ్రాతము = పిల్లలసమాహము, భయాప్తిన్ = భయముగలుగుటచేతను, అబ్జకోశవినం బులక్ = తామరమొగ్గలగర్భములందుక్, డాఁగి = దాఁగి, ఆత్మరూపాతిశయంబు = తమయొక్కరూపాధిక్యమును, (తమరూపము నని యర్థము.) మాని = విడచి, ఇతరా కృతి = మారువేషములను, కైకొనెనో యనన్ = ధరించెనో యనునట్లు, (పరవారికి జడిసినవారు మాటువేషముతో నుంచరించుట లోకప్రసిద్ధము.) భృంగముల్ = తుమ్మె దలు, సరోజాత.....సంగతిక్, సరోజాతి = తామరపూవులసంబంధమైన, సరోజ = పుష్పాడిచేతను, పిశంగ = పద్మనివర్ణము గల, తనుసంగతిక్ = శరీరసంబంధముచేతను, పొల్చి = ప్రకాశించి, మెలంగెక్ = సంచరించెను. సూర్యాస్తమయకాలమున మనంద పానముచేయుఁ బద్మములందుఁ బ్రవేశించి తే యెల్ల నందుండి యుండలేవున్నాడి గాత్ర మున నంటుటచేఁ బచ్చనివియై యుదయమున వెడలుతు న్నెదలు రాత్రివెన్నెల చీరక టిని బట్టి బాధింపఁగా నది తమ్మును బాధించు ననుభయముచేఁ దామరలలో డాఁగి పిమ్మట మాటువేషముల ధరించి సంచరించుచీరకటిగనువులుంబోలె నుండె నని భావ ము. ఉత్పేక్షాంకారము.

సీ॥ ఈరీతి నిజవిభా ♦ పూరితాఖిలదిశా

మండలుం డగుచు భా ♦ నుండు దోష

నపుడు వైతాళికా ♦ ఖ్యాతమంగళగీత

కలన మేల్కొంచి కే ♦ కయవిభుండు

తత్సమయార్హకృ ♦ త్యములు నిర్వర్తించి

గురుమంత్రమిత్రాది ♦ పరివృతముగ

నాస్థానిఁ గొలుపుండి ♦ యదువల్లభుని సేమ

మరయ సంతర్దను ♦ నాత్మసూనుఁ

బనిచి శోభనవస్తుసం ♦ భార మెల్ల

విడిదిగృహముల సమకూర్ప ♦ వివిధజనము

నందు నియమించి పురమును ♦ నంతిపుర మ

లంకరింపఁగఁ గూటపా ♦ లకుల ననిచె॥

12

భామండు = సూర్యుఁడు, ఈరీతికా = మైని జెప్పినరీతిచేతను, నిజ.....మండ
లుండు, నిజ = తనదియగు, విభా = కాంతిచేతను, పూరిత = నింపఁబడిన, అఖిలదిశా =
అన్ని దిక్కులయొక్క, మండలుండు = సముదాయముగలవాఁడు, అగుచున్, తోఁ
పకా = ఉదయింపఁగాన్, అపుడు = ఆకాలమున కేకయవిభుండు = కేకయరాజు, వై
తాళికా.....కలనన్, వైతాళిక = మేలుకొలుపువారిచేతను, (మంగళగీతములం బా
డుచు సూర్యోదయమునకు మున్ను రాజుల మేల్కొలుపువారు వైతాళికులు.) (ని)
వైతాళికా బోధకరాః. అ. ఆఖ్యాత = గానముచేయఁబడిన, మంగళగీత = శుభముం
డెలుపుపాటలయొక్క, కలనకా = వినికిచేతను, మేల్కొంచి, తత్సమయార్హకృత్యము
లు = ఆకాలమునకుం దగినపనులను, (అపుడు చేయవలసినపనుల నని యర్థము.) నిర్వ
ర్తించి = చేసి, ఆస్థానిన్ = సభయండుకా, గురుమంత్రమిత్రాదిపరివృతముగన్ = పురో
హితులతోడను మంత్రులతోడను సెయ్యురతోడను, నావరింపఁబడునట్లు, మంత్రులు
మొదలగువారితోఁ గూడునట్లుగా నని యర్థము. కొలువుండి = సభచేసి, ఆత్మసూ
నున్ = తనకొమరుని, సంతర్దనున్ = సంతర్దనుఁ డనుపేరు గలవానిని, యదువల్లభుని
సేమము = కృష్ణుని తేమమును, అరయన్ = తెలిసికొనుటకున్, పనిచి = ఆజ్ఞాపించి, శో
భనవస్తుసంభారము = శుభ మైనవస్తుసముదాయమును, ఎల్లన్ = అంతయును, వివాహము

నకుం దగి నవస్తుసామగ్రి నని యర్థము. విడిదిగృహములన్ = పెండ్లివారుండునిండ్లయందున్, సమకూర్పన్ = సంఘటించుటకున్, వివిధజనమున్ = పెక్కు తెఱంగులవారిని, అందున్ = ఆవస్తువులు సంపాదించుటకు, నియమించి = ఏర్పఱచి, పురమును = పట్టణమును, అంతిపురము = అంతఃపురమును, అలంకరింపఁగన్ = అలంకరించుటకు, కూటపాలకులన్ = ద్వారపాలకులను, ఇంటికావలివారి ననియేని యర్థము. అనిచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

ప॥ ఇట్లు నియోగించిన వార లాసమయమున (సుగమము.)

సీ॥ అపరంజినీట నూ ♦ త్నపుఁజాయఁ దేర్చిరి

కోటకొమ్మల హర్త్య ♦ కూటములను

గలయఁ బన్నీటిచేఁ ♦ గలయంపి చల్లిరి

రాజమార్గాంగణ ♦ రంగములను

గనకాంబరపుఁబతా ♦ కలు నిల్పి రున్నత

ప్రాసాదగోపురో ♦ పఠితటులను

గన్తూరికాగరు ♦ కర్తమద్రవముల

నలికిరి కేళికా ♦ నిలయములను

నెల్లెడల ముత్తియపుముగ్గు ♦ లుల్లసిల్లఁ

గదళికాక్రమకస్తంభ ♦ కలితనలన

కాయమానహరిన్మణి ♦ ఖచితతోర

ణములు వన్నిరి ద్వారభా ♦ గములగముల.

13

కోటకొమ్మలన్ = బురుజులందును, హర్త్యకూటములను = మేడలయందును, (సభా)గృహములందును, అపరంజినీటన్ = బంగారునీటిచేతను, కరఁగినబంగారుపూఁత చేత నని యర్థము. నూత్న పుఁజాయన్ = క్రొత్తకాంతిని, తేర్చిరి = కలిగించిరి. దీనికి నిందున్న యితరక్రియలకును మీఁదటివచనమున నున్న 'వారలు' కర్తలు. రాజమార్గాంగణరంగములను = పెద్దబాటలందు నంగడివీధులయందును, పన్నీటిచేన్ = మంచు నీటిచేతను, కలయన్ = అంతటను, కలయంపి = దుమ్మణఁగుటకై చల్లునీటిని, చల్లిరి. దుమ్మణఁగునట్లు చల్లగ నుండునట్లు పన్నీరే వీధులందుఁ జల్లి రని యర్థము. ఉన్నత

.....తలులను, ఉన్నత=ఎత్తైన, ప్రాసాద=రాజగృహములయు, గోపుర = పెద్ద
వాకిళ్లయు, ఉపరితలులక=మీదిప్రదేశములందున్, కనకాంబరపుటతాకలు=బం
గారుసరిగవస్త్రము గలజెండాలును, నిల్పిరి; కేళికానిలయములను = క్రీడాగృహములను,
ఆటలాడుకొనుటకైనిర్మింపఁబడినగృహముల నని యర్థము. కస్తూరికాగరుకర్ణమద్రవము
లక=కస్తూరియొక్కయు అగురుయొక్కయు బురదతడిచేతను, అలికిరి; ఎల్లెడలక=
అన్నిస్థలములయందును, ముత్తీయపుముగ్గులు=ముత్యాలముగ్గులు, ఉల్లసిల్లన్ = ప్రకా
శింపగాక, కదళికా.....తోరణములు, కదళికా = అనఁటులయొక్కయు, క్రమక =
పోకలయొక్కయు, స్తంభ = కంబములతోడను, కలిత = సాంద్రబడిన, (నిర్మింపఁబ
డిన యని యర్థము.) నలదకాయమాన = వట్టివేళ్లపందిరులును, హరిన్మణీఖచితతోరణ
ములు = గారుత్మతమణులతో (గరుడపచ్చలతో) నిర్మింపఁబడినతోరణములును, ద్వా
రభాగములగములన్ = గుమ్మములసమాహములందుక, పన్నిరి = నిర్మించిరి.

లయగాహి.

లీల గృహలక్ష్మీగళ ♦ మాలిక లనం దనరు
పోలికలఁ గ్రాలుమణి ♦ డోలికలతీవిక
బాలికలమొత్తముల ♦ కేలికలనం బెళుకు
వాలికలదృగ్జలజ ♦ పాలికలతేనన్
మేలగుకపోతకుల ♦ పాలికల వ్రాలినమ
రాలికల నోలిఁ దగు ♦ శాలికలవన్నెక
గేలికలనాంచితమ ♦ దాలికచ లాడునచ
నాలికలనాదములఁ ♦ బోలికళ మించెక.

14

లీలక = విలాసముతోక, గృహలక్ష్మీగళమాలికలనన్ = గృహములయందుండు
లక్ష్మీయొక్క మెడలోనిదండ లనునట్లు, తనరుపోలికలక = ఒప్పెడుపోలికలచేతక,
క్రాలుమణిడోలికలతీవిక = ప్రకాశించు మాణిక్యపుటుయ్యెలలవైభవముచేతను, బాలి
కలమొత్తములకేలికలక, బాలికలమొత్తముల = స్త్రీసముదాయముయొక్క, కేలిక
లనన్ = ఆటలాడుటచేతను, బెళుకు.....తేనక, బెళుకు = తళతళలాడెడు, వాలి
కల = దీర్ఘములైన (సోఁలైన) దృగ్జలజ = పద్మములంబోలిన, కన్నులయొక్కపాలి
కల = సముదయముయొక్క, తేనక = చక్కఁదనముచేతను, మేలగు.....పాలికలక

మేలగు = ప్రశస్తమైన, కపోతపాలపాలికలకై = కపోతపాలికలయందున్, చూరుపట్టె
లయొద్దఁ బట్టు లుండుట కేర్పఱచినగుండ్లు కపోతపాలికలనంబడు. మేడలు మొద
లగువిహారస్థానములయందుఁ బట్టు లుండెడుచతురస్రములైనగుండ్లు గలస్తంభములును
గపోతపాలిక లనంబడు. వ్రాలినమరాళికలకై = వ్రాలినహంసలచేతనును, ఓలికై =
క్రమముతోకై, తగుశాలికలవన్నెకై = ఒప్పెడుగోరంకలయొక్కకాంతిచేతనును, కేళి
కల.....కచలు, కేళికలన = ఆటలాడుటచేతను, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మదాళికచ
లు = యువతులు, (మదించినతు మ్మెదలం బోలినకేశసాశములు గలవారు.) ఆడువచ
నాళికలనాదములకై, ఆడు = పల్కెడు, వచనాళి = వాక్యసముదాయముయొక్క,
కలనాదములకై = సుందరమైనధ్వనులచేతనును, ప్రోలిక శ = పట్టణపుశోభ, మించెకై =
అతిశయించెను.

మ. వనజాక్షుండు ప్రభాతకృత్యములు నిర్వర్తించి యాకేళికా
వనసౌధాంతరసీమ సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోఁ గొల్వు దీ
ర్చిన సంతర్దనుఁ డేగుదెంచి నియతిం జేమోడ్ప నర్థాసనం
బునఁ దా నాతని నుంచి మంచినరసం పుంబల్కులన్ దన్పఁగఁ.

వనజాక్షుండు = కృష్ణుఁడు, ప్రభాతకృత్యములు = ప్రాతఃకాలమునం జేయవ
లయుపనులను, నిర్వర్తించి = చేసి, ఆకేళికావనసౌధాంతరసీమకై = మీఁదఁ జెప్పిన
యుద్వానవనమందలి మేడగోపలిప్రదేశమందుకై, సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోకై = సా
త్యకి మొదలగుబంధుసముదాయముతోన్, కొల్వుదీర్చినన్ = సభచేయఁగాక, సభయం
దండఁగా నని యర్థము. సంతర్దనుఁడు, ఏగుదెంచి = వచ్చి, నియతికై = విధేయత
తోకై, చేమోడ్పకై = నమస్కరింపఁగాక, తాను = కృష్ణుఁడు, ఆతనకై = సంతర్దనుని,
అర్థాసనంబునకై = తాను గూర్చున్న పీఠమందలిభాగమునకై, ఉంచి = నిల్పి, మంచిన
రసంపుంబల్కులన్ = మృదువులును మనోహరములు నగుమాటలచేతను, తన్పఁగకై =
తృప్తిచేయఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ రమణీయఘనస్పృణభా ♦ సమజటాపటలంబు

కొమరు కెంజిగురుజొం ♦ పముగ నటలఁ

జలదక్షమాలికాం ♦ గుళినఖంబులు భ్రమ

ద్భ్రమరాళిదళకోర ♦ కము లలు తగ

బాహువిపంచికా ♦ పంచమస్వరము శా
ఖలను గోకిల సూయు ♦ కరణి నొసర
శేషాహిరుది హసిం ♦ చెడిశరీరచ్ఛాయ
యమితప్రకాండపాం ♦ డిమము గాఁగ
నవ్యసపూర్ణమణికమం ♦ డలుపు పక్ష
ఫలముగతిఁ దోప దివినుండి ♦ యిలకు డిగ్గు
కల్పతరువ్రో యసఁగ పచ్చె ♦ గాంతినితక
నచ్చరన్నారదం డగు ♦ నారదుండు.

16

రమణీయ.....కొమరు, రమణీయ = మమోహనమైన, ఘోస్పద = మందము
యొక్క, భా = కాంతితో, సమ = సులభమైన, జటాపటలంబు = జడలసముదాయముయొక్క,
కొమరు = చక్కదనము, (కాంతి) కంజిగురుజొంపముగఁగ = ఎఱ్ఱచిగుళ్లసముదాయముగాను, వజ్రలక్ = ప్రకాశింపఁగాఁగ, చలదత్తు.....లు, చలతే = కదలుచున్న,
అక్షమాలికా = (జపమునకై చేతంబూనిన) రుద్రాక్షలకండయును, అంగులి = వ్రేళ్లును,
సఖంబులు = గోళ్లును, భ్రమ.....కోగకములు, భ్రమణీ = తిరుగుచున్న, భ్రమణ =
తుమ్మెదలయొక్క, ఆలి = సముదాయమును, కళ = తిరుగును, కోరికములు = ముగ్ధలు
ను, అయి తగన్ = అయి ప్రకాశింపఁగాఁగ, మద్రాక్షులు = ముగ్ధులగునపుడు వ్రేళ్లు
చిగురాకులువలెను గోళ్లు ముగ్ధలువలెను ప్రకాశింపఁగా నని భావము బాహు.....
స్వరము, బాహు = చేతియందలి, విపంచికా = వీణయొక్క, పంచమస్వరము = పంచ
మధ్వని, శాఖలను = కొమ్మలందున్, గోకిలసూయుకాణిక్ = గోకిల సూయువిధముచే
తను, ఒనగన్ = ప్రకాశింపఁగాఁగ, శేషాహిరుదిక్ = శేషుఁ డనుపాఁపఁగోరికాంతిని,
హసించెడిశరీరచ్ఛాయ = ఎగతాలిచేసిదుదేహకాంతి, అమిత.....ము, అమిత = మి
తములేని, ప్రకాండ = చట్టుమొదటిభాగమందలి, పాండిమము = తెలుపు, కాఁగఁగ,
(ని) అస్త్రీ ప్రకాండః స్కంధ స్సన్య మ్మలా చ్ఛాఖానధే స్తగోః. అ. నవ్య...
...పు, నవ్య = మాతమైన, రస = జలముతోడను, పూర్ణ = నిండిన, మణికమండలపు =
మాణిక్యపుఁగుండిక, పక్షఫలముగతిక్ = పండినపండుయొక్కరీతిచేతను, తోపఁగ =
కాన్పింపఁగాన్, దివినుండి = స్వర్గలోకమునుండి, ఇలకుక్ = భూమికిక్, డిగ్గుకల్పత
రువో యసఁగఁగ = దిగియుడుకల్పవృక్షమో యనుకల్గు, కల్పవృక్షమువలె నని యర్థము.

కాంతి.....దుండు, కాంతి = (తన) తేజముచేతను, జిత = దీపించుచున్న, కుంత = ప్రకాశించుచున్న, శరన్నారదుండు = శరత్కాలమేఘము గలవాడు, శరత్కాల మందలిమేఘముం బోలినతెల్లనిశరీరకాంతి గలవాడు, అగువాడందు, శక్తికా = వీగుడెంచెను. రూపకోపమానిదర్శనలతోడియాత్మేంద్రబలంబారము.

మ॥ కని శ్రీకృష్ణుడు లేచి యమ్మునికి మొక్కిక్కిన్ మూని భద్రాప్తిర
స్తని దీవించిన నవ్వి సద్విధులతో ♦ నర్పించి సింహాసన
స్థునిఁ గావింప నతండు హర్షజనితా ♦ శుక్రే గర్విష్ట కర్ణివలన్
దనుకన్ మై పులకింప భక్తి నిటు చెంతన్ నమ్ముతింజెనాహుగా

శ్రీకృష్ణుడు, కని = (దేవలోకమునుండి కచ్చినవారము) చూచి, లేచి, అ మ్మునికిన్ = ఆనారదునకున్, మొక్కిక్కిన్ = మున్నగుచుండగాన్, మూని = మూనిండు డు, భద్రాప్తిరస్తని, భద్రాప్తిః = మేలుమొక్కపాండు, అస్తని = అగువాడు, కర్ణి యనుకన్ని యపాం దగుఁగాక యని యర్థాంతరము. శేవలసంస్కృతకవములలోని హా క్యములకే నిందుఁ బ్రయోగములేదు కాని యనుకరణమున వాని కిందుఁ బ్రయోగము గల దని నన్న యభిప్రాయము. దీవించినన్ = ఆశీర్వదించుఁగాన్, నర్పించి = నర్పించి (శ్రీకృష్ణుడు కర్త) సద్విధులతోన్ = మంచియేర్పాటులతోన్, అర్పించి = నర్పించి. సింహాసనస్థునిన్ = పీఠమునం గూర్చున్న వానిని, గావింపన్ = చేయుఁగాన్, అతండు = ఆనారదుఁడు, హర్షజనితాశుక్రే = సంకోపమునం బుట్టినకన్నులు, కర్ణిష్ట = (కర్ణు ల) నలమిఁకొని, కన్యోనాలన్ = కంటిఁకొలువలందున్, దనుకన్ = వ్యాధింపఁగాన్, మై = శరీరము, పులకింపన్ = గగుర్పొడువఁగాన్. భక్తిన్ = భక్తిచేతన, చెంతన్ = సమీపమందున్, హరిన్ = కృష్ణునిని, ఇటు = హత్తించితిని, నమ్ము తింజెన్ = ప్రార్థించు చేసెను.

గీ॥ హరివిరించివజ్ర ♦ భయలకు నైనను
గాన నలవి గాని ♦ ఘనుని నెన్ను
నేను గన్నులార ♦ నేఁ డిటుఁ గంటి న
దయను నెమ్మిఁ గంటి ♦ దమ్మికంటి

బ్రహ్మతన, వజ్రభయలహన్ = ఇంద్రునిన, విజన, అయినప్పటిని, కానన్ = చూచుటకు, ఆలవికానిభునునిక్ = కొలదిగానిగొప్పవానిని, (సాధ్యుడు కానివానిని యర్థము.) నిన్నుక్, కన్నులారన్ = కన్నులనిండన్, ఇటన్ = ఈస్థలమునందున్, శ్రేడు = ఈదినమునక్, నేను, కంటిన్ = చూచితిని ; నెమ్మిక్ = సంతనమునోట, నీదయక్ = నీకృపను (నీయనుగ్రహమును), కంటిక్ = పొందితిని.

వ॥ అని మఱియును.

19

ఉభయభాషార్థానులోమవిలోమసంధము.

మానుగరవదేసమనర

గానుననీతేరిలనవ • గానివిడినుర

రానుడివినిగావనలరి

తేనీసనుగారవమన • దేవరగనుమా॥

20

ఈపద్యముయొక్క మొదటిసగము క్రిమముగఁ బదివిసపుడు సంస్కృతమును, తలక్రిందుగఁ బదివిసపుడు తెలుగు నగును; గావున విూడిపేరు పెట్టఁబడియును.

పదచ్ఛేదము.

మా - అనుగరవత్ - ఏనమ్ - అన - రగానుననీతే - అరిల - నవగానివిడినుర - అ.

రానుడి - విని - కావక్ - అలరితి - ఏక్ - ఈననుక్ - గారవము - అనక్ - దేవర - కనుమా.

రగానుననీతే = దేవతలస్తుతులు కలవాడెఱున, నశించినబాధలు కలవాడెఱు నగునోకృష్టా యని సంబుద్ధి. (ర = ఆకాశమునందున్, గ = పోవువాడు దేవతలు; (ని) రంక్షివేరుధికే మూర్ధ్ని ధ్యాసే వ్యోమండు కుక్షిఘ. శా. నా. రగ = దేవతలయొక్క, ఆనుః, ఆ = అధికమైన, నుః = (దీనిబహువచనము నవః) స్తుతు లేవనికే కలనోయతఁడు; రగానుః (ని) ను శబ్దస్తు సుతో శ్రీస్వాత. శా. నా. న = నశించిపోయిన, ని + ఈతిః = (దీనిబహువచనము ఈతయః) అధిక స్థానబాధలు కలవాడు; ననీతిః. ఎవని కధిక మైనబాధలు నశించి పోయినవో యతఁడు ననీతి యనఁబడును. విమ్మిట బహువ్రీహిసమాసాంతము లగునగును, నశితిశబ్దములందఁ గన్మధానయనమున

ము చేయ రగానుననీతి యని యగును. దీనిసంబుద్ధి రగానుననీతే.) నవగానినీతి. అ=క్రొత్తది యగుగానము గలజనులయొక్కరత్నములం బోలివస్తువులం బ్రహ్మముం చువిష్ణూ! (నవ=క్రొత్తది యగు, గానం=సంగీతము; నవగానం. అది కలవాడు, నవగానీ; దీనికిబహువచనము నవగానినః=క్రొత్తగానము కలవాడు, విజ్ఞ=జనులు దీనిబహువచనము విశః. (ని) వైశ్వే జనే పురీషే వి ట్కృమా శ్చుంపి వ్యయో స్త్రియాం. నా. నా. రెంటికిని గర్భధారయము చేయఁగా నవగానివిట్లులు, క్రొత్తగానము గలజను లని యర్థము. వారియొక్క, ఇ=రత్నముం బోలి, (ని) వానః ఘోరత్నా ర్చిషు. నా. నా. ను=స్తుతులను, ర=గ్రహించునట్టి, ఇట రుల కధేరము (ని) లః ఖండనే త్రిష్వాదానే. నా. నా. అ=విష్ణూ! అవాణో బ్రహ్మ విష్ణోర కమతేషు. నా. నా. ఇదియును సంబుద్ధియే.) అరిల=ఓచక్రిధానీ, (అరి=చక్రము ను, ల=ధరియించువాఁడు.) అనుగరవదేనం, అనుగరవత్=అనుసరించినధ్యానము కలవానినివలె, ని న్నైష్ఠాదు ధ్యానించువానినివలె నని యర్థము. (అనుగ = (నిష్ఠ) ననుసరించిన, ర=ధ్యాన మెవనికిఁ గలదో యతఁడు; అనుగరః. అనుగరవత్=అతనినివలెనే) ఏనం=ఈ, మా=నన్ను, అవ=రక్షింపుము.

దేవర=ఓప్రభువా! రానుడి=ప్రశస్త మైన (నాస్తుతి) వాక్యము, విని=కల కించి, ఈనను=నీసంబంధివైననన్నున్, (నీధక్తుడవైననన్నునియర్థము.) రావన్=రక్షించుటకున్, అలరితేన్=సంతోషపడితివేని, గారవము=ప్రేమము, అనన్=కల దనునట్లు, నాయందునీనుఁ బ్రేమ గల దని యెల్లవార లనుకొనున ట్లని యర్థము. కను మా=కనుఁగొనిరక్షింపుము.

ఈపద్యముస్వావచరణమున నిత్యయతి చేయఁబడెను. 'ఈ ఏని యనునాంధ్ర శబ్దము । తో నదికినపూర్వపదము ధృతివ్రాయకి న । వైష్ణవ మృణాలవృక్షం । వైష్ణ రచింపుదురు నిత్య ధృతి యతు లనుచుఁ గవుల' అప్పకవీయము.

దండకము.

శ్రీమజ్జగద్రక్షణాక్షీణదీప్తాభృదీప్తా! సమంచత్కటాక్షస్వ పతామరత్నమకృత్యార్థదత్తా! విపక్షోరురక్షోగణక్షోభకృద్విక్రమా నీడజేంద్రకృమా! యిందిరాసుందరీహృన్న లేందిందిరా! మానిభాస్వ న్మనోమందిరా! బాహుపీఠాంగదామందరత్నీ భవన్మందరా! సుందరా కార! గోవింద! దామోదరా! సాదరానంతకల్యాణచంచల్లకా!

చారుమందస్మితోద్యస్కరందానృతాస్యారవిందా ! ముకుందా ! శతా
 నందసంక్రందనాద్యర్చితాంఘ్రివ్యయా ! భక్తరాజీనరాజీనబంధూద
 యా ! మండితాఖండలోద్దండ వేదండశుండభద్రోద్దండదీప్యద్దదాశంఖచ
 క్రాసిశార్ఙ్గప్రభాహరి ! శోరీ ! మురారీ ! హరీ ! మత్స్యకూర్గాద్యసం
 తావతారా ! శతారాజ్జతారానుధారల్లి మందారడిండరసీరాదిరాజద్య
 శఃపూరకర్పూరవారప్రపూర్ణత్రితోదీకరండా ! మహాఖండ వేదోండధా
 దప్రకాండధవాసత్పించండా ! ప్రచండోష్ణరుజ్జండలీమధ్యవర్తి ! వ్యాపీ
 కేశ ! విశ్వంభరా ! నీమహత్త్వం బచింత్యంబు వంద్యం బమేయం బ
 సంతంబు సర్వాత్మకా ! సీకచంబుల్ మహామేఘమూల్ లోకనాథా ను
 ధాభానుభానుల్ భవన్నీత్రముల్ శేషదృక్పిర్ణతల్పా ! కిటు బిల్బసి
 ముల్ సీకుఁ గర్ణంబు లంభోజప్రతేక్షణ ! యంత్రరక్షంబు నీనాభికా
 క్రోడ మీశా ! త్వదీయోరుపాదంబు లీభూతలం బద్యుతా ! సీశరీరం
 బు విశ్వంబుభూతాంతరాత్మా ! సముద్రంబునం దూర్భికాబుద్బవశ్రేణి
 చందంబునన్ దేనతిర్యజ్న రాదిప్రపంచంబు నీయంద సర్గప్రసృద్ధ్యంతము
 ల్గాంచు చుండుం జగన్నాటకప్రక్రియానూత్రీధారీ ! కిఞ్ఘానంతః డిద్భ్యం
 బులందున్నమాడ్కిన్ మనోబుద్ధిదేసాంధ్రియాద్యేకసంద్రప్రసృత పాణి
 లం చెల్లెడన్ జీనసంజ్ఞం బ్రవర్తించు పీవేకదా సచ్చిదానందరూపా !
 జితకోధమోహుల్ సమస్తాగమార్థజ్ఞా లభ్యాత్మనిత్యుల్ వివిక్తస్థలానీ
 ను లాచారవంతుల్ మునుల్ నిన్ను వీక్షించు రాదిత్యచంద్రాగ్నితా
 రాతటిత్పంక్తు లెచ్చోటఁ దేజంబు వాటింపఁగాఁజాల వేడ్దాని ధీకుల్
 ప్రవేశించి భూయోభవప్రాప్తి లేకుండు రచ్చోట నీదివ్యధామంబు
 సీతత్త్వ మెవ్వారి కై నన్ నిరూపింప శక్యంబుగా కుండు నే నేమి న
 ర్ణింపఁగా నేర్తు నుద్యద్దయాదృష్టి నీక్షించి రక్షింపు మోభక్తచింతా
 మణి ! దైవచూడామణి ! వాసుదేవా ! నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః. 21

శ్రీమ...భృదీతౌ, శ్రీమత్ = శోభ గల (ఇది యాత్మ యవతానమునకు) జగత్ = లోకములయొక్క, రక్షణ = కాపాడుటయందు, ఆక్షేప = పూర్ణమైన, దీతౌ = నియమమును, భృత్ = భరించిన, ఈతౌ = చూపు గలదేవా! సము...
 ...దతౌ, సమంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, కటాక్ష = శ్రీశంకరాచార్యులచేతను, పక్ష = తనప్రక్కవారైన, అమర = దేవతలయొక్క, తేను = పేరును, భృత్ = పరి
 యున్నట్టి, క్యా = పనులయందు, (పనులుచేయుటయందు) కతౌ = సమర్థుడా, విప
 తో...ద్విక్రమా, విపక్ష = శత్రులును, ఉరు = అధికము నగు, క్షు = కాక్షు
 లయొక్క, గణ = సముదాయమునకు, తోరకృత్ = కలతల నివారించు, క్రిమా =
 పరాక్రిమము గలస్వామి, నీదక్షేంద్రక్రమా = గరుడ మహాదా, క్రిద = గూఢియగు
 దక్ష, జ = పుట్టినిది; పతులు; వాని కింద్రుడు = ప్రభువు; గరుడమహాదా. ఆతా
 గ్రహము = గమనము, కలవాడు. నీదక్షేంద్రక్రమము = దీనియందు నీదక్షేంద్రము.
 ఇందిరా...రా, ఇందిరాసుందరీ = లక్ష్మయొక్క, ద్వాన్ = ద్వాదశమునకును
 ద్మమునకున్, ఇందిందిరా = భ్రమరమా! (రూపకాలంకారము. మా...మంది
 రా, మాని = ధ్యానముచేయువారియొక్క, భాస్వల్ = ప్రకాశించు, మహామంది
 రా = మానసే యిల్లుగాఁ గలప్రభువా! భక్తులను సులంబు వాసముచేయునామి మని
 యర్థము. బాహు...భవస్మందరా, బాహుపీఠ = పీఠముం బోకి భవమునందకి
 అంగద = బాహుపురికీక, అమంద = వెద్దది యగు, నత్నీ భవస్మందరా = నత్నీ మహా
 చున్న మందరపర్వతము గలఁబ్బూ? విశాల మైనభవమునందున్న భవశీత్రయందలి శక్తి
 మవలె నున్న మందరపర్వతమును భరించినవాడా యని యర్థము. మందరావతి = మ
 నోహరిశరీరుడా! గోవింద = గోవులను వశపఱచుకొన్న గోపాలుడా! రామోద
 రా = దమము మనసును భరించినవారికిం బూజ్యుడా! (దమము = ఇంద్రియనిగ్రహ
 ము.) సాదరా...గుణా, సాదర = మన్ననతోఁ గూడిన, అంత = వెక్కువగు,
 కల్యాణ = మంగళమైన, చందద్వజా = ప్రకాశించుగుణములు గలస్వామి! చా...
 ...విందా, చారు = సుందరమైన, మందస్మిత = చిఱునగ వనెడు, ఉద్యత్ = ఉద
 యించుచున్న, మరంద = పూఁదేనెచేతను, ఆవృత = ఆవరింపఁబడిన, అన్యాయించా =
 మోముదామరగలహరీ! ముకుంద = మోక్షమునిచ్చు దేవా! శతానంద...ద్వయా,
 శతానంద = బ్రహ్మదేవుడు, సంక్రంద = ఇంద్రుడు, ఆది = మొదలగువారిచేతను,
 అర్చిత = పూజింపఁబడిన, అంభ్రద్వయా = పాదములజంట గలదేవా! భక్త...ద
 యా, భక్త = సేవకులనెడు, రాజీవ = తామరలకు, రాజీవంధూదయా = నూర్యోదయ
 మా! మండిత...హరీ, మండిత = అలంకరింపఁబడిన, ఆభండిల = యంద్రునియొక్క

ఉద్బంధం = పాదవైక, (ఇది సుందరమునను వీ శీషణము) వేదంబు = వీను గురుయొక్క,
 (విరావతముయొక్క, శుందాధ = సుందరముగాలిగల, (సుందమునో సమాన మైన
 యని యర్థము.) ఉద్బంధం = బాహువంధములందు, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న,
 గదా = కొమోదకి యనుగురియొక్కయు, శంఖ = పాంచదశ్యముయొక్కయు, చక్ర
 = సుదర్శనముయొక్కయు, అసి = పంచదశ మునకల్లియొక్కయు, శార్ఙ్గ = ధనువు
 యొక్కయు, ప్రభా = కాంతి పతనము, హరి = మహాహరితా! శరీ = ఓశూరసహజము
 న్నుఁడా! మురారీ = ముగసంహారకా! మున్ను గిరిసందలంబులును వరుణుని శ్వేతచ్ఛ
 త్రంబును నరకుండు హరిం బ వి యుద్ధ్రుండు కృష్ణుని నుం జిహ్వుగా నతఁడు వానిఁ జ
 యింపబోయి మొదట వానినెత్తియున యుద్ధమునను నచ్చివసుని సంహరించుటచే
 గృష్ణుని కీ పేరు గలిగెను. హరి! = (భక్తులహాపములను) హరించుస్వామి! మత్స్య
 కూర్మావ్యంతునతా = మత్స్యము, నూర్మము ఎవలగునన నేక శరీరముల ధరించిన
 యీశ్వరుఁడా!, శతాశ్వా... సరిండా, శతాగ = వజ్రాయుధమువలెను, (నూరిం
 చులవాలు) అజ్ఞ = పద్మమునవలెను, శాగ = శత్రుమునవలెను, సుధాశక్తి = పం
 దురుండువలెను, మంచాన = దేవవృక్షమునవలెను, డిండిర = మరువునలెను, హిరాది =
 వజ్రములు మొదలగునవలెను, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, యశఃపూ = కీర్తిప్రవా
 హ మనెడు, కర్పూరవార = కర్పూరపుంబునలగునముదాయముచేతను, పరిపూర్ణ = నిం
 పఁబడిన, త్రిలోకీ = మూడులోకములముదాయ మనెడు, కరండా = బంగళ కలప
 భువా! మహా... సరిండా, మహాత్ = గొప్పలియును, అభండ = అన్నియు నగు,
 వేదోండభోండ = పదవలం బోలిఁ బ్రవృత్తిండములయొక్క, ప్రకారంబు = సముదాయము
 లకు, అధివాసత్ = నివాస మగుచున్న, సచండా = గర్భము గలదేవా! ప్రచండోష్ణ
వర్తి, ప్రచండ = శీర్ష్ణము, ఉష్ణునొండలి = సూర్యమండలముయొక్క (ఉష్ణ =
 వెచ్చని, రుక్ = కిరణములు గలవాఁడు; అశవిముక్కపాండలము, ఉష్ణునొండలి.)
 మధ్యవర్తి = నడుమ నుండుదేవా! (భక్తులకు ధ్యానార్థ మునువర్ణనాచరమునో భగ
 వంతుఁడు సూర్యమండలమునకును నుండె నని శ్రుతిస్మృతులనుండు (బ్రహ్మము.)
 హృషీకేశ = ఇంద్రునాధిపతి! విశ్వంధరా! = ప్రపంచమునకుం బోషకుఁడా! నీమహా
 త్వంబు = నీగొప్పతనము, అనింత్యంబు = అలోచింప శక్యము గానిది; పంద్యంబు = న
 మస్కరింపఁదగినది. అమేయంబు = ప్రమాణములచే దలియ సాధ్యము గానిది, అసం
 తంబు = నాశములేరిది; సర్వాత్మకా = సర్వస్వరూపుఁడా! మహామేఘముల్ = గొప్ప
 మేఘములు, నీకచంబుల్ = నీతలవెండ్రుకలు; లోకనాథా = ప్రపంచాధిపా! సుధా
 భానుభానుల్ = చంద్రుఁడును, సూర్యుఁడును, (సుధాభానుఁడు = అమృతమయ మై

నకిరణములు గలవాఁడు; చంద్రుఁడు; భవన్నేత్రముల్ = కన్నులు; శేషశాలా
 కర్ణ = శేషశాలా! [శేష = శేషుడను, దృశ్య = పాదు, కర్ణ = కన్నులు
 కర్ణ = చెవులుగాఁ గలది;) తల్పా = పామునాఁ గలవాఁడా! కర్ణములు =
 కన్నులు, నీకుఁ, కర్ణములు = చెవులు; అంభోవృతేక్షణా = పల్లములు = పాదులు;
 రితుంబు = ఆకాశము, నీనాభికాశ్రోతము = నీనాభిమధ్యము. చుగ్గ, చుగ్గములు =
 శుభ్రములొకము, త్వదియోరుపాదములు = రితి యగు శేషములు; అంభోవృత
 ఓసాశరహితుఁడా! విశ్వంబు = ప్రపంచము, నీశరీరంబు = శరీరము; భూతాంత
 తా = ఎల్లజంతువులలో నుండి కర్తానుసారముగఁ ప్రేరియజేవా! అంభోవృత
 దుఁక, ఊర్మికాబుద్ధుడశ్రేణిచందంబునన్ = తరంగములయొక్కయును సముదాయము
 మయొక్కవిధముచేతను, దేవ.....బు, దేవ = దేవతలు, తిన్మి = తిన్మి = తిన్మి
 నరాది = మనుష్యులు మొదలగు, ప్రపంచంబు = లోకము, నీయంజ = అంజము, విశ్వ
 వృద్ధ్యంతముల్ = పుట్టువును చెంపును నాశమును; కాంచుచుండున్ = పాదు ముందు
 జగన్నాటకప్రక్రియసూత్రధారి = ఈలోక మనునాటక వ్యాపారములను సూత్రధా
 రుఁడా! సాత్వికాదు లగునాల్పవిధము లగునభియములను నూర్చుచువాఁడు; అంభో
 ధారుఁడు. శిఖావంతుడు = అగ్నిహోత్రుఁడు, వర్షయంబున్ = వర్షములు
 ఉన్న మాడ్కిన్ = ఉన్న కీతిచేతను, మహాబుద్ధి.....వై, మహా = మహా. (అంభో
 వికల్పాత్మక మైనయంతఃకరణవృత్తి.) బుద్ధి = విశ్వయాత్మక మైనవృత్తి. కర్ణ =
 కర్ణము, ఇంద్రియాది = ఇంద్రియములు మొదలైనవాని. విశ్వవృత్తి = విశ్వవృత్తి.
 (మనసు బుద్ధి ఇంద్రియములు మొదలగునాంబోవృత్తివ్యాపారముల మొదలైనవి
 మాచువాడివై యని యర్థము.) ప్రాణులంబున్ = జంతువులయందున్, అంభో =
 అన్ని స్థలములయందును, జీవసంజ్ఞన్ = జీవులయందున్, ఈశ్వరవా = ఈశ్వరవా.
 ప్రవర్తింతువు = ఉండువు; సచ్చివాసందరూపా = సత్తయు (సత్తము) భూము నా
 దమే యాకారముగఁ గలవాఁడా! జితశ్రోతమోహన్ = జయించుచుపోయెను
 జ్ఞానముఁ గలవారు, సమాస్తాగమాగ్రజ్ఞులు = అన్ని వేదములయంద్రియము లెరిగివారు. అ
 ధ్యాత్మనిత్యుల్ = ఆత్మజ్ఞానమున నాసక్తి గలవారు, వివిక్తస్థలాశీలు = వివిక్తస్థలముల
 గూర్చున్నవారు, ఆచారవంతుల్ = మంచిచేసడి గలవారు, అంభో = అంభో
 హృదిచారము చేయువారు, నిన్నున్, పీఠీంతురు = చూతురు. అంభో.....వంతులు
 ఆదిత్య = సూర్యుఁడు, చంద్ర = చంద్రుఁడు, అగ్ని, వాన = అగ్నిములు, తదిత్యం
 తులు = మెఱములసముదాయములును, ఎన్నోటన్ = విష్ణులమందును. తేజంబు = తేజ
 ని, పాటింపఁగాఁ జాలవు = ప్రసరింపఁ జేయలేనో, తిరున్ = తిరుగులు.

నికా = వీధులమును, ప్రజేకించి = పొంది, భూతాభినసాస్త్రి = నాటక జన్మముసారదు
 ను, లేకుందురు = అనుభవించుకో, అశ్చర్యము = అద్భుతము, నీతివ్యధామంబు = నీతివ్యధ
 మైననివాసస్థలము; సితత్త్వము = నీతివ్యధామము, ఎవాత్మకాక్ష = ఎంతటిదివివాహికిని
 నిరూపింపన్ = నిశ్చయించిపాపముటపట్టె, శక్యము = సాధ్యము, కాకుండుకా; నేను,
 ఏమి = ఏరూపమును, వర్ణింపఁ గాక = స్మరించుటపట్టె, నేర్పుకా = శక్తుడవగుదును. ఓ
 భక్తచింతామణి = సేవించినవానికిని చింతామణిని పోలివచ్చావూ! (సముద్రమును మ
 ధించినపుడు కల్పవృక్షాదులతో నుత్పన్న మైనదియు నెవ్వరికిని పోలిన నిచ్చునదియు
 నగుస్వర్గలోకముఁ దలఁచుకొనుకొని చింతామణి యుండును.) ఉద్యమద్వయాదృ
 ప్తికా = ఉదయించుచున్నదను గలపాపముకా, శక్తింప = చూచి, గర్జింపుము =
 (నన్ను) గాపాడుము. దైతయాదామణి = దేవతాశక్తి భూతామూ! వాసుదేవా! =
 ఎల్లజగంబుల వసియించి యుల్లజగంబుల నీమలము వసింపఁజేయుదేవా! నమస్తే, తే =
 నీకొఱకు, నమః = నమస్కారము (అనుఁగూడె)

చ॥ అని వినుతించి మానివయిం ♦ దానలివాక్షు ననుజ్ఞ నొంది నె
 మనమునఁ దద్గుణావళిలు ♦ ముఁటికిమాటికిఁ బ్రస్తుతించుచుకా
 విషయ మెల్లప్పుఁగా నుచుట ♦ వీడ్కొని వేఱొకచోకి కేగుచో
 జనమతేష్ఠ తనర్పునొక ♦ సర్వభవధ్యమూనగదు ముంచరకా. 22

మానివయిండు = మునిశ్రేష్ఠుడగువానిచేయు, అని వినుతించి = ఇట్లు స్తుతించి,
 దానలివాక్షుననుజ్ఞ = ఆకృష్టునిపలపును, పొంది = పొంది, నెన్నుకమునకా = మనమునం
 చుకా, తద్గుణావళిలు = ఆమనమునందగుములునముదానమున, ముఁటికిమాటికికా = ప
 లుచూచు, ప్రస్తుతించుచుకా = స్తోత్రముచేయుచుకా, విషయము = అడఁపక, ఎల్లప్పుఁ
 గాకా = అతిశయింపఁగాకా, అచట = అక్కడమున, వీడ్కొని పంపింపి, వేఱొకచోకి
 కికా = మఱియొకస్థలమునకుకా, వినుచోస = వర్ణించుచు, జనమతేష్ఠ = మనుజులచే
 స్తుతించఁదగినదియై, తనర్పునొక సర్వభవధ్యమూండుకా = ప్రకాశించుమొకమంచిప్రో
 వనదుమునకా, ముంచరకా = ఎఱుఁగును, ముంచ పద్యముతో నవ్వరుము.

గీ. మొనసి భద్రాస్వయంచరం ♦ బునతు నరుగు

వారిభములపై నున్న ♦ వారి భరణి

విభుల నిర్వృత విందాస ♦ విందు లనెను

వారిఁ బూచిన ముని కిట్లు ♦ వార లనిరి.

మొనసి = యుద్ధప్రయత్నము చేసి, భద్రాన్నయఃపాంయఃకా = భద్రములు
 శ్యయొక్క గాంధర్వవివాహంబునకు, అరుగువాః = పోవువాః, విజయః =
 అరదములపైని, ఉన్న వారిన్, విందానువిందులనెడువాః = విందులు విందులు
 ననుపేరు గలవారిని, ఇర్వుర ధరణీవిభుంక్ = ఇర్వుర రాజులు, చూరిః = (చూ
 దుడు) చూడఁగాన్, వారలు = ఆరాజులు, మురికి = నాడుకఁ, ఇన్ = ఇది
 కాన్, అనిరి = పలికిరి.

క. మునినాథ! మీ రెఱుంగని

పని యెందు నొకింత లేదు • పలుకుము భద్రా

గన మాయుర్వరలోపల

ననువుగ నెవ్వని వరించు • నని యడుగుటయు. 24

మునినాథ = ఓనారదుఁడా! మీ రెఱుంగనిపని = మీ రెఱుంగనివాదము, వి
 దుక్ = వీడ్చుటనునందును, ఒకింత = కొంచె మైనను, లేదు. భద్రాగః = భద్రా
 నుకన్నయ, మాయుర్వరలోపలక్ = మాయుర్వరమందును, ఎవ్వరిక్, అరువుక్ = అరు
 కూలముగాక్, వరించుచు = కోరి వివాహము చేసికొనుచు, పలుకుము = చెప్పుము, అ
 యడుగుటయుక్ = ఇట్లుడుగగాక్, ముందుపద్యముతో చూచుము.

వ. అప్పు డహ్మిరోగిరంపుఁడపసి భద్రాంగ నారత్నం విందాననాథ
 వ గావున గోవిందునిం దక్క వేరొక్కని వరింప దిది నిష్ఠా పరి
 నొడివి యుదువీధి యధేచ్ఛం జనియె ననంతరం బవ్వొదాచుకొందు
 లు మునివచనంబులు నిరాకరించి మత్సరంబున నరేగానీకనదును
 లై కేకయపురంబు ప్రవేశించిరంత. 25

అప్పుడు, అహ్మిరోగిరంపుఁడపసి = ఆనారదుఁడు (గోవు + పసి + అపసి
 సి = యుద్ధమే భోజనముగాఁ గలముని. ఇది అపహాసము. దురతత్వమునకు. అట్లు
 తెనుఁగు.) భద్రాంగనారత్నంబు = భద్రా యను స్త్రీ శ్రేష్ఠము, విందాననాథః =
 లక్ష్మీయంశమునం బుట్టివది, కావునక్ = అగుటచేతను, విందులొందక్క = విధుని
 విడిచి, వేరొక్కనిక్, వరింపదు = వివాహముచేసికొనుదు. ఇది = నీ. ఇట్లున్న
 క్కంబు = సత్యము. అని నెడివి = ఇట్లు చెప్పి, ఉనువీధిక్ = ఆనాథుడు. (అను
 ముఁత్రోవను.) యధేచ్ఛక్ = ఇచ్చు వచ్చినట్లునాను, చూరిః = చూడును. అనిరి

సింధుదేశపురాజును, పటుతురంగమును = బలముగలగజ్జమును, పట్టి, వామినీనియు
పాంచాలుడు = భామినీనిచయ = స్త్రీసముదాయమునకు, పాంచాలుడు = వాచాను,
జాలిపురుషుడు (మనోహరుఁ డనియర్థము.) ని, మించుపాంచాళి ముని = కృష్ణా
శించుపాంచాలదేశపురాజును, మతీయక = ఇంకను, మత్స్య... భూములమును,
మత్స్య, కుంతల, కోసల, మద్ర, కుకుర, వోళ, నేహళ, మాగెడ, కుంభావతీయుఁ
యొక్కరాజశ్రేష్ఠులు, అప్పరము = ఆ కేకయపురమును, చోరక = ఆ కేకయపురమున
వచ్చిరి.

ఉ. ఈగతి సర్వదేశధర ధీశులు కేకయపట్టణావనీ
భాగము సేరఁ గేకయన్య ధీశులు వారిముదావహార్హ
లాగతి నందఱన్ విడుదు ధీశులు నిగ్దియింప నమాత్యవర్ణమున్
నాగరికాళి మంచెల నొ ధీశులు బంధించె బుధాంగమునన్. 27

సర్వధరధీశులు = ఎల్లదేశములరాజులును, ఈగతిక = ఈ గ్రామముదేశము, కే
కయపట్టణావనీభాగము = కేకయరాజుపట్టణముయొక్కప్రదేశమును, సేరక = సేర
పింపఁగాక, కేకయన్యపాలుడు = కేకయరాజు, వారిక = ఆనచ్చినరాజులను, ముదా
వహార్హలీలాగతిక, ముదావహ = సంతసమును గలిగించెడు, అన్య = తన, కేకా
తిక = విలాసమునొన, అందఱన్ = ఎల్లవారిని, విడుదున్ = విడిచిపెట్టెను, నిగ్దియిం
పన్ = ప్రవేశపెట్టుటకు, అమాత్యవర్ణమున్ = మంత్రులసముదాయమును, భూభాగం
బునన్ = పట్టణముయొక్క వెలుపటిప్రదేశమందుక, మంచెలన్ = స్తంభములవద్దమున
చ్చినరాజపుత్రులు, గూర్చుండుటకుం దగిన) యాననముల మంచెలమీఁదగ్ధాము
ను, ఒనర్పఁగన్ = నిర్మించుటకున్, నాగరికాళిన్ = (తెలికొండ) నాగరాములము
దాయమును, పంచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

ఉ. ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగి ధీశులు కెంపుటరంగుటోరుల
గొత్తగుకప్రపుంజికిలి ధీశులు నిగ్దియింప దేకునత్తవుం
జిత్తురువ్రాతలం జిలుగు ధీశులు చెక్కడపుష్కగరాలనాలలం
బుత్తడియిండ్లు బంధులకుఁ ధీశులు విందులు గూర్చె నప్పరిన్.

అప్పరిక = ఆపట్టణమునందుక, ముత్తడియిండ్లు = బంగారుపూతఁబడినయిం
డ్లు, ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగిన్ = ముత్తయములసంబంధ మొగన్ననున్న పుంజుకాతయె

१. मर्यादा नाला पालनाका लागि • १०००

ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ

29

ఉ. కొందఱు మస్కథోనములు • కొందఱు చరిత్రసమాససుందరులే

కొందఱు యక్షసహస్రసింధు • కోమలదేహిణు కొందఱు అర్జునం

శ్రందననందనప్రతిమ • రమ్యశరీరులు కొంద అచ్చనం

తుం దెగడంగఁ జాలినఘం నుల్ నివసించిరి రాకుమారులు. 30

రాకుమారకుల్ = రాజపుత్రులు, (ఈపదము కొందఱు అర్హులగుదురు, నింటితో నన్వయించును.) కొందఱు, మన్మథోపములు = మన్మథునితో నామ్యములవారును, మన్మథుం బోలినవా రని యర్థము. కొందఱు, చంద్రసమానములగుట = చంద్రునితో సమానులు గనుకనే యందఱాండుగ్రీవ, కొందఱు, యక్షులగుట = యక్షులదేహులు, యక్షనూను = నలకూబరునితో, నిధ = సమానము, కోమల = మృదువైన, దేహులు = శరీరములు కలవారు, కొందఱు, అల్లసంక్రందనండు ప్రతిమలమృతములు, అల్ల = ప్రసిద్ధుడయిన, సంక్రందనండు = ఇంద్రపుత్రునితో, (ఇంద్రునితో) ప్రతిమా = పోలిక గల, రమ్య = మనోహరమైన, కటిము = కడుము, అచట జయంతుఁడు సాటిగలదేహము గలవానిని యేని యర్థము. కొందఱు, అన్యలగుట = వసంతముతువున కధిదేవత యగువానిని, తెగడంగఁ = విడిచిపెట్టెను, రాకుమారుల్ = సమర్థు లగుగొప్పవారును, వసంతునిం బోలినవృక్షము లని యర్థము. చిరి = అందుండిరి. ఉపమాలంకారము.

మ. ఎలమిన్ స్వాప్త సుహృత్సమన్వితుఁడు శ్రీకృష్ణుఁడు మాణిక్యము
డలకేయూరకిరీటహారరుచినం ధ్యాంక్షీకిం చుట్టమై
వెలుగన్ దివ్యవిమానమం దలరున ధ్వజంబీచందంబునన్
జెలువొప్పన్ ఘనమంచకోడలిలన త్నింహననాసీనుడై. 31

స్వాప్త.....న్వితుఁడు, స్వ = తనయొక్క, అప్త = బంధువులతోడను, సుహృత్ = స్నేహితులతోడను, సమన్వితుఁడు = కూడినవాఁడు, (అగు) శ్రీకృష్ణుఁడు, మాణిక్య.....రుచి, మాణిక్య = మాణిక్యవికారమైన, కండు = కమ్మంట్లయొక్కయు, కేయూర = భుజకీర్తులయొక్కయు, కిరీట = శిరోధూమకముయొక్కయు, హార = మత్యాలదండలయొక్కయు, రుచి = కాంతి, సంధ్యాంక్షీకిన్ = సంధ్యాకాలపుశోభకున్, చుట్టమై = బంధువై (సమానమై యని యర్థము.) వెలుగన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, దివ్యవిమానమందున్ = దేవలోకమందలివిమానమందున్, అయిన స్థానించందంబునన్ = ప్రకాశించునింద్రునివిధమువంటివిధముచేతను, ఎలమిన్ = సంతకముతోన్, ఘన.....సీనుడై, ఘన = గొప్పదియగు, మంచక = మంచయొక్క, ఉపమాదిభాగమునందున్న, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, సింహాసన = సింహాసనమందున్, అసీనుడై = కూర్చున్నవాడై, వెలువు = అందముచేతను, (తృతీయాశ్వాసమున)

అ) $2\sqrt{2}k = \sqrt{2} + \sqrt{2} + 1$

2. ଅନୁଷ୍ଠାନ : ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଅଧୀନରେ

ಪು. ಅಮೃತವರ್ಷಾಧಿಪತಿ • ತ್ವ. ಮು. ಮು. (ವಿಷ್ಣು)

[illegible]

சென்னை 15 ஆகஸ்ட்

నవరత్న ముద్రాభిషేకం ♦ చివరిది ౧ వ పేజీలో ౧౦6

1930-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-10

॥ वाङ्मयं चतुर्विधं ॥ चतुर्विधं वाङ्मयम् ॥

1990-1991

ಹೊದಿದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಎ೦ಕ್ಕಿ ♦ ಸು೦ಕ್ಕಿ (ಹೊಸವು)

[illegible]

ಕವ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು • ೧೭೦೦ ಸುಮಾರು

సంక్షేపము ముగియఁ దలఁచుచున్నది. ♦ రఘురామ లలితా. 32

[illegible]

నబంగారుచిత్రములచేత మనోహర మైనట్లకి వెక్కిరియించుచున్నట్లును, అగుచున్, క్షీరవారాణి = పాలసంద్రమునుండి, వెడలుకొనియున్నట్లును, అగుచున్, రెడులక్ష్మీదేవివలెనే, రమ్యపరిచారికానహస్రియ = అందముగల ముగ్ధులవలెను, క్కవేయి, వేగురుపరిచారిక లని యర్థము. కొలువన్ = నేలించుచుండగాన్, పొన్నరవంబులు = భేరులధ్వనులు, ఉలియన్ = వ్యాపింపఁగాన్, అంకిభము = అంకిభమునుండి, అప్ర = అప్రదు, వెడలెన్ = బయలు వెడలెను.

క. ఈపగిది వెడలి దివ్యక

లాపకలాపరుచిదిక్కు ♦ లం బజవని భ

దాప్రాప్తాచంద్రముఖి ఘం

టాపథమున రాగ నయ్యె ♦ డం గడనెయిన్. 33

భద్రాప్రాప్తాచంద్రముఖి = భద్ర యనుకన్యను, (లంబవంశమునందున్నదామము గలది యగుభద్ర) ఈపగిది = ఈప్రకారముచేతను, వెడలి, వెడలుచున్నట్లును, రుచి, దివ్య = సుందరమైన, కలాప = భూషణముయొక్క, కలాప = పుష్పములవలె క్కు, రుచి = కాంతి, (ని) కలాప భూషణే యుక్తే తూర్ణిత రంభాకామిన్, అంకిభము = దెసలందున్, పజవనిన్ = వ్యాపింపఁగాన్, భంబాకమునన్ = పల్లవాటచేతను, రాగన్ = వచ్చుచుండఁగాన్, అయ్యెడన్ = అర్థమునందున్, అంకిభము = ప్రయత్నముతోన్, ముండుకద్యముతో నయము.

మ. స్థిర బాహుబలదర్పజ్వంభితమదాం ♦ క్షిభూతచేతస్కులై
విరసత్వంబున సైన్యయుక్తు లగుచున్ ♦ విందానువిందు ల్మహ
త్తరభ ద్రాచతురంతయానమును దత్తబ్యాభితో గోమృతం
చి రహిం దోడ్కొని కొంతద వ్వరుగుచో శక్త్యర్థుఁ డబ్బా
కరుఁ డొక్కం డెఱింగింపఁగాఁ చెలిసి వేగిన్ న్నందనాదాభుతై.

విందానువిందుల్ = అవంతి కధిపతు లగువిందుఁడు ననువిందుఁడు నువాడు, స్థిర.....లై, స్థిర = నిలువరమైన, బాహుబల = చేతులబలముచేతను, ద్కు = అర్థముచేతను, జ్వంభిత = ఆతిశయించిన, మద = క్రొవ్వుచేతను, అంధీభూత = గ్రహిణి (మంచిచెడ్డలు తెలియనీయని) చేతస్కులై = మనసుగలవారలై, సైన్యయుక్తులు = కురువోగూడినవారు, అగుచున్, మహత్తరభద్రాచతురంతయానమును, మహత్తర = మహిమ

పృథియను, భద్రాచలగుంతయానమును = భద్ర ముక్తవాహనమును, తత్సఖ్యాలి
 ఖోక్ = ఆమెచెలికత్తలసముదాయముతోఁగూడఁచు, విగసత్వంబుననీ = గసములేమిలో
 ను, గసభంగముగల్గుఁటనియర్థము. క్రిన్ముతించి = మెనుకను ముఱింది, గహిక్ = ఆ
 సందముతోనీ, తోడ్కొని = తీసికొని, కొంతవర్వ = కొంతదుఁగుము, అనునతోక్ =
 పోవుఁపుడు, అవ్వార్త = ఆవృత్తాంతమును, ఒక్కందు కింకరుఁడు = ఒక నేవకుఁడు,
 ఎఱిగింపక్ = తెలుపఁగానీ, శ్రీకృష్ణుఁడు, కలిసి = ఎఱిగి, జగన్ = త్వగతోనీ, స్వం
 దనామాభుఁడై = గథము నెక్కినవాఁడై, ముందుపద్యముతో నవ్వఁము. ఇం దేమి
 పాదములు గలవు. భారతాదుల నట్టిపద్యములు గాన్పింపవు. కాని యాధునికులు పి
 క్కండు చెప్పఁచుండిరి.

మ. గదుఁడున్ సాత్యకి లోనుగా ననుజనార్థంబున్ గదాకాన్కున్
 ప్రదరాద్యాయుధపాఁబులై యరుగుదేర్గ వారలం గూడి వాఁ
 డి నలిర్పక్ బరతించి మించి మృగరాక్షింధంబు కుంభేంద్రపం
 క్తిఁదగ న్నార్కమభంగిఁ దాను గవి నన్విందానువిందాదులన్.

గదుఁడున్, సాత్యకియుక్, లోనుగాన్ = మొదలుగాన్, అనుజవర్గంబున్ =
 సోదనమువాయమును, ఇంచుమనుచుచుము. (వీనుకృష్ణుఁడు దాయాదు లగుసోద
 రులు) గదా.....లై, గదా = గుడియ, కాన్కున్ = విల్లు, ప్రవర = బాణము, అగి
 మొదలైన, ఆయుధ = యుద్ధసాధనములు, పాఁబులై = ప్రేగులయందలవార్చి, అనుజవర్గ
 మునకు ననుజులకు భేదము లేదు గావుననిది అనుజవర్గమునందలియనుజులకు విశేషము
 అరుగుదేగన్ = నూడఁ గాఁగాన్, వారలం గూడి = వారిం గలసికొని, వాఁడి = ప్రశంస
 ము, తలిర్పక్ = చిగురింపఁగాన్, (అతిశయింపఁగా నని యర్థము.) బరతించి = త్వ
 రముపచి, మించి = అతిక్రమించి, మృగరాక్షింధంబు = సింగపుంగోదను, కుంభేంద్ర
 పంక్తిన్ = గజసముదాయమును, తగక్ = యుక్తముగానీ, మార్కమభంగిన్ = ఎదు
 ర్కొనురీతిని, విందానువిందాదులన్ = విందుఁడు ననువిందుఁడు మొదలగువారినీ,
 తాన్ = కృష్ణుఁడు, కలిసెన్ = శారసింపఁచు.

శా. అంభోదస్తనితారవార్భటికి ని య్యం బైసనాదంబుతో
 నంభోజాక్షుఁడు శేంభముత్తుటయు సా య్య క్యాదిపీరుల్ భుజా
 స్తంభాదంభవిజృంభితాసితటిదు య్యదీప్తులన్ శౌర్యసం
 రంభం బేర్పడఁ దాడి రవ్విమతనీ యస్సారసైన్యంబులన్. 36

అంభోజాక్షుఁడు = కృష్ణుఁడు, అంభోజ...లనె, అంభోజ = పద్మమునందు
 క్క, స్తనిత = ఉరుచుసంబంధమైన, ఆరవ = ధ్వజముకల్ప, అంభోజిత = అంభోజము
 మనకుక, వియ్యం బైననాదంబుతోక = చుట్టమొప్పునతోక, అంభోజ...లనె, అంభోజ
 తో నని యర్థము.) శంఖము, ఒత్తుటయున్ = పూరించిన గోడనె, అంభోజ...లనె, అంభోజ
 అనంతర్యాధమున నుపయోగింపఁబడెను.) నాత్యక్యానిత్యుల్ = నాత్యక్త మొనరించు
 రాకృతుకాలులు, భుజా...లనె, భుజార్తంభ = స్తంభమున నొకటి నొకటిగా
 దలి, అదంభ = నిష్కపటముగా, విప్రంభిత = చెలరేగిన, అనె = కర్తవ్యమున గలిగి
 మెఱుములనుండి, ఉద్యత్ = బయలుదేరుచున్న, విప్రంభిత = నానావిధముగా
 ర్యసంరంభంబు = వికృతావేశము, విప్రదత్ = వెల్లిడియగలము, అన్యథా...లనె, అన్యథా
 అన్యథాత = పైఁ జెప్పినపరవాదైన, వీర = పరాక్రమకాలులయొక్క, అన్యథా...లనె, అన్యథా
 మైన, నైస్యంబులక = సేవలను, తాచిరి = మాన్యుచి. యన్యథా...లనె, అన్యథా
 రని యర్థము.)

క. చిందంబులు పూరించుచు

స్యందనముల నిలిచి విండ్ల ♦ నరులు మొదలుక

వ్విందానువిందు లపుడు ము

కుందునిపై విడిచి రమిత ♦ ఘోరశరంబుల్. 37

అవ్విందానువిందులు, అపుడు = కకాలము, స్యందనములక = కలలులనుక, నిలిచి,
 చిందంబులు = శంఖములను, పూరించుచుక = పూరించుచున్. అమల = నానా
 ముల సంధానముచేసెడు వింటి వారినడిమికావులు, వెంజనుక = కర్మమున గావించి
 (శత్రువులు ముట్టలిడఁగా ననియుఁ బోఁచును.) ముకుందులైన్ = కృష్ణుని నానందము
 అమిత ఘోరశరంబుల్, అమిత = కొలఁదిలేని, ఘోర = భూరిములగు, శరంబుల్ =
 బాణములను, విండ్లన్ = భయములనుండి, విడిచిరి = వ్రేలెనొందిరి.

సర్వగ్రాహకము.

వీరహంకారమకా ♦ క్విజలంకారవ

క్కారవేధేంద్రక్షేం ♦ కారముల్ విక్రమం

భోరు కల్లం జమూ ♦ మూతరేణువులన్

వారిదాధ్వంబు న ♦ ము న్నొనల్ వానినక. 38

వీర..... ఫీంకాగముల్, వీర... పరిశ్రమశాఖలుమొక్క, పూంకాగ = పూ
 మ్మనుభవములును, మూర్త్యుల = నారి (నిలగియుండుట) వలన గలిగిన, టంకా = టం
 మ్మనుభవములును, ఘంకాగవ = వాద్యములభవములును, ఇభంకాగ = గజశ్రీమములును
 క్క, ఫీంకాగముల్ = గీతలును, టంకాగ = అన్ని విధాలునును, భీమకర్త =
 భవనింపఁగాక, చమ... టంకాగ, చమ... = నీలవలన, (నీలవలనకాశిత్రోహం
 దువలన నని యర్థము.) టంకాగ = పుట్టిక, టంకాగ = పరిశ్రమశాఖలుమొక్క
 వారిదాధ్యంబు = ఆరాశమును, (పోయియుండును) పుట్టిక = ఆరమింపఁగాక, మొ
 నల్ = స్వయములు, తోడిక = (యుద్ధముచేయు) పోయియుండును (ముందుప
 ద్యముతో నన్వయము.)

మ. హిమనంభూతము బంధునం బగుదు శ్రీ తేరద్రంబుపై గ్రమ్మచం
 దమునక శాత్రున కామయగ్గిరితొన్ ప్పొందుత నిజులచచ్చతం
 గముపై గప్పిన నయ్యదూర్వహుండు శాన్త్రూగ నారాచనం
 ఘముటే వానిం దెనల్పె దులించుచున్ శంకరించి యున్నట్లొకన్.

హిమనంభూతము = పరిమళముగాయును, (అభిరక్షణ మొనరించి నుండును)
 బంధునంబు = దిష్టిక, అగుదుక, శ్రీతేరద్రంబుపై = గ్రమ్మచం ద్రుమొనరించి
 ను, క్రమ్మచందము = శాన్త్రూగ నారాచనం ద్రుమొనరించి, శాన్త్రూగ... యల్, శాన్త్రూగ...
 పగవారిపొంటినుండి, ముక్కు = పొంటినుండి, నిజులశ్రుతియల్ = వానినిలచుచు
 లు, నిజుల... యల్, నిజుల... (పుట్టిక) యల్, అంతట = పరిశ్రమశాఖలు
 న్న, శాన్త్రూగమునైక = పరిశ్రమశాఖలును, పుట్టిక = పరిశ్రమశాఖలు, అయ్య
 దూర్వహుండు = పుట్టిక, (పరిశ్రమశాఖలు శాన్త్రూగముల గలిగించువాడు.)
 శాన్త్రూగ నారాచనం ద్రుమొనరించి = శాన్త్రూగ నారాచనం ద్రుమొనరించి (పరిశ్రమశాఖలు)
 యుండునుగానుండునట్లు, వానిన్ = అత్రువులు ప్రసరించుచు నుండును, పుట్టిక
 రుగాన్ = పొంటి నుండియు, యంకించి = పుట్టిక, యున్నట్లొకన్ = పుట్టిక, పుట్టిక, పుట్టిక
 ల్పెన్ = పొంటినించును.

మహాప్రస్థావ.

గదం దుగ్గికోధతాహం, తులపిలయచం, తొల శాలుండుపులెక
 గదనతోడిక భుజగ్గి, గ్రభతధగధగ్గి, క్కధారామాతిం బల్

మదమాతంగంబులం దుగ్రింప నవి పదిహాతః శ్వాధ్యజాలంబులీల
నైదతోడంగూలనూవంతులువడిమడియకః ఘోరయుద్ధంబొనర్చెక

గడుఁడు, ఉగ్ర.....తక, ఉగ్ర = భయంకరమైన శ్రోత = శోపముచేతను,
(పరులు చేసినయపకారము సహించమిచే మనసునం గల్గుచికారము కోరికయు.)
తామ్రతుతక = ఎఱ్ఱరికన్నులు గలుగుటచేతను, విలయ.....వోలెన్, విలయ = ప్రళ
యకాలమందున్, చరత్ = తిరుగుచున్న, కాలకాలందువోలెన్ = ముట్టఁడువలె, క
దంతోణిన్ = యుద్ధభూమియందుక, భుజాగ్ర.....హతిక, భుజాగ్ర = చేతివిడిచి
ను, గ్రథిత = కూర్చబడిన, ధగధగత్ = మెఱయుచున్న, ఖడ్గ = కత్తియొక్క, ధా
రా = వాయియొక్క, ఆహతిక = దెబ్బచేతను, బలమదమాతంగంబులక = బలిష్ఠమై
నమదపుటేనుఁగులను, త్రుంపక = నటకఁగాక, అవి = ఆయేనుఁగులు, పది.....లీ
లక, పది = వజ్రాయుధముచేతను, హత = కొట్టబడిన, శ్వాధ్యజాలంబు = పన్నతనము
దాయముయొక్క, లీలన్ = విలాసముచేతను, (విధముచేత నని యర్థము.) నైదతో
డన్ = ధ్వనితోక, కూలన్ = పడిపోవఁగాన్, మావంతులు = మావళివాను, పడి =
భూమియందుఁబడి, మడియక = చావఁగాక, ఘోరయుద్ధంబు = భయంకరమైన
యుద్ధమును, ఒనర్చెక = చేసెను.

చ. యదుపతి విందుసారథి నొకమ్మునఁ ద్రుంచిననంతశౌరిపై
గద ననువిందుఁ జేయఁ బరిఁ ఘమ్మున దాని నడంచి నిష్ఠుర
ప్రదర మతండు నైవ నుదఁ రం బదరన్ భిదురంబు దాకి న
స్టైద విదళించి పోయిన మఁ హిం బడె నయ్యనువిందుసాదియుక.

యదుపతి = కృష్ణుఁడు, విందుసారథిన్ = విందునియొక్కయరదము శ్రోలుచా
నిని, ఒకమ్మునక = ఒకబాణముచేతను, తుగ్రించినక = సంహరించినక, అంతక = పి
మ్మటను, అనువిందుఁడు, శౌరిపైన్ = కృష్ణునిమీఁదను, గదన్, ఏయక = ప్రయోగిం
పఁగాన్, పరిఘమ్మునన్ = పరిఘ మనునాయుధముచేతను, అతఁడు = ఆగోపాలుఁడు,
దానిక = అనువిందుఁడు ప్రయోగించినగదను, అడంచి = త్రుంచి, నిష్ఠురప్రదరము =
కఠినమైనబాణమును, వైవన్ = వేయఁగాక, ఉదరంబు = గర్భము, అదరక = చరిం
పఁగాన్, గుండెలు పగులఁగా నని యర్థము. భిదురంబు = వజ్రాయుధము, తాకిన
ట్లు = తగిలినట్లు, ఎదక = హృదయమును, విదళించి = (ఆబాణము) చీల్చి, పోయి

నక = పోరాన, అయ్యనవిందుసానియక = అయ్యనవిందునిరభము గడపువాడును
యితము, మహిక = భూమిమీదను, పడక = పడియును, మృత్యుమందె నని యర్థము.

మ. కడిదిన్ సాత్యకితో ద్విషన్నువులు వీడకం దాకి క్రొవ్వాడి నూ
పెడితూపు ల్వరంగించి రభ్యముల నొప్పింపక దృఢకోర్కెఁజే
వడి నాతం డరియోధయూధము మహాభ్రీశ్రీణి యుంఝానిలం
బెడలం దోచినభంగి సాయకమహావృష్టిం దొలంగించినక. 42

ద్విషన్నువులు = శత్రురాజులు, కడిదిన్ = కడిముగాళ్, సాత్యకితోక, తా
కి = ఎదుర్కొని, వీడకన్ = ఉత్సహముతోన, క్రొవ్వాడి = ఎక్కువదనున, చూ
పెడితూపులు = కనుపఱచుచుండుములను, (పదము గలచుండుముల నని యర్థము.) వరం
గించి = ప్రయోగించి, రభ్యముక = గుట్టుములను, నొప్పింపక = బాధింపకగాక, ఆ
తండు = ఆసాత్యకి, దృఢకోర్కె = దృఢముగోలము గలవాడై, పడక = పడిముతోక
అరియోధయూధముక = శత్రుపరాక్రమశాలులనముదానుమును, సుబ్రహ్మణ్య కులం
యూధం తిరక్కం పున్నుభంసకం అ. యూధశబ్దము పశ్చాత్తలనముదానుమునకే
యుపయోగింపవలయు నని యుపాదేశం చేస్తును. ఇది కను లన్ని నముదానుములకు
వాడుచునే యున్నాడు. యుంఝానిలంబు = వానతోఁ గూడిన గాలి, మహాభ్రీశ్రీ
ణిక = సెద్ద మేధుములనముదానుమును, ఎడలం ద్రోచినభంగిన్ = కొట్టి వేయునీతిచేతను
సాయకమహావృష్టిన్ = చాగములగొప్పబడిదక, దొలంగించినక = (యుద్ధభూమినుం
డి) తోలకగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉత్సాహవృత్తము.

అత్తటిక హాళాహాళు ల్వి డ యత్తులంబు గ్రమ్మ రా
హుత్తరాజితత్తడుల్ స డ ముత్కటంపు నెత్తుటం
జొత్తిలంగడంగి నంద డ సూనుమీద పిందుండు
వెత్తుగా నిగుడ్చు నంత డ పీఠహాత్రీభాణముక. 43

అత్తటిక = ఆకాలమునందు, హాళాహాళున్ = గొప్పధ్వనులు, వియత్తులంబు =
ఆకాశమును, గ్రమ్మక = ఆక్రమింపకగాన, రాహుత్తరాజిత = గుట్టుపురొతులనముదా
యమును, తత్తడుల్ = గుట్టుములును, సముత్కటంపు నెత్తుటన్ = అధికమైనరక్తముచే,
జొత్తిలక = ఎఱ్ఱవారకగాక, (గుట్టుపురొతులు గుట్టుములును రక్తముచే దడియకగా

నని యర్థము.) విందుడు, సందనూమవిఁడన్ = సందనికొనుచునువిఁడను, కవంకి =
ప్రియత్నించి, అంతకొ = పిమ్మటను, వీతిహోత్రబాణముకొ, ఆగ్నేయాస్త్రమున,
(వీతి = అశ్వము, హోత్రము = హోమకర్తవ్యము గాఁ గలవాఁడు వీతిహోత్రుఁడు =
అగ్ని, అతఁ డధిదేవతగాఁ గలబాణము = వీతిహోత్రబాణము) ఉద్వేత్తుగాన్ =
ఒక్కమాటుగాన్, (త్వరగా నని యర్థము.) నిగుడ్చెకొ = ప్రియోగించెను.

మహానర్థక.

అతఁ డాగ్నేయాస్త్ర ము క్లేయగ నది గగనం బంటి హాలాహలోల్కా
ప్రతిమంబై సేన గంపిం పగ భుగభుగరు క్షిజ్వలజ్వాలచాల
ప్రతతోద్యద్విస్ఫులింగ ప్రకటచిటచిట ధ్వానమై వేగ రా న
ద్భుత మొప్పువారుణాస్త్రం బున జలరుహనా భుండువారిం చెదాన్.

అతఁడు = ఆవిందుడు, ఆగ్నేయాస్త్రము = అగ్ని బాణమున, క్లేయగ = క్లేయకొ
గొప్పపూనికతోఁ బ్రియోగింపఁగాన్, అది = ఆయాస్త్రము, గగనంబు = ఆకాశమున,
అంటి = తాకి, హాలా.....బై, హాలాహల = కాలకూట మనుననుయొక్క,
ఉల్కాప్రతిమంబై = జ్వాలయే సాటిగాఁ గలదియై, (ఉల్కాశబ్దమునకుఁ గొఱవెయ
నియే యర్థముగాని సందర్భమునుబట్టి యిట జ్వాల యని చెప్పవలెను.) సేన = సందు
(లోనిజనులు) కంపింపకొ = భయమున వడిచుచుండఁగాకొ, భుగభుగ.....ధ్వాన
మై, భుగభుగ = భుగభుగలాడెడు (ఇది మంటయందలిచక్కడు ననుకరించెడిశబ్దము.)
రుక్ = కాంతిచేతను, ప్రజ్వలత్ = మండుచున్న, జ్వాలాజాల = మంటలగుంపునుండి,
ప్రతత = అధికముగాకొ, ఉద్యత్ = ఎగురుచున్న, విస్ఫులింగ = మిగులగుంబయొ
క్క, ప్రకట = ప్రసిద్ధమైన, చిటచిటధ్వానమై = చిటచిటయనుధ్వనిగలదై, వేగన్ =
త్వరితముగాన్, రాన్ = రాఁగాన్, జలరుహనాభుండు = కృష్ణుఁడు, అద్భుతమొప్పుకొ =
వింతపుట్టునట్లు, వారుణాస్త్రంబునకొ = వరుణదేవతాక మైనయాస్త్రముచేతను, వా
నిన్ = ఆగ్నేయబాణమును, వారించెన్ = అడ్డగించెను. విందుఁ డేసియాగ్నేయబాణ
మువలన నగ్ని పుట్టి సేనలఁ గాల్పఁగాఁ గృష్ణుఁడు వరుణదేవతాక మైనవారుణాస్త్ర
మున జలము పుట్టించి దాని వారించెను.

ఉ. విందుడు శక్తిబాణ మను విందుడు నూలుశరంబు లేయ గో

విందుడు వాని నెల్లనుబ విప్రతిమాననిశితసాయకా

శ్రిం నానుమాడి శేరిరత్నాచల పీఠాధిపతి శ్రీమద్వేంకటాద్వైతాచార్యుల వ్రాసిన
 ల్లంకాచంద్రావళి జానమలలు, నూరి పదాలలు వ్రాసిన శ్రీమద్వేంకటాద్వైతాచార్యుల వ్రాసిన 45

[illegible]

గీ. విరక్తుల యాటి పొందాను ♦ పొందు లావును

“နိဗ္ဗာန်သေ သာမဏဂါထာတော်” ♦ “နိဗ္ဗာန် အသံသေ”

మరిచి అంకితము చేసినాడు ♦ మృత్యువును ఓడించినాడు

రమణులు పరిశోధించి చూశాను ♦ తొమ్మిదిగాలు వయస్సు. 46

వింధానునింటను, వింధులను గ్రహించుకొనువాడే, (పోయిన గ్రహమును పట్ట
 వార్త) అప్పుడు = ఆకాలమున, అట్టి పోయినది, పోయినది = పోయినది, (ఇది భీతి
 శబ్దప్రవము.) వారు పట్టించుకొనినవాడు అగునట్లుగా, శబ్దమును పట్టించుకొనినది, శబ్దము
 బ్రహ్మ నిష్ఠైకతవనానికి మతి చెప్పినది. దీనికి సమానతవము వినోదించుచున్నా
 వ్య 'మను' గాని ముందు 'నో' గాని యునుచునుగించును. ప్రాసాగమును పట్టి
 మేకవచనముననే తెలియ గానియును. గాని పదార్థమును పట్టి తెలియ గాని
 ప్రాసాగము నాముక్తిమార్గకమునుగానియు గానియునును. గానియునునుగాని
 రించుచునో, ఉచితము = ముందు, అనిందినుగాని, గానియునునుగానియునుగాని, అ
 చ్యుతుడు = వాసుదేవుడు, శబ్దమునుగానియును వానివచనమును, పదార్థము = పదార్థము
 వునటు, శివశాసములు = పాడేపాదములుగా, పాదేపాదము = ప్రాసాగించును.

క. ఆయుష్సు లతిరయమాన

నాయకుల నాటి పాటి ♦ తాత్పర్యములుగా

గాయమ్ముల నెత్తురొలుకు

గాయమ్ముల వారు భీతి ♦ గని పఱచి కొగ్గె.

47

ఆయమ్ములు = కృష్ణుడు వేసినబాణములు, ఆతిశయమ్ములై = మిక్కిలి పెక్కు
ముతోన్, ఆయమ్ములన్ = ఆయువుపట్టులందున్, నాటి = గ్రచ్చుకొని, పాటిపోగె
ములు = పగులగొట్టబడినయెముకలు గలవి, కాక = కాఁగాన్, గాయమ్ములన్ = శత్రు
రములందుకై, నెత్తురొలుకు గాయమ్ములకై = నెత్తురుగాలెడుపుండ్లచేతను, వారు = ఆ
వ్విందానువిందులు, భీతిగని = భయపడి, ఒగ్గె = ఒక్కపాడియే, పఱచి = నాటిపో
యిరి. ఇందుఁ ద్యోక్షుచప్రాసము వేయబడెను.

గీ. వీఁగి యీగతి విందాను ♦ విందు లరుగఁ

దోన సేనాధిపులు వారి ♦ తోనమొనలు

విఱిగి తిరుగక యేడ్చెట ♦ వెఱచి పఱచె

గ్రోల్పులికిఁ బాటుమాగ్గంపు ♦ గుంపువోలె.

48

విందానువిందులు, ఈగతిన్ = ఈప్రకారముచేతను, వీఁగి = భయపడి, ఆట
గకై = పాటిపోఁగాకై, తోన = వెంటనే, సేనాధిపులు = సేనానాయకులును, వారితో
న = ఆసేనానాయకులతోడనే, మొనలు = వైద్యములును, గ్రోల్పులికిన్ = వెదపులికిన్,
పాటుమాగ్గంపుగుంపువోలెకై = పాటిపోవుమ్ము ములసముదాయమువలెను, (మృగముల
సంబంధమైనదిమాగ్గము. ఇది సముదాయమైనను లేక వానియం దుండుకస్తూరి మొదల
గువస్తు వైనను గావచ్చును.) వెఱచి = భయపడి, ఏడ్చెకై = ఆతిశయముతోకై,
తిరుగక = వెనుకకుఁ దిరుగక, విఱిగి = చెదటి, పఱచెకై = పాటిపోయెను.

మ. కమలాక్షుం డిటు శాత్రువప్రతతి సం ♦ గ్రామంబునం నెల్పి చిం

దము పూరించి నిజాప్తయుక్తుఁ డయి భ ♦ ద్రాకన్యకామూల్యక

త్నముఁ దాఁ దోడ్కొని వచ్చి తజ్జనకునిం ♦ ట న్నిల్పి దివ్యప్రహ

రమణీయోపవనీకనత్కనకహ ♦ ర్వృన్ధాయయై యున్నచోకై. 49

కమలాక్షుండు = శ్రీకృష్ణుడు, ఇటు = మీఁదటిప్రకారమునను, శాత్రువప్రత
తికై = పగవారిసముదాయమును, సంగ్రామంబునకై = యుద్ధమునందుకై, నెల్పి =

యించి, చించము = శంఖమును, పూకించి = ఊచి, నిజాప్తయమట్లండై = తనవా గనుబం
దునులతోఁ గూడినవాఁడై, భద్రాకవ్యకామూర్త్యుత్తమవ = భద్రాకవ్య యనువేల
శ్రోత్తమును, వాక్ = కృష్ణుడు, శోక్కినివచ్చి = తీసికొనివచ్చి, శ్రద్ధానునింటి =
ఆ సేతండియింటిని చూచున, నిల్చి = ఉంచి, దివ్య..... స్థాయియు, దివ్య = సుందర
మైన, ప్రభా = రాంతిదేవుడు, గమనీ ను = మనోహరమైన, ఉపవనీ = శోటమందుకొ
కవత్ = ప్రకాశించుచున్న, కవితహరత్త్యస్థాయియు = బంగారుమేడం ప్రవేశించినవాఁ
డై, ఉన్న శోక్ = ఉన్న పుడు, ముందుపద్యముతో నవ్వయము.

ఉ. కేకయభర్తయు గొమరి ♦ కేం దగిన్జివిభుండు సర్వలో
కైకనుతప్రతాపుఁ డగు ♦ కృష్ణుడువచ్చి గలండె యందు ను
శ్లోకుఁ బురోహితుం బిలిచి ♦ శోభన రేఖ యుసంగి శౌరి వే
త్తోకొని ర మ్మొందు శుభ ♦ మందుభిభద్రగజాశ్వరాజిశోక్.50

కేకయభర్తయున్ = కేకయదేశము మొక్క గొమరు, గొమరికిశ్ = గూఁతుఁడు
తగిన్జివిభుండు = తగిన్జుగఁడు, సర్వలోకమునప్రతాపుఁడు = ఎల్లజనులదేవుడు బాగ
డబడినతేజము గలవాఁడు, (ని) సప్రసాద ప్రభావశ్చ యత్తేజః కోశవందంబం.అ
బంధారమువలనను దండవలనను గలిగినతేజము ప్రతాపవంశము నని అర్థము. అగు
కృష్ణుడువచ్చి = అయినకృష్ణునివచ్చి రాక, కలండె = కలండా? లేడనిఅర్థము.
అందుకొ = అనియాలోచించుచుకొ, సుశ్లోక = మంచిగీర్తి గలవానిని, పురోహితుకొ
పిలిచి, శౌరికొ = కృష్ణుని, వే = శ్రీమయిగాన, శోకొనిముక్తి = తీసికొనివచ్చు, అటం
చుకొ, శోభనరేఖ = శుభ రేఖను, (వివాహముం దేనుపరమమును,) ఒసంగి = యిచ్చి,
శుభ..... రాజిశోక్, శుభ = మంగళముం దెలిపెడు, మందుభి = శ్రీమయిక్క
యు, భద్రగజ = భద్రజాతీయములయొక్కయు, అశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్కయు,
రాజిశోక్ = సమూహముతోన, (పంచన)

వ. ఇట్లు పంచినం బురోహితుండు మునుదుని సందర్శించి శుభ రేఖ
యొసంగి యతనివలన ననుస్కారాదివిధుల నారాధితుండై పెండ్లి
కొడుకవు గమ్మని దీవించ నిటఁ గేకయేంద్రుండును శ్రీకృష్ణకవ్య
శోత్సవసందర్భతోత్సుకులై పచ్చినభీమాద్భుతనకులసహదేవులనుఁ

గుంతలకోసలాదిదేశాధీశు లగుబంధువులను సవినయస్త్రియసంభా
షణాలింగనాదుల నాదరించి తగినవిడిమట్టుల విడిచివది మోడి
యాస్థాని కేతెంచి పెండ్లికొడుకుం గావించుటకుం బంధినం దు
ణ్యాంగనలు మంగళగీతంబులతో శోభనహార్తిద్రాక్షతంబులు నో
పాలుఫాలతలంబున నునిచి రంత.

51

ఇట్లుపంచినాక = ఈప్రకారము పురోహితు సంపదానాక, పురోహితుఁడు, ము
కుందునికా = కృష్ణునిని, సందర్శించి = చూచి, శుభశ్రవణ = పెండ్లికొడుకు, విరచిత = వ
చ్చి, అతనివలనాక = కృష్ణునివలనాక, ఎనుస్కారాదివిధులనాక = సమన్వితము నొందు
గు నేర్పాటులచేతను, ఆరాధితుండై = పూజింపఁబడినవాడై, పెండ్లికొడుకు, కన్య =
అగుమని, దీవించెనాక; ఇటకా = పురమునందుకా, శేకయేంద్రుఁడును = శేకమహర్షిఁ
డును, శ్రీకృష్ణ.....వై, శ్రీకృష్ణ = కృష్ణునియొక్క, కన్యకా = వివాహమైనది,
ఉత్సవ = వేడుకను, సందర్శన = చూచుటయందు, ఉత్సవకై = ప్రయత్నించినవాడై,
వచ్చినభీమాద్భుతనాకులసహకేవులను, గుంతలకోసలాదిదేశాధీశులు = గుంతలము, కోసలము
మొదలగు దేశములకుఁ బ్రభువులు, అగుబంధువులను = అనుమట్టులులను, సవినయ...
...లకా, సవినయ = అడఁకునతోఁ గూడినవియను, స్త్రీయ = కన్యలులు నగు, సంభాష
ణ = మాటలచేతను, ఆలింగనాదులకా = కౌగిలింతలు మొదలైనవానిచేతను, ఆదరిం
చి = గౌరవించి, తగినవిడిమట్టులకా = అనుకూలమైనవిడుదలందునాక, విడిచివది = వ్రేదే
శపెట్టి, మగిడి = తిరిగి, ఆస్థానికిన్ = సభకుకా, ఏతెంచి = వచ్చి, పెండ్లికొడుకుం గా
వించుటకున్, (కృష్ణునిని) పెండ్లికిం దగినయలంకారము కలవానిని కేయిటకుకా, కం
చినకా = ఆనతియఁగాకా, పుణ్యాంగనలు = ముత్తైదువలు, మంగళగీతంబులతోకా =
శుభములగుపాటలతోకా, శోభనహార్తిద్రాక్షతంబులు = చక్కనిపసుపుద్రాక్ష, నోపా
లుఫాలతలంబునన్ = కృష్ణునొసటను, ఉనిచిరి = ఉంచిరి. అంతకా = విమృశించు.

ఉ. సంపదగెనూనె నంటి పెలు ♦ చక బన పూసయి నల్లువెట్టె మే
త్కంపులనత్తుసొంపుదుల ♦ కింపఁ బునుంగు చనుంగివం గునా
ళింప మెఱుంగుముంగుదులు ♦ లేజెనుటం బదనై నటింప నై
లింపవధూసమాన యొక ♦ లేమ మురాసురమర్కడేదికొ. 52

నైలింపవధూసమాన = దేవతాస్త్రీతో సమానురాలు, ఒకలేన = ఒకయొకఁడు,

నొక్కతెకట్టాణి ♦ మొంటు లుచె

మొకతె కాస్తుభరత్నమా ♦ లికి ఘటింః

నొకతె కంకణరత్నము ♦ ద్వికలు గూర్చె

నఖిలభూషణభూషితుఁ ♦ డగుచు యగుని

భుండు రంజిల్లెఁ బూర్ణచం ♦ మ్రొండువ్రా లె. 54

ఓర్తుచెలి = ఒకానొక స్త్రీ, వలిపమణుంగుచేక = సన్న మైనదియు నుదికినది యు నగు తెల్లబట్టచేక, తడియొత్తక = తడిని దుడుచు చుండఁగాక, ఓర్తు = మఱియొకతె, కనకాంబరంబు = బంగారు (సరిగగల) వస్త్రమును, (మధ్యమపదలోపసమాసము) కట్ట సొసఁగెక = ధరించుటకు నిచ్చెను. ఒక్కతె, కప్రాన్ = కప్పురముతోక, తిలకము = బొట్టును, దిద్దన్ = సవరింపఁగాక, ఒకతె = ఇంకొకతె, సాంకవపటీరాగరు కలపము = పునుగు మంచిగండము నగు మొదలగుపరిమళవస్తువులతోఁ గూర్చినపూతను, అలదెన్ = (మేనఁ) బూసెను. ఒక్కతె, మాళిదైక = శిమునందుక, మకుటంబు = కిరీటమును, సంధింపక = కూర్పఁగాక, ఒకతె, ముత్యాలదాసికము = ముత్యములతోఁ గట్టినలలామకమును, (చెండ్లికాలమున వధూవరులమోమునం గట్టునొక భూషణము.) కూర్చెక = ఉంచెను. ఒకతె, కేయాఃపూరకలోపములు = భుజకీర్తులు ముత్యాలదండలు ననుభూషణములను, కూర్పన్ = సంఘటింపఁగాన్, ఒక్కతె, కట్టాణియొంటులు = మంచిముత్యములతెమ్మంటులను ఉనిచెక, ఒకతె, కాస్తుభరత్నమాలికక = కాస్తుభ మనురత్నముతోఁ గూడినదండను, (కాస్తుభము = సముద్రము. దానంబుట్టినది కాస్తుభము. దేవదానవులు సముద్రమును మధించినపు డందుఁ బుట్టినయొకకలంపు కాస్తుభ మనంబడు.) ఘటింపన్ = (మెడనుండు) తేర్చిఁగాక, ఒకతె, కంకణరత్న ముద్రికలు = కడియములను రత్న పుటుంగరములను, కూర్చెక = తొడిగాను. మదువిభుండు = కృష్ణుండు, అఖిలభూషణభూషితుండు = ఎల్లభూషణములచే నలంకరింపఁబడినవాఁడు. అగుచున్, పూర్ణచంద్రుండువోలెక = నిండుచంద్రుఁడువలె, రంజిల్లెక = ప్రకాశించెను. ఉపమాలంకారము.

శా. సంధింపక శుభలగ్నముం గదిసె న ♦ బ్జాతాక్షుఁ డెండంచు వే
బంధుక్షత్రికుమారులం దొకల నం ♦ పక నార లాందోళికా

గంధేభేంద్రరథాధియాధు లగు వే ♦ గజ శేరి మత్స్యద్వప
స్కంధాయాధుని చేసి రుత్సవ మొనరిగం గొహళిత్ర మొనరిగె.

సంధంపక్ష = (పెండ్లివారి) పడుక్కొనుటవలన, శుభలగ్నమున (శుభకార్యమునకు) వివాహమున చేర్పడఁజూలమున, ఇటు సువర్ణము పొదిపూరణార్థము. రథి
సెన్ = సమీపించును. అర్జునాద్యక్ష = వృష్ణునిని, వేదాధిపతియ గాన, పరిచయమున
తోడ్పొందించుచు, బంధుత్వప్రసాదమున = మత్స్యములగురాచతోపాటులను, దోలెలు =
(కొందఱు) జోరులను, అంబవ = (కేకయందల) పరిమలమున, వాంఛ, ఆరాధన
శిక్షా.....ల, అందఁలీల = అందలములను, గంధేభేంద్ర = మనఃపూరితగుఱునను,
రథ = రథములను, అధియాధులైన ఎక్కిన వాల్ల, వేదజ్ఞులైన వోలు, ఉత్సవములను
వేడుక, ఎసంగె = అధికము కాఁగాన, గొహళిత్ర = దండములమున, మోరించు
గజ = భవనింపఁగాన, శోరజ్ఞు = వృష్ణునిని, మత్స్యద్వపక్ష = అధియాధునిననుపొదిపూరణ
నగుమెడ వేర్కొనఁగాన, చేసిరి = చేసెను.

మ. త్వరతో నత్యంత పరివారవనితా ♦ మౌర్య బహువిధము
గృహం బుష్పతోలం గృహంగణమాణి ♦ సోధలములనె నిల్చి భా
స్వరభద్రభక్తులను సుపారమిమహానా ♦ జేకోలువారించుచు
ధురధురతాపభసేమ నున్నుమనము ♦ నుం గాంచె సంతసమున 56

అత్తలేన = పరివారమునందున, పరివారవనితా = వానితా = పట్టణమునందలి వేశ్య
స్త్రీలసముదాయము, గృహంగణమాణిసోధలములనె = ఇందరిముంగిట నున్న ముఱులు (కోట
గట్టలునె) మేడలందున, నిల్చి = ఉండి, భాస్వరభద్రభక్తులనె = ప్రకాశించుభక్తిచే
జాతిగజముమీఁదను, (భద్రగజమును వివాహాదిశుభకార్యములందుఁ జేయుదురని నమ్మ
జ్ఞిమనుచు దూరగుఁడు డాగోపించుచుండును.) సుహాణి.....న, సుహాణి = మం
చిముత్యములయొక్క, పని = రచనగల, హౌరజ్జోడోలు = ఒంగూరు పుటలనూరి
యందున, హౌన్ను + హౌడోలు = హౌరజ్జోడోలు. సమానములం బ్రాశాదులతో
లియచ్చునిగాఁచివర్ణముల కెల్ల లోపంబు జహుశరణుగా నగు. బా. సరి. సమాధిము
చే హౌన్ను శబ్దములోని మొదటియొక్కనము మోత్రము మిగులఁగా (హౌ + హౌడో
లు) అని యయ్యెను. అప్పుడు లుప్తశేషమునకుఁ బరుషములు పరిమలగుఁబడు ను
చు (బా. సం.) సూత్రముచే నుగాగమంబు ప్రొద్దుంప హౌను +

చాడోలు నగును. పిమ్మటఁ బయపములకు నుభాదేశమును ద్విరీతిమున కిలన్వారాదేశమును రాఁగా హెంకొడో లనురూపము సిద్ధ మయ్యెను. ఇంటి పట్టణమునకుఁ గల గ్రామస్వార మొక్కటియే యాదేశమగును; గాని స్వత్వాదలు రావు. ఇండి, 102. ర.....సీమన్, బంధుర = మనూహరమైన, ఖంటాపథసీమన్ = కేంద్రవాటియండిన్, అంచద్దలిన్ = ప్రకాశించుఁడకితోన్, (మంచనమముతో నని యర్థము.) వచ్చుచు దునూనున్ = వచ్చెడుకృష్ణునిని, అపార.....సంబు, అపార = అంతయులేని, ప్రిహ్వరసంబు = సంతోషానురాగములనముదాయము, ఉప్పటిన్ = పట్టణాన్, గాంచెన్ = చూచెను.

చ. బలుదమి మీఱఁ జెందిరిక ♦ పావడవై సరిసంచుచీర కెం
దళుకులు దేరఁ బెన్నెరుల ♦ తావికిఁ దేటులు చేరఁ గొల్కులం
గళుకులు వారఁ దారకడ ♦ కంటికిఁ దార దృగంశుపాళిక
ల్వలజిగి గేర శౌరి నొక ♦ వారవిలాసిని చూచె నోటగాన్. 57

ఒకవారవిలాసిని = ఒకవేశ్య, బలుదమి = అధిక మైనకోర్కె, మీఱన్ = అధిక యింపఁగాన్, చెందిరికపావడవైన్ = కనుఁబారంగ నలతాబందమీదను, సరిసంచుచీరకెందళుకులు = జలతారుచుట్టునుం గలకోకియొక్కయెఱ్ఱకాంతులు, తేరన్ = కేటపడఁగాన్, పెన్నెరులతావికిన్ = గొప్పవి యగుతలవెండుకొలపరిమళమునకన్, తేటులు = తుమ్మెదలు, చేరన్ = సమీపింపఁగాన్, కొల్కులన్ = కంటినుదలండిన్, కళుకులు వారన్ = కాంతులు ప్రకాశింపఁగాన్, తార = కనుగ్రుడ్డు, కడకంటికిన్ = కంటితుదకున్, తారన్ = ప్రసరింపఁగాన్, దృగంశుపాళి = వేరికాంతులనముదాయము, కల్వలజిగి = కల్వలకాంతిని, గేరన్ = పరిహసింపఁగాన్, శౌరిన్ = కృష్ణుని. 57. గాన్ = ప్రక్కగాన్, చూచెన్ = కనుగొనెను.

చ. పగడపుమోవితో జీలుగుఁ ♦ బయ్యెదతో విడియంపుసాంపుతో
నిగనిగ నుబ్బసిబ్బెముల ♦ నిగ్గులతోఁ దగుగుబ్బదోయితో
సొగసగువేణితో బెళుకు ♦ చూపులతో లలిలేతనవ్వుతో
జిగివగ గుల్మ వచ్చి యొక ♦ చేడియ చూచె ద్రిలోకిమోహనున్.

ఒకచేడియ = ఒకానొక స్త్రీ, పగడపుమోవితోన్ = పగడముం బోలిఁబడరముతోను, జీలుగుఁబయ్యెదతోన్ = సన్నపైఠతోను, విడియంపుసాంపుతోన్ = కాం

బూలపుసోమతోను, నిగనిగనుబ్బునిచ్చుమునిగ్గులతోను = నిగనిగనో నువ్వెం గనువ
 చ్చులకాంతితోను, తగునుబ్బువోమతోను = ప్రకాశించుచున్న ఉవతోను, సోగనువో
 తోను = అందపులడవోను, బ్రతుపమాపులతోను = అభిప్రాయముకన్నులతోను, నీల
 = వ్యవోను = మందహాసముతోను, జిగి = కాంతియును, వగి = విలాసమును, పి
 ల్క = వ్యాపింపఁగానో, వచ్చి = వచ్చించి, త్రిణాకమాహుగ్గు = ముల్లగమువారి
 ని వలపింపఁజేయువారిని (కృష్ణుని) లలిత = ఉత్సాహముతోను, చూచు.

ఉ. బాలిక యొక్క వేగఁ జని ♦ బంగారు మేడను నిల్చి వేడ్క గో
 పాలుని లీలఁ జూచునెడఁ ♦ బయ్యెన యూర్పులగాలిఁ దూలినఁ
 గేల నమర్చుచోఁ దమిలి ♦ గిగి నిడి నీవియె జూల భర్తృపాం
 చాలికమానుఁ జేరఁ గర ♦ సంగ్రాహితాంశుకర్ణు త్రపగతిన్. 59

పిల్లలాలిక = బాలసుకజన్మని, వేగన్ = త్వగతోను, చని = వెళ్లి, బంగారుమే
 డను, వేడ్కన్ = అభిహుతోను, నిల్చి = ఉండి, గోపాలునిగ్గు = కృష్ణునిని, నీలగ్గు =
 విలాసముతోను, చూచునెడన్ = చూచుచును, పయ్యెన = పయలు, యూర్పులగా
 లిన్ = యూర్పులగాలివేతను, తూలిగ్గు = ఎగిరిపోఁగఁగానో, గేలగ్గు = ప్రేమతోను, అమర్చు
 చోన్ = చక్కఁజేసికొనుచును, తమిలిగ్గు = వలపుముగ్గులమువేతను, నిడి = వదలి,
 నీవియె = పోకముడియే, జూలన్ = ఊడపోఁగఁగానో, కరసంగ్రాహితాంశుకర్ణు, కర = ప
 తితో, సంగ్రాహిత = పోవఁజేసి, అంశుకర్ణు = నస్త్రమునలదిట్లు, భర్తృపాంశాలిక
 మాటుగ్గు = బంగారుబొమ్మనాటును, చేరగ్గు = ప్రవేశించును.

సీ. పీఠభూషణధౌత ♦ గైయె రాచిలుకఁ గేలఁ

గొని చూచె నజరాతి ♦ యనఁగ నెకతే

కని మోహవివశయై ♦ కదలన్ మేడయిం

చున నిల్చి మణిపుల్లి ♦ యనఁగ నెకతే

హరిసీలమంచకో ♦ పరి నుండి నీక్షించె

ఘనమ్మై మించుమించు ♦ చనఁగ నెకతే

పగడంపుగొణిక చు ♦ పుగ హత్తి చూచె ద

ద్దుటితకాంచనవల్లి ♦ క యన నెకతే

కంఠమునఁ గాంచికయుఁ బైడి ♦ కంఠ మొలను
బాదముల బాహుపురులును ♦ బాహుయుగళిఁ
బాదకటకంబులు ధరించి ♦ భామ యొక్క తె
సంభ్రమావత్తగతి వచ్చి ♦ శౌరిఁ నినియె.

60

ఒక తె = ఒకానొక స్త్రీ, హీర.....యై, హీరభూషణ = వజ్రపుష్పచేత, కా
త = శుద్ధిచేయఁబడినదియై, (వజ్రపుష్పము ధరించుటచే దెల్లనిచాయ నుండియై యని
యర్థము.) అజరాణి యనఁగా = సరస్వతివలె, కేలన్ = హస్తమునందున్, కాంచీ
కణ్, కొని = ధరించి, శౌరిక = కృష్ణుని, చూచెక = కనుగొనెను. ఒక తె = ఇంకొక
తె, కని = (కృష్ణుని) జూచి, మోహనవశయై = వలపుచే నొడ లెలుంగుచున్నది, మణి
పుత్రి యనఁగా = మాణిక్యపుచూమ్మవలెన్, మేడయందున్ = మేడకొనుట, ని
లెన్ = నిలువఁబడెను, ఒక తె, భువముపైమించుమించు చూచెక = మేఘముమీఁదిపైను
పువలె, హరినీలమంచతో పరినుండి = ఇంద్రనీలములసీతముపై నుండి, వీక్షించెక = చూచె
ను. ఒక తె, పగడంపుగొణిక = పగడపురాతి స్తంభమును, చాపుక = దగ్గరగాక, హ
త్తి = అంటుకొని, తద్భటితకాంచనవల్లిక యనఁగా = ఆకంబమునఁ గూర్చఁబడినబంగారుతీ
వెవలె (నుండి) చూచెక = (కృష్ణుని) కనుగొనెను. ఒక తెభామ = ఒకానొక స్త్రీ,
కంఠమునకా = మెడయందుకా, కాంచికయున్ = ఒడ్డునమును, మొలను = నడుమునం
దుకా, పైడికంటెక = బంగారుకంటెను, బాదములన్ = కాళ్లను, బాహుపురులును =
దండకడియములను, బాహుయుగళిన్ = బాహుద్వయమునందుకా, బాదకటకంబులు =
అందెలను, ధరించి, సంభ్రమావత్తగతిన్ = త్వరకు లోఁబడినదకతోన్, (త్వరగాన్)
వచ్చి కనియెక = వచ్చి కృష్ణుని జూచెను. ఇందుపహారంకారిము. మఱియుం బద్మ
ముకడపటిభాగమున సంభ్రమముచే నొకచోట ధరింపవలసినభూషణములను మఱియొక
చో నొకానొక స్త్రీ, ధరించిన దని చెప్పటచే విభ్రమ మనుశ్చంగారిచేష్ట ప్రదర్శింపఁ
బడియెను.

చ. తులు మఱవీడ ముంగురులు ♦ తొంగలికెప్పలఁ దొంగిచూడ ని
బ్బటపుమెఱుంగుఁజన్నుఁగన ♦ పయ్యెద దాఁగిలిమూత లాడ వా
తెఱవలుగెంపుల న్నగవు ♦ తేటలు గూడ నిజేశుకొఁగిటం
దొఱఁగి రయంబునం జని వధూమణి యొక్కతె గాంచెనెన్నునికా.

విక్ర-తేనధూనుణి = ఒకామెన స్త్రీ శ్రేష్ఠము, ములుము = కొమ్మ, అణ = సగము, వీడణ = విడగొట్ట, ముంగురులు = అలకములు, తొంగిలి శిల్పపులప = విడిపించిన శిల్పము, తొంగిచూడన = ముంగురులు కన్నులచూడన వ్రాలగొ పని యర్థము. విబ్బటపు మొలంగులన్ను లన = అధిక మ్రోలుము గొప్పకొంటిసలది ము ముంగురులజంట, పయ్యకణ = పయట లులనుప, దాగిలిచూడలడణ = (విల్ల లూకనారి కన్విం చుచు నుకసారి కన్వింపక చూడనాట) అట్టి చూటనా ముదొడగొ, (సుతము లజంట ముకసారి కన్వించుచు మొకసారి కన్వింపక కలిగిదుమండలగా పని యర్థము.) నాతెలు = అధరోష్ఠము, నుగంతులణ = కేంపులం నోలికనంత(తొలి)ములము, పగిచే తేటలు = పగవకొంతులు, నూడణ = తొందలగాన, విశేషణగొటన = తొలి భక్తిభరణంతమును, తొలుగ = విడిచి, నలుండుణ = జేగముతోణ, చని = పట్టి, వెన్నునిణ = కృష్ణుని, చూడణ = చూడణ.

ఉ. ఉల్లము లుల్లసిల్లెల బను ♦ లొల్లక గొల్లమొకాను లెల్ల పే)
 పట్టె మొలంగులెన్ను గన ♦ నచ్చు తొలంగులెల్ల బట్టెలలునల
 బల్లవసంగతుల మొకది ♦ ద్వానెటలలుల బట్టి వల్లపే
 పల్లపుల మొది లెల్ల ను ♦ పల్లవపొలులు మొల్లమొలెము. 62

ఉల్లములు మొకములు, ఉల్లసిల్లె = విడిచిపెట్టగొ, లొల్లమొకాను లెల్ల = గో పయనతు లుడలును, పలులు = పానములొకములును, బల్లక = అలగొకలంక, విడిచి చని యని యర్థము. పే) పల్లవ = గొల్లపల్ల కలంకం, మొలంగులెన్ను = మొలంగులెల్ల పే దుతన్నున, (కృష్ణుని) కవచ్చు తొలంగులెల్ల = మొలంగులెల్ల పే తొలి పేతల, పట్టెలలు నణ, ఎల్లవెలపల్లవపొలులు = పట్టెలలుండు (పానము పేము) కలంకము జీశ్వలును, పల్లవసంగతులు = విలులనలాపానమును, మొకది, ద్వానెటలలుల = గుమ్మములకొట్టను, గుమ్మమువద్దకు పనియర్థము. బట్టి = ఉరిపే, వల్లపేపల్లవప = ప్రేమపేటలనిది, మొల్లమొలెము = అధిక మ్రోలుకొ, తొలి, చూడణ = చూడణ.

వ॥ ఇత్రేణంగున ముదాయత్తంబు లగు విత్తంబుల నలగువత్తొనుననన
 యసల తరళతర శావిగళి ధనశేధవశేతర వృక్షసారంబుల కనుసా
 రంబు లగు కైరవేంద్రీవరతోరణంబు లుద్దామచామరనమిచానానం
 బులం జలింప నిలింప కేంపుకుష చంపకగంధులసాంపుచుం గిరురింప

దగుసింధురయానలచికురబంధబంధుర చంపకకుసుమగంధంబులకు
 వెఱచి పఱచుచు మదకుంభికుంభంబుల వ్రాలుబంధరంబులనొడ
 లం బొదవునారట్టజఘోష్టాణ ఘోటకగళాటక హాటకకటక కింకి
 ణీగణనటీజన కంకణమంజుమంజీర శింజితంబుల దిద్దుత్సుజనవచన
 కోలాహలంబులం గ్రిందుపఱిచి క్రిందుకొనుసురదుందుభి సమామి
 కా కాహళాపణవ మృదంగ పుంఖానుపుంఖ శంఖవేణువీణాదివాద
 ననినాదంబులు రోదసి నిండ నిండార విరిసినపుండరీకమండలంబుల
 గం డడంచుపాండురపుండరీకంబుల మెండుమీఱిన ముత్రైంపుజల్లుల
 జిగివెల్లువల నల్లుకొనువెల్లుపట్టుసిడంబులనడుమం బగడంబుడంబు
 విడంబించు దట్టంపుఁగెంపుటాలవట్టంబులకట్టెట్టనిగ్గులకుం జుట్టంబు
 లై నట్టువచెలులయంగదట్టంబులం గట్టినపుట్టంబులం గప్పి యుప్ప
 రంబున కెగయుసామంతమహికాంతమకుటాంగదాది సంఘట్టన జ
 నిత మణిరజంబులు మెఱయ నెఱయుపొగడవిరివలపులు వలచు
 డిండిమవాదనోత్పాదిత వేదండగండజాల మదధారలం బంకిలం బ
 గునేలం గాలూనక సమర్థంబునఁ దోపాడఁ గిక్కిరిసి యెగయు
 పౌరులం గనుసన్నల న్నగుచు మారజికచరనూంగంబుల నొజ్జి
 చనునాగవాసంపునంగనాచులపయిం గన్ను వేసి ప్రక్కం జనువారి
 యక్కలకు వింతబాజుంగు లిడు విడియంబులపేరింటిలాంచి గనుప
 ట్టం బట్టపగలుగాఁ జంద్రజ్యోతులు వెలుంగఁ జతురంగబలసంగత
 మంగళోత్సవమునకు దివంబున నున్నవారిం బిలువంబోవువిధంబున
 సంబరతలంబున కెగసి తారకావారంబులం దోడ్కొని వచ్చుచె
 న్నున వెన్నముద్దలంబోని సితచ్ఛవిగుచ్ఛంబులతో వ్రాలుతారా
 బాణంబులవిన్నాణంబెసంగ సభంగశృంగారరసతరంగంబులు దొ
 రంగుతెఱంగునం గురంగధరమరీచిసద్ధీచీనంబై చీనిచీనాంబరాభర

లాహరింబులకొ = ధ్వనులను, క్రిందుపటిది = తిరస్కరించి, క్రిందుకొను.....వా
 దంబులు, క్రిందుకొను = అతిశయించెను, సురదుందుభి = శేవతలధేనులయొక్కయు,
 ధమామికా = ధమామికయనువాద్యముయొక్కయు, కాహళి = బూలయొక్కయు,
 పగవ = పగవము లనువాద్యములయొక్కయు, మృదంగ = మృదైలయొక్కయు, పుం
 భానుపుంఖ = ఎడతెగని, శంఖ = శంఖములయొక్కయు, వేణు = విల్వవృక్షపులయొక్క
 యు, వీణాది = వీణ మొదలగువానియొక్కయు, వినాదంబులు = ధ్వనులు, గోదరి =
 భూమ్యాకాశములను, నిండన్ = పూరింపఁగాన్, నిందారక = పూర్ణముగాక, విరిసి
 పుండరీకమండలంబులగండు = వికసించినతెల్లదామరపూలనముదాయములయొక్కము
 మను, (తామఃపూలసాగసు నని యర్థము.) అడంచుపాండురపుండరీకంబులకొ =
 పోగొట్టుతెల్లగొడుగులయందుకొ (ని) “పుండరీకం నితచ్ఛతే నితాంతోజేపి కీర్తి
 త” మని యజయ్యుడు. మెండు.....వెల్లువలకొ, మెండుమీటిన్ = అతిశయించిన,
 ముత్తెంపుజల్లుల = ముత్యాలజాలరులయొక్క, జగివెల్లువలకొ = కాంతిప్రవాహములను
 అల్లుకొనువెల్లుపల్లుసిడంబులయందుకొ = వ్యాపించెడుతెల్లపల్లుతెక్కుములనుభ్యమం,
 దుకొ, పగడంబుడంబు = పగడపుఁగాంతిని, విడంపించు.....నిగ్గులకున్, విడంపించు =
 అనుకరించెడు, దట్టంపుఁగాంపుటాలవట్టముల = దృఢమైనకెంపుల (పీడింబు) వెన్నకనల
 యొక్క, కట్టెనిగ్గులకుకొ = మిగులనెట్టికాంతులకుకొ, చుట్టంబులై = బంధువులై (స
 మానములై యని యర్థము.) నట్టువచ్చెలులయంగదట్టంబులన్, నట్టువచ్చెలుల = నాట్య
 ముచేయుస్త్రీలయొక్క, అంగదట్టంబులన్ = తాబండులయందుకొ, కట్టినచుట్టంబులన్ =
 ధరించినవస్త్రములను, పయ్యదగా ధరించినవస్త్రముల నని యర్థము. కప్పి = ఆవరించి,
 ఉప్పరంబునకుకొ = ఆకాశమునకున్, ఎగయు.....రజంబులు, ఎగయు = ఎగిరిడు,
 (ఇది రజమనుదానితో నన్వయించును.) సామంతమహికాంతి = సామంతకాజులయొ
 క్క, తనదేశమునకు సమీపముననుండుదేశములంద్రావించువాని సామంతులు. విడు
 ట = కిరీటములయొక్కయు, అంగదాది = దాహపురులు మొదలగువానియొక్కయు,
 సంఘట్టనంబునకొ = తాపిడిచేతను, జరిత = పుట్టింపఁబడిన, మణిగంబులు = మణిగవ్వ
 పుఘాళులు, మెఱునున్ = ప్రకాశింపఁగాకొ, నెఱయుపొగడదిరివలపులు = వ్యాపించె
 డుపొగడపూవులపరిమళములను, వలదు.....ధారలన్, నలయ = వ్యాపించఁజేసెడు
 (ఇది మదముతో నన్వయించును.) డిండిమవాదన = డిండిమ మనువాద్యవిశేషముయొ
 క్కవాయిందుటచేతను, ఉత్పాదిత = పుట్టింపఁబడిన, నేదండ = విరుగులయొక్క,
 గండజాల = చెక్కిళ్లగుముదాయమునందలి, మదధారిలకొ = మదోదకప్రవాహములచేత
 ను, పంకిలంబు = బుడకబడి, అగునేలన్ = అగుభూమియందున్, కాలూక = కాలి

నిలుపలేక, సమృద్ధింబునకొ = ఇటుకటముచేతను, క్రోహాదకొ = గంటికొనఁగాకొ, క్రి
 క్కిటిసి = ఇటుకుకొని, ఎగయుపొరులన్ = ఎగిరడుపుగజనులను, కనుసన్నలకొ = కం
 టిసంజ్ఞలచేతను, నగుచుకొ = పరిహసించుచున్, మౌరజికచగమాంగంబులకొ, మౌరజ
 క = మద్దెలవాయించువారియొక్క, చరమాంగంబులకొ = వీరపులను, బిదిగి = నొలగి
 (దాగి యని యర్థము.) చను.....వైకొ, చను = వెళ్ళెడు, నాగవాసంపుసంగవా
 చులపయిన్ = వేశ్యాసమూహమునందలిప్రాధాంగనలమీఁదను, కన్ను వేసి = కన్నునిలి
 పి, ప్రక్కకొ = సమీపమునను, చనువారియొక్కలకుకొ = వెళ్ళెడువారిల్లులకుకొ, వింత
 బొజుంగులు = క్రొత్తవిటకాండ్రు, (బొజుంగు = భుజంగశబ్దభవము.) ఇడు.....
 లాంచి, ఇడు = ఇచ్చెడు, విడియంబులపేరింటి = తాంబూల మనుపేరుగల, లాంచి =
 లంచము, కనుపట్టకొ = కనుపడులట్లుగాన్, పట్టపగలుగాన్ = పగ లయ్యెడులాగున,
 చంద్రజ్యోతులు = పగలువత్తులు, (వెన్నెలంబోలుకాంతిగలవి. మతాబులు.) వెలుం
 గకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, చతురంగ.....కుకొ, చతురంగబల = గుట్టుములు మొదలగు
 నాల్గుతెఱంగులసేనలతోకొ, సంగత = నూడిన, మంగళోత్సవమునకుకొ = పెండ్లివేడుక
 కుకొ, దివంబునకొ = స్వర్గమునందుకొ, ఉన్నవారికొ, పిలువంబోవునిధంబునన్ = పిలు
 చుటకు వెళ్ళుచున్న ప్రకారముచేతను, (పిలుచుటకు వెళ్ళుచున్న ట్లని యర్థము.) అం
 బరతలంబునకుకొ = ఆకసంబునకున్, ఎగసి, తారకావారంబులకొ = నక్షత్రసముదాయ
 ములను, తోడ్కొనివచ్చుచెన్నునన్ = తీసికొనివచ్చునందముతోకొ, (తోడ్కొనివ
 చ్చుచున్న ట్లని యర్థము.) వెన్నముద్దలం.....తోకొ, వెన్నముద్దలంబోని = వెన్న
 ముద్దలంబోలిన, సితచ్చని = తెల్లకాంసులయొక్క, గుచ్చంబులతోన్ = గుత్తులతోన్,
 వ్రాలుతారాబాణంబులవిన్నాణంబు = క్రిందంబడిమొనుతారాచువ్వలయొక్కసాగను,
 ఎసంగకొ = అతిశయింపఁగాన్, అభంగశృంగారరసతరంగంబులు = నిండినశృంగారర
 సముయొక్కకరదులు, తొరంగుతెఱంగునకొ = స్రవించుచున్నరీతిచేతను, కురంగ...
 ...వై, కురంగభర = చంద్రునియొక్క, మరీచి = కాంతితో, సప్రీతీనందై = సమాన
 మై, చీనిచీనాంబరా.....లు, చీని = బంగారుజరీగల, చీనాంబర = చీనాదేశమందు
 నేసినపట్టువస్త్రములయు, ఆభరణ = నగలయందలి, హీర = వజ్రములయొక్కయు,
 చాకచక్యంబులు = కాంతులు, చెన్నొందకొ = అందముగాఁ బ్రకాశింపఁగాకొ, మంద
 గమనంబునన్ = మెల్లనిడకతోకొ, తగు.....వైకొ, తగు = ప్రకాశించు, చతుర్దం
 తి = విరావతముతోకొ, (నాల్గుదంతములుగలది) సమ = సమానమైన, సమద = మద
 మతోఁ గూడిన, దంతావళంబువైకొ = ఏనుఁగుమీఁదను, ఇంద్రుండునుంబోలె = ఇం
 ద్రుఁడువలెనే, యాదవేంద్రుండు = కృష్ణుఁడు, రాజభవనాంగణంబు = రాచగోమముల

గిటిని, చేరన్ = సమీపించునట్లు, వచ్చెన్, అంతన్ = విముక్తును, ఇక్కడన్ = గాన గృహమునందున్,

క. సుందరు లప్పుడు బంగరు

బిందెల పాటీరసలిల ♦ పృథుధారల న

య్యిందుముఖ జలకమార్చి ర

హిం దడియొత్తిరి లతాంత ♦ మృదుచేలములన్. 64

అప్పుడు = పెండ్లికొమరుడుగుమ్మములోనికి వచ్చినపుడు, సుందరులు = (కొందఱు) స్త్రీలు, బంగరుబిందెలపాటీరసలిలపృథుధారలన్ = బంగారుకుండలయందున్నమంచిగందపునీటిపెద్దధారలతోన్, అయ్యిందుముఖన్ = ఆభద్రను, జలకమార్చి = స్నానము చేయించి, రహిన్ = సంతసముతోన్, లతాంతమృదుచేలములన్ = పూవులవలె మెత్తనివైనవస్త్రములతోన్, తడియొత్తిరి = తుడిచిరి.

చ. కళుకుదుకూల మింపలర ♦ గట్టి లలిం దిలకంబు దిద్ది క

జ్జల మిడి పారిజాతసుమ ♦ సంఘములుం గలపంబు గూర్చిన

ల్లలితమణిస్ఫుటాఖిలక ♦ లాపకలాపములన్ ఘటించి కాం

త లపుడు దెచ్చి రవ్వికచ ♦ తామరసాక్షివివాహవేదికిన్. 65

కాంతలు = చెలులు, ఇంపలరన్ = సంతసము గలుగునట్లు, కళుకుదుకూలము = (తళతళలాడు) కాంతిగలపట్టువస్త్రమును, కట్టి = ధరింపించి, లలిన్ = ఉత్సాహముతోన్, తిలకంబు = బొట్టును, దిద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, ఇడి = (కన్నుల) నుంచి, పారిజాతసుమసంఘములున్ = పారిజాతపుంబువ్వలసముదాయమును, (సముద్రమునం బుట్టినయొకానొక దేవవృక్షము పారిజాతము. మఱియు నియ్యవి నాల్గు గలవు. (ని) పంచైతే దేవతరవః మందారః పారిజాతకః సంతానః కల్పవృక్షశ్చ పుంసివాహరిచందనం. ఆ.) కలపంబున్ = పరిమళవస్తువు లగుకస్తూరిమొదలగువానితోఁ గూర్చినసిరిగందమును, కూర్చి = సంఘటించి, సల్లలిత.....కలాపములన్, సల్లలిత = మనోహరమైన, మణి = మణులచేతను, స్ఫుట = వికసించిన, అఖిల = సమస్తమైన, కలాప = నగలయొక్క, కలాపములన్ = సముదాయములను, ఘటించి = కూర్చి, అర్వికచ తామరసాక్షిన్ = ఆభద్రను, (వికసించినతామరపూవులం బోనికన్నులుగలదానిని) అపుడు = ఆకాలమున, వివాహవేదికిన్ = పెండ్లియరంగుమీదికి, తెచ్చిరి = తీసికొనివచ్చిరి.

క. ఇట భవనద్వారమును

దనికి న్వచ్చయదతనయు ♦ నగు నెరుగుగ నం

తటః గేకయపతి నని చెం

గటః గరి డిగి మౌక్య-నతని ♦ గని దీవిం చెన్. ౮౮

ఇట = ఇక్కడచు, భవనద్వారమునుండదీకిన్ = ఇందీగుమ్మము నెరుగదీకిన్,
 వచ్చయదతనయుఁడున్ = వచ్చుకృష్ణుఁడునన్, గేకయపతి = గేకయరాజు, ఎరుగు
 గన్ = అభిముఖముగాన్, చని = వెళ్లి, అంతటన్ = పిమ్మటచు, కరిన్ = ఏనుఁగును,
 చెంగటన్ = సమీపమందున్, డిగి = డిగి, మౌక్య-నతనిన్ = నమస్కరించుకృష్ణుని,
 కని = చూచి, దీవిం చెన్ = ఆశీర్వాదించెను.

వ. మఱియు నతండు భూసురాశీర్వాదంబులును, నందిమగాగధవారం
 బులకై వారంబులును, మేటిగాణియలల స్థీనారాయణకల్యాణంపుఁ
 బాటలనన్నంపుటెలుంగులును, మంగళితర్కజిత్రవాదిత్రంబులును,
 భూనభోంతరంబు నిండ నభ్యంతరనిశాంతంబునను హితమంత్రిన
 హితంబుగాఁ దోడ్కొని యేగుచో ననుదేవనందనుం డందంబుఁ
 బుణ్యాంగనాజనమణీభాజననీరాజనోఽచారంబు లాచరించుచుఁ గ
 య్యంతరద్వారపార్శ్వనిష్ఠిఁ నువర్ణపూర్ణకలశముకురబింబబింబితక
 ర్పూరదీపికల విలోకించుచు, నట్లునుం డొనఁగునారదాసీతం బగు
 నీగిమాగ్నిపువ్వులకై నండఁ గొనుచు, నట్లునట్లున నెఱచి గాయత్త్రీత
 తోరణాత్మువ్రవిద్రుమస్తంభసంభార బింబితరంభాది దివిజరంభోరు
 చారుసైరంధ్రీకరహల్లకసముల్లసిత శుభవస్తుప్రశస్తంబును, బుగో
 హితబ్రహ్మణపురంధ్రీబృందసీరంధ్రీంబును, వికచకమలగుముదన
 ముదయభ్రమదసంకుమదమృగమదానుల్లిస్థనవరంగ మూక్తికరంగ
 వల్లిసుందరం బగువైవాహికమందిరంబునడుమ నడియమరకతమణివే
 దికోపరికురువిందచరణాంచితకాంచనపీఠంబున నధివసి చెఱవ్వుడు.

మఱియుఁజే = ఇంకను, అతండు = ఆకేకయరాజు, భూసురాశీర్వాదంబులును =
 హృహ్మణులదీవనలును, వంది.....కై వారంబులును, వంది = పరాక్రిమమును స్తుతిం
 చువారియొక్కయు, మాగధ = వంశమును స్తుతించువారియొక్కయు, వారంబులు = స
 ముదాయములయొక్కయు, కైవారంబులును = స్తుతులును, (2) స్యుర్వాశాస్తు ముద్ధా
 వందిన స్తుతిపాతకాః. అ. మేటిగాణియల.....ను, మేటి = శ్రేష్ఠురాండ్రగు, గా
 నియల = పాటకత్తియలయొక్క, లక్ష్మీనారాయణ = లక్ష్మీనారాయణులయొక్క, క
 త్యాణంపుఁబాటల = పెండ్లినిఁదెలియఁజేయుపాటలయొక్క, సన్నంపుఁటెలుంగులును =
 సన్నపుధ్వనులును, మంగళతరజైత్రవాదిత్రంబులును = శుభముం దెలుపుజనుకీలమైన
 వాద్యధ్వనులును, భూభోంతరంబు = భూమ్యాకాశములయొక్కమధ్యభాగమందుకొ,
 (ఇట సప్తమ్యర్థమందుఁ బ్రధను.) నిండన్ = పూర్ణముకాఁగాన్, అభ్యంతరనిశాం
 తంబునకుకొ = లోపలియంటికిన్, (అంతఃపురమునకుకొ) హేతమరచిరిహేతంబు
 గాకొ = చుట్టములతోడను, మంతులతోడనుగూడ, తోడ్పొంది = (కృష్ణుం) దీపి
 కొని, ఏగుచోకొ = వెళ్లునపుడు, వసుదేవందనుండు = కృష్ణుఁడు, అందందుకొ = అక్క
 డక్కడను, పుణ్యాంగనాజన.....లు, పుణ్యాంగనాజన = విడువరాండ్రయొక్క,
 మణితాజన = మాణిక్యపుంబల్లెరములందలి, నీరాజనూపచారంబులు = మంగళహారతు
 లనెడునూడిగములను, ఆదరించుచుకొ = మన్నించుచుకొ, (స్వీకరించుచు నని యర్థ
 ము.) కత్వంతర.....దీపికలన్, కత్వంతర = నాలుగిండ్లవాకిళ్లయొక్క, ద్వార
 పార్శ్వ = గుమ్మముపక్కలయందు, నితీప్త = నిలుపఁబడిన, సువర్ణ = బంగారుతోఁ
 జేయఁబడినవియు, పూర్ణ = నీటితో నింపఁబడినవియు నగు, కలశ = ఘటములందును,
 ముకురబింబ = అద్దములందును, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, కర్పూరదీపికలకొ = కర్పూర
 పుదివ్వెలను, విలోకించుచుకొ = చూచుచును, అర్జునుండు, బిసంగు.....కైదండన్,
 బిసంగు = ఇచ్చెడు, ఇది కైదండతో నన్వయించును. నానదానీతంబు = నానదునిచేఁ
 దీసికొనిరాఁబడినది, అగునీఁగిప్రవానిపువ్వులకైదండన్ = అగుకల్పవృక్షముయొక్కపు
 వ్వులను గలహస్తావలంబనమును, తొనుచుకొ = గ్రహించుచుకొ, ఆల్లలల్లలకొ = మెల్లి
 మెల్లఁగాన్, నడిచి, గారుత్మత.....ప్రశస్తంబును, గారుత్మతతోరణ = పచ్చలతోరణ,
 ణములుగల, అక్షుద్ర = గొప్పవియగు, విద్రుమస్తంభసంభార = పగడపురాతికింబముల
 సముదాయమునందున్, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, రంభాది = రంభ మొదలగు, దివిజరం
 భోరు = దేవతాస్త్రీలువలెన్, చారు = అందకత్తెలగు, నైరంధ్ర = పరిచారికలయొక్క,
 పరులయింట నుండియు స్వతంత్రురాలై గంధలేపనలిలకనిర్మాణాదులం జేయువనిత నై
 రంధ్రి యనంబును. (ని) నైరంధ్రీ పరశేకృష్ణా స్వకళా శిల్పకారికా. అ. కళహల్లక =

ఎఱ్ఱగలువలం బోలినచేతులచే, సముల్లసిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడు, శుభవస్తు = మంగళ
 వస్తువులచేతను, ప్రశస్తంబును = శ్లాఘింపఁబడినదియును, పురోహితబ్రాహ్మణపురంధ్రీ
 బృందనీరంధ్రంబులు = పురోహితులయొక్కయు, బ్రాహ్మణులయొక్కయు, ముత్తై
 దువులయొక్కయు, సముదాయముచేతను, సందులేనిదియును, వికచ.....సుందరం
 బు, వికచ = వికసించిన, కమల = తామరలయు, కుముద = కలువలయు, సముదయ =
 సముదాయముయొక్క, భ్రమద = భ్రమనుగల్పించెడు, (ఇది రంగవల్లితో నన్వయిం
 చును.) సంకుమద = జవ్వాదిచేతను, మృగమద = కస్తూరిచేతను, అనులిప్త = పూయఁబ
 డిన, నవరంగ = ఒకవిధమైనగృహమునందలి, మాక్తికరంగవల్లీసుందరంబు = ముత్తైము
 లమృగ్గులచే మనోహర మైనది. (పునుఁగుమొదలయినవానిచే నలుకఁబడినదియుఁ బ
 ద్మములనియుఁ గలువలనియు భ్రాంతిపుట్టించెడునట్లు నానావిధముగా నలంకరించిన
 మృగ్గులచే మనోహర మైనదియును,) అగు, వైవాహికమందిరంబునడుమన్ = పెండ్లి
 యింటిమధ్యమందున్, అడరు.....పీఠంబునన్, అడరు = ప్రకాశించెడు, మరకతమ
 శివేదికా = మరకతపురాలతిన్నెయొక్క, ఉపరి = మీఁదను, కురువిందచరణాంచిత =
 కెంపురాలకోళ్లచే నలంకరింపఁబడిన, కాంచనపీఠంబునన్ = బంగారుపీఠయందున్, అ
 భివసించెన్ = కూర్చుండెను ; అప్పుడు,

క. ఆగమవిధిసహితముగా

నాగోత్రాపతి యొసంగె ♦ యదుపతికిన్ స

ద్యోగోదధిమధుగుడనుష

మాగుంఫితమై తనర్చు ♦ మధుపర్కంబున్.

68

ఆగోత్రాపతి = ఆశేకయరాజు, యదుపతికిన్ = కృష్ణునకున్, ఆగమవిధిసహిత
 ముగాన్ = వేదమందలియేర్పాటుతోఁ గూడునట్లుగాన్, సద్యోగో.....మై, సద్యో
 గోదధి = నిన్నఁ బిడికినయావుపాలవలనఁగలిగినపెరుఁగుయొక్కయు, మధు = తేనెయొ
 క్కయు, గుడ = బెల్లముయొక్కయు, సుషమా = ఎక్కువకాంతితో, గుంఫితమై =
 కూర్పఁబడినదియై, తనర్చుమధుపర్కంబున్ = ఒప్పుమధుపర్కద్రవ్యమును, ఒసం
 గన్ = ఇచ్చెను. పెరుఁగు, తేనెయు, బెల్లముం గలసినది మధుపర్క మందురు. కొంద
 లు పెరుఁగుతోడఁగూడినతేనెయే మధుపర్కమందురు.

గీ. పాలవెల్లిగన్న ♦ బాలికపోలిక

దనరుముద్దుకూతుర ♦ దాను సతియు

నర్చు జేసి హరికి ♦ సాలంకృతంబుగా

ధారవ్రాసి రెంత ♦ ధన్యతములొ.

69

పాలవెల్లి = క్షీరసముద్రము, కన్న బాలికపోలిక = కన్న బాలసామ్యముచేతను, (లక్ష్మీవలె సని యర్థము.) తనరుముద్దుకూతుర = ప్రకాశించుచక్కనిబాలికను, తానున్ = కేకయరాజును, సతియున్ = భార్యయును, అర్చచేసి = పూజించి, హరికిన్ = కృష్ణునకు, సాలంకృతంబుగా = అలంకారములతోఁ గూడునట్లు, ధారవోసిరి = ధారాపూర్వకముగ నిచ్చిరి. ఎంతధన్యతములొ = (వారు) ఎంతపుణ్యాత్ములొ, మిగులం బుణ్యాత్ములని యర్థము. విష్ణుప్రీతిగాఁ గన్యాదానము చేయువారే లోకమునం బుణ్యాత్ములని శాస్త్రములం బ్రసిద్ధి యుండఁగా విష్ణువునకే కన్యాదానము చేయువా రెంతపుణ్యాత్ములొ యెవ్వరుం జెప్పలే రని యాశయము.

మ. చెలువొముత్తైపుఁబ్రాలపుట్టికలపై ♦ జీరాడఁగాఁ బెందెరన్

నెలత ల్వంపఁగ శౌరి నెమ్మొగమున ♦ న్మీనాక్షీవాలారుఁజూ

పులు వ్రాలెన్ శరదంబుదంబు జరుగన్ ♦ బూర్ణేందుబింబంబుపైఁ

బొలుపై వ్రాలుచకోరికానికరము ♦ లోలెం ద్రపాలోలతన్. 70

చెలువు = అందమును, మొముత్తైపుఁబ్రాలపుట్టికలపై = పాండుముత్యాలతలఁ బ్రాలుగల బుట్టిలమీఁదను, జీరాడఁగాన్ = ప్రేలాడుచుండఁగాన్, (దీనికిం దెరకన్త) నెలతల్ = చెలులు, పెందెరన్ = పెద్దదియగుతెరను, వంపఁగన్ = తగ్గింపఁగాన్, మీనాక్షీవాలారుఁజూపులు = భద్రయొక్క (చేపలంబోలినకన్నులుగలది) వాడిచూపులు, శౌరినెమ్మొగమునన్ = కృష్ణునిమొగమునందున్, శరదంబుదంబు = శరత్కాలమందలిమబ్బు, (ఆశ్వయుజకార్తికమాసములు శరత్కాలము) జరుగన్ = పోఁగాన్, పూర్ణేందుబింబంబుపై = నిందుచంద్రునిమండలముమీఁదను, బొలుపై = ఒపై, వ్రాలుచకోరికానికరములోలెన్ = వ్రాలెడుచకోరికలసముదయమువలెన్, త్రపాలోలతన్ = లజ్జవలనం గలిగినచాంచల్యముతోన్, వ్రాలెన్ = ప్రసేశించెను. ఉపమాలంకారము.

క. కమలాక్షుచూపులకు రా

కౌమరివిలోకనము తెదరు ♦ కొనియెను మదనా

స్త్రముల కెదుర్కొనుమదభృం

గముల తెఱంగున ననూన ♦ కొతుక మలరణ. 71

రాకౌమరివిలోకనములు = రాచకూతురూపులు, కమలాతూచూపులకుణ్ = కృష్ణునిచూపునకుణ్, మదనాస్త్రములకుణ్ = మదనునిబాణములకుణ్, (పువ్వులకనియగ్ధము.) ఎదుర్కొనుమదభృంగముల తెఱంగునకుణ్ = ఎదురేగడుమదముగలగు మ్మెదలవిధముచేతను, అనూనకొతుకము = అధికసంతోషము, అలరణ్ = ప్రకాశింపఁగాణ్, ఎదురుకొనియెను. అభిముఖము లయ్యెను. నిదర్శనాలంకారము.

చ. తొలిమణికంకణధ్వనులు ♦ తూర్వరవంబుల మేళనింప
ప్పలఁ గనుపాప లందుకొన ♦ బాహుయుగాంగదనూత్నరత్నకం
దళరుచి చెక్కుటద్దములఁ ♦ దార్కొన నున్ముఖయై నిజేశునా
దలఁ దలఁబ్రాలు పోసె వని ♦ తామణి నెచ్చెలు లూతసేయఁగన్.

తొలి = మొదటను, మణికంకణధ్వనులు = మణులతోఁ గూడినకడియములధ్వనులు, తూర్వరవంబులకుణ్ = వాద్యములధ్వనులతోన్, మేళనింపన్ = కలసికొనఁగాణ్, కనుపాపలు = కంటిగుడ్లు, అప్పలన్, అందుకొనన్ = ముట్టికొనఁగాన్, బాహు... ..రుచి, బాహుయుగ = చేతులజంటయందున్న, అంగద = భుజకీర్తులయొక్క (దలచినకడియములయొక్క) నూత్నరత్నకందళ = క్రొత్తవియగురత్న పుమొలకలయొక్క, రుచి = కాంతి, చెక్కుటద్దములకుణ్ = అద్దములంబోలినచెక్కులను, దార్కొనన్ = సమాపింపఁగాన్, వనితామణి = భద్ర, ఉన్ముఖయై = ఎత్తినమోముగలదియై, నెచ్చెలులు = చెలికత్తెలు, ఊతసేయఁగాన్ = సహాయపడఁగాన్, నిజేశునాదలకుణ్ = ఆత్మయుఁ డగు భర్తశిరసునందుకుణ్, తలఁబ్రాలు = తలఁబ్రాలను, పోసెన్. తలకు + ప్రిలు = తలఁబ్రాలు = (వివాహకాలమందు వధూవరు లొండొరులశిరసునం బోసికొనెడుబియ్యము తలఁబ్రాలు.) ధనవంతులబియ్యమునకు బదులు ముత్యముల నుపయోగింతురు.

మ. శతపత్రాయతనేత్ర ముత్తియపుసే ♦ సల్ దోయిటం గూర్చి యె
త్తుతటిన్ సిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బజగికిం ♦ దోడైనదోర్మూలదీ
ధితిపైఁ జెల్వునిదృష్టి వర్విసఁ ద్రీసా ♦ ప్తిం బొణియుగ్గంబు వం

చి తదీయంబగుమాళిమిడికి వెసంజిమ్మె స్మితాస్యాబ్జయై 73

శతపత్రాయతనేత్ర = భద్ర; (కమలములువలె వికాసమైనకన్నులుగలది)
 (ని) సహస్రపత్రం కమలం శతపత్రం కుశేశయం. అ. ముత్తయపునేనల్ = ముత్తయ
 ములనుప్రాలను, (సేస యిది శేషశబ్దభవము.) దోయిటన్ = దోసిలియందున్, కూ
 ర్చి, ఎత్తుతటిన్ = (దోసిలిని) మిడి కెత్తునపుడు, సిచ్చెపు.....జిగికిన్, సిచ్చె
 పు = అందమైనమచ్చలుగల, గబ్బి = గొప్పలైన, గుబ్బుజిగికిన్ = పంచములకాంతికిన్,
 తోడైనదోర్మూలదీధితివైన్ = సహాయపడినట్టిస్తనములమిడిచోటికాంతిమిడను, చె
 ల్వునిదృష్టి = ప్రియునిచూపు, పర్వినన్ = తాతఁగాన్, త్రపాప్తిన్ = సిగ్గుకలిమిచేన్,
 పాణియుగ్మంబున్ = దోసిలిని, వంచి, స్మితాస్యాబ్జయై = మందహాసముతోఁ గూడిన
 మోముఁదమ్మి గలదియై, తదీయంబగుమాళిమిడికిన్, తదీయంబు = ప్రియునిసంబంధ
 మైనది, అగు, మాళిమిడికిన్ = శిరసుమిడికిన్, వెసన్ = త్వరతోన్, చిమ్మెన్ =
 (ప్రాలను) విసరెను. భద్ర కాంతునిశిరసునం బోయఁ బ్రాలం జేతులఁ బట్టికొని
 మిడి కెత్తఁగాఁ గాంతునిచూపు లామెస్తనసమీపప్రదేశమునం బర్వినఁ దెలిసికొని
 సిగ్గుపడి తలవంచికొని చేతుల వంచితే ప్రాలను గాంతునిమాళిపై విసరె నని యా
 శయము.

మ. అలపూర్వాచలసానువం దలరుబా ♦ లాబ్జాప్తచింబం బనం
 బలితంబౌకుచమండలిన్ మకరికా ♦ పత్రాకృతిన్ ప్రేలఁ గెం
 పులమేల్బంగరుతాళిబొట్టు వినతాం ♦ భోజాస్వయై యుష్పత
 త్కలకంఠీమణికంఠసీమఁ బతి దాఁ ♦ గట్టెన్ మహాత్కంఠతన్.

పతి = భర్తయగుకృష్ణుఁడు, అలపూర్వాచలసానువందున్, అల = ప్రసిద్ధమైన,
 పూర్వాచల = ఉదయపర్వతముయొక్క (సూర్యుఁ డుదయించుకొండ) సానువం
 దున్ = చఱియయందున్, అలరుబాలాబ్జాప్తచింబంబనన్ = ప్రకాశించులేతసూర్యచింబ
 మువలెన్, బలితంబు = మిగులబలసినది, బౌపచమండలిన్ = అగ్గుస్తనసమీపమందున్,
 మకరికాపత్రాకృతిన్ = మకరికాపత్రములయాకారముచేతను, మకరికాపత్రము వలె న
 నిభావము. (స్త్రీలచెక్కులు మొదలగుతావులందుఁ గస్తూరి మొదలగువానితో వ్రాయు
 రేఖలు మకరికాపత్రములు. అవిమకరములం బోలుఁగాన నీపేరుగలిగెను.) ప్రేలన్ =
 ప్రేలునట్లు, కెంపులమేల్ బంగరుతాళిబొట్టు = కెంపులుతాపినమేలిమిబంగారు (తోఁజే
 యఁబడిన) బొట్టును (మంగళసూత్రమునఁ గట్టుస్వర్ణాభరణము బొట్టనంబడు.) విన

తాంభోజాస్యయై = వంపబడినమోముఁగామర గలదియై, విష్ణుతత్క లకంఠేమణికంఠ
 సీమన్ = ప్రకాశించు నాభద్రయనఁజ్రీరత్న ముయొక్క మెడయందన, తాన్ = కృష్ణుఁ
 డు, మహాత్కంఠతిక్ = మిగులపేడుకతోక్, క్షైక్ = బంధించును. ఇష్టవస్తుసం
 పాదవక్త వేగిరపాటుత్కంఠ యనబడు. ఇందుపమయు నిదర్శనయుఁ గలవు.

క. లలి నపుడు పెండ్లిపనులన్

వలతు లగుపురంధ్రు లచట ♦ వహ్ని నిలిపి గం
 దలఘుమణిపీఠానీ

ను లఘువధూవరులు ద్విజము ♦ నులయనుమతిచేక్ష.

అపుడు = ఆకాలమునక్, పెండ్లిపనులన్ = పెండ్లికో సంబంధించినకార్యము
 లందుక్, వలతులు = నేర్పరులు, అగుపురంధ్రులు = అగునువాసినలు, అచటన్ = ఆ
 పెండ్లియరఁగుమీఁదను, వహ్నిక్ = అగ్ని ని, నిలిపిరి = ప్రతిష్ఠించిరి. వధూవరులు =
 పెండ్లికొడుకుఁ బెండ్లిమీఁదురును, అలఘుమణిపీఠానీనులు = గొప్పది యగుమణిపీఠమునం
 దుఁ గూర్చున్నవారలు, అయి, ద్విజమునులయనుమతిచేక్ష = బ్రాహ్మణు లైనమునుల
 యాజ్ఞచేతను, అందుక్ = ఆయన్ని యందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. ఓజ శమిశిఫాపరిక ♦ రోన్నతి యొప్పుగ వేల్చి రాహుతుల్
 లాజలు దోయిలించి నన ♦ లాసనలాలితరీతి వేల్చుచో
 లేజెమటం గరంగులు ♦ లీలగ నంటినకొన్ని వొల్చె సం
 భోజదళంబులం బొదువు ♦ పుల్లత చాల్చినమల్లెపూలనన్. 76

శమిశి.....ఫాపరికరోన్నతి, శమి = జమ్మియొక్క, శిఫా = చిన్న కొమ్మ
 లనియెడు, (సమిధలు) పరికర = సాధనముయొక్క, రోన్నతి = అలిశయము, విష్ణుఁ
 గన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, ఓజన్ = క్రమాముగాన్, రాహుతుల్ = హోమద్రవ్యముల
 ను, వేల్చిరి = హోమము చేసిరి. వెనుకపద్యమునందలి వధూవరులు దీనికిం గర్తులు. న
 వలా = ఆశ్రీ (భద్ర) లాజలు = పేలాలను, నవలాలితరీతిన్ = కొత్తసంగమైరీతి
 చేతను, దోయిలించి = దోసిటం బట్టికొని, వేల్చుచోక్ = హోమము చేయుచుండఁ
 గాన్, లేజెమటన్ = కొలఁదిచెమటచేతను, కరంగులున్ = చెల్లివేళ్లయందున్, లీ
 లగన్ = చక్కఁగాన్, అంటినకొన్ని = తగుల్కొన్న కొన్ని లాజలు, అంభోజదళం
 బులన్ = తామరతీకులను, పొదువు.....పూలనన్, పొదువు = అంటికొనియుడు,

(ఇదిపూర్వవిశేషణము.) పుల్లతదాచ్చిన = వికాసమునొందిన, పుల్లెపూర్వన్ = పుల్లె
పువ్వులువలె, పాల్పెన్ = కాన్పించెను. ఆమె బాబలు హామముచేయనపుడు నాయ
కునిసాన్నిధ్యముచేరి గర్వించెనుటచే నన్నియు నన్నిం బడక ప్రేక్ష సంఘికొని యవి శా
మరతేకులమీఁద నున్న పుల్లెపూర్వలెఁ గాన్పించె ననిభావము. ఉచమాలంకారము.

క. సనిక ల్ మట్టించు నెడల

నెనసె సతీపతులచరణ ధ మృదుశౌంగుశులం

బెనుపగుకెంజిగి యిరువుర

కనురాగం బిట్లు బహుళ ధ మగు మీఁదలు నాన్. 77

సనికల్ = పిండి నూరుకొను రాతిని, మట్టించునెడలన్ = త్రొక్కించు నపుడు,
సతీపతులచరణమృదుశౌంగుశులం, సతీపతుల = వధూవరులయొక్క, చరణ = పాద
మునందును, మృదుళ = మెత్తని, అంగుశులం = ప్రేక్షయందును, (వధువుయొక్క పా
దమందును వరునియొక్క చేతి ప్రేక్షయందును ననియర్థము.) నెనుపగుకెంజిగి = అధిక
మైనయెఱ్ఱునికాంతి, ఇరువురకుం = ఈదంపతులకున్, మీఁదలు = ఉత్తరకాలమం
దుకొ, అనురాగంబు = ప్రేమము, ఇట్లు = ఈపాదమునందును ప్రేక్షయందు నున్నయె
ఱుపువలెనే, బహుళ మగునాన్ = అధిక మగు ననిచెప్పచున్నట్లు, ఎనసెన్ = పొందె
ను. వివాహమునాఁడు పెండ్లికొడుకు తనచేతితోఁ బెండ్లికాఁతుపాదము వట్టికొని న
న్నికలు ద్రొక్కింపవలయు ననువిధికలదు. ఈపెండ్లికొడు కట్లుచేయునపుడు తనమృ
దువు లగుప్రేక్షతో ముట్టంగనే యామెపాదమును, పాదము నొకఁగ నే యీతనిప్రే
క్షును నెఱ్ఱవయ్యెను. ఈయారుణ్యము భార్యాభర్తలకు ముందు ప్రేమాభివ్యక్తి గల్గు
ననినూచించుటకుఁ బుట్టెనో యనునట్లుండె ననిభావము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క. కొంగులు ముడియిడుచోఁ బు

ణ్యాంగన లెత్తి రట మంగ ధ శారాత్రికముల్

నింగి నరుంధతి ధ్రువుని గ

నుంగొనిరి వధూవరులు మ ధ నోమోదమునకొ. 78

కొంగులు ముడియిడుచోకొ = వధూవరులకొత్తవస్త్రములయంచులు ముడిచే
యనపుడు, పుణ్యాంగనలు = పేదఁటాండ్రు, మంగ శారాత్రికముల్ = ఆరతులను, ఎ
త్తిరి = ఒకరిని. అటకొ = సిమ్మటును, వధూవరులు = పెండ్లికాఁతురుం పెండ్లికొడుకు

ను, మనోమోదమునక = మనస్సంతోషముతోక, నింగిక = ఆకాశమునందున, అరుం
భరిక = సత్త్రయూపమున నున్నయరుంధతిని, ద్రువునిక = అట్టిద్రువునిని, కనుంగొ
నిరి = చూచిరి. వివాహోపంతరమున నరుంధతిని ద్రువుని వాయుర్వృద్ధిక కాన్నింతురు.

గీ. అపుడు పాండవులాదిగా ♦ నఖిలబాంధ

వావళు లనర్థరత్నాంబ ♦ రాధరణము

లెలమి దంపతులకుఁ బుగో ♦ హేతునిచేత

కట్నములు చదివించిరి ♦ ఘనతరముగి.

79

అపుడు = వివాహోపంతరమున, పాండవులు, అదిగాక = మొదలుగానీ, అఖిల
బాంధవావళులు = ఎల్లమట్టములసముదాయములను, దంపతులకున్ = భార్యాభర్తల
కుక, (జాయా + పతి = దంపతులు) ఎలమిన్ = సంతోషముతోక, అనర్థ.....
లు, అనర్థ = వెలలేని, (ఎన్నువ వెలగల మునియర్థము.) రత్న = మణులను, అంబ
ర = వస్త్రములను, అధరణములు = భూషణములను, పురోహితునిచేతక, ఘనతరము
గన్ = అధికముగాక, కట్నములు = కానుకలను, చదివించిరి.

క. హేమము లుద్దామమణి

స్తోమములును దుక్కిలోన ♦ దొరికెడుక్షేత్రా

రామము లొసర నృపాలుఁడు

గ్రామము లొసఁగెం గుమారి ♦ కకుఁ బసపునకై. 80

నృపాలుఁడు = కేకయరాజు, హేమములు = బంగారునాణెములును, ఉద్దామమ
ణిస్తోమములును = పెద్దమణులసముదాయములును, దుక్కిలోనక = దున్నుటలోనే,
దొరికెడుక్షేత్రారామములు = దొరికెడుపాలములును, తోటలును, ఒసరిక = కలుగు
నట్లుగా, గ్రామములు = గ్రామములను, కుమారికపక = కూడునకుక, పసపునకై =
పసపునకుకగుంకుమము మొదలగువానికినియర్థము. ఒసఁగెక = ఇచ్చెను.

సీ. పంచధారాసమృ ♦ ధ్వంచితాశుగమనో

చ్చముల శ్రీస్థాపికి ♦ సైంధవముల

దిక్కరీంద్రంబుల ♦ ధిక్కరింపఁగఁజాలు

పృథుసాకగంభీర ♦ వేదితతులఁ

దస్త్రకాంచనమణి ♦ స్థగితంబు లగుమేరు

మందరనుందర ♦ స్యందనములఁ

దెఱగంటిపూబొండ్ల ♦ తెఱగంటికంటి కిం

పగుజవ్వనంపుటూ ♦ డిగవుఁజెలుల

మఱియు నానావిధానుప ♦ మప్రకాశ

మానమణిభూషణాదుల ♦ మామ యొసఁగె

నుడుగరలుగా మహాత్మాహ ♦ మొలయుచుండ

నల్లునకు యాదవాస్వయ ♦ వల్లభునకు.

81

మామ = భృష్టకేతుఁడు, పంచధారా..... సైంధవములక, పంచధారా = ఆ
యివైనగమనవిశేషములయొక్క, సమృద్ధి = సంపదచేతను, అంచిత = పూజింపఁబడినవి
యు, (౧) ఆస్కండితంధోరితకంకేచితంవలితంపుతంగతయోమూఃపంచధారాః. అ. ఆ
శుగ = గాలికంటెను, మనః = మనసుకంటెను, ఉచ్చములక = (వడిచే) అధికములను,
శ్రీవృక్షకిసైంధవములన్ = శ్రీవృక్షకు లనుపేరుగలగుఱ్ఱములను, (గుఱ్ఱములకు తొమ్మి
దిం గలనుడి శ్రీవృక్షకమనియు నట్టినుడి గలగుఱ్ఱములు శ్రీవృక్షకులనియుఁ జెప్పంబ
డును. ఇవి సంగ్రహించినవారి కమితసంపదల నిచ్చును.) దిక్కరీంద్రంబులన్ = దిగ్గ
జములను, థిక్కరింపఁగక = తిరస్కరించుటకుక, చాలు..... తతులక, చాలు =
తగిన, పృథుసార = అధికబలముగల, గంభీరవేదితతులక = గంభీరవేదు లనునేనుఁగుల
సమాహములను, (“ చర్మము చీల్చుటవలనను రక్తము స్రవించుటవలనను గూడఁ ద
న్నుఁ దెలిసికొనఁజాలని యేనుఁగు గంభీరవేది.” మిగుల మడించిన దనియర్థము.) త
ప్త..... తంబులు, తప్త = పుటమువేయఁబడిన, కాంచన = బంగారముచేతను, మణి =
రత్నములచేతను, స్థగితంబులు = కప్పఁబడినవి, అగు..... నములన్, అగు, మేరు =
మేరుపర్వతమువలెను, మందర = మందరపర్వతమువలెను, సుందర = అందముగల, స్యం
దనములన్ = రథములను, తెఱగంటిపూబొండ్ల తెఱఁగు, తెఱగంటి = దేవతలయొక్క,
పూబొండ్ల తెఱఁగు = స్త్రీలయొక్కవిధమును, అంటి = స్పృశించి, దేవతాస్త్రీలం బొలి
యనియర్థము. కంటికిక = నేత్రములకున్, ఇంపు = సంతోషమును, అగు..... లక,
అగు = కల్పించెడు, జవ్వనంపు..... టూడిగవుఁజెలులక = పడుచుఁదనము గలపనిక
జెలును, మఱియుక = ఇంకను, నానావిధ..... భూషణాదులన్, నానావిధ = పె

క్కు తెఱచులుగల, అనుపమ = సాటిలేని, ప్రకారము = తేలికబుద్ధి, మనోభూషణాదులకొ = మాణిక్యముల (తోఁ గూడిన) నగులు మొదలగువానిని, గూడవార్తలు వల్లభునకుకొ = యదువంశపురాజునకుకొ, అల్లునకుకొ, మనలో స్వాహము = ముగులునంత సము, ఒలయునుండుకొ = కలుగునుండుకొకొ, ఉడుగులుగాకొ = నొసవలగునొ, ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను.

చ. అనుపమరత్న కాంచనమ ♦ యాభరణంబులు పట్టుపుట్టుముల్ ప్రచుఁ గగరుకొ మృగీమదము ♦ పొ ల్పగుదంతపుఁ బేటికల్ నెభ జనము మహామణుల్ పన నె ♦ సం గడుపచ్చలకోళ్ల మంచముల్ గనకకళాచికల్ మొదలుగా ♦ శుభవస్తువు లిచ్చెఁ బుత్తికికొ. 82

అనుపమ.....లు, అనుపమ = సాటిలేని, రత్న = ములముక్కయు, కాంచన = బంగారముముక్కయు, మయ = విరాజిల్లుట, ఆభరణంబులు = భూషణంబులును, పట్టుపుట్టుముల్ = పట్టునస్త్రములును, ప్రచుఁగు = బహుదాని, అగరుకొ, మృగీమదముకొ = కస్తూరిని, పొ ల్పగుదంతపుఁ బేటికల్ = బిడ్డప (పోమగు) దంతముతోఁ జేసిన పెట్టెలను, నెభజనమున్ = చిలికఁజేయును, మహామణుల్ = గొప్పదత్తు ములను, పనకొ = కాంతితోకొ, ఎసంగెడుపచ్చలకోళ్ల మంచముల్ = ప్రకాశించునచ్చలకోళ్లు గలమంచములును, గనకకళాచికల్ = బంగారుతెచ్చుపడేగలును, మొదలుగాకొ, శుభవస్తువులు = మంచివస్తువులను, పుత్తికికొ = నూనూననొ, ఇచ్చెన్ = (కలలుగాజు) ఇచ్చెను.

వ. ఇవిధంబునం గళ్యాణమహోత్సవంబు గావించి భూవరుండు న కలదేశాగతు లగుబంధుమిత్రామాత్యులకు విష్ణిబృందంబునకు వందిమాగధునై తాళికగణికాదిజనంబునకుఁ నల్లనుదితప్రకారంబు నం బారితోషికంబులు నభీష్టారంబు లొసంగి నీడ్కొల్పె ననంత రంబ నిజకాంతామణి యగుశ్రుతకీర్తియుం బలియనుమాతిం గొమరి ని రమణునికడ కనుపందలంచి యొక్కశుభదినంబున. 83

ఇవిధంబునన్ = ఈప్రకారముచేతను, భూవరుండు = రాజు, గళ్యాణమహోత్సవంబు = పెండ్లివేడుకను, గావించి, గకలదేశాగతులు = ఎల్లదేశములనుండి వచ్చినవారు,

అగుబంధమిత్రామాత్యులకున్ = అగుచుట్టములకున్, నెయ్యిరకున్, మంత్రులకును,
విప్రబృందంబునకున్ = బ్రాహ్మణసముదయమునకున్, వంది.....జనంబునకున్, వం
ది = పరాక్రమమును స్తుతించువారును, మాగధ = వంశమువారిని గొనియాడువారును,
వైతాళిక = మేలుకొల్పులు పాడువారును, గణికాది = వేశ్యలుమొదలగువారు (నగు)
జనంబునకున్, తత్తదుచితప్రకారంబునకున్ = వారివారికిం దగినరీతిచేతను, పారితోషి
కంబులున్ = బహుమానములను, అభీష్టాంగంబులు = కోరినవస్తువులను, ఒసంగి = యిచ్చి,
వీడ్కొల్పెన్ = నెలవిచ్చి పంపెను. అనంతరంబు = పిమ్మటను, నిజకాంతామణి = తన
భార్య, అగుశ్రుతకీర్తి, పతియనుమతిన్ = భర్తసమ్మతిచేతను, రమణునికడకున్ = భ
ర్తదగ్గఱకున్, కొమరిన్ = కూతు రగుభద్రను, అనుపన్ = పంపుటకున్, తలంచి
(భర్తతోఁ గూర్పదలంచి యనియర్థము.) ఒక్కశుభదినంబునన్ = ఒకమంచిదినము
న, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. జలకములార్చి పెన్నెరుల ♦ సాంద్రతరాగరుఘాపవాసనల్
గలపి చతుర్విధాభరణ ♦ గా లతకూన నలంకరించి నె
చ్చెలులును దానుఁ గేళితటిఁ ♦ జేయఁగ నొప్పవిలాసచేష్టితం
బుల నెఱిగించి రాముగుద ♦ ముద్దులగుమ్మకు మంతనంబునన్.84

జలకములార్చి = స్నానముచేయించి, పెన్నెరులన్ = పొడవు లగుకురులందున్,
సాంద్ర.....వాసనల్, సాంద్రతర = మిక్కిలియధికమైన, అగుఘాపవాసనల్ = అ
గుపాగయొక్కపరిమళములను, కలపి = సంఘటించి, లతకూనన్ = కూతు రగుభద్ర
ను, (కేదీవవలె మృదు వగుశరీరము గలదానిని) చతుర్విధాభరణగాన్ = ముత్యాల
దండలు, కడియములు, కర్ణభూషణములు, బాహుపురులు ననునాల్గువిధము లగునలం
కారములు గలదియగునట్లుగాన్, అలంకరించి = సింగారించి, తాను = తల్లియను, నె
చ్చెలులును = చెలికత్తెలును, కేళితటిన్ = (మగనితోఁ) గ్రీడించునప్పుడు, చేయఁగన్ = చే
యుటకున్, ఒప్పవిలాసచేష్టితంబులన్ = ఒప్పెడుశృంగారచేష్టలను, (చేయవలయు
శృంగారపుంబనులను) మంతనంబునన్ = ఏకాంతమందున్, ఆముగుదముద్దులగుమ్మ
కున్ = ఆముగ్ధయగుసుందరికిన్, ఎఱిగించిరి = తెలిపిరి.

సీ. వింజామరలు వీచు ♦ వింతకీలొబ్బమ్ములు

తలుకారునిల్వట ♦ ద్దములఁ దోఁపఁ

బవడంపునునుఁగోళ్ల ♦ పందిరిమంచంబు

తెరలు ముత్యాలజా ♦ లరుల నెసఁగ

రంగుబంగరునీటి ♦ వ్రాతచిత్తరువుల

దంపతుల్ మదనతం ♦ త్రంబుఁ జూపఁ

బల్లటీల్గొణిగల ♦ పై నారజపుటెలుం

గులు గొత్తవలపులు ♦ గ్రుమ్మరింప

గంధరాజంబు లోనుగాఁ ♦ గలసుగంధ

వస్తువులు వీడియపుజాల ♦ వల్లికలును

దమ్మికెంపులకాళాంజి ♦ తమ్మపడిగె

లుం బొదలుచుండుకేళిసా ♦ ధంబుమీఁద.

85

వింజారలు = తెల్లనిసవరములను, వీచువంతకీళ్ళొమ్మలు = విసరుచిత్రము లగు జంత్రపుబొమ్మలు, తళుకారునిల్వటద్దములన్ = మెఱసెడిపెద్దయద్దములందున్, తోఁ పన్ = ప్రతిఫలింపఁగాన్, పవడంపు.....తెరలు, పవడంపు = పగడపురాతియొ క్క, నునుఁగోళ్ల = నున్న నికోళ్లుగల, పందిరిమంచంబు తెరలు = పందిరిమంచమునకుఁ జా ట్టునుండు (దోమలు మొదలగునవి రాకుండం గట్టెడు) తెరచీరలు, ముత్యాలజాలరు లన్ = ముత్యములు గూర్చినజాలెలచేతను, ఎసఁగన్ = ప్రకాశింపఁగాన్, రంగు... ..చిత్తరువులదంపతుల్, రంగు = మంచికాంతిగల, బంగరునీటి = బంగారునీటియొక్క వ్రాతచిత్తరువులదంపతుల్ = వ్రాత గలపటములం దున్న భార్యాభర్తలు, (బంగారునీటితోఁ బటములందు భార్యాభర్తృరూపమున వ్రాసినబొమ్మ లనియర్థము.) మదనతంబ్రంబు = మన్మథవ్యాపారమును, చూపన్ = బోధింపఁగాన్, పల్లటీల్ = పావురములు, కొణిగలపైన్ = చూరుపట్టెలమీఁదను, ఆరజపుటెలుంగులు = చక్కనికూతలచేతను, గొత్తవలపులు = గొత్తకోరికలను, గ్రుమ్మరింపన్ = ప్రకటింపఁగాన్, గంధరాజంబు = ఒకానొకమంచివాసనగలవస్తువు, లోనుగాన్ = మొదలుగాన్, కలసుగంధవస్తువులు = కలపరిమళద్రవ్యములును, వీడియపుజాలవల్లికలును = తాంబూలకరండములును (పొందానులు) తమ్మి.....లున్, తమ్మికెంపుల = పద్మరాగములయొక్క, (వికారమైన) కాళాంజితమ్మపడిగెలున్ = పతద్గ్రహములును, (వీక్షదాన్లు) బొదలుచుండుకేళిసాధంబుమీఁదన్ = వ్యాపించి యుండెడుసింగారపుమేడయందున్ ;

(ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

క. మే లగువిరిపాన్పున గో

పాలుఁడు భద్రాంగనావి ♦ భాసితలీలా

కేళీలాలసమానసుఁ

డై లాలితరీతి నుండ ♦ నాసమయమునఁ.

86

మేలగువిరిపాన్పునఁ = శ్రేష్ఠ మగుపూ సెజ్జయందుఁ, గోపాలుఁడు = కృష్ణుఁడు
భద్రాంగనా.....మానసుఁడై, భద్రాంగనా = భద్రయనునింతియొక్క, విభాసిత =
ప్రకాశించెడు, లీలా = విలాసముతోఁ గూడిన, కేళీ = క్రీడయందుఁ, లాలసమానసుఁ
డై = ఆసక్తి గలమనసు గలవాఁడై, లాలితరీతిన్ = చక్కనిరీతితోన్, ఉండఁ = ఉం
డఁగాఁ, ఆసమయమునఁ = ఆకాలమందుఁ, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తననునుఁజెక్కుట ♦ ద్దపుఁదళత్త శలకు

వజ్రకర్ణికలు ని ♦ వ్యాళు లొసఁగఁ

దనబెక్కువాల్చాపు ♦ లనిగన్నిగలకు మేల్

కరణిచెంపలనిగ్గు ♦ గదిసి యొడుగఁ

దననిస్తులస్తన ♦ ద్వయి మిసమిసలకు

హారాంగదములు దా ♦ స్యంబు నలుపఁ

దనరత్న మేఖలా ♦ ధాగధగ్యములకుఁ

గుంకుమాంశుకము సి ♦ గ్గువడి ముఱుగ

రమణు లిర్వంకలను గరా ♦ గ్రీములు వట్టి

యల్లనల్లనఁ దోతేర ♦ ఘల్లురనుచు

నందియలు మ్రోయఁ గేళీగృ ♦ హంబుచెంత

కతివ యరుదెంచె మరుమోహ ♦ నాస్త్ర మనఁగ. 87

తన.....శలకున్, తన = భద్రయొక్క, నునుఁజెక్కుటద్దపుఁదళత్త శలకుఁ =
నున్న నియద్దములం బోలినచెక్కులయొక్కతళతళ మనియెడుకాంతులకున్, వజ్రకర్ణిక
లు = వజ్రములు తాపినకర్ణపుష్పములు, నివ్యాళులు = ఆరతులను, ఒసఁగఁ = ఇయ్యఁ

గాన్, తన బెళ్ళు వాల్చు పులనిగన్ని గలకున్ = తనయొక్క చలించెడు వాఁడెచు
యొక్క నిగనిగలాడెడు కాంతులకున్, మేల్కరిణిచెంపలనిగ్గు = శ్రేష్ఠ మగు ముం
లకాంతి, కదిసి = సమీపించి, ఒదుగఁ = అధికముకాఁగాఁ, తననిస్తుల స్తు = ద్వై
సమిసలపక = తనయొక్క సాటిలేని కుచములజంటయొక్క మిసమిసలాడు కాంతి
హారాంగదములు = ముత్యాలదండలు భుజకీర్తులును, దాస్యంబు = సేవను, సలుప
చేయఁగాన్, తనరత్న మేఖతాధాగధగ్యములకున్ = తనయొక్క రత్నములతోఁ
న మొలనూలియొక్క ధగధగలాడెడుకాంతికిన్, కుంకుమాంశుకము = కుంకుమవస్త్ర
లవస్త్రము, సిగ్గువడి = లజ్జనొంది, ముణుగఁ = మడిఁగిపోఁగాఁ, రమణులు =
హారలగుచెలులు, ఇర్వంకలఁ = రెండువైపులను, కరాగ్రములు = చేతులను, పట్టి
ట్టుకొని, అల్లనల్లనన్ = మందమందముగాను, తోతేఁ = తీసికొనిరాఁగాన్,
యలు, ఘల్లురనుచుఁ = ఘల్లుఘల్లు మనుచున్, మ్రోయన్ = ధ్వనింపఁగాన్, అతి
భద్ర, మరుమోహనాస్త్ర మనఁగఁ = మన్మథునిమోహనబాణమువలెన్, (మూ
గలిగించుబాణము మోహనబాణము.) శేలీగృహంబుచెంతకుఁ = (కృష్ణుఁడున్న
దాగృహముదగ్గఱకుఁ, అరుదెంచెఁ = వచ్చెను.

క. పొడమినలజ్జాభరమున

నడు గామడ యైనముగుద ♦ యపు డీడిగిలం

బడి పడకయిల్లు సొరక

పుడఁతుల వెసఁ గసరి యిట్లు ♦ పలికెం గలఁకన్.

ముగుద = ముగ్ధ యగుభద్ర, (ఉదయించుచున్న జన్మము గలదియై
మరుని జయించుబాల ముగ్ధ యనంబడు.) పొడమినలజ్జాభరమునఁ = పొడమి
యొక్క యతిశయముచేతను, అడుగు = అడిగెఁడుదూరము, ఆమడయైనఁ =
(దూరపుఁబ్రయాణముతో సమము) కాఁగాఁ, ఈడిగిలం బడి = రా నని పట్టి
కూర్చుండి, అపుడు, పడకయిల్లు = పరుండునంటిని, చొరక = ప్రవేశింపక, అప్పు
లఁ = ఆచెలులను, వెసఁ = వేగముతోన్, కసరి = కోపించి, కలఁకన్ = తో
తోఁ, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెన్ = చెప్పెను.

ఉ. అక్కట ! నన్ను మీర లిపుడందఱు నాటివెట్టి మాయలఁ
జిక్కిగఁజేసి కన్నొంటి ♦ చెచ్చెర నేగఁ దలంజినార ల

మ్మక్కరొ! మీవివేకము లహా! తెలిసెన్ మీముఁ బాసి యొంటివై
నొక్కనిమేషమున్ మెలఁగఁ నొల్లఁజుడి వెనువెంట వచ్చెదన్. 8

అక్కట=అయ్యో (సంతాపార్థక మైనయవ్యయము.) మీర లందఱు, ఇ
డు=ఈకాలమునన్, నన్నున్, అటడివెట్టి=నిందించి, మాయలన్=మోసములందుఁ
చిక్కఁగఁజేసి=తగుల్కొనఁజేసి, కన్నెఱఁగి=వంచించి, చెచ్చెరన్=శిఘ్రమున
గాన్, ఏగన్=పోవుటకున్, తలంచినారలు, అమ్మక్కరొ=ఎంతవెంత, (అశ్చ
మును దెలియఁజేయును.) మీవివేకములు=మీ తేలుపులు, తెలిసెన్; అహా!=ఎ
ఛేదము! మిమున్, పాసి=విడిచి, ఒంటిమైన్=ఒంటరితనముతోన్, ఒక్కనిమే
మున్=ఒక్క తెప్పపాటుకాలమైనను, మెలఁగన్=ఉండుటకున్, ఒల్లఁజుడి=
ప్రపంచజుడి! (చుడి చూచుధాతువు ప్రార్థనార్థక మధ్యమపురుష బహువచనము
వెనువెంటన్=మీ వెనుకను, వచ్చెదన్=వచ్చెదను.

వ. అనిన సచ్చిన్నియన్నులతలమిన్న కన్నెలంత లొత్తి యిట్లనిరి. 9

అనినన్=(భద్ర) యిట్లుచెప్పఁగాన్, సచ్చిన్నియన్నులతలమిన్నకున్=
బాలికాశిరోరత్నమునకున్, అన్నెలంతలు=అచెలులు, ఒత్తి=బలాత్కరించి, ఇట్లు
ఈక్రిందివాక్యములను, అనిరి=పలికిరి.

చ. అవు నవు మంచిదానవె బళా వెఱ పేమిటి కమ్మ! నీవు గో
రి వలచినట్టిచెల్వుఁ డమరెం బ్రమదాంబుధి నోలలాడె గో
యువిదలమిన్న! మిన్నక యయో చల మేల యొనర్చెదన్తు!
లవె సకలం బెఱింగినవలంతివి రాఁగదవన్తు! చెచ్చెరన్. 9

ఓయువిదలమిన్న=ఓస్త్రీరత్నమా! (యువతిశబ్దభవము, ఉచిత. మిన్న=
త్నిము.) బళా!= (నీవు చెప్పినమాటలు) ఎంతప్రశస్తముగా నున్నవి! అ
వున్=(ఇది యంగీకారముఁ దెలుపుఁ గాని యిచటదీనికిని వెనుకటిబళా యునునవ్య
మునకును విపరీతలక్షణచే విరుద్ధార్థము చెప్పవలయును.) మంచిదానవె!=యినన
నున్న దానికంటె వేరువిధమును బ్రకటించు చున్న దానవుకావున మంచిదానవు కా
నిపరిహాసము. వెఱపు=భయము, ఏమిటి కమ్మ=ఎందున కమ్మ? భయపడె వల
భావము. నీవు, గోరి=కామించి, వలచినట్టిచెల్వుఁడు=ప్రేమించినప్రియుఁడు, ల
రెన్=సమకూడెను. ప్రమదాంబుధిన్=సంతోషసముద్రమునందున్, ఓలలాడెను

క్రీడింతువు. అయో = ఎంతకష్టము! మిన్న క = వ్యర్థముగానో, చలము = నుచ్చరమును,
 ఏ = ఎందులకునో, ఒకరృదమ్మ = చేసెదవు? పట్టు పట్టు కెందుల కనియగ్గము. నేల
 వె = ఎటుగనిదానవా? (కా వనియగ్గము.) సకలంబు = అంతనా, ఎరింగినవలంతి
 వి = తెలిసిననేర్పరివి. చెచ్చెరక = శీఘ్రముగాను, గానిదమ్మ = రమ్మ.

క. మిగుల పలపూని మనము మో

న్ను గదే బతిమాలుకొంటి ♦ నాథుని గూర్చి

బిగిసెద వేమే యోసెమ

వగ లేటికి రన్ను మేల్చి ♦ బంగారుబొమ్మ! 92

మిగులక = అధికముగాను, పలపు = కోరికను, యోని = ధరించి, నాథునికొ = భర్తను,
 కూర్చక = సంసరించుటవనో, మిన్న గదే = నిన్నటికిఁ బూర్వదముననే క
 దా, బతిమాలుకొంటి = ద్వేషముతో నడిగితివి. ఓసెమ = ఓయమ్మా, బిగి సెద వేమే =
 దింకములు చేసెద వేమే, మేల్చిబంగారుబొమ్మ = పుటమువేసిన బంగారుబొమ్మం బో
 లినభద్రా, వగలు = నిలాసములు, లేటికి = ఎందునననో, (అగును.) రమ్మ = ఏ
 తెమ్ము.

చ. అని సఖు లూఱడించి కమ ♦ లాక్షునిచెంతకు ముద్దరాలి నో
 డొని చని పూలపాన్పుదరికి ♦ గోమలి నుంచి యుయూరికృష్ణ యీ
 యనుపమనుందరాంగిని బిరి ♦ యం బలరారంగ నేలుకొమ్మ కొ
 మ్మని తగ నప్పగించి వెన ♦ సందలు జాతీరి మన్నిపట్లకున్. 93

అని = ఈప్రకారము, సఖులు = చలికత్తెలు, యూడించి = నమ్మితిపటిచి, ము
 ద్దరాలికొ = ఆభద్రాను, కమలాక్షునిచెంతకున్ = కృష్ణునిసమీపమునకునో, తోడ్కొని
 చని = తీసికొనివెళ్లి, పూలపాన్పుదరికొ = పూలసెట్టసమీపమందునో, గోమలికొ = ఆ
 క్రీని, ఉంచి = నిలిపి, ఒయూరి = ఒసాగసుకాఁడా, కృష్ణ, ఈ యనుపమనుందరాం
 గికొ = ఈ సాటిలేని సాగసుకత్తెను, ప్రియంబు = ప్రేమము, అలరారెదకొ = అతిశ
 యించునట్లు, ఏలుకొమ్మ = పాలింపుము. కొమ్మ = పరిగ్రహింపుము, అని = ఇట్లు
 చెప్పి, తగన్ = బాగుగానో, అప్పగించి, అందలు, వెనకొ = త్వరతోకొ, మన్నిపట్ల
 కున్ = (వారు) నివసించుతావులకున్, జాతీరి = క్రిమముగా వెళ్లిరి.

చ. అపుడు ముకుందుఁ డవ్వికసిఁ తాంబురుహాంబకసోయగంబు గా
టపుడమి మీఱఁ గన్గెని తటాలున ముంజెయి వట్టి పూలపా
నుపునకుఁ జేర్పఁగాఁ జెలఁగెఁ నూపురభూరియుణంయుణధ్వనుల్
విపులధనుర్గుణధ్వనులుఁ వేడ్క మరుం డొనరించెనో యనన్. 94

ముకుందుఁడు = కృష్ణుఁడు, అపుడు, అవ్వికసి తాంబురుహాంబకసోయగంబు =
అభద్రయొక్క చక్కందనము, (వికసిత = పూచిన, అంబురుహ = తామరపూవులంబో
లిన, అంబక = కన్నులుగలది. వికసితాంబురుహాంబక.) గాటపుడమి = అధికమైనవ
లపు, మీఱన్ = ప్రకటముకాఁగాన్, కన్గొని = చూచి, తటాలునన్ = మిగులవేగము
గాన్, ముంజెయి = హస్తాగ్రమును, వట్టి = పట్టికొని, పూలపాన్పునకున్ = పుష్పశయ్య
కున్, చేర్పఁగాన్ = ఆకర్షింపఁగాన్, చేరునట్లు చేయఁగా ననియర్థము. నూపురభూరి
యుణంయుణధ్వనుల్ = అందెలయొక్క యధిక మైనయుణయుణ లాడుధ్వనులు, మరుం
డు = మృధుఁడు, విపులధనుర్గుణధ్వనులు = అధికమైన వింటినారిటంకారములను, వే
డ్కన్ = సంతసముతోన్, ఒనరించెనొ యనన్ = చేసెనో యనునట్లు, చెలఁగెన్ =
ప్రకాశించెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

ఉ. పానుపు నెంద కప్పడు త్రాపాభయసంచలితాంతరంగయై
మానిని మోహసంభ్రమసమగ్రత మైపులకింప ఘర్మసాం
ద్రాననయై కనుంగవ ముద్రశులు గ్రమ్మ వినిశ్చలత్వముం
బూనుచు నిల్చె దివ్యమణిఁ పుత్రికకై వడి శౌరిముందటన్. 95

మానిని = భద్ర, (గొప్పమనసుగలది) అప్పడు, పానుపు = శయ్యను, ఒంద
క = ప్రవేశింపక, త్రాపా.....యై, త్రాపా = సిగ్గునను, భయ = భయమునను, సంచ
లిత = వడఁకింపఁబడిన, అంతరంగయై = మనసు గలదియై, మోహసంభ్రమసమగ్రతన్ =
వలపుయొక్కయు వేగిరపాటుయొక్కయు సంపూర్తిచేతను, నై = శరీరము, పులకిం
పన్ = గగుర్పొడువఁగాన్, ఘర్మసాంద్రాననయై = చెమటచే నిండినమోముగలది యై,
ముద్రశులు = సంతోషభాష్పములు, కనుంగవన్ = కన్నులజంటయందున్, క్రమ్మన్ =
వ్యాపింపఁగాన్, దివ్యమణిపుత్రికకై వడిన్ = సుందర మైనమాణిక్యపుబొమ్మవిధముచే
తను, వినిశ్చలత్వమున్ = కదలకుండుటను, పూనుచున్ = ధరించుచున్, నిల్చెన్ = ఉం
డెను. ఇందుస్తంభము, గగుర్పాటు, స్వేదము, నీళ్లువు ననుసాత్వికభావములుచు, త్రా

ప, భయము ననుసంచారిభావములును జెప్పబడియె. రాగభయాదులవలనం గదలకుండుట స్తంభమును, సుఖాదులయతిశయమువలన నుత్పన్న మైనరోమాంచము గగుర్పాటును, లజ్జాభయక్రోధాదులవలన శరీరమునం బుట్టినజలము స్వేదమును, హస్తాదులవలన జనితం బైనకన్నీ రశ్రువును, మన్మథనిమిత్త మైనరాగాదులచే గల్గినమనస్సంకోచము త్రాపయును, భయహేతువువలని చిత్తక్షోభము త్రాసము (ఇదియే భయ మనంబుడు) ననియు నాలంకారికులు.

క. నాన నొడిగె దేటికి నలి

నానన కెమ్మోవితేనె ♦ నాన నొసంగి న

న్నాననవిల్తుని దురమున

నానందసమగ్రుఁ జేయు ♦ మనిబలుకూర్చిన్. 96

నలినానన = ఓభద్రా (తామరపూవుం బోలినముఖము గలదానా) నానన్ = సిగ్గుచేతను, ఏటికిన్ = ఎందునకున్, ఒడిగెడు = తొలగెదవు. కెమ్మోవితేనె = ఎఱ్ఱనిపెదవి యందలితేనెను, ఆనన్ = త్రావుటకున్, ఒసంగి = ఇచ్చి, నన్నున్, ఆననవిల్తునిదురమునన్ = మన్మథయుద్ధమందున్, (నన = పుచ్చుము, విల్లు = ఎవనికి ధనువో యతఁడు, ననవిల్తుడు. తకారము సమాసాంతప్రత్యయము.) ఆనందసమగ్రున్ = సంతోషపూర్ణునిన్, చేయు మని = కావింపు మని, బలుకూర్చిన్ = అధిక మైనశ్లేషముతోన్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క. మునుకొని ముంజెయిఁ జేకొని

కనకాంబరుఁ డపుడు బాలి ♦ కారత్నము నొ

య్యనఁ బుష్పతల్పమున క

త్యనురక్తిం దిగిచి సంస్థి ♦ తాననుఁ డగుచున్. 97

కనకాంబరుఁడు = కృష్ణుఁడు (బంగారముం బోలినపచ్చనివస్త్రము గలవాఁడు.) అపుడు, మునుకొని = ముందునకుం బోయి, ముంజెయి = హస్తాగ్రమును, చేకొని = పట్టుకొని, అత్యనురక్తిన్ = మిగుల ననురాగముతోన్, ఒయ్యనన్ = మెల్లఁగాన్ బాలికారత్నమున్ = భద్రను, పుష్పతల్పమునకున్ = పూలపాన్పునకున్, తిగిచి = ఆకర్షించి, సంస్థితాననుఁడు = చిఱునవ్వుతోఁ గూడినమోము గలవాఁడు, అగుచున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

నీ. చేర్చుక్కరాయిడిఁ ♦ జెదరె నీబా ట్టంచు
 గోట దిద్దుచును ముం ♦ గురులు దువ్వి
 చిలిక నీమకరికల్ ♦ చిత్రవాసన లంచు
 మూర్కొంచుఁ జెక్కిలి ♦ ముద్దులాడి
 హృదయంబు విరహాప్తి ♦ నెంత గాఁగెనో యంచు
 నెదను జె య్యిడుచుఁ బా ♦ లిండ్లు పట్టి
 యొదిగె నీకుచ్చిళ్ల ♦ నెడ్డాణపుంగంట
 లనుచుఁ జేకొనుచు నీ ♦ విని వదల్చి
 నాదుకొస్తుభమణియు నీ ♦ నవ్యరత్న
 మాలికానాయకమును స ♦ మంబు లగునొ
 కావొ యని యుర మురమునఁ ♦ గదియఁ గూర్చి
 కలికి చెలువంపుమెయిదీగెఁ ♦ గొంగిలింఁచి.

98

చేర్చుక్కరాయిడిఁ = పాపటబొట్టుయొక్క (నుసట నలంకరించుకొననాభ
 రణముయొక్క) రాపిడిచేతను, నీబాట్టు = నీతిలకము, జెదరెనొ = నీడను, అందుకొ =
 ఇట్లు చెప్పచుకొ, గోటన్ = గోరితోన్, దిద్దుచుకొ = (బొట్టును) నవరించుచుకొ,
 ముంగురులు = అలకములను, దువ్వి = నిమిరి, నీమకరికల్ = నీయొక్క మురరాకార మె
 నగందపుంబూతలు, చిత్రవాసనలు = అపూర్వ మైనపరిమళములను, చిలికన్ = ప్రిస
 రింపఁజేసెను. అంచుకొ, మూర్కొంచు = వాసనచూచుచు, చెక్కిలి = చెక్కిలిని,
 ముద్దులాడి = ముద్దువెట్టికొని, విరహాప్తిన్ = వియోగము కలుగుటచేతను, హృదయంబు,
 ఎంతకాఁగెనె యనుచుకొ = ఎంతవెచ్చవయ్యెనొ యనుచుకొ, ఎదను = అమ్మవల్లి
 డున్, చెయ్యిడుచున్ = హస్తమునుంచుచున్, పాలిండ్లు = స్తనములను, పట్టి, నిడ్డాణ
 పుంగంటలు = ఒడ్డాణముం దున్నమువ్వలు, నీకుచ్చిళ్లకొ = నీబట్టుముడుతలయందుకొ,
 ఒదిగెకొ = దాఁగెను, అనుచున్, చేకొనుచుకొ = గ్రహించుచుకొ, నీని = పోలముడి
 ని, వదల్చి = సడలించి, నాదుకొస్తుభమణియు = నామెడలొనిపోలములా నున్నమణి
 యు, నీనవ్యరత్నమాలికానాయకము = నీయొక్క క్రొత్తరతనముదండయం దున్న
 నాయకమణియును, (హారమునదును నున్న వెద్దుచుణి నాయకము.) మంబులు = గు
 ల్యములు, అగునె కావై యని, ఉరము = తరపతుమును, ఉరముననున్న ముదాదొడ్డు

మందుక, కదియక, కూర్చి = సంఘటించి, కలికినలువంపు మొయిదీ = ఆభద్ర
యొక్క సుందర మైనతనూలతను, కాంగలిం చెక = ఆలింగనము చేసికొనెను.

ఇందుఁ గృష్ణుఁ డొక్కొక్క నెపముచే నొక్కొక్క యిష్టరాద్యమును సాధిం
చుకొనె ననిచెప్పటచేఁ బర్యాయోక్త్యలంకారము.

సీ. పుక్కిటిపచ్చక ♦ ప్పరపువీడె మొసంగి

కలికికమ్మోవి ప ♦ ల్లం స్తోనల్చి

కటిసీమఁ గొనగోరు ♦ ఘటియించి గుబ్బల

మురువుగా మేలుట ♦ త్తరువుఁ జిలికి

తొడతొడం బెనచి ముం ♦ దుగ నుత్తెనరులచి

క్కెడలించి నునుఁబోత ♦ ముడి వదల్చి

చెక్కు చెక్కిటఁ జేర్చి చే ♦ వేణఁ గీలించి

భుజము భుజంబునఁ ♦ బొందుపఱచి

చిలుచెమట లాఱ నెఱిపూపు ♦ సురటి విసరి

గళరవంబులు విలసిల్లఁ ♦ గలసి మలసి

నలచి నలపింపఁజేయుదు ♦ నలరుకొల్పు

కేరిఁ దేలించె నమ్ముద్ది ♦ రాలి శౌరి.

99

శౌరి = కృష్ణుడు, పుక్కిటిపచ్చకప్పరపువీడెము = నోటియందలి పచ్చకప్పర
ముతోఁ గూడినతాంబూలమును, ఒసంగి = (భద్రప) నిచ్చి, కలికికమ్మోవి = మంద
రి యగుభద్రయొక్క యజ్ఞనిపెదవియందున్, ఇట సప్తవ్యాగ్ధమందుఁ బ్రథమ. పల్లం
ట్లు = దంతక్షతములను, ఒసర్చి = చేసి, కటిసీమక = కటిస్థలమునందున్, గొనగోరు =
గోటిచివరను, ఘటియించి = కూర్చి, (నఖక్షతములు చేసి) గుబ్బలనొత్తములం
దుక, మురువుగా = చక్కఁగాక, మేలుట త్తరువుక = ప్రశస్త మైనగంధతైలమును,
చిలికి = చల్లి, తొడ, తొడక, పెనచి, ముందుగాక = మొట్టమొదటను, ముత్తెనరుల
చిక్కు = ముత్యాలదండలచిక్కును, ఎడలించి = తీసివేసి, నునుఁబోతముడిక, వదల్చి,
చెక్కు = తనచెక్కిరిని, చెక్కిటక = భద్రచెక్కిరిని, చేర్చి, చేక = హస్తముతోక,
వేడిన = జడను, కీలించి = పట్టుకొని, భుజము భుజంబుక, బొందుపఱచి = కూర్చి,

చిలుచెనుటలు, ఆటక = పోవునట్లు, నెటిపూవుసురటిన్ = మంచిపూవునిచూచుటతోక
విసరి, గళరవంబులు = గొంతులొనికూతలు, (మణితము) విలసిల్లక = పరికారించు
గాక, అమ్మద్దరాలిక = అమ్మగొంగనను, కలసిమెలసి = కూడి, వలచి = ప్రేమించి,
వలపింపఁజేయుచుక = ఆమెకుఁ దనయందుఁ జేసెను పుట్టునట్లు చేసికొనుచుక, అందు
విలుతుకేళిక = మనస్థభక్తిదయందుక, తేలింఁచెక = తృప్తిపఱచెను.

సీ. అధరామృతము విభుం ♦ దానఁ బల్నాటిన

హాయంచుఁ గన్బొమ్ ♦ దోయి పంచుఁ

గాంతుండు ముందుగాఁ ♦ గరఁగినచో విన్నఁ

బోవుట వాలుచూ ♦ పులనె కాంచుఁ

జెలువుండు గనుదామ ♦ రలు ముద్దులిడ నంటు

కాటుక కెమ్మోవిఁ గాంచి నవ్వు

వరుఁడు పైకొని వేడ్క ♦ మరుతావు లంటినఁ

గరఁగి సిబ్బిలి నమ్మె ♦ గంబు పంచు

వితగిల్గింతలకు నుల్కు ♦ వీడియంపుఁ

వలపులకుఁ జొక్కు వల పను ♦ వలను జిక్కుఁ

దక్కుదొంతరముద్దుల ♦ మక్కు వలర

మరునిపనిఁ దేలువేళ న ♦ మ్మగువమిన్న.

100

అమ్మగువమిన్న = ఆశ్రీరత్నము, మరునిపనిన్ = మనస్థభక్తిదయ, ఆక =
త్రావఁగాక, విన్నబోవుటక = తెలతెలబోవుటను, జెలువుండు = ప్రియుఁడు, మ
రుతావులు = కళాస్థానములను, సిబ్బిలిక = సిగ్గుతోక, ఉల్కుక = జడియును, వీడి
యంపువలపులకుక = తాంబూలము సందలిసువాసనలకున్, చొక్కుక = చువకుగా
లగును. వల పనువలక = మోహ మనువలయందుక, దొంతరముద్దులక = ఎడతెగని
చుంబనములందున్, మక్కువ = కూరిమి. తక్కినది శుభమము.

వ. ఇవిధంబున నవ్వారిజాక్షి మవ్వంపుజన్మనంపుఁగొవ్వారుతమకం
బవ్వారిగా నవ్వారిజాక్షుండు తదీయమాగ్ధ్యలజ్జాపరిత్యాగంబు గా

మించి మించినయనురాగంబున వివిధబంధవిచిత్రక్రీడావినోదంబులం
 దేలించుచు నంచితభోగంబులఁ జొక్కం బగునక్కేకయపురంబునం
 గొన్నిదినంబు లుండి యత్తమామ లగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయను
 మతి నొంది వందనం బిడి తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యుల
 కు వాంఛితార్థప్రదానంబుల నానందంబు గూర్చి కనకమణిమయీ
 భరణాంబరసుగంధద్రవ్యపరిపూర్ణ పేటికాందోళికాది సమస్త వస్తుసం
 పదలతోడం బరిచారికాశతసహితంబుగా భద్రాంగనారత్నంబుం
 దోడ్కొని చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతో వెడలి కతివయ
 ప్రయాణంబుల నిఖిలమంగళాకరం బగుద్వారకానగరంబుఁ బ్రవే
 శించి రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబు లనుభవించు
 చు నుఖం బుండె ననిశుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్న రేంద్రునికుం
 దెలిపె.

101

అవ్వారిజాక్షుండు = ఆకృష్ణుఁడు, ఇవిధంబునన్ = ఈప్రకారముచేతను, అవ్వారి
 జాక్షీ.....తమకంబు, అవ్వారిజాక్షీ = ఆభద్రయొక్క, మవ్వంపు = కోమలమైన,
 జవ్వంపు = పడుచుఁదనమువలనఁ (గలిగిన) కొవ్వారుతమకంబు = మదముతోఁ
 గూడినమోహము, అవ్వారి = అధికము, కాన్, తదీయ.....గంబు, తదీయ = ఆభ
 ద్రాసంబంధమైన, హృద్ధ్య = ముద్దరాలితనముచేఁ (గలిగిన) లజ్జా = సిగ్గుయొక్క, ప
 రిత్యాగంబు = విడుపును, కావించి = చేసి, మించినయనురాగంబునన్ = అధిక మైన
 యనురాగముచేతను, వివిధ.....లన్, వివిధ = పెక్కుతెలుగులు గల, బంధ = సం
 భోగవిశేషములచేతను, విచిత్రక్రీడావినోదంబులన్, విచిత్ర = ఆశ్చర్యమును గలిగిం
 చెడు, క్రీడా = ఆటలయందలి, వినోదంబులన్ = వేడుకలచేతనును, తేలించుచున్ =
 తృప్తిపఱచుచున్, అంచితభోగంబులన్ = మనోహర మైనసుఖానుభవములచేతను, చొ
 క్కంబు = స్వచ్ఛమైనది, (సంతసము నిచ్చునది) అగునక్కేకయపురంబునన్, కొన్ని
 దినంబులు, ఉండి, అత్తమామలగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయనుమతిన్, ఒంది = పొంది,
 వందనంబిడి = నమస్కరించి, తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యులకున్ = వారిసంబం
 ధులగుపురోహితులకుఁ జుట్టములకుఁ జెలికాండ్రిన మంత్రులకును, వాంఛితార్థప్ర
 దానంబులన్ = కోరినవస్తువుల నిచ్చుటచేతను, ఆనందంబు = సంతసమును, గూర్చి = ఘ

టించి, కనక.....తోడన్, కనకమణిమయ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు వికారమైన, ఆభరణ = నగలతోడను, అంబర = వస్త్రములతోడను, సుగంధద్రవ్య = పరిమళవస్తువులతోడను. పరిపూర్ణ = నిండిన, పేటికా = పెట్టెలు, ఆంధాళికాది = అందలములు మొదలగు, సమస్తవస్తుసంపదలతోడన్ = సకలపదార్థములనంపన్తుతోన్, పరిచారికాశతసహితంబుగాన్, పరిచారికా = పనికత్తెలయొక్క, శత = శతముతో, సహితంబుగాన్ = కూడునట్లు, పెక్కుండ్రుపరిచారికలతో ననియర్థము. భద్రాంగనారత్నంబున్, తోడ్కొని = తీసికొని, చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతోన్ = వాల్లువిధములబలముతోఁ బ్రకాశించుతనపరిజనముతోన్, వెడలి, కలిషయప్రయాణంబులన్ = కొన్ని పయనములచేతను, నిఖిలమంగళాకరంబు = ఎల్లశుభములకునికి పట్టు, అగుద్వారకానగరంబున్, ప్రవేశించి, రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబులు = రుక్మిణి, సత్యభామ మొదలగుభార్యలతోఁ బొందఁబడిన యెడతెగనిసుఖములను, అనుభవించుచున్, సుఖంబు = సుఖముతోన్, ఉండెన్, అని, శుకయోగీంద్రుండు, పరిక్షిన్నరేంద్రునకున్, తెలిపెన్.

క. ఈభద్రాశ్రీకృష్ణుల

శోభనచరితంబు వినిన ♦ సుస్థిరచిత్తుం

డై భువిఁ జదివిన వ్రాసిన

నాభక్తుఁడు గాంచు నిహప ♦ రానందంబున్. 102

(సుగమము.)

శా. తేజఃపంకజరాజ రాజ జనతా ♦ ధృద్ధాతమీతీరవి

భ్రాజద్రాజమహేంద్రపట్టణవర ♦ ప్రింతస్థిరస్థాపితా

వ్యాజాన్నప్రదసత్ర సత్రపపర ♦ క్షూద్రీశ ధీశాలితాం

భోజాతప్రభవా భవాచ్యుతసమ ♦ ప్రోద్యన్నోభావనా. 103

తేజఃపంకజరాజ, తేజః = ప్రకాశముచేతను, పంకజరాజ = నూయ్యఁడా, (నూర్యసదృశుఁడాయనియర్థము.) రాజ = జనులరంజించుప్రభువా, జనతా.....సత్ర, జనతా = జనసమూహమును, ధృత్ = ధరించినట్టియు, గౌతమీతీర = గౌతమి యనునదియొద్దన, విభ్రాజత్ = ప్రకాశించునట్టియు, రాజమహేంద్రపట్టణవర = రాజమహేంద్ర మనుపట్టణశ్రేష్ఠముయొక్క, ప్రింత = సమీపప్రదేశమందున్, స్థిర = స్థిర

ముగాఁ, స్థాపిత = కట్టింపఁబడిన, అవ్యాజ = దంభము లేకుండునట్లుగాన్, అన్నప్ర
ద = అన్నము నిచ్చెను, సత్ర = సత్రముగలప్రభువా! సత్రప.....శ, సత్రప = లజ్జ
తోఁగూడిన, (లజ్జపొందిన యనియర్థము) పరశ్మద్ధీశ = శత్రురాజులు గలప్రభువా!
(దానశౌర్యాదులచేఁ బగవారికి లజ్జ పెడమిందువాఁడా యనియర్థము.) ధీశాలి...
...ప్రభువా, ధీశాలితా = బుద్ధికలిమిచేతను, అంభోజాతప్రభవా = బ్రహ్మదేవుఁడా!
భవా.....భావనా, భవ = శివునందును, అచ్యుత = విష్ణువునందును, సమ = తుల్య
ముగాన్, ప్రోద్యత్ = ఉదయించుచున్న, మమోభావనా = మనసునందలితలఁపు గల
స్వామి! (శివకేశవు లిద్దఱయందును సమానాభిప్రాయము గలప్రభువా యనియర్థము.)

క. భీమధ్వనిభరితజయధ

మామాచౌహత్తిమల్ల ♦ మల్లవరాఖ్య

గ్రామోపాంతవినిర్మిత

భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూరితటాకా.

104

భీమధ్వని.....ధమామా, భీమ = భయంకరమైన, ధ్వని = ధ్వనితో, భరిత =
పూర్ణమైన, జయధమామా = జయభేరి గలప్రభువా! చౌహత్తిమల్ల = చౌహత్తిమల్లుఁడ
నులిరుదు గలతేఁడా! మల్లవరాఖ్య.....తటాకా, మల్లవరాఖ్య = మల్లవరమును పేరు
గల, గ్రామ = గ్రామముయొక్క, ఉపాంత = సమీపమందు, వినిర్మిత = త్రవ్వించిపఁ
డినదియును, భూమ = భూముశ్యముచే, హిత = (జనులకు) మేలుచేయునదియును
అంభోధితులిత = సముద్రముతోఁ బోల్పఁబడిన, భూరితటాకా = పెద్దది యగుచెలువు
గలస్వామి! మల్లవరగ్రామమున సముద్రముంబోలిన పెద్దచెలువు త్రవ్వించినప్రభువా
యనియర్థము.

విలోమసగ్విణీవృత్తము.

రాజజాకారితా ♦ రామరాయాజతా

దాజగోధీశమా ♦ ధారసారాజమా

మాజరాసారథా ♦ మాశగోజదా

తాజయారామరా ♦ తారికాజాజరా.

105

దీనిని మొదటినుండి కడవఱకుం జదివినట్లే కడనుండి మొదటివఱకుం జదివినను
భేద ముండదు.

పదచ్ఛేదము.

రాజజాకారితా - రామరాయా - జతాదా - జగోధీశ - మా
ధార - సారాజమా - మాజరా - సారధామా - శధీ - గోజ - దా
తా - జయారామ - రాతారి - కాజాజరా.

రాజజాకారితా = జయంతునియాకారముం బోలినయాకారము గలప్రభువా!
(రాజ = ఇంద్రునివలన, జ = జన్మించినవాఁడు, రాజజాఁడు = జయంతుఁడు. అతనియా
కారము = రాజజాకారము. అది యితరులకు సంభవింపమిచే దానిం బోలినయాకార
ము గలవాఁడు రాజజాకారితుఁడు. దీనిసంబోధనము రాజజాకారితా. (ని) రాజా
ప్రభౌన్య పేచంజ్రేయక్షేక్షత్రియశక్రయోః. వి.) జతాదా, జ = జయమును, తా =
కరుణయును, దా = చూపులయందుఁ గలప్రభువా. (ని) జోజపేవిజయేమేరా యని
యును, తశబ్దః పుంసీసంభోగేనిశ్చయేకోపపుచ్చయోః ధాతువాదవిభావోరేకరుణా
యాంతుతాస్త్రియా మనియును దంక్షీ బేహాన్వైరాగ్యకశత్రేష్వవలోకనే యనియును
నానార్థరత్నమాల. జగోధీశ, జ = తేజముచే, గోధీశ = సూర్య (సదృశుఁడా) గో +
అధీశుఁడు = గోధీశుఁడు, గో = కిరణములకు, అధీశుఁడు = ప్రభువు. సంబుద్ధిగోధీశ.
(ని) జంకతేభూషణేపత్న్యాంతేజస్యంబునిజన్మని యనియును గౌఃక్రతౌవృషభే
చంజ్రే వాగ్భూర్భువస్త్రియాంద్వయోస్తురశ్మద్భుగ్భాణస్వర్గవజ్రాంబులోమస ని
యును నానార్థరత్నమాల.) మాధార, మ = జననముదాయమునకు, ఆధార = ఆశ్ర
యుఁడా! (ని) మావ్యయంప్రతిషేధేచజనేతుస్యాన్న పుంసకం. నా. నా. సారాజ
మా, సా = దేహికాంతిచేతను, రాజమా = చంద్రసంపదగలప్రభూ, (ని) మాస్త్రీమా
నేమృతౌవేలామేధాశ్రీమధ్యమాత్మః. అనియు సకపుంస్యమాసులేనాయకాదేహికాం
తౌతుసాస్త్రియాం. అనియు నానార్థరత్నమాల. మాజరా, మా = మర్యాద యనెడు,
జ = భూషణమును, రా = గ్రహించినప్రభువా! రాతాదానే. ధా. కృ. సారధామా =
బలమునకు నివాసస్థానమా, (ని) సారోబలేన్ధిరాంసేచ యనియును, సంస్థాయముఁ
జంధానునివేశశృరణంతుయ యనియునమరుఁడు. శధీ = కీర్తినిధి. (ని) శంక్షీవే శా
స్త్రీశ్రేయసిమంగళేకీర్తాశక్రాయధేన్వగ్నే. నా. నా. (శ = కీర్తి, ధి = ఉండునట్టిస్థల
ము.) గోజ, గో = వాక్యములవిషయమై (విద్యావిషయమై యనియర్థము.) అజ =
బ్రహ్మదేవుఁడా, తాతా = దానశీలుఁడా! జయారామ, జయ = శత్రువిజయముయొ
క్క, అ = గౌరవమునందు, రామ = రామసదృశుఁడా! (ని) అకారోబ్రహ్మవిష్ణ్వై
శకమతేన్వంగళే. గోరవేంతగపురేహేతౌ. నా. నా. రాతారి = గణించినశత్రువులుగ

లప్రభువా! (ర = క్షయమును, అత = పొందిన, అత సాతత్వగమనే. భా. పృ. అరి = శత్రువులుగలవాడు (ని) రఃపుమాజాహవశేకామీక్షయేవత్రేతశేషునా. నా. నా.) కాజాజం, క = బ్రహ్మలిపయమై, అజ = శివలిపయమై, అ = విష్ణులిపయమై, జ = పుట్టిక, రా = ధ్యానముకల, రామరామ! = గామరామప్రభూ. (ని) కోట్రవోక్త త్మానిలాక్క-గ్ని చిత్తధీయనశేషవిష్ణువాహితశబ్దే యనియను అలశ్చంభోవిష్ణుధా త్రో యనియను నానాధర్మతన్నమాల. ఇదిచతుర్థాశ్వాసము.

నద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాపితవవితానుభట్టికా
ల్లమరాజనంశజాపస్తంబసూత్రినదెల్లనార్యప్రొత్త
రంగళాయి నానూర్యప్రొత్త హరితనగోత్ర
పవిత్ర సుకవిజననిధేయ సుబ్రహ్మణ్య
వినామధేయప్రణీతం బైసభ ద్రాపరిణ
యం బనుమహాప్రబంధంబునగును
సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము
శ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీమహాభారత
సర్వంబును
జతుర్థాశ్వాసము

సీ. శాలివాహనశక ✦ సంవత్సరము లిందు

గగనకరీందుసం ✦ ఖ్యల నెసంగ

జరుగుప్రమాదిన ✦ త్సరమార్గశిరశుద్ధ

సప్తమీశుక్రవా ✦ సరమునందు

శ్రీమహారాజభూ ✦ షితచరిత్రుండు నూ

ర్యారాయభూనాయ ✦ కాత్మజుండు

రావుగంగాధర ✦ రామరాయక్షమా

ధవుండు సుబ్రహ్మణ్య ✦ కవివరునకుఁ

బీతపురదుర్గసాధంపుఁ ✦ బెద్దకొలువు

నందు భద్రాపరిణయకా ✦ వ్యంబు నంది

యధికతరమాన్యభూమి వె ✦ య్యాఱులును సు

వర్ణవలయంబులును సేలు ✦ వలు నొసంగె.